

SELECTARUM

DE

Lingua Latina

Observationum

Liber Alter:

Barbare vitioſeſe loquendi Con-
ſuetudinem investigans, pa-
tefaciens, emendans.

*— Ut Latine loquamur, videndum eſt,
ut verba efferamus ea, quæ nemo jure re-
prehendat.*

Cicero de Oratore, Lib. 3. Cap. xi.

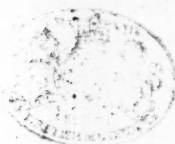
L O N D I N I :

Apud Joannem Harthleium, Bibliopolam è re-
gione Divi Dunſtani, in vico, vulgo Fleet-
ſtreet. MDCCVIII.

SELECTARUM

lingua Latina

Liber Alter:

An

Q

mom
pien
ad
care
comp
Pera
osten
stigi
alter
cona
Arin
Ea
à pr
qua
Atq
sion
conf
red
qua
ran
Qu
qua
hab
dic
aut
tim
dis

Antonius Schorus de Ratione Totius Observationis.

Quoniam Observationi à plerisque aut parum
tribuitur, aut præclara opera nulla in ea
ponitur: visum omnino est, & quanti ea res
momenti sit demonstrare: & quemadmodum susci-
pienda & excolenda cuique studiis est, antequam
ad institutum accedamus, paucis hoc loco expli-
care. Itaque primum, quæ Observationis nomine
complectimur, suis hic terminis circumscribemus.
Percipiendæ linguæ omnis superiore libro duas vias
ostendimus, unam, quæ artis & rationis quasi ve-
stigiis, ad plurimorum cognitionem pervenitur:
alteram, quæ tanquam angiporis, ad quosdam re-
conditos recessus adducimur. Illud præceptorum do-
ctrina, hoc observatione tantum perfici diximus.
Ea igitur observationi subicimus, quæ sejuncta
à præceptis, separatim aut significatione, aut usu,
quasi propriam quandam vim habere existimantur.
Atque ita propriam, ut notatione atque animadver-
sione omni, quomodo tamen disciplinæ plurimæ sunt
constitutæ, ad genera quædam cogi, atque ad artem
redigi nunquam possint: sed semper singulorum
quasi notæ, studioso sunt præcipuo labore conside-
randæ, & ad imitandum semper in oculis ferendæ.
Quod non solum linguis accidit, sed etiam reb.
quæ certos tamen ordines perpetuamque naturam
habent, quibus longè à verbis discrepant. Quis me-
dicus herbarum formas, earumque virtutes artè
aut vulgaribus potius signis, quam singulis separa-
tim aspectu notandis, ac sensibus & usu exploran-
dis unquam animo comprehendit? Habeat quidem

De Ratione

Et historia suas perpetuas tanquam leges : quibus et consilia et eventus, et acta describant : sed tametsi tenemus, quibus se finibus rerum scriptores continere debent, non tamen iam aut scribere, quae non percepimus, aut intelligere quae gesta sunt, quaeque à summis viris administrata, ipsi possumus, nisi vel lectione attenta, vel auditione certa ante omnia acceperimus. Sed in linguis longè difficilior ac molestior observandi labor est : quod ea omnes plebis quasi temeritate et levitate gubernentur, ac una cum temporibus commutentur : illa verò aut raros ordines, perpetuamque ingeneratam vim conservant : aut prudentissimorum ac sapientissimorum virorum industria et consilio diriguntur. quod, ne longius discedamus, in hac ipsa lingua in qua nunc versamur, perspicue apparet. Quàm severus et horridus est priscorum sermo? Quàm politus, quàm parvus, quàm suavis contra eorum, qui dicendi gloria una cum Roma floruerunt? Post verò, cum barbarorum sentina omnis impuritas omnesque sordes in purissimam, castissimamque urbem inflaxisse videntur. Neque ulla gens est, aut populus, cuius tantus est lingua et orationis consensus, ut vel familia singula, quibusdam quasi vernaculis et verbis et loquendi modis non divulsae inter se esse putentur. Mirandum itaque non est, ea praeceptis omnia comprehendere ac tradere non posse, quarum inconstantia et varietas in diligendo prudentissimum : multitudo verò in discendo laboriosissimum requiratur. Sed haec ex orationis partibus ipsis planius intelligemus. Linguarum igitur descendendarum ratio aut in verborum vi perspicienda, aut in commutandis et faciendis nominibus, iisque apte collocandis posita esse universa videtur. Quod verborum significatio arte nulla, observatione tantum potestatis et usus cujusque cognoscatur, quid attinet pluribus rem etiam in vulgus notam comprobare? Notis enim

enim
natur
ut an
minu
demon
soluta
pluri
infini
artific
compa
dum
prescr
nisi in
potuen
derit,
latina
si Abl
dicere
simoru
gulu
Latine
hic con
et syl
ma an
discre
servat
eos qu
divelli
item
precip
que m
in apt
casuum
ceptis
est ar
similis

Totius Observationis.

enim res inter se discernuntur & consignantur, non natura, sed hominum arbitrio & voluntate impositis, ut antè diximus. Mutandorum & faciendorum nominum via expedita satis & plana est à Grammaticis demonstrata: sed tamen non ita omnibus partibus absoluta, ut non studiis cujusque multa, delectui verò plurima investiganda reliquerint. Nam ut omittam infinita, quæ præceptis excluduntur, quæque ab ipsis artificibus singula separatim notantur, nomina quæ comparandi vim habent, tamen si docent, quemadmodum mutantur: tamen quæ nam ea sint, quæ iis quos prescribunt, quasi gradibus ascendunt, eadem opera, nisi infinita persequi voluissent, tradere nullo modo potuerunt. In quo cum Cicero Antonium reprehenderit, quod Piissimum ut novum verbum in linguam latinam induxerit: non minus vituperandi essemus, si Absonius, non absurdus, Abditior, non occultior diceremus. Cujus generis cum consuetudo præstantissimorum auctorum sit unica magistra, ab ea qui singulorum mutationem non didicerit, in purissimorum Latinorum reprehensionem meritò incurreret. Neque hic commemorabo, quàm non literis solum plurimis, & syllabis, sed universa verborum & orationis forma antiquitas à recentioribus, poëta ab oratoribus discrepent: tamen si præclarissima hæc scientia observatione, non præceptis compareretur. Quis sciet eos qui integrè & purè locuti sunt, Convelli, avelli, divelli, revelli, non avulsi, convulsi, ~~avulsi~~, revulsi, item Accersere non Accersire dixisse, nisi is qui id præcipua quadam diligentia animadverterit memorique mandarit? Collocata verò orationis ratio, cum & in apta conjunctione verborum, & in consecutione casuum, temporum, & modorum versetur: illud præceptis nulla, hujus verò ne sexagesima quidem pars est arte consignata. Nam cum verba aptè jungere, similis artificii sit, quod est, vestes singulis bene accommodare:

De Ratione

commodare: quid cuique conveniat, quid minus, nemo intelliget, nisi qui diu multumque vocabulorum vim & usum expenderit, styloque ea diligenter tri-
verit. Sciscere enim & asciscere, etsi legibus ro-
gandis utrunque tribuitur, tamen iidem qui scisce-
bant, non asciscebant: & qui asciscebant, non scis-
cebant. Accessio & accessus ab eodem verbo qui-
dem sunt: dissimilem tamen apud auctores prorsus
vim habere inveniuntur. Sic adoptio consuetudine
latina, non adoptatio, quomodo ex arte dici deberet,
est pervulgatum. Casus quidem qui sequuntur nomi-
na, quoad fieri potuit, grammatici arte sunt complexi:
at tamen Utor ablativo jungitur, non tamen recte
quis dixerit, utor voluptate, sed fruor: neque fruor
instrumento, sed utor, Sic & latine poscimus & fla-
gitamus aliquem pecuniam, vestem: sed non rogamus
neque obsecramus aut oramus pecuniam, si eos se-
quamur, qui emendate sunt locuti: cum tamen eorum
exemplo bene loquamur, si dicamus, oro, rogo, obse-
cro te hoc, illud, hanc rem. Tantum enim momen-
tum habet apte accomodata translatio, ut ne Tiro,
quidem Ciceroni, quem tamen canonem scriptorum
suorum vocat, in omnibus satisfecerit. Cujus certe
verecundiam servare non possumus: nisi quid deceat,
ab optimis auctoribus multa lectione didicerimus.
Quod verò infinita sint, quæ consecutionis vulgaribus
præceptis non continentur, id unum satis confirmat,
quod nullum penè verbum sit, cujus eadem in omnibus
collocandi & jungendi sit ratio. neq; solum pro mul-
tiplici significandi vi, varia est etiam ejusdem conse-
cutio, sed eadem sæpe potestate, diversis casibus idem
nomen conjungitur. Alienus eadem significatione quatuor
consecutionis rationes habet. Comparo, & confero ali-
cui, & cum aliquo Romani dixerunt. item Abstineo ma-
nus, oculos, animum ab aliqua re: & abstinere ab aliqua
re, vel aliqua re, sine præpositione, omisso nomine ma-
nus,

nus,
nobis
one
vocab
mus,
parte
paret
schola
obser
loquu
confu
se ex
præce
quidq
tribus
una
tur,
hæc r
tosqu
choat
autor
tis a
di st
tribu
ita o
ab i
suas
lingu
perv
onis
dum.
Quo
impr
vi &
quod
code

Totius Observationis.

nus, aut simili. Quæ si omnia persequi vellem, quæ nobis argumento sunt, attenta solum animadversione linguam latinam perdiscendam esse, singula ferè vocabula huc essent conferenda. Sed hæc quæ attulimus, satis declarant, nullam esse Latini sermonis partem, cujus scientia non observatione maximè comparatur. Quin potius præcepta ipsa, quæ nunc in scholis vulgò puerorum manibus tractantur, quàm observationis momenta desiderent, penè pro sese ipsa loquuntur: quòd ex iis, quæ adeò commixta atque confusa sunt, ex omnium scriptorum generibus, nemo se explicabit, nisi qui magno iudicio, summo studio præceperit, quid cuique generi orationis conveniat, quidque repugnet. Sed de his alio loco. Neque pluribus argumentis colligendis longior esse volo, cum una oratione eorum qui ex præceptis tantum loquuntur, aut scribunt, tanquam certissimo testimonio, tota hæc res aperte teneatur. nam cum multos annos, multosque labores in his studiis consumpserint, vix inchoatio aliqua, si conferuntur, cum integris castisque autoribus, nedum perfectio in eorum sermone & scriptis apparet. Quæ hic non excutio, ne reprehendendi studio potius quàm monendi, quid observationi sit tribuendum, huc proventus esse videar. Neque tamen ita observationem amplector, ut præcepta rejiciam, & ab iis studiosos deterream: sed hoc unum potius persuasum omnibus vellem, aditum præceptis tantum ad linguas aperiri: observatione verò solum ad exitum perveniri. Sed de his satis. Ad ea quæ observationis sunt jam, transeamus: & qua via progrediendum, & ad exitum perveniendum sit, ostendamus. Quod iis tanquam vestigiis faciemus, quæ in re ipsa impressa extant. ne his quisquam quæ olim mihi notavi & collegi potius, se alligari patiat, quàm ipse, quod necessarium est in evolvendis autoribus singula eodem modo investigatione persequatur. Cum itaque
omnis

De Ratione

omnis linguarum doctrina in verbis potissimum sit occupata, in iis aut vim, aut mutationem, aut collocationem solum inquirat. Quare quid communiter in his tribus, quid separatim in singulis proponendum, animadvertendumque sit, paucis hic quod sentimus explicabimus. Quaecunque igitur legas vel audias, aut cum praeceptis auditis, aut cum usu intelligentiaque vulgari conferas. Quae vel praeceptis excluduntur, vel distinctè satis non traduntur, ea vel imprimis notanda studioso sunt omnia, & in imitatione sua oratione effingenda. Quae cum supra innumerabilia esse diximus, nisi quisque ea diligenter & prudenter undique tanquam flosculos, carpat atque delibet, & in suas tabulas tanquam in favos comporet, serò admodum aut nunquam, huius linguae fructus praeclaros aliquos in lucem edet. In quibus verò discrimen animadvertitur authorum, summa virtutis est, posse perspicere, quid cuique generi scriptorum accommodatum, quid alienum existimetur. Praeclari enim & magni artificis est, decorum posse in omnibus servare, & quamque rem suis verbis tanquam propriis ornamentis exornare. Alia verba saepe atque aliam formam orationis poetae, aliam oratores requirunt. Comici à Tragicis in multis ut re, sic & translatione, antiqui à recentioribus, ut temporibus, sic & verbis discrepant. cuique tamen suus ornatus, suusque splendor: quem si aliis generibus adhibeas, non ornare, sed deformare orationem videberis. Cum itaque in praeceptis vulgaribus sint quòd in libro de Arte jungendae orationis demonstrabimus, quae non satis haec genera distinguunt & notant: ejus est, qui utiliter velit in lingua hac versari, notis quaeque suis discernere, & in sua tanquam sede unumquodque collocare. Sed nihil est quod adeò conturbet studia, impediatque plurimos, ut usus & consuetudo vulgaris: quam qui emendare cupit, duo haec sibi in authoribus legendis, suisque conferendis proponat.

Primum,

Primum
quibus
am sup
gue lat
runque
natos
sibus &
omnia
dare.
sic enim
aithore
dottus,
ut Latin
ma exe
Latine
quemad
Quod si
tionis l
compare
inter su
autem
pia ver
gunt, &
rudi &
comprob
notanda
tium en
tim quae
linguis,
eruditio
copiam,
illustrati
tus retr
boribus
sermone
de. si
principe.

Totius Observationis.

Primum, ut animadvertat eos loquendi modos, in quibus latina lingua à vernacula discedat, aut etiam superet: deinde, ut usitata nunc in scholis lingue latina barbariem corrigat. Solent enim ii plerunque, qui proprios cujusque lingue modos consignatos non habent, servatis temporibus, modis, casibus & ordine, quem à Grammaticis acceperunt, omnia ad suam linguam deflectere, & accommodare. Hinc vulgò voci Videor, Quodd conjungitur: sic enim à matre loqui didicerunt. Si verò optimos auctores imitemur, non Videtur mihi quodd sis doctus, quomodo Germani: sed Videris mihi doctus, ut Latini loquuntur, dicemus. Hujus enim plurima exempla in libro de Ratione discende lingue Latine proposuimus: quibus planè satis ostendimus, quemadmodum Germanicam latinitatem corrigamus. Quod si quisque simili modo cum sua gentis vel nationis lingua, quæ latina sunt tanquam propria comparet, latinè apud Latinos, sua verò lingua inter suos loqui cum ex usu sit, poterit. Superare autem latinum sermonem, & significandi vi, & copia verborum cum ii omnes videant, qui intelligunt, quantum præstet exculta & polita lingua, rudi & impolita, non necesse est multis verbis id comprobare. Satis est si sciamus ea vel maximè esse notanda, quæ vulgari lingua non efferamus. Artium enim & doctrinarum vocabula, earum præsertim quæ liberalioris sint cognitionis, doctis tantum linguis, non vulgaribus trita inveniuntur. neque eruditio vocabula solum propria peperit, sed etiam copiam, qua una res variis modis significetur, & illustretur. Quam nemo comparabit, nisi qui penitus retrusas & abditas lingue latine opes in auctoribus perspexerit, seseque longè ab omni plebeia sermone abduxerit. Vitiosa consuetudinis emendanda, si auctores & magistros Romani sermonis principes adhibeamus, dubium non est, quin barbariem

De Ratione

bariem corruptumq; morem pura & integra oratione commutabimus. Quos ut quisque magis, quàm aut me, aut quenquam de recentioribus imitaretur, unum Ciceronem tanquam præstantissimum ducem in his Observationibus sum secutus, non quo alios non legendos putem, sed quò optimos in discendo, omnibus præferendos, in imitando etiam exprimendos esse debere existimem. Quæ verò præcipuo studio, aut in verbis, aut mutationibus sunt observanda & notanda; ex iis faciliè quæ attulimus intelliguntur. Sed quemadmodum quisque ea animadvertat, & consideret in authoribus evolvendis, hujus loci est, ut declaremus. Verborum itaque simplicium vis maximè æstimatur, aut rebus quibus tribuuntur: aut contrariis, quibus oppouuntur: aut finitimis quibus adjunguntur: aut iis quibus explanantur. His quatuor si singula expendas, & legendis latinis, ubi occurrunt, consideratè notes, propriè & planè quacunque velis latino sermone efferre disces. Ex iis quibus tribuuntur de vocabulorum potestate constituitur, si spectemus rebus an personis, an temporibus, an locis, animo an corpori, an rebus externis sit attributum. Si rebus, quibus nam: non enim quodvis nomen quævis res admittit. Annalis enim, solum legi à Cicerone jungitur. Venerii, ii apparitores tantum appellantur, qui erant Prætoris Sicilia, quòd Veneri quasi dicati essent. Sic amœnitas suavitatem & voluptatem, quæ in locis est, notat: quam si rebus accomodes, vim nominis perspexisse non satis videberis. Sic non satis est scire quid vocabulis Contemplor, & Aspicio, significetur, nisi & hoc adjungamus, & corporis & animi oculis utrumque attribui. Idem de Expeto & appeto. Agrotatio & corporis & animi à Cicerone dicitur. Aegritudinis vocabulo animi morbum tantum significat. Perscribebantur Senatus consulta & authoritates, aderant scribendo

Totius Observationis.

bendo *Senatores*, qui eas sua *sententia* comproba-
rant: intercedebant *tribuni*, rogabat *magistratus*,
sciscibat *populus*, refertur ad *Senatum*: quorum
omnium vim ex eo discimus, quòd ad alia transferri
ea nomina non liceat. Sic & oppositio nominum re-
conditam potestatem, quoties apud *autores* animad-
vertitur, tanquam lumen aliquod illustrat.

Nam quibus *rationibus* melius intelligemus, quid
sit *Astevero*, & quibus notis *Astirmo* sit dissimile,
quàm quod *Ciceronem* videmus ei *jocor* ut contrari-
um opposuisse? Sic *Abjudicò* & *adjudicò*, *Appositum*
ad aliquid, & *Adversor*, *Asporto* & *abripio*, quia
Cicero ut contrarium contrario opponit, alterum
alterius vim & usum planissimè ostendit. ut si quis
intelligere velit quid sit *sine*, aut cum *Adjunctione*,
Ciceronem attendat, qui contrario tanquam digito
id monstrare in libro de *Inventione* videtur.

Sic enim ait: Atque etiam hic mihi videor videre
esse quasdam cum adjunctione necessitudines, quas-
dam simplices & absolutas. item: *Homines mortales*
necesse est interire. *sine adjunctione*: ut cibo utan-
tur, non necesse est, nisi cum illa exceptione extra
quam, si nolint fame perire.

Illa & apposita & finitima sese inter se expli-
cant & illustrant. ut in hoc loco *Ciceronis*: Propter
se autem vitanda sunt, non ea modò, quæ his con-
traria sunt, ut fortitudini ignavia, & justitiæ in-
justitia: verum etiam illa, quæ propinqua viden-
tur, & finitima esse, absunt autem longissimè:
quod genus, *Fidentia* contrarium est *Diffidentia*, &
ea re vitium est: *Audacia* non contrarium, sed ap-
positum est, ac propinquum, & tamen vitium est.

Hæc qui attendit, non ne vim vocabulorum eo-
rum quæ recenseret, penitus perspiciet? Eodem modo
& ea diligenter omnia sunt consideranda, quæ *autores*
ipsi aut notatione, aut comparatione explicant. ut
cum *Cicero* quid atomus quid sumptio, quid careo sit,

De Ratione

interpretetur, ejus auctoritatem perfectissimi grammatici magni facere, & audire prorsus debemus. Item si in hunc Ciceronis locum incidamus, 'Sidera autem ethereum locum occupant: qui quoniam tenuissimus est, quod animal in eo gignatur, id & sensu acerrimo, & mobilitate celerrima esse: quare cum in aethere astra gignantur, consentaneum est, &c. nonne Cicerone ipso magistro commodè discemus, latinis tam astrum quàm sidus eadem significatione esse usitatum? Sic, si in Tusculanis legamus, Obtrektare verò alteri, 'aut illa vitiosa emulatione, 'quæ rivalitati similis est, æmulari, quid habet utilitatis? Cum sit emulantis, angi alieno bono, 'quod ipse non habeat: obtrektantis autem, angi alieno bono, quod id etiam alius habeat? Ex his 'quid Obtrektare, quid æmulari sit, & quemadmodum differant, perspicuè videri potest. Ita & discrimen, quod est inter animam & spiritum, ex his verbis aucupari licet, quæ apud Ciceronem in libro de Natura deorum leguntur. Quæ spiritu in pulmones anima ducitur, ea calefcit primùm ab ipso spiritu. Quis grammaticorum clariùs ostenderet differentiam, quæ est inter arbitrium & iudicium, quàm Cicero faciat in oratione pro Roscio Comædo? Quid enim meherculè est, quò planius verba quæ ejusdem sunt potestatis, notemus, quàm quòd observemus Ciceronem, non solum eadem pagina, sed sententia, vel versu etiam, eandem rem diversis verbis sepe solere efferre? Ut homines omnia voluptatum genera studiose consectantes, & luxuriosos, & afotos, eodem loco, appellat. sic Committo & admitto facinus, Miror & admiror, appello & admonéo debitorem, idem valere, ut plurima alia, Cicero ipse oratione sua demonstrat. Sed in omni verborum observatione hoc tenendum est, ut animadvertamus, usu ne tantum, an etiam vi significandi, in omnibus ne, an quibusdam tantum, idem valere voca-

Totius Observationis.

vocabula videantur: quod qui non fecerit, rectè de
iis nunquam judicare poterit. Sed plura exempla
hujus generis non affero: quòd in Opere illo magno
de Lingua latina, in quo nunc noctes & dies versa-
mur, vel in omnibus etiam verbis declarabimus,
quantum adjumentum, quàm insignem utilitatem hæc
observandi ratio studiis sit allatura. Tum quoque in
libro de Differentiis, quasi proprius locus notæ cu-
jusque vocabuli consignanda nobis dabitur. Nos certè
his tractandis, & cognitionem auctam, & orationem
emendatam paululum ipsi jam sentimus. Ea verò de
quibus in hoc libro potissimum agimus, aut in col-
locatis verbis, aut mutandi rationibus maxime sunt
sita. nam cum aut vitiosam & depravatam consuetu-
dinem emendare, aut quæ temporibus ferè extincta
erant, excitare constituimus, in verbis simplicibus
tantum ea in primis observemus, quæ aut ignorat
vulgus, aut barbaris nominibus obscurat: cetera
conjunctioni & mutationi omnia tribuat. Conjuncto-
rum nominum duplicem observationem ante dixi-
mus. Primum ut animadvertamus, quæ nomina sint
juncta inter se: deinde quæ casus quodque verbum
consequantur. Exempla utriusque supra posuimus.
Hoc solum monendum hic videtur, tantum momen-
tum esse in apta conjunctione nominum, ut ne Anto-
nius quidem, civis Romanus, Ciceroni eisdem tempo-
ribus visus sit latine locutus, cum scripserit, facere
contumeliam, & denunciare timorem: quod vulgò
jungi tum ea non solent. Cujus cum nulla penè, aut
exigua valde & loquendo & scribendo ratio habeatur,
nisi aures & oculos prorsus ab inveterata nunc &
corrupta consuetudine ad integrorum & politorum
Romanorum orationem traducamus, puritatem & ca-
stitatem sermonis nunquam consequemur. Quod si
conjunctorum verborum observatio rectè instituitur,
& consecutionis utilior opera, & minor est futura.
Casuum, modorum, temporum notæ magis apparent,
quàm

De Ratione

quàm rationes nominum inter se jungendorum. In consecutione ea cum notari debent, quæ & à præceptis, & consuetudine sunt aliena, singulorum verborum usum considerare in authoribus legendis debemus. Nullum enim ferè est, ut antè diximus, quod non consecutionis ratione ab aliis, ejusdem tamen generis, discedat. Quin etiam inveniuntur, quæ præceptis comprehendendi possunt, in vulgus nunc minimè nota. ut verba stringendi, finiendi, & metiendi, ablativus consequitur. item & alia plurima, quæ in libro nostro de Ratione jungendæ orationis exemplis declarabimus. Mutandorum & faciendorum verborum ars, ita est capitibus à doctis devincta, ut præcipuis studiis paululum loci relictum videatur. Nam quod Cicero nomina propria tertii ordinis, vocativo per e, ut secundi, effert, quod Adoptio, non adoptatio, quod accersere, non accersire: quod vehens, etiam pro eo qui vehitur, præstantissimi authores dixerint, id etiam à Grammaticis memoriæ proditum videmus.

Hoc tamen observationis omnino esse arbitror, attendere, quæ verba supina in u, quæ tempora participiorum omnia admittant. nam omnibus ea tribui ab optimis authoribus, non videmus. Item & à verbis quædam nomina in ns, finientia sunt, quæ cum genitivo junguntur: non tamen id omnibus, sed certis quibusdam tantum verbis accidere constat. Quæ cum vel singula suo loco persequar, longior hic authoritatibus enumerandis esse nolo. Quod restat, hanc meam operam studiosis commendem, id eo modo faciam, quo animo ea est à me suscepta: ut nimirum magis vias ad discendum aperiàm & commonstrem, quàm ut alicui mea obtrudam & venditem. Pueris tamen, qui judicio observationis ob ætatem carent, author essem, non minorem laborem in his quibus lingua perficitur, quàm in præceptis, quibus tantum inchoatur, ediscendis etiam singulis, quæ singularem

vim

vim h
tidie
daren
annis
scholia
stris i
bore q

Totius Observationis.

vim habent, omni studio consumerent. Quod si quodidie certa quadam nomina præscripta memoria mandarent, usuque tenerent, puerili ætate, & paucis annis linguam hanc perfecte discerent. Quod si in scholis hoc studium excitetur, & literarum magistris in primis id persuadeatur, id quod hoc meo labore quasi consecutus tum abundè videbor.

A.

I. A

fic addu
Annal.

cura, t
scripsit

1. Div.

magna,

9. Vit.

2. A,

sonam

sed Ab.

um. Vi

id quo

mant,

Cyr. Ce

3. A

in flect

prazmi

quamvis

Novitas

est; cur

notat :

tor Man

cum no

Occidit

quid Ca

tivo die

Accafat

quantum

men lat

discedun

bis Nil

tra est

Anal. 4

4. A

leicio N

ma Mu

Condiro

post ho

Pagan.

A.

1. **A** Ablativum corripì posse putavit Aldus N. nam init. Nor. in Cic. Cat.

fic adducit versus istos ex Ennii *Annal.* Certantes magna cura, tamen Cupientes, &c. at scripsit Ennius, & ex eo Cicero 1. Div. 107. Curantes Cura cum magna, Concupientes &c. [Voss. 9. Vit. Serm. 15.]

2. A, Sequentē Jod, quam Confonam vocant, dici non potest; sed Ab. v. g. Ab Jove principium. *Virg.* Puer ab Janua. *Nep.* id quod Compositiones confirmant, Abjicio, Abjungo, Abjudico, &c. Cell.

3. A Propositionem haur recte in flectendis vocibus Ablativo pramitti, praterendum non est; quamvis percutiet Nonnullos rei Novitas. nam, ut ea Necessaria est; cum Ablativus Ablationem notat: ita Solæcismus committitur Manifestarius; si adjiciatur, cum notatur Instrumentum: ut Occidit cum Gladio. Et sane, quid Causa est, cur magis in Ablativo dicant, a Patre; quam in Accusativo, ad Patrem? Verum quantumcumque hoc Liqueat; non tamen latum unguem, a More suo discedunt Pædagogii Nostri: quibus Nil intra est Oleam, Nil extra est in Nuce Duri. Voss. 1. *Anal.* 45.

4. A Creatione Mundi; Ab latio Mundi, &c. pro Ab ultima Mundi origine, ab Orbe Condito; post homines natos, post hominum memoriam, &c.

Pag. 10.

5. A-foras. *Aggen. Urb. de Agror. Limit.* 69. A-foris. *Incert. Rei Agrar. Script.* 322. De-foras. *Inscr. Vet. ex Rigalt.* E-foris. *Plin.* 17. 25. Foris. *Vett.*

6. A Longe stabat.] Longo intervallo, Eminus, E longinquo, Procul.

7. A Longinquo Petere, sumere aliquid. *Vid. Abco.* 3.

8. A Mane usq; ad Vesperum Suspectum esse possit: tum, quia Mane Adverbium est; [Voss.] tum, quia Linguae Nostrae Similimum, sed *Plaut. Most.* 3. 2. 80. *Amph.* 1. 1. 96. *Mil.* 2. 6. 23: A Mane—ni (usq;) ad Vesperum: ἀπὸ Πρωῆς ἕως Ἑσπέρας. *Luc.* 18. 23. sic *Most.* 3. 1. 3. A Mane ad Noctem usq; sed vid. in Mane.

9. A me i. e. mea Sponte, ut Ab se. *Plaut. Capt.* 2. 3. 38. facile memoria memini a me: [Pareus.] tamen legit [Gronovius.]

10. A Nostra Parte est.] a Nobis, Nobiscum, est, facit, stat.

11. A nunc. *Hieronym.* Ex nunc, *Ammian.* Ab hoc tempore, Deinceps, in Posterum, Posthac. *Vett.*

12. A Partibus alicujus stare. *Vid. A. 1.* Adsum. 2.

13. Ab Antiquo, A Saeculo; Ab Antiquo in Hodiernum usq; Diem. *Vulg.* Cæremoniae ab omni antiquitate acceptæ. Repetere aliquid ab ultima antiquitate. Ex omni memoria ætatum, temporum. Ab antiquissimis temporibus. Nihil ex om-

nium seculorum memoria tale cognovi. Sententia, inde usq; ab antiquis temporibus ad nos deducta tradita nobis a Majoribus. *Cic.*

14. Ab Epistolis fuit Diocletiano. *Vopisc. Augusti, Claudij, &c. addunt his in formulis Vett. Inscript. ut Verisimile sit Posteriore ætate aliquid in Casu immutasse.*

15. Ab Intus. *Paulin. Jamb. ad Cyther. 437. De-intus. Cassiodor. Intus. Varr. Plaut. Most. 2. 1. 58. Pers. 2. 4. 30. Bacch. 1. 1. 62. Pseud. 2. 2. 10. Mil. 4. 4. 60. Men. 1. 3. 35. &c.*

16. Ab Invicem. *Hieronym. & Equales. A se invicem, Alter ab Altero. Vett.*

17. Ab Longissima mea Memoria. *Vulg. quam longe possum præterita memoria repetere. [Quoad longissime potest mens mea respicere spatium præteriti temporis, & pueritiæ memoriæ recordari ultimam, inde usq; repetens, video, &c. Cic.]*

18. Ab Oculis alicujus absconditum est, pro Ignotum, Incognitum est, *Alicui Loquendi Modus est, ex Hebræo Idioma te arcessitus. Vorst.*

19. Non Abs re, *Trita Formula; non autem Latina: Siquidem Ab re dicendum erat. Veteres enim, Abs non utebantur, nisi sequente, c, q, aut t, observante Valla, 2. 29.*

20. non Ab re suspicabatur, veritus est, *Inscite Famianus pro Temere, de Nihilo, frue, ut Lucrerius ait, non ab nulla ratione. In illo Livij, 35. (quod fortasse Famiano cum Plurimis alijs im-*

posuit) Non Ab re esse Quintio visum est, Sociorum aliquos ei Concilio interesse. *i. e. in rem visum est. Sciop.*

21. Ab se pro Sponte, of himself, Anglicismum sapere Quibusdam videatur. *Sed Glossæ Isidori: Ab se, Spontaneum. Plautus, Men. 1. 2. 66. Mane, mane, obsecro hercle: Ab se ecce exis. ubi, eapse ecce exit, legit [Acidalius:] ab se vero, [Lambinus,] & domo sua, interpretatur; retragantibus [Mercurio, Exere. Crit. p. 145. Pareo, Lex. Crit. 5. & Taubmanno, in Comment.] Et Recte sane. Ipsa enim Versiculorum Plauti Summa declarat, Ab se hic idem esse, quod Sponte. [Vorst.] sim. Id, Truc. 4. 3. 78. sed nimum pol opportune ecce ab sese egreditur foras. & Sallust. Jugurth. 61. & 66. Civitates, quæ ab se Defecerant: uti Belle Cod. Palatin. 2. & Nazar. aiente [Grutero in Comment.]*

22. A in De 3. 6.

Abbreviare—ator—atio—atura. *Vulg. Notis velocissime excipere. Sueton. T. 3. 3. sua Σημείων scribere. Cic. 13. Att. 32.*

2. Abbreviare in Breviare.

Abdicare confundit Vulgus cum Exhæredare. [Vorst.] Abdicare dicitur Pater Filium, quem se Vivo repellit a Bonis, & quasi extra Familiam ejicit: Exhæredare est, Eum, qui alioquin Hæres futurus esset, post mortem Testatoris, ab Hereditate excludere. [Popm.]

Abde Domo. *Virg. Domum se Abdidit. Cic.*

Abdiderunt se In suis quisq; Testis. *Liv. In interiore Partem Edium se Abdidit. Cic.*

Abesse

Abesse per Biduum. *Vulg.*
—Bidui. *Cic.*

Abhinc Dies—ebus octo. *Vulg.*
Post Dies octo. *Vett.* [Turfell.]
utitur tamen Pacuvius de Futuro
Tempore: Seq; inquit, ad Ludos
Abhinc exerceant. Nisi forsitan
Parvi aestimanda sit illius Aucto-
ritas, ut Obsoleti Scriptoris, &
Latinis optimi sæculi auribus In-
grati, unde Martialis. II. 91. At-
tonitusq; legis Terræ Frugiferæ;
Accius, & quicquid Pacuviusq;
vovunt. [Scioppius] non dubi-
tat tribuere vel ipsi Ciceroni,
(pro Rosc. Com. 37. Repromit-
tis tu abhiuc Triennium Roscio?
ubi, inquit, Subauditur Post, quod
manifestum est de Futuro dici;
cum Præterita nemo possit Promit-
tere.) Cæterum, consente [Bor-
richio,] minus Provide, cum Lo-
cum Expendenti constet, Repromit-
tis abhinc Triennium, aliud non
esse, quam jam ante Triennium
Repromissisti, nota Oratoribus, &
Historicis Enallage.

Abhorre Pumilos. *Suet. Aug.*
83. 3. Ostentum. *Id. Galb.* 4. 6.
Tabem Cadaverum. *Vitel.* 10. 6.
Famam. *Liv.* 4. 44. cum Accu-
sativo, pro Exhorre, Detestari,
& quasi Exsecrari dixere.—Cice-
ro vero, aut Absolute utitur;
[2 Or. 85. fin plane Abhorrebit,
& erit Absurdus...] aut Ablati-
vum adjungit, vel cum Præposi-
tione [Frequentissime] vel sine
Præpositione [Rat. 8. Alii tali-
bus Vitiis abhorreant, quomodo
Curt. 7. 8. 11.] Quod enim in
istis pro Clu. 41. [Nemo illum
Aditu, nemo Congressione, ne-
mo Sermonem, nemo Convivio
dignum judicabat: omnes Asper-
nabantur, omnes Abhorrebant,

&c.] consequi putant Accusati-
vum; egregie Nugantur: & quod
Pejus est, incautos Circumseribunt,
Vitium Littletono nostro perquam
Familiare.

Abjicere animum. *Vid. Ca-*
do 1.

Abjurare quod est Rem Credi-
tam Perjurio negare, [qui Abju-
rant, si quid Creditum est. *Plaur.*]
male confunditur cum Ejurare. q. 8.
Jurejurando Renunciare, vel Re-
jicere. unde Ejurare Imperium,
Tacit. 3. H. 68. Militiam, *Plant.*
Fragm. Forum, Provinciam sibi
Iniquam. *Cic.* 5. V. 138. *sim.* 9.
Fam. 16. Tu autem, quod mi-
hi Bonam Copiam Ejures, nihil
est. quod facere dicebantur, qui
Jurando palam affirmabant, sibi
Copiam, & Facultatem dissol-
vendi Aeris Alieni minime sup-
petere. *Pomp.*

Abligurire. *Ter. Eun.* 2. 2. 4.
Ligurire. *Cic.* 5. V. 177.

Abnuiturus cur Damnum? cum
in Opt. Salustii Codd. sic lega-
tur; & apud Festum est: In, non
semper Abnuitionem significat.
Scio diei Numen, & Nurus sine i:
sed hæc Καὶ Συγκοτὴν facta
ex Nuirum. *Voss.*

Abnutivum. *Apul. περὶ 'Eg-*
μν. Negans. *Cic.* — Adnu-
tivum. *Apul. Aicens. Cic. vid. in*
Affirmativus.

Abnutare. *Obsolet.* quid te
Adiri Abnutas? *Vet. Poet. ap.*
Cic. 3. Or. 162. sed Melius esset
Vetas, Prohibes, Absterres, inquit
ibidem Cicero.

Abnutare. *Arnob.* 2. *Plant.*
Capt. 3. 4. 79. Abnuere. *Cic.*
Abolefacio. *Tertul.* 1. *Hab.*
Mul. 3. Abolco. *Vett.*

Abolui. *Priscian.* 9. 376. sed sine *Auctore*. Abolevi. *Liv.* 3. 55:

9. 36. Contra, quasi ab Abolui Abolitum; *Quint.* 1. 10. *Tac.* 5. [unde Abolicor. *Tertul.* 1. *Hab. Mul.* 3. Abolitio. *Suet. Aug.* 34.] non Abolerum.

Abolere Legem. *Quintil.* 1. 5. vid. Abrogare.

Abominabilis. *Hierony.* in *Jerem.* 22. 30. Abomisandus. *Liv.* 9. 38. Exsecrabilis. *Id.* 9. 26. & 31. 17. *Plin.* 9. 48. Exsecrandus, Detestabilis, Detestandus. *Cic.*

Abominatio non Melioris Notæ est; quo sæpe utitur *Vulg.* Int. pro Re Detestabili, & Abominanda. *Usus tamen*, & *Lactantius*, 1. 17.

Abomino, (Αβυμῖνω. *Plant. Trin.* 3. 2. 82. etiam ob stultitiam tuam te tueris? Multum abomina. [*Pare. Gronov.*] multabo mina. [*Salmas.*] tete veris multabo minis. [*Lips.*]) Auctoritatis Incertæ, pro

Abominor. *Liv.* sum Averfus ab → Offensionem, atq; Fastidium habeo ad — Fugio, Respuo, Aspernor, Abhorreo, Detestor, &c. *Cic.*

Aborsire tribuitur *Plinio*, (8. 51. Propter facilitatem Abortiendi:) *Harduinus* ex Auctoritate *MScorum Librorum* legit Aboriendi. inepte *Columellæ* tribuit *Calepinus*. pro eo

Abortare. *Varro*, 2. R. R. 4. *sim. Colum.* 6. 27. hæc omnia Incommoda foetum Abigunt. ad exemplum *Ciceronis* pro *Clu.* 32. Memoria teneo, Milesiam quandam Mulierem, quod ab Hæredibus secundis accepta pecunia, Partum sibi ipsa Medicamentis

Abegisset, rei Capitali esse Damnatam.

Abortium. *Hieronym.* Ep. 26. Abortio, *Paull. tit.* 23. Sent. 7. Abortus. *Cic.* 14. Att. 23.

Abrenunciare. *Salvian.* 1. 6. p. 208. Abjudicare, Renunciare. *Cic.*

Abrumpere Sermonem. *Vulg.* Præcidam brevi. *Auct.* ad *Her.*

Abcondi. *Cæcil.* & *Pompon.* ap. *Non. Sen.* 3. *Ben.* 25. [Voss.] & *Consol. Lucan.* 10. 113. *Geil.* 17. 9. Abcondidi. *Sil.* 8. *Plant. Merc.* 2. 3. 25. [Bang.] ab isto

Abconso — for, in Deliciis Firmico, pro Abconditus. *Cic.* 2. *Phil.* 108. Occultator, pro Mil. 51. vel Abconditor. *Tert.* 4. *Marcion.* 25. &

Abconso, Αβδῶ. *Vet. Gloss.* Abcondite. *Cic.* Verum

Abconso, pro Occultatio, quod in Lexicis adducitur ex *Plinio*, 8. 16. in Libris est Abcondente.

Absentiam tuam Ferre non possum. *Vulg.* paulo facilius putavi posse me Ferre Desiderium tui: sed plane non fero. *Cic.*

Absentare. *Faust.* *Reiens.* *Sidon.* 9. 9. *Cod. Theod.* & *Claudianum* 3. R. 214. R. *Stephanus* adscribit: Codices vero Mandaverit habent, vel Amandaverit; ut adnotarunt *Barthius*, *Heinsius*, & *Gulielmus Pyrrho*.

Absolvere in Perficere.

Abq; in Sine.

2. Abq; Raro admodum illo Antiquo Avo, si Comicorum propriæ Formulæ excipiantur, usurpatum est; adeo ut, neq; in argentea Linguae Latine ætate facile illud reperias, reperi semel apud *Quintil.* 7. 2. abq; Sententiæ

bis
Appr
Argu
dis
ærat
pius;
ter,
vocal
Ost
pauci
ergo,
rum
sine,
3.
mici,
ita &
5.7.
96.
Bacch
tium,
2. 25.
bis Fo
rentiu
tem S
vata n
ad E
Vulgo
Expos
reper
darem
te. ita
&c.
Eadem
runt;
panda
est, A
& pro
esse scr
autem
cum Si
& Te
apud e
illa f
Deinde
Alteriu
Sentent

bis apud Cic. 1. Inv. 36. absq; Approbatione. 1. Att. 19. absq; Argumento. [Cell.] Deinde ostendit [Vorstius,] nec à Sequioris ætatis Scriptoribus pro Sine sapius; frequenter autem, pro Præter, vel Extra; adhibitam illam voculam fuisse. Sic. Oros. 2. 16. Octoginta naves captæ, absq; his, paucis, qui me secuti sunt. Vides ergo, sine ratione, absq; quod Rarum erat, Veterum Usitatissimo sine, Hodie anteferri.

3. Absq; illo esset. Duo Comici, ut multa alia Singularia, ita & Hoc habent. Plautus, Men. 5. 7. 33. Pers. 5. 2. [Capt. 3. 5. 96. Trin. 4. 1. 13. & 5. 2. 3. Bacch. 3. 3. 8. Pareus.] Terentium, Phorm. 1. 4. 11. Hec. 4. 2. 25. Hæc fere Loca sunt, quibus Formula ista Plautus, & Terentius sunt usi, in Aliorum autem Scriptis eadem perinde observata non est. [Vorst.] — Hujus ad Exemplum, Sine illo esset, Vulgo dicunt, sic Stephan. Præf. Exposit. de Latin. præclara eorum reperta, sine quibus esset, defraudaremur magna Doctrinarum parte. ita Wagenseilius in Petron. &c. Verumenimvero, non sunt Eadem, quæ pro Iisdem illi habuerunt; neq; Promiscue ea sunt usurpanda. [Priscianus] quidem auctor est, Absq; idem esse quod Sine; & pro eo, apud Comicos usitatum esse scribit [Tursellinus.] primum autem reputandum illud est, quod, cum Sine toties utantur, Plautus, & Terentius; vox Absq; Raro apud eos apparet, nec nisi in ipsa illa Formula, Absq; eo esset. Deinde alia est vis Unius, quam Alterius. nam Absq; ex Donati Sententia, id est, quod Extra;

vel Præter, interprete Hadriano Cardinali. [Vorst. 29.] Deniq; si Absq; te fuisset, jam non viverem, idem significat, ac, si res hæc fuisset Sine te, jam non viverem; (cum Tecum, & Sine te sint contraria) posset eadem sententia dici, si Tecum fuisset, jam non viverem, quod, quam Insulse dicatur, nemini, cui pectus sapiat, Obscurum esse potest. [Sciop. Anim. in Voss.] — Cicero certe, & Aequales aliter loquuntur: Quod erat Præsidium salutis, libertatisq; vestræ; si C. Cæsaris. . . exercitus non fuisset. Cic. Nisi Ilias ista exstisset . . . Id. Si ille non fuisset. . . Nep. Pons Sublicius iter pœne Hostibus dedit; ni unus vir fuisset, Horatius Cocles. Liv.

Abstinerere Culpam. Plaut. Men. 5. 6. 20. Abstinerere Injuria; Cic. 3. Off. 72. à Voluptatibus. 5. Tusc. 94. Se (2. Phil. 5.) Manus, Animosq; a Nefario Scelere. 5. V. 36.

Abstinentia in Continentia.

Abstractivæ Locutiones, ut Philosophi vocant, Inaudita Ciceroniano Ævo, ad Ætatem Latinitatis Cadentem pertinere videntur. [Cell.] quarum Semina nonnulla Sparsit Argentea: [qualia sunt, Velleij: — Mediocritas nostra; — Val. Maximi: — mea Parviras. —] Messem vidit Tempus Æneæ Latinitatis; præsertim sub Christianis Principibus. tum enim, ad fastidium usq; Hujusmodi Formulæ inculcabantur, Legibus, Epistolis, Sermonibus: — Manuscrudo tua — Eutrop. — Tranquillitas vestra — Id. — Præstantia, Excellentia, Magnificentia tua — Symmach. — Perennitas, Eter-

*Æternitas vestra — Id. — Sublimitas, Celsitudo tua — Cod. — Nostra Serenitas — Ibid. — Cura, & Providentia Claritatis tuæ — Ibid. — Beatitudinis tuæ accepti Epistolæ — Hieronym. — Unanimitas tua — Pallin. Nolan. &c. Hac vero sic abhorrent ab Eruditorum auribus; ut Lipsius Proloquium Valerii falsatum, & incursum crediderit: à qua Sententia, ut Duriore, discesserunt, Bæclerus ad Velleium, & Vorstius ad Valerium. Dices, Ciceronis etiam esse Abstractas Appellationes, ut Mediocritas Consuetudinis meæ, & Similia. Verum Veteres his formulis, ubi opus est utuntur, & Vim habent Significandi: Sine necessitate Posteriorum, solius Pompei causa; ubi Prisci pronomina Ego, Nos, Tu, adhibebuntur fuissent. * Hic, non incommode consideremus verbum — Dominus — qui Veteribus significat Imperantem; [Tacit. Romani devictarum gentium Domini communes sunt.] sive (1) Monarcha sit; ut Plinius Trajanum appellat Dominum: Sive (2) Tyrannus; quomodo Tiberius (teste Tacito, 2. Ann. 87.) Invisum Nomen refugit: Sive (3) Familiæ suæ Imperet. [Virg. 3. E. 16. Quid Domini facient, audent cum talia Fures?] sive (4) quid Possideat. [Cic. Prædiorum, Pecuniæ amplissimæ, &c. Dominus.] Hodie communis Titulus est Ingenuorum omnium: ut vix liceat, Mediocris Sortis Hominem appellare, nisi præmisso Dominationis honore. Ita inveteratus most est; ut sine Multorum offensa emendari posse non videatur. cui forsam*

occasionem præbuit Romanorum Consuetudo, qua Obvius, si Nomen non succurrebat, Dominos salutarunt, teste Seneca Ep. 3. & Imperatorum nominibus prægebant D. N. b. e. Dominus Noster: qui honor habebatur etiam Fœminis Augustis; quod videre est, in Inscr. Reinesianis p. 323. Pulcherrime sane Turnerus Nostras, Vir, si quis alius, (quod ait Ille de Panagirola) veræ germanæq; Eloquentiæ Antistes, in Epist. ad A. Velsrum. Postquam hæc, inquit, legeram; timebam ne nimis familiariter scripserim: ita particulam illam Tu inessebam per omnes casus, contra Consuetudinem tritam Germaniæ, quare volui mihi caveri hac Periodo, me Latine scripsisse, non Superbe. nam malo Tuare Latinos ac Doctos; quam Dominari, ac Reverentiarum: Barbaros perstringo Barbare. Satis purgatum est de Culpa hac, siqua fuerit commissa; præsertim apud te, qui nosti, me Tibi velle omnia esse Honoratissima; etiam cum scribo Tu, Te, Tibi, quare id velim concedatur mihi, ut quoties scribo tibi, toties mihi liceat usurpare hanc Latinorum rationem. Semel jam Protestavi pro Semper, ut scribit Bartolus, Antiquus Dominus, & Doctus. Hæc ille. * Denique sine ulla, vel Auctoritate, vel Ratione, vel Elegantia — Christianissimi — Titulum, & Regi adscribunt: quem Imperatori Valentiniano tribuit Ambrosius; (2. Ep. 30.) Pammachio Hieronymus: sic eum compellans: (Ep. 101.) Vir omnium nobilissimum Christianissime, & Christianorum

norum Nobilissime. *Tolerabilior sane Episcoporum Titulus, — Reverendissimus — qui, licet in Tribunali Veterum Latinorum non absolvatur, tueri se poterit Auctoritate Orosii, (7. 37.) Cassiodori, (2. 25.) & Aequalium. pro eo, nihilo elegantius — Venerandissimus — dixit Paullinus Nolanus, Ep. 38. — Domino meo Observandissimo, Colendissimo, &c. — vid. Observans. — Humillimus eius Subditus — vid. Subditus.*

pro Abusibus Ecclesiae dixero Corruptelas. [Voss.] non ita Accommodate ad mentem Ciceronis. Congruentius forsan Depravationem dixeris, aut Corruptionem. vide ut Exempla convenient : Quod si, inquit, Depravatio Consuetudinum, si Opinionum Vanitas non Imbecillitatem Animorum torqueret, & flecteret, &c. 1. Leg. 29. ita sit, ut in altera Corruptione Opinionum, Morbus efficiatur, & Aegrotatio : in altera, &c. 4. Tusc. 29. *praeipue cum Superfitionem, & Depravationem copulet, 2. Div. 137.*

Abusive. Quintil. 3. 4. Minus Proprie. Cic.

Abyssus Ecclesiasticis Profundam Voraginem, sive (uti definit Isidorus, 13. Orig. 20.) Profunditatem Aquarum impenetrabilem significat. Tralate Sedem Inferorum. Prudent. Hamart. 835. Mersandam penitus Puteo serventis Abyssis. sim. Alcim. Avic. 4. 535. &c.

Ac, vel Atq; usitatus quam Exponi inter Polysyllaba vocabula, cui Evigilata, atq; Meditata sunt Eruditiorum hominum Scripta; Is, puto, non est nescius. Causa nulla est, cur apud homines Pruden-

tissimos, atq; Amicissimos mentiar. Cic. [Sylv.] *quanquam Et nonnunquam interponitur. Distractione Civium elanguescit Bonum proprium Civitatis, atq; Aegrotare incipit, & Consensescere. Varr.*

2. Ac, vel Atq; ut post Particulas Aliorsum, Aliter, Aliud, Aeq; Contra, pro eo, Perinde, Ultra, Aliaq; hoc genus Diversitatem significantes, ponatur; contra ac Vulgaris Sermo est, Id esse censemus. Vereor, ne illud Gravius rulerit; neve Aliorsum, atq; Ego feci, acceperit. Terent. De his, quæ passi erant, non questi sunt; ne quid, Ultra ac mandatum esset, loquerentur. Val. Max. [Sylv.] Cætera vid. Ac.

Accedere ad Opinionem alicujus. vid. Abire. 2.

2. Accedere ad aliquid, vel aliquem. vid. Aspiro.

Accentus. Gramm. Sonus Vocis. Cic. Mira, inquit, est quædam Natura Vocis: cujus quidem e Tribus omnino Sonis, Inflexo, Acuto, Gravi, tanta sit, & tam suavis Varietas perfecta in Cantibus. Or. 57.

Accipere opus faciendum. vid. Conducere,

2. Accipere Provinciam. Vulg. Accipere ad se. Plaut. Capere, Capehere, Suscipere. Cic.

Accipio Personarum. Hebraic. Personarum Contemplatio, Ulp. L. 8. D. de Transact., Discrimen. Val. Max. 3. 3. — Personarum Discrimen servare, Quintil. 12. 10. habere, Sulp. Sev. Dial. 1. facere. Plin. 37. 13. — Confimilia sunt Scribonii Largi, Praef. Medicina,

Medicina, non Fortuna, neq;
Personis homines æstimat. *Sal-*
lustii, Jug. Pars, quæ Vero Pre-
tium, aut Gratiam anteferebat :
Livij, 3. Hominum, non Causa-
rum, Toti erant ; ut, apud quos
Gratia vim Æqui haberet.

Acceptum Ferre reprobatur
[Schorus.] quod autem apud Val.
Max. Sic hodie legitur, id Libra-
riorum flagitium semper sum ar-
bitratus. [Sciop.] Esto. quid ve-
ro respondendum Senecæ? (Ep.
78.) quid Plinio? (2. 7. & 12.
18. & 28. 2.) quid Gellio?
(4. 18.) [Borr.] quid deniq;
ICis, Venuleio, Scævola, &c?
quibus adeo non Insolens fuit, ut
inde Junxerint verbum

Acceptilatio. b. e. ipsa Rela-
tio in Acceptum, an Acquit-
tance.

Accessus, cui opponitur Disces-
sus, & Recessus, confundit Vul-
gus cum Accessione, cui Dece-
ssio, sive Deminutio Opp.

Accidentia non minus dixero,
quam Gr. Συμβεβηκότα. [Voss.]
Eventa (vocat Lucretius, 1. 458.)
quorum Adventu manet Incolu-
mis natura, Abituq;. Eadem
Cicero, 1. Inv. Res Attributas,
quæ Attributa sunt, appellat.

2. Accidentia partium Orati-
onis.] Cic. Res, quæ Nomi-
bus, & Verbis sunt Attributæ.
Jac. Cell.

Accidere in Contingere.

Accinctus. Poët. Succinctus.
Cic.

2. Accipere, vel Dare Mutuo.
vid. Mutuor.

3. Accipere Deum, Aliquem
testem. *vid. Testor.*

4. Accipere Pecuniam ad In-
teresse. *vid. Versura.*

5. Accipere, vel Dare Pec-
niam ad Usuram. *Vulg. Fœnore*
Accipere. Plaut. Fenori sume-
re. Id. Most. 5. 2. 19. Fenori
Dare. Cic. 4. V. 170. Fœnus
ab aliquo Accipere. 5. 169.

6. Accipere Pecuniam de
Mensa, Dare ad Mensam. *vid.*
Permutare.

Accommodare non dicit, qui
Rem dat Utendam. in Rhet. ad
Heren. 4. 64. (sive Ciceronis
illa sunt, sive Alterius) legitur
Accommodare pro Commodare:
[quemadmodum editum est a R.
Stephano, & Aliis.] verum id
haud dubium; quin Librariorum
acciderit Errore. quod vel ipsa
clamat Compositionis Asperitas.
locus sic habet: ait se Ædes ma-
ximas cuidam Amico ad Nupri-
as accommodasse. ut ut est, U-
num Exemplum, non facit Usuum;
non magis, quam Unica Hirundo
Ver. Hæc [Crocus.] atq; omnino
tutius abstinere judicat [Vossius.]
verum, is metus propemodum de
Nihilo est; cum Curtius (10.)
dixerit: Tantum Virum (Alex-
andrum) Deos Accommodasse
rebus humanis: eaq; Sententia
usurpaverint Valerius Maximus,
1. 4. & 2. 4. [Borr.] & Suc-
conius, Tib. 48. 4.

Accordare. *Vulg. Congruere,*
Convenire, Consonare, Respon-
dere. Concordare, Consentire,
Affentire — ri. Cic.

Accusare est, aliquem Crimi-
nis in Judicio Reum facere: (non
tamen apud Judicem tantum;
sed Alium quemvis, etiam ip-
sum, qui Peccavit: cum nihil
aliud sit, quam Reprehendere,
Culpare, Objurgare. Ter. Heant.
1. 1. 49. Quotidie Accusabam:
[Cic.]

[Cic.]
alterum
vel de
ferre.
dinum
Senar
culavi
tie usu
duntur
cordian
nium o
mitas
periem
Acce
9. 3. C
10. &c.
Acce
Acqu
Acqu
Quintil.
am. Vn
Acqu
Frontin.
deptio,
Actu.
Purum
gici, ac
Aristote
vel Anis
Potentia
habere:
Potentia
Aven.
tiz notat
narum,
citus. P
canus c
si parum
tas move
Græci di
emus eff
Actu dice
Græci al
Be, vel R
Natura ef
E. G. Ov
at Gallina

[*Gr.*] Inculcare autem, est Mores alterius privatum Reprehendere; vel de illata Injuria Querelas deferre. *Cæf. B. G. 1.* Omnium Ordinum adhibitis ad id Concilium Senatoribus, vehementer eos Inculcavit. — Sed hæc, cum Tralatitæ usurpantur, tum fere Confunduntur. *Sallust.* ubi per Sociordiam, Vires, Tempus, Ingenium defluxere: naturæ Infirmitas accusatur. *Tacit.* Intemperiem cæli Inculcantes. *Poym.*

Acervo. *Plin. 26. 4. Quint. 9. 3.* Coacervo, Cogo, Accumulo, &c. *Cic.*

Acesco in Inacesco.

Acquiescere. *vid. Scire. 3.*

Acquirere Benevolentiam.

Quintil. alicujus bonam Grati-
am. *Vulg. v. Inire. 2.*

Acquisitio. *Instit. Justin. & Frontin.* Comparatio. *N. L. A-*
deptio, Consecutio. *Cic.*

Actu, & Potentia. Parum ad Parum Sermonem attendunt Logici, ac Philosophi, ut quando Aristotelis Interpretes, in Motus, vel Animæ Definitione dicunt, Potentia aliquid esse, vel Vitam habere: vel cum aiunt quippiam Potentia esse Ovum, Actu vero Avem. nam Latinis vox Potentia notat Facultates rerum Magnarum, Principatus, atq; Exercitus. Potius, pro eo Virtute dicamus cum *B. Hieronymo*, vel, si parum ejus in Talibus auctoritas movet; *Jane*, pro eo, quod Græci dicunt Δυναμις ἔχειν, dicemus esse Possesse. — Itidem, nec Actu dicemus esse, pro eo, quod Græci aiunt ἔχειν ἔχειν: sed Be, vel Reipsa esse, [in Rerum Natura esse; esse, vel non esse] *E. G.* Ovum Reapse Ovum est; at Gallina esse Potest. Revera

quid est Semen; sed Potest fieri Flos. *Voss.*

Actuare. *Vulg.* Informare, Perficere. *Cic.*

Actum est Mecum.] De me.

Ad Aliquid dici. *Logic.* Conferri cum Aliquo. *Cic.*

2. Ad Annum in In Annum.

3. Ad Consilium suum adhibere. *vid. Adhibeo.*

4. Ad Diem 3um Calend. depravatam Describentium Vicio

ex *A. D. III. KAL.* [h. e. Ante Diem 3um Calend.] i. e. concisa

loquendi ratione, Tertio Calend. (qua Integra esset, si diceret Ter-

tio Die ante Calend.) qua non admodum utebantur Antiqui; sed

ejus loco, Ante Diem Tertium Calend. qua Sententia *Cæf. 1.*

B. G. 11. neq; Ante quem Diem [i. e. Quo Die] iturus sit, defini-

ebas. *Plin. 15. 18.* cum inter Omnes (ficos) Recentem esse constaret; atqui Tertium, inquit, ante

Diem [i. e. Tertia Die ante] scitote decerptam Carthagine. *Ci-*

cero, 16. *Fam. 3.* inde ante lucem proficiscentes, Ante Diem VIII.

Idus Novemb. has Literas dedimus, i. e. VIII. Id. Novemb.

quasi diceret Ante Diem Octavum Finitum: similiter atq; in

ista ad *Att. 6. 2.* itaq; statim dedi Literas, ut ex Cypro Equites Ante

Diem Certam decederent, i. e. antequam Dies Data exisset, seu Ad

Certam Diem. Hac una Ratione, quantum video, commode Ex-

plicueris illud *Cæfari (1. B. G.) A. D. Id. April.* quod Recte in-

terpretatur Planudes, seu Qui-

cunq; is est: Τῇ Τετάρτῃ Δεκάτῃ τῆς Απριλλίης ante Diem sc.

Iduum April. finitum. h. e. ipsius Idibus. quam recte, viderint

B Soler-

Solertiores. — Examine, & In-
ante simili ratione, pro Simpliciter
usque sunt Varro, Cicero, Livius,
Propertius, Alii. Vult tamen,
Ravardus, Propositiones has Se-
paratim esse positas: Muretus
Coniunctas. huius Verisimilior sen-
tentia. Hac, qua potuimus Per-
spicitate, Brevissime. nolim ob-
tundi quenquam Verbosus Salma-
sii Dictatis, Præter Cæteros vid.
Ciacconium ad Cæs. 1. B. G.

5. Ad Hoc. Tacit. 1. H. 48.
eic Tēro. Marc. 1. 38. Aët. 26.
16. Ideo, &c. Cic.

6. Ad Hoc. Liv. Sallust. Vel-
lei. Adhuc, Præterea. Cic.

7. Ad Huc Sceleratius, alie-
num est ab Aureæ ætatis Con-
suetudine. Nam

8. Ad Huc Priscæ dictum est,
pro Ad hoc, sc. Loci, vel Tem-
poris. Plant. nihil Ad huc Lo-
corum ineptie feci. Terent. Vi-
ta, quam vixi usque; Ad huc. — in-
terdum intelligitur Negotium,
i. e. Res; significatque, Præterea.
Cic. Lel. 9. nisi quid Adhuc
vultis. — Posteriores tamen, De-
generante jam, quod ipsi agnoscunt,
Lingua Latina, Adhuc cum Com-
parativo iunxerunt. Callicles ad-
huc Concitator. Quintil. si Mar-
mor, vel adhuc Viliorem materi-
am illi obrulisses. Senec. [Sciop.]

9. Adhuc Semel, Vulg. In-
scire: Cic. Eleganter: Bis a me
servatus est; separatim Semel,
Iterum cum universis. Id. Pri-
mū quidem Decipi Incommodum est;
Iterum Stultum; Tertio Turpe.

10. Ad Honorem alicuius a-
liquid dicere, Lullianum istud
nescio quid Rusticum sonat, pro
In Honorem. Goclen.

11. Ad Invicem, Vulg. Invi-

cem, Vicissim, Mutuo, Inter se.
Vett.

12. Ad Iudicium ire. vid.
Adeo.

33. Ad Longum. Vulg. Dif-
fuse —issime, Fusius, Ubéri-
me. Cic.

14. Ad Manum Liv. Prom-
ta, & Parata. Cic.

15. Ad Maximum. Vulg.
Summum, ad Summum. Cic.

16. Ad Minimum, ut Mini-
mum. Vulg. Minimum, Saltem,
at Saltem, Duntaxat, Quidem
certe, Quidem utique; Tamen,
quod Minimum est, &c. Vett.
— nihilo Doctiores efferunt

17. Ad Minus, qui Idioti-
mus est Hetruscus, & Hispani-
cus. Sciop.

18. Ad Placitum tuum. vid.
Arbitrium.

10. Ad Plenum declarare. A-
con. Perfekte, Plenissime. Cic.
Hæc sunt Indicia Solida, & Ex-
pressa. Id. Germanæ Justitiæ
Solidam, & Expressam effigiem
tenemus. Id.

20. Ad Quod propositum?
Vulg. Quorsum — sus ista?
Quorsum id Pertinet? Cadem?
Spectat? ista Evadent? Reci-
dent? Fluent? Cic.

21. Ad Superiorem Iudicem
ab Inferiore Citare. vid. Ap-
pellare.

22. Ad Vivum agere Traga-
diam, &c. Fossore, aut Capri-
mulgo dignum loquendi genus:
Nimirum ut nihil in Scena Fide,
aut Simulate; sed, tanquam Ve-
ra res, Agere videatur. Ad Vi-
vum Latini dicunt, subaudiendo
Corpus; ut sit, usque; ad Vivum
Cutem. Cic. non id ad Vivum
refeco. Colum. Extrema pars
Linguis

Uogui
Sciop.

23.

quod V

non me

Verere

Vavaso

24.

Sed eg

annum

Att. 11

25.

E. 2.

26.

Vulg. 1

Adap

quisque

ad. 5.

Auson.

ram, qu

ro, 6. 1

ut Græ

scum,

Adap

8. G. 4

193. C.

Adal

Composi

tus ad—

Addi

Verb. S

tus. Ci

Addi

nem hab

unt. Con

Edicio,

usus est

Adire

pere: C

quasi D

velle. I

id est, Fa

tedem. V

vi Testa

tuam A

Plin. [Po

Unguis ad Vivum refecatur. Scip.

23. Ad Vivum exprimere, quod Vulgo nunc Omnes loquuntur, non memini me legere apud ullum Veterem Probatum Auctorem. Vauasor.

24. Ad Unum Annum. Vulg. Sed ego hanc ἀναξίαν in unum annum meditatus sum. Cic. 4. Att. 11.

25. Ad Vorum. vid. De. 2. E. 2.

26. Ad Voluntatem meam. Vulg. Pro meo Jure. Cic.

Adagium. Plant. Amph. five Quisquis Auctor est Suspectus sc. 3. act. 5. v. 40. Adagio. Donat. Aufon. Præf. Monof. Valer. Soran. quod Verbum, inquit. Varro, 6. L. L. 3. adeo Evanuit; ut Græcum Paramia pro eo positum, magis sit apertum.

Adaquari. Suet. Galb. 7. Hirt. 8. G. 41. Aquari. Virg. 4. G. 193. Cels. 1. C. 78.

Adaligatus Brachio Insolenti Compositione Plin. pro eo Alligatus ad—Cic.

Additicius Cels. IC. L. 98. de Verb. Signif. Additus, Appositus. Cic.

Additio quidam aiunt Cicero-nem habere: quo loco non definiunt. Conformis tamen Receptus est, Editio, Proditio, Redditio. Cels. usus est Quintil. 9. 3.

Adire Hæreditatem est Susci-pere: Cernere est Constituere, & quasi Decernere se Hæredem esse velle. In Testamento Cernito, id est, Facito videant te esse Hæredem. Varr. Julius Largus roga-vit Testamento, ut Hæreditatem suam Adirem, Cerneremq; Plin. [Popm.] Formulæ ad Cre-

tionem, comprehensa, erant Ejusmo-di: Titius Hæres meus esto, Cernitoq; in Diebus Centum proximis: nisi is Creverit, Ex-cres esto.

Adhamare Hobores compro-bant e Cic. Attid. 2. [Scalig. in Catul. & Ruffers. 3 V. L. 3.] firmant e Nonio; qui hunc Cice-ronis locum adducit; & Adha-mare ait ab Hamo trahitur. sic sane Aldina Editio, item illa Hadr. Junii, & Gothofredi: sed Merceri Notius pro eo Ada-maverunt habet. Quare, inquit [Vossius,] licet Valde eo inclinet animus, ut Cicero scripserit Ad-hamare; omnino tamen Adha-mandi verbo tutius abstinetur, ut non injuria Suspecto.

Adhibere Fidem. Sulp. Sever. Vir. Mart. 1. & 11. & 23. Aufon. Ep. 10. Habere Fidem. Cic. 8. Att. 3. Curt. 4. 6. 12. & Opti-mus Quisq; Latinitatis Auctor:

2. Adhibere Fidem profertur quidem ex Cic. 2. Div. 122. [si Insanorum visis Fides non est Adhibenda.] & habent Libri Quidam, etiam Lambini: at qui Accuratissimi censentur, Aldi Manutii P. F. 1583. Jani Gru-teri, & qui hujus Studium, & Curam in Britannis, & Batavis secuti sunt, exprimunt Fides Ha-benda. Res per se Levicula, & parvi momenti: præstat tamen Certam Antiquitatem, quam Dubiam Scripturam imitari. Plauti illud,

3. Adhibere Fidem, Rud. 4. 3. 104. Aliâ notione dicitur, pro Fide Uti, b. e. Fideliter a-gere, perinde atq; in istis Locuti-onibus, Adhibere Curam, Dili-gentiam, &c. Cell.

Adhortatoriæ Orationes, Epistolæ, &c. *Vulg.* Suasiones. *Cic.*

Adjacentia, 2. In *Ducatu Alemannico*, in *Pago Durgangensi*, cum omnibus *Adjacentiis*, nempe *Adjacentia* Singulari, pro Plurali dixere *Ludovicus R. Caroli M. Nepos*, & *Simlerus* in *Helvet. quemadmodum Pertinentiis usus Sigebertus. Voss.*

Adjectivum ad Genus Neutrum non Ineleganter traducitur. Varium, & Mutabile semper Fœmina. *Virg.* Dolus, atq; Malitia Fide Chariora erant. *Salust.* Bonum Liberi; Misera Orbitas: Bonum Patria; Miserum Exilium: Bonum Valetudo; Miserum Morbus: Bonum Integritas corporis; Miserum Debilitas: Bonum Incolumis Acies; Misera Cæcitas. *Cic.*

Adgeniculare. *Tertul.* Pœnit. 9. Geniculare. *Vet. Gloss.* Ingeniculare. *Hygin.* 2. *Astr.* 6. Congeniculare. *Sisen.* 4. Congenugulare. *Cal.* *Annal.* 6. ap. *Non.* Genibus provolvi. *Tacit.* 12. 18. Genu terram tangere. *Cic.* 2. *Tusc.* 57. Ad pedes jacere. 7. *V.* 128.

Adimplere. *Tert.* 5. ady. *Marcion.* 17. *Paul.* L. 43. & 57. (non *Plinii*, 11. 37.) Compleri, Implere, &c. *Cic.*

Admiraldus. *Turpin.* Admiravissus. *Mat. Paris.* Admiralius. *Id.* vel, quod Origo potius exigit, Amiras —raus —ralius. *Sigeb.* &c. Thalassiarcha Græco vocabulo dicendus; vel Maris Præfectus Latine. *Voss.*

Admissa est a me Anceps hæc Alea, ut Regi Fidum me præberem, pro Tam Periculose ple-

num Munus Aleæ suscepi, *Fatue adhibuit* *Famianus*, *consente Scioppio.*

Admonco te ad Pietatem. *Vulg.* Hortor, Adhortor, Cohortor. *Cic.*

Adolescensurire dixit *Laberius*, &c.

Adolescentiari (quod *Vossius* minus probatur) *Varro*, pro Juveniliter, & Petulanter agere, vel, quemadmodum *Horatius*, (*A. P.* 246.) Juvenari.

Adoluit Juventus. *Varr.* 3. *Rhet.* ap. *Priscian.* 9. Adoleverit Ætas. *Virg.* 12. *Æ.* 438.

2. Adoluerunt Anserem. *Atius* ap. *Varr.* Adoleverunt Hostiam. *Ter.*

Adoptatio. *Gell.* 5. 19. vid. Adoptio.

Adoptare ordinem Cardinalatus, &c. *Ridicule quis dicitur*; cum Ipse in illum Ordinem Adoptatur, aut Cooptatur, *Scip. Vorst.*

Ador, quondam Edor. *Fest.* Mox Ador, atq; Adoris de Poliline pultificum *Far. Anson. Monast.* Emicat in nubes Nidoribus ardor Adoris. *Gannius* ap. *Priscian.* 6. hinc

Ador masc. Adus neut. [*Scalig.* ad *Fest.* p. 7.] Frustra. refragante *Horatio*, 2. S. 6. 89. Esset Ador, Loliumq;. *Rectius*, opinor,

Ador neut. *Hor. masc. Gann;* [nisi magis placet, semper esse Neutrum. *Voss.* 1. *A.* 27.]

Adorq; hoc. [*Gramm.* *Oxon.* 105. 106.] (2.) Adoris, penult. corrept. Neutrum est, ut *Decoris*: Adoris vero, eadem porrecta, est ab Ador Masculino, ut *Honoris*. [*Voss.* 1. *A.* 27. sim. in *Ætym.* & *Vit.*

Vit.
termi
mini
Gram
Ad
2. 1.
sc. Fa
Ad
quali
Vener
Res I
ut Ju
322.
Griffa
est par
secre
qui Pl
Non au
bit, a C
eatis.
ad Cæ
mina f
neras a
Æn. 4
Honore
ferte;
Majorib
Adv
nes, &c
Dura;
Adver
ra. na
lius Cap
uis: u
sibus tr
bus m
Tempo
tionem
Adve
gantis
rent.
verre,
De Lib
genter
dem Cic
Adverte
Proscribi

Vit. Serm.] Annotatores præmittunt : (2.) Vossius *Bis* Femininum præmittit. [Johnson. *Grammat. Comment.* 24 53.]

Ador *Hor.* Adoreum, *Pallad.* 2. 1. *Colum.* 2. 6. *Plin.* 18. 8. *sc. Far.*

Adorare est Tacite secum, & quasi cum Admiratione Colere, Venerari. neq; adeo solum ad Res Divinas Adoratio refertur : ut *Juvenalis etiam dixerit* : 6. 322. Ipsa Medullinæ frictum Crisantis adorat. — Supplicare est paulo Demissius Orare, Obsecrareq; *ducto more a Miseris, qui Plicatis Manibus fere rogant* : Non autem, sicuti *Calepinus Scribit, a Genibus, Poplicibusq; Plicatis. Argumento sit illud Poeta* : ad Cælum tendens ardentia Lumina frustra; Lumina, nam teneras arcebant vincula Palmas. 2. *Æn.* 405. — Assurgere alicui est Honorem paulo reverentius Deferre; a Ritu, quo Honoratioribus, Majoribusq; assurgimus. *Menap.*

Adversitates, *Plin.* Tribulationes, &c. *Vulg.* Res Incommodæ, Duræ, Graves, Afflictæ: Casus Adversi: Calamitates: Tempora. nam hoc etiam postremo *Tullius Casus Iniquos appellare consuevit* : ut 1. *Fam.* 9. Scripsi Vetribus treis Libros de Temporibus meis. *Ibid.* Habui, non Temporum meorum Solum rationem; sed etiam Naturæ.

Adverte *Pervulgatum* : Elegantius Adverte Animum, Tereant. Animo. *Plin.* Animadverte, Animum intende. *Cic.* De Librariis, si me amas, diligenter Adverte, tribuitur quidem *Ciceroni*, 4. *Att.* 4. sed Adverte non addit *Lambinus*; Proscribit *Grævius.* ait quidem,

1. *Fam.* 1. Advertebatur Pompeii familiares non assentiri *Volcatio.* & *Ter. Heaut.* 3. 3. 9. Novi ego Amantium Animum : Advertunt graviter quæ non Censeas. nisi proxime antecedens Animum reticeri dicat, simili constructione, atq; in isto *Lucret.* 2. 124. Hoc etiam magis Hæc Animum te Advertere par est Corpora.

Adulteratus. *Plin.* 19. 3. Adulterinus, Fallax, Fucatus, Fucosus: Corruptus. *Cic.*

Adulterium est Illicitus Concubitus cum Nupta Muliere; quasi ad alterius torum accessus: Stuprum vero, cum Vidua, aut Virgine. Quod tamen interdum Generale est, & de Adulterio, Incesto, & quocunq; Flagitio Improprè dicitur. Nec rapi ad Stuprum Matres Campanas, Virginesq; & Ingenuos Pueros. . . . *Liv.* [Popm.] Noctu, Stupri causa, Lætica in urbem intro ferri solitus est, ad Mulierem, Nuptam Uni; Propositam Omnibus. *Cic.* . . . Nata *Lucreti*, Stuprum sævi passa *Tyranni.* *Senec.* Octav. 302. Perire malunt ibidem, quam cum Stupro redire ad suos Populares. *Nev.* ap. *Fest.*

Adunare atate illa Doctissima *Ciceronis*, in *Receptis* non fuisse, ait [Menapius:] *Palladio* (3. 19.) & qui eo delectari visus est, Justinus tribuit [Borrichius.] *Plinio* [Vossius.] ceterum in *Plinio* frustra quaesieris: Nam, qui hic, vel Foro Romano, vel paullo Accuratori *Tinghyo*, vel *Passe-ratii Calepino* habuerit fidem; Decipitur planissime. quod enim illi laudant locum *Plinii* 19. 2. id aliquid Nihil est: legunt enim ibi

ibi Emendati Codices, non Adu-
natum; sed Animatum. [Borr.]
Pro eo valeant: Conciliare,
Conglutinare, Consociare, Jun-
gere, in unum cogere, Coag-
mentare: Pacificare; Aggre-
gare. [Menap.] in unum Con-
ferre, Conducere. [Buchl.]
prout cuiusq; usus exigit.

Ædilaui, Fest. Ædilitas. Cic.
Ædificare, ut hoc non Ædi-
ficat; Tendit, non Tendit ad
Ædificationem, Vulg. Bono,
Malo Exemplo esse. res Novo,
& Pessimo Exemplo acta. Cic.

Æditimus an Æditus scri-
bendum sit, nondum satis liquet:
Varronis hæc sunt, 1. R. R. 2.
Rogatus ab Æditimo, ut dicere
didicimus a Partibus nostris:
ut Corrigimur a Recentioribus
Urbanis, Ædituo. Idem tradit
A. Gellius, 12. 10. a Tuendis
Ædibus nomen derivans, qui M.
Varronem 2. ad Marcellum lib.
de Latino Sermone, sensisse dicit,
magis Æditimum scribi oportere
quam Ædieuum; quod Alterum
sit Recenti Novitate fñdum:
Alterum Antiqua Origine in-
corruptum. In Antiqq. Lapp.
Ædituus; non Æditimus scrip-
tum reperio. Manut.

Ægritudo tantum Animi est
Ciceroni: & Corporis & Ani-
mi, Ægrotatio. 3. Tusc. 4. U-
trum quod minus noceant Ani-
mi Ægrotationes, quam Corpor-
is? 3. 8. nomen Insaniz sig-
nificat Mentis Ægrotationem. sed
Ægrotus Corporis tantum; Æ-
ger Utriusq; corruptionem signifi-
cat. Mulier Ægra, & Corpore,
& Animo confecta. 14. Fam.
4. qui nunquam Ægro Corpore
fuerunt. post Red. ad Quir.

4. Corpus etiam si mediocriter
Ægrum est; Sanum non est,
3. Tusc. 22. Medea Animo Æ-
gra. pro Cal. 18.

Æmulari in Obtestare.

Æmulatio Papæ cum Impe-
ratore, (Pessvin.) pro Papæ, &
Imperatoris — inter Papam, &
Imp. (Sciop.)

Æmylius in Hæmylius.

Æquanimis. Pet. Gloss. Æ-
quanimus. Auson. init. Lud. Sap.
Æquanimitas. Ter. Prol. Phorm.
34. Adelpb. 24. Æquanimiter.
Amnian. 19. 21. Macrob. 2. 4.
Æquo —issimo Animo Ciceroni,
potes interpretari.

Æque Bene. Vulg. Æque,
quam: ut: ac; atq; Vett.

Æquilibrare. Cassian. Blesens.
Tertul. adv. Hermog. 41. ita
ponderare, ut servetur

Æquilibrium. Gell. 20. 1.
Sen. 3. Q. N. 25. Æquilibritas.
Cic. 1. N. D. 110. ἰσορρομία.

Equipollere. Auf. Carm.
de Philomel. Æquari, Exæquari,
Equiparari. Cic. Turpius
Æquipollentia pro Pari Vir-
tute.

Æquipollentes (in) Proposi-
tionibus.

Æquivoca in Univoca.

Æquivocari P. Bles. pro Eo-
dem nomine vocari. Voss.

Æquivocatio, & Mentalis Re-
servatio. Jesuitarum Decreta.
Amphibolia. Quintil. 7. 9. Au-
dior ad Her. 2. 16. Cic. 2. Div.
116. & Captiosa Sermonis Am-
biguitas.

Ær in Bonus.

Æras appellarunt Posteriores
mutato genere, qua Cicero, &
Lucillius nuncuparunt Æra.

Æra,

Æra, Numeri nota. [Nonius.] Parebo libens Præceptis; quippe cui deficit facultas Latius eloquendi: ac morem securus Calculonum, qui Ingentes summas *ÆRIS* Brevioribus exprimunt; res gestas Signabo, non Eloquar. [Rufus Festus, sive Sextus Rufus, Præfat. Breviarii Rerum gestar. Pop. Rom.] Nec alia de Causa *Annorum Computus*, sive *Numerus* est *Æra* appellatus. quare audiendus *Sepulveda Hispanus* non est, quem tamen Nonnulli secuti sunt; qui putat ex istis notis *A. ER. A.* (quas *Annus Erat Augusti* interpretatur) male interpunctis, *Barbarum Æra* nomen fuisse conflatum. [Buchon.] Suffragari tamen videtur *Isidorus*, (5. 36. *Era* Singulorum Annorum constituta est a Cæsare Augusto.) *Vossius* Verisimile iudicat, in *Etym.* vid. Scalig. 5. *Emend. Temp. Calv.* 11ag. *Chron.* 44. *Baron.* Martyrol. ad 22 Octob. p. 655. *Reines.* de Ling. Pun. in *Epilog.*

Aeria Spes, *Arnob.* 2. 86. i. e. Cassa, Inanis, Incerta, ut exponit *Meursius*, 2. *Exerc. Crit.* 1. 5.

2. *Aerio loco* Cistas tuas collocabimus (*Lips.* 1. *Ep.* 40.) pro Perstabili loco; ut Itali loquuntur *Arioso*; ut *Celsus*, 1. 3. c. 19. Loco non Calido, Fensitui Parentibus; ut *Perflatus* quoque; aliquis accedat. *Sciop.* S. H. 109.

Ætate nostra. *Vulg.* *Memoria nostra.* *Cic.*

Æternalis Novum Adjectivum, ex *Æternus*, inuisa *Latinorum Minerva*, fabricarunt *Tertullia-*

nus, *Venantius Fortunatus*, *Al- lii. quamquam habent & Inscriptio- nes Gruteri, ac Reinesii: Somno. Æternali. Sacrum. &c.* [Cell.] minus placet

Æternabilis ex *Cod. Theod.* *nihil melius.*

Æternaliter Prudentii. *Latine dimeris:* ex æternitate, ab, ex omni æternitate ex æterno tempore, ab infinito tempore. In infinita Sæcula, infinitis sæculis. in tempus sempiternum. in perpetuum, perpetuo. *Etenim,*

Æternum, in *Æternum*, *Poe- tica sunt.*

Æthereus præ se ferunt Jam prope Omnes Libri: *Ætherius* vero, sicut *Aerius* in *Antiquiss. Libb. & Virgilio, majusculis li- teris perscripto, eo tempore, quo Turcius Rufius Apronianus vi- vebat: id quod ipsius manus indicat. quomodo, & in Antiqq. Lapp. Epicurius. Maput.*

Ævorum omnium omnes Mortales, pro Sæculorum, parum probaverit Grammaticis Linguae Custodibus Casaubonus. Æva e- nim non dicimus; sed Ætates, aut Sæcula, Plinium, cujus est (16. 36.) Duraneque; Ævis Testa, me- rito nihil moramur; neque, verbis Ejus, nisi ubi Meliora, nos desi- ciunt, utendum putamus, quam e- nim ejus ætatis homines Latinum Sermonem Corrumperet Studio ha- buerint, satis ex Quintiliani con- fessione patet. [Sciop. S. H. 84.] Quid autem Ovidio fiet? 1. Pont. 4. nulli datas Omnibus Ævis tam Procul a Patria est, Horridiorve locus.)

2. *Ævus* *Lucret.* 3. 604. *Æ- vum.* *Hor.* 2. O. 9. *Ætas, Sæ- culum. Cic.*

3. *Ævus*

3. *Ævus Vitalis. Plaut. Pœn.*
5. 4. 14. *Vita Vitalis. Enn. ap.*
Cic. Am. 22.

Affabiliter. Macrob. 7. S. 2.
Spartian. Carac. 3. Affabilissime. Gell. 16. 3. Benigne, Comiter. Cic.

Affectatio. Senec. Ep. 89. Quint. 1. 11. Suet. Gr. 10. Confectatio, Appetitio. Cic.

Affectata Oratio Superstitiosus fuerit, qui Rejecerit; cum Inaffectata Oratio dixerit Quintilianus, 8. 3. & 11. 1. sed, pro

Affectatus, (Plin. Paneg.) cum Cicerone dixeris Putidus — diuſculus, de Homine: Arceſſitus, nimis Exquiſitus, de Re.

Affectus, pro Cupiditate, Gratia, Odio, aut Quovis Vitioſo Animi Mōu, ſeu Perturbatione, a Cicerone, Aliiſq; Aurez Ætatis Scriptoribus non uſurpatur. Affectum Animi dicit quidem, Cicero, 5. Tuſc. 47. (ſic enim Princeps ille Philoſophus (Socrates) diſſerebat: Qualis cuiuſq; Animi Affectus eſſet; Talem eſſe Hominem: Qualis autem Homo eſſet; Talem ejus eſſe Orationem: Orationi autem Facta Similia; Factis Vitam. Affectus autem Animi in Bono viro Laudabilis; & Vita igitur Laudabilis; &c.] in his Affectus, Modum, Statum, Habitum, ſive Conſtitutionem Animi ſignificat; [Sciop.] nequaquam Concitationem: a qua, Bonum om̄nem, ac Sapientem ſemper Vacare, Receptiſſimum eſt Socraticorum Decretum. ſed Affectus. Sen. Ep. 75. & 88. Senec. Hippol. 2. Curt. 7. Quintil. 4: 1, 2, 5. 5: 10, 13. 6: 1, 2, 3. Animi Affectio, 1. Inv. 36. Perturbatio, 3. Tuſc. 17. & 23.

Impetus, 2. Or. 178. Commotio, 4. Tuſc. 10. & 46. Appetitus Vehementior, Ibid. Motus, (Un. 38.) nimii, Rationi non obtemperantes, 1. Off. 132. turbidi, concitatiq; inimici mentis, vitæq; tranquillæ. 4. Tuſc. 34. Cic.

Affectio viam admittetur a Nonnullis, pro noſtro Affectio: neq; tamen negari poſſit, quin Talis ſit illius Verbalis uſus, in hoc Plinii loco: 8. 54. Simiarum generi præcipua erga ferum Affectio. [H. Stephan.] & Tacit. 4. Ann. 15. 7. lætas inter audientium Affectiones. & Ver. Inſc. ap. Grut. p. 459. n. 4. Ob. Adfectionem, Ec. Pietatem. In. Se. Eximiam. [Buchn.]

Afferens ſecum quatuor na- ves onerarias. [Bemb. Hiſt.] Hem! pro Monſtro eſt. Attulit? immo Adduxit. tamen Iterat alibi: Bajazetes Equum Patribus Attulit. Τελόας, & Ineptæ; ſive Mari is venerit, ſive Terra. [Lipſ. 2. Ep. 57.]

Affidare in Jure Canonico eſt Fidem ſuam alicui Obſtringere. indeq;

Affidati —tio —tura, Inſimæ Barbariei Sordes.

Affinitatem a Similibus ita Distinguas. Neceſſarii diſcuntur ii, quibus Carere non poſſumus: Familiæ, qui multum Nobiſcum ſunt, ſit autem Neceſſitas, ſive Neceſſitudo Officii: Affinitas Matrimonio: Conſanguinitas, & Cognatio ex Sanguine, Genere, & Stirpe eadem; Propinquitas ex Quæcunq; Sanguinis Conjunctione: Gentilitas ex Familia hominum Ingenuorum Ejusdem nominis. Cic. 4. V. 27. quo quiſq; te maxime

Cogna-

Cognitione, Affinitate, Necessitudine aliqua attingebat. *Idem* 1. *Tusc.* 38. Servium Tullium Regem, vocat Gentilem suum: cum Ejusdem Nominis esset; non Generis. quippe, Gentiles sunt, qui inter se Eodem sunt Nomine, ab Ingenuis Oriundi. . . . *Topic.* 29. *Popm.* Lictl.

Affirmativus e Philosophorum Schola prodit, eoq; Remittendum. —Negativa contraria Aientibus. *Cic.* *Top.* 11.

Afflario. *Vulg.* Afflatus Divinus, Vaticinatio. *Cic.*

Affligere est Opprimere, & Prostrere: Effligere est Excidere, & penitus Destruere. [*Popm.*] Illi Statuam istius deturbant, Affligunt, comminuunt, dissipant. *Cic.* nisi quidem illa ante occupasset, te Effliges, scio. *Plaut.*

Agere, Facere, Gerere sic Distinguit Varro: In eo, propter Similitudinem Agendi, & Faciendi, & Gerendi, quidam Error heis, qui putant esse Unum. Potest enim aliquis Facere, & non Agere; ut Poeta Facit fabulam, non Agit: contra Actor Agit, & non Facit. Contra, Imperator, qui dicitur res Gerere, in eo neq; Agit, neq; Facit; sed Gerit, i. e. Sustinet; transitum ab heis, qui Onera Gerunt, quod Sustinent. Proprio nomine dicitur Facere a Facie; quod Rei, quam facit, imponit Faciem: Ut Fictor, cum dicit Fingo, Figuram imponit; cum dicit Intorreo, Formam; sic cum dicit Facio, Faciem imponit: a qua Facie discernitur; ut dici possit aliud esse Vestimentum, aliud Vas. Qui quid administrat, cujus Opus non ex-

stat, quod sub Sensum veniat; ab Agitatu magis Agere, quam Facere putatur. sed quod heis magis Promiscue, quam Dilligenter Consuetudo est usa; Translaticiiis utimur Verbis . . . 5. *L. L.* p. 59. *Ed.* 1581.

2. Agere Gratias pro Beneficiis apud Veteres Rarum est: Ob rem Rarius: Rarissimum De re. *Cic.* Gratias pro eorum Studio erga se agit. *Plin.* 9. *Ep.* 31. Ob quæ Gratias agerem. *Cic.* 1. *Att.* 17. Poeti negotia tibi commendo; de quibus tibi agit ille maximas Gratias. —Veterum ea Consuetudo est, ut vel Simpliciter dicant Gratias agere: vel, si Materia omnino exprimenda est; id per Qui Pronomen, aut Quod Conjunctionem subjiciant. *Cic.* 16. *Att.* 7. ego vero Austro Gratias miras ago, qui me a tanta infamia averterit. *Cæs.* 2. *B. C.* 21. Cæsar habita Concione Cordubæ, Omnibus Generatim Gratias agit; Civibus Romanis, quod Oppidum in sua potestate Studuissent habere; Hispanis, quod Præsidia expulissent; Gadicenianis, quod &c. *Cell.*

3. Agere quem Furti, Repetundarum dicere præcipit Ninivita p. 308. *Reliim* Aust. ad Heren. cum eo Actius egit Injuriarum. *Cic.* pro Clu. cum servo Habit Furti egit.

Agentes, sive Officiales vocat P. Bemus præter Veterum morem; quos Actores *reliim* dixisset. *Voss.*

Agibilis Homo. *Vulg.* Vir Acer, Industrius, Navus, &c. *Cic.* Agilem Actio facit; Sreñnum Virtus; Fortem Animus; Robustum Corpus. *Fronto.*

2. Agilis, Docilis, Facilis, Gracilis, Humilis, habent in Superlativo Simplex I. Poëtae versus causa germinant. [Crocus.] Immo peccatur Comparatione Adjectivorum Agillimus, & Gracillimus, utcumq; ea agnoscat Priscianus; Item Docillimus, quod probat Valla, 6. 26. Malim cum Charisio, Agillissimus, & Gracillissimus: Vel valde Agilis, Gracilis; uti &, valde Docilis. [Vossius.] v. in Gracillimus.

Agnoscimur quæ nobis Exciderant: Cognoscimus Ignota, & Invisæ. [Fl. Clarus.] Sed hæc Differentia non semper Observatur. Cum prius omnes signa sua Cognovissent, Sallust. Potestas Domini res Suas Cognoscendi facta est, Liv. [Popmæ.]

Agon pro Pælio, Duriore Gracismo, Alb. Aquens. 6. 43. & Wilh. Tyrius Sæpe. [Cell.] neq;

2. Agon pro Mortis Luctamine suum fecerunt Latini. Id.

Agonizare. Eccl. in Agone jacere. Juven. Joan. c. 11. Animam agere. Cic. 8. Fam. 13.

Alapa Lat. Colaphus Gr. pro Quovis Ictu sumitur, inflicto Manu, sive Capiti, seu Genis; sive Palma, sive Pugno. apud Phædrum, (5. 3. Alapam sibi duxit Gravem) intelligitur Percussio Capitis; non Os verberatum manus Palma, sive, ut ita dicam, Depalatio. Vavas.

Alapare. Bonivent. Alapam (Martial. 5. 62. Juven. 8. 192.) Colaphum dare, Spartian. Hadr. 21. incutere, Juven. 9. 5. infringere. Ter. Adelp. 2. 1. 46. Colaphis quem percutere, Sen. Constant. 14. in terram defigere. Plant. Pers. 2. 1. 22.

Albedo si Colvium, & Casaubonum audimus, usus est Apuleius. Sed vox Dulcedo, prout in Aldina, Aliisq; Omnibus Editionibus legitur, isto loco Accommodatior est: quemadmodum ad eum locum comprobat [Scipio Gentilis.] pro

Albedo in Vet. Juvenalis Scholiast. quem Probum esse, quidam Persuasum habent, Albelio legit Rurgerfius 6. V. L. 18. est vero Albelio, Capitis Tegmen: & ab eo Albeliunculus scripserat Idem Commentator; ubi nunc vulgo legitur Ardeliunculus. in 8. Sat. 144. Voss,

Albedinibus quidem Refugere jubet Ladov. Carbo, 1. Elloc. Orat. sed, quemadmodum Species dixit Cicero; quamvis Specierum, & Speciebus reformidaverit: ita Albedo in Recto, Rectum putat.

Albedo. Merul. Politian. Mamt. Gaza. &c. Cassiodor. 12. 4. Sulp. Sever. 1. H. S. 16. Albor. Varr. Albitudo. Plant. Trin. 4. 2. 32. Albus Color. Cic. 2. Leg. 45. Candor. 1. N. D. 75. & Or. 79.

Album Natura: Candidum Cura fit. [Front. Agræt.] illud Pallori vicinum est: hoc Nitenti quadam Luce perfusum. [Serv.] quanquam hæc duo interdum Confunduntur. ut, cum Caro dixit, in Italia Atlas Capras Lacte Album habere: & Varr. Andab. Candidum Lacte Papilla cum Fluit. [Popm.]

Alcare, Globare, & Similia, quæ quotidiano Indocorum usu frequentantur, Latina, si quid ego judico, non sunt, pro Ludere Aleæ, Trocho, Pila; vel, ut in Sueton. Globum mittere. Crocum. Alem-

& Casau-
est Apulei-
prout in
ibus Editi-
oco Accom-
modum ad
Scipio Gen-

Juvenalis
m esse, qui-
t, Albelio
L. 18. est
Tegmen:
is scripserat
; ubi nunc
unculus. in

m Refugere
I. Kloc. O-
um Species
vis Specie-
reformidave-
effo, Reftum

tian. Manut.

12. 4. Sulp.
albor. Varr.

n. 4. 2. 32.
2. Leg. 45.

& Or. 79:
Candidum

græc.] illud
hoc Nitenti

um. [Serv.]
o interdum

cum Caro
tras Capras

e: & Varr.
m Lacte e

[Popm.]
& Similia,

oram usu fre-
si quid ego

pro Ludere
vel, ut in

tere. CROC-
Alem-

Alembix, vel Alambix, vox
Medicorum hybrida, ex Al articu-
lo Arab. & Græc. ἀμβίξ. Diosc.
5. 110. cujus verba interpretans
Plinius, 33. 8. pro ἀμβίξ dixit
Calicem. Voss.

Algu in Pronominum [β. II.
1.]

Alias pro Alioqui ponere, ne
illo quidem, qui sit de Plebe Li-
teratorum, satis Dignum videtur.
Latinis enim significat idem, quod
Alio Tempore, aut Loco: cum
Integra, Regulisq; Congruens sit O-
ratio: ad Alias res Temporis, vel
Loc. ubi res Temporis est idem,
quod Tempus. [Sciop.] sicut Phædr.
Res Cibi pro Cibo. 4. 7. 4. Plaut.
Res Amoris, i. e. Amor. Truc.
1. 2. 38. Res Voluptatum. h. e.
Voluptas, Amph. 2. 2. 1. [vid.
Rittershus. ad Phædr. & Oppian.
1. Murer. 6. V. L. 9. Druf. 8.
Obs. 22. Casaub. ad Athenæ.
2. 3. p. 51.]

Alias tamen pro Aliter usus est
Curtius, 8. 3. illum debilitatum
vulnere jacuisse, non alias, quam
simulatione mortis, tutiorem.

Aliqualiter. Bernard. Clara-
vall, Bekk, &c. Quadantenus.
Plin. 23. 10. Aliqua Ratione,
Via, Modo. Quodammodo. Cic.

Aliqualis. Vulg. Qualiscunq;
Vett.

Aliquant. Spartian. Oros. A-
græ. Pallad. Veget. Aliquot. Vett.

Aliquatenus, sunt qui ex Cice-
rone adducunt, 12. Att. 21, sed
Manutius (utraq; Edit. 1548, &
1566.) Scurmius (Vetere 1550.
nam Recentior mutata est) Go-
thofredus, & Gruterus habent
Quatenus: (Balliol. Tenus.) Lam-
binus, Quadantenus: Grævius
Salebrosum locum vocat; negatq;

vel Qua, vel Aliquo in MSS re-
periri: immo Infinitia, & Delen-
da Verba judicat. [Cell.]

Aliquatenus. Symmach. 6. 59.
Ammian. 27. Mela. 1. 2. Co-
lum. 4: 3, 29. 7: 3, 12. Pal-
lad. Feb. 12. Mart. 11. & 14.
Octob. 13. & 19. Nov. 13. Se-
nec. Ep. 30. & 35. Quintil. 3:
9. 10: 1. Plin. 27. 12. Quo-
dammodo. Cic.

Aliquid, præcedentibus Parti-
culis Ne, Num, Nisi; Quanto,
Quid, Quo, Quam; Si, Sive,
Durius quiddam sonat, & Inso-
lentius; quam Quid, vid. Quid,
&c. tamen

2. Aliquid, antecedente Si,
quod Perrarum est, dici posse; illa
ex Terentio, & Cicerone te do-
cebunt. Ter. Phorm. 1. 4. 30.
Quid Si Aliquid gravius tibi nunc
faciendum foret? Cic. Sen. 74.
Sensus Moriendi, Si Aliquis esse
potest; is ad Exiguum tempus du-
rat.

3. Aliquid Præcedente Quam
Comparativo, aut — Si, Inelegan-
tius adhibetur, quam Ullum, aut
Quidquam: item Aliquando,
quam Unquam. Cic. 2. Off. De
quærenda, de collocanda Pecunia,
etiam de utenda, Commodius a
quibusdam Optimis Viris, & ad
Medium Fanum Sedentibus; quam
ab ullis Philosophis, ulla in Scho-
la disputatur. Id. Nil Turpius
Physico; quam fieri sine Causa
Quicquam dicere. Terent. Equi-
dem Plus hodie feci Boni Impru-
dens; quam Sciens ante hunc Di-
em Unquam — Terent. Si
Quicquam hodie hic Turbæ fe-
ceris; faciam &c. Id. Mihi Si
Unquam Filius erit, Me ille fa-
cillimo uretur Patre. Confirmat

4. Aliquid Invenustius consequitur Sine; quam Ullum, aut Quicquam. Cic. 2. Or. 98. Esse tamen Multos videmus; qui Neminem imitentur, & Suae naturae, quod velint, sine Cuiusquam Similitudine, consequantur. Id. . . Pythagoram, & Periclem summam Auctoritatem consecutos sine ulla Hilaritate. [Sylv. Buchl. &c.]

Aliqui, Alii. Illiberalis est ille Loquendi Usus; immo Fœdus Abusus verius: quo Semel Unus, aut Aliquis cum Alio; vel Aliquis, & Unus; aut Bis Unus cum distinctione Alius geminata conjungunt. ut Aliqui Divitias, Alii amant Honores: Unus habet sensum in Uno Studio, & Alius in Alio. Elegantius dicas, & Usitatus, Alii Aliis studiis delectantur: Aliis Alia magis probantur. [Croc. sim. Sylv. 2. 83.] Cic. 1. Off. 115. itaq; se Alii ad Philosophiam, Alii ad Jus Civile, Alii ad Eloquentiam applicant: ipsarumq; Virtutum in Alia, Alius maius excellere. — Est, quando Partim pro Altero tantum: (Semisomnos Partim, Alios fumentes Arma sugant, funduntq;. Sallust.) — Est, cum pro Utroq; ponitur. (Eorum Partim in Pompea, Partim in Acie Illustres esse voluerat. Cic.) — Aliquando, pro A'io, geminari Quidam invenias: sed Rarum est. Cic. 4. Tusc. 27. dicimus Gravedinosos Quosdam, Quosdam Tormentinosos: non quia jam sint; sed quia Sæpe sint. Sæpius tamen id usurpat Quintilianus. Sylv.

Aliudvis interpretaturum ostendimus (Schætz.) pro Quidvis aliud, aut Quidvis potius. (Sciop.)

Alius de Multis; Alter de Duobus dicitur. [Agræt. Vall. 3. 59.] Postquam conspexit Angues Alter puer; citus e cunis exilit, Alterum Altera apprehendit eos manu perniciter. Plaut. Amph. 5. 1. 62. sed vid. Alter.

Allegare Exemplum, Auctores, &c. Plin. Ep. Sil. 2. Achil. 225. Adducere, Laudare. Testem Citabo Italiani. Cic.

Allevamentum. mavult Vossius Lenimentum. at ipse Cic. pro Syll. 33. Coactus est, inquit, in Adversis, sine ullo Remedio, atq; Allevamento permanere, sim. Levatio, Allevatio, Levamen, Levamentum, Id.

Alleviare. Vulg. Allevare. Cuius Allocutio. Sen. Constant. 1. Plin. 2. Ep. Extr. Catull. 36. Alloquium. Liv. 1. 34. Compellatio. Cic.

Alere Vulpem in Sinu Quis unquam visus est? Nisi Jesuitæ forte Astutiam, Vapido gestantes Pectore Vulpem. Sciop.

Alphabetico Ordine pro Ordine Literarum.

Alter in Alius.

Alterare (Onom. Vet.) tueri annitur Pincierus (2. Otii, 50) ex Ovid. 1. Fast. 373. [ile suam faciem transformat, & alterat arte.] reponit Heinsius ex Melioribus Libris, [transformis Adulterat arte.] nec Melioris est Nota,

Alteratio. itaq; Philosophis relinquenda, Exemplum enim, quod ex Quintil. (10. 1.) adfertur, opido Falsum est; cum Libri Iteratione habeant. Buchn.

Alterationem non improbem; etsi Variationem longe malim, quod apud Livium, 24. 9. Voss.

Alter-

Alter de
t. Vall. 3.
exit An-
s ex cunis
tra appre-
henderit.
vid. Alter.
n, Aucto-
r. 2. Achil.
dare. Te-
Cic.

avult Vos-
ipse Cic.
est, inquit,
Remedio,
permanere,
tio, Leva-
Id.
levare. Cū
Constant. 1.
Catull. 36.
4. Com-

Sinu Quā
si Jesuiz
do gestan-
Sciop.
e pro Or-

Vet.) tueri
Otiū, 50.
[ile su-
t, & alte-
leinsius ex
transformis
Melioris est

Philosophis
enim, quod
dfertur, op-
Libri Ite-
no.
improbem;
ge malim,
9. Voss.
Alter-

Alterationem *Barbare* inter-
pretantur *Αλλοίωσις*: Cicero
Commutionem dicit; & *Αλ-
λοιωξ* Commutari. idem va-
let Immutari, & Immutatio.
Sic etiam loquitur Augustinus;
qui Categorias magna ex parte
Latinis Literis illustravit. Pe-
rion.

Alternatis vicibus. *Vulg.* Al-
ternis vicibus. *Plin.* Alterqis.
Ving. Vicissim. *Cic.* sim.

Alternatim. *Quadrig.* 4. An-
nal. ap. Non. *Alterne.* *Plin.* 11.
37.

Altare. *Sidon.* 2. 2. Inaltare.
Apul. Trism. p. 85. *Elm.* Exal-
tare. *Colum.* 3. 13. Sublimare.
Emap. Non. Tollere, Extolle-
re, Provehere, &c. *Cic.*

Altriossecus in-Circumsecus.

Alveus in Magis.

Alumnos *Consuetudo* quos A-
las, vel Educēs; vel eos qui A-
lunt (non Aluntur, quomodo in-
epte ediderunt *Had. Junius*, &
Dion. Gothofredus.) dici u't.
[*Nonius.* 239.] cui in Prima sig-
nificatione Suffragor; in Secunda
Refragor. [Dolet. ex *Vall.* p.

757.] nec Illius exempla Secum
facere ostendam; sed Mecum.

[*Vall.* 6. *Eleg.* 1.] quod fecit, &
[*Vossius.* 8. V. S.] & [Janus
Parthasius, in *Claudian.* 2. Rapt.

Proserp.] nec enim facile Alum-
nus is est, qui Alit; quod Qui-
dam putant. [*Ludov. Viv.* ad

Augustin. 7. C. D. 11.] Adfen-
ditur [Lambinus, *Epist.* ad Mu-
net.] interim Adversatur [Delrio.]

& a se Stare ait IC:os, Accur-
sum, Decium, Adobrandinum,
&c. quos nimis, inquit, Contem-

tim Grammatici Barbaros appel-
lant, vellem loca apposuisset Ye-

terum ICtorum. nam quæ adducti
ab aliis video, non videntur id
exposcere. saltem nihil apud ul-
lum Augusti, & Proximi Æ-
vi Scriptorem reperio; ubi Ne-
cesse sit sumere Active. [Voss.]

Alvus in Cacare.

Amantissime Pater, vel Avun-
cule scribi solet. pro eo dicendum
Charissime. at Amantissimus est,
non qui maxime Amatur, vel
Amari debet; sed qui Amat
maxime. [Vossius.] [Borrichius]
intercedis, existimasq; quoties vel
Absolute ponitur, vel Dativo Ca-
sui annexitur: Passivum quid
redolere. v. g. *Cic.* qui mihi fra-
trem Optatissimum, me fratri
Amantissimo reddidisti. Id. nec
tamen ego sum ille ferreus, qui
Fratris Carissimi, atq; Aman-
tissimi præsentis Marore non
movear. Haud aliter, ac In-
dulgentissimus. quod cum sæpe
Active capiatur; nonnunquam su-
mitur Passiva significatione. ut
apud Quintil. Decl. 10. *Mæsta*
Mater ait: Fili, Indulgentissi-
me Adolescens, vidi te &c.

Amanuensis. *Lips.* Elegan-
ter, potius Hominem, vel Famu-
lum (Servum) a manu; aut
Librarium cum Tullio: quam
Amanuensem dixisse cum Poste-
rioribus: [Sciop.] non Æneæ
Æratis; (ut Idem alicubi) sed
Melioris, eo enim utitur Sueton-
ius in Ner. 44. 2 & Vesp. 3.
3.

Amaranthum scribere, pro A-
marantus, sive Amarantum pa-
rum Docti, & Intelligentis est;
vel certe parum Attenti. quo ta-
men modo, & Car. Stephanus in
Prædio Rustico, & Is in Dictiona-
rio, & Passeratius, & Affi-
Vo-

Vocum Collectores scripserunt.
Vavas.

Ambagine rerum, *Manil.* 4.
304. *pro Anfractu.* &

Ambage remissa. *Ovid.* 7. *Heroid.* 149. positis Ambagibus. *Id.* 10. *M.* 19. Ambagibus mis-
sis. *Hor.* 2. *S.* 5. *sim.* Amba-
ges fidei fallendæ exquirere. *Liv.* 9. 11. per Ambages tene-
re, *Virg.* 2. *G.* 45. discentem
fatigare. *Quintil.* 3. *extr.* — Jam
vero quid opus est Circuicione,
& Anfractu? *Cic.* 2. *Div.* 127.
Circuitu aliquo ad id Pervenire,
quod velis. *Id.*

Ambasiator, sive Ambasciator
unde Derivetur, & quibus ex *Æ-*
vi Sequioris Scriptoribus usurpe-
tur, *vid.* *Voss.* 2. *V. S.* 2. *Be-*
fold. de *Legat.* c. 2. p. 9. *Reinh.*
Konig. 15. *Disp. Polit.* 3. *Schor-*
tel. de *Ling. Germ.* 2. 8. *Hewel.*
de *Legat.* parag. 1. pag. 280.
— Legatus, Fecialis. *Vett.*

Ambasiator. *Ital.* Mediator.
Vulg. *Leno.* *Iustin.* 2. 3. 8.
[*Bongars.*] forsitan hoc voluit *Ju-*
stinus, Regem illum *Ægyptium*
Legatos misisse, eos, quibus uti
soleret Scortis sibi Adducendis,
ac foras Conciliandis sibi Vir-
ginibus, & Alienis Uxoribus:
ut ad Contemptum Regis, & Le-
gationis huc dictum sit. [*Voss.*]
tamen *Leno*; Locator, Media-
tor. [*Gloss.* *Isid.*]

Ambeuntem in Eo.

Ambitio est Cupiditas Gloriæ:
Ambitus Crimen Affectati Hono-
ris. hic *Actu*, & Opere perficitur:
illa in Animo est, velut *Causa*, &
Origo Ambitus; cui reprimendo
latæ complures Leges, *Bæbia*, *Cal-*
purnia, *Pompeia*, *Tullia*, *Julia*.
— Quamquam Ambitio frequenter

sumitur pro Favore, & Gratia:
indeq; fit Ambitiosus, ut *Judex*,
Sententia Ambitiosa; quæ Gra-
tis, vel accepta mercede in ali-
cujus favorem a *Judice* fertur.
Cic. quod solent facere, qui
Religiose, & sine Ambitione
contendunt *Suet.* Ambitiosas
Centumvirorum Sententias re-
scidit. [*Popm.*] immo,

Ambitus, quamvis taceant *Le-*
xica, a *L. Floro* pro Ambitione
ponitur, 4. 11. 1. *Foror Anto-*
nii, quatenus Ambiru non inte-
raret; *Luxu*, & *Libidine* extinc-
tus est. *sim.* 4. 9. 2.

Ambo. *Ecc.* Suggestum. *Cic.*
Pulpirum. *Alii.*

Ambo Conjungit: *Uterq;* *Di-*
vidit. *Ereocles*, & *Polynices*,
Ambo (i. e. una) perierunt.
Romulus, & *Africanus*, *Uterq;*
(quia Diverso tempore) trium-
pharunt. [*Charis.*] sic in *SCis*
addi solebat: *Consules Alter*
Ambove. *Cic.* *Phil.* 8. [*Popm.*]
Ambulacrum. *Gell.* 1. 2. *Plan-*
ius. 3. 2. 69, 132. *Ambulatio*
c. 4. *Att.* 9. 3. 2 *F. I.*

Ambulare *Maria*, & *Terram*
Navigare, singulariter a *Cicerone*
dictum, 2. *Fin.* 112. quod
Transferri aliò non debeat; ni-
re Simillima. Intellegitur
Xerxes, qui *Atho* perfollo
Terram Navigabilem; *Helle-*
spondo constrato navibus, *Mar-*
Dyrum quodammodo, & *Soli-*
dum, & *Terendum* *Pedibus*
quasi Solum effecerit. *Vavas.*

Amica. *Vulg.* *Pyliæ* salven-
dices, & *Atticæ*; *Deliciis*, & *A-*
moribus. *Cic.*

Amicabiliter. *Alb.* *Aquens.* &
micabilem in modum. *Plan-*
ius. *Amice.* *Cic.*

Amicitia, ut Amor, plus est, quam Benevolentia. illa est Amantis; hac vero Diligentis. Cic. Nihil est, quod Studio, & Benevolentia, vel Amore potius effici non possit. Id. Officio sanctum Benevolentissimi, atq; Amicissimi. . . . [Popm.] Catullo tamen, Amare minus est, quam Bene Velle. *Épig.* 73. ubi vid. Murerum.

Amicus Animi: Amator Corporis. [Donat.] Ille Constans: Hic Temporalis. Cic. Tuus Antiquissimus non solum Amicus; verum etiam Amat. or. Plaut. sed longe aliter Amicus est, atq; Amator. [Popm.]

Amittere Prælium inepte dicunt Tirones, pro Vinci acie vinci. prælio fundi, inferiorem discedere. Quamvis Exercitum Amittere probum sit, auctore Justinio, 38. 9. & Prælium facere, Nepote, & Livio, 35. 1. Ceil. 2. Amittere Causam, Cic. 2. Or. 100. Litem. Id. Q. R. 10. vid. Cado. 3.

Amare Vim habet Majorem, quam Diligere. [Donat.] ut φιλέω, quam ἄγαπᾶν. Non pol, quo quæquam plus Amem, aut Diligam. Terent. tantum tamen Accessit; ut nunc æquum Amare videar, antea Dilexisse. Cic. [Popm.] 9. Fam. 14. Clodius valde me Diligit; vel, ut Εὐπαίκαρτερον dicam, valde me Amat. Id.

2. Amare in Amicitia. 3. Amare, & Adamare quod distinguantur, ostendit Seneca ad Lucil. 71. Hec, inquit, si perjureris tibi. & Virtutem Amaveris: Amare enim Parum est. . . .

4. Amare Græcorum Confue-

tudine, pro Solere, sapius usi sunt Poetæ Latini: ad Solutum, Sermonem vix transtulerunt Veteres. illud ideo in Insolentibus Sallustii (c. 34. Jug.) notavit Quintilianus (9. 3.) Plinius tamen (13. 4.) Tacitus, (4. 9.) Apuleius, (init. Flor.) ita nunquam loqui non recusarunt. & Antonius ad Grar. 1. ut apud Deum fieri Amat. Buchn. &c.

Amor Judicii est; Cupido Inconsiderata Necessitatis. Plaut. Cupido te conficit, anne Amor? [Non.] & Amor Bestiarum est: Caritas duntaxat Hominum. ille sæpe conciliatur Voluptatis, aut Utilitatis gratia; & Fædus declaratur: hæc ex Sola Virtute proficiscitur, & Animo inheret. Cic. 12. Fam. 16. Filius tuus, cui nos, & Caritate, & Amore tuum Officium præstaturos non debes dubitare. [Popm.]

Amphibia, Philogræcis ap. Varr. 3. R. R. 10. quibus Aquam, Terramq; incolendi Gemina natura est. Flor. 3. 6. Bestiæ Accipites, & in Ultraq; Sede viventes. Cic. 1. N. D. 104.

Amphibologia, quod Quintiliano tribuitur, rejicit Vossius; quoniam Compositionis ratio exigit, ut Ἀμφιβολο-λογία sit, quod Durum est, & Auribus Molestum: supponitq; Amphibolia.

Ampliatio Libera erat, atq; in Judicium potestate posita: Comperendinatio Necessaria, & Lege instituta. hæc Actionem in Diem duntaxat perendinum; illa in Tempus, quod Judicibus placeret, Differebat. Popm. &c.

Ampliare. Cels. 7. 5. 1. Hor. 1. S. 4. 32. Tacit. 2. H. 78. Suet. Cæf. 44. 1. Aug. 18. 3. Augere,

Augere, Amplificare, Fines proferre, Dilatare. *Cic.*

Ampliare pro Producere, vel Amplificare, prater Alios, non puduit Martialem uti: Ampliat ætatis spatium sibi vir bonus, &c. 10. 23. [Menap.] sed, quod Vulgus dicit,

Ampliare Aedes, &c. id Cicerone sic expressit: Accessionem adungere Aedibus. 1. Off. 138.

Ampullositas effinxit Vulgus, ab Horatii (A. P. 96.) Ampullis: Grandiloquentia Rhetores, a Ciceronis (Or. 20.) Grandiloquus: Tumor Orationis dicitur 4. ad Heren. 26. & nimis Alia, atque Exaggerata Oratio opponitur Humili & Abiectæ, Ciceroni, Or. 192. Et Auctori ad Her. 4. 26. Turgere dicitur, & Inflata esse; cum, aut Novis, aut Priscis verbis, aut Duriter aliunde Translatis, aut Gravioribus quam Res postulat, aliquid dicitur; hoc modo: Nam qui Perduellionibus venditat Patriam; non satis Supplicii dederit, si præceptis in Neptunia depulsus erit Lacunas. — Poenitet igitur istum; qui Montes Belli fabricatus est, Campos sustulit Pacis. Insigne hoc genus Orationis Exemplum suppeditat Sidonius, 2. Ep. 2. vid. Werenfels. de Meteoris Orationis. Amst. 1702.

Amussum, Regulariter. *Fest.* Adamussum. *Varr.* πειλ Πασδοποτίας ap. Non. Examussum, (Plaut. Amph. 2. 2. 213.) Examinate ad Regulam. *Non.*

An, An, in Dubitatione usa est sapius Ætas Argentea. (Senec. Suas. 7. Dubium est, an satius sit cum illis Jacere, an cum his Vivere. Plin. 8. 14. Discere

velim, an Sententias dividi, an Ire in singulas oporteret. *Id.* 6. & *Curt.* 8. 6. *Id.* an ad Consolandam Patientiam Verberum, an ad Incitandum Juvenum Dolorem dictum esset, in Ambiguo fuisse. *Juven. Sat.* 7. 162. deliberat, an petat urbem A Cannis; an.) *Elegantior* tamen est Ciceronis, & Æqualium Consuetudo; qui Utrum, vel Ne, in primo Commate, vel Ponunt; vel Intelligunt: in Posterioribus Membris, quoties opus est, an repetunt; vel etiam ne: sed id sapius apud Poetas. *Virg.* 1. Æ. 312. qui teneant, Hominesne, Fœræne, Quærere constitui. — Sive autem Dubites, sive Interroges; ubi de Multis sermo est: Cave pro

2. An ponas Aut. Græci quidem olim, & Pleræque jam Gentēs sic loquuntur: Latini non item. ac vetuit diserte Quintilianus (1: 9. al. 5.) Male interroges, inquit, Hic aut Ille sit. vid. Vall. 2. Eleg. 17. — Sed quid faciemus isti loco Senecæ, Ep. 5. Quem, inquit, invocabo? Hunc aut Illum? accusabis hic aliquis forte Culpam Librarii, aut scribentis, pro an: [ut in illo Gellii, (16. 2.) Postulo uti respondeas, Desierisne facere Adulterium, an non? Pro quo in Edit. Basil. A. 1565. legimus aut non?] sed rectius dicemus, apud Senecam, aut esse Disjungentem Particulam, non Interrogantem. sensus enim est: Invocabone aliquem Viventium? qualis est Hic aut Ille. ad quod respondens Seneca, priore loco Mortuos commendat Magistros: adjuvare nos possunt, inquit, non tantum qui Sunt, sed

rias dividi, an
porteret. *Id.* 6.
d, an ad Con-
am Verberum,
Juvenum Do-
t, in Ambiguo
7. 162.
tat urbem A
Elegantior ta-
& Equalium
trum, vel Ne,
te, vel Ponunt;
in Posteriori-
ties opus est, an
ne: sed id se-
Virg. 1. *Æ.*
Hominesne, Fe-
nstitui. — *Stru-*
vo Interroges;
mo est: *Cave*

Aut. *Græci qui-*
raq; jam *Gentes*
atini non item.
Quintilianus
Male interroges;
t Ille fir. *vid.*
— Sed quid
Senecæ, *Ep.* 5.
vovabo? Hunc
abit hic aliquis
varii, aut scri-
ut in isto Gellii,
uti respondeas,
e Adulterium,
o in Edit. Basil.
aut non?] sed
apud Senecam,
entem Particu-
legantem. *sensus*
abone aliquem
lis est Hic aut
pondens Seneca,
uos commendat
are nos possunt,
ntum qui Sane
sed

sed & qui Fuerunt. [Buchn.
Vorst. *Græc.*]

Anademata *Lucret.* 4. 1123.
Redimicula. *Virg.* 9. *Æ.* 616.

Αναδύω quæ dicitur, *Pars*
Logices, a Nobis potest Resolutio-
ria vocari. [Boeth.] *Mihi id*
verbum vertendum videtur Ars
Judicandi. Quis enim ferat Re-
solutoria? est enim Gallicum vo-
cabulum. Αναδύω ergo *Judi-*
care, aut Dijudicare est. & pro-
fecto Illi ipsi, qui Verbo hoc Bar-
baro utuntur, Idem judicant, &
sentiant, aiunt enim Resolvere
idem valere, quod Explicare,
Dissolvere, Discutere, & Judi-
care. itaq; Resolutionem vocant
Sententiam de qua; re, & Ju-
diciū: & Resolutos Homines,
ei, qui rerum vel Difficillima-
rum norunt Nodos discutere;
& de qua; re, etiam Extem-
pore Judiciū suū interpo-
nere; ut nihil Novum, nihil
non diu Meditatum eis proponi
queat. [Perion.]

Anathematizare. *Ecclesia* plu-
rima inveniit vocabula, quæ ante
tempora Christianorum in Latio
inaudita fuerunt; saltem alio
sensu, & notione usitata. Multa
illorum ex *Græcis Scripturis V. &*
N. Testamenti desumpta sunt: A-
lia ad Usū, & Consuetudinem
Ecclesie conformata. Hæc inter
Sordida abjicere omnia, Pietate
prohibemur; quod ex longo usu
Sanctitatis aliquid traxisse viden-
tur: nec tamen pure Latinis
describimus; quod Magistris La-
tinitatis Ignorata, aut Inusitata
fuerunt. [Cell.] Quidni vero di-
camus, (Bono tamen Modo;
cum in Omnibus rebus viden-
dum sit, Quatenus.) pro Anathe-
matizare, Exsecrari. quemad-

modum *Cic.* 3. *V.* 121. Alii Sa-
cerdotem Exsecrabantur, qui
Verrem tam Nequam reliquisset.

Anatomia *Vulgo vitiose: est*
sic etiam Vir Doctiss. Cæli. Bu-
lengerus de *Pictur.* & *Statuar.*
2. 13. plane enim, Incisionis,
vel Incidendi Corporis Humani,
vel Anatomes (ut *Gr.* *Ανατο-*
μής.) pro Anatomiz, ut Ille, Pe-
ricissimus dicendum erat. [Voss.]
sic enim definit Celsus: Incidere
Corpora Mortuorum; eorumq;
Viscera, atq; Intestina Scrutari.

Angariare. *Vulg. Interp.* *Matt.*
5. 41. *Ulpian.* de *Veteran.* L. 4.
Adigere ad Currendum, ex auc-
toritate [Vossii, & Ceilarii.]

Angelus *Epicuri.* *Sen.* *Ep.* 20.
vid. *Lipsum.*

2. Angelos (quod magis non La-
tinum, quam Barbarum est.) La-
tine dixeris, Beatas Mentēs.
Mentes illas Cælestes, & ab om-
ni Concretionē Mortali segrega-
tas. Cælestes Animos; Corpori-
bus Vacantes; ab omni Admissi-
one Corporum puras, atq; sincerās.
His vero Cautē, Considerateq;
tendum. quod enim cum Modo, Loco,
Tempore, Aptē, atq; Opportune ad-
hibitum; Festivitatē, & Ele-
gantiam habere potuisset: id Inep-
te usurpatum, Cachinnos etiam
movebit. E. G. eleganter dicuntur
Beatae Mentes. si tu jam, ita lo-
quaris: Pictor iste pulchre mihi
pinxit Beatas Mentes; Rideberis
merito, & Judicio carere cen-
seberis. [Pontan. 4. *Progym.*
71.] Castellionem Importunius
exagitant Pleriq; Virum ceteroq;
Bonum, & Simplicem; quem huic
Vitio tam Affinem fuisse, equidem
Dolendum: præcipue, quando ita
Inconsiderate ludit cum suis Geniis,
D ut

[*ut cenſet H. Jackſon. Præſ. Orat. J. Rainoldi. 113.*] ſine omni Ingenio. ſic *Pſ. 78. 49. Operâ Malorum Geniorum. 91. 11. de te ſuis mandabit Geniis. 103. 20. Collaudate Jovam ejus Genii. 35. 5. agitante Jovæ Genio. Luc. 1. 11. apparuit ei Domini Genius. Omnino igitur Cavendum, [quod ait Auguſtinus,] ne Divinis, Graviſq; Sententiis, dum additur Numerus, Pondus detrabatur.*

Ango, quod Præteritum habere negat Voſſius, compertum eſt habere in Agellio. Eaſq; res, inquit, in fine quoq; vitæ ipſo acimum ejus Anxir. *l. 1. c. 3. [Johnſon. G. C. 127. 370.]* ab Ango Præterito Anxi uſus Agellius *lib. 1. cap. 2.* Ea res in fine quoq; vitæ ipſo acimum ejus Anxir. [*Voſſ. 3. A. 27.*] ab eodem Præſcitanus format Supinum Anctum; Diomedes vero Anxum. pro Præſciano ſunt Gloſſæ Vett. ubi lego: Ancti, Ἀναγκασθέντες, Ἀγκόμενοι pro Diomede; quod non Dubium ſit, quin ab Anxum, ſit Anxius, & Anxietas. [*lb. p. 115.*]

Anguſtia (*Vulg.*) Animi (*Vett.*) Angor.

Anguſtiare. *Alb. Aquens. Angere, Affligere, &c. Vett.*

Anguſtare. *Senec. Conf. 6. Catull. 65. Coanguſtare, Peranguſte Reſercire, &c. Cic.*

Anguſtioſe. *Matt. Paris. Difficulter — ciliſter, Ægre, &c. Cic. Animal in Brutum.*

Animalculum. *Vulg. Beſtiola. Cic.*

Animare. *Claudian. 3. Rapt. p. 386. Hygin. 126. Animum addere. Ter. Heaut. 3. 2. 31. &c. Animitus. Non. Ex animo.*

Cic. 12. Ep. 27. ab optimo animo. 4. 11. Sincere, Impenſe, &c. Id.

Animofitas. *Macro. 1. S. S. 6. Ternarius vero assignat Animam tribus partibus abſolutam: quarum Prima eſt Ratio, quam Λογιστικὴν appellant; Secunda, Animofitas, quam Θυμικὴν vocant. . . . inde Θυμοί, Galat. 5. 20, Animofitates interpretatur Auguſtinus, 14. C. D. 2. quo etiam numero uſus eſt Macrobius, 2. S. S. 12.*

2. Animofitas. *Auguſtin. C. D. 2. Excandefcencia. Cic. 4. Tuſc. 21.*

3. Animofitas. *Ammian. 16. 36. Magnanimitas. Cic. 1. Off. 52.*

Animam inter, & Spiritum, Discrimen aucupari licet, ex his verbis Ciceronis, 2. N. D. 138. Quæ Spiritu in Pulmones Animaducitur; Ea caleſcit primum ab ipſo Spiritu, deinde Contragione Pulmonum. [*Schor. Præſ. Obſ.*]

Animus eſt, quo Sapimus: Anima, qua Vivimus. [*Attrius, Epig.] Sapimus Animo; Vivimus Anima: ſine Animo Anima eſt Debilis. [Noſius.] Primum Animum dico (Mentem, quem ſapimus vocamus) in quo Conſilium vite Regimur; locatum eſt, Eſſe. . . . [Luc. 3. 94.] Animantia quemadmodum divido? Ut dicam, Quædam Animam habent; Quædam tantum Animam. [Sev. Ep. 58.] . . . mundi Principio indulſit Communis Conditor illis (Promis, & terram Spectantibus) Tantum Animas; Nobis Animum quod . . . [Juven. 15. Sat. 146.] ſine [Tertullian. de Anim. 5. & Apologet. 39. & Laſtant. de Opibus D. 18. vid. Barth. 41. Adverſa*

16.] &
19.] qui Se-
tam Re-
vet id
eſt; Prin-
ceps [in-
quit, par-
teis rum Al-
ceps; A-
nimum [Ani-
man-
rant, no-
dum ſe-
crobius
Animum
ci. Anim-
eſt: qu-
nemo d-
quam ſi-
vocamus.
cero, S. S.
tus eſt ex
Mentem
N. bis pr-
buſq; con-
ait: (7.)
cuſtodia C-
nimam no-
cuſtodia
Divina no-
me repreb-
de Deo S-
mum dixe-
tribuat ur
1. Tuſc. 80
nis Exper-
2. Ani-
jurguntur;
ritus, quo
Mens eſt R-
tur. Cæſ. 6
ber Mentem
Virg. 5. Æ-
tem, Ani-
Vates. In

optimo ani-
e, Impense,
b. 1. S. S. 6.
nat Animam
utam: qua-
quam Lo-
Secunda, A-
μινδον, vo-
oi, Galat. 5.
interpretatur
D. 2. quo e-
t Macrobius,

ugustin. C. D.
Cic. 4. Tusc.

Amman. 16.
Cic. 1. Off. 52.

et Spiritum,
licet, ex bu-

2. N. D. 138.
mones Anima

cit primum ab
e Contragione

e. Praef. Off.
Sapimus: A-

mo; Fruimur
no Anima e-

] Primum A-

tem, quem sa-

silium vita Re-

Esse... [Lucr.
quemadmodum

Quedam Ani-

Quedam tantum

Ep. 58.] nam

io indulsit Com-

is (Pronis, S-

bus) Tantum

Animum quod

bat. 146.] sim

im. 5. et Apo-

stant. de Opti-

41. Adversa

16.] *Et sane* [Tullio, Somn. Scip. 19.] *Animus est, qui Viget, qui Sentit, qui Meminit, qui tam Regit, & Moderatur, & Movet id Corpus, cui Praepositus est; quam hunc Mandum Princeps ille Deus. tamen, est* [inquit, 2. Tusc. 47.] *Animus in partem distributus Dues: quarum Altera Rationis est Particeps; Altera Expers. unde Animus* [ait, 1 Tusc. 19.] *Alii Animam, ut fere Nostri declarant, nominari dixerunt. Notandum sc.* [uti commentatur Macrobius in Somn. Scip. 1. 14.]

Animus Proprie, & Abusive dicitur. Animus enim Proprie Mens est: quam Divinlorem Anima nemo dubitavit. sed nonnunquam sic & Animam usurpantes vocamus. cum ergo dicit (Cicero, S. S. 6.) hisq; Animus datus est ex illis sempiternis Ignibus; Mentem praestat intelligi; quæ Nobis proprie cum Cælo, Sideribusq; communis est. cum vero ait: (7.) retinendus Animus est in custodia Corporis: ipsam tunc Animam nominat; quæ Vincitur custodia Corporis; cui Mens Divina non subditur. ut minime reprehendus sit [Apuleius de Deo Socr.] quod Equi Animam dixerit; cum Is a Cicerone tribuatur Bestiis. quarum [inquit. 1. Tusc. 80.] Animi sunt Rationis Expertes.

2. Animus, & Mens saepe Coniunguntur: *Et tum, Animus est Spiritus, quo Erigimur, & Mvemur; Mens est Ratio, qua Animus Regitur.* Cæf. 6. B. G. *ut non mediocriter Mentes, Animosq; perturbaret.* Virg. 5. Æ. 11. *magnam cui Mentem, Animusq; Delius inspirat Vates. Interdum tamen Eadem*

sunt: (ut *Mens Animi pro Animo.* Plaut. Cist. 2. 1. 5. *nulam Animi Mentem habeo.* [Popm.] *sim.* Epid. 4. 1. 4. & Lucr. 4. 762. *Mens Animi vigilat.* sic, 3: 615. 6: 1181. & Catull. Epig. *Mens Animi tantis fluctuat ipsa malis.*) seu potius, explicante [Passerat.] Intima, & Præstantissima pars Animi, *Mente* significatur. *ὡς ἐν Σώματι Ὁψίς: ἔτω Νῆς ἐν Ψυχῇ.* [Aristot.] *Annihilari. Vulg. Occidere, Interire, Deleri, Recidere ad in Nihilum. Cic.*

2. Annihilare, Annulare; Nullificare vim Argumenti. *Vulg. Infirmare, Labefactare, Convellere, Elidere nervos Argumenti. Cic.*

Annotare in Librum Rationum. *vid. Acceptum Referre.*

2. Annotare. Plin. 3. Ep. 5. Enotare. 1. 6. Notare, &c. Cic.

Annotationes. Gell. Praef. Annotationes. 1. 7. Annotationum. 17. 21. Notationes, Observationes, &c. Cic.

Annulus, unica n, ex Antiqua Consuetudine. *cum qua videtur convenire Etymologia, ab Ano. quasi Anulus sit parvus Anus. [Manut.]*

Anno Circumacto, etsi apud Livium legitur; *Usitatus tamen est (Ciceroni sc. & Nepoti) Anno Vertente. [Sciop.]*

Ante, aut (1) Adverbium est, & adiungitur Nominibus Tempus Significantibus in Ablativo: (Cic. *perpaucis ante diebus.*) aut (2.) Praepositio est, & suum habet Casum. quomodo Valerius Maximus, Aliiq; Pauci loquuntur; ac praeipue Suetonius Rarius Cicero. [Sylv. 1. Progyms 18.] D 2 2. Ante

2. Ante Diem. *Vulg.* Ante Lucem. *Vett.*

3. Ante Omnia. *Virg.* 2. G. 477. *Fab.* 1. Imprimis, Præcæteris, &c. *Cic.*

Antea Tempus, Supra Rem *Antecedentem* significat. ut, Antea ad te Scripsi. i. e. Alio Tempore: sed Supra Scripsi, sc. in Eadem Epistola. *Exempla sunt Innumera.*

Antecello Veteres Accusativo quoq; junxisse videri possunt; cum Auctor ad Her. 2. 48. scripserit: ad Inferiores, qui omnibus his rebus Antecelluntur. [*Alvar Voss. Bang.*]

Antecessor. Vulg. Consul, Prætor Prioris Anni. *Cic.* v. in Prædecessor.

Antelogium in Artigraphus.

Antepenultimus, nescio quo facto, in Stephani Thesaurio, Reliquisq; Lexicis Deest; licet Veteribus Grammaticis ignotum non fuerit: (Cassiod. Orthog. Si in Antepenultima sede Longa incidit Syllaba.) & ipse Varro Penultimus Usurpaverit; ut Obseruavit [Marius Corradus, 3. L. L. 114.] Utrisque quidem abstinet Fabius: & Antepenultimam, Tertiā ab Extrema, vel Ultima; Penultimam, Extremā Proximam vocat, 1. 6.

Anterior. Unicus, quantum scimus, locus ex Cæf. 3. B. C. 63. adfertur; qui Antiquitatis rationem sustineat. Libri Avorum memoria excusi habent Interior. P. Ciacconius mavult Exterior; idq; se in Veteri suo Libro reperiisse testatur. non est ergo, quod Verbo Dubio, d. nec major auctoritas adfulserit, nimis Crebro utamur. cætera enim *Exempla*, quæ

prostant sunt ex Sæculo Caden-
tis Latinitatis. [*Cell.*]

2. *Anterior, Priscian.* 3. *Prudent.* Hamart. 39. & 2. adv. Symm. 96. *Symmach.* 6. 59. Hieronym. Ep. 69. 3. *Salp. Sev.* 1. H. 52. *Sidon.* sæpe &c. *Prior, Superior. Cic.*

3. *Anteriore Parte Vultus* accipere. *vid.* Adversum vultus accipere.

Anxie ferre. Sallust. Jug. 82. *Ægre, Molestè, Graviter, Difficulter. Cic.*

Anxietas cum Angore confundit *Vulgus: distinxit Cicero.* ex quo, inquit, in aliis *Anxietas*; unde *Anxii*: in aliis *Iracundia* dicitur; quæ ab *Ira* differt. estq; aliud *Iracundum* esse; aliud *Iratum*: ut differt *Anxietas* ab *Angore*. neq; enim omnes *Anxii*, qui Anguntur Aliquando; neq; *Anxii* Semper Anguntur: ut inter *Ebrietatem*, & *Ebriositatem* interest. [*4. Tusc. 27.*]

Anxiari. Vulg. Interp. Animo premi, Discruciari. *Cic.*

Aperit se Cælum. vid. Discedere. 1.

Apiaster placuit H. Junio: cui sic dicitur *Avis* Μελισσοειδής, quæ Μέγας Aristoreli, *Hist. Anim.* 6: 1. 9: 42. &c. Dicendum autem *Apiastra*, 2, cum *Servio*: cum propter auctoritatem *Codd. R. Stephani, G. Fabricii, P. Danielis*: tum, quod sic *Apertius* *Discrimen* sit inter *Avem*, & *Plantam* Μελισσοειδών, diſtam *Apiastrum*: aut certe retinendum *Meropis* nomen; quippe *Latio donatum a Virgilio*, 4. *Æ.* 14. *sim. Plin.* 10. 33. [*Voss. &c.*]

Apologia

Apologia *Latini Veteres usi non sunt: sed pro eo Defensionem dicunt, vel Exculpationem, vel, uti Cæsar, (& Cic. pro Qu. 35.)* Causæ dictionem. [Voss.]

Apostata. *Tertullian. 5. adv. Marcion. 11. Defector. Suet. Ner.*

43. *Tacit. 12. A. 50: 2. H. 62. 1. Defector. Liv. 23. 18. Tacit.*

1. *H. 72. 2. Cæf. 6. B. G. 22. Apparentia. Vulg. Species. Cic.*

Apparentias, *Linacæ, & Alii vocant; quæ Græci φάσεις τῶν*

ἄστρον, vel, τὰ φαινόμενα. malim Siderum Apparitiones. etiam

passi: sic Circumloqui: quæ in Cælis Apparent, vel Conspiciuntur.

[Voss.] Apparens.] *Manifestum, Expressum, Eminens.*

Apparere, Apparitio. *Vulg. Imago secundum Quietem mihi Obversata est. Cic.*

Appellere *Absolute, pro Appellere Classem, &c. (quod nolum imitari, licet Hodie ita loquantur.)*

Liv. 37. inde Phocæam petentes; ad Insulam, quam Bacchium vocant, Appulerunt. [Pareu.]

vid. Appellere.

Appendentiæ habes in Gul. *Heda: Appendicia —cia in Ple-*

risq; Regum Diplomatus: Appendices dixeret Veteres: vel, Re

Majori nominata, subiciebant: quæ sub ea comprehenderentur;

sive, quæ de ea dependērent.

[Voss.]

Appetitus bonus, acer, &c. *Appetito, Gell. 16. 3. Appetentia. Plin. 20. 17.*

Appetitus Sclopo. [Strada.]

Si apud Persium, Scopus Sonum significat, ex inflatis buccis erumpentem, ut Docti volunt;

quis tandem ex omni antiquitate percipiat, quid sibi Famianus

velit? cui ut concedatur sic appellare Tubum, Glandes Plumbeas Nitratum Pulveris vi Ejaculationem: (quoniam in Italia Sclopo vulgo dicitur) nondum tamen, tam Sclopo; quam Glande, aut Pila appetitum recte dixerit. [Sciop.]

Appetit Dies, Nox, &c. *pro Appropinquat, Cicero nunquam dixit. Usi tamen Cæsar, (Diesq; appetebat septimus.) Livius, (Vet-*

orum fata Appetebant. 5. 44.)

Plinius, (Appetebat iudicii Dies. 5. Ep. 1.) & Plautus, (Aul. 1. 1.

37. Most. 3. 1. 114.) [Pareus.]

Appionem *Πολυψο-*

εζ, quemq; Cymbalum Mundi nuncupabas Tiberius Cæsar, male

vocant; cum Apion dicatur. nec enim Homo Ægyptius ab Appia

Gente Romana nomen accepit; sed ab Api, Deo Ægyptio: ut

Pleraq; Gentes a Numine suo Nomina solent imponere. sic Ju-

daeorum Elischah, Elisabeth: Chaldaeorum Balsasar: Assyriorum

Nabuchodonosor: Græcorum, Latinorumq; Diogenes, Diodorus,

Apollonius, Apollinaris, Herodotus, Heraclitus, Hermippus,

Dionysius, Bacchylides, Marialis, Martinus, & Tor Alia. [Voss.]

Appropriare, (*Νοσφίζειν.*

Gloss.) usus est Incertus sub O-

vidij nomine Poetaster, in primo de Verula) pro Vindicare; Ad-

sciscere; rem Propriam sibi facere; in suos Usus, & Commo-

da convertere. [Voss. &c.]

Approximare. *Alb. Aquens. Appropinquare. Cic.*

Apsis cum p, *Peroptime. apud Plinium (2. 15.) cum b scribitur,*

Eorum ex Hæresi; quibus Scribitum, Nubrumque præplacuit. [Dausq; 2. Orth. 37.]

Apsis in Aux.

Ap-

Apritudo. *Vulg.* Habilitas. *Cic.*

1. *Leg.* 27.

Apud Albanum Ducem Gubernatione translata. [*Strad.*] hoc non nisi Natali Supplicio expiaverit; qui nesciat, quis Particularum Ad, & Apud usus sit: cum præsertim id, multo ante Ciceronis Ætatem, Lucillius versiculis istis docuerit: Sic & Apud te longe Aliud est, neq; Idem valet Ad te: Intro nos vocat Ad sese, tenet Intus Apud se. [*Sciop.*] nec adhibetur Apud post Verba Motus, quanquam, uti Ad interdum sumitur pro Apud: [*Liv.* 10. Furiarumq; ac Formidinis plena omnia Ad Hostes essent . . . & 34. Ad Regem remansit. (*Græc.*) ita Contra Apud pro Ad. *Modest.* L. 27. D. de Stat. Liber. & *Venuleius*. L. 11. D. de Offic. Procons. [*Popm.*] *Vet. Inscript.* Roma: Ur. Et. Ego. Possim. Dulcius. Et. Celerius. Apud. Eum. Pervenire. [*Buchn.*]

2. Apud me, te, (ut Apud me Didici) frequentius Imperitorum usu trita sunt, pro Per me: h. e. Meopte, tuopte, suopte Ingenio. *Martial.* Hæc per me didici dicere, *Cæsar Ave. Hor.* Quamvis, Scæva, satis per te tibi consulis; &c.

Aqua Benedicta. [*Lustralis, Piacularis, Sacra.* [*Pontan.*]

Aquaticæ Aves. *Plin.* 10. 3.

Bestiæ Aquatiles, Nantes, Nantantes, Aquarum Incolæ. *Cic.*

Aræ & Superis, & Inferis Diis consecrata: Altaria vero, sunt Superorum tantum Deorum; quæ ab Altitudine constat esse nominata. *Virg.* 5. E. 65. En quattuor Aras: Ecce Duas tibi, Daphni; duosq; Altaria Phæbo. [*Servius.*]

Arborea Ignobilis verbum est; Arbusta Celebratius. [*Gell.* 17.

2.] sunt autem Arbores multæ ad Fructum confitz, ut Olivetum: (*Liv.* 22. 15.) vel Vites arboribus applicitz. [*Vall. in Raudens.* 8.] quæ &

Arbustivæ sunt appellata Columellæ, 16. — Quoniam

1. Arbustum interpretatur Aristotelis *Παράλειον* Theodorus Gaza, quod *Plinius* reddit Hortos; reprehenditur a [*Cæsare Scaligero, Animadv. in Theoph.*] &

2. Arbusta quia A. Raudensis dicat Poma Sylvestria, &c. culpatur a [*L. Valla.*] etiam

3. Arbusti nomine Familas Arbores vocant Barbari: Docti Arbusculas. *Plin.* 19. 10. *Colum.* 9. 5. [*Scalig. in 1. Arist. de Plant.*]

Arbiter, & Judex, vide ut Differant. Ideo melior videtur conditio Causæ; si ad Judicem, quam si ad Arbitrum mittatur: quia Illud Formula Includit, & Certos, quos non excedat, Terminos ponit: Hunc Libera, & nullis adstricta Legibus Religio; & Detrahare aliquid potest, & Adjicere; & Sententiam suam, non prout Lex, & Justitia suadet; sed prout Humanitas, & Misericordia impulit, Regere. [*Senec.* 3. *Benef.* 7.] sim

Arbitrium Aliud est; Aliud Judicium. Judicium est Cerræ Pecuniæ; Arbitrium Incertæ. ad Judicium hoc modo venimus; ut aut Totam Litem obtineamus, aut amittamus: ad Arbitrium hoc animo adimus; ut neq; Nihil; neq; Tantum, quantum Postulavimus, consequamur. [*Cic. pro Rosc. Com.* 10.]

Arbi-

Arbitramentum quidam pro Arbitrio, i. e. Judicis Sententia usurpant. [Perott.]

Arbitrarie. *Vulg.* pro Arbitrio. Arbitratu meo, &c. *Cic.*

Arbitrator. *Vulg.* Sequester Pacis. *Sil.* 6. 348. Arbitrer Honoratius. *Cic.* 5. *Tusc.* 120.

Arbitratus in Crates.

Arbitrium in Liberum.

Archiva, Ἀρχεῖα. *Tertul.* A. pol. 19. & 4. adv. Marcion. 7. Tabulae Publicae. *Cic.* pro Arch. 8. &

Archium. *Ulp.* L. 9. S. 6. D. de Penit. Tabularium. *Cic.* 3. N. D. 74. Locus sc. in quo Tabulae Publicae adservantur.

Arcitenentem *Virgilius* Apollinem vocat: ac de Sagittarii sydere usurpat *Cicero* *Arat.* 425. quid mirum? quando Sagittarii vocem Versus Hexameter non recipit. ut *Puridius* sit Hodie in Prosa velle Arquites; (quomodo Veteres nuncupabant, auctore *Fest.*) siue Sagittarios omnes (uti *Cael.* 2. B. G. 7.) Arcitenentes vocare: quod facit *Walsingham*, in *Richard.* II. [Voss.]

Arcticus. *Vulg.* v. in Borealis.

Arctus ab Arceo, Arctum, in Antiquiss. Libb. praecipueq; in *Virgilio* *Carpenfi*, scribitur Arctus; itidem ab Arceo, ut a Fartio, Fartus. [Manut.]

Arcus Pedalis pro Balista (seu positus Balista) Chalybea, eorum Elegancia est; qui Anormalum verbum pro Anomalo corrumpunt. [Croc.]

Argentarii dicebantur, qui, Mensis in Foro sub Tabernis positus, Quasum faciebant, aut Collocandis Penori Pecuniis, aut Permutandis: Menarii erant Curatores Publicae Pecuniae illi Negotiationem Privatam exercebant: hi rei Nummariae Publicae Dispensa-

tionem habebant; & prout res ferebat Varie Creabantur. — Et Haec quidem Differentia fuit Libera, & Florente Rep. nam Oppressa a Caesaribus Libertate Desiit Publicum munus Mensariorum: & tunc, Privati Negotiatores Nummarii indifferenter appellati, Gr. Trapezitae, Danistae, Collybistae; Lat. Argentarii, Menarii, Nummularii. — quanquam, ab

2. Argentariis Nummularios separat *Paullus*, L. 9. D. de Edden. Cujus Discriminis rationem illam Ego fuisse Crediderim; quod Nummularii erant Minutuli Negotiatores, qui Aliorum pecunias tractabant, quae Custodiae causa apud ipsos deponerentur: Argentarii vero erant Ditiores; & suis, non Alienis modo Nummis Argentariam faciebant. ad hoc Praerant Auctionibus; & Fidejubeant pro Aliis; & Constituebant, Vendebantque res Pretiosas, Servos, Gemmas, Vasa Celata, & Alia Hujusmodi. [Pomp. 37. *Sigon.* 2. *Antiq. Jur. Civ. Rom.* 11. *Saimas* de Trapezit. Fenor. Pitisc. ad *Suer.* Aug. 2. 9. & *Beroald.* & *Torrent.* ad *Suer. Ner.* 5. 5.]

Argururus est in Omnibus *Sallustii* Codicibus. Solinus tamen Argurus Peccato: *Plautus* *Pseud.* 2. 4. 56. Argurus Facinorum. *sim.* *Amph.* 3. 2. 2.

Argumentationem ab Argumento Nonnunquam Discernit *Cicero*: (Partit. 45. Argumentationem quaerere videris; quae est Argumenti Explicatio.) alias Confundit. (1. *Inv.* 44. Omnis autem Argumentatio, quae ex iis Locis quos commemoravimus, sumetur; aut Probabilis;

aut

aut Necessaria debebit esse. etenim, ut breviter Describamus : *Argumentatio* videtur Inventum esse ex aliquo Genere ; rem aliquam, aut Probabiliter Ostendens, aut Necessario Demonstrans.) *Idem, Part. 5.* Argumentum, verbis *Idem declarantibus, efficientibusq;* *Definit :* Probabile Inventum ad faciendam fidem.

Argumentationis Partes, quibus Nominibus vocentur, v. in Syllogismum.

Argumentari ex Genere, vel à Forma, apud Ciceronem non invenit : sed omnino Argumentari. neq;

Argumenta Ferre dicere Latine possumus, quod Aristoteles Πίσειν φέρειν. Cicero pro eo Argumentum Depromere, Ducere, Elicere, Eruere, Promere, Sumere Trahere Ex, vel A. *Cic. 4. Fin. 10.* nam E quibus locis, quasi Thesauris, Argumenta Depromerentur, Vestri ne suspicari quidem sunt. *Topic. Ducuntur* etiam Argumenta Ex iis rebus, quæ . . . *Ibid. 39.* cum autem A Genere Ducetur Argumentum ; non erit necesse id usq; a Capite arcescere. *Ibid. 35.* cum Ex vi nominis Elicitur Argumentum. *2. Or. 146.* . . . Scrutari locos, Ex quibus Eruamus Argumenta *Top. 7.* . . . Sedes, E quibus Promuntur Argumenta. *Ibid.* Testimonium autem nunc dicimus, Omne, quod Ab aliqua re externa Sumitur ad faciendam fidem. *Ibid. 40.* . . . Argumentatio, quæ Ex Genere Sumitur . . . &c. [*Perion.*]

Argumentum non tenet, familiare Scholasticis, & ICTis. malim nullius est Momenti, parum habet Virium. [*Voss.*]

Arguere pro Argumentari Imperitorum vox est ; qui dicunt, ad Emendam condemnare, pro, in Ærarium referre. [*Croc.*]

2. Arguere est Prodere, Infimulare, Crimini dare, Indicare, Convincere, Reprehendere. *Grat. Cyneg. 236.* ut Sciat Occultos, & signis Arguat Hostes. *Hor. 11. Epod. 13.* Languor Arguit Amantem : *Virg. 4. Æ. 13.* Degeneres animos Timor Arguit. [*Buchn.*] Quibus, quamvis se Tueri posse videntur, qui dicunt, Oculi Grandes, & Prominentes Arguunt Hebes Ingenium : hoc Symptoma Arguit talem Morbum : sæpenumero tamen, Arguere est, cum Acrimonia, & quasi adhibitis Argumentis alium Edocere. [*Menap.*]

Arma. *Anglic. Leveria. Gallic. Insignia. Latin.*

Armistitium. *Vulg. Induciæ. Cic. Aromatizare. Aromata* Cibis admiscere. *Vul. Condire Cibos. Cic.*

Arquites in Arcitenens.

Arrestare utitur Philippus Francorum Rex in Chart. Rothomag. pro Vadari, Injicere manus, & Liem dicere. [*Budew.*]

Arsuram appellabant Quidam, ann. 1088. quam Pestem Ignariam anno consequenti vocat Meyerus 3. *Annal. Flandr.* Pusulam vocant Pastores, *Colum. 7. 5.* Ipse (*Ibid.*) & Virgilius (2. G. 566.) Sacrum Ignem.

Arfus pro Flagratus, vel Tostus utitur Plinius Valerianus, 2. 9. [*Voss.*]

Arterias a Venis, cum Medicis, separat Cicero, 2. N. D. 138. Sanguis per Venas in Omne corpus diffunditur, & Spiritus per

Argumentari
qui dicunt,
maare, pro,
[Croc.]
odere, Infi-
are, Indi-
Reprehen-
36. ut Sciat
Arguat Ho-
13. Languor
Virg. 4. Æ.
mos Timor
uibus, quam-
tutur, qui di-
es, & Pro-
Hebes Inge-
oma Arguit
penumero ta-
cum Acri-
ibitis Argu-
e. [Menap.]
everia. Gal-
Induciæ. Cit.
omata Cibis
ndire Cibos.
nens.
Philippus
Chart. Ro-
njicere ma-
e. [Budew.]
ant Quidam,
estem Ignia-
ei vocat Me-
ndr. Pufulam
olum. 7. 5.
gilius (3. G.
m.
tus, vel To-
alerianus, 2.
cum Medicis,
N. D. 138.
s in Omne
& Spiritus
per

per Arterias: Alias cum Arte-
riis Venas Confundit. vid. Arteria.

Articulos Fidei qui malit di-
cere, quam Capita: (cum videat
Plautum dicere Capita rerum
mihi expedite. Truc. 4. 3. 16.
ac Ciceronem etiam sciat 3. Att.
25. scripsisse: quoddam Caput
Legis Clodium in Curiz poste
fixisse.) Is sane, valde videtur
Laciniatis Incuriosus [consente
Vossio.] [refragatur Borrichius:]
quaritur; cum Cicero dicat, Arti-
culis, Membrisq; distincta Ora-
tio; cur & Nobis pariter non li-
ceat dicere: Articulis suis, Mem-
brisq; distincta est Doctrina fi-
dei Christianorum. at Articuli
designant Partes. esto sane: de-
signent Partes: sed & quid aliud
notat Caput; quam Nobiliorem
Corporis Partem? atq; illud
Plauti, (Capita rerum expedire)
aliud non est, quam Primarias Rei
Partes attingere, ac persequi.

2. Articulos dicit Cicero, ut
ad Characteres Theophrasti no-
tabamus, quos Posidonius in Vit.
Augusti. vocat Titulos; Græci
Εἰρηστιά. [Casaub. ad. Suet.
Cæl. 47. 2.] Velim Exemplis
approbasset. nam de auctoritate
Ciceronis, 9. Fam. 10. Frustra
est. videtur enim ibi Verficulos
ita appellasse. [Buchn.] igitur,

3. Articulus. Vulg. [in Codd.
Accepti, & Expensi] Verr. Nomen.

4. Articulo Mortis, Necessi-
tatis, &c. Approbandum non cen-
setur; quamvis Terentius in Adelph.
2. 2. 20. habeat: illud vide,
ut in ipso Articulo oppressit.
[Menap.] ut autem

1. Articuli vocentur Singula
Capita alicujus argumenti, per
Intervalla Distributi, quid probi-
tus? cum apud Rhetores dicatur

Articulus; cum Singula verba
Inter vallis distinguuntur, cæsa
Oratione. Legatur super hoc Cic.

4. Rhet. [Menap.]
Artificialis. Quintil. 5. 1. Ar-
tificiosus. Cic. 2. N. D. 138.

Artificialiter. Quintil. 2. 17.
Artificiose. Cic. 2. N. D. 57.

Artigraphus ex Lat. & Gr. di-
citur Servio in 1. Æ. & Cassio-
doro, Præf. Orthog. qui, vel voce
plane Latina, vocandus erat, Ar-
tis Scriptor: vel, plane Græca,
Τεχνικὸς, aut Τεχνογράφος.
Interea excusari Hybrida hæc Vox
potest; quod & — [*] — Bono avo
Epitogium, & Epirrhedum
dixerint. [Voss.] nec temere ejus
generis voces Receptas invenias,
præter Duas has a Quiniliano (1:
5. 1: 10.) recensitas. — unde hæc
voces Archi-præsul, Christicola,
Protonotarius, Pseudo-pontifex,
Constantinopolis, atq; Alia E-
jusmodi non recipiuntur a Doctio-
ribus. — Recepti tamen Usus ab
Antiquo huc usq; Deductus, ut
dicamus, Ciceromastix, Virgi-
liomastix. — Duabus illis a Fa-
bio recitatis, annumerare queas
Recidipnum, Juven. 3. 67.
(al. Trechedipna.) Compos. a
Recinium, (quo, licet prope Ob-
soleto, usus est Cicero, 2. Leg.
59. & 64.) & Δεῖπνον. Rici-
nium autem, Vestis est, quæ post
Tergum rejicitur; interprete Ser-
vio, in Virg. 1. Æ. Cœnatoria
uno verbo, juxta intelligens Pallia,
appellat Martialis, 10. Ep. 87:
12. — Epidamnium licet sit

Græco Latina vox; atq; etiam a
Plauto (Men. 2. 1. 42.) usur-
pata: quia tamen nomen Inauspi-
catum videbatur; placuit quon-
dam Romanis, referente Plinio, 3.

23, Dyrrachium dicere. — Concedatur hoc etiam Plauto, utpote Antiquario; quod Græca Latinaq; confuderit in hoc verbo Thermifacio, Stich. (& Thermoporeare, Trin. 4. 3. 7.) Nobis autem non est propositum talem Κακογλίαν imitari. — Præterea detur Neroni quoq; non Antiquario illi quidem; sed tamen Utriusq; Linguae Perdocto: qui alioquin Festiviter, magis quam Latine dixit, Claudium Vitricum suum inter homines desisse Morari, (Suet. Ner. 33. 4.) q. d. Morionem agere. [Menap.] sic enim Intelligi vellet; quamvis Videatur dicere: quod Cessasset Manere, & Vivere inter homines. [Pitisc.] — Coronidis loco placet addere, quod [J. Scalliger in Culic. Virg.] annotavit: Latinos interdum Præpositiones suas dictionibus Græcis præposuisse; & Voces Hybridæ ex Utraq; Lingua confluxisse. Hujus Generis sunt — Elogium: [Vechner. 1. Hellenolex. 2.] sed Hybridæ istiusmodi Compositio non Temere admittenda. Nec tamen (2.) Eulogium scribendum puto; quæ Sententia fuit (Aldi Nep. in Orthog.) & (H. Stephani in Palæstra de Latin. Lips. p. 209.) sed hanc Sententiam merito jam olim improbavit (Laur. Valla in Not. ad Rom. c. 15.) quippe, cum Εὐλόγιον sit ab Εὖ, & Λόγος: Vox hæc notabit Testificationem Honorificam. at Elogii vox latius multa patet; cum Generatim sic dici soleat omnis Brevis Scriptio: sive sit Titulus rei alicujus, quales in Statuis erant; sive quæpiam Simplex Sententiæ Expositio, ut cum Tullius (de Sen. 73.)

ait, Solonis esse Elogium, quo se negat velle suam mortem Dolore Amicorum, Lamentisq; vacare. Quare, nec his assensit, qui (3) Eclogium scribant. est hæc Sententia (Turnebi, 18. 5. (7. 15. Martin.) & Mureti, 11. V. L. 13.) sed Significatio non Convenit; quia sic notaret Excerpta. ab Ἐκλέγω, quod est Eligere, Excerpto. Vere igitur illi qui (4) Ellogium scribendum arbitrantur, vel, Elogium quidem scribi posse: sed tamen id ab Ἐκλόγιον, extrito altero l, factum videri. V. (Cassaub. in Suet. Jul. 47. & Calig. 24.) [Voss. Etym.] Antelogium: [Vechner. Scal.] quæ vocem, quasi Sicilissitantem, novæ finxit Plautus, Men. Prol. 13. [Voss. Etym.] — Propola, Prologium &c. probatq; Præpositionem Pro illis Latinam; non Græcam esse ex Quantitare; quod Productatur cum alioquin, si Græca esset, Corripereitur. [D. Vechner. 1. Hellenolex. 2.] Sed nihil opus est recurramus ad Hybridam istiusmodi Compositionem. [Voss. Etym. in Propola.] Interdum enim Latini non sequuntur Quantitatem Græcorum: quasi visum fuerit vocem istas facere Suas, Romanasq; hæc Causa est, cur in Prologus Comici Producant primam: (& Propola Lucillius apud Nonium, nam Falsum est, quod aliquando (2. Part. Orat. 2.) sensimus, vocem esse Hybridam, ex Latino Præverbio, & Græco Nomine. [Voss. 2. Art. Gram. 33.] Ita Propola quoq; quanquam plane Græcæ sit; interdum tamen Primam Corripit, Græcorum more: (Martialis. 6. 44.) interdum Producit, non Latino. (Martialis. 12. 75. 9.)

[Vol] — [mult] — D. Max Trebe Holo &c. A um fugiss dalit re, qu tia S Cicer Rhet. etiam Conf An mest Callu nemp Ac ridun A. 6. parat inter tat Id tori, — Pri brojo, sue Pi A. 6. Volg. Consec Asp temtio Concer Asp Asp Cie. 6. trarium Asp spiritud Affa debemus autem

Elogium, quo
nam moriem
n, Lamentis;
ec lis assenti
scribant. est
rnebi, 18. s.
y Mureti, 11.
nificatio non
ic notaret Ex
w, quod est E
ere igitur illi
m scribendum
logium quidem
men id ab Ex
tero l, factum
o. in Suet. Jul
[Voss. Etym.]
ne Scal. quon
tificantem, nove
ten. Prol. 13.
popla, Prologus
ositionem Pro
a Græcam esse
od Producat
ræca esset, C
chner. 1. He
nihil opus est re
idam istiusmo
n. [Voss. Etym.]
dum enim Lat
antitatem Græ
um fuerit voce
Romanasq; ha
Prologus Com
mam: (Cy
apud Nonium.
quod aliquam
sensimus, voce
x Larino Pra
Nomine. [Voss.]
Ita Propia
plane Græcum
nen Primam Co
more: (Marcia
Prodit, mor
rtial. 12. 75. 9.
[Voss.]

[Voss. in Etym. voc. Propola.]

—[*]—Inclinante Latinitate
multa Ejusmodi irreperunt: ut
—Dextrocherium, Capitolin. vir.
Maximin. 6. Ambros. Serm. 90.
Trebell. Pollio. —Chrysoclavus,
Holoverus, &c. Anast. Biblioth.
Græ. [Voss. &c.]

Artistam, pro Doctore Arti
um Liberalium, mirum non re
fuisse Eruditissimum ICrum, U
dalicum Zafium: idq; eo in ope
re, quo Juventutem imbuit Eloquen
tia Studio. nam Comment. in
Ciceronis, vel potius Cornificii
Rhet. ad Her. sic scribit: & hoc
etiam est in Scholis Artistarum
Consultum. [Voss.]

Arvina quod dicitur in Sue Do
mestico; id in Sue Hero vocatur
Caillum. [Corder. 4. Colloq. 14.]
nempe

Arvina Quibusdam est (1) La
ridum, ut observat Servius ad 7.
Æ. 627. Suetonio de Vitiis Cor
poral. (2.) Pingue Durum est
inter Cutem, & Viscus; uti no
tat Idem, Ibid. — Veteri Glossa
tori, (3) Αἰτῶν ἀνὲν Σαρνός:
—Prudentio, Καθῆν. 9. & Am
brogio, de Arc. Noë. (4) Sagina,
sive Pinguitudo. [Buchn.]

Ascendere super Equum.
Vulg. Ascendere in Equum.
Conscendere Equum. Vett.

Aspernabilis. Gell. 11. 3. Con
temnibilis. Lamprid. Sever. 20.
Contemnendus. Cic.

Aspicere in Videre.

Asportare est A id Deportare.
Cic. 6. V. 110. Apportare Con
trarium.

Alpredo. Cels. 5. 28. 2. A
spirudo. 6. 6. 26. Aperitias. Cic.

Assissiorum Vocabulum Turcis
debemus; a quibus & Res ipsa. sic
autem dicuntur Conducticii ad

Alios Interimendos, præcipue
viros Principes. [Voss.]

Assecla assidua. Scalig. 235.
Exerc. 2. sed Adjectivum Mulie
bre non admittet. [Voss. V.
S. 9.]

Assecla in Comes.

Asseratio. vid. Sautio.

Assequi. Passiv. Voluntas e
tiam tendit ad ea, quæ Assequi
nequeunt. Sic quidam habet inter
Ethicos nostræ ætatis Primus.
Tibi si tale quid excidit; dices:
Lingua quo vadis? Penna quo
vadis? & pro illo repones: quæ
Assequi nequeas; quæ Assequi
nequit. [Gooten.]

Asser. Caf. 2. B. C. 2. Ta
bula. Cic. 3. Off. 89.

Asserere, pro Affirmare; a
nullo satis locuplete auctore dic
tum est. [1] Catonis fragmento
quodam nititur Laudatissimus
Borrichius. quis Veterum illud
servaverit, non addidit; neq; a
nobis provocatus, in Analectis ex
posuit. addidit vero [2] Roscianum
illud ex Cic. (2. Or. 59. Grav.)
Tibi vero, Antipho, Assero.
verum nobis non certius hoc Testi
monium est, quam illud Catonis:
quia Acutissimi Criticorum, Gra
terus, Muretus, Lambinus, pro
Assero, legunt, & defendunt hAs
sero, i. e. has arbores planto.
Quum igitur parum spei in Roscia
no præsidio sit; Nova circum
spexit auxilia. [3] Caf. 3. B. C. 15.
de Legatis ad Caf. Magnum, quod
Asserebant, videbatur. ita sc. Ple
risq; Edict. quæ in manu his
temporibus sunt, expressum est:
Vetustioribus omnibus Assere
bant. elegantissime, atq; ex Genio
Linguae. nam Adserere adeo pro
prium est Nunciorum, Legato
rumq;

rumq; ut *Absolute* quoq; Allatum est (*Liv.* 38. *extr.*) sit, per Homines, aut Legatos nunciatum est. [4] *Forſan aliqua Gratia polleret Auctor ad Heren. niſi Meliores Codices* (4. *Græv.* 46.) pro *Aſſerebamus haberent Diſſerebamus.* [5] *Exemplum* 3. *Off.* 55. quod *Nizolius tradit, oppido falſum eſt; & dudum ex Melioribus Libris deleta illa Spuria Parentheſis.* [6] *An vero in Libertatem Auream hoc verbum aſſeret Verbale Aſſertio, Ter poſitum* 1. *Qu.* *Ac.* 44? *Verum, neq; hic pedem tuto figimus; quia Stephanus, & Lambinus ſubſtituunt Aſſenſio.* [*Cellar.*] (I.) *Propria enim Notio eſt, Ad, ſeu Juxta Serere. Catull. Epithal. Manl.* 106. . . . velur *Aſſiras* (i. e. *juxta ſatas*) *Viris implicat arbores. Varr.* 1. *R. R.* 26. neq; *Vites propter Cupreſſos Aſſerunt; quod hæc inter ſe Inimica.* (II.) *Accipitur pro Vindicare. quia quem quis Liberali cauſſa in Libertatem Vindicabat, eum manu Aſſerebat; vel Admovebat, ſeu prope ſe Statuebat; manuq; Capiti ejus impoſita, dicebat: Hunc Ego Hominem Jure Quiritium Ad Liberum eſſe oportere.* [*Terrent. Adelph.* 2. 1. *hinc* (III.) *Aſſerere in Servitutem. i. e. Conjocere, Liv.* 3. 44. *Sapientis ſibi nomen Aſſerere, Quintil.* 12. 1. *Buchn.*] (IV.) *Altero Demum Sæculo pro Aſſirmare dici Captum eſt. [nam Tacit.* 2. 83. *Adſeruit Tiberius, Solitum, &c. & 16. 2. . . . per quos noſceret, an vera Adſererentur. Tacito proximus Palladius,* 2. *R. R.* 3. *Quæ, inquit, Terra ſupra leviter inſula eſt, & ſubter Sicca;*

ſi tum aretur, Aſſeritur per Triennium Sterilis fieri. Cellar.] *Juſtinus quoq; 28. 2. 5. Romam mittit, qui Senatui Aſſereret, puerum illum ex Ariarathe genitum. pro iquo fortasſe Troguſ Scripſerat: qui illum Ariarathi, velut ex eo genitum, Aſſereret, nam & Alia Juſtinum in Trogo corrupiſſe conſtat.* [*Scioppius.*]

Aſſertor. Senec. Ep. 13. *Suet. Cæſ.* 80. *Liv.* 3. 44. *Vindex. Cic.*

Aſſeverare vultum (Strad.) nuſquam legere memini: ſed Contrahere, Subducere, Capere, Conſtringere, Corrugare — Vultum, Frontem, Supercilium. Seneca eſt, Vultus tuum Colligit Rugas, & Attrahit Frontem. [*Sciop.*]

Aſſignare aliquem, ex Vulgari eſt Mercatorum Lingua receptum: Vett. Icti pro eo, Delegare Debitorem. [*Voff.*]

Aſſimilare tollitur e Claſſe Vocum Latinoarum; non impediens quicquam Spurco illo Sophiſtarum loquendi More, Iſtud Aſſimilatur Illi. [*Menap.*] *Contradicit Ovidius, 1. Trift.* 5. *Grandia ſi Parvis Aſſimilare licet.*

Aſſiſa — ſia. Matt. Parv. Rog. Hoved. &c. Confeſſus. Cic.

Aſſiſtentia Spiritus S. pro Auxilio, Præſentia redolet Germaniſmum, [Cell.] & Angliſiſmum.

Aſſuefactio Crebrum etiam non Ineruditis, damnavit Voſſius, pro eo Uſus: Exercitatio, Conſuetudoq; patiendi, Cicero.

Aſſuerudo. Liv. 25: 26. 27. 39. *Conſuetudo. Cic.*

Aſſueſcere in Conſueſcere.

Aſſueſcere, Aſſueſcere, Aſſueſieri, Aſſuetus — In re ali-

qua,
Troad.
Proper
aliqua
Aſſi
doprar
Aro
Jr. D.
& M
procu
Berule
nece e
comi C
rum, q
tiones
æq;
tuntur
cur M
µ, &
ſur O
preſſit
Epicur
ſectivus
phanio
Neuro
ſur; i
Corpor
[Voff.
Acer
Atri
20, [V
plicem
Jul. 2.
vitam
cept, d
ſedare
ſer.
Arra
i alicu
rio; q
bus i
Sciop.
uſſe, n
Gordia
lino:
ſerare
ſiat,

ur per Tri-
i. Cellar.]
5. Romam
Assereret,
riarathē ge-
asse Trogu-
n Ariarathi,
, Assereret,
am in Trogo
cioppius.]
Ep. 13. Suet.
Vindex. Cic.
m (Strad.)
nemini: sed
ucere, Cape-
, Corrugate
n, Supercili-
Vultus tuus
& Attrahie
m, ex Vulga-
Lingua recep-
pro eo, Dele-
Voss.]
ur e Classe Vo-
non impediē-
Sophistarum
ad Assimilatur
contradicit O-
5. Grandia si
dicer.
utt, Parū. Ro-
ffus. Cic.
ricus S. pro
ia redolet Ger-
7.] & Angli-
rum etiam nob
navit Vossius.
rcitatio, Con-
Cicero.
u. 25: 26. 27.
Cic.
Consuescere.
fuefacere, Af-
s — In re ali-
que,

qua, *Vulg.* ad aliquid, *Senec.*
Troad. alicui rei, *Suet.* Aug. 38.
Propert. 3. 4. 6. *Tacit.* 2. A. 44.
aliqua re. *Cic.*

Assumere Patronum, *vid.* A-
doptare.

Atomorum, quos... *Lassant.*
Jr. D. 10. *habet* Edit. Aldin.
& Mic. Thomafii, a Plantino
procurata; *idq;* probat Xystus
Berulejus in Notis. — etiam Se-
neca esse dicunt 7. N. Q. 13. A-
tomi Congesti, Coacervatiq;. ve-
rum, & Gruteri, & Lipsii Edi-
tiones habent Congesta Co....
tq;. Et sane Veteres semper ut-
untur in Muliebri. & caussa est,
cur Muliebri sit; cum in Ἀτο-
μῶν, καὶ ὑπὸ βοτάνῃ intelligat-
ur ὀυσία, vel ἰσμία: quod ex-
pressit Plutarchus lib. in Coloten
Epicureum. [quippe per se Ad-
jectivum est. quando igitur Epi-
phanio, Suidæ, & Aristoteli in
Neuro (Buchn.) Ἀτομα dicit-
ur; intelligitur Σάμαα: quæ
Corpora Individua vocat Cicero.
[Voss. V. S. 9.]

Ater (in) Panis.

Atriplex Sylvestre. *Plin.* 20.
20. [Voss. 1. A. 34. 527.] Atri-
plicem (*Pallad.* April. 3. &
Jul. 2. [Johnson. G. C. 30. 63.]
triam eum Nitro, Melle, & A-
acet, dicunt appositam Calidam
sedare Podagram. *Macer Poeta-*
ster. [Voss.]

Attaminare Citius in Semidoc-
ti alicujus Grammatici Glossa-
rio; quam in Classicis Auctori-
bus inveniri, puto, potuisset.
[Sciop.] Potuisset tamen inve-
nisse, non modo in Capitolino;
[Gardian. 3.] sed etiam in Ju-
stiniano: (21. 3. 4.) quem Ipse in
Biblate Aurea collocare non du-
bitat,

Attendere (I.) Juri, *Suet. Galb.*
5. 1. Eruditioni, Eloquentiæ,
Calig. 53. 1. Extispicio. *Ner.*
56. 4. est Operam Dare. *sed* (II.)
Cui magis, quam Cæsari Atten-
dant. *Plin. Paneg.* Nerva priva-
tus quoq; Attendebat his, quæ
recte in Publico fierent. 7. *Ep.*
33. Qua Sententia Consequitur a-
pud Ciceronem Accusativus. *vid.*
Attendo.

Attestatio. *Macrob.* Testifi-
catio, Testimonium. *Cic.*

Attinet cum simplici Accusati-
vo Vulgus Doctorum componit.
v. c. Quod me Attinet: Latini
ad interserunt, hoc modo: Quod
Ad me Attinet. — Fuit aliquan-
do, cum putarem Valerii Maximi
Idiostismum esse; quod (1. 1.)
legebam: quæ Custodiam Reli-
gionis Attinent. atq; ita Plerq;
Editiones nostri temporis ha-
bent; etiam Splendida A. Thy-
sii cum Variorum Adnot. & Pe-
tri Jos. Cantelii in Usus Gall.
Delphini adornata. sed adeo non
est ἰστίον Valerii dicendi Ge-
nus; ut, si ex usu Classicorum
Auctorum judicandum est, vix a
Solacismo abesse existimem. nam
Veteres Libri Omnes, etiam
Pighii, habent ad Custodiam:
& ita nuper quoq; Cl. Vorstius
edidit, atq; in Notis adfirmavit, se
Voculam ad, etiam in MSS Bran-
deburgg. invenisse. [Cellar.]

2. Attinet, Pertinet, Spectat
iste Liber ad Joannem, aut
Joanni, Cave dicas Puer. hæc
enim Verba Vulgi usu pene detrita,
non Possessionem significant; sed
Officium esse, Curæ esse, Dece-
re, Convenire. [Croc.]

Austificus usus quidem Lucro-
tius, 3. 269. at

Austi-

Auctifico, *Arnob.* 7. 224.
Aucto, *Catull.* 67. *Lucret.* 1. 51.
Auctito. *Tacit.* 6. *A.* 16. *Aug-*
geo. Cic.

Auctor cum c perperam scribi
clamitat Cruciger, ut *Somnia*
sua Mundo invulget; ducitq; ab
חחח [Dausq; Orthog. 48.]
vid. Author.

2. Auctor pro Scriptore non
Universe Probo; neq; tamen Ri-
gide Damno [Cell.] *Rarius* qui-
dem est: interdum tamen reperi-
tur Absolute. sic *Livius*. [Gifan.]
etiam *Ovidius*, *Horatius*, 2. *S.*
4. 11. *Tacitus*, *Quintilianus*,
(1. 4.) deniq; *Cicero* 3. *Or.*)
qui Orationem Eandem esse
putaret, Auctore Mutato: aut,
si forsan Actore legendum sit;
illud Germanissimum est, (12.
Att.) etenim habeo nonnullos
ex his, quos nunc Lectito, Aucto-
res, qui dicant, fieri id oport-
ere, quod &c. & (6. Att. 2.)
quum mihi Auctor [*Dicaarchus*]
placeret, (etenim erat *ἰσοκράτης*)
admirabar tamen:
& vix Aggrediens, [Accedens
restituit *Bosius* ex *Crusellino*.]
Communicavi cum *Dionysio*.

Auctor, cum Utroq; Genere,
Duvius, & *Insolentius* Quibusdam
videretur; Femioina in trix ter-
minarunt: præcipue *Tertulianus*,
de *Coron.* *Mil.* 3. adv. *Hermog.*
5. & 7. item, 2. adv. *Marcion.*
12. & 5. 10. nec dubito *Erudi-*
tissimum Patrem ejus terminati-
onis Alios Auctores habuisse. ut
Male Servius, ad *Virg.* 12. *Æ.*
159. *Charisius*, l. 1. p. 30. *Putsch.*
Probus, 2. 1452. negarint Auc-
tricem dici: quando viz. Princi-
pem significat, ut *Valerius loqui-*
tur; seu ad Auctoritatem refer-
tur, ut Sossipater. [Buchn.]

Auctoritates pro Testimoniis,
Dictis, Sententiis, quibus rem
aliquam firmamus, *Barbariem vo-*
cavit [*Stephanus Dolerus, Præf.*
lib. de Re Naval.] contra quem *Dis-*
putantem vide [Franc. *Florid.*
Sabinum, 1. *Lect.* Subsec. 3. p.
1026. *Tom.* 1. *Lamp. Gruter.*]

Auctorizare. *Walsingh.* Aucto-
ritatem dare, concedere, con-
stituere: Auctoritate firmare,
stabilire, munire. *Vett.*

Auctrix, *Tertull.* Auctor. *Se-*
nec. Med. 979. *Virg.* 12. *Æ.*
159.

Audibilis. *Barb.* sub *Audicum*
cadens. *Latin.*

Audientiam Dare. *Vulg.* Au-
dientiam Facere. *Liv.* 43. 16.
Auct. ad *Heren.* 4. 68. *Cic.* *Se-*
nest. 28. *Benigne*, *Attenteq;*
Audire. *Id.*

Auditorium non (I.) Scholam
modo significat; quo quis Auditur vel
Orans, vel Legens: [*Quintil.* 10. 1.
Alia ratio est, Litium, & Dispu-
tationum; Fori, & Auditorii;
Præceptorum, & Periculorum.
sim. 2. 11.] sed etiam (II.) Mul-
titudinem ipsam Audientium,
[*Plin.* 4. *Ep.* 7. *Ipse etiam nu-*
per, adhibito ingenti Auditorio,
Librum de vita Pueri recitavit.
sic Quintil. 5. 12. *Apul. Apol.*
p. 320.] & Ictis (III.) Forum
quo Causæ agebantur. [*Paul.*
lecta est in Auditorio Æmylii
Papiniani Icti Cautio. *Id.* quod
ad Majus Auditorium vocatur
est, si Litem inchoatam deserit
Contumax non videtur. [*vid.*
Pollet. 1. *For.* *Rom.* 4.]

Ave (I.) Salutatio Matutina
[Et Matutinum portat ineptum
Ave. Martial. 1. 55.] *Salve*
Vespertina. (*Dio in Hadrian.*
—*Salve*

—*Salve*
pertina.
rem (ing.
letumq;
Demo S
tissime r
viq; bis
Salvere,
dicerent
tum Acc
gressu; se
sine Serm
lust. Epist
Catulum:
9. Vale,
Prob. Ave
(III.) Quin
bisCompe
dos Ampli
æternum
æternome
16. bene
videbo.
Thais. &
na. hinc E
(Suer. Cla
clamantibu
te Imperat
tant, respo
hoc illi,
remissam si
interpretati
vocem, qu
quam Dim
Or.)
Aventer
Avertere
Re, est Al
(Cic. Or. i
agitur, Ave
cujusq; &
quemadmodu
Abducere,
Augestio p
Or. Musseu
Obsoleram,
—*Salve*

—Salve, *Matutina*: Vale, *Vespertina*. (Suet. in *Galb.*) Veterem (inquit, cap 4.) Civitatis, Exoleumque; Morem, ac tamen in Domo Sua harentem, obstinatissime resinuit; ut Liberti, Servique bis die adessent; ac Mane Salvere, Vespere Valere singuli dicerent. (II.) Utroque non tantum Accedentes, in primo Congressu; sed etiam Discedentes, in fine Sermonis, salutabantur. Salust. Epist. extr. *Catiline* ad Q. Catulum: Haveto. Cic. 16. Fam. 9. Vale, & Salve. Auson. ad Prob. Ave, atque Salve plurimum. (III.) Quinetiam Mortuos his verbis Compellabant; quasi non videntes Amplius. sic Virg. 11. 97. Salve æternum mihi, maxime Palla, æternumque; Vale. Plaut. *Asin.* 3. 3. 16. bene Vale, apud Orcum te videbo. Antiqui. Inscr. Have. Thais. & Have. Mea. Hadriana. hinc Elusus Claudius; qui (Suet. *Claud.* 21. 14.) cum proclamantibus Naumachiariis, Ave Imperator, Morituri te Salutant, respondisset, Ave, Ave Vos: hoc illi, quasi Vivite dixisset, remissam sibi Pugnandi necessitatem interpretati sunt; neque post hanc vocem, quasi Venia data, quicquam Dimicare vellet. [Buchn. &c.]

Averter in Aviditer.

Avertere animum ab aliqua Re, est Alterius, & Transire: (Cic. Or. 138. ut ab eo, quod agitur, Avertat animus) non Sui cupisq; & in se Residentis; quemadmodum usurpat Vulgus, pro Abducere, Avocare.

Augesio pro Augesco, Cresco, &c. Musteum est: Ciscum, & Obsoleum,

Augifico pro Augeo, Enn. apud Non.

Augmentabilis. Vulg. habens Crescendi Accessionem, (Voss.) Augescendi Vim. (Buchl.) Cic. Augmentatio. Vulg. Amplificatio. Cic. &c.

Augmentum. Prudent. *Vincens.* 550. *Symon.* 7: 112, 123. *Apul.* 1. *Dogm.* *Plat.* 6. *IC.* 1. 11. S. 1. D. de *Hered.* petit. &c. [non vero, uti Vitruvius scribit, Varro: nam Augmentum, quod ex immolata hostia defecum in Jecore imponendo, Augendi causa, edidit Scaliger 4. L. L. p. 29. 1581. & approbat in *Conjectan.* p. 47.] —Augmen. Lucret. 3. 269. —Auctus. *Paterc.* 2. 11. *Sen. Ep.* 38. *Lucret.* 2. 480. *Plin.* 4. 12. —Aucta Lunæ, atque Damna. *Gell.* 20. 8. (Augmenta, & Damna vocat *Firmic.* *Astrol.* 1. Incrementa, & Damna. *Sidon. Carm.* 15. Accessiones, & Damna. *Senec. ad Marciam.* 18. Accreionem, & Diminutionem Luminis. Cic. 1. *Tusc.* 68.) —Auctio, hac sententia, qui Auctoris Idonei testimonio confirmaverit; Benevolentiam a Philologis reportabit. —Accessio, Incrementum, &c. Cic.

Augmentator. Vulg. Amplificator. Cic.

Augmentare frustra in *Calepini Recosito Lexico*, & Aliis inde Descriptis, tribuitur *Cicroni*. hic enim (*Senect.* 20.) Opus, inquit, ipsa suum, Eadem, quæ Coæmentavit, Natura, Dissolvit. [Cell.] sed

Augmentare. *Firmic.* 5. 6. Augere, Amplificare. Cic.

Augusti

Augusti —Declinante jam Imperio, dicebantur hi, qui Præerant Imperio Romano: Cæsares erant Imperatores designati, & futuri Augusti Majestatis Successores; ut ex Ammiano, Lampidio, Spartiano, & ex Re-scriptis Imperatorum Codici Justiniano insertis apparet. —Florente Imperio, Omnes Romani Imperatores vocabantur Cæsares Augusti; quod ex Numismatis, & Antiquis Inscriptionibus notissimum est. [Popm.]

Aviditer. Arnob. 5. Avenier. Sidon. 22. Ammian. 29. 13. Avidæ, Cupide, &c. Cic.

Aulæa, x. Curt. 8. 5. 21. Aulæum. Cic.

Auriga. Poët. Agitator. Cic.

Aut Barbare subjicias; si præcesserit Neq; objectant Cic. 5. Fam. 11. ei velim scribas; ut nullam rem, neq; tam Magnam, aut tam Parvum putet &c. sed in Optr. Edd. est, neq; tam parvam. [Voss.]

2. **Aut est Διαζευκτικόν, ut,** aut Dies est, aut Nox; ubi Contraria Dividuntur: vel Ἰσοδιαζευκτικόν, ut: vel Tu, vel Uxor tua, vel e tua Familia quisquam; ubi Nihil Excipitur. [Voss.]

3. **Aut Fictiles, vel ex Ære.** (Casaub.) Aut cum Præcessisset, etiam Sequi debuisset. [Vorst. Lar. Sulp. 139.] —Ne aut Arma Sumatis ipsi, vel Auxilia illis Subministratis. (Thuan. H. 9.) quam Scribliginem vel Puer emendaverit, & ne vel ... scripserit. [Sciop. S. H. 101.]

Authentice. Vulg. Ἀυθεντικῶς Cic. 9. Att. 17. & 10. 10. Certo Auctore. Id.

Author in Auctor.

Authoritate scripserat Rami-
resius, in Martialem: in quem
Musambertius animadvertit, re-
scripto Auctoritate; secutum, o-
pinor, Hotomannum, Pierium,
Sigonium, Manutium, Charis-
ium, Festum. [Dausq. Orthog.
48.] &

Author præter Alios probat
Adolphus Meckerchus (de Pro-
nunc. Ling. Gr.) vulq; esse ab
Ἀυθεντίας: (& sane, in Vet.
Gloss. legere est: Auctoritas,
Ἀυθενσία; item, Auctor, Ἀυ-
θεντίας. [Voss. Etym. 53.] quod,
qua ratione Commode fieri possit,
non video. —Neq; suas mihi Ra-
tiones adhuc Probare potuerunt;
qui, ut persuadeant Scribendum esse

Autor, ab Ἀυτὸς deducunt,
(J. C. Scalig. Vall. &c.) [Buchn.
Thesaur. Fabr. 291.] Mini diu
placuit Autor: non quia esse pu-
tarem, ab Audeo, qua quo-
rundam sententia est: nec quasi
sit a Græco Ἀυτῆς, ut ali-
qui arbitrantur: verum, quia
esse crederem ab inusitato Supino
verbi Aveo, ut a Cautum, Cau-
tor; a Fautum, Fautor: sic de-
ducebam ab Aurum, Autor,
quippe Autor is proprie dicitur, qui
aliquid Auet, ac Cupit fieri;
sive id Ipse exequitur; sive per
Alium, ut quid fiat hortatur.

[Voss. Etym. 53.] Huic Ego
quoq; Scriptioni multos annos ad-
hæsi. [Dausq; Orthog. 49.] Ve-
rum adversus hac non exiguum
Scrupulum inicit; quod Veteres
semper Auctor per & scripserint.
Quare, etsi non displicet, ut sit
ab Antiquo Auquo; quod Aldus
in Orthog. scripsit: videri posse
ab Augendo [Voss.] (Lucret. 5-
nam

nam quod
get, Alit
rat: quod
2. 985.
Ridentibus
interpret
Auctor.
Auctor pi
Augeret,
quod, &
explicaret,
tus diceret
Græca hau
cisset; ear
iplo vocab
idesas,
Auzidesas
Documento,
manis scrib
nullam Au
referret. [
ut est, Inf
rum Consu
accipitur
sive illo, cu
Sententia a
& hanc voce
Aurarii (
Favores
dent Popu
dem ignoro,
et usus fuerit
Aulfir.
vellit. Ovid.
Revello.
Aux Astr
tus Circum
maxime a C
tus, prout d
Theor. So
tico isthoc a
[1] Græc
yeu, uti
al, quod Vul
am Augis,
in vocatur.

nam quodcumq; alias ex se res Aug-
get, Alitq; pro quo Supra dixe-
rat: quod Procreat ex se Omnia. &
2. 985. & Ridere potest, ex non
Ridentibus Auctus. quod Mox
interpretatur, Oriundus.) esse
Auctor. qui (Charisio. l. 1.)
Auctor propterea dicitur; quod
Angeret, & Generaret. Quid?
quod, & Dio Cassius, cum (l. 55.)
explicaret, quid Auctoritas Sena-
tus diceretur; atq; id una voce
Græca haud posse Expressi signifi-
casset; eamq; ob causam Latino
ipso vocabulo uteretur: non 'Au-
thēsas, aut 'Authēsas; sed
'Auxēsas dicit: Certissimo
Documento, hanc vocem sic a Ro-
manis scribi solitam; etiam, cum
nullam Augendi vim manifeste
præferret. [Buchn. e Dausq;]. Ut
est, Insistendum nobis Vete-
rum Consuetudini; qui, sive
accipitur pro illo, qui Auget;
sive illo, cujus Auctoritate, &
Sententia aliquid fit: semper per
hanc vocem scribebant [Voss.]
Aurarii (Servio in 6. Æ. 817.)
Favores sunt, [qui sc. gau-
dent Popularibus Auris.] Equi-
dem ignoro, quis Veterum hac vo-
ce usus fuerit. [Cell.]
Avulsit. Lucan. 9. 765. A-
vellit. Ovid. 2. M. 351. &c. vid.
Revello.

Aux Astrologis vocatur Punc-
tus Circumferentia Eccentrici,
maxime a Centro Mundi remo-
tus, prout describitur Purbachio
Theor. Solis. Nihil vero Ara-
bico isthoc opus est: cum suppe-
[I] Græcum, Ἀπογέυμ, Ἀπό-
γεον, uti vocat Ptolemæus:
ut, quod Vulgo dicitur Opposi-
tum Augis, Περὶ γεον, Perigē-
on vocatur. [II.] Etiam pro Au-

ge dixeris Summam Apfida, vel
Abfidem: qua voce Plinius uti-
tur, 2. 15. Prima Circulorum,
quos Græci Abfidas in Stellis vo-
cant: etenim Græcis utendum
erit Vocabulis. [III.] Aliqui eti-
am arbitrantur, pro Auge a Ci-
cerone dici Jugum: quod etiam
legas in Indice Nizolii, & Cella-
rii, qui Ciceroniano additur The-
sauro. sed, per Jugum, ab Eo
Libræ Signum intelligi, liquebit
illi, qui Conferre volet Cicero-
nis verba (2. Div. 98.) de Tem-
pore Romæ Conditæ, cum iis,
qua de Hoc ipso narrat Solinus;
1. [Voss.]

Auxiliares. Fest. Caf. 3. G. 25.
1. C. 78. &c. Auxilia. Varr. 4.
L. L. p. 24. 1581. Suet., Jul.
4. 5. Cic. Parad. 6. & pro Deiot.
22. Auxiliarii Milites, Liv. 40.
40. Cic. 10. Fam. 32. Cohor-
tes, Id. de Prov. 15. Hirt. A.
62. Equites, Sall. Jug. 46.

Auxiliator. Stat. 3. Sylv. 4.
23. Quintil. 12. 3. Tacit. 6. 37.
4. Adjutor. Cic.

Auxilia mihi & Suppetiæ
sunt Domi. Plaut. Epid. 3. 2.
12. Auxilia sc. proprie sunt Mi-
lites Alienigenæ; qui ad Angen-
dum, & Firmandum Exercitum
accedunt: (Varr. 4. L. 24.)
Suppetiæ [sive Subsidium, quod
postpositum est ad Subveniendum
Laborantibus. Fest.] sunt Copia
Militares; qua ad Subvenien-
dum, & Succurrendum Laboran-
tibus, velut Obsessis, mittuntur.
[Popm.]

Auxilium Do, Feroq; dicimus:
Opem Do non dicimus; sed Fero.
unde Opitulator. [Vall. 3. 65.]

B.

B Agaudæ, [*sive, quomodo scribitur, Bacaudæ, Vacaudæ; Bacandæ, Vacandæ, ut ostensum est Eliæ Vineto in Europ. 9.*] Latrones sunt Prospero in Chron. & Salviano l. 5. *Cepit* [in Gallia (Buchn.) hoc verbum a tempore Diocletiani. in cuius Vita ita scripsit Aurelius Victor: namq; ubi comperit Carini Discessu, Abianum, Amandumq; per Galliam, excita manu Aggressum, ac Latronum, quos Bagaudas Incole vocant, populatis late Agris, Plerasq; Urbes tentare, &c. Jos. Scaliger Not. ad Hieron. Chron. arbitratur Eosdem Signari, cum in Vet. Inscr. legimus: Principis. Centum. Baquatium. non Repugno; sed Ampliandum censeo. [Voss. 2. V. S. 3.]

Balbuties, Frequens Declamatoribus Nostri, quo suam Dicendi Impericiam, atq; Infantiam excusant: Latini Inauditum. Cic. 3. Phil. 16. qui, (Bambalio) propter Hæsitantiam Lingux, Stuporemq; Cordis, cognomen ex Consumelia traxerit. [Voss. Cell.]

Bajulus. *Fiedegar. Chron. 86. Pædagogus. Cic.*

Bajulus in Exhibitor.

Balneare. *Vulg. Natate, Lavare. Cic.*

Balneum Mariæ. *Chymist. Δίπλωμα. Galen. Vas Duplex. Plin. Balneum dixit Domi suæ quisq; ubi Lavatur: eo quod non erant Duo; Balinea dicere non consueverunt. [Varr. 8. L. L. p. 115. 1581.] Balneæ-a autem Multitudinis Numero dicebantur Pub-*

lica; quod, (uti Ibidem perhibet Varro) Publice Bina essent conjuncta Ædificia, Lavandei causa: Unum, ubi Viri; Alterum, ubi Fæminæ lavarentur. — Sed Posterior Ætas, Balnea, & Balnearia dixit, tam Privata, quam Publica: ut Constat ex Horatio, Martiali, Seneca, Aliis. [vid. Radulph. Forner. 6. Rer. Quotid. 10.]

Banous. *Vulg. IC. Exilium, Proscriptio, Relegatio, &c. Cic.*

Baptizo — *ismus, —isma, —ista. Ecclesiasticorum, non est, quod refugiant Latine Aures: cum, propter Usus Sacrum, & Singularem; tum, quod Baptisterium usurpaverit Plinius, 5 Ep. 6. Verum tamen Varietatis gratia, Modice, & cum Diligentia utaris: [Salutare Lavacrum, Lotionem. Salutare Ablut. . . Aqua. Sacro-sancto Christianorum Ritui Ablu. . . Sancto Ablutionis Sacramento Initia. . . Aqua Lustrali Tingere. (Pontan.)]*

2. Baptismi Dies (Tanta est Religionum Vis, quamvis Ficta Imperitorum Opiniones!) pulchre Respondet Diei Lustrico Romanorum: quo (Macrob. 1. Saturn. 16.) Infantes Lustrantur, & Nomen accipiunt.

Barba Singulari Numero Hominum; Plurali vero Quadrupedum dicitur. [Serv. sim. Clar.] & Barbæ Gallinacæ cum dixerit, Cirrosq; sive Brachia Polyp vocaverit Barbas; Distinxisse quidem videtur [Plinius.] Pluraliter tamen Barbas in Pluribus Hominibus recte dicas. nam &

Virgiliu
366.) S
horrida
Barbam
Servius
dici An
Illud Ho
Lupi Bar
Colubræ
ris, &c.
Plinii, 2
sua Com
um Rabi
ceatur Ba
præcisa,
num Greg
Barbisc
Barba cen
ratorum V
erent Ton
Tonitrix,
Tonitricul
Bardoru
merat Con
Quicunq; ub
furi sunt
Patui, Fu
Buccones.
Basis in
Basse- a
ficus in Con
duclum, pr
voce loqui
Batillum
at Budæus
nio dixeris
um. [Voss.]
patis, sive
Supponitur
gicant.
Battere L
M. Fænum,
Rar. Calv.
Battere: qu
Calig. 54. 3
Beatus in
Vii-

Virgilius de Pluribus ait, (3. G. 366.) Sciriag; impexis induruit horrida Barbis. [Charis.] Immo Barbam, contra quam Caper, & Servius docent, etiam de Mutis dici Animantibus, fidem fecerit illud Horatii, 1. Sat. 8. 42. utq; Lupi Barbam variaz cum dente Colubraz abdidierint furtim terri, &c. [Voss. 1. A. 43.] & Plinii, 28. 13. Afferunt & Magi sua Commenta. primum omnium Rabiem Hircorum, simulceatur Barba, mitigari; eadem præcisâ, non abire eos in Alienum Gregem. [Vall. 6. Eleg. 14.]

Barbitonsor Inepte componis Barba cænis Philosophum Literatorum Vultus: quasi non sufficerent Tonfor, Cic. 5. Tusc. 58. Tonfrix, Plaut. Truc. 2. 4. 51. Tonftracula. Cic. 5. Tusc. 58.

Bardorum cognomina scite enumerat Comicus, Bacch. 5. 1. 2. Quicunq; ubi sunt; qui fuere; quiq; futuri sunt posthac, Stulti; Scolidi, Farci, Fungi, Bardi, Blenni, Baccænes.

Basia in Oscula

Basse- a voce loqui, a Musicis in Communem Usum traditum, pro, Summissa, Grayi voce loqui.

Batillum Mensarium quod vocat Budæus, Melius cum H. Junio dixeris Foculum Mensarium. [Voss.] Vas, sc. quod Gastræis, five Lancibus Escariis supponitur; ne Cibi in iis Frigescant.

Battere Linum, Constat. Karol. M. Fenum, Id. Triticum. Edict. Kar. Calv. Corruptum ex Antiquo Battuere: quo usus est Suetonius, Galig. 54. 3. & Plinius, 31. 9.

Beatus in Dives,

Bellivia in Diacæsis.

Bellum significat totum Tempus, quo manet Dissensio hostilis, etiamsi cessetur a Conflitu; aut si intercedant Induciae: Prælium est, cum Acies utrinq; Congrediuntur. Liv. Pop. Rom. etsi Nullo Bello, Multis tamen Præliis Victus est. [Popm.] at

2. Bellum pro Prælio usi sunt Vegetius, Florus, 1. 18. 8: 4. 2. 47. Justinus, 2. 4. 29: 2. 12. 23: 9. 4. 4: 15. 4. 1, 10: 22. 8. 8: 24. 8. 1. Livius, Virgilius, 2. Æ. 439. Cæsar, Varro. 6. L. L. p. 75. 1581.

3. Bellum Facere, Seneca (Ep. 114.) in Sallustii Novis, & Insolentibus numerat, eo tamen usurparunt, Livius, 38. Nepos, Dion. 4. 3. Cicero, Mil. 23. & 3. Catil. 9. (Græv.) 2. Leg. Agr. 76. (Lambin.)

4. Bellum Sepelire, Patere. 2. 75, & 89. &c. est Patrare, Flor. 2. 15. 1. Delere, Nep. Alcib. 8. 6. Perficere, Liv. 22. 38. Conficere, Cic. Somm. S. 3. Profligare. Id. 12. Fam. 8.

Benedicere est [1.] Antiquis

(1) Ornate dicere. Cic. 2. Or. 5. Benedicere autem, quod est Scieret, & Perire, & Ornate dicere ... (2) Bene Precari. Id. Sext. 110. cui Benedixit unquam Bono? Ovid. 1. A. A. 600. & Benedic Domina; Bene, cum Quo dormiat illa. Tibull. 2. 1. sed Bene Messallam sua quisq; ad Pocula dicat. sim. Ovid. 2. Fast. 637. Plaut. Stich. 5. 4. 27. Pers. 5. 1. 20. Q. Metellus Numidicus ap. Gell. 10. 11. cum indignissimum arbitror; cui a Viris Bonis Benedicatur: tum ne idoneum quidem, cui a Probis Maledicatur.

catur. Quintil. Decl. 336. debes referre animo Gratiā; ut hoc Fratri Benediceretur. (3.) Bene Ominari, Εὐφημεῖν, Favere Linguis. Plaut. Caf. 2. 5. 37. Ol. Quid si Fors aliter, quam volēs, evenerit? St. Benedice. DIs (ym fretus. Deos sperabimus. sim. Afm. 3. 3. 155. Mil. 4. 8. 31. Contrarium est Obscavare, Βλασφημεῖν; Plaut. Afm. 2. 1. 18. sive Maledicere. Penul. 3. 3. 18. [II.] Posterioribus est (1) Laudare, & Gratiā agere. Apul. Asclep. Benedicentes Deum, Orantesq; ... quomodo Petron. p. 113. Wechel. 1621. Maledic illam Versibus. (2) Consecrare. Sulp. Sev. 2. Virt. Martin. 2. cum jam Altarium Benediceret. vid. Casaub. 16. Exerc. 33. Grot. in Matt. 26. 25. Deniq; (3) Adeste, Favere, Fortunare, Felicem rerum Successum. & Salutem largiri: quod Dei Solius est (Buchn. Cell. &c.)

Hinc

Benedictio significat (1) Felicitatem datam Divinitus. Vulg. Interp. (2) Res ipsas Dedicatas, atq; Consecratas. Paullin. Nolan. 32. 8. deniq; (3) Laudem, atq; Grati animi Testificationem. Apul. Trism. p. 92.

Benedictum in Opprobrium.

Benefactor defendit, cum [Scio oppio, Vorstius;] Uterq; contra Vossium: & quidem ex Analogia Plautini Malefactor, Bacc. 3. 2. 11. Verum, cum Latinis Scriptoribus Cateris nec Malefactor in usu fuerit; minus inde defendi potest Benefactor. sed Illud in Obsoletis Plauti relinquendum est: Hoc in Novis, & Insolentibus ponendum. Er- go, pro

Benefactor dixeris, vel Ευεργέτης cum Græcis; vel, cum Latinis potius, Beneficus, Benemeritus. Cic. 13. Ep. 60. cum tibi ita commendo; ut homines Grati, & Memores Benemeritis de se commendare debent. [Cell.]

Beneficium. Vulg. Sacerdotium. Vett.

2. Beneficium bene, male Impendere. Vid. Collocare. 2. Ponere. 5.

Benefit. Plaut. Capt. 2. 2. 108. Benigne fit. Cic. Deist. 36.

Benefplacitum, Vulgati Interpretis, & Ecclesiasticorum est, pro Ευδονία. — Trita sunt (1) ad Benefplacitum, Vulg. pro Iure meo, tuo, &c. Cic. 3. Att. 2. 6. (2) Secundum Benefplacitum suum, Vulg. ex Consilio, animi Sententia: pro Libera Voluntate. Vett.

Bene Ponderare, si audimus [And. Schottrum in Tusc. Quæst. 231.] minus est Latinum. Sane Cicero pro eo, Iudicio certo Ponderare, (2. Off. 57.) & suo Momento Ponderare. (pro Font. 11.) nec video tamen, cur non liceat dicere, Bene Ponderare rem; uti Rationes, vel Rem bene Putare, Terent. Eun. 4. 6. [Voss.]

Bene sedere. Vulg. Commode. Cic.

Bene Stat. Vulg. Bene, Præclare, Optime se Res Habet. Cic.

Bene Tractari. Vulg. cum illo quidem Alium est Optime; mecum Incommodius. Cic. Am. 15.

Bene

Bene V
Caste vi
Vett.

Benevo

15. 7. P

Most. 1. 3

Benevo

nec Malev

habus par

ur Priorer

am corrup

Aburdum

st quidem B

St. Steph.]

quis. Posui

d Vatic.]

olus, Mal

ificus. [E

lacet, ut E

ur, quomo

Quod vic

puisse. [

sane diu I

p, Onufri

enim sunt

q; Omnes;

s Nullo ju

nt postmod

eliuribus ob

ausq. 2. C

Bestialis,

ens, Turp

Vossius;]

mero relig

udentius,

za Villis vi

s sine Lati

ffragio. [C

Bestilitate

simum, qu

[Cell.]

Bibitio. Vul

sch. 1. 1. 40

22.) si

is, Modici

affatus [

Bene Vivere. *Vulg.* Pure, & Caste vitam colere, & Similia. *Vet.*

Benevolens. *August.* ap. *Gell.*

15. 7. *Plaut.* *Merc.* 15. 2. 46.

Most. 1. 3. 38. Benevolus. *Cic.*

Benevolus non dicimus; sicut

nec Malevolus. *Sæpe enim ex*

habitu partibus compositum nomen,

aut Priorem, aut Sequentem lite-

ram corrumpit. nam Benevolentia

Abfurdum sonat. [Isid. 10.] &

quidem Benivolentia in [Gloss.

A. Steph.] & Benivolentibus.

Quis. Posuit. in [Inscr. Romæ,

et Vatic.] & Benivolus, Mali-

colus, Malificus, sicut a Pace,

malificus. [Beda.] etiam [Niso]

facet, ut Benificus per i scriba-

*tor, quomodo Malificus: — **

Quod vides Consuetudinem

epulasse. [Velius Longus.] Mi-

seriæ diu Improbaturum hac a Lip-

po, Onufrio, Duza per i pissa.

enim sunt ingenio Mortales ple-

bes; Omnes; ut quæ Rudibus an-

te Nullo iudicio imbibebunt; no-

nt postmodum Dedicidisse, aut

celioribus obtemperare Præceptis.

Quæsq. 2. Orth. 58.]

Bestialis, pro Bestiis Conve-

gens, Turpis, &c. proscripsit

Vossius;] Juste Damnatorum

mero reliquit [Borrichius.]

audientius, Fej. Hymn. 153. Im-

pro Villis virgo Bestialibus, dix-

it sine Latini tamen Auctoris

affragio. [Cell.]

Bestialitatem vocant Vitiatorum

simum, quo Humanitas exui-

ta. [Cell.]

*Bibitio. *Vulg.* (Potatio. *Plaut.**

*Terb. 1. 1. 46. Perpotatio. *Cic.**

2. 22.) si modo Temperatis

is, Modicisq; Potionibus ita

affectus [Animus;] ut So-

pito corpore, ipse Vigilet . . .

1. Div. 51.

Bibitor, *Sidon.* 1. 8. Potor.

Hor. 1. Ep. 19. *Martial.* 6. 78.

Potator, *Plaut.* *Men.* 2. 1. 34.

Bibliopegus. *H. Jun.* Com-

pactor. *Vulg.* Glutinator. *Cic.* 4.

Att. 4.

Bibliotheca in Bybliothea.

Bibliothecarium, quem Græci

Βιβλιοθηκοφύλακα dicunt, La-

tine vocabo Bibliothecæ Præfec-

tum, Custodem, vel Præpositum.

[nescio an Talis ille fuerit, de quo

Cicero, 13. Ep. 77. *Dionysius,*

Servus meus; qui meam Biblio-

thecam Mukorum nummorum

Tractavit. Scio equidem Anag-

nostem videri Manutio. (Cell.)

Sane

Bibliothecarium Palatinum

posuit Hyginum appellare *Suet-*

onius, Gr. 20. 2. sed Maluit, Pa-

latinæ Præfuit Bibliothecæ. pro

quo etiam dicitur, fuit a Biblio-

*theca Palatina. *Vet. Marm.* An-*

riochus. Ti Claudii Cæsaris A

Bibliotheca Apollinis. Aliud.

C. Julius. Felix. A. Bibliotheca.

Græca. Palatina. [Voss.]

Bibo, onis damnavit [Vossius;]

calculum addidit [Borrichius,]

in Cogit: in *Analectis* vero Re-

stituit, qualicumq; suffragio Fir-

mici; qui (5. 4.) *Vitiosi, in-*

quit, erunt Epulones, & Bibo-

nes. Nec soli Combibones Lucillii

(l. 26.) rem conficiunt; quos Noni-

us interpretatur Compotores:

nec Ciceronis Epicurei Combibo-

*nes, 9. Ep. 25. *Plaut.* *Men.* 2. 1.*

34. Potator Maximus. (Cell.)

Bibendi Avidum, *P. Nigidius in*

Commentariis Grammaticis, Biba-

cem, & Bibosum dicit. Biba-

cem ego, ut Edacem, a Plerisq;

Aliis

Añis dictum lego : Bibosum etiam dictum Nusquam reperi, nisi apud Laberium. neg; Aliud est, quod Simili Inclinato dicatur. [Gell. 3. 12.] Hinc Bibacitas : cuius Auctorem Idoneum, quantumvis Pervulgatum fit; qui produxerit; magnam a Literatis Gratiam inibit. Sic tamen a Temulentia distinguit (Menapius;) ut

Bibacitas paulo plus comprehendat, ac non semper in Vitio ponatur : cum possit esse Naturæ; sicuti per Translationem dicimus Spongiam esse Bibacem : vel etiam accidere Irritatione Morbi; sicuti Hydropicos, aut Laborantes Febribus ardentibus dixeris Bibaces, non Temulentos.

Bibunt Sobrii : Potant Ebriosi. Cic. 5. Tusc. 34. Darius cum Aquam turbidam Bibisset; negavit unquam se Bibisse Jucundius : nunquam enim Sitiens Biberat. 2. Phil. 67. Domus erat Aleatoribus referta, plena Ebriorum. toros dies Potabatur; idq; locis pluribus. Senec. ad Lucill. inter nudos Bibunt; immo Potant. [Popm.]

Bidental in Delubrum.

Biennium est, ex quo te non vidi. Vulg. Jam biennium est, cum Virtuti nuncium remisisti. & Biennium prateriit, cum ille assiduus cursu cubitum nullum processerit. Cic. 13. Att. 12.

Biformatus. Attius ap. Cic. 2. Tusc. 20. Biformis. Colum. Virg. &c.

Bigamus, & Bigamia ex Gr. & Lat. insolenter composita vocabula, [Vossius, & Borrichius] censent in Barbaris. nec valde repugno; quia, etiam Hieronymus ex-

tremo Cadentis Latinitatis avo, ubi Rem ex industria persequitur (1. adv. Jovin.) constanter dicit Digamus, & Digamia. quod Latine loqui vult Hieronymus; dicit

Bimaritus. 1. adv. Rufin. extr. [Cell.]

Bini Bini ite. Vulg. Bini ite Vett.

Bipartitus scribi posse, abnegat [Andreas Brabantus.] quo Indicatio? quo Judicio? Ego Partio immutatum agnosco in Priscorum Compositis; mutatum tamen, in Novitiis, ut plerisque; aliis in vocibus [Dausq; 2. Orth. 60.]

Birrus in Byrrhus. Blaptas, ac si a Βλάπτω oriatur, in Vett. Libb. esse, observat [Fr. Sylvius.] sed Blatto Vulgario Usu, & Recto. [Plin. 29. 6. Virg. 4. G. 243. Hor. 2. S. 3. 118.] Marcial. 6. 60. [Dausq; 2. Orth. 60.]

Blasphemare, pro Exsecrari pervulgatum Ecclesiasticis; ignotum Veteribus. Plus abhorret ab ingenio Linguae Latinae, quam

Blasphemus, & Blasphemia utpote pure Græcæ : [Voss.] at tamen, non Aliis, quam Ecclesiæ Scriptoribus, probata. Meliora [Pontanus] suppeditat Voces Atroces, quales multa Nefariis hominibus in Deum ac Dei Providentiam jactantur Verborum Impietas. Divinum nomen verbo Violare. Impiè verba in Deum profundere, pœnoscere, &c.

Boat cælum Fremitu virum Plant. Amph. 1. i. 76. Tragediæ, ni cotidie proclamantur Claritudo Arteriæ obsolescit

*gicur id
ant Ravi
Boatus.
re Idonei
Mulo mini
Boatus
itur Abb
ui nec
Boare
fferre, e
Bombax
mip Plaut
interjectio
Lambinus)
atione Ap
entis; au
dicta feren
ficandum
riaco, 1.
Bombycis
fferat, diff
monstrando
[Justus I
am Tacit.
Balmasius,
ot. ad Vop
Terrall. a
Bombizare
u. Carm.
um ficere.
Bombyx T
atqui pro
culinum e
1. Bono, &
ic. Rosc. Am.
acidi patren
it. Ibid. Lu
nem P. R.
centissimum
entidem in
lebat, Cui
lio Pteras
de non debe
qui eam
audi, Ignom
ur, &c.]*

giur identidem Boando pur-
gunt Ravim. *Apul. 3. Flor. Sed,*
Boatus, pro Mugitus, non dix-
it Idonei Lacinicatis Auctores.
Multo minus,

Boatus pro Inclycto: prout u-
tatur Abbo, de Obsid. *Lutet.*
qui nec

Boare refugit, pro Laudibus
efferre, extollere, &c.

Bombax per Ridiculum con-
finit Plautus, *Pseud. 1. 3. 131.*
interjectionem (ut interpretatur
Lambinus) hominis, cum admi-
ratione Approbantis, vel Negli-
gentis; aut etiam Læte alterius
lister ferentis.—*Ad Sericum Sig-*
nificandum adhibuit [Jac. a Vi-
tiaco, 1. Hist. Orient. 86.]

Bombycinum utrum a Serico
differat, disputant Docti. in De-
monstrando Discrimine multus
est, [Iustus Lipsius, Comm. in 2.
Ann. Tacit. 505. 68.] *Contradicit*
Salmasius, in Exerc. Plin. &
ad Vopisc. Aurelian. item
ad Terrull. de Pall.]

Bombizare. *Vulg. Bombitare.*
Id. Carm. de Philom. Bom-
um facere. Varr. 3. R. R. 16.

Bombyx Tumida. *Hieron. Vi-*
ti. atqui pro Vermiculo semper
masculinum est. [Voss.]

1. Bono, & Fraudi esse, *Opp.*
Id. Rosc. Am. Accusant ii, quibus
occidi patrem, S. Roscii Bono
id. Ibid. Lucius Cassius, ille,
quem P. R. verissimum, & sa-
lentissimum Judicem putabat,
identidem in Causis querere
debebar, Cui Bono fuisset. Id.
Id. Pleras erga Patrem Fraudi
non debet. Liv. ne quid
qui eam duxisset, ob id,
fraudi, Ignominia ve esset. [Pa-
u, &c.]

2. Bono tuo feci: magno
tuo Bono feci, *Comicum, & Ele-*
gans; cum Beneficium alii col-
latum Ornare, aut in Optimam
partem interpretari volueris. *sic*
Bono Reip. facere dixit Livius:
& si minus id Commodum Reip.
facere posses: & etsi id Bono
Publico faceret. Hac hoc in loco
recensenda Judicavimus; cum ob
Elegantiam: tum vero, quod
Quidam, quia prope absunt a Ver-
nacularum Linguarum Consuetu-
dine, refugiant; Alii variis modis
Depravant.

3. Bono, Malo Aëre, Aura
vivere. *Vulg. Caelum hoc, in*
quo Nubes, Imbres, Ventiq; co-
guntur; quod & Humidum, &
Caliginosum est, propter Exha-
lationes terræ. Cic. 1. Tusc. 60.
Caelum Crassum (opp.) Tenue.
Fat. 7. & 8. Cœli Temperatio, 2.
N.D. 13. Cœli Gravitas, 11. Att.
24. Crassitudo, 1. Div. 93.
Aspiratio Gravis. Ibid. 130.

4. Bonæ Conscientiæ homo.
Vulg. in omni vita sua Quen-
quam a Recta Conscientia trans-
versum unguem non oportet
discedere. 13. Att. 20. Cic.

5. Bona Conscientia quid
facere.] *Bona Mente, Animo,*
Voluntate. V. in Conscientia.

6. Bonum Latinum. *Vulg.*
Incorrupta Latini Sermonis In-
tegritas. Cic. Clar. 132: Con-
suetudo Latini Sermonis. Or.
150. Is Perbene Latine loqui
putabatur. Clar. 108. Locutio
Commoda, & Perfecta, quæ
maxime ad Commodum Ora-
toris accommodata est, tres res
in se debet habere, Elegantiam,
Compositionem, Dignitatem;
Elegantia est, quæ facit, ut
unum,

unumquidq; Pure, & Aperte dici videatur. hæc distribuitur in Latinitatem, & Explanationem. *Latinitas* est, quæ Sermonem Purum conservat, ab omni Vicio remotum: Vicia in Sermone, quo minus is Latinus sit, Duo possunt esse; Solæcismus, & Barbarismus. Solæcismus est, cum verbis pluribus consequens verbum Superiori non accommodatur. Barbarismus est, cum verbum aliquod Vitiose effertur. [Auctor ad Heren. 4. 18.]

7. Bonum Mane, quid vetat, quo minus dicamus: cum Virgilius sic scripserit, in Carm. de Rosa: *Ros unus, Color unus, & unum Mane duorum.* [Menap.] Sane, Natura sua, primòq; Nomen est, cujus Solus Interrogandi, ac Dandi Casus desiderantur. [Voss. 1. A. 48. 654.] nam *Manus*, & *Manis* Priscis significat *Bonus*; cui contrarium *Immanis*, i. e. minime *Bonus*, adeòq; *Sævus*, seu *Crudelis*: *Dii Manes* h. e. *Boni defunctorum Spiritus*: sic *Mane Tempus*, quod *Lux* jam *Noctem* pellit. [Sciop. Annot. in Gramm. Philos. p. 94. Pluym. 1659.] *Rectum* habes apud *Persium*, 3. 1. jam *Clarum* Mane fenestras intrat. unde & de Vocativo constat. Accusativo usus *Martialis*, 1. 50. 36. sed *Mane* Totum dormire. . . . Ablativo *Columella*, 7. 12. sub Obscuro *Mane*, vel etiam *Crepusculo*. *Oppius*, sive *Hirt. B. A.* 42. præsertim cum *Milites a Mane* *Jejuni* stetitiffent defatigati. [Voss.] & *Cic.* 5. Att. 4. Literas tuas *Fesulanus* Multo *Mane* mihi dedit: sicut *Multa Nocte*. *Plaut. Pæn.* 3. 3. 36. a *Mani* ut ad portam processimus.

i. e. postquam jam *Mane* Tempus, seu *Matutinum* fieri capit. [Sciop.] * Bonum Serum dici quoq; posse contendit [in quadam ad Alex. Hegium Epistola, Rodolphus Agricola, Vir Doctrinæ, Judicii; Singularis;] Auctor usus *Suetonio*, Oth. 11. 2. in Serum usq; patente cubiculo. Id. Aug. 17. 5. protracta in Serum Dimicatione. Liv. 7. 8. Serum erat Diei. Tacit. 2. A. 21. jamq; Sero dici ex Acie subducit Legionem. i. e. Sero Tempore diei. sed Adverbialiter, inquit [Scioppius,] usurpat; cum legis Sero est, pro res est in Sero tempore: (sicut apud *Plautum*, nimis poene *Mane* est.) ex eoque Posterior in Sero sæpe a Poeta corripitur; sicut etiam in quomodo, postremo, medicando, vigilando.

8. Bona Opera, pro Sanctæ, Præclaræ Actiones; Pietatis studium: & Bona Opera facere, pro Virtutum Officiis fungi, Virtutum Officia præstare, Virtutibus elucere, Theologica potius quam Latina sunt.

9. Bona Pars, pro Magna, semper accipi non videtur; sed pro ea, quæ alioqui non sit Contemnenda. Ter. Eun. 1. 2. 43. nam hic quoq; Bonam, Magnamq; Partem ad te adtulit. [Menap. ubi [Donatus:] hæc dicuntur ἵσθησις; ut abs te Petere & Poscere: an potius, Bonam Specie; Magnam Quantitate.

10. Bonus Vesper, Dies, Mane. Vulg. Ave, Salve, Vale. Var. 9. Bonum Videbatur mihi. Vulg. cum in his versarer angustis, Placitum est mihi; ut postulare Legationem. Cic. 11.

Fam. 11

Fam. 1. de Provinciis Placitum est, ut coram Pompeio ageretur.

Borealis (licet Ovidium Auctorem laudet Littletonus; de Antiquitate) N. L. Boreus. Ovid. 4. Tr. 8. Septentrionalis. Plin. 9. 17. Varr. 8. L. L. p. 105. 1581. Aquilonaris. Cic. 2. N. D. 51.

Boræus male Pleriq; pro Boreus: cum sit Græcæ Βόρεος. atq; hac Incogitantia fit, ut — Paræus Pleriq; Omnes scribant, pro Pareus: cui, cum Nomen Wængler esset; (Wænge autem Germanicum significet Genam) nomen sibi posuit a Græco Παρεῖος, Pareus. quippe τὸ Εἰ Græcorum [quod ait Philippus in Vita Davidis Patris] transit in e longum apud Latinos: ut Αἰνείας Aeneas, Αλφειῖος Alphæus, Λυκῆϊος, Lyceum, Μουσῆϊον Musæum, Περικλεῖον Prytanæum, & id genus Alia non pauca.

Borrago est Officinis; quod Veteres dixere Buglossum. hoc Liqubet ei, qui conferre cum Borrachine Nostra velit, quæ de Buglossio scripsere Dioscorides, & Apuleius Junior. [Voss.]

Bosporus Partes possunt: Βόσπρος. ita [Epiphan. Apollod. Plutarch. Strab. Græc. Ortel. Pausan. Lambin. Torrent. Græc.] Οἱ δὲ Ἑλληνοί.

Βασφορείον αὐτὸ καλεῖται Παεργεαμμαλίζοντες. [Stephan.] Cur vero Παεργεαμμαλίζοντες; non Veteres Attici Scripsere Τεσφαρον; Nemo scribens, omnes Veteri Imagines, aut Caussas omni Hostia animo complexus est. & Gelephus Plinius, (25. 9.) circa Bosporum: & Alibi. quam scribendi rationem complectitur Cic-

fani, in Ovid. 7. M. [Danq; 2. O. 61.]

Bovilla Caro Plinio tribuit [Littletonus:] concinit [Calepinus:] cautius [Stephanus in Thef.] Plin. Bovillæ Carnis Jure facile curatur. Hunc locum, inquit, non potuimus apud Plinium reperire; nec putamus reperiri Bubulus frequentissime. [Buchnerus] sic: Vix hujus vocis exempla suppetunt.

Bovinus etsi ἀβαλόγως a Bovē deducatur; Valla etiam eo utatur: Abstinentum tamen censeo, quia Veteres Omnes Bubulæ Carnes; & Fabius Bovinus censeat Barbarum. [Voss. 1. V. S. 17.]

Brachiale dixerunt Latini Posteriores pro Armilla. [Voss.] at Plinius, Vir extra omnem ingenti aleam positus; quiq; Vespasiano Intimus, non Diu a Morte Off. Augusti vivere cepit: Menstruo, (inquit 28. 7.) in Lana arietis nigri, argenteo Brachiali incluso. Quin & Priscianus monet, se in Cicerone legisse Brachialia: quod adhuc in Ciceronis Fragmentis exstat. [Borr.]

Brachio Sæculari, intelligit Inerudicum Vulgus, Magistratum, Summam Potestatem, (Suet. Cal. 26. 3. Claud. 23. 2. Cas. 17. 4. & Juven. 10. 100.) aut Summæ Administram. vid. [Grot. de Imper. Summarum Potestatum circa Sacra. c. 1. Guther. 1. Off. Dom. Aug. 3. Bulenger. 7. de Imp. 7.]

Brabeutas (Suet. Ner. 53. 4.) Latine dici Designatores, ex Ulpiano (Dig. 3. 2. 4.) constat. Magistros vocat Suetonius, Ner. 22. 1. & Magistros Certaminis, 12. 10.

Bravium, Βραβείον *Vulg. Interp.* Xerxes refertur omnibus Præmiis, Donisq; Fortunæ: non Equitatu, non Pedestribus Copiis, non Navium Multitudine, non infinito Pondere Auri contentus, *Premium* proposuit, qui invenisset Novam Voluptatem. *Glos. 4. Tusc. 20. &c.*

Breviarii appellationi præferam **Librum**, vel **Codicem** *Præcum* **Horarium**: ut quo longe Aliud noveretur, sicut ex *Tranquillo* liquet: nempe **Codex**, Nomina, ac **Reditus** Annuos, Similiaq; **Breviter**, ac **Summatim** complectens. [*Voss.*]

Brevis (sc. **Libellus**) *Lamprid. Sever. 21. Breve. Vopisc. Aurel. 36. Breviarium. Suet. Vesp. 21. 2.*

Breviariz *Rationes. Scævol. Dig. 33. 8. 26. Breviarium Rationum. Suet. Galb. 12. 6.*

Breviarium Imperii. (*Suet. Aug. 102. 7. i. e. Virium Imperii Enumeratio Compendiaria: quomodo Laborum Coloni, Plinio 18. 26. Breviarium Culturæ dicitur.*) **Rationarium Imperii.** *Suet. Aug. 28. 1. Libellus. Tacit. 1. 11. 7. Libellus continens Rationes. Flor. 4. 12. 44. Liber Rationis. Liv. 38. 55. 9.*

Breviarium Rerum Romanarum. *Suet. Gr. 10. 5. Breviarium nunc Vulgo dicitur, quod olim, cum Latine loqueremur, vocabatur Summarium, Senec. Ep. 39.*

Breviarium. *Suet. Compendium. Quint. 1: 1. 2: 13. Plant. Mil. 3. 1. 186. Compendiaria. Petron. p. 10. . 69. Sen. Ep. 27. & 119. Compendiaria via. Val. Max. 7. 2. Cic. 2. Off. 43. Epitome—a. Cic. Att. 13: 8. 12: 5.*

Breviatorem Pompeii *Iustinum* vocat *Orosius*, 1. 8. *Circumscribere* malim; qui Opus in brevem *Summam* contrahit, aut colligit. [*Cell.*]

Breviatt. *Oros. 1. 12. Laßant. 7. 16. Veget. 3. 9. Quintil. 1. 9. Maril. 3. 461, in omnibus Numeris æquafiter particulas docet incidere; ac facere alias Breviores, alias Longiores. Cic. Or. 205. sed ea Contraherent, in Angustumq; deducere. 1. Acad. 37.*

Breviter dicam. *Vulg. Brevi expediam. Cic.*

Bruscum e **Circumforancis** *Pulpitis adferebas, [Scalig. ad Cardan. 139.] pro Rusco: (Virg. 7. E. 42: 2. G. 413.) quod, ut ait Verrius, Amplius paulo Herba, & Exilius Virgultis, Fruticibusq;: non dissimile Junco. [Fest.]*

Bruta *Pleriq; omnes appellant, quæ Græcis sunt Ἀβρυα. atque Brutum significat Immobile; immittit [Servius, Æ. 10.] vel Græve, Tardum, & Obscurum; explicant [Scholiastes Vetus, ad Hor. 1. Od. 34. Festus, & Nonius:] vel Μωρὸν ut interpretantur [Glossæ.] itaq; & Hominum Quidam sunt Bruti; indicat, quod Junio, Bruti nomen sit inditum; quoniam erat Stultus Sapiens Imitator, ut esset Turpis ab Infidiis, dire Superbe, tuus Ovid. 2. Fast. 717. Liv. 1. 58. Flor. 1. 9. 1. Contra vero, Brutiæ quædam Bruta non sunt; Elephantus, Canis, &c. at Scilicet vere Brutum Animal; cui Animam pro Sale datam, ne Putresceret, dixere Chrysippus, & Cicero Varro, apud Nonium, & Cicero*

ronem
160.
malia,
tur, e
Plinii
existin
(cor)
quibus
quibus
etiam
ipsis M
9. 29.
liquo
mal;
minis a
modo f
Buba
bant, e
Plin. 8.
perium
men in
Africa,
quadam
nomine
lib, de S
Bubalus,
nimalia
prio Non
64. Vill
tisq; feri
rum non
mum, ad
Bubseq
pul. 7. N
Euphrat
quomodo
Plant. Mo
Ovid. 3. 2
E. 19.
Buccella
Buccata,
Bucca Pa
76. 3. a M
Buccella
Frumentum
satem exco

ronem, 5. Fin. 36: 2. N. D. 160. Certe, non Quævis Animalia, quæ Ratione Destituntur, eadem esse Bruta, vel illud Plinii indicat, 11. 37. Bruta existimantur Animalium, quibus (cor) Durum riger; Audacia, quibus Parvum est; Pavida, quibus Prægrande. Manifeste etiam Brutum, & Callidum in ipsis Mutis Animalibus opponit, 9. 29. Polypus, inquit, cum alioqui Brutum habeatur Animal; ut quod ad Manum Hominis adnarat: in Re quodammodo familiari Callet. [Voss. &c.]

Bubalus cum Uro confundebant, etiam Stante Rep. Rom. Plin. 8. 15. Uris, inquit, Imperitum Vulgus Bubalorum nomen imponit; cum id gignat Africa, Vituli potius, Cervive quadam similitudine. sic Bubali nomine usus Martialis, vel Alius, lib. de Spect. 22. illi cessit atrox Bubalus, atq; Bison. quæ duo Animalia etiam iunxit, sed Proprio Nomine, Seneca, Hippolyt. 64. Villosi terga Bifontes, latissiq; feri Cornibus Uri. Ut mirum non sit Confudisse Hieronymum, ad Am. c. 6. [Voss.]

Bulsequa, (Sidon. 1. 6. Apul. 7. M. init.) [Sive, quod Ευρυπότεγγ videtur, Bulsequa: quomodo (Dausq;)] Bucæda, Plaut. Most. 4. 2. 1. Bubulcus, Ovid. 3. Trist. 12. 30. Virg. 10. E. 19.

Buccella, Ψάμμοις. Onom. Vet. Buccata, Saresb. 5. Polyerat. 8. Buccæa Panis. Augustus ap. Suet. 76. 3. a Mouthful. Hinc

Bucellatum Vulgo appellant Frumentum, ad Usus Diuturnitatem excocctum: [Ammian. 17.

17. Vales. 8.] quod Panem Siccum (Seneca, Ep. 83.) Panem Nauticum (Plinius, 22. 25.) Bisket.

Buccina scribunt [prope omnes;] quasi a Bucca; quod plenis Buccis infletur: Unica c. [Manutius:] & [Isidorus, 18. 4.] Bucina, inquit, dicta a Voce, quasi Vocina: sed [Dausquijs] ex Βυξάιν, solenni versione a in i; ut Canistrum ex Καυδίσκου accedunt Veterum Librorum, Virgilii Carpentis, Lapidumq; Testimonia.

Buglossum vocant Vulgo, quo nihil minus est. [Voss.] in Borrago.

Bullæ Pontificiæ, quæ dicuntur, dicenda Diplomata. sic Cicero, & Alii. Vocant quoq; Litteras Patentes: sed præter Veterum morem. [Voss.]

Bundus. A nominibus in bundus Timide formem Comparativum. nisi quod Tremebundior dicat Purissimus Scriptor, Columella, [Voss.] lib. 10. p. 384. Ed. Gryph. Lugd. 1535. [Bang. 178.] lib. 10. v. 396. [Buchn.]

Burga Isidorus in Glossis est Cloaca, sc. a Bergen; ut Latrina a Lateo. [Voss.]

Burgensis (Goffrid. Abbas. Karol. 6. Gall. R. Burganus — egravius — egraviatus. Casarius, Heda, &c.) pro Cive, fiunt a

Burgus. Veget. 4. 10. Castellum Parvulum, quem Burgum vocant. Arcad. L. 6. de Fundis rei Privat. qui Collegio, vel Curiz, vel Burgis, cæterisq; Corporibus per 30 annos sine Interpellatione servierit . . . Inde nostrum Burg derivatur: nisi potius illud ex nostra Lingua positum fuit.

utrumq; vero originem ex Græco Πύργος habet. quod Latine scripserunt Livius, (27. 32. Postero ad Castellum, Pyrgum vocant, Copias omnes eduxit.) & Rutilius, *Itin.* 223. Pyrgiq; recedunt. [*Cellar.* Cur. Poster. Voss. 2. V. S. 3. Wendelin, Glossar. Silic. Limna. 3. Obsl. ad Aur. Bull. 8. Du-Fresne, Glossar.]

Bybliotheca in Aedib. Maffei. & Museo Cardin. Carpens. ap. Gruter, *imitatu* Priscorum Græcorum, ap. Eustath. in *Iliad.* γ, & ζ. sed — — Bibliotheca *Latiari* i, Ammian. Diodor. Tertull. Strab. Pausan. Zonar. Cedren. Plin. Vitruv. Plutarch. Sueton. Gell. Certe, hanc Confidenter y Græcorum repudiaverim: licet alterum Nisidius putem. [Dausq. 2. Orth. 59.]

Byrrhus [*Veteres Lacernam maluissent.* (Voss. V. S. 6.) Vi-

lioris est Vestis genus; ac, si Isidorum audimus 19. 14. est ex Πυρρὸν, Rubrum. Græcis videtur ea vox Antiquior; ut qua sit apud Artemid. 2. Όρερ. 3: Latinis jam in usu tempore Vopiscii erat; qui vixit sub Constantino M. sed Magis Frequentata vox tempore Theodosii: quando usus est Servius (12. Æ. 628.) & Sulpicius Severus, (1. Dial. 14.) invenio & apud Martianum Capellam; (4. de Dialect.) sed de hujus ætate nihil certi dicere habeo: uti neq; de Veteri Juvenalis Scholiaste; qui (8. Sat. 145.) Santonicum Cucullum interpretatur Birrum Gallicum. [Voss. 2. V. S. 3. & Etym. Salmas. & Casaub. ad Hist. Aug. Pithæ. 1. Adv. 16. Meurs. in Βίρρῳ, Spelman. in Birrus Carol. du Fresne, in Glossar. Med. & Infim. Latin.]

C.

Caballus fere dicitur de Magno, & Tardo; ut Clitellario, vel Pistrinario: Equus de Præstanti, & Generoso. Lucill. Sat. 2. Succussatoris tetri, Tardiq; Caballi. [Popm.] Cui, apud Eundem, opponitur Equus Gradarius, Optimus Vector. [Casaub. ad Pers. Prol. p. 6.] Hor. 1. Ep. 18. 36. aut Olitoris ager mercede Caballum. Id. 1. 14. 43. optat Ephippia Bos piger, optat Arare Caballus. [Buchn.] Senec. Ep. 17. O quantum erat sæculi decus? Imperatorem

Triumphalem, Censorium, & quod super omnia est, Catonem uno Caballo esse contentum, Auson. cui subjugabo de Molarum ambagibus, qui Machinali saxa volvunt pondere Tripedes Caballos, terga ruptos verberare. [Casaub.] Idem & Origo indicat. nam venit a Græc. Καβάλλης, quod Hesychio interpretante, est Έργατης. *It. πῶ.* venit autem a Dorico Καβάλλειν, pro Καβαλάειν. [Voss. Etym.] nempe ab Onibus injiciendis. [Casaub.] Quan-

ac, si
est ex
is vide
qua sit
veig. 3:
ore Vo
b Con-
requen-
codofii:
(12. R.
Severus,
apud
(4. de
etate ni-
uti neq;
choliaste;
tonicum
Birrhum
S. 3. &
saub. ad
Adv. 16.
elman. in
n Glossar,

orium, &
est, Cato-
te conten-
jugabo de
qui Machi-
ndere Tri-
ga rupos
Idem &
venit a Græ-
sychio in
αἰτῆς "Ita
a Dorico
αἰθάλειν
ab Onen-
ub.] Quan-

am *Maegistōnes* illud, apud
tronium: (Mollis, Debilis,
quam Caballus in Clivo) voce
quus expresserit Ovidius, quasi
idem Utrisque; vis esset subiecta.
incipio Clivi nosse anhelat
gus. 1. Rem. Am.

Cacabus Plinio, & Latinis:
rator sequitur Sidonius, 4. Al-
rum Calicum, atq; Caccabo-
m. [Dausq. 2. 67.]

Cacabo Pulmentarium coquitur:
Atheno Aqua ad potandum ca-
[Paull. IC.]

Cachexiam (1) Marcellus
gilius in Diosc. 5.] vertit
aciem, qua contracta Corpus
am Distahescit, & quasi Sen-
quoddam sit ante Senectam.

(2) Laurentius Laurentianus in
omni. Galeni super Hippoc.] ex-
nit Tabem; & Tabidos eo
alo correptos nominat. (3.) Cel-
4. 3. 22.] interpretatur Malum
poris Habicum, unde omnia
imenta Corrumpi contingat.
Cachinnabilis Risus. Apul. Ca-
innatio. Cic. 4. Tusc. 66.

Cacare, Cacaturire, Martial.
28. 11: 78. &c. Obscæ-
rus: Castius, & Elegantius Ci-
ro, Detractio Confecti, & Con-
mi Gibi, Univ. 16. (1.) Dic-
incredibile est, quanta Verbo-
m, Locutionumq; Paupertate la-
rent, qui se Latinitatis Alum-
profiterentur, cum in Aliis nimi-
multis; tum Hac in re, Natu-
li sane, & omnium Comuni,
nties opus est, quod Frequenter
expiranda, tum nihil audias,
eter ista Sordidissima: (1.)
beo Fluxum; Habui Sedem;
on potui habere Beneficium
naturæ, Ventrīs; Curre cito,
icamus igitur a Magnis Scrip-
ribus, & Verecunde simul, &

Polite eam rem efferre. (2.) 'A-
πέναι Τασεὶς ἔνεχεν, & 'Απο-
χρεῖν ἐπὶ τῇ 'Αναγκάῃ dixit
Xenophon; & ad illius Exem-
plum Sallustius, Ire ad Requisi-
ta Naturæ: Lepidius, & Suo
more Plautus, Curc. 2. 3. 83.
Ire, quo Saturi solent. Cic. Na-
turæ Parere. Cato, (156.) &
Medicorum Cicero, Celsus, 1. 3.
Alvum Dejicere. siquidem, Al-
vus est Cibi, & Portionis Recep-
taculum; (Cic. 2: N. D. 136.)
in quam Sordes defluunt. (Serv.)
ut pro ipsis Sordibus utantur,
Celsus, [quando Rufam dicit,
(2. 3.) & Nigram (2. 9.) &
Pallidam, & Pinguem, & Vari-
am (2. 6.) & Plinius; quando
ait, (21. 18.) Lillii radices e
Mulso potæ, inutilem Sanguin-
em cum Alvo trahunt. (II.)
Notandum etiam quibus rationi-
bus Idem eloquantur Probati
Auctores; cum de Bestiis sermo
est. Solinus de Bonafo, 53. Fi-
mum egerit. de Eodem Plinius, 8.
15. Fimum reddere. de Ibi, Id. 8.
27. per eam partem se Proluens,
qua Reddi ciborum onera ma-
xime salubre est. &c. (Pontan.
2. Progymn. 5. &c.)

Cacozelos, & Antiquarios, ut
diverso genere, Vitiosos, pari fa-
stidio spreuit [Augustus. Suet.
86. 4.] Κακόζηλον, (sive Ca-
cozelia) i. e. Mala Affectatio,
per omne dicendi genus Peccat-
nam, & Tumida, & Exilia, &
Prædulcia, & Abundantia, & Ar-
cessita, & Exultantia, sub Idem
nomen cadunt. deniq; Κακό-
ζηλον vocatur, quicquid est
ultra Virtutem; quoties In-
genium Judicio caret, & Spe-
cie Boni fallitur: omnium
in

in Eloquentia Vitorum pessimam. nam Cætera cum Viten-
tur; Hoc Petitur. [Quintil. 8.3.]
Antiquarii sunt, ex Agellii sen-
tentia, qui proinde quasi cum
Matre Evandri nunc loqueren-
tur, Sermone abhinc multis an-
nis jam Desito uruntur: quod
scire, atq; intelligere neminem
volunt, quæ dicant. [1. 10.]
Estq; id vitium plerumq; Seræ
Eruditionis, quam Græci Οἱ-
μαθίαν appellant; ut, quod
nunquam didiceris, diu ignora-
veris, quum id scire aliquando
cæperis, Magnificias, quo in lo-
co cunq; & quacunq; in re di-
cere. [Gell. 11. 7.]

Cadentia. *Vulg.* Reduci e Con-
vivio cum Cantu, & Sympho-
nia. *Cic.* 7. *Verr.* 56. Sonus . . .
qui Acuta cum Gravioribus tem-
peras, æquabiliter Concentus
efficit. *Id.* *Somn.* 11.

Cadivus. *Marculf.* 2. *Formul.*
22. *Caitif.* *Angl.* *Chetif.* *Gall.*
Cattivo. *Ital.* *Carivo.* *Hisp.* *Cat-*
tyf. *Cattyvig.* *Belg.* Miser, &
Infelix: cui, vel Mens non Con-
stet; vel Corpus Male sit affec-
tum. [Voss.] A Cado, vel Captivus.

Caduceum *Scriptere* Latini cu-
jusvis Ævi. ausu barbarico con-
tra Scriptorum Torrentem niti-
tur Lambinus, (ad *Hor.* 1. *Od.*
10. 18.) scripto (a Κηρυκίων)
Caruceo, [Danq. 2. *Orth.* 67.]

Cæcus sive a Carco cum *Isid.*
sive a Cædo cum *Perot.* sive a
Καίω Caicus Cæcus, ut a Τύ-
φω Τυφλός, cum *Martia.* deri-
ves; per Æ scribendum: sin a
Χεός; Χοίχός Cœcus faciet, per
æ. & *Restius*, auctore *Littletono.*
cui visum est ab *Hebr.* חָשֵׁךְ quod
Tenebras sign. atcessere. quum

quidem, *inquit*, Conjecturam
urcunq; in Aliorum Opusculis
irreplerit; ut & Alias complu-
res a Nobis primum profectus
si tanti Res esset, Vindicare
mus.

Cælare *Insculpere* est: Cælum
Tegere, & Abscondere. [Non.]
Reste. nam Hoc a Κάλω
claudio, calim, clam: *Isid.*
Καίω, Caido, Cædo, ut Κ-
αὐτός a Κόπῳ; *Assentionis*
Libb. & *Lapp.* *Veit.* *Hinc*

Cælatura, quæ Auro, Argen-
to, Ære, Ferro Opera effici
Sculptura vero Lignum, Ebor,
Marmor, Vitrum, Gemmas, præ-
ter Ea, quæ supra dixi, com-
plectitur (Quintil. 2. 21) Sc-
quia cum His ipsis quoq; Cælaturam
communicant Virgilius, *Plin-*
ius, *Apuleius*; non inepte *Ald.* *M-*
nurtius (2. *Ep.* 9.) existimavit
rum Artium, operumq; *Dis-*
men non in Materia; sed *Form-*
statuendum: Cælaturamq; *Op-*
dici, in quo Eminent *Figur-*
[Imbossed.] *Sculptum* vero, quod
Depressas in Cavum *Imagin-*
Solidas non Exprimat.

Cælibes veluti Cælites; (Cælus
Granus apud *Quintil.* 1. 5.
Donat. ad *Adelph.* 1. 1.) Cæl-
stium Vitam, (posito & pro
Priscian 1. *Scalig.* L. L. 12.
Bed. *Orthog.*) Cælq; digni
Agentes; (*Fest.* *Hieronym.*) Cæl-
lo Beati (*Isid.* 10.) miro co-
sensu existimari. Sed Quis Cæl-
jugi Expertibus a Cælo nomi-
imposuim persuadere sibi po-
sit? qui sciat, *Lycurgi*, ac
manis *Legibus* Multatos esse
libes. per Æ tamen Propterea
scribere Jubent [*Aldus* in *O-*
thog.] & [*Mar.* *Corradus* 2.

L. L.]
[inquit Vo-
habent Li-
ramen re-
G, & A
fic a Kósti-
[Qu-
fine Crim-
Hinc Plee-
Cælius i-
Cælum
Gallus, qu-
L. L. 3
Cælaturam
habeat Sæ-
[Isid. 13-
2. 4.) A
Recenti-
a, & Ald-
in Orthog-
[Lapp. & V-
Quibus non
ne Verbum
e tuentur,
Vossius
Danq. in O-
[Harronem:
rum factum
dem Sente-
m ita Ver-
2. Cælur-
Cæmentu-
Vetus S-
[In 11. 3.
ro Saxis;
Cæmento. 1
etis ætate
Cæmentum
ter Accurfi-
et. Onom-
[In 1. 1. 3
interpretem-
[Pagn-
erus: ubi
[Intritu-
[Cænis longe

[L. L.] Nec Dammare ausim, [inquit Vossius,] quando sic Vetti- habent Libb. & Lapp. Etymon tamen repugnat. nam ut a Κέρ- & Λέπω est Κερκόλις: sic a Κέσση, & Λέπω est Κόσ- συς. Qui Thalami Expertem sine Crimine vitam Degit; ut Macro Περὶ Περὶ 4. 550.

Cælius in Coelius.

Cælum dictum scribit Ælius Gallus, quod est Cælaturum. (Varr. L. L. 3.) sc. Quod tanquam Cælaturum Vas impressa Lumina habeat Scellarum, veluti Signa. (Isid. 13. Orig. 4.) ita Plin. 2. 4.) Ambros. (2. 4.) Hos et Recentibus secuti [J. Lipsius, & Ald. Manutius.] atq; Hic Orthog. laudat Vett. Libb. Lapp. & Virgilium Carpenssem: Quibus non aliter, quam per Æ- ne Verbum expressum sit.—Contra- dicentur, qui a Κοῖλον arcessiunt, Vossius & Martin. in Etym. Hicq; in Orthog. & Scaliger ad- rationem:] cui Cælum a Ca- lum factum videtur, Simili qui- dem Sententia: at Ἀναλογία in ita Verisimili.

2. Cælum in Coelum.

Cæmentum pro Intrico abusus Vetus Scripturæ Interpres; in 11. 3. habuerunt Lateres, et Saxis; & Bitumen, pro cæmento. nimirum huius Inter- pretis ætate, Vulgus hoc videtur cæmentum dixisse. unde simili- ter Accursius exponit; & in et. Onom. legos: Cæmen- tum, Γύψος, Κόλια. Latinum interpretem pleriq; Alii secuti sunt; Pagninus, Varabius, Mun- derus: ubi Arenatum Castel- lum; Intricum Junius. Et sane- nim longe aliud est Cæmen-

tum: nempe Lapides Rudes, & temere Cæsi; sive Lapidum Majorum Frusta Parturis in Structura inservientia, a Cæ- dendo, quasi Cædimenta. quod pluribus ostendit [Junius.] at istam Veteris Interpretis appella- tionem, vel illud Livii refellit, 21. 11. Nec erat difficile Mu- rum subruere; quod Cæmenta non Calce durata erant; sed interlita Luro, Structuræ anti- quo genere. Plin. 36. 23. Rui- narum Urbis est maxima Causa, quod Farro Calcis sine Fer- rumine suo Cæmenta compo- nantur. vid. & Vitruv. 1. 5. [Voss. &c.]

Cæna per æ male omnino scribunt Pleriq; etenim aut [1] Cena scribendum cum [Manu- tio,] ex auctoritate Lapidum Antiquorum, Terentii Bembii Antiquissimi, Aliorumq; Li- brorum; aut [2] Cœna, habi- ta ratione Notationis: sive a Κοῖνῃ, cum [Bernardino Baldo, Crucigero, & Vossio;] sive a Κοινῇ, cum Aliis; sive a Coeco, (quasi Coïna Cœna, ut a Coitus Coetus) cum [Martinio] deri- ves. V. in Cœna.

Cænum cum æ, Libros Vete- res, & Virgilium Carpenssem sonat Manutius. [Dausq. 2. 88.] contradicit Nominis origo, a Κοινός: (quomodo Κοινῆς Χερσὶ. Marc. 7. 2.) unde & Cunire, i. e. Stercus facere, Fest.

Cæremoniz, Quidam, ut ait Festus, a Caritate deductum pu- tarunt. quod Absurdum est. quid Cæremoniz cum Caritate? aut quæ omnino Similitudo? Isido- rus, (6. 19.) Massurius Sabinius (ap. Gell. 4. 9.) & Macrobius

(2: 3: 3: 3.) a Careo derivant. sunt, qui a Cælo deducunt, quasi Cælimoniæ vocentur; sicuti Cæreuleus pro Cæloleus dicitur. Ego, inquit Manutius, a Cærete Opido, aut Cæritibus ejus opidi incolis appellatus Cærimoniæ puto. quod confirmat Liv. 5. & Val. Max. 1. 1. 10. Scribas igitur, vel

(1) Cæremoniæ, a Cære, vel Cærete, *Tuscia opido, cum* [Quibuscumque] vel (2) Cærimoniæ, cum [Manutio] auctoritate Antiqui Lapidis, quem in Villa Rodulphi Pii, Cardinalis Carpenfis, diligentius inspexit: vel (3) Cerimoniæ, cum [J. Scaligero] ab antiq. Cerus, i. e. Sanctus. ut a Sanctus Sanctimonia.

Cæsar in Augustus.

Cæsarea penultima correpta solent dici: sed contrarium postulat Diphthongus in *Kαὶσαρεία*. sim. Basilii, Alexandria, &c. [Præfatus de Barbarism.]

Cæstus (cum, & Libb. Vett. [Manut.]) vocantur, & li, quibus Pugiles dimicant; & Genus quoddam Muliebris Ornamenti [Fest.] Mihi præplacet Festus, nihil Distinguens. [Dausq.] sed, in hoc Manifeste fallitur, sive Festus; sive ejus Compiler, Paulus Diaconus. nam Arma Pugilum, Cæstus dicuntur a Cædendo, per æ: at pro Cingulo est Cestus, a *Κεσθς*, quia *Κεσθς* *ἡμῶν* & *ἰαῖς παρὰ*. [Voss.] Erant autem Pugilum Cestus, Multa ex Bubo Corio Cingula, inter se Convoluta, Suta, & in Extrema Facie ad Ornatum varie Interpuncta; quibus Pugiles ornabantur, & armabantur. sed, ut Festus Cæstum pro Utroque habuit;

sic Ego Cestum. neq; Declinationis Distantiam agnosco; nisi Nonius vanis ludis imaginibus proferens ex Varrone, *ἄρσε* & *ἀρσε* . . . qui Milerum patris vinci; quæro a Vobis, si Adversarius Supercilia mi Cestum descobinarit; numquid vestrum Sua mihi est daturus? Id. 1. R. 8. 17. 1581. . . Funiculus aut Vinculus: quod Antiqui vocabant Cestum. nec Hermolaus Barbarus (in Plin. 35. 11.) Differentiam agnoscit ullam. [Dausq.]

Cætera, an Cetera Incertum illud [Dausquio, & Vossio] placet Originem attendentibus, *ἔτερον*: hoc [Manutio] videtur, Librorum, Virgilii Carpenfis, Lapidum auctoritate.

Calamarium, a Pen-Casæ, Vnde qua Theca Calamaria Suetonius Claud. 35. 3. & Simpliciter Theca Martialis, 14. 19.

Calaritani. Augustinus, de Hereticis. Caralitani restius, a Caralis (Strab. Mel. Hirt. Liv. Plin.) auctoribus [Molano, Glareano, Sigonio, Dausquio.]

Calceabat ipse sese. Suet. Vesp. 21. 2. Calceos Induere: Calceos — pedibus — in pedes — ducere. Cic.

Calculator. (Martialis. 10. 6.) Ratiocinator. Cic. 1. Off. 59. hinc

Calulare (h. e. Computare) tuentur. quod vix apud alium invenias, quam Sidonium, 9. [Cell.]

Caldum Caldus Caldissimum (cum Simile sit Album Albissimum) dici debuit: in Analogiam non servari apparet [Varr. 7. L. L. 99. 1581.] Caldior est? Acres inter met

metre
S. 3. 5
Cald
amb. L
Varr. 7
& 3. B
27, 32
Martia
67. 7
in Epist
emendar
quam Cal
Ind non f
Odiosum
bo signifi
qui hanc
solam pu
ne excel
Necessari
cacio? i
Judico, e
am Muta
sed Abol
ere; In
& Frivol
[Quintil.
Caldatu
Milon. &
Caldor.
Varr. 1. F
Calor. Cic.
idem
Caldaria
2. 14. usit
Caldariu
Calefact
ius, Mirac
Calefacti
cum, Gell
rium. Plin.
Calefactori
im habet
Calefactor
[Borr
Calefari
Calebris dic

mercetur . . . dixit [Horat. l. 3. 3. 53.]

Caldus. Cn. Matius in Nimiamb. Lucill. Satyr. 7. Cato. 6. Var. riel Kεgυvū, ap. Non. 2. 3. R. R. 2. & 4. L. L. p. 27, 32. 1581. Plin. 23. 4. Martial. 1. 12. 3: 2. 28. 4: 8. 67. 7. Juven. 5. 63. Augustus quoque in Epistolis ad C. Caesarem scriptis commendat, quod is Galidum dicere quam Caldum malit: non quia illud non sit Latinum; sed quia sit Odiosum, & ut ipse Græco verbo significavit, Ἰσχυρῶς. atque qui hanc Quidam ἐπιδεικνύειν solam putant: quam Ego minime excludo. quid enim tam Necessarium, quam Recta Locutio? immo inharendum ei Iudico, quoad licet: diu etiam Mutantibus repugnandum. sed Abolita, atque Abrogata retinere; Insolentiae cuiusdam est, & Frivolæ in Parvis Jactantiae. [Quintil. 1. Inst. 6.] inde est Caldatus apud Pedianum in Milon. &

Caldor. Apul. 2. Gell. 19. 4. Var. 1. R. R. 41, 55. & 3. 9. Calor. Cic. [Dausq. Pareus, &c.]

Caldaria. Vulg. Int. 1. Sam. 14. usitatus

Caldarium. Vitruv. 5. 10. quod Calcraftorium vocavit Celsus, Mirac. 7.

Calefactivum. Vulg. Calorivum. Gell. 17. 8. Excalcraftorium. Plin. 23. 4. 25: 13. Concalcraftorium. 21. 20. (Quod vim habet Caloris, Calefaciens significat [Buchl.] Quod Calefacit, [Borr.]

Caleodarium (1) Veteribus Liber strachis dicebatur, in quo per-

scribebantur Usuræ, in Calendas singulas Petendæ, & Exsolvendæ. Sen. Ep. 87. Divitem illum putas: quia Aurea Sepellex etiam in Via cum sequitur; quia in Omnibus Provinciis Arat; quia magnus Calendarii Liber volvitur. [Buchl.] (2.) Posteriores pro Faltis abutuntur.

Caliditas Multæ in usu pro Calore. in quibus Corn. Jansenius Gandav. Episc. Hist. ac Harm. Evang. c. 48. quomodo Caliditas in Calefactione. [Voss.]

Caloratum, pro Calore præditum, Plin. Valerium. [Voss.]

Calpe quin Rectum sit, dubitet nemo: licet in Libb. Vett. esse Chalpen testetur Carrion, ad Valer. Flac. 1. Id mihi Durius est Faba, & Lapillo. [Dausq. 2. Orth. 72.]

Callus in Arvina.

Calumniose agnoscit Calepinus; usus est Aggenus Urbic. dixero Contumeliose, Injuriose; vel, quandoquidem hæc magis late patent, per Calumniam. [Voss.] apud Apuleium tamen in Apologia legas

Calumniosus [Voss.] quod Paulo IC. 1. 5. 1. tantum, & Arnobio, tribuit [Theaurus E-rud. Schol. Rabro-Buch. a Cellar. recogn.] Augustino [Lingua Rom. Dictionarium Lucul. Nov.]

Calydon cum y Graiorum, v. Ovid. 6. M. 415. &c. Virg. 7. Æ. 206: 111. 270. ita Homer. Strab. Pausan. Græcia Univerſa. —Caledon alio sub calo est: unde Caledonios Britannos legas, Lucan. 6. 88. quo loco Libris Calamo extaratis Olim est Calidonios, Vinei fide. eodem modo Carrion

in Val. Flac. 3. scribis Calidone
fatus. [Dausq. 2. Orth. 72.]

Camera ex Καμάρα: (Strab.
2. *quantquam* Agatharcydem
censorie notet Photius, quod Κα-
μάρας vocem minus Atticam u-
surpaverit.) quomodo Pateram
ex Παῖδες (Stephan.) Græ-
corum tornavere Latini. Unus
Verrius Flaccus (ap. Charis. 1.)
Camaram per a Scribendum La-
tinos inter est opinatus. [Dausq.
2. O. 72.]

Cambio, [Αμείβαμαι ponit
Charisius, & ejus Præteritum
Campsi: quod ἀπὸ τοῦ Καμπίω
ἐκἀμψα esse videtur. unde &
Campas solebant Veruliffimi
dicere. Enn. 10. Leucaten Camp-
sant. (Priscian. 10.) h. e. τὴν
Ἀρετὴν Λευκάτην καλεσμένην,
Κάμπισσι. (Voss.) Muto, Com-
muto, Permuto. &c.

Cambium vero, ἐστὶ ἐμπίσσω
α καμπίω derivent; tamen nec
Græcum, nec Latinum est: ut
Alciatus agnoscit, 1. Παρέργ.
45. — Pro eo dixero, vel
Commuationem Pecuniz, aut
Permutationem, vel Collybum
cum Græcis. nam Κόλλαυβος,
Ἀργυρεὶς Ἀλλαγή, ut Pollux
(7. 30.) interpretatur. immo
Collybum ipse vocat Tullius, 5.
V. 181. & 12. Att. 6. & Ci-
ceronis Aequalis Cassius Parme-
sis, ap. Tranquillum in Aug. 4.5.
[Voss.] Færent, quæ hinc Deformantur a Posterioribus.

Cambiare, Concambiare, Con-
cambium.

Cambiles cum in VII MSS.
Eusebii Codd. invenisset Pon-
tacus; addit: Nefas fuit recedere
a Cæteris; cum jam receptum
sit, apud Pausan. Strab. Xenoph.

Plin. & Omnes bonos Auctores,
Cambyses. certe Linguz Græ-
cæ ighorazione sapinus Litteræ
Pythagorice Cornu alterum de-
fractum est. [Dausq. 2. O. 73.]

Camelas Solida assa. Bruyeri-
nus Campeg. 3. Re. Cibar. 3.
(Struthiocamelus Africa, vel
Egyptia. Lambert. Danau. 2.
Phys. Christ. 29.) atqui,

Camelus, Græci quidem Du-
bii Generis est; Latinis vero,
semper Masculinum. [Voss.]

Cameram nuncupant Pleraq;
Gentes Cubiculum, & Triclini-
um, siue Cenaculum. unde, non
Accursios solum ita interpreta-
tur; sed hodieq; etiam Latine
loquentes, scribentesq; sic u-
tuntur. Atqui Veteribus Cam-
era est Fornix, siue Testudo:
h. e. Tectum in Curvitatem for-
matum; ut interpretatur Nonius.

[Voss.] hinc Thomas Walsing-
ham. Richard M. Statuit, inquit,

Cameraliter, non quidem dic-
tum Edwardum deponere; sed
.... sc. Camera illis, non For-
nicem, ut Latinis; nec Triclini-
um, ut Recentioribus significavit:
sed καὶ ἐξοχὴν, Collegium,
Concilium, Auditorium. [Voss.]

Camisia, [a Chemise (Voss.)
Arabic. (Littlet.) Cesarium;
Hoveden, (Gr. Ἐσώθερα. Græc.
Interula. Apul. Florid. 2. Sa-
bucula, Hor. 1. Ep. 95. & Indu-
fium, Varr. de Vir. Pop. Rom.
1.

Campanarum Usus Antiquus;
Novum Nomen. Paullinius Episcopus
Nolas in Campania, quoniam
Primus in Ecclesia sua Tintin-
nabula, (Juven. 6. 440.) siue
Nolas, (Quintil. 8. 6.) in Pius
Usus transulit; factum est, ut
Majora

Majora
Camp
a Civ
Concio
dendo
de Tim
8. Bar
Cafaub
91. 4.
Camp
miadus
tarium
trium.
[Sciopp
Stradam
neg; eni
na, Obs
terpreta
appellavi
surpavit
tur, vulg
Metonymi
tem voca
h. e. Hon
goriorum
Campo M
Cancell
Ulp. Tabu
Cancell
quoniam
Vopisco.
Cancell
primus (I.)
ait Hinc
qui scribe
Responfa,
cellarius k
stimant, a
[R. Stephan
ἐξοχὴν C
in Aula CP
904795;
Sacri Palati
fuit. [Boch
Cancellar
Cancellis I

Majora *dicerentur a Regione* Campanæ; Minora *vers* Nolæ a Civitate. [v. Ferrar. de Rit. Concion. Vet. Eccl. 1. 7. Middendorp. 1. Acad. 2. Magius de Intinnab. Faber, 2. Semest. 8. Barh. ad Brit. Item. p. 729. Casaub. & Pitsc. ad Suet. Aug. 91. 4.]

Campi Dominâ *intellēxi* [Pamianus] Fortunam, cui Militarium Eventuum tribuit Arbitrium. Novitium pronunciat [Scioppius;] *nihil deliquisse* Sordam *confendit* [Borrichius.] neq; enim, inquit, *Navales Pugnas, Obsidionēque*, quomodo interpretatur Scioppius, Campum appellavit; sed pro *his tantum* usurpavit, quæ in Campo geruntur, *vulgata omnibus* Scriptoribus *Metonymia*. ita Tullius Sortem vocavit Dominam Campi, h. e. Honorum, Officiorum, Negotiorumq; Cæterorum, quæ in Campo Martio gerebantur.

Cancellaria. *Vulg.* Archivum. *Vlp.* Tabularium. *Cit.*

Cancellarius non *arbitror* apud quengnam inveniri Antiquiorem *Yopisco.* [Voss.]

Cancellarius vocabatur is, qui *primus* (I.) a Secretis *dicitur*; ut ait Hincmarus, 3. Ep. 16. nempe qui scriberet Judicium Literas, Responsa, Edicta. [Voss.] Cancellarius *Idem*, ut Doctiores existimant, atq; (II.) *Actuarius*. [R. Stephan.] *Hodie, qui xci. Ex.* in Cancellarius appellatur; in Aula CPolitana, d *μίσυας* Λογιστήρ; apud Romanos, (III.) Sacri Palatii Quæstor nominatus fuit. [Boehn.]

Cancellare [I.] Veteribus fuit Cancellis Includere [Columell. 4.

2. hæc autem (VIII.) quæ toto prostrata corpore, cum inferius solum Cancellavit . . . Plinius Cancellatum Brachiorum Implexum *dicit*, 9. 51.] & (2) *Metaphorice* Catem Elephantum Cancellatum, 8. 9. [II.] *Idem est* (1) Delere, Expungere: quod multis, decussatisq; vel cancellatim lineis tractis fieri solet; vel (2) plane Concerpere, atq; Concidere, Scissuris in Decussim scalpello *factis*. unde Isidorus in *Glossis*: Cancellar, Concidi, Battit. sic Cancellare Testamentum, L. 14. D. de Test. Milie. §. 1. [Buchn.] in *Lineare*.

Cancerem Arnobius, (1.) Cancrum Ovidius, (2. Met. 827.) appellant; quod Medici Verr. Carcinoma. qui Morbus, ut Auctor est Celsus (5. ult.) *Curationem non recipit*. atq; Hinc Augustus Julius suas, Filiam, & Neptem, Contaminatas Probris omnibus, & plane extra Emendationis *spem positas*, Vomica, & Carcinomata sua solebat vocare. Suet. in Eius V. 65. 13.

Candela vocem, puto, non *relegisset* Cicero; si opus fuisset *Distinctius* aliquid dici: ut si Candela fuisset distinguenda a Lucerna. quæ Differunt: quia Candela sit e Cera, Sebove; in Lucerna, sive Lampade, Oleum est pro *Flamma* Alimento. unde Varro: omnis cum Lucerna Combusta est in *Lucubrando*, Olivitasq; Consumta est. [Voss.]

2. Candelam tene. *vid.* Lucmen.

Candidare. Tertul. adv. Gnos. 12. Incandidare. Firmic. 57. Inalbare. Apul. 10. 248. Elm. Deabare. Cic. H 2 Can-

Candidatrices, *Pet. Bles. 14.*
 Lotrices. *N. L. Lavatrices. Liv.*
si Littletono fides.

Candidus in Albus.

Canere, Canrare Vigiliis alicui, quod dicunt Pontificii, sic Expolire Pontanus voluit: Funebri Psalmodia alicui Parentate. Funeralia.

Canonicatus.] Sacerdotium.
 [Pontan.]

Canonici Libri.] in Canonem recepti. [Buchl.]

2. Canonicos, aut Monachos, quales Nunc sunt, Sodales fuisse apud Romanos qui senserunt; Dqste mibi sensisse videntur. [Sylv.]

Canonizare.] in Canonem referre. [Voss.] in Divos referre. ad Sanctorum Ordinem adscribere. Celestes honores alicui decernere. [Pontan.] in Deorum numerum referre. Divum aliquem facere, [Buchl.] Consecrare memoriam Beatorum. in Numerum referre Sanctorum. inserere numero Celitum dixeris, atq; Aliter. [Voss.]

Capella male dicitur pro Sacello. (Nep. Themist. 6, 5. Cic. 1. Div. 100. ut

Capellanus pro Sacellano, (Hieronym.) vel potius a Sacello: ut, si quem dicas esse Regi a Sacello. [Voss.]

2. Capellanus, vel Vicecuratus.] Vicarius Pastoris. Cic. 16. Fam. 22. itaq; Te do Vicarium; Tu eum Observabis. [Buchl.]

Capillago. Tert. de Anim. 51. Capillatura. Id. de Cult. Mul. 7. Capillatio. Paul. Nolan. 23. Ep. 23. Capillitium, Apul. 2. Miles. Capillus, vel Cæsaries potius, qua Virorum; aut Coma, qua Mulierum. [v. Serv. ad 1.

Æ. 590. & Salmon. de Casarie . . .]

Capi interdum significat Fradari; Decipi vero Ludificari. illi Dolus malus, & Fallacia tenditur: huic adhibetur Dolus bonus, & Solertia; veluti Pueris Absinthia terra Medentes cum dare conantur; Lucret. 1. 395. Sapientis est, Cavere, ne Capiatur; ne Fallatur, Videre. Cic. 4. Ac. 66. Dulci laborum Decipitur sono. Hor. 2. Od. 13. 38. [Popma.]

2. Capi Studio venandi. [Strad.] non Studlo quis Capitur; sed Venationibus; etsi Venandi Studio Ardeat, Teneatur, Flagret. [Sciop.] ita

Captus est Satietas, pro Cepit cum Satietas ejus rei: Cepit Satietaem ejus. sic Cepit cum Dolor, & Dolorem Cepit, Rati proca Construione, [Goel.]

Capitaneus.] Duc, Centurio &c. [Buchl.]

Capitatio.] Cic. Siculi ex Censu quorannis Tributa consueverunt; & in Censu habendo, potestas omnis Aestimationis habenda, Summæq; faciendæ Censui permittitur. 4. V. 137. Ne in Venditionem Tributorum, illam acerbissimam Exactionem Capitem, atq; Ostiorum, inducerentur Sumtus minime necessarij. 3. Ep. 8. audivimus nihil aliud, nisi imperata Tributa laudare solvere non posse. 5. Att. 16. V. Gell. 16. 20.

Capitium non est, quod cum Vulgo credidit Bapt. Pius, (Apost. Post. Syllog. 3. 61.) Capitum Tegmen, etsi hoc jam creditum sit astate Nonii Marcelli, Erroneum ejus secutus fuerit Isidorus: immo & Vulgo Capitium dici Capiti

tis Teg
 mus. q
 et Vari
 Capitium
 Capit Po
 dicebant
 dit. Al
 do Nauti
 fra Capi
 debeant
 picia dist
 quet, hoc
 tari debe
 cum Pile
 figuram
 Argenteis
 si Hodie
 ex Lanis,
 quodam C
 dicitur: s
 tve ex Fi
 tem facere
 is Pile
 modo & Pe
 ant e Pan
 riel tñor
 us, mææ
 has. *
 quibus in
 tius dicant
 im, ut ex
 ere est, La
 es, ad
 q; Peregr
 q; alia est
 Mercurio,
 ens tamen
 anis Marg
 tion Gram
 Ovaru
 theophrasti
 de Fab
 olia ejus
 de Nila
 de 2. ait
 Nērago

de Ca-

cat Frax-
ficari. illi
cia tendi-
olus bonus,
ueris. Ab-
cum dare
395. 54-
Capitaur;
Cic. 4. A.
Decipitur
[Popma.]
venandi.
quis Cap-
; etfi Ve-
Teneatur,
e, pro Ce-
rei: Cap-
Capit cum
Capit, Raci-
Gocl.]
e, Centuria

Siculi e-
outa conse-
abendo, po-
tionis habet
nda Cense-
%. 137. No-
ntorum, &
Exactione-
rum, indu-
aime neces-
vimus. mili-
Επιμετρε-
ffe. 5. Att-

quod cum
Pius, (A-
51.) Capit-
credium su-
i, Errorem
dorus: im-
m dicit Cap-

tis Tegmen, scripserit Hierony-
mus. quippe longe Aliud nos do-
cet Varro 4. L. L. p. 32. 1581.
Capitum, inquit, ab eo, quod
Capit Pectus, id est, ut Antiqui
dicebant, Indatu comprehen-
dit. At querunt aliqui, quomo-
do Nautica, aut Dormitoria no-
stra Capitum Tegumenta vocari
debeant; si minus cum Vulgo Ca-
pitia dicere liceat. nobis sans li-
quet hoc Pileos, vel Pileolos vo-
cari debere. nam convenit Forma
cum Pileis Romanis; quarum
figuram cernere est ex Nummis
Argenteis. Pilea vero hac, non
ei Hodie apud nos obtinet, fuisse
ex Lanis, vel Villis coactis; cu-
jusmodi Coactilia, vulgo Feltra
dicuntur: sed ex Pannis fuisse,
sive ex Filamentis contexta, si-
dem facere hoc Poetae possit: tri-
tis Pilea suta de Lacernis. quo-
modo & Perfarum Tiaræ, quæ e-
rant e Panno. unde Herodot. 7.
οὗτοι τῆσι κεφαλῇσι εἶχον Τιδ-
ωι, καλεομένους Πίλους ἀπ' α-
π' ας. * At Tegumenta ista,
quibus in Publicum prodimus,
pius dicantur Petasi. Petasi e-
rim, ut ex Statuis Mercurii cer-
ne est, Latos habuere Margi-
nes, ad Umbra facendum;
per Peregrinantibus in usu erant.
alia est Causa, cur tribuerint
Mercurio, Dorum Nuncio. — Pi-
lus tamen Thessalicus & ipse
latis Marginibus, unde Hephæ-
stion Gramm. Πτελασοὶ ἦσαν
Θεσσαλικοὶ Πίλοι. eoq;
Theophrastus, (4. Hist. Plant. 10.
de Faba Egyptia Sermo) ait
folia ejus magnitudine esse simi-
lia Πίλοι. Θερταλικοῦ. ac Di-
sc. 2. ait Folium habere μέγα,
Πτελασοῦ. [Voss.]

Capitofus Italæ usitatum ver-
bum, & Medii Ævi Scriptori-
bus, [Buchn. Du Fresne.] pro
Cerebrosus, Morosus, Obstina-
tus.

2. Capitofus. Prudent. Capit-
talis. i. e. Ingeniosus, Ovid. 3.
Fast. 839. Capitale vocamus
Ingenium Sollers. Cic. 2. Q. Fr.
12. Siculus ille (Philistius) Ca-
pitalis, Creber, Acutus, Brevis,
pæne pusillus Thucydides.

Capitula Legis.] Capita.
2. Capitulum.] Canonicoꝝ
Senatus, Collegium. [Pontan.]

Captivare. Augustin. 1. C. D.
1. Captivum ducere, abducere,
&c. Vett. hinc

Captivatio-ator, & quæcunq;
sunt Derivata, Veteres, & qui-
cunq; sunt Elegantioris Nota non
utuntur. [Voss. Buchn.]

Caput Libri pro Sectione Ma-
jori male videtur Vossio dici.
[Cell.] quia Veteres Caput dice-
bant, quod aliter Summarium
vocatur. [Voss.] fortassis tamen Ne-
mo facile ostenderit Summarium,
olim usurpatum pro eo, quod nunc
Caput nominatur. [Borrich.]
tamen Vulgaris usus hujus verbi
Borrichio non sordet; ut ipso e-
tiam Cicerone auctore, probari
posse confidas. etenim 3. Fam. 8.
prima, inquit, duo Capita Episto-
lae tuae, tacita mihi quodammodo
relinquenda sunt. & 2. Leg. Agr.
10. quod in secundo Capite scrip-
tum est, non meminit tertio. Ergo
idem Pæne, quod Hodie sonant,
Capita Antiquis significarunt.
[Cell.] * Versiculos quoq; Vul-
go in Scripturis S. S. vocant; quæ
Reßius Commata, sive Incisa di-
cerentur. Versiculorum nomen eo
minus placet; quia Rarius sit, ut con-
tineantur

neantur uno Versu, sive, ut dicunt Vulgo, una Linea aut Regula: nisi forte ob papiri amplitudinem Versus is valde sit porrectus. [Voss.]

2. Caput Vett. Christianis non id Plane fuit, quod Nobis. quod liquet, vel ex ea divisione Evangelistarum, quæ est apud Suidam. nam Illis Matthæi Evangelium continebat Κεφάλαιον CCCLV, Nobis solum XXVIII. Etiam a Casario, Gregorii Theologi Fratre, traditum est, IV Evangelia sic Κεφάλαιον χιλίων ἑξακοντα ἑξήκοντα δύο, Caput CIOCLXII. ut Veteribus fere id Caput sit dictum, quod Nobis Versiculus. [Voss.]

Caralitani in Calaritani.

Carentia. Barb. Vacivitas. Plaut. Cure. 2. 3. 40. Oratio, ut Antiqui dixerunt; Græci Στένσις; Detractio. Senec. Ep. 13. 88. Absentia, Inopia, Vacuitas, Vacatio. Cic.

Carere in Febricito.

Carcor scripsere Veteres teste Prisciano. 8. firmavit Ovid. Ep. Fenel. 50. Virq; mihi demto sine Carendus abest. Inscr. Lugduni in Cœmitem. S. Pauli. Plena. Doloris. Quæ. Filios. Duos. Carnis. Cato: Careo Pecuniam. [Dausq.] (Turpil. ap. Non. meos Parentes Careo.) Plaut. Cure. 1. 2. 46. Id, quod amo, Careo. Capt. 2. 2. 107. ... quod Collus Collaria (MSS Lang. Collario) Caret. [Pareus.]

Carire. Vet. Juvenalis Sat. 14. 203. ex emendatione I. Scaligeri. Carie infestari, Cariem Vetusstatis recipere. Colum. Cariem trahere, sentire, habere. Plin.

Carisus, statim dissipato, si Mæsis placet, ex Nummis Variis Antiqua Insc. Romæ, 49. Antium Delphinium, & Origines sive Xæsi, h. postulas Sculptoribus, & Coloribus, sum æs, & Marmor, satis Asperum; altera Plautus asperius supersederunt. [Dausq. 2. O. 75.]

Caritas in Amori.

Caritose in Charitative.

Carmina multa Hegefyant adfert Plutarchus, quod dicitur Doctiss. L. Gyradius, (Dial. 3) displicet Vossio, quia Carmen sit Roëma, quod raro uno absoluitur versu. [de Vir. Serm. 6] uno tamen absoluit Virgilius Æ. 287. — — rem Carni-

signo: Aeneas hæc de Danai Victoribus arma, tamen,

Carmen Postremum, restitit dixeris Postremum Verlam quod animadvertit in R. Titianus [Yvo Villiomarus, h. e. J. Sciliger.]

Carminicus, cæ. Vulg. Metricus, cæ. Plin.

Caro. Sententia plane Ecclesiastica usus videtur Seneca, Ep. 65. quicquid, inquit, in Me potest Injuriam pati, hoc est, hoc Obnoxio Domicilio; Ammus Liber habitat: nunquam me Caro ista compellet ad Notum; nunquam ad indignum Bono Simulationem.

Carnalis. Prudent. 987. Impius, &c. Vett. simi.

Carnaliter. Id. Posteritas Carnalis, Carnaliter omnia cernit & Hieron. Ep. 10. Grandis Virtutis, in Carne non Carnaliter vivere. — sed Arist. 2. Aph. Apost. Venit ad Occidit Carnaliter Editus [Assumpta]

Humanitas
Dom.] O
Dens.

corum est
Carpa,

Carpa,
nam. 8.

si Sæpe
quoniam ex

idemus C
is, quem C

carpam non
in Carpiore

Idol. 13
Castellam

refectum
Male n

mino. sed
me erat M

Principe
elli Custo

lier. [Vo
Castores,

siue Cas
at, at sic n

riptores;
Pollio, in

rio Potior
38. [Voss.]

Casualis u
refragatur

qui Pure
Fortuitum

Casualis
Equo, Equ

L. L. p. 9
is pars c

is in No
129.

Casualiter.
i. Myth.

temere. &
Causa Conf

dicare Quæ
Christianam

moderata
Hanc

Humanitate, (Cyprian. de Can.
Dom.) Oras, Humana sub Lege
Deus. — atq; hinc Ecclesiasti-
corum est Incarnatio.

Carpa, pio. ἀλλ' ἐνίοις τῶν
 ῥηθόν (inquit Arist. 4. Hist.
 nat. 8. ὁ Οὐεγνός (Palatum)
 ἐστὶ Σαρκώλης· οἶον τῶν Πο-
 ρευίων ἐν τοῖς Κυπείοις. hinc
 videmus Cyprinum esse Veteri-
 bus, quem Calliodorus, 12. Ep. 4.
 Carpani nominat; ac Vulgo et-
 iam Carpionem appellamus. [Voss.
 Idol. 13.]

Castellanum *Vulgari Idiomate*
dictum Arcis vocamus: unde
Male nunc Sermoni adhaeret
titio: sed apud Veteres, com-
mune erat Milicium nomen, quibus
Principe commissa esset Ca-
stelli Custodia. (a Garrison-
Idier. [Voss.]

Castores, pro Διοσκούροις, (A&.
.) sive Castore, & Polluce, dantur,
ut sic non modo Ecclesiastici
scriptores; sed etiam Trebelli-
Pollio, in Valerian. & cujus
vita Potior auctoritas, Plinius,
38. [Voss.]

Casualis ut a Casu formetur,
refragatur quidam Analogia;
qui Pure locuti, malunt, pro
Fortuitum [Voss.] sed
Casualis Declinatio; ut,
Equo, Equum: Varronis est,
L. L. p. 94. 1581. & Casus
pars dividitur in parteis
in Nominativum sc. . . .

Casualiter. Sidon. 9. 11. Ful-
1. Myth. 5. Casu, Fortuito,
temere, &c. Vett.

salus Conscientiæ tractare.
dicare Quæstiones de Moribus
Christianam Vitam, Conscien-
tiæ moderandam. Officiis homi-

nīs Christiani trādere. res ad
Christianum Officium pertinentes.
Explicare Controversias, quæ ad
Conscientiam pertinent: quæ docen-
tur de Finibus Bonorum, & Malo-
rum in Re Christiana. [Pontan.]

Catalogus *Plauto tribuit* [Lil-
letonus:] Cate locus *edidit*
[Gronovius:] Catalogon *emendavit*, post *Conjecturarum Plau-*
stra, [Salmasius.] v. Mil. Gl.
3. 1. 9.

Caralagus. N. L. [Σύλλα-
β⊙. Cic. 4. Att. 4. (vel Σίτ-
λυσ⊙, uti J. Scaliger legit;
vel uti Grævio persuasissimum
est Σίλλυβ⊙.) fin. 4. 5. C
4. 8.] Index. Cic. 4. Att. 4.

Cataphractarius. [*a Cataphractus*, one of Cromwell's Lobsters. Littler.] Trebell. Poll. in Claud. 16. & Lamprid. in Alex. 36. Equites Loricati, quos Cataphractos vocant . . . Liv. 35. Equites Cataphracti. Veget. 3. 22. Sallust. ap. Non. in Fragm. p. 488. 1677. Liv. 37. 11. vid. Claudian. 2. in Ruf. 355. & 6. Conf. Honor. 569a & Serv. ad Virg. 11. *Æ.* 770.

Cataracta—es, desolato r; si
oriatur ex aegastio: si ex pidasio,
geminari poterit. gemino r Hely-
chius; & Utramq; scripturam
agnoscit Budæus. [Dausq. V.
Liv. 27. 28. Veget. 4. 4. Plin.
5: 9. 10: 44. Buchm.]

Catarrus, & Catharrus. *Vulg.*
Catarrhus. *α Κατάρρως, 985. Cels.*
Aliud autem, inquit, quamvis non
mulcum Deffillans, Malum, *Grave-*
do est. hæc Aures claudir; Vocem
obundit; Tossim ficcam movet:
Sub eadem Salsa est Saliva, Sonant
Aures, Venæ moventur in Ca-
pite. Turbida Urina est. *&c.*

Cara-

Catastrophe funestiori Nuptiarum hilaria Gallia nunquam peregit. [Strad.] neq; Nuptialium Ludorum pars ulla est Catastrophe; nec, vel Oratoris, vel Historici sermonem decent Technologemata, sive propria Artium vocabula, aut Termini, quos vocant Grammatico in Schola Sua permittitur Fabula Catastrophen dicere. Famiano tamen, velut homini, Scenis, ac Ludis Theatralibus assueti, minime satis fuit semel Catastrophen dixisse; cum & infra (p. 366.) scribat: suspensis admiratione qui aderant, & tanquam in Scena, quem Exitum ea Catastrophe habitura esset, Intentis ubi Ridicule Exitum a Catastrophe distinguit; cum ipsa Catastrophe sit Exitus fabula. nec etiam Latine verbo Intentus utitur. Intenti expectabant, quo res Evasura esset: in rei Eventum Intenti erant. [Sciop.]

Catechesis, eticus, ilmus, ista, illicus, izarc.] Lex Christiana. Christiana Disciplina Elementa. Initia menta (Senec. Ep. 90.) Christiana, Fidei Christiana Præceptiones, Dogmata, (Decreta.) Christianis Præceptis Pueritiam imbuere. Pueros, Plebem, Rudes, Christianis Rudimentis imbuere, excolere, expolire, Fidei nostra Mysteriis erudire. Initia Christiana Legis exponere. [Pontan.]

Categoremata vocant Dialectici, eas res quæ dicuntur de Quodam, aut Quibusdam: ut Habere Divitias, Capere Honores. [Cic. 4. Tusc. 21.]

Categoricum Vulgo in Peripateticorum Scholis opponitur Hypothesico. sed nusquam sic Aristoteles loquitur: cui semper opponi-

tur Ἐλεγχτικόν, Privanti, vel Negativo. itaq; semper usurpat Κατηγορικόν pro Affirmanti [Voss.]

Categorias malim, quam Prædicamenta. sed potius Latino hoc utar; quam, ut, artem eam tradens, cogar semper præsepe. cum Fabio, 3. 7. ubi vocat Elementa decem, circa quæ versari videtur omnis Quæstio. imo & Circumscribitur, potius Circumscriptione hac usus forem: Classicorum decem, quæ de multis Prædicantur: nam Prædicare non semper est Laudare; sed etiam Laxius sumitur, ut in Terentiano hoc: ita Prædicant, h. e. Aperte, vel Publice dicunt. sim. And. 3. 1. 7. — actum est siquidem hæc vera Prædicare, quare, nec metuum dicere Quintus Prædicabilia; licet Tullio (Susc. 49.) Prædicabile sit Laudabile. [Voss. V. S. 7.]

Κατηγορίας, [Summa rerum Genera, Voss. Gr. Elementa, Quintil. 3. 6.] quibus nominibus ab Aristotele appellentur, dicam Græce: Ut videas, quare quadam vocabula in Scholas admissa sint; quæ quotidiano Romanorum Sermonem non fuerant usitata. [Scurm. 1. Partit. Dialect. 7. f. 22. 1566.]

* Ἰ * Οὐσία (Res, per se constans, [J. Fortius Ringelb. Dialect. p. (Oper. per Gryphum, 1531.) 180.] Cohærens: [Joan. Perizon. in Porphyry. Instit. Verbo. p. 3. Oporin. 1554.] quæ, Cætera, quæ Accidere dicuntur, Consistendi locum non habent. [Scurm. 1. 8. 22.] (1.) in Scholis Philosophorum nominatur (A) Substantia: [Scurm. 1. 22.] & Recte a Philosopho

Retineretur
Ego (B)
si fieri p
ribus tu
tratis.
im verb
quæris;
3. 6.) F
Fabianu
gatem;
strum Pa
enim fiet
dicetur
Naturam
tum Om
p. 481. (C
Plantin.
rer, &c.
est ejus no
til. 3. 6.)
ex Ciceron
diant [Sc
tus, Tull.
tummodo
flare, in L
interpretat
tionius, O
37. Opori
quam, Su
stantie inf
Voss. V. S.
almodi N
iz nominat
rales, [Sen
2, [Cic. 7
concreta;
y 11.] su
porata, [C
antiquiores
2, [Gell.
es, [Quint
38. & 90.]
ori; [Stru
2, Membri
Cic. 1. N.
Perion. de
porin. 154.

Retineri puto. [Voss. V. S. 8.]
 Ego (B) Essentiam dicere cupio:
 si fieri potest, Lucili, Propitiis au-
 ribus tuis; sin minus, ditam &
 fratris. Ciceronem auctorem hu-
 jus verbi habeo: si Recentiorum
 quavis; (Ser. (Flavius Quintil.
 2. 6.) Papirius Lips. ad Sen.)
 Fabianum, Disertum; & Ele-
 gentem; Orationis, etiam ad no-
 strum Fastidium, Nitida. Quid
 enim fiet, mi Lucili? quomodo
 dicetur Οὐσία, res Necessaria,
 Naturam Continens, Fundamen-
 tum Omnium? [Senec. Ep. 58.
 p. 481. (Ed. Lips. & Fromond.
 Plantin. 1632.) p. 81. (Ed. Mu-
 rer, &c. 1603.) Sane Aliud non
 est ejus nomen Latinum: [Quin-
 til. 2. 6.] nam (Γ) Natura, (quod
 ex Cicerone pro Substantia suppe-
 ditant [Schorus, Observ. & Schor-
 us, Tull. Quæst:] quodq; tan-
 tummodo apud Ciceronem ex-
 stare, in Libro de Opt. Genere
 interpretaodi, ostendisse se ait [Pe-
 rionius, Obs. in Arist. Categ. p.
 637. Oporin. 1554.] Natura,
 antiqua, Sua est Iis, quæ Sub-
 stantia infunt, ut Amori &c.
 [Voss. V. S. 8.] (2.) Jam, Hu-
 jusmodi Naturæ, quæ Substan-
 tiæ nominantur, aut (α) Corpora-
 les, [Senec. Ep. 58.] Corpora-
 z, [Cic. Univ. 4.] Corporeæ,
 Concretæ, & Aspectabiles [23.
 & 11.] sunt; aut (ω) Incor-
 poratæ, [Concil. Pisan. 2. &
 Antiquiores Theologi.] Incorpo-
 ratæ, [Gell. 5. 15.] Incorporatæ,
 [Quintil. 5. 10. Senec. Ep.
 88. & 90.] nulli alligatæ Cor-
 pori; [Sturm. 1. 8. 24.] Figu-
 ra, Membrisq; Corporis Vacuæ,
 [Cic. 1. N. D. 96.] Expertes
 Perion. de Dialect. l. 1. p. 49.
 Oporin. 1549.] & Spirituales,

[Eccles.] sive Spirituales. [So-
 lin. 33. al. 36.] (3) Quicquid
 vero Corporeum est; id vel (α)
 Simplex est, & Uniusmodi;
 [Sturm. 1. 8. 24. ex Cic. 1. A-
 cad. 26.] nec in se quicquam
 habens Admixtum, Dispar sui,
 atq; Dissimile: [Cic. Senec. 79.]
 ut Elementa [Sturm.] h. e. ut
 e Græco veritam, Initia [Cic. 1.
 Ac. 26.] rerum, ex quibus Na-
 scuntur omnia: [2. Div. 11.] &
 tanquam Semina; unde sint om-
 nia Orta, Generata, Concreta. [5.
 Tusc. 69.] : vel (ω) Compositum;
 [Sturm. 1. 8.] sed Aliter, ut pu-
 to Classici Scriptores: [Voss. V.
 S. 8.] Cicero certe Concretum,
 [3. N. D. 30, 34.] Copulatum;
 [Fat. 30.] Coagmentatum;
 atq; Admixtum, quod Secerni,
 Dividi, Discerpi, Distrahi, &
 Interire potest. est enim Interi-
 tus, quasi Discessus, & Secretio,
 ac Diremtus earum partium;
 quæ, ante Interitum, Junctione
 aliqua tenebantur. [1 Tusc. 71.]
 (4.) Concretum Corpus iterum,
 vel (α) Animam habet, [Sturm.]
 diciturq; Animatum; [Cic. 1.
 Tusc. 54.] ac Motu cieur Interi-
 ore, & Suo: [Ibid.] : vel (ω)
 Non habet, [Sturm.] & Inani-
 matum [Cic. Am. 70. N. D. 1:
 36. 3: 40.] est; sive Inanimatum;
 Pulsuq; agitator Externo. [1 Tusc.
 54.] (5.) Quicquid vero Anima
 præditum est, aut (α) Sensus ha-
 bet, [Cic. 3. N. D. 31.] & Sen-
 sibile, [Vitrui. 5. 3.] Sensibile,
 [Lucret. 2. 887.] Sentiens [Cic.
 2. Div. 35.] appellatur: aut
 (ω) Natura Sensum non dedit;
 [Cic. 2. Rull. 9.] & Insensibile
 [Gell. 17. 10.] dicitur, vel In-
 sensibile, [Lucret. 2. 887.] sensu
 Carens,

Carens, [Cic. de Leg. ex Lactant. 3. 19.] vel etiam Non-sentiens, [Recentioribus.] (6) Animantes [Cic. 1. N. D. 24, 37.] deniq; aut (a) Rationem habeat [Cic. 3. N. D. 26.] Rationales, vel Rationabiles, [Quintil. 7. 3.] Sapientes, [1. N. D. 24.] Ratione Utentes, [2. Off. 11.] Rationisq; Compotes, [2. N. D. 21.] ac Participes; per quam Consequentia cernunt; Principia, & Causas rerum vident; earumq; Pragressus, & quasi Antecessiones non ignorant; Similitudines comparant; Rebusq; Præsentibus adjungunt, atq; annectunt Futuras [1. Off. 11.]: aut (w) Ratione Deficiuntur, [pro Clu. 184.] Irrationales, [Sen. Ep. 71.] Irrationabiles [Quintil. 2. 16.] Rationis Expertes: [Cic. Top. 69: 1. Off. 50: 1. Leg. 22.] ut Equi, Boves ... [2. Off. 11.] Hic igitur Resistendum est, quod jam Nulla Rerum Genera reliqua sint; sed Solæ Res Singulæ. [Perion. 1. 48.] * II * Ποσότης, Ποιότης, &c. non erant Vulgi verba apud Græcos; Philosophorum sunt ista Inventa, exponenda igitur in Latinis Scholis sunt ita, ut Originis vestigium appareat. Ausus est Cicero, Ποιότης Qualitatem appellare; (1. Acad. 25.) & Qualitates dicere: (1. 26.) neq; Nos pudebit Scholarum verbum recipere, & (1) Quantitatem vocare Id, cujus consideratione Partitio existere; & aliquid Æquale, aut Non æquale dici potest. [Sturm. 1. 9. 25.] (2) Dividunt in (a) Συνεχῆ, (b: e. Continuatam; quæ Cohærentes, & quasi Cognatas Partes habet; ut Linea, Superficies Corpus, Locus, Tempus;) &

(w) Διασπέννυ, sive Dissimulatam; quæ non Cohærentes, sed Interpunctas Partes habet; ut Numerus, & Oratio, [Sturm. 1. 9. 26.] Alii Omnes (w) Discretam, & (a) Continuatam nominant: Augustinus (w) Separatam, & (a) Cohærentem, quibus utendum potius censeo, quam illis Vulgatis jam, ac Tritis Nominibus. Ego (w) Dejunctam, & (a) Conjunctam dicere malui, Varronis, & Ciceronis auctoritate adductus; qui Proportiones, quas Alii Divisam, & Continuatam vocant; Dejunctam, & Conjunctam nominant. & certe hæc Duo verba magis rem Declarant; quam Superiora. ὁρισμένον enim Πόσον, quod appello Dejunctum, ab Aristotele appellatur Id, cujus Partes nulla Extremitate Continentur, & Copulantur; quod facile ex Dejunctione intelligi potest: & Σύνεχον, Id, cujus Partes certo quodam Terminis Coaptantur, quanquam interdum τὸ Σύνεχον etiam Continuatam appello; quod Libentius dicam Cohærentem, & Continuatam Naturam. sic enim appellari a Cicerone τὸ Σύνεχον, in Lib. de Opt. genere Interpretandi docuit [Perion. Observ. in Arist. Categ. p. 637. Oporin. 1554.] (3) Ἐπεὶ δὲ λέγει, Conjuncta Quantitatem Speciem, Vulgo interpretantur Simpliciter; quod verbum Barbarum est. [Id. p. 638.] Cicerone certe Extremitatem [2. N. D. 117.] vocat, & quasi Libramentum, quo nulla omnino Crassitudo fit [4. Acad. 116.] * III * Ποιότης, quam Græci vocant, (1) Qualitatem appello: quod ipsum apud Græcos non est Vulgi verbum

sed Philosophi:
Multis:
ba nulla
tuntur:
omnium
Nova sui
enda No
ferenda.
qui in i
versantur
bis conce
Nunc pri
[Cic. 1.
tatis, qua
ipsum sit
1.10.27.
(a) Du
cia, [Vulg
rion. 1. Di
rem aliqu
Propensio
Discedant
1. 10. 2
Impotent
[Cic. 1.
qua Alien
venire, au
tuler pote
Habitus;
Constans,
re Perfecti
is Perecept
Scientia:
qua Comm
ata; sed
comparata.
Quædam
affectio, est
is, ex tem
a, Commu
6.] ut ill
non sint
constantia,
1.10.27.]
Qualitas Pat
ibilis: [Pe

sed Philosophorum, atq; id in
 Multis: Dialecticorum quoq; ver-
 ba nulla sunt Publica; Suis u-
 tuntur: & id quoq; Commune
 omnium fere Artium. aut enim
 Nova sunt Rerum Novarum faci-
 enda Nomina; aut ex Aliis Trans-
 ferenda. quod, si Græci faciunt;
 qui in iis rebus tot jam Sacula
 versantur: quanto id magis No-
 bis concedendum est; qui hæc
 Nunc primum tractare conamur.
 [Cic. 1. Acad. 25.] (2) Quali-
 tatis, quæ in Re inest, & Qualis
 ipsa sit, commonstrat, [Sturm.
 1.10.27.] Quatuor sunt Species:
 (a) Δυναμὶς φυσικὴ, Potentia,
 [Vulg.] Vis Naturalis; [Pe-
 rion. 1. Dial. 56.] five Naturæ ad
 rem aliquam, Non præsentem,
 Propensio: ut in Homine Vis est
 Discedarum Artium... [Sturm.
 1. 10. 28.] & Ἀδυναμία, Im-
 potentia, [Vulg.] Imbecillitas,
 [Perion.] five Naturæ a re ali-
 qua Alienatio; ad quam Per-
 venire, aut Nunquam. aut Diffi-
 culter potest. [Sturm.] (β) Ἐξίς.
 Habitus; Animi, aut Corporis,
 Constans, & Absoluta aliqua in
 re Perfectio. ut Virtutis; aut Ar-
 tis Perceptio alicujus, aut quævis
 Scientia: & item Corporis ali-
 qua Commoditas, non Natura
 laræ; sed Studio, & Industria
 comparata. [Cic. 1. Inv. 36.] &
 Ἀνάγκη, Dispositio [Barb.]
 Affectio, est Animi, aut Corpo-
 ris, ex tempore, aliqua de cau-
 sa, Commutatio: [Cic. 1. Inv.
 36.] ut illa supra demonstrata;
 non sint Manentia; sed In-
 constantia, & Inchoata. [Sturm.
 1.10.27.] (γ) Ποιότης Πανήλικη:
 Qualitas Passibilis, [Barb.] Pa-
 ssibilis: [Perion. Obi. in Arist.]

Categ. 643. ex Cic. 3. N. D.
 29.] quam fortassis haud Insuper
 Affectam Qualitatem appellare
 possumus. [Sturm. 1. 10. 28.]
 Patibiles autem Qualitates dicun-
 tur ex, quæ vel Sensum Moven-
 t; (Colores, Odores, Sapores; Soni
 ac Modi, & quæ Tactu percipiun-
 tur) vel a Perturbationibus or-
 ta sunt; [Perion. 1. Dial. 57.]
 aut Affectione aliqua: in Ani-
 mo; ut Insania, ex Tristitia:
 in Corpore; ut Pallor, ex Mor-
 bo, [Sturm. 28.] & Πᾶθος,
 Passio, [Barb.] Morbum appellare
 poteram; & id Verbum esset e Verbo
 sed in Consuetudinem nostram non
 caderet. nam Misereri, Invidere,
 Gestire, Lætari, hæc omnia Mor-
 bos Græci appellant, Motus animi
 Rationi non obtemperanteis:
 Nos autem hos eosdem Motus
 Concitati animi, Resse, ut opinor,
 Perturbationeis dixerimus. [Cic.
 3. Tusc. 7.] quæ sunt Turbidi
 animorum, Concitatiq; Motus;
 Aversi a Ratione; & Inimicissi-
 mi Mentis, Viræq; Tranquillæ.
 [4. Tusc. 34.] [Zenonis] hæc
 est Definitio; ut Perturbatio sit,
 quod Πᾶθος Ille dicit, Aversa a
 Recta Ratione, contra Naturam,
 Animi Commotio, [Cic. 4. Tusc.
 11.] aut Corporis; [Sturm.
 28.] quæ Cito Nascitur, & Ce-
 leriter Occidit, [Perion. 1. D.
 57.] [Quidam] Brevius, Per-
 turbationem esse Appetitum Ve-
 hementiorem dicunt. [Cic. 4.
 Tusc. 11.] (δ) Σχῆμα, Figu-
 ra: una, aut multis Lineis com-
 prehensa Qualitas: & Forma,
 Aptæ quædam Compositio, vel
 Membrorum, ut in Animantibus;
 vel Partium ut in Mutis Re-
 bus.

bus. [Perion. 1. Dial. 58.]
 (3) Qualitates autem Univer-
 ſæ recipiunt (Magis & Minus.
 [Vulg.] Intenſionem, & Remiſ-
 ſionem. [Perion. Verſ. Careg.
 Arift. 58.] * IV * Tæ
 nebs Tæ, Ea, quæ cum aliquo
 Conferuntur, appello, cum (Ci-
 cerone in Top. 49.) itaq; illud
 Barbarum cenſeo rejiciendum om-
 nibus, Ad aliquid; Ea, quæ
 ſunt ad Aliquid: etiamſi Eo
 Quintilianus utatur, 3. 6. [Pe-
 rion, Obſ. in Cat. Arift. 640.]
 — — — Caterum, vide-
 buntur hæc fortæſſe, Terminor-
 um Artis, (ut cum Capitali
 Sanderſono loquar) Inconvatio:
 quod Ipſe, Suffragante Cl. Al-
 drichio, (Compend. Logic. Con-
 clus. Oxon. 1696.) reprehendit
 in Ramo, & Inſignibus quibus-
 dam Syſtematicis, qui ad Ra-
 mum valde accedunt: aut Puti-
 di forte cenſebimur Grammaticaſ-
 tri; qui ſi ſumus in verbis Reli-
 gloſi. Scilicet illi ſuam ſe Digni-
 tatem ſuſtinere non poſſe arbitran-
 tur; niſi reliſtis hoc genus Per-
 curioſorum Nugis, ad vetuſtas
 Philoſophorum Hæceitates, &
 Perfeſtihablas adſpirent: &
 Craſſiſſimas Irrefragabilium O-
 pinionum Subtilitates, aut In-
 condita Voce de Cathedris De-
 blaterent; aut Agreſti turpiſci-
 catas Barbarie in Plureis Exarent.
 Maſſi vero eſtote Terminis veſ-
 tris Indeterminabilibus, & In-
 intelligibilibus Quidditatibus,
 Heroes Fundatiſſimi, atq; Invinci-
 biles! Nobis, GRAMMATICÆ
 ac DILIGENTER Loqui, Uni-
 cum videtur Inſtrumentum, ad
 Veritatem, Terminorum Puteo pe-
 nitus Abſtruſam, quam Feliciffi-
 me Eruendam.

Catenatus Janitor. Colum.
 Pref. 1. Catenarius Canis. Se-
 nec. 3. Ir. 37. & Contr. 20. im-
 mo

Catenatus, ſi Lexicographos
 audimus, uſurpavit ipſe Calius
 ad Cic. 8. Ep. 15. vellem qui-
 dem, inquit, Venere Prognatus
 tantum animi habuiſſet in veſ-
 tro Domitio; quantum ipſe Ca-
 tenatus in hoc habuit. nbi Ple-
 cade natus legendum eſſe, primū
 exiſtimavit [Cl. Octav. Panta-
 gathus.] ut ſignificetur Bellienus
 Verna. Plecas autem Ancilla
 eſt: Vernæ, qui Naſcuntur Anci-
 llis. (1) Commendat Pantagathi
 opinionem Antithetorum Gratiæ
 [nam Cælius Calliano illo modo,
 n. e. Perargute Plecade natus,
 & Venere prognatus oppoſuit.]
 (2) Confirmat Veterum Librorum
 Auctoritas: in quibus fere omnibus
 eſt: ipſe Cadenatus; ut una li-
 tera (i) detracta, ſuus loco Ni-
 tor, ſuaq; reddatur Integritas,
 v. [Grævium.] eſt quidem

Catenatio Vitruvii, 2. 9. de
 Trabium Coagmentatione: ſed
 Catenare, pro Catenis Vincire,
 Colligare, Bekæ tantum in Vit.
 Henrici I. & Onomaſtici Veterū
 [Voſſ.]

Catholicum exiſtimant Aliqui
 eſſe Idem, quod Chriſtianum, ſeu
 Pium: dicentes, ille homo eſt
 Catholicus. Caterum Catholicus
 Idem eſt, quod Univerſalis, Publi-
 cus, Communis. [Menap.] Prae-
 cepra, quæ Katholice vocantur,
 id eſt, (ut dicamus, quomodo
 poſſumus) Univerſalia, vel Per-
 petualia. [Quintil. 2. 13.] Le-
 tine uſi ſunt Apuleius in Triſt.
 p. 100. & Beda, 1 Hiſt. Eccl. 10.
 [Buchn.]

Cateris

Colum.
anis. Se.
20. im-

ographos
e Calius
illem qui
Prognatus
et in vel
ipse Ca.
nbi Ple-
esse, primu
iv. Panta-
Bellicus
Ancilla
ntur Anci
Pantagath
um Gratius
illo modo
ade natus,
oppositus.]
Librerum
ere omnib
ut unali
us loco Ni-
Integritas
quidem

2. 9. de
tione: (se
nis Viocire
um in Vita
dici Veteri

mant Aliqui
tanium; se
e homo est
n Catholicus
salis, Public
enap.] Pra
xā vocat
y. quomodo
lia, vel Pe
13.] Le
us in Tris
Vist. Eccl. 10

Catervæ

Catervæ opponit Turmis *Horatius*: dum fugiunt Equitum Turmæ, Pedicumq; Catervæ. 2. Epist. 1. 190.]

Catus, (*Vulg.*) Cathus, (*Odo-*
de Foro. 11. *Pereg.*) Cattus,
vix Romanis penitus ignota.)

Catta, h. e. Fele, sive Æluro.
nim, quid si dicamus, & a Mar-
ale resineri vocem Germani-
um, ac Sarmaticam; quia de
exoticis Felibus inde adveſtis,
Cattæ vocarentur, Sermo fieret?
3. 64.) Pannonicas nunquam
obis dedit Umbria Cattas.
m Aves signari, non credo Do-
ctio, vel Radero. [Voss.]

Caucum. Gloss. Arabico-Latin.
ca. Gloss. Græco-Latin. Cau-
s. Trebel. Poll. in Claud. &
atian. Nig. 10. [hic tantæ
et Severitatis; ut cum Milites
soldam in Cauco Argenteo
expeditionis tempore bibere
sillet... ubi Quidam legunt
Argenteo: Verum Sal-
stius, Solo, inquit, Latino Ex-
minanda vox Cavcus; et in e-
locum Restituenda Caucus.
antur Scaliger, Casaubo-
& (Borrichius.) est Po-
genus: Calicem, vel Pate-
interpretatur [Vossius.]

Cavillatus. *Apul.* 8. 213. Ca-
um. Id. &. *Fest.* Cavilla.
ut. *Aul.* 4. 4. 11. Cavillatio.
v. in Disterium.

Caulis pro Brassica sumitur *Pli-*
17. 24. Odit & Cautem Vi-
& omne Olus. [inde Keel,
wort, Colly-flowers. nec a-
Cicero, 2. M D. 120. Vi-
Caulibus, Brassicisq; si prope
sint, ut a Pestiferis, & No-
cibus, refugere dicuntur.]

itaq; non accessero Cæf. Scalige-
ro, qui (*Anim. in Theoph.* 1. 1.)
scribis, nunquam se Caulem dic-
turum pro Plantæ Specie; sed so-
lum Parte: puta Stipite herbæ;
cui in Arboribus Caudex respon-
det. [Voss.]

Causa an Causſa? a Chaos,
[Cardinalis, Maranta, Cokie-
rus:] a Καῦσις, [Dausquius:]
a Cavendo, a Casu Varii Variè
deducunt. certe vel a Cavendo
cum [Scauro, & Manutio:]
vel, quod satius videtur, a Cai-
so, vel Quaïso, quomodo Vett.
Scripsere, pro Quæso: quemad-
modum, αἰτία ab αἰτέω, cum
[Martinio, & Vossio] derivan-
dum. Verum undecunq; sit, Cice-
ronis Temporibus, (si Fabium,
audimus) paulumq; Infra, fere
quoties s litera, Media longa-
rum Vocalium, vel Subiecta long-
is esset, Geminabatur: ut Caus-
ſa, Cassus, Divisiones? quomo-
do & Ipsum, & Virgilium, quoq;
scripsisse, Manus eorum docent
[1. 7.] quod si Libb. Capitoli-
nos adjicias, Tanti apud me est:
ut Omnium præterea Lapidum,
quicunq; Aliter habent; Omnem
Etymologiarum rationem vincat,
[Manut.] Vett. tamen Gramma-
tici refragantur, [Scaurus, Vic-
torinus, Cornutus:] qui pro
Causa per unum s propug-
nant. nec Quenquam moveat,
(inq. *Annæ. Cornut.*) Antiqua
Scriptura; nam & Accussare, per
duo ss. scripserunt; sicut Fuisse,
Divisſisse, Esse, & Causſasse, per
duo ss, in qua Enunciatione
quomodo duarum Consonanti-
um sonus exaudiaur, non in-
venio. — In hac Rationum, Autho-
rum;

vumq; Confessione, Vicit Confuetudo, & Rationem, & Auctoritatem; ut per simplum s. notetur. [Erythra. Indic. Virg. sim. Faern.] immo vero, cum Mihi non Improbetur *Causam* figurari ex *Kαύσις*, (*Καυσιδὸν γὰρ τὸ Θερμὸν* Plutarch. Isid. 20. 10. Macrob. 7. 7. Senec. 2. Q. N. 10. Cic. 2. N. D. 28. *ἡ Πρώτη Ὁργάνων τῆς Φύσεως*. Galen. 14.) versa Finalitate; ut sit in *Pausa*, ex *Παύσις*; in *Res*, ex *Ῥῆσις*: neq; *Ratione*; neq; ex *Origine* gravamus *Causam* additamento alterius s. [Dausq;] *Ego vero Plane Probo Causa* gemino s. Quippe ea *Ὁρθογέγρῃα* imprimis nobis sequenda; quæ obtinuit, cum maxime Floreret Imperium, ac Sermo Romanus. [Voss.]

2. *Causa*, & *Res*, quoties junguntur; Hac Totum negotium significat: Illa Partem, quæ præcipue agitur. Cic. Multa, quæ sunt in *Re*, quia remota sunt a *Causa*, prætermittam. Id. Nunc tibi totam *Rem*, atq; *Causam* commendo. Liv. Quorum, *Reum*, *Litium*, *Causarum*. Icti plerumq; Indifferenter usurpant, & Ob *Causam*, Ob *Rem datam* promiscue dicunt. [Popp. Grc.]

3. *Causa* propter quam. *Vulg.* Cur, Quare, Qua-propter, Quambrem. *Vett.*

4. *Causam* Amittere. Cic. 2. Or. 100. Vid. Cado. 3.

5. *Causam* Andire: *Vulg.* Cognoscere. *Vett.*

Causarii [I] Philosophis est Effici, Produci, Generari. [II] Recentioribus Latinitatis Auctoribus est Quærere, & Expostulare: quod Græci *Αἰτιάσθαι*,

& *Αἰτιάσθαι* dicunt. *Salvian.* 3. Gub. Dei. *init.* *Causarii* igitur, quod sit illud, quod Christiani, qui Deum credimus, Omnibus Misericiores sumus. *Trebell. Poll.* habes integrum numerum 30 Tyrannorum; qui cum Malevolis quidem, sed Bono animo Causiabar. [III] Veteribus est vel Veram, vel Vanam *Causam* dicere. *Gell.* 18. 4. at ille se jam plane illudi ratus Negotium sibi esse Causatur, Digreditur. *Curt.* 6. 7. non Vacasse Sermioni suo Regem Causatus. *Tacit.* 3. H. 59. *Sabinus* inhabilem Labori, & Audacia, Valerudinem Causiatur. *Virg.* 9. E. 56. Causandus nostros in Longum ducis Amor. *Cic. Rosc. Am.* numquam Causare? i. e. Causam dicere qua *Lesio* in Palatinis quog; habetur; utut alterum, numquam Causæ est? malit *Turnebus*, *Adv.* 36. (Cellar, Buchn.)

Cautela duplici interponenda. *Dig. L. 15, de Proc. & Def. Q.* verba (inquit *Gothofredus*) videntur esse *Triboniani*. ejus enim Stylum redolent: Cautelam nim dicit pro Cautione.

Cauter. *Prudent.* Vincent. 22. *Rom.* 490. *Tertull.* de Pall. ult. Cauterium. *Senec.* 4. B. 37.

Cauteriat. *Vulg.* Cui Non Cauterio inusta est. *Senec.*

Celantissimus Arcanorum, Occulto, & Testo homine; facile contineat Linguam, omnia Clausa habeat Confessua. Placebat ea mihi *Locustæ* valde: præsertim cum *Volutæ* bulorum noti Collectores *Q. Curtio* tribuerent, sed cum

unc Scri
ge, si t
um om
nci Pers
nla Ape
ant, Co
oratus
gregii, M
ntra, T
acere no
Plen
illac P
& quæ
ntur in a
Celebrar
re, Sacri
eram fa
s operari
ontan.]
a. Celeb
mo impro
s (36. II.
Nuptiar
icitus, II.
Cicero.
asi Deoru
atq; Sole
meo Cele
Cella in L
Celare est
e: Calar
Calare, p
bunt [Niz
Scot.] C
il. Carper
e. Celari
non potu
omnes De
possimus
e faciend
37. O v
Nos Nihil
avit. 7. Fa
enaculum
parte AE
olim Gib

Salvian
Causlaris i
quod Chri
mus, Om
us. Trebel
numerum
i cum Ma
Bono ani
] Veritib
nam Caus
8. 4. atq
illudi ratu
causatur, 8
8. 7. no
suo Regem
H. 59. Sa
bori, & An
nam Causla
Causland
ducis Amo
numqu
assam dicit
is quog; bu
nu, numqu
Turnebus, 2
Buchn.]
interponend
& Def. Q
hofredus) v
ani. ejus con
Causlam
tione.
t. Vincent. 22
l. de Pall.
Senec. 4. B
ulg. Cui No
est, Senec.
Arcanorum,
o homine;
Linguam,
habeat Conf
a mihi Loc
tim cum Vo
Collectores
rent, sed cu
hu

Scriptorem diligenter; per
ge, si tanti est, versus ad u
um omnes: sic reperias: ad
laci Persas non posse; ut Oc
pla Aperiant, Commissa pro
ant, Conscios Indicent. Hos
oratus (2. S. 6. 58.) vocat
gregii, Mortales Atq; Silent.
tra, Terentius, de eo, qui
acere non possit: (Eun. 1. 2.
) Plenus Rimarum sum, hac
q; illac Perfluo. Hor. 2. S. 6.
& quæ Rimosa bene depo
ntur in aure. [Vauis.]
Celebrare Missam.] Sacrifi
re. Sacrificium, Sacra, Rem
eram facere, Conficere. Sa
operari. Sacra perpetrare.
pora.]
2. Celebrare Nuptias, in E
mo improbat Crocus. sed Li
us (36. 11.) Celebrare Nuprias,
Nuptiarum Solennia dixit
ctus, 11. 26. 5. nec multum
Cicero, Pis. 51. qui Dies,
si Deorum Immortalium Fe
atq; Solemnes, sunt Adven
meo Celebrati.
Cella in Lupanar.
Celare est Tegere, & Abscon
re: Celare Insculpere. [Non.]
Calare, pro Occultare, cum x,
bunt [Nizolius, & Alexan
Scot.] Contra Libb. Vett. &
gil. Carpens. [Manut.]
Celari id Alcibiadi diuti
non potuit. Nepos. 7. 5. 2.
omnes Deos, Hominesq; Ce
possimus; Nihil tamen In
faciendum est. Cic. 3.
37. O virum Simplicem!
Nos Nihil Celat. Or. 230.
us noster Me De hoc libro
avit. 7. Fam. 20.
Cenaculum est Locus in Supe
parte Aedium: in quo Ro
olim Cibum sumebant; &

homines Pauperiores, atq; Inqui
lini etiam habitabant: Cenatio
est Locus ad Cenandum, in Imo
domus, Laute & Magnifice instruc
tus. Sen. Ep. 90. qui Versatili
lia Cenationum Laquearia ita Co
agmentat; ut subinde alia Fa
cies, atq; alia succedat; & to
ties Testa, quoties Percula mu
tentur. Suet. Ner. 31. 8. Cena
tiones Laqueatz Tabulis Ebur
neis, Versatilibus; ut Flores:
Fistulatis; ut Unguenta desu
per Spargerentur. [Popm. Taub
man. ad Plaut. Amph. 3. 1. 3.
Torrent. ad Hor. 1. Ep. 1. 91.
Stuck, 11. A. C. 14.]

Censura [I] Posterioris Æ
vi Latinis Scriptoribus pro Seve
ritate, & Adductiore Disciplina
dicebatur. Capitolin. in M. An
tonin. 22: Res in Sequanis tur
batas, Censura, & Auctoritate
repressit. Spartian. Nig. 7. Hic
erga Milites tanta fuit Censura;
ut cum apud Ægyptum, ab eo Li
mitanei Milites Vinum peterent,
responderet: Nilum habetis, &
Vinum queritis? [II] Et eam
ob causam Clementiæ aliquando
opponebatur, & Crudelitati ha
bebatur Propior. M. Anton. O
rat. ad Senat. ap. Vulcat. Vit.
Cassii, 12. Vos Oro, atq; Obse
cro, P. C. ut Censura vestra de
posita, Meam Pietatem, Clemen
tiamq; servetis; immo Vestram.
Ibid. 13. Cujus Mores Varii sem
per fuerunt; sed ad Censuram,
Crudelitatemq; Propensiores. Au
son. Epist. Centoni præf. me
minerit Probatissimo viro Plinio, in
Pœmatis Lasciviam; in Mori
bus constitisse Censuram. [III]
Plinius, Paneg. 45. Vitam Prin
cipis Censuram appellat, eamq;
Perpetuam; ad quam Dirigimur,
ad

ad quam Convertimur : nec tam
Præcepto nobis opus est; quam Ex-
emplo. [Buchn.] [IV] de A-
nimadversione, & Castigatione,
Censura Caccinini dixit Juvenalis,
10. 31. & 2. 63. Vexat Censura
Columbas; accommodate ad
[V] Ciceronis Sententiam; cui
tantummodo Censoris Munus sig-
nificat. [VI] Jam, quum Vete-
res Omnes Terminum huic Voca-
bulo constituerint in Morum, Vi-
tæq; Disciplina: Vagari mihi
videntur, qui ad Rem Literari-
am trahunt; ac Libros inscri-
bunt, vel Auctorum Censionem
cum Verderio; vel Censuram,
cum Multitudine. Interim intel-
ligo,

Censoria Virgula notare, id
esse Quintiliano (1. 2.) quod
Censoriam Notionem exercere
Scioppio (S. H. 202.) &

Censorem vocari, qui de Scrip-
tis aliorum suum interponit Ju-
dicium, Horatio 2. Ep. 109. &
Art. P. 173. & Martiali, 12.
70.

Κενσῶν, κενσῶνΘ : Π'ωμαῖς
χ; Κενσῶνιον [Suid.] atq; hoc ut-
cunq; tueri se potest Gentianus
Hervetus; quando

Centonium retinet in Tralat.
Vitæ Euthymii M. [Voss.] Cen-
t. Juven. 6. S. 121.

Cerealia Quis non scribit? Ce-
realia tamen, monente [Manu-
tio, habent Libri Veteres, Lapi-
des, & Nummi tres Argentei,
Andree Lauretani, Matthæ For-
rerii, Joannis Mariz. interea
Sciendum est, Judice Eupho-
nia, dici Cerealia, & Cerialia,
Judice [Servio.]

Cerimonia in Cæremonia.
Cernere in Adire.

Ceritus Scribas, an Cerritus
non referre, vult [A. Brabantus,
atqui, hoc admissio, in Cateris jo-
ceat universa propemodum Ex-
γερμυσία, ut cum Galeno lo-
quar. [Dausq.] R geminari, a
Vim Morbi significandum, som-
at [Lambinus:] & nimis avido
concoquit [Brabantus.] at Cer-
ritus superat ex Cericitus unde si-
extrito e: Cerritos enim Διμυ-
τειαχῆς Attici dixeret, [Dausq.]
Pare. Buchn.] & Διμυ[τε]ρεος
Plutarchus Νεκρωδεις interpre-
tatur. ab eo Cadaverosa Facie
Terentio, Hec. 3. 4. 27. [Scal-
in Conjectan. ad Varr. p. 14
1581.] Caterum Διμυ[τε]ρη
ἀντὶ τῆς Εἰρυνῆς Callimachus
[Ibid. 88.] (Fragm. a Cl. Bentle-
Colleg. 207. p. 388. Græc.
1697.) τὴν μὲν ὅγ' ἐστὶν
μὲν Εἰρυνῆς Τελφωαῖαν

[Tetz. ad Lycophr. p. 157]

Cerritus. Plaut. Men. 5. 4.

Pen. 3. 1. 25. Rud. 4. 3. 6.

Fragm. Amphit. 5. Flor. 2. S.

278. etiam Cic. 8. Att. 5.

et si solet eum, cum aliquid F

riose fecit, pænitere: nonqua

autem Cerritior fuit, quam

hoc negotio. sic nunc edidi,

Bosii certissimam Conjecturam

cutus. [Lambin.] sed nolo e

Lectionem contra Veteram Lib

rum auctoritatem tueri. [Bosiu

Probari certe Viris Doctis mi

potuisse; cum optime conven

Certior, (quomodo edidit Gra

us) [Popm.] sui sc. Terro

[Corrad.] vel Furoris: [Man

seu potius, Constantior, & P

severantior in Furore: ut, 19.

ecquem tu illo Certiorem

bulonem putas esse? [Popm

Sunt autem

Cer

Cerri

Plant.

Calp

arvarum

[No

larum

Larv

2.) Fu

si Lar

[Fest.

Certe S

alerus:

erto Scir

roni; &

ppeditat

rum, Pe

m, Expe

Certifica

ly. L. 20

Peis.

est.

Certiores

est, quo

Manut.

er eis, qu

allius, 14

rem factur

iem Cic

illi eum C

S. 14.) V

id Venerit

inintelligo.

Certum f

arg. 3. AE

1. 17. Pl.

& 4. 6. 3

Asin. 1.

Certiorem

Locutio e

Certiorem

Scriptor

atum pron

Certitudinis

abula, igit

mani: est

reperiat;

Cerrici, Larvarum pleni;
Plaut. Amph. 2. 3. 144. 145.]

Ceremoni; aut Ceremonia, &
Larvarum incurfione, animo Voca-

[Non.] *Πασιμαχία* [Vet. Gloss.]

Larvati, (Plaut. Men. 5.

2.) *Πασιμαχία*, & Mente moti;

aut Larvati, & Spectris exterr-

[Fest.]

Certe Scire, Vulgo tribuit Bu-

alerus: at Certe Scire, vel

Certo Scire, tam frequens est Ci-

teroni; quam qua ille Latina

prodit: Certum, certe Cog-

itum, Perspectum, Explora-

rum, Expertum habere. &c.

Certificare. Barb. Certiorare.

Ep. L. 20. §. 11. D. de He-

dit. Petit. Certiorem facere.

Certiorem Reddere, Latium

est, quod Quibusdam placuit.

Manut. ad Cic. 2. Fam. 4.]

er ens, quibus placuit ipse est

allius, 14. Ep. 1. me a te Cer-

rem factum esse scripsi, &c. 14.

rem Cicero filius, 16. 21.

illi eum Certiorem. [Voss. 9.

S. 14.] Viro Incomparabili

id Venerit in mentem, Plane

intelligo. nam

Certum facere Poeta dicunt

ceroniani videntur: uti Joa-

chimump Perionium, (in Transl.

Clementis Rom. Epitomes, de

Gestis Petri) [Voss.] Exemplā,

quidem Ammiani Marcellioi, a

Gelenio, Sylburgio, Gratero,

Lindebruchio, Henrico Valesio

Edita, (lib. 30. inir.) pra se

ferunt: in Cujus Fidei Certitudi-

ne mansit Immobilis. at Hadria-

nus Valesius, qui Ammianum

Emendatissime edidit, ne Vesti-

gium reliquit vocis Certitudine:

de quo Henricus Frater notave-

rat, se non Dubitare, quin ita

Gelenius ex Conjectura procu-

derit; cum nihil vocis in MSS

reperiretur: quod Hadrianus e-

tiam ex Cod. Bibliothecae C l-

bert. confirmat. non ergo videmus,

quo pacto Certitudo, fidei Incer-

ta vox, e numero Barbararum

possit eximi. — — Latina

sunt Certum, Certa, Certa rei

Ratio: uti — pro Incertitudine,

Classici Scriptores Incertum, (A

pul. 4. M. Justin. 38. 1. Tacit. 3.

A. 54. Liv. 30. 15.) & Incer-

ta, sic, Incerta Fortunae, (Plin.

3. Ep. 19. Liv. 30. 15.) Pra-

liorum, (Tacit. 2. H. 77.) Ca-

suum. (Liv. 30. 30.) [Cell.]

Cervum Volantem vulgo di-

cunt, pro S. arabæo Lucano; ut

vocabat Nigidius Figulus, Ro-

manorum post Varronem Doe-

tissimus, ap. Plin. 11. 28. [Voss.]

fortasse & Scarabæi illi Lucæ

sunt dicti. quamquam, ut Verum

fatear, Idem puto esse Lucam,

& Lucanum: quicquid refrage-

tur Varro, 6. L. L. 72. 1581.

quia Lucana Armenta, Maxima,

& Validissima olim in Italia fue-

runt, teste etiam Lucillio, ap.

Nan: Quem neq; Lucanis oriunt

R

Monti-

Montibu' Tauri, Ducere pro-
telo validis Cervicibu' possent.
Quomodo Aævol Bles olim pro
Magnis apud Græcos; ita &
Lucæ apud Romanos. nam pri-
mis temporibus videntur Lucas,
non Lucanos ipsum Populum
dixisse. quod autem opponit Varro,
(73) Ursos non dici Lucas; sed
Lucanos: frustra est. nam, etiam
sine Adjæctione, Ursus dicitur:
at Bos, cum significat Elephan-
tem; non sine Adjæctione dicitur.
nam dicitur Bos Luca. [Scalig.
Conjectan. 189.]

Cespes (inquit Festus, post
Cerritus, Cervus, observato Or-
dine) est Terra in modum La-
teris Cæsa. (Τῆς Ἐξιοῦν βα-
θεῖα Plutarch.) ita Originem
confessus, Diphthongi partem De-
terit. [Dausq. 2. 69.]

Cespitorem Equum, eum,
qui Crebro Offendit, vocitant
Perottus in Cornucop. & H. Ju-
nius in Nomenclat. ex Solo Ser-
vio, ad 11. Æ. 671....
Suffuso revolutus Equo... ubi
Suffuso interpretatur Casuro;
atq; addit: nam Suffusi Equi di-
cuntur, quos Vulgo Incespitato-
res vocant. aliis in libris, omisso
præverbio, est Cespitatores. sed
si hoc pacto locuti essent Veteres;
puto, Aliquis Veterum Gramma-
ticorum istoc monuisset. Metuo
igitur, ne id verbi (quantumvis
Pervulgatum sit,

Cespitare in Limine) demum
sit Introductum, Labante, ac
prope Collapsa Latini Sermonis
Puritate. sane Servius is Macro-
bio Aequalis: quorum Uterq;
Ævo Theodosiano vixit. [Voss.]

Cestus in Cæstus.

Chalchographus. vid. Libra-
rius.

Chaos, Ovid. 1. M. 7. Cha-
os, 14. 404. Chao, Virg. 4. O
347. [Voss. 1. A. 46.] nec fa-
cile Pluralem invenies: quia,
Unica res, consideratur. [Ban-
1. 313.]

Characteres apud Rhetor-
um appellantur Dicendi Genera
(de quibus Aulon. 11. Idem
66. Trinum Dicendi Genus est
Sublime, Modestum, & Ter-
tile) quæ Græcis Ἰδέαι: C
ceroni Formæ, & Genera: C
nificio Figuræ dicuntur. Var-
R. 2. nonne etiam L. Albi
Homo, ut scitis, apprime Dof-
cujus Luciliano Characteres s
Libelli, dicebat... Gell. 7. 1.
Genera Dicendi Probabilia s
Tria; quæ Græci Χαρακτῆ-
res vocant. Cic. 2. Q. Fr. 15.
mibi Verum, num aut Res e
aut Χαρακτῆρῃ non Deleat
[Buchn. Scal. 4. Poët. 1. & 2.]

Characterizare pro No-
minibus imprimere, Pet. Blesens. Sec-
30. nempe, More Græco,

Charaxare, (pro quo Post-
eribus Sæculis sæpius Caraxare
ex Χαράσσειν, est Scribere, Pi-
gere, Pingere, Incidere, P
dentio, in Rom. 557. Greg.
ron. & Tabb. Eadgari, &c. [Vo-
scilicet, non observatus est Ipsi-
cus Apicii: 6. 2. Lavas Pul-
coctum, & Sabano mundo
cas, Charaxas, & Jos Scilicet
infundes... [Borr.] ubi,
raxare est Scarificare, & S
pello Incidere, & Person
[Hamelberg.]

Charum scribebant Veter-
es Nos Carum; unde & Car-
quoniam Deficiente Annona C
bant; atq; ibi tum illa
erant. [Scal. 1. L. 22.]

vero Caritas, & Carus sine Ad-
 spiratione, Libri Veteres, Pan-
 dectæ Florentinæ, Virgilius Car-
 pentis, & Lapides. [Manut. p.
 144. Venet. 1566.] interim E-
 symon Scripturæ Vulgari favere
 videtur: nam esse a Xædis, seu
 Xæleis: [Voss. Etym.] certe
 sunt hæc Theologis nostris Syno-
 nimia, Xædis, Caritas, Grati-
 a, Idem ipsi Tullio, aut Idem sunt,
 Gratiæ, & Caritas; aut Pæne
 Idem, 1, N. D. 122. Epicurus
 ex animis hominum extraxit
 medicos Religionem; cum Diis
 immortalibus, & Opem, & Gra-
 tiam sustulit, cum enim Opti-
 mam, & Præstantissimam Naturam
 Dei dicat esse; negat Idem esse
 Deo Gratiam: tollit id, quod
 maxime Proprium est Optimæ,
 & Præstantissimæq; Naturæ. quid
 enim est Melius, aut quid Præ-
 stantius Bonitate, & Beneficentia?
 Quia cum Carere Deum vultis;
 Minorem Deo, nec Deum, nec
 hominem Diligi vultis. & 125.
 sciendi si maxime talis est Deus;
 si nulla Gratiæ, nulla hominum
 caritate cōtineatur: Valeat. [Dausq.
 75.] Sed longe magis placet
 caritatem esse a ἀγάπη: quod notat
 caritativum, sive Carum esse.
 [Voss.] Utramq; vero Scriptio-
 nem admittere, petito a diversa
 significantiā Distinctū, Fribolari-
 um duco. [Dausq.] nam quæ
 ἀντίμα, eadem Ἀγανίμα
 est. [Voss.]
 Charta. Vulg. Cogor & e Ta-
 bla pictos edificere Mundos. Pro-
 p. 4. 3.
 Chartophylacium. Vulg. Ta-
 bularum. Cic.
 Chiographus, & Chiogra-
 mm, dicere jubent Grammatici.

& Prius agnoscit quoq; R. Ste-
 phanus in Thes. sed nulli Sufful-
 cis auctore: nec sane potuit. [Voss.]
 Scio quosdam huic voci Auctori-
 tatem attribuisse conatos esse, ex
 nonnullis Veterum Scriptorum
 locis, sed unico Fabii loco, quod
 sciam, niti possunt. verum Infirmo
 eos niti Praesidio existimo;
 eamq; scripturam esse ejusmodi,
 quæ a Fabio non agnosceretur;
 atq; adeo, quæ nec ab Emenda-
 toribus quidem Exemplaribus
 ejus librorum (si quæ Ea consu-
 lat) agnoscatur. [H. Stephan. de
 Abus, L. G. p. 71.]

Cholera. *Cels.* 2. 14. *Atra*
Bilis, *Cic. Tusc.* 3: 11. 4: 22.
2. Cholera. *Vulg.* Stomachus,
Bilis, Iracundia. *Cic.*

Chorea. Poët. Saltatio. Cic.
2. Choréas ducere. Ovid. 8.
M. 581. Choroꝝ ducere. Hor.
1. O. 4. 5.

3. *Chorea Rotunda. Vulg.*
cum Illum suum Saltatorium
versaret Orbem. *Cic. Pis. 22.*

Chorizat Elephas ad sonum
Instrumenti Mufici. Guilhelm;
Eqves Aurat. in Hodap. Nemo
Saltat Sobrius. Cic. Mur. 13.

Chorus in Templo.] Concha.
Paullin. Ep. 12. Aphs. Ibid. O.
dœum. Salvian. 6. Entrop. 7.
[Voss. Pontan. Buchn.]

Christiana Religio, seu Ec-
clesia.] *Christiana Resp.* *Res*
Christiana. *Christi Instituta.* [Pon-
tan.] *voce una*

Christianismus. Tert. 4. adv.
Marcion. 33. Christianitas. L.
129. pr. Cod. Theod. de Decu-
rion.

Christianus (a Christo. nota
Res: *noting* Nomen.) non Chre-
stianus. [Danq. 2. 28.] Chri-
K 2 stianus

stianus vero, quantum Interpretatio est, de Uctione deducitur: sed & cum Perperam Chrestianus pronunciatur a Vobis, de Suavitate, vel Benignitate compositum est. [Tertul. Apol. 3.] τὸ δὲ ΧΡΗΣΤΟΝ μισῶν δὲ Δίκαιον. [Justin. M. Apol. 2.] nimirum, sic Gentiles, (Suet. Claud. 25. 12, Tacit. 15. A. 44. 4.) seu Errore, seu Voluntate, seu Contemptu, [Dausq.] Messiam, [δὲ] *ΕΧΡΙΞΕΝ δὲ Θεὸς Πνεύματι *Αγίῳ, καὶ Δωδέκα, (Act. 10. 38. *Εὐαγγελίζεσθαι Πρωτοῖς. Luc. 4. 18.) καὶ *Ελαον Ἀγαλλιάσεως παρὰ τὴς Μεθόχης αὐτοῦ, Hebr. 1. 9. Psalm. 45. 7.] nuncuparunt.

Christiani, non-Christiani.] qui Christi Disciplinam profitentur. Christianorum Sacris imbuti. qui Falsas Religiones colunt. [Pontan.]

Christianum facere, seu fieri.] ad Christum adungere. Christo nomen dare. Christiana Sacra suscipere. Christiana Militia adscribi. qui reiecto Idolorum cultu ad Christianam Ecclesiam se aggregarunt. [Pontan.]

Christianissimus in Abstractivæ Locutiones.

Christophoriana. Vulg. Αἰθρα. Plin. 27. 7. Ebulum. Virg. 10. E. 27. Bare-Berries.

Christus Redemit.] Hominum Mentes Expiavit: Patris numen Humano Geni insensum Placavit, aditumq; nobis in Cælum patefecit: Servile Jugum a Cervicibus nostris Deiecit. [Pontan.]

Chronica, —orum, Usitatus scribitur. juvat Competentia: Aristotelis Topica, Ethica, Oeconomica, Politica, Analytica,

Meteorologica: Aliaq; Ψαμμοκοστογῶς in Suida, Pansania, Athenæo. Agmen claudat Eloquentiæ Patens. 2. Att. 1. Prognostica mea cum Oratiunculis propediem exspecta. (sim. 15. 16. & Div. 1: 13. 2: 47. 2. Att. 6. a Scribeo profert abhorret animus. etenim Γεγενηνὰ, quæ constitueram Magnum Opus est: ita valde Era osthenes, quem mihi proposueram, a Scrapione, & Hipparcho reprehenditur. Αἰσχροεικὰ scribimus, Tersum visum est, praequam Historiam (cujus Studio, inquit 16. ad Att. 13. Ardeo. incredibiliter enim me commoveret tua Cohortatio (quæ exstat 1. Leg. 5.) sic, Scribebam illa, quæ dixeram, Πύκνικα: Spissum sane Opus, Operisum. sed si ex tentata successerit; Bene erit Operisum Mare deiciemus, quod Scribentes Spectamus: Aggrederemur Alia; quoniam Quiescere non possumus. 2. Q. Frat. 1. Pari Filo scribimus Orthographicæ, non paucis Offrepentibus [Dausq. 2. 83.] nimirum, Πολύπλοκα ἔφεροντο ἢ ἢ quam Εὐκλῆς. [Id. 2. 148.] in Grammatica.

Chronicon. Barb. Chronicon. Cyprian. p. 577. Ed. Stephan. Chronica Historia. Isidor. Chron. Greg. Turon. Augustin. 4. D. 6. Chronica, orum. Plin. 35. 9. Libri Chronici. Cell. 16. 17. 21.

Chrysoclavus. Hybrid. Χρυσόκλαυτος. Græc. Auriclavus. Juvenalis Scholiast. Auroclavus, Vopisc. Tacit. 11. A.

Interceptus. Heren. Chrys. Vulgo: 6: 29. 2. sem. Bo. Cibus. onis. V. Quadrup. est; Gra. Cicatr. si Singu. Strada, Quintil. dulceptis. Cicat. nam Inter. medium. dicere, ego dicunt. Strumofæ. furis, vel. Fauces C. [Sciop.]. Cicr, era, plur. fer, sing. plur. Plin. Cicr, numero ca. feratam, L. L. 93. am, inquit. zer, Sifer: era, Sifer. Cicindela. Lucernam. tem nocte. ta legat a. dia, vel U. ores; qui. tendela, Cicindela, Cicendele, illas, Cinc.

Intertextus, *Quintil.* 8. 5. Intertextus. *Plin.* 13. 11. *Aul.* ad *Heren.* 461.

Chrysolithus *perperam dicitur* Vulgo: qui *Plinii* est *Topazius*; 16: 29. 27: 8. *ut existimas* [*Antelm. Boët.* 2. de *Gemm.* 51.]

Cibus *Dura, Facilis Digesti-* onis. *Vulg.* inter *Domesticas* *Quadrupedes, Levissima* *Suilla* est; *Gravissima* *Bubula, Cels.*

Cicatricibus *Intercisa ora, qua-* si *Singulariter Elegans dixit* [*Srada,*] *malem* *Cicatricosa:*

(*Quintil.* 4. 1.) *Cicatricibus* *ulceptis Fadata, aut Signata:* *ut Cicatrices Facie Exceptas.*

nam Intercidere, est aliquid Inter- medium excidere: & *Intercise.* *dicere, est in Oratione, quod Vul-* go dicunt *Saltum* facere. *Qua-* *Strumosa erant, cum multis Cæ-*

loris, vel Cicatricibus, Vatinii *Fauces Concisas dixit Seneca.* [*Sciop.*]

Cicer, sing. Plin. 18. 12. *Ci-* *cera, plur. Colum.* 3. 11. —*Si-* *ter, sing. Plin.* 20. 5. *Siseres,* *plur. Plin.* 20. 5. *at*

Cicer, & Sifer, Multitudinis *numero caruisse, ante Varronis* *statem, ab Ipso edocemur, 7.* *L. L. 93. 1581. Singularia so-* *lum, inquit, sunt Multa; ut Ci-* *ter, Sifer: Nemo enim dicit Ci-* *cera, Sifera.*

Cicindelam Calepinus vocari ait *Lucernam Pepsilem, tota arden-* *tem nocte, in ista quidem senen-* *ta legas apud* [1] *Varios Me-* *litz, vel Ullmaz Atatis Scrip-* *tores; qui Varie scribunt: Ci-* *cendela, Cicendula, Cicendul-* *um, Cicindulum, Cicindelos,* *Cicendele, Cicendelum, Cicen-* *dillus, Cicendela, Cincendula,*

Cincendillus. verum [2] *Ve-* *teribus fuit, Genus Muscarum* *quod Noctu lucret. [Voss.] Ru-* *stici appellant Stellantes Voja-* *tus; Græci vero Lampyridas,* *incredibili Benignitate natura,* [*Plin.* 18. 26.]

2. *Cicindelam* (*quam in Poe-* *matis male Cicindelam appellat*) *Fandem atq; Nitelam, sive Ni-* *tedulam fuisse existimavit* [*Mag-* *nus Naturæ Mystes, Cæf. Scali-* *ger.*] *non Absurde quidem; nem-* *pe a Nitore Partis Posterioris.* *unde & Græcis Λαμπυρίδες, &* *Λαμπυρίδες: attamen, ut puto,* *præter Veterum morem; quibus* [*Voss.*] *Nitela, (Martial.* 5. 38. *(quod Nemo adhuc attinadver-* *tit.)* [*Salmas. ad Solin. p. 316.*])

sive Nitedula, ut exponunt Glo- *ssæ Veteres, est Sciurus: vel po-* *tius, Servio interprete, Mus Exi-* *guus; cujus Cicero, inquit, me-* *minit in Sextiana, 72. Id Fa-* *tum Civitatis fuit; ut illa ex* *Vepræculis extracta Nitedula* *Remp. conaretur Arroderet. un-* *de liquet Nitedulam esse Muræm* *Agrestem in Vepribus agen-* *tem. & confirmat Plinius; cum* *Cap. 57. L. 8. (quod de Muri-* *bis est) his verbis claudis: Con-* *dicti & Hi cubant: rursus Æ-* *state juvenescunt, simili & Ni-* *tedulis quiete.*

Cicuritas non dixerō cum Non- *nullis: sed, vel Animi Mansue-* *tudo, cum Tullio; 2. Off. 15,* *vel Cicur Ingenium, cum Var-* *rone, 6. L. L. 79. 1581.*

Cimicilia legas 1. Decretal. *Greg. 23. pro*

Cimella, Κεμήλια: quo sig- *nificantur Res Pretiosæ, Sepos-* *itæ. [Voss.] quæ Reponuntur ex-*

tra Usus Quotidianum. [*Hadrian.*] Munera, Monumenta, quæ Magno in Pretio, habentur.

[*Littlet.*]

Circædus. *Catull.* 10. *Plant.* 4. 3. 3. 37. Catamitus. *Cic.* 2. *Phil.* 77. Puer Meritorius. 2. 105.

Cippum Ποδοδάμνη interpretatur Vetus Glossator. & in

Cippo missus, ait Nockerus: quod Cicero, (2. *Inv.* 149.) Ligneæ Soleæ in Pedes (vel Pedibus, ut *Aust.* ad *Heren.* 1. 23.) inductæ sunt. Nisi ad

Cipporum nostrorum fabricam propius accedant Numellæ; quas in Caraisicis Instrumento numerat [*Plautus*, *Asin.* 3. 2. 5.] & Machinæ Genus fuisse Ligneum, perhibet [*Nonius*,] ad Discrucandos Noxios paratum: quo & Collum, & Pedes immittunt.

Circularis. *Vulg.* Semicircularis tamen, Lemma Figura est, in *Colum.* 5. 2. pro qua Semicircularatus dixit *Celsus*, 7. 26. 2.

Circulariter. *Vulg.* Circulariter. *Suet.* *Cæs.* 84. 8. in *Orbem.* *Cic.*

Circum in Compositis plerisque mutant Lexicographi in Circum. at [*Manutius*,] Circumvenio, inquit, non Circumvenio, & Similia; conservata ultimâ literâ Propositionis. nec enim respuunt Aures Circumventus, Circumductus, Circumsæptus & Similia.

Circumactio Anno reprehendit *Scioppius* in *Strada.* Elegantissimum quidem Anno Vertente: quo usi sunt, *Cic.* 2. *N. D.* 54. pro *Qu.* 40. 13. *Phil.* 22. & *Nep.* *Ag.* 4. 4. tamen nec Alterum in 3. didis habendum; cuius nec *Livium*, Castissimum Scripto-

rem, penitus, *VL.* 1. neq; cum Abdicare se Dictatura, nisi Ando Circumactio, passi sunt. *IX.* 18. ipso Conatu rerum Circumegit se *Anagn.* XXVII. 30. Induciarum tempore Circumactio. *XLIV.* 36. Tempus anni post Circumactum Solstitium erat. [*Cell.*]

Circumferentia. *Apul.* *Flor.* 4. *Extremitas.* *Cic.* *Un.* 15.

Circumloquor frustra quasvis in *Littlet*, quamvis *Aulus* eo usus fuerit, *XVI.* 8. dixerit; *Ep.* CXLVI. cum maxime nunc proloquor Circumloquentis Ambitu: eadem sententia, atq; *Sine* ullis

Circumlocutionibus dicere, *Arnob.* 6. extr. h. e. Circuitione Anfractu, *Cic.* Quicquid enim significari Brevius potest, & cum Ornatu Latius extenditur, Periphrasis est: cui Nomen Latine datum est, non sane Oratoris aptum Virtuti,

Circumlocutio. [*Quintil.* VIII. 6.] quomodo,

Circumlocutione Poetica usum *Sallustium* ait *Gellius*, 3. 1. & quum dicere vellet *Hominem Avaritiâ corrupti*; Corpus, & Animam dixisse.

Circumscriptus Aula, insolenter [*Famianus*,] pro Proscriptus, Summotus, nam Aula Circumscribere aliquem, est Aula Septo Includere: vetando se. ut Aula pedem efferat. [*Sciop.*]

Circumsecus. *Apul.* 5. 166. Utrinq; secus. *Solin.* 65. (al. 52.) *Lucret.* 4. 927. —Oppositum —*Plautino* Altrifsecus, [*Plaut.* 3. 2. 73. & 1. 3. 122. *Merc.* 4. 16. *Rud.* 4. 4. 114. quæ recepit *Prudentius*, *Hymn.* cent.

cent. 53. pari via ex Parte Circum fugiat V. Suet. Tib. Val. Ma. pro Circum Circumf. Consider. 35.) utat Circum Loci Im. lius, 3. Ambagib. num div. 14. 2. Circum Cicero [N. pora, (S. Res Attri. tes; Ag. ces vocat. probasset: Lippius. [Ligiosus Q. genus, in. (quod Sc. (quod Sc. fæ dicar. Circum cariv dic. mus. [V. Circum 184. in O. Circum Circumdat. Citra p. num Lat. Plin. 35. Quintil. 7. [Sciop. Auctor, el quia pe. [Borr.] cent.

cent. 53 : ambitiose vero consecrari videtur Baudius, pro Altera ex Parte ; Contra. *Cic.*

Circumspectus homo, ne refulat Vulgus ; sciat eo usum esse Suet. Tib. 21. 3. Quintil. 10 : 1. Val. Max. 1. 1. 20. Caterum, pro

Circumspiciencia Gellii, 14. 2. Circumspectione, & accurata Consideratione Ciceronis, (4. Ac. 35.) utatur.

Circumstantiam Hostium, & Loci Importunitatem dixit Gellius, 3. 7. item, in Negotiorum Ambagibus, & Ancipiti Rationum diversarum Circumstantia. 14. 2. sed,

Circumstantias rerum, quas Cicero [Numeros. (Gifan.) Tempora, (Schorus.) Attributiones, Res Attributas, Res Circumstantes ; Agellus Rerum Appendices vocat : nisi Nova plusculum probasset ; nequaquam dixisset Lipsius. [Sciop.] at, non ita reliquos Quintilianus ; qui, Hoc genus, inquit, Argumentorum (quod Sc. ex Antecedentibus, Functionibus, & Consequentibus trahitur) sane dicamus ex

Circumstantia : quia Placitum dicere Aliter non possumus. [V. 10.]

Circumvolvere. Virg. 3. Æ. 84. in Orbem torquere. *Cic.*

Circumvolutus. Plin. 10. 62. Circumdatus, Cinctus. *Cic.*

Citra pro Sine, Argentea de-
mon Latini Sermonis Ætate,
[Plin. 35. 11. Suet. Aug. 24.
Quintil. 7. 3.] usurpari Captum
[Sciop.] Reclamat Bonus
Auctor, Ovidius, 5. Trist. 8.
[Borr.] quia peccavi Citra Scelus . . .

Cius in Tius.

Clanculo. Apul. 10. Macrobi.
5. 18. Clanculum. Terent. A-
delph. 1. 1. 27. Clam. *Cic.*

Clango Tubarum. *Immo* Tuba
Clangit : [Lucretium Clangente
Tuba. Val. Flac. 3. 349.] Tu
vero Tubam Iustas, Tuba Ca-
nis.

Clarificat Visum [I] Plinio,
20. 13. tribuit Littletonus, &
Cellarius : reprobat Hardwinus ;
testaturq; in Omnibus MSS. esse
Compurgat, i. e. ut Idem ali-
bi loquitur, Oculis Claritatem
affert. [II.] Ecclesiasticis id
est, quod Clarum facio, Illustro,
& quod Idem dicunt, Glorifico.

Classici dicebantur, non Om-
nes, qui in Classibus erant ; sed
Prima tantum Classis homines . . .
hoc eo stricte Notavi ; quoniam,
in M. Catonis Oratione, qua
Voconiam Legem suavit, queri
solet, Quid sis Classicus, Quid
Infra classem. [Gell. 7. 13.]
Hinc

Classicorum Scriptorum apud
Rundem appellatio, Ite, inquit,
& quando erit Otium, Querite,
an Quadrigam, & Harenos dixe-
rit, e Cohorte illa duntaxat An-
tiquiore, vel Oratorum aliquis,
vel Poetarum : i. e. Classicus,
Assiduusq; aliquis Scriptor ;
non Proletarius. [XIX. 10.]
[II] Assiduus, in Duodecim Ta-
bulis, pro Locuplete, & facile
Facienti, dictus, aut ab Assi-
bus, i. e. Ære Dando ; (quia
Asses Duit, h. e. Det. Offel.)
quum id Tempora Reip. postularent
aut a Muneris, pro Familiari Co-
pia faciendi Assiduitate. [Gell.
XVI. 10.] [III] Proletarii ap-
pellati

pellati sunt, qui in Plebe Tenues-
simi, Pauperrimi; erant: [Gell.
Ibid.] qui; nihil Reipublice
exhibebant; sed tantum Prolem
sufficiebant. [Nonius.] Prole-
rius Sermo inde Vilis, & Ple-
beius dicitur, [Plauto, Mil. 3.
1. 157.]

Clathri. Colum. 8. 17. Cla-
thros, Hor. A. P. 473. Clathris.
Col. 8: 3. 10: 72. Queritur,
Clathrus, an Clathrum dici de-
beat. Prius suadet; quod Clathri,
non Clathra legamus: Posterius
vero Grammaticis placet. & pro-
pterea est, quod Claustrum Gr.
Κλῆθρον, Κλῆθρον, & Hely-
chio teste, Κλῆθρον: nempe
ἀπὸ τοῦ Κλᾶσαι, sive Κλῆσαι.
sed quia, Nulpiam, vel Clathrus,
vel Clathrum legitur; Utroq;
tutius Absinebimus. [Voss.]

Claudissimus Averser; quia
Veteres refugiant; neq; ulla id
Nobis exprimat Necessitas. [Voss.]

Clavis Regni. vid. Claustra.

Clausuræ. Clusuræ. Cod. Theo-
dos. Gr. Clusæ. Karol. M. Hinc-
mar. Sieb. Gr. Ὀχυρώματα
σῶν Διαβόρων. Theophyl. Si-
mocatta. Angustie Aditum,
qui Regionem Aperit. Curt.
3. 4. 4. Claustra. Liv. Csc. Gr.

Clementia videtur Propria
esse Imperantium Virtus. & Vere
Antonius apud Lamprid. in
Commod. sub f. non quicquam
est, inquit, quod Imperatorem
melius commendat Gentibus,
quam Clementia. hæc Cæsarem
Deum fecit: hæc . . . inde inter
ceteros Imperatorum Titulos,
Hic quoq; fuit; ut Clementis-
simi, seu, quod Idem est, Indul-
gentissimi vocarentur. In Ap-
pellando quoq; Id Verum, & quasi

Solenne erat, Clementia tua, seu
Indulgentia tua. Spartian. Get.
imit. icio, Constantine Angu-
ste, & Mulcos, & Clementiam
tuam, Questionem movere pos-
se. Id Sever. sed quia Verum
Suggerendum est Clementie tue,
ac Pietati; Lecta referabo, ita
Capitolinus, & Alii. [Buchm.]

Clementior Vallis. [Strad.]
nimirum, apud Tacitum legerat
Colles Clementer assurgentes
Molle, & Clementer editum
Montis jugum. & quoniam
Vallis, & Collis totidem literis
dicuntur; nihil inter eas interesse
nec minus Clementem Vallem
quam Clementem Collem, dici
posset censuit. [Sciop.]

Clericus, sic dict. vel, qui
de Sorte Domini est; vel, quia
Dominus Sors, & Portio Cleri-
corum. [Hieronym. Ep. 2. ad
Nepotian.] Vocabulum est Nori-
tium, ceptum Tertulliani po-
tissimum Avo. [Cell.] quod
do Κλήρι. (1. Pet. V. 3.) quod
oborto collo, a Laicis, ut Ipsi vo-
cant, ad Sacerdotes transfatum
hinc, In

Clerum alligere, Tertull. e-
in Sacerdotum Collegium. No-
merum Coopere. atq; inde E-
ista Verborum,

Clericos, Clericalis, Clerici-
tus, &c.

Clibanarios vocant Persæ, Ca-
pitolin. Severo: Sextus, Rufus, si-
Ruf. Restus, 15. & 24. Entre-
6. 7. 5. quos Cataphratarum
Lamprid. Alex. 56. Trebell. Po-
Claud. 16. Cataphractus Equi-
tes, & Loricatos, Livius, &
v. in Cataphratarum.

Clibanus est Furnus Parvus
Mobilis, Ferreus, vel Testaceus

in qu
cenca
ciaria
(sic e
5. 10.
ut Laz
mious
Æstare
Os per
nus u
Plin. 3
ceus; c
quebatu
1581.)
bilis; q
agmenta
Olla, q
banum,
15. obl
Furno
Clibanum
distingui
cum Furn
rus, 1. D
12. & Pl
rum. [Po
Climax
Exerc. 25
Reftum er
mus, & T
Rhetoricu
Rh . .
Clipeum
Cloaca i
Cloacare
Chacali, u
dicunt Ple
nullo tributa
Attamino,
Polluo,
Cluaca e
Cloaca
Victorin. 1.
posset per u
cum si
no: [Voss]
qui Purgare

in quo Panis olim; nunc Placentia, Farcimina, & alia Dulcioria decoquantur: cujus Imum (sic enim Deformat Columella, §. 10.) Summo Patentius est; ut Laxius Radices vagentur; ac minus Frigoris Hyeme, minusque Aestate Vaporis, per Angustum Os penetret: &c. — Furnus vero, (sive Testus, um.

Plin. 32. 7. unde Panis Testuaceus; quod in Testu Caldo coquebatur. Varr. 4. L. L. 27. 1581.) Magnus est, & Immobiles; & Calce, aut Intrita Coagmentatur. Plin. 20. 9. in Olla, quæ Conjiaciatur in Clibanum, aut Furnum. Colum. 12. 15. oblita vasa Clibano, vel Furno torrefaciunt, ubi vides Clibanum a Furno, seu Camino distingui: quem tamen Eundem cum Furno facit Sulpitius Severus, 1. Dial. de Virt. Monach. 12. & Plerique omnes Posteriorum. [Popm. Buchn. &c.]

Climax ille, quo . . . [Scalig. Exerc. 252.] Climax illa, qua . . . Restum erat. in quo, etiam Ramus, & Talæus offendere; cum Rhetoricum Climacem dicunt, pro Rh . . . am. [Voss.]

Clipeum in Clypeus.

Cloaca in Cluaca.

Cloacare, Faculentia plusquam Cluacali, ut cum Sidonio loquar, dicunt Plerique: quod Glossa Cyprilo tributa explicant Μωλωω, Attamino, Contamino, Inquinare, Polluo, Incesto.

Cluaca est quasi Conluaca; ut Cloaca, ut putatis. [Mar. Victorin. 1.] & videri quidem possit per u Scribendum; ([Mannut.] cum fiat a Cluo, quasi Collocare. [Voss.] Cluere enim Antiqui Purgare dicebant. [Plin. 15.

29.) nisi in Antiquis Lapidibus, & Nummis, per o scriberetur. [Mannut.] & vero Festus, quod ex Serie Literarum manifestum est, scribit, Cloacas per o; licet a Conluendo dictas fateatur. [Dausq.]

Clypeus. Grammatici Discrimen in hoc Verbo Statuunt, cum ex Declinandi, tum Scribendi ratione. Clupeum Armorum; Clypeum Imaginis. [Front.] Clipeum, Ἀσπίδα: Clupeum Ornamentum dices. [Clar.] Clypeus Scutum, ut Labienus ait: Clipeum Scutum esse a Clepere; quod Corpus Celet: Clupeum Imaginem a Cluendo, censuit [Plin. in Lib. Dub. Serm.] quam posteriorem Notationem (aut Studio Veritatis, aut Memorix Lapsu a se ipse Dissentiens) valde improbat [lib. 35. Nat. Hist. 3.] Scutis enim, inquit, qualibus apud Trojam pugnantium est, continebantur Imagines; unde & Nomen habuere Clypeorum. non, ut Perversa Grammaticorum Subtilitas voluit, a Cluendo. Caterum, audienda non sunt hæc Trifles eorum Ineptia. [Buchn.] Ego, quæcumque fuit Etymologia, quæcumque Significantiæ, quodcumque Genus, Primorem Syllabam literarum i, y, & u, Variasse autumo. Clypeus Originem propius respicit; sive a Γλύφειν, sive a Καλῶνται: Clupeus Veteris Latinitate fuit: Calami Nitidioris Clypeus; neque, refertur, Masculo, aut Neutro utaris Genere, clare patet ex Trebellio: illi Clypeus aureus, vel, ut Grammatici loquuntur Clupeum aureum Senatui totius Iudicio, in Romana Curia collocatum. [Dausq.]

L

2. Cly-

2. Clypeum cum Scuto Vulgo confundunt. cum Clypeus Rotundus sit, Cavus, & totum protegat Corpus: Scutum, Oblongum, Quadratum, & totum Munit corpus. illum, Ἀσπίς vocant Græci: hoc (contra quam sentit H. Jun.) Οὐγέβν. Liv. 8. 8. Clypeus antea Romani usi; deinde, postquam facti sunt Stipendiarii, Scuta pro Clypeis fecere. [ἀσπί τῶν Ἀσπίδων ἀνέδωκε Οὐγέβν. Dion. Halic.] Virg. 3. Æ. 637. de Polyphemi Oculo: Argolici Clypei, aut Phabeæ Lampadis instar. Id. 8. 662 ... Scutis Protecli Corpora Longis. [Voss. V. S. Ald. Manut. Quasit. per Epist. Lips. 3. M. R. 2.] — Serv. ad 9. Æn. ait

3. Clipeos esse Peditum: Scuta Equitum. cum tamen Liv. 1. scribat: Militibus Primæ Classis Arma imperata, Galea, Clypei, Ocreæ, Lorica, omnia ex Ære: Secunda vero Classis Arma imperata, Scutum pro Clypeo. & Cic. Phil. 2. Cum Gladiis Agmine Quadrato sequuntur Scutati Milites. Unde intelligitur Scuta tam Equitum; quam Peditum fuisse. sed Illorum, Longiora: Horum, Breviora. [Popm.]

Co, Con in Contrater.

Coacervatim; Coacervative. Apul. Acervatim, &c. Cic. — Acervare tamen, nisi Quintiliani est, 9. 3. & Plinii, 26. 4. Acervatio Eiusdem, 11. 53. — Coacervatio, Partit. 122.

Coacervare, ri: Ciceronis, 6. V. 54. S. R. 133. &c.

Coadjutor Suspecta Vox: sicut Multa Alia cum Co, vel Con Compositæ. nec longius abest a Barbarismo verbum Coadjuto: Simplicia enim hic Sufficiunt. [Cell.] Quod Vindictæ Coadjuto,

nonnum licuit reperire: Coadjutor autem, licet inter Castigatissimas Latii Voces numerari nequeat. Patronum tamen Qualemcumque reperit inter Inscr. Gruter. Quiniam. Nobis. Semper. Affuisti. In. Fide. Veraces. In. Armis. Strenui. Coadjutores. Nostri. Bellicosi. Et Fortes ... [Borr.]

Coæqualis Barbarus [Vossius] annumeravit: absolverunt [Vossius,] Petronii (Edit. Bourdelot. p. 147. Georgii Eyhardi, sine Mich. Casp. Lundorpii, 189. Wechel. 1621. Mich. Hadrianide 495. Blæu. 1669.) & Justin (23. 4. 9. & 37. 4. 1.) Suffragiis: Columella (8. 14.) Auctoritate [Borradius] ... Coæthaneus. Isid. 10. Hieronym. Chron. Euseb. post Præf. Tertull. adv. Valentin. 16. Apul. 8. M. p. 204. Elmenh. Inscr. Antiq. M. S. Biblioth. Vatic. Petrus Latro, seu potius Vilius Crispus, Orat. in Catil. ... Coævus. Arator, Ad. Apost. 3. Hieronym. Ep. 142. Prudent. 12. Καθην. 137 ... Æquævus. Sen. Agam. 639. Virg. 2. Æ. 561. Plin. 16. 44. Etiam Eiusdem. Plin. 6. Ep. 21. Æqualis, (Suet. Galb. 4. 3. V. 14. 1. Gramm. 17. Pers. 10. Cat. 7. 11. 8. Nep. Epam. 2. 2. Ar. 1. 3. 8. 2. Cic. Clar. 179. O. 105. Brut. 3. 1. Div. 39.) Aliqua Curt. 8. 13. 21. Nep. Arist. 1. Cic. Clar. 73.

Coævus attribuitur Ciceroni (Vat. 31. Lamb. 13. Grav.) [Lectonius;] quicquid Refragat [Manutius, 89.] qui Coævus Inducit, auctoritate V Librorum Antiquorum, (1. Osk. Ferrar. 2. Franc. Cicerini, 3. Card. Borromei,

romei, sciorum cant. Ra. p. 267. Cic. 17. p. Erfurter. Horumq. ai. Ad. in Not. ad Sententia. universi p. tur Coæ. prelinguan. vero Pro. is Little. cus in Coang. (L. 19. tribuit: cores, Hic. Var. 3. Cic. Cochle. Britannia. 3. [Voss. ingius, e. dens; & quod De. vel Medel. trienti. [esse conten. us:] signi. tionibus, stant, cur per Omnia. Coeli, ritum dic. [Cell.] N. Coelum Plur. stat. Grammat. de Turba. Charisio. 41.) faci. ap. Gell.

romei, 4. Fulv. Ursini, 5. Ma-
 seiorum :) quicquid Contradi-
 cant, Rationibus [Abramus, Not.
 p. 267. Grævius, Schottus, 3. Nod.
 Cic. 17. p. 365.] Codicis Clericani,
 Erfurtensis, Memmianorum, A-
 thorumq; Suffragiis, [Turnebus,
 21. Adv. 11. Lambinus, &c.
 in Not.] qui Coquos. vel Cocos,
 ad Sententiam convenientius, U-
 niuersi præ se gerunt. Valeat igitur
 Coævus ; & Cocis cum Jure
 relinquantur. — — Quantavis
 vero Proluxus in Coævus fue-
 rit Littletonus ; nimum sane Par-
 us in
 Coangustare. quod Ulpiano
 (L. 19. §. 5. D. Locat. conduct.)
 tribuit : cum usi sint eo antiqui-
 ores, Hirt. H. Cels. 7. 27.
 Var. 3. R. R. 16. 123. 1581.
 Cic. 3. Leg. 32.
 Cochleariam, Officin. [1]
 Britannicam vocat Plinius, 25.
 3. [Voss.] a Brit, (quod Fri-
 ngius, unde Originem arcessit Mun-
 tingius, est) Consolidare ; Tan-
 dens ; & Ica, vel Hica, Ejectio :
 quod Dentes Vacillantes Firmat ;
 vel Medetur morbo Dentes Excui-
 tenti. [2] sed Hydrolapathum
 esse contendit [Idem Muntingi-
 us :] siquidem Britannicæ descrip-
 tionibus, quæ apud Veteres ex-
 stant, cum Facie, tum Virtute,
 per Omnia respondet.
 Coeli, orum, Dubius sum Poe-
 ticum dicam, an Christianum.
 [Cell.] Nos
 Coelum inter Defect. Num.
 Plur. statuimus : de quo Magna
 Grammaticorum jam a Palæmo-
 ne Turba contra Cæsarem (ut de
 Charisio taceam, [Voss. 1. A.
 41.] facit. Cæsar (Anal. 5.
 ap. Gell. 19. 8.) Coelum ex iis

esse. ait, quæ Numero Multi-
 tudinis careant. & vero Latine,
 Coelum, totum illud Cœleste
 Corpus appellatur, quod Unicum
 est ; ut Aeris Unicum. & qui-
 dem Cœli isti, qui Vulgo dicun-
 tur Martis, Jovis, &c. Globi
 nominantur a Cicerone (Sonn. 8.
 1. Div. 97.) & Locust ille Ci-
 ceronis in Ep. ad Pat. (ille Ba-
 ro Te putabat quæsiturum, U-
 num esset Coelum, an Innume-
 rabilia ;) planè Demonstrat, Ci-
 ceroni hos Cœlos inauditos su-
 isse : Secus Solocœlismum faceret.
 Grammatici citant alios a Var-
 rone, & Cicerone Locos ; sed
 Falsos : ut Collatis Libris inve-
 nies. Citant autem Grammatici
 Omnes certatim Unicum a Lu-
 cretio Locum ; (2. 1096. Quis
 pariter Cœlos omneis convertere
 potis est ?) at Poeta Fus suum
 retinuerit : Cæsaris autem, &
 Ciceronis Judicium, nequaquam
 cum hujus Poetæ Licentia (Pœ-
 tica, [Voss. 1. A. 41. 592.] Com-
 parandum Censeo. [Ram. 9. Schol.
 Gramm. 97 : 1578, Basl. 8. 183
 1559. Paris.] Certe Cœlos, &
 Cœlorum Orbes, Lubentius Cœ-
 lestia Corpora, & Cœlestes Or-
 bes dixissem. (Bernard.) Non
 male quidem : sed tamen ne illa
 quidem suos Auctores non habent.
 Lucretii sunt : Quis pariter Cœ-
 los . . . & hæc citat Servius e
 Ciceronis Hortens. Epicurei plu-
 reis volunt esse Cœlos. [Peringe-
 niosus Muret. Perfaceto Cap. 1. V.
 L. Lib. 15. p. 388. Plantin.
 1586.] & Epicuræ quidem
 Sectæ Scriptores, qui Infinitos
 Mundos statuebant, Necessè ha-
 buerunt dicere Cœlos : idq; A-
 ναλόγως nam, & Cœlus, &
 Cœlum

Coelum usurpavere Vetusiores Urbis Scriptores. [7. Fab. Notul. ad Lucret. p. 378. Cantab. 1675.] *Quamvis* autem *Coelos* illi dicebant *Mundos*, quos putabant esse *Innumerabiles*: tamen ex eo satis constat, *Coeli* nomen, apud Latinos, & Singulare esse, & Multitudinis. [Muret. 15. 1.] Cæterum, ut concedamus Philosophis anquirere, Utrumne *Coelus* sit, ut cum *Eonio* loquar, an *Innumerabilia*, quod ait *Cicero*, 9. Fam. 26: Certe Theologorum Decantata ista, Regnum *Coelorum*, in *Coelis*, & Similia, ex Hebraismo potius, & Sylo Biblico; quam Germana Latinitate sunt Arcessita. Cum enim [animadvertente Cellario] Multi Orientis Populi Multitudinis Numero *Coelum* pronunciant: Græci Scriptores Novi Testamenti, Veterisq; Interpretes id emulati sunt. quos *Presse* secutus est *Vulgatus Latinus*, Aliiq; Ecclesiarum Doctores, Magni Numero. — Sed, & Istis,

Coelo Auspice, Duce, Propitio, Secundo; si *Coelum* Annuerit, Faverit, Juverit . . . Nil minus *Latinum*: Nihil *Gallicum* magis, (vel *Anglicum*.) habere tamen aliquid Ejusmodi videtur *Virgilius*: cum dicat, 8. Æ. 64, *Cœruleus Tybris*, *Coelo* Gratissimus Amnis. & Stat. 1. Sylv. 4. 4. es *Coelo*, *Dies*, Germanice, *Cordi*, verum [1] *Virgilianum* illud interpretor, non quemadmodum *Servius*, pro his, qui in *Coelo* sunt; verum *Coelum* *Pluvium*, sive *Aërem*, qui in *Nubem* coigitur, *Fluviosq;* augeat *Imbribus*. [2] Hoc autem *Statianum*, (es *Coelo cordi*) *Obscurum* per se,

Poeta fecit *Clarius*; cum addit, (es *Dls cordi*.) [Vauon.]

Coelicus pro *Cœlestis* frequentant *Verificatores* *Hodierni*: quamvis, perhibente *Vossio*, temporibus *Karoli M.* cum jam cecidisset *Latinitas*, *Antiquis* non sit, quando *Theodulfus Aurelianensis* (1: 564. 2: 144, 315. Gr.) *Crebro abusus* est.

Coelicolæ. *Catull.* 63. *Virg.* 2. Æ. 641. 6: 554. 3: 21, 2592. 6: 787. *Cœlites*. *Cic.* 4. *Tusc.* 63. *Somm.* S. 2.

Cœlitus. *Laëtant.* 5. *Serv.* ad 1. G. 168. *Divinitus*. *Cic.*

Coelite sub *Mensa* dixit *Adjectivè* *Pavlinus Nylanus*, *Natal. Fel.* 9. 403. & Ope *Cœlitæ* præstans, 14. 25. quemadmodum *Cœlitibus* *Regnis*, *Ovidius*, 1. *Fij* 236. [Buchn.]

Coelum in *Calum*.

Coena in *Cæna*.

Cœnatus, ut *Pransus*, ut *Potus*, ut *Lotus*. i. e. *Confecta* *Cœna*. [Nonius.] Ego sane *Pransus* sum, *Cœnatus* sum, *Potus* sum, hodie apud te, pro *Prandi*, *Cœnavi*, *Potavi*, nondum, quod meminim, igitur apud *Veteres*. [Alvar. Inst. Gram. p. 236. Colum. Ag. 1596.] nam *Sequentia*, quibus nisi posse videntur, *Testimonium*, pro *Ipsis* non faciunt. [Bang. 1. 535.] *Hor.* 1. S. 10. 60 . . . amet scripsisse ducentos *Annorum* cibum versus; totidem *Cœnatus*, i. e. a *Cœna*, *Cic.* 2. *Att.* 16. *Cœnato* mihi, & jam *D* rmitati . . . *Epistola* est illa reddita . . . 1. *Div.* 57. qui ut *Cœnatus* *Quiescerent* . . . *Milon.* 57. addidit *inscitiam* *Pransu*, *Poti*, *Oscitantis* *Ducis*. 7. *Fam.* 22. itaq; *Domum* bene *Potus*, *Seroq;* *die*ram

cum addit, . . . Ovid. 9.
 . . . Senem Potum, Pota trahe-
 re Anus. [Aluar.] sic, Ter.
 1. 2. 64. Plus potus Ado-
 lescens. Plaut. Rud. 2. 7. 8. si
 probo Appotus siem. [Buchn.]
 mirum, nihil aliud est Potus
 quam Periphrasticum
 Præteritum Passivum: veluti,
 Lavo dicimus Lotus sum.
 1. Fast. quo plus sunt Po-
 plus Siciuntur Aqua. sic.
 1. S. 6. 127. Præfusus non
 . . . domesticus Otior . .
 anquam igitur Gellius (2. 25.)
 auctoritate Varronis (8.L.L.)
 a Caeno, & Prandeo, &
 & Cœnatus sum, &
 Potus sum di-
 ea certe verba non tam pro-
 Cœnatus sum, &c. Eundem
 Usus habere; quam hæc
 Activa forma duci posse. Si
 fuerint; qui Testimo-
 Latinorum docere possint,
 Præterita Eundem usum, &
 habere, cum Præteritis formæ
 ne, quæso, Rei Litera-
 hæc invident. [Bang. 1.
 534.]
 Cœpiscopus in Rebaptizare.
 Cœptum. Poët. Cœptus. Cic.
 41. Inceptum 5, Fam.
 Cœsse pro Una, Simul esse,
 Bernard. Ep. 118. Pet.
 Ep. 134. — unde Philoso-
 allicetis Barbarie Protrita sunt
 Cœssentia — alis — are — a-
 pro Eiusdem Essentia, Na-
 2, &c.
 Cœssus in Cæstus.
 Cogitare in Corde. Vulg. Co-
 Secum, cum Animæ rem
 Versare, Agitare, in ani-
 Habere: cum Animo Confi-
 are, Cic.

2. Cogitare Super aliquem;
 aliquid. Vulg. Dies Noctesq; . . .
 Desideres, me Somnies, me Ex-
 spectes, de me Cogites, me Spe-
 res, me te Oblectes, mecum To-
 ta sis: Meus fac sis postremo
 Animus; quando Ego sum Tu-
 us. Ter. Eun. 1. 2. 113. De illis
 Recordor. Cic. Planc. 104.

3. Cogitare Res alias. de Pro-
 posito non Cogitare. vid. Ago.
 7.

Cognati in Affinitas.

Cognoscibile, natum in Philo-
 sophorum Scholis, non facile dixe-
 ro: sed, vel Cognobilis [Evy-
 vws & Onom. Vet.] cum Gel-
 lio, 20. 5. Caronem secuto, qui
 Cognobiliorem Cognitionem
 dixerat Orig. 1. 6; vel Cogni-
 tionem habens cum Tullio, 3.
 Fin. 34.

Coincidere (W. Tyr. 1. 2.) fe-
 ram; partim, quia responder Græ-
 co Συμμεπίπλω: partim quia
 Ἀναλόγως, ut ab Inquino, est
 Coinquino; sic, ab incido fue-
 rit Coincido. — Sane, in Orati-
 one vel Epistola, malim. Simul
 incidere, Tantundem Valere, in
 Unam Formam cadere, concur-
 rare, &c. [Voss.]

Coitus, Coetus, Promiscua Ve-
 terum Orthographia. hinc in Epi-
 graphæ lib. 14. Gellii, est: ex
 Cœru, Motibusq; Siderum. Lu-
 cret. 3. 857. . . qui Cœtu, Con-
 jugioq; Corporis, atq; Animæ
 consistimus uniter Apti. [Dausq.
 2. 89.] sic habent Aliquot Libb.
 MSti: Alii . . qui Comtu: A-
 lli . . qui Coitu. [Lambin. 381.
 Wechel. 1583.]

Coitu, Gellius, Hippocrates,
 inquit, Divina vir Scientia, de
 Coitu Venereis ita Existimabar:
 Par-

Partem esse quandam Morbi Termini, quem Nostri Comitalem dixerunt. namq; Ipsius verba Hæc traduntur: *Τὴν Συναγωγὴν ἔχειν Μικροῦ Ἐπιδημίας* [XIX. 2.] i. e. Coicum esse Parvum Morbum Comitalem. [Macrobius. 2. Sat. 8.] *sim.* [Galenus. Comm. 1. in lib. 3. Epidem. Hippocrati. Clemens Alex. Pedagog. 2. Plinius. 10. 52.] *Simili Detestatione* [Cicero:] *at Aliis Verbis*: Obscena Voluptas, Commiscendorum Corporum Libido, Coniunctio, Concubitus, Complexus Veneris . . . Ceterum Ganeonibus Corruptissimam Dictionem permittimus; Reliquamq; rei Veneris materiem Circumcidimus: Cum, propter Infandam Turpitudinem; Tum, quia nimium, Hac in Re, prolixe, Cloacina Veneri litavit [Stephanus Doletus in Comment. L. L.]

Collaterales dicuntur, quorum Alter Alterius latus claudit, a Latere Oppositi, Petro Bles. Ep. 15. — Plinius interim est Lateralis Dolor, 21. 21. atq; adeo Lucilii; cuius hoc in Satyris: nam Lateralis Dolor certissimu' Nunciu' Mortis. [Voss. &c.]

Collationem habere. [Vulgo. Coenulas facere. Cic. 9. Fam. 24.]

Colliger Vulgo appellant Averrois de Medicina Opus: dicere oportebat Collectanea, [Voss.] Plinius. 34. 9. sive Conlectanea: quomodo scribi precipit [Sospater.] Ego τῶν Collectaneus Principem locum dederō; & Alterum in Regni partem admiserō. [Dausq. 2. 89.] Similiter,

Collega, non Conlega, & Similia; Aurium Sensu Comproban-

te. [Manut. 203. 1566.] *quod est* Iudiciu Superbissimu [Cic. Or. 150.] Prærandas igitur Finitiones, atq; Fortissime Grammaticas ne spectaveris: Aurem tuam interroga . . . quæ Illa suaserit, id profecto erit Rectissimu. [Probus Valerius, apud Gell. 13. 20.]

Collimationem Nostri dixerunt *Εὐσυχία*, quasi Tragulam quandam Perspicacia ad Inventionem Scopulum Limis Oculis intendunt. *quoniam sunt, qui Collimationem appellare eam malunt a Lineis Visualibus in unum locum contentis.* [Budæus, 5. Ass. 257. Episcopus. 1556.] *sane*

Collimare, Sordidius verbum [Cellar. Thesaur. Fabro-Buchner. 1409.] per m Errore scribi, fidei dicat [Salmasius.] Cicerone tamen Auctorem laudat [Littell. tonus.] 2. Div. 59. Gruter. 12. Lambinus ubi Meliores Libri Oportet habere Collineer. Addit [Martinius] *Julianum, apud Gellium, 9. 1. (sed Varie sunt etiam modum Lectiones: Thys. & Gell. Conlines. Al. Collimes. Vet. Ven. Conniveas. Gisel. Conlinies.) & Apuleium, Div. 9. extr. Collimatis oculis. Collineatis, [inquit Pricæus] *cusum volui. Interim* Collimare, Collineare, & quodq; Loco, & Significatu, Re inatur. [Dausq. 2. 90.] *Interim* Colliniare proferitur [Petrus. L. C. 221.] Collineare [Cicero. ris.]*

Colonia, cum pro Colonia quævis Habitatione, & Conductu Domicilii dixisset Paulus, maluit id Alciatus excusare, quam minas Latinum; quam

Probum.
as, Ep. a
gid. 3. 2
to Gentil.
teud. 4. 6
fin. 2. 2.
Color [A
Æneus.
Hinc a
nobarbum
2.) Ru
nd, Juve
e forma
aduntur, n
pulo Victo
m adhuc
spectatis a
; ut e Ni
mitem C
Allaffon
arcolorius
Aug. Arg.
pari. 3.
f. Color
Alio mod
cior; Ali
etiam A
& Color
retatur
c. Aurelian
lorius vero
ri Coloris
nit, Vestes
quæ Vari
; aut de
Figuris An
Diversis P
obis, Pict
vero, ex l
Valla inter
ural Color,
dmanno, L
gdalinus de
mvenio; C
git Ovidius
A. nec G

66.] quæ
robissimum
ocidas igni
Foetum
averis: se
a... quæ
erit Re
alerius, a
stri dixer
regulam qu
Invenim
alis intende
t, qui Col
eam mal
unum loc
5. Aff.
[.] sane
ius verbum
atro-Buch
e scribi, J
Cicerone
udat [Lit
Gruter. 12
es Libri O
eer. Add
num, ap. G
aria sunt
Thys. &
Collimes.
as. Gisel. O
uleium, D
is oculis.
it Pricaus]
rim
illineare, Ro
nificatu, Ro
2. 90.] li
betur [Pa
illineare [Co
ro Coloni q
& Conduct
Paulus
s excusare,
um; quam

Probum. at Ita locuti, Aufonius, Ep. ad Theon. & Plautus, Epid. 3. 2. 7. ut ostendit [Sci. Gentil. 1. Nazary. 36.] & Claud. 4. 6. 38. Aul. 3. 7. 39. fin. 2. 2. 32. [Pareus. L. C.] Color [1] Aëranis. Isid. 12. Aëneus. N. L. . . Illud Con- hinc appellatum Domitium Anobardum: cui (Suet. Ner. 2.) Rure quondam reverenti, Juvenes Gemini augusti- forme ex occurfu imperasse aduntur, nunciaret Senatui, ac populo Victoriam, de qua Incer- adhuc erat: atq; in fidem pñestatis adeo permulisse Ma- ut e Nigro Rutilum, Aëriq; similem Capillum redderent. [2] Allafon, Vopisc. Saturnin. 8. Versicolorius, L. 32. §. 7. D. Aur. Arg. Mund. Versicolor, Mart. 3. 13. 32. Liv. 7. 10. §. 6. Colorem subinde mutat; Alio modo Refulget, cum A- micur; Alio, cum Suspicitur; etiam Alio, cum Despici- tur, & Colores Alternat, ut in- netatur (Salmasius ad Vo- c. Aurelian. c. 46. p. 558.): Coloris vero (Eodem interprete) tri Coloris: (unde Coloriz, ut, Vestes simpliciter dicun- tur, quæ Variis Coloribus pictæ; aut de Variantibus Liciis Figuris Animalium effigiatæ; Diversis Clavis intextæ; aut abis, Picturatis prætextæ.) vero, ex Lana non Tincta, Valla interpretatur: of its Color, Undied, uti, cum Almanno, Littletonus. [3] A- galdinus de Colore usurpari invenio; Colorem tamen in- te Ovidius, cum scribit, 3. A. nec Glandes, Amarylli,

tuz; nec Amygdala defunt.
[4] Cineritius. Cassiod. Cineraceus, Plin. 17. 5. 25. 13. Cinerens. 14: 3. [5] Crocious. N. L. Croceus. Vett. [6] Her- bidus. Sidon. 2. 10. 14. Her- beus. Plaut. Curc. 2. 1. 17. Her- baceus. Plin. 27. 12. [7] Hyal- linus. N. L. Hyalus. Aufon. Na- sel. 418. Virg. 4. G. 334. [8] Mel- leum ad Fuscum accedere perhibet Junius in Nomencl. inter Flavos Mellinum recenset Scaliger, Ex- erc. 325. §. 12. quam id faci- ant Veterum Auctoritate si qui cognoscit; cum Literatis Commu- nicet. [9] Plumbeus. Cardan. Subtilit. l. 4. Scalig. E. 325. §. 16. Veteribus de Colore dici num consueverit, Nobis nondum est Exploratum. [10] Porra- ceus. Jun. Nomencl. Prasinus. Martial. 3. 82. 10: 29. Sm. Calig. 55. 6.
Colorus, pro Coloratus, S. Ge- rard. vir. S. Adelard. cæteroqui, non multum ab it — Florus quem- admodum locuti sunt Laberius ap. Macrob. 2. Sat. 7. 240. [Voss. 4. Inst. Orat. p. 197, 198.] Enni- us, ap. Serv. 12. Æ. 905. [Pa- reus. L. C. 493.] Pacuvius ap. Fest. in Genas. [Büchn. Thes. Fab. 1028.] ipse Maro, 12. Æ. 605, [Colvius in Apul. 8. M. extr.] ex Antiqua Lectione, perhibente [Servio.] pro — Florulentus. So- lin. 7. al. 12. Auf. Pervigil. Vener. v. 16. p. 81. adjunt. Hadriani- dis Petronio, & ap. Lips. 1. E- lect. 10. Florens. Paullin. 3. Nat. Fel. 111. Apul. Apol. p. 279. Elm. Plaut. Men. 4. 2. 68. Aul. 2. 8. 15. Floridus. Ovid. 13. M. 791. Catull. C. 69. Ti- bull. 1. 2. 14. Sen. Pras. l. 4. Controv. Florens. Cic. Co-

Colus Femininum esse ex Tulio (2. Or. 277.) probat Nonius. *interim etiam in Masculino invenitur.* Catull. Nupt. Pel. & Thet. 311. **Colum amictum.** [quidam tamen Libri habent Amictam. & Ita Catullus semper. Johnson.] Propert. 4. 10. 47. **Lydo Colo.** [Lyda Colo. Passerat. Lyda Colu. Gabem.] (Voss. 1. A. 31. 508.) *adhuc alius est Locus,* Propert. 4. 1. 74. **Dextro Colo.** (Johnson. Gram. 36.) *at Dextra Colu, pro verbis Propertii, edidit Simon Abbes Gabbema, 1659: Dextro Colo Passeratius, Professor, & Interpres Regius; Paris. 1608. monet interim Veterem unum Codicem habere Dextro. at Veteres Libri Tibulli (1.3. 86.) habent Pleno Colo.*

Colludium. Ammian. 18. 9. **Solin.** 12. al. 22. **Collusium.** Ulp. **Cludium.** Tertull. **Inludium.** Sidon. **Collusio.** Illusio. Cic.

Comassari. [F. Ursin. & Buchner.] **Comessari.** [Faërn. E. mend. in Ter. Eun. p. 51. 1587.] **Comessari.** [Torrent. ad Suet. Vitell. 13. 1. & Pitiscus. & Nizolius, in Cic.] **Commisari.** [Faërn. ex Codd. Vatican. & Basilican. Terentii, Eun. 3. 1. 52.] **Commisari.** [Faërn. ibid. Cod. Bembin. & Victorius, & Pareus. 1. C. 226. ex MSS. Scic. 5. 4. 4.] **Comisari.** [Manut. ex Quibusdam veteribus Libris & Dausq; ex Cyrill. Gl.] **Comissari.** [Pareus, & Gronovius in Plaut. Scaliger in Varr. Manutius, in Orthog. 203. 1567. ex Festi sententia: ex Veltii Longi auctoritate Vossius, Etym. 151.] *Sane*

Comessari scribunt contra Omnem Antiquitatem. [Manut.

203.] *quod autem a Comessari recte scribi pertinet Torrentius in Suet. & Horatius scribit hoc ignoratone Lin. Græcæ: cujus ignoratorem Zabulo satis prodit; Aliis Indicis certo certius constat tunc illi Minervam invisi* [Dausq. 2. 90.] *Proinde,*

Comissari omnino scribenda [Voss.] *sive a קיפ [Id. laub. 1. Sat. Poës. 4.] sive כמיש 1. Reg. 11. quod displicet [Vossio, Etym. 15] sive a Κῶμα, quod licet [Id. ibid.] sive a Comitare [Id. ibid.] sive a Comel [Torrent.] sive a Κῶμα, [F. sive a Κῶμα, [Varr. 6. 1. 79. 1581.] sive a ΚΩΜΑΖΕ qua Vera omnino Origo, [V. Derives. Quamquam in*

Comissari, cur Tantopere *i in secunda sede pugnant, Martius, in Orthog. & Lambinus ad Horat? cum Analogia ex praedictis peti nequeat: in qua est i; in Κῶμαζω vero a, quod cilius in e, quam in i transit, cent Subtel a Talo, Eculeus Aculeus in Glossis, & Prius in Epigrammatis. quare lubet tam in Plauti Editione sequi, sim Comessare Scribentem per* [Dausq. 2. Orth. 90.]

Combinare Barbarum, *Jungere, Connectere. [Vossius] sed non plane nihil tribuendum Sidonio, 9. 8. Obsequia Combinans, numeris æquata; meritis, [Borr.] Glossa Comino, Καλὰ τοῦ Ζευγὸς Combusta est Domus.]*

Concinneq; ut Multa, Timor *qui cum in Historia dicitur qua Nocte Natus Alexander*

alem D
Deflagravit
esse M
zon in F
aluisse,
D. 69 ..
lo, ut om
re Deflagre
Comitit
quid lube
Dominam
nam, Duc
Comitem,
missimam
to si nome
Femina.
Generis Co
Natura Vi
par Rati
El. 3. E
ia censa
antistes, C
eris Com
e formare
ita, Clie
ter. sed H
terres: M
ultritas a
ultrissima
hiucentem f
alde placet
sto; quia f
tare Illustri
Cuius p
terius qua
nimo Gul
zum ad
[Voss.]
Commast
Commate
Commend
endaticins.
Maxim
agistris D
nam Excu
undo huic V
des Ej a

ad eam Diana Ephesia Templum
 Desagravisse, adjuuxit, minime
 esse Mirandum; quod Diana,
 cum in Partu Olympiadis Adesse
 voluisset, Absuisset Domo. 2. N.
 D. 69 . . . fore tamen aliquan-
 do, ut omnis hic Mundus ardo-
 re Deslagret. 4. A. Q. 119.
 Comitissam, vel Ducissam
 aud lubens dicam: sed potius
 Dominam Ducem, vel Celsissi-
 mam, Ducem; item Dominam
 Comitem, vel Comitem Illu-
 strissimam. Si enim Dux in Vi-
 ro sit nomen Dignitatis; erit &
 in Femina, cum Vocabulum sit
 Generis Communis: (Cic. Lal.
 Natura Vivendi Dux Optima.)
 et par Ratio in Comes. (Ovid.
 El. 3. Est inter Comites Mar-
 cia censa suas.) Dixeris etiam
 Antistes, Cientes, Hospes, esse Ge-
 neris Communis, & tamen ex
 se formare hos Traduces, Anti-
 sta, Clienta, Hospita. non Dif-
 feret. sed His utor; quia praeivere
 letes: Illis, non item; quia
 auctoritas deficit. Quæras an ut
 Illustrissimam Ducem, ita & Ar-
 chiducem sim dicturus. Sane non
 valde placet ea Vox in Masculino
 solo; quia Hybrida est. sed Va-
 riarum Illustrium Heroum Titulos
 in Cuivis permittitur. & non est
 deterius quam Archigubernus, pro
 summo Gubernatore apud Jabo-
 num ad SC. Trebell. 50. 46.
 [Voss.]
 Commasticare in Masticare.
 Commater in Compater.
 Commendatorius, pro Com-
 mendatitius, Sidon. 9. Ep. 10.
 & Maximis vero Latinitatis
 Magistris Difficile fuerit quic-
 quam Exculpere, quod Viendi-
 cando huic Verbo deserviat, Na-
 tura Ei a

Commendator, quod Little-
 tonus, vel Aliorum Errores descri-
 bens; vel Sua usus Licentia, Ci-
 ceroni adscribit: Usurparunt qui-
 dem Symmachus 1. Ep. 40. &
 Vopiscus in Prob. licet Veterum
 Testimonio tueri neglexerit Forum
 Romanum.

Commensalis (Pet. Bles.)
 Convictor est, vel Socius Men-
 sæ, Pure loquentibus. [Voss.] Cic.
 F. 16. Ep. 21. Utor Familiari-
 bus, & Quotidianis Convictori-
 bus, quos &c. Ovid. 4. Pont. 3.
 15.

Commerciarius & Commer-
 cius pro Negotiator, vel Merca-
 tor, non Infrequens Barbaris. [vid.
 Du Fresnii, & Meursii Glossa-
 ria.]

Commereri in Mereri.

Commessari in Comassari.

Commisereri alicujus. Barb.
 Commiserari fortunam alicujus.
 Nep. Ages. 5. 2.

Commisarius Perulgatum est:
 Rectius dixeris Judices, vel Rei
 Inquisitores. [Voss.]

Commodandi verbo, aut Abu-
 sus est Cicero, (quod ait Popma,
 quando inquit: Commodasti Tri-
 tici Modios . . . 6. Ver. 9:) aut
 Philosopham Grammaticorum
 Accurationem, vel non Intelli-
 gens, vel Despicatui Ducens; O-
 rationem suam Multitudinis Au-
 ribus accommodavit. Novi Incom-
 parabilem Vossium Vim eludere
 hujus Loci alia Interpunctione, ac
 Statuere, Commodare Pecuni-
 am Latinum non esse. Verum, ut
 Reprobemus & illud Plauti Afio.
 3. 3. 135. multa supersunt Argu-
 menta, quibus Demonstratur, Com-
 modare pro Mutuum Dare Latini-
 num esse. Cic. pro Marcel. Hac
 M a Vir-

a Virtute Donata : Cetera a Fortuna Commodata esse videntur. Id.

1. Off. 51. Quicquid sine Detrimendo possit Commodari; id Tribuatur vel Ignoto. Id. pro Cael. 32. quæ, si se Aurum Cælio Commoddasse non dicit . . . itidem & Liv. 34. Quintil. 5. 13. Ascon. in Verr. Hygin. Fab. 69. Publ. Syrus, in Mim. Sallust. B. C. 16. p. 39. Varr. 1677. Patern. 2. Plaut. Rud. 2. 4, 21, 22. Petron. Erhard. p. 119. v. 17. & 143. 10. ann. 1621. Hadrianid. 359. 5. & 394. 12. 1669. Senec. Ep. 62. & 104. & 120. & Polyb. 31. 2. 17. 32. Hercul. Oct. 265, 1305. Capitolin. in M. Antonin. Arnob. 4. & 5. Lactant. 1: 3: 4: 7:

Commonitorium videtur, quale Commonitio est apud Quintil. 4. 2. Sed non arbitror quenquam Quintilianum Etate, nedum Tullii Priori usum esse. [Voss.] Vsi Symmach. 5. 21. & 22. Ammian. 28. 5. Sidon. (figurate) 8. 11. Vincent. Lirin. Præf. lib. adversus Hæreses: Sublevanda, inquit, Recordationis, vel potius Oblivionis meæ Gratia, Commonitorium mihi parasse suffecerit. unde & Verus Libri Inscriptio promanavit: Commonitorium Peregrini adversum Hæreticos. dissimulato sc. Nomine, ut est apud Genad. in Catalogo.

Communiter Barbare abutuntur, pro Vulgo, Fere, . . . sive (quomodo Littletonus interpretatur) Commonly, Ordinarily, Generally. V. G. Communiter ita fieri solet, pro, Vulgo evenire solet, Plerumq; accidit, Passim evenit.

Compacto scribi Rescriptum est: Palmerius, variis locis, in Spicilegiis,

Compacto præfert, & scribit (Plaut. Capt. 3. 1. 24.) scribit templo de Compacto [Scribatione tunc Tralatitia (Lips. Elest. 12.)] rem geri. P. Competentia scribit Compactio. Depeciscor, Desetiscor, Exetiscio; in id Colonienfens Membranas allegat; potuit & Festum Exercirent, Sarcirent. sic & Depectionem pro Pacto Agnoscit Compactius, 2. Obs. 15. Palmerius sequitur Acidalius in Curt. Hæc Angusta via videtur Aliis, Scrupea. * a Rusticioris Sali; sed Consuetudine; e ejus vi, quo Compositio, partibus multis, nascebatur. [Dausq. 2. 9.]

Compacto tantum, dixit franius, & Plaurus — Capt. 3. 29. De Compacto, Pseud. 1. 126. Suetonius (Cæs. 20. 12) Ex Compacto: Dio, (38, p. 6) ἐκ κατασκευασµῆς. ita Virg. 2. Æn. 129. Composito nupit vocem, &c. sim. Ter. Phor. 5. 1. 29. Nep. Datam. 6. 6. voci inest significatio Fraudis & Dolosi alicujus Pacti. Liv. 1. & cum jam Composita omnia Proditionem essent. iterum, Compactio narrat, ubi Muri Syracusani ceciderunt per Insidias fuerint, sic & e muro ex Composito Tuba data. Signum erat. & l. 1. c. 9. eandem Vocem inserit in Fraudis. verba sunt: unus Composito rem orditur. & ita fugit ex Composito Gabius. Nabis, in Virgilio subaudies ex Apul. Apol. 1. nam Ille Composito: ex Livianis Expletis, Ex. [Pareus, L. C. Cæ. ad Virg. p. 2. 163. &c.]

Compactor in Bibliopegus.

Compographis
Sello
Compluri
Comparat
Thysius,
Compa

Rece
Msc. 2.

365.

Præf. L. C.

(a) alicui

p. 26.

Comp

72, 76

Declin

L. L.

meatum.

38.

Comp

Modi qui

ter Ultraj

go recense

um haut

scianus, l

651. Alii:

parativus,

perlativus

Libyæ

Voss. 2. A.

Indefinitur

L. L. 10

banus,

de Dialect

Quintilian

Compan

commodatin

minibus, l

Comparatio

non sunt.

similis, Ge

verbia, A

Voss. 2.

Commodius

cativum p

Comparative, *quoniam* Lexi-
cographis non animadversum, in
Gellio (5. 21. p. 359. 1666.
Compluries quum dicimus, non
Comparative dicimus.) ediderunt
Thysius, & Oisellius.]

Comparatum est (α) cum ali-
is, Recentiores: (Hacspan. 2.
Musc. 2. Ruperr. ad Val. Max.
p. 365. Buchner. Or. 9. Voss.
Præf. L. de Vir. Serm. p. 4. &c.)
(α) alium. Vett. [V. Vorst. 2.
p. 26.]

Comparatio. Priscian. 1. 3.
p. 72, 760. a. 1545. &c. Ge-
nus Declinationis Augendi. Varr.
7. L. L. p. 94. 1581. Incre-
mentum. 7. 87. Contentio. 7.
98.

Comparisonis Gradus (Gram-
m. Modi quidam Collationis, Va-
ler. Ultraj. p. 150. 1604.) Vul-
go recententur Tres. — Positi-
um hanc reſte appellant (Pri-
scianus, 1. 3. p. 70, 71, 629,
&c. Alii:) cum & Ponat Com-
parativus, atq; adeo etiam Su-
perlativus: qui Græcis iccirco a
Τριβυαι dicitur Τριβυαίικος.
[Voss. 2. A. 23. 790.] Ἀπειροσ,
Indefinitum vocat [Scaliger, 4.
L. L. 101.] Simplicem [Ste-
phanus, Animadv. in Corinth.
de Dial. 49.] Absolutum
[Quintilianus, 9. Inst. 3.] —

Comparativi nomen nibilo Ac-
commodatius est: cum & iis No-
minibus, Adverbiisq; instituat
Comparatio, quæ Huiusce Gradus
non sunt. talia sunt Similis, Dis-
similis, Geminus; & inter Ad-
verbia, Æque, Similiter, &c.
[Voss. 2. A. 23. 790.] Itaq;
Commodius Τριβυαίικον (Supe-
rativum p. 259.) quam Συγ-
γλυαίικον appellari potuit. nec enim

reſte a Græcis Superlativum dic-
tum fuit Τριβυαίικον: Con-
sultius Ὀλοθυαίικον; aut Ἀπερ-
θυαίικον. [Scal. 4. L. L. 101.
p. 258.] Neg; — Superlativi vocis
satisfacit; quando Comparativus
quoq; Superlationem indicat. [Voss.
790.] Τριβυαίικον autem non Ὀλον
significat; sed Ipsum habet suos
Gradus. [Scalig. 258.] itaq; dici
a Latinis debuit alio nomine,
quod Ultimum Excessum indi-
caret. [259.]

Compassio. Vulg. Συμπά-
θεια, Misericordia, Misericordia,
Commiseratio. Vett.

Compater, & Patrinus dici-
tur (jam ex Ætate Karoli M.)
qui de Sacri Baptismatis fonte
Elevat; sive Susceptor; [Su-
perest enim nonnullum Priscæ Con-
suetudinis vestigium; cum adhi-
bentur Susceptores, ac Suscep-
trices: quos Compates & Com-
matres vocant Quidam. (Erasm.
in Vir. Orig.) vel Sacre Initiationis
Arbiter. [Voss.] Sponsor Fi-
dei dicitur [Tertulliano, de Bapt.
18.] Offerens [Augustino, 1. de
Peccat. Mer. 34.] Pater Lustricus
[Quibusdam:] Propater [Cel-
lario] ad Latinam Analogiam
propius videtur accedere. nec sane
Inelegantem iocabatur [Frischli-
nus:] Propater esse volo; sed
nolo Compater esse. [Henrich-
mannus (Inst. Gram. Præf. ad
Studiosos, ut Barbariem eliminant,]
Baptismatis Testes appellat. ad
hanc igitur Normam emendes Ista:
Compaternitas, Commater,
Matrina, & Similia.

Compatescere volumus vestrz
Infirmitati, diſum [Wicherto,
Ep. 82. Farraginis Ep. S. Boni-
facii,] similiter atq;

Compati, quod [1] Recentioribus (1) nonnunquam sumitur pro Convenire. [nam, ut Poëta; Non bene Conveniunt, nec in Una Sede morantur, Majestas & Amor: sic Pseudo-Ovidius: Nec se bene Compatiuntur, Livor & Ambitio.] (2) usitatus intelligitur de (a) Corporis Cruciatio: [Alcim. Avit. ad Christum Cruci suffixum: ceu tibi Compasso, miserans succurre Latroni.] vel (w) Animi Affectione. [Hieronym. Ep. 87. Compatientis Affectu. P. Bles. Ep. 84. Compatientior nullus.] [11] Veteribus Ignorum.

Compatior. Vulg. [Cic. Miseratione, Misericordia moveri, commoveri: Misericordiam alicujus Capere; vel Misericordia capi, affici, &c. in Epistolis maluit identidem Græca: Συμπάθεια, Συμπάχω, Συμπάθεις.

Compatior in Condoleo.

Compatriota legas apud Guil. Malmesb. (1. Gest. Angl.) P. de Vineis (3. 41.) atq; (si fidentum LITTLETONO, Ultima Cascorum Monumenta Ruspanti) etiam Catullum: Credo, quia Guarinus Veronensis in Epigrammate, quod Primæ Catulli Editioni (1481) præmisit, sic scripserit: ad Patriam venio longis de finibus Exul: Causa mei Reditus Compatriota fuit.

Compatriota. Vulg. Conterraneus. Plin. N. H. Præf. 2. Civis, Popularis. Cic.

Compendium in Breviarium.

Competenter. Prud. Roman. 118. Apul. Apol. 316. Convenienter, Congruenter; Satis; Merito, &c. Cic.

Competens (Ulp.) Judex (Cic.) Legitimus.

Competentia. Gell. 1: 1. 14. 1. Convenientia, Proportio, Conformatio. Cic. sed

Competentia, pro Mediocritate sive eo, quod Satis est, plane Barbarum.

Compétitor: Vulgus. Competitor: Erudita Pronunciatione Artifices.

Competit in eum Actio. Quintil. 3. 4. Cuncta Voto Competunt. Colum. 4. 10. . . initium, finemq; Miraculi cum Otthonis Exitu Competisse. Tacit. 2. 50. — Quid in quamq; conveniat, Res ipsa docebit. Cic. 2. Inv. 44. sim. 5. Verr. 2. 69. nisi omnia Turpia in Istant Quod drave apte viderentur, pro Ca. 69. faciesq; me, in quem die Romana Incidunt Mytheria, Certiorem. 6. Att. 1.

Compile pro Colligere, Selecta Colligere, an Barbari Crimine absolvi possit, Incertum est. Veteribus quippe Malam Partem significat [Cell.] Diripere, Exhaustire, &c. ut . . . ne te Compilent fugientes: Hor. 1. S. 1. 78. ita, Compile Aedes, Cic. 1. N. D. Aerarium Vatin. Fana, 1. N. D. 87. Hereditatem, Plaut. Asin. 2. 2. Oppidum ostiatim, Cic. 6. 53. Provinciam, Consulem, Exercitum, 3. V. 35. Remp. Vatin. 5. Scrinia, Hor. 1. S. 120. &c, Eleganti Translatione, Sapientiam ab ipsis Cautis [Cic. pro Mur. 25.]

Complacentiam habere in aliquo. Concil. Senon. Oblistere Acquiescere in . . . sic Placuit mihi, &c. Cic.

) Judex
I: 1, 14
ortio, Con
mediocritate
est, plan
us, Compe
ronunciatio

Actio. Quin
oto Compe
... inici
li cum Otho
ie. Tacit. 2
quamq; re
docebit, C
Verr. 208
Inflam Qu
tur. pro Ca
quem die
ysteria, Cer

Colligere, (C
an Barbari
sit, Incertu
pe Malam
Cell.) Dir
&c. ut . . .
gientes: Ho
mpilare A
D. Ararium
D. 87. Ha
Asin. 2. 2.
a, Cic. 6.
consulem, E
Remp. V
or. 1. S.
yalatione, S
Cautis IC

habere in a
Obletare
fic Placitu
Con

Complexionis Bonæ homines
dixit Firmicus (5. 9.) de Tem-
peratione Corporis, (Cic. 4.
Off. 30.) ac firma Constituti-
one: (3. Off. 33.)

Complex qui uno Peccato,
del Crimine, alteri est applica-
tus ad Malum. *Ibid.* 10. Com-
plices Sectæ Impiæ. *Prudent.*
Am. 822. Complicibus op-
pressis. *Sidon.* 8. 11. Complices
assisterunt Criminis. *Cassiod.* 5.

Complexa Verba. *Vulg.* facta
Conjunctione, ut Versuti-lo-
quus, Ex-peſtorat. *Cic.* 3. *Or.*
52. Juncta. *Partit.* 53. *Or.*
86. Copulata. *Or.*

Complures in Pluries.
Componere Verba. *Vulg.* Jun-
gere, *Cic.*

Composita Verba [1] *Sallu-*
sti Culta, & Ornata sunt. non
ant, inquit *Martus*, Composita
verba mea. parvi id facio. ipsa
Virtus satis Ostendit: Illis
crificio opus est; uti Turpia
ista Oratione regant. *Bell. Jug.*
85. p. 345. 1677. [2] *Vul-*
Copulata sunt. in Complexa.

Compositum Corpus, in Ka-
ryceia. I. 3. w.
Compositor qui appellatur in
graphiis, Grammatolestes,
Grammatothetes dicatur;
et quocunq; appellari nomine
træco potest. [*H. Stephan.* in
Sallimach. a Se Edit. 1577. p.
n.]

Comporatio utitur Cicero,
Sen. 45. Bene Majores nostri

Accubationem Epularem Amicorum,
quia Vitæ Conjunctionem habe-
ret, Convivium nominarunt:
melius, quam Græci; qui hocdem,
tum Computationem, tum Conca-
nationem vocant.] refugit (quod
Linguae hujus Ingenium est)

Compotator. quod usurpavit
Firmicus pro Compotor: *Cic.*
Phil. 2: 42. 5: 22. &

Compotatrix, pro Compotrix:
Ter. And. 1. 4. 5. sim:

Compransoribus tuis, & Col-
lusoribus hunc tu agrum divi-
debas, dixit Cicero, 2. *Phil.* 3.
Neq; tamen propterea dicere au-
sim

Comprandere, pro Una Pran-
dere, cum Sarisburiensi, Firmi-
co, &c.

Compressa Voce Contritum
Plerisq; [non Animadvertentibus,
Comprimere Linguam, Orationem,
Vocem, esse Omnino Ob-
ticescere] pro maxime Depressa
sive Oppressa, & Sedata Voce

dicere: Voce, & Oratione Sup-
pressiorem esse: Oratione uti
Placida, Submissa, Leni, ut Ci-
cero loquitur; sive, ut *Livius*,
Submissa, & Infraſta. *Lucili-*

us: Deducta tunc Voce Leo . . .
Pomponius: Vocem Deducas o-
portet, ut Mulieris videantur
verba: cui *Alius* respondet: Ego
reddam Vocem Tenuem, &
Tinnulam, etiamnum Vocem De-
ducam? quomodo *Virgilius*: De-
ductum dicere Carmen. i. e.

Humile. [*Sciop. &c.*]

Computare. *Cic.* 2. *Phil.* 37.
Rationes Inire, & Subducere.
Id. Hortens. 3. N. D. 71. Hinc
Computator, *Mamert. de Stat.*
Anim. 2. 9. qui Supputator, A-
rithmeticus *Firmic.* 5. 8. &

Com-

Computista. immo Compotista Subtilis, & Infernalis, dixit Jo. de Thwrock, Chronic. Hungar. 9. 2. 92. pro Rationum Consciendarum Intelligence.

Computus, Firmic. 3 : 12. 5 : 15. Computatio. Plin. 2 : 108. 17 : 22. Subductio. Cic. 2. Or. 30. Calculus. Amic. 58. Con in Confrater.

Concaussa. Barb. Causa Adjuvans. Cic. Est. 41.

Conceptus Animi. Vulg. Cogitata. Ter. Phorm. 1. 5. 53. Cogitationes, Senfa, Notiones, Cic. nam

Conceptus Veteribus, aut [1] Conceptionem ipsam (Cic. 2. Div. 49.) significat ; [Conceptu & Sacu. Id. 1. D. 43. Un. 35:] aut [2] Ferum. [Plin. 2. 22. mortuo Conceptu.]

Conceruo, pro (1) Cerno, mere Barbarum ; pro (2) Pertinet, Βεβαιώτερον. [Cell.]

Concerno, Littleton. Nizol. R. Stephon. ex Cic. Pet. Conf. 16. al. 5. ubi Confido, Optimi quique Codices ad MStorum fidem Emen- dati.

Conciliare verba Plinii cum verbis Dei, pro, in Concordiam, seu Consensum redigere, scripsit Josephus Burdosciger, Veterator ad Novandum natus [Sciop. S. H. 142, 141.]

Concio cum c quis dubitat scribendum esse ? cum sit, ut ait Festus, dicta quasi Convocatio : ut a verbo Concire deductum esse videatur. hoc notavi, ne quis moveatur ; si quando in Veteribus Monumentis viderit Contio. [Munt.] nam Depravata sunt ; & ea excusculans Andreas Bra- ban- tus est perunctas Facibus ora. [Dausq.]

Concionatores haut lubens vocitatio Τὸς δὲ Θεῷ λόγῳ Κήρυκας, Praecones verbi Divini eo quod sciam ab Antiquis hoc vocabulum in malam accipi partem solere, pro iis, qui Auram Popularem captant, & Concionibus Tribunitiis Populum gaudent adversus Proceres concitare atque accendere. [Voss.] Unum tantum Locus Ciceronis (4. Catil. 9. intellectum est, quid interstet inter Levitatem Concionatorum ; & Animum vere Popularem, Saluti Populi consulentem) Vossium in hanc Sententiam impulit. neque enim vocabulum Conciogatoris temere alibi apud Latinum Scriptorem reperietur — Caterum, quia Ciceroni solum benti cum Seditiosis negotium erat vocabulum sua natura Μέσος, & Promiscuae Significationis in Deteriorem id temporis deflexit : nos interea ab Altera illa, & Potiori significatione absteruimus quoties Res, & Ratio postulaverit — Quid ? quod (1) Rhetor vocabulum aliquando in Sinistram rapiatur Partem : ut jam ante Luciano, & Aristophane probavit Brodæus 1. Misc. 7. immo (2) Orator Alius est omni Latine cumulat Ciceroni ; Alius in conditus — Esse autem Concionis, & Concionandi notionem Ancipitis Significationis, facit fuerit Evincere. — Cicero, Ar. de Religionibus Sacris, & Ceteris moniis Concionatus est. Concionatorum Nostrorum Instituta quid Convenientius ? [Borr.]

Concivis, ex Ἀναλογία vocatus Condiscipulus, & Commilitis Civitate dante non dubitavit

[L. Valla] reformidat. Eleganti- expressit. Damnat. Erasmus [chius] Casam & exactum, tum prin- dictum [consente] curus est. Asterisco, no, notat. are possit. Frontinus. Conciv. Conclu- ditione. tribendi. ad Hodi- Sciop. S. Conclu- tuere. Conclu- am, Delit- st. Latin. Conccq- comminu- adeo Immu- 24. Plata- ni Calore. mens. ut ullum. em, quin- equatur. 2. 7. — Di- ante Conc- ere, [Plin- bom Der- sis. Dalec- immodo, D- ti Divid- D. 134. Praeparat-

[L. Valla, 4. 83.] *nec in Carmine reformidavit* (N. Sudorius.) *qui elegantissimis versibus Pindarum expressit.* [Voss.] *Sed merito Damnat.* [J. C. Scaliger, Or. in Brasim.] *nec, quem [Borrichius] laudat, Frontinus ejus causam tuebitur: qui (de Limit.) exactum, inquit, Concivium locum primum appellatum, deinde dictum Fœdum. Locus enim consente Cellario,] ita Subobscurus est, etiam a P. Scriverio, Hieronico, Suspectæ Scripturæ signo, notatus; ut non facile Divinare possis quid scribi voluerit Frontinus.*

Concivis. Barb. Civis. Vett.

Concludere *Absolute*, & sine restrictione dictum, pro Finem scribendi facere, *Non-Latinum*: sed *Hodiernam olet Hetruriam.* Sclop. S. H. 109.]

Concludere tempus. *vid.* Concludere.

Conclusi mecum. Barb. Cernam, Deliberatum, Constitutum & Latin.

Consequere est Exterere, comminuere, Conficere, atq; immutare: [Cic. 2. N. D.

24. Platea Conchas Stomachali Calore Concoquens, & postea vomens. 2. 24. Cleanthes dicit ullum esse Cibum tam Gracem, quin js Die ac Nocte Concoquatur. 2. 136, 137. Plin. 11.

7.] —Digerere est, vel [1] Concotionem (1) Dividere, [Plin. 11. 37. Digerunt cibum Dentes Acuti. oi Tois. Dalecamp. p. 792. 1669.

modo, Dentium Adversi Affecti Dividunt Escas, Cic. 2. D. 134.] & (2) Coctionem Preparare: Cels. Pref. vel

[11] post Concotionem (3) Distribuire: [Cels. Ibid. Digerunt Cibum & Potio in Omnes Membrorum Partes. Senec. Controv. Proam. 1. post Cœnam sero Lucubrabat; nec patiebatur Alimenta per Somnum Quietemq; Aequaliter Digeri: sed Perturbata, & Dissipata in Caput agebat.] Quod vero nobis Obtruderent Nizolius, & Dolerus [4. Att. 16. Stomachus Concaluit, ut Digerat multa Cruda facilius.] videtur fuisse Interpretatio vocis Concaluit: postea temere ab Imperitis Librariis in Ordinem verborum Ciceronis traducta. In Antiquis enim Libris ea verba non inveniuntur. & sunt sane, inquit Victorius, Cicerone Indigna, si Diligenter Attenderis.

Concordantiæ vocabulum fecere Librorum Titulum. sed Latine in (a) Vocabulis dixeris Indicem omnium Vocum: in (æ) Rebus nuncupes Consensum, Contentum; vel cum Græcis, Harmoniam, aut Loca Parallela. [Voss.]

Concordantia. *vid.* Numerus.

Concordia in Syntaxi.

Concordare in Consonare. *vid.* Consentire, Convenire.

Concupiscentiæ ingentes prae se ferunt Vulgati Curtii Libri, VIII. 6. 18. sed ex Constantiensis Codicis auctoritate, ista verba pro Glossemate habet, cum Modio & Radero, Acidalius.

Concupiscentia, Trita, & Familiaris vox Ecclesiasticis. Tertull. Anim. 38. Hieron. Ep. 128. —Qui Extra Ecclesiam sunt, vel Viciosum illum Fomitum, vel, quod inde Malum constat, Libidinem, & Cupiditatem appellant. Quintil.

Quintil: *Decl.* 3. non sit mihi Querendum, *inquit*, averfis auribus sæculi, in tantum Vicia Regnare; ut Obscenis Cupiditatibus Natura cesserit. [*Cell.*]

Condescensio Bedæ, 2. 1. quod *Syrna* ἀβασίς Chrysostomo: Theologis enim,

Condescendere est in alicujus Sententiam abire; Consentire: ad Sensum, & Voluntatem Inferioris se applicare: Ingenio se cujus Conformare. atq; adeo

Condescendere Deum Fragilitati nostræ, quod prope Omnibus in ore est, Latine est, ad Infirmitatem nostram se Accommodare. &c. [*Voss. Cell.*]

Condiaconus in Rebaptizare.

Conditio. *Antiqq. Libb. Lapp. & Virgil. Carpens.* [Manut.] Conditio consona t, nec Aliter. Ratio Exemplis est, Amatio, Lectio, &c. quibus urgetur Competentia. Origo sic Imperat, Conditus —tor —trix —tio. Conditus sumus bona Conditione, *inquit* Seneca, 5. Consol. [*Dausq.*]

Conditionalis Syllogismus. vid. Connexum.

Conditionaliter. *ICti.* sub ea Conditione, ne quid postea scriberet. *Cic. Arch.* ea Conditione Librum daret; si Reciperes te *Correptum.* 6. *Fam.* 7.

Conditura. *Sen.* 3. *Ir.* 15. *Col.* 12. 4. Conditio. *Cic.*

Condolere. *Ovid.* 3. *Trist.* 32. Pari Molestia affici. *Cic.* 4. *Fam.* 5. prope æque Dolere. 4. 6. Dolor tuus mihi Dolori est. 7. 2. Solitudinis, & Doloris Participem esse. 16. 21.

Condolentia. *Vulg.* Συμπόθεια, Æqualis Dolor, Communis Calamitas, Societas Ægritudinis. *Cic.*

Confabulatio. *Symmach.*

89. Colloquium, Collocutio. *Cic.*

Conferre Operam, pro Navare, nequaquam Latine dicitur. enim Eadem res est, quod *Cicero* dicit: Curam, Operam, Scudium, Laborem, ad Negotium aliquod Conferre. [*Sciop.*]

Confessorem, qui Confitebatur cum Confessario, cui quis Confetur, Vulgus Ineruditum confundit: ita Nusquam confistis Infinita Barbariei Licentia. Quod Rei Novæ Novum Nomen fingere necesse erat; quid est, inquit *Scioppius*, cur non Confessorium potius diceret, aut Confessoria Arbitrum, ac Moderatorem?

Confidens a Fidente qui distingatur, explicat *Cicero*, *Tusc.* 14. qui Fortis, est idem Fidens: quoniam Confidens mala consuetudine loquendum in Vitis ponitur. *Idem*

Confidentia. [quod, quia] *D.* nato (*in Ter. And.* 5. 3.) Modicum est vocabulum; Posteriores in Virtutibus ponunt: *Pollit.* *Valer.* 2. *Cassiod.* 2. 2. &c. quamvis

Confidenter in Malam Partem trahatur Rarissime.

Confiscare sub Cæsariis nomen verbum: ubi Fiscus in Ærario distingui Capit. [*Cell.* P. 161.] *Iste* Principis; *Populi* Pecuniam significat *Plin.* *Paneg.* 36. 2. non eade Severitate Fiscum, quam Ærarium cohibes: immo tanto Magis, quanto plus tibi licere Tuo, quam de Publico creditur. *Tacit.* 6. A. 2. 1. Bona Sequestrata Ærario, ut in Fiscum converterentur. *Suet.* *Aug.* 102. *Vesp.* 16. 6. [*Pitisc.* ad *Suet.* 15. 3. S. 1.]

Symmach. 9
allocutio. Cl
n, pro Nava
ne dicitur. ne
quod Cicer
peram, Sc
ad Negotium
[Sciop.]
qui Confite
ui quis Con
ditum confu
confistit In
itia. Quod
Nomen finge
est, inqu
Conscienti
aut Conscie
oderatorem
dente qui d
Cicero,
Fortis, est
oniam Com
udine loque
ur. Idem
quod, quia D
d. 5. 3.) M
m; Posteri
onunt: Poli
od. 2. 2. &c
Malam Parte
Cesaribus n
ubi Fiscus
epit. [Cell
incipis; B
n significavi
. non eade
qua Aera
no tanto Ma
tibi licere
ublico cred
Bona Seja
in Fiscum
Aug. 102.
C. ad Suet.
Co

Confiscare Proprie, (1) in Ar-
ca reponere, 'Αποθησαυρίζω,
Taurisuev. Gloss. & Tertull. Pall.
5. Aug. 12. Suet. Aug. 102. 4.
[Junius ad Tertull. p. 18. b. &
Salmas. p. 458. Pitisc. ad Suet.
p. 559. §. 25.] Deinde (2) in
Fiscum Principis redigere. Suet.
Calig. 41. §. . . cum duos Equi
tes Romanos sine mora Corripi,
Confiscariq; jussisset . . i. e. Bo
na eorum in Fiscum redigi. &
C. 16. 10. Aug. 15. 3. Tib. 4.
9. —Malunt Alii Facultates ali
cujus in Publicum conferre, in
Aerarium redigere. [Cell.]
Confiteri de Peccatis, quam
Peccata Confiteri, dictum est U
titatius. [Sylv.]
Conflagrare, pro Comburare,
ut Hyginus, sive Avianus, vel
Avianus, in ejus Epitome 199.
[Voss.]
Conflagrabitur Mundus. Vulg.
Desagrabit, &c. Cic.
Confoederati: Ecclesiastic. Foe
derati, Socii, Amici, &c. Vett.
Confortamini manus Refo
ra: . . ita Lactantius (4. 15.)
laix verba Expressit. &
Confortare Stomachum dixit
Macer (71.) de Ledoaria. sed
Latina sunt Confirmare, Corro
porare, &c.
Confrater, Conforor, Com
artyr, Confocius, Confodalis,
Contribulis, Conchristiani, Wil
helmo Tyrio, Alberto Aquensi, Ter
ulliano, & Aequalibus familiaria
genus permulta, Barbara sunt,
q; Compositio Inep'a ple
naq; & Supervacanea. Nupiam
im [quod animadvertit Vossi
us] aq; peccatum quam in Nomi
nis Compositis cum Propositione :
q; in his, potissimum Præverbio

cum; sive Loquelari Propositione
con. Id factum, inquit, in Con
sodalis pro Sodalis; Confoederati
(quod nec refugit Lipsius 1. Mil.
Rom. 7.) pro Foederati.
Confugium pro Perfugio dam
navit [Vossius :] absolvit Ovi
dius 5. Eleg. 6. Qui mihi Confu
gium, qui mihi Portus eras. Id. 4.
5. nec Contemnendum Statii Suf
fragium, quod Ovidiano succen
turiatur in Foro Romano, ex.
12. Theb. 504. commune Ani
mantibus agris Confugium. [Cel
lar.]
Confundere Verbum est Gene
rale, pro Perturbare. quare ut
ampliorem significationem restrin
gam; dixero Pudore Confundi;
sicut loquitur Ovidius, Ep. Cy
dip. ad Acont. Confusa pudore
sensu me totis erubuisse genis. Sane,
non minus Pavore, vel Dolore
Confusus legimus. quomodo Livi
us l. 6. Confusam eam, ex recen
ti mersu animi, cum pater forte
vidisset; percontatus Satin' Salva?
ipsa vero fatebatur eam fuisse
Causam Doloris, quod Junctis
Impari esset; ut ibidem ait Li
vinus. [Voss.] Sequioribus igitur
Seculis Invaluit Confundi pro
Erubescere, Pudescere, Pudore
affici, &c. Apul. 9. extr. Con
fusus de Impotentia, deq; Iner
tia sua quidquam ad quenquam
referre Popularem . . h. e.
Erubescens. Vult quidem notionem
hanc ex Plinii 1. Ep. 22. defen
sam Casp. Barchius ad Briton.
p. 429. sed, ut puto, fallitur
vir Nobilissimus; cum Confusio
nihil aliud videatur Plinio esse,
quam Animi Perturbatio, ut eti
am Stephanus adnotaverat, (&
Caranæus.) Celeberr. Borrichius

in *Analeſtis*, p. 26. *Livium* quoq; 30. 14, & 35. 15: & *Senecam*, *Clem.* 2. 5. *opponit. verum Uterq; ſi non magis; æq; tamen, de Perturbatione, ac Mentis* *Ἀποεία*; *quam de Pudore, licet ſæpe conjungantur, intelligi poteſt.* *Ovidius* (21. Ep. 111.) *quod Pudore addit, contra Nos non eſt.* [*Cell.*]

Congaudetē, Cum aliquo Gaudere. *Pſeudo-Ovid.* 2. *Vetulus multis venientibus illi Congaviſur.* [*Voſſ.*]

Congaudere alicui. Pf-Ov. *Gratulari:* (*Cic. Fam.* 1: 7. 2. 5. 3: 11, 12. 8: 13. 15: 2, 14.) *Congratulari:* (*pro Planc.* 66. *pro Seſt.* 20.) *Gratulationem facere, (r. Att.* 14. 2. V. 21.) *habere: (pro Mil.* 99.) *Gratulationi cuiſpiam eſſe. (pro Mur.* 12.)

Congruus. Apul. 6. *Pallad.* 1. 12. *Congruens. Cic.* unde [*Incongruens, Plin.* 4. 9. & *Incongruent, Tertull. Bapt.* 19.]

Congruē Solino [*tribuitur c.* 1. al. 7. ubi tamen *Salmaſius* legit *Congruæ ſc. Exſequiæ*] *Congruenter. Cic.*

Conjicere Culpam in aliquem, Tacit. 1. *Hiſt.* 17. *Rejicere, Caſ.* 4. B. G. *Conferre. Cic.*

Conjux, [Caſſiodor.] Mihi videtur non evellenda litera n. nam quamvis Niſus ait non eſſe onerandam Supervacuis literis Scriptionem: ruruſus non Fraudandum ſonum exiſtimo; cum & Lenior ad aures, & Plenior veniat. n Subſtracta, & Difficilius enunciabitur, & Aſperius auribus accidat. [Vel. Long.] Sunt, qui ſcribant — Cojux, citra ullum omnino n, a Coëo: Aliis

unum addere placet, & — Conjux dicunt, ex Opinatiois Varietate in Verbi Deductione. [Miltian.] Melius tamen videtur ſine n litera Dicere, & Scribere Conjux. [Seaurus.]

Conjux, Cojux, Cojux, Cojux, Cojus. Huic producenda Variantiæ Manutius coarctat Saxa & Inſcriptiones ſupra Centenas & Quadraginta: nec, in Tantiſpaciis, Judicii ſpargit Umbram. [Dauſq. 2. 92.]

Conqueſtus, & Conqueſtus de Querela dixere Latini: de Victoria, vel Quæſtu, qui Victoriæ conſequitur, Latino-Barbari. [Voſſ.] Hinc

Conquæſtor ille Wilhelmus i. Hiſt. Angl. Notatiſſimus.

Conregnare. Sulp. Sever. Uſna Regnare, Confortem eſſe Imperii. Voſſ.

Conregionalis in Concivis, Conſanguinitas. Liv. 7. 19. *Sanguinis Conjunctio. Cic.*

Conſcientia (qua proprie Mætorum eſt ſcientia: deinde Animi Teſtimonium de rebus Bene Maleve geſtis) Genitiuum Cicero plerumq; addit, (ut Officiæ Optimæ Mentis, Scelerum, &c. etiam, quanquam variis, Adjectivum. 10. Att. 4. Præclara Conſcientia ſuſtentor. 13. 20. a Redd. Conſcientia tranſverſum unguem non oportet diſcedere. Sall. Jugurth. 62. ex Mala Conſcientia Digna timere. Frequentius in dicitur capturn, cum Inclinat Latinitas. Sen. Ep. 12. Hoc quoque illo ex Mala Conſcientia faciebamus ex Bona faciamus. & de Clem. 1. 15. Satis Fiducia habere in Bona conſcientia. Plin. 1. Ep. 12. Optima Conſcientia. Tac. Agricola

Bona C
cil. 9. 2.
Bona co
Salvo co
Ep. 36.
anter
Salvo C
c. 34.
quibus
ſpicis,
Ep. 4.
1. Syl
Conſe
ere poſſi
liceat Ju
entem.
quum p
ſolicitan
præter f
nia, qu
nam ex
omnia a
ad Lao
religio
quod ex
Deo, &
uſurpent,
Kempis
Conſe
Accedere
Conſe
inceps.
2. Con
gruenter
Conſe
Conſe
eſt [Scal
Euleb.]
Conſequi
Cogitur.
Conſe
quimur
Injuria:
Aſſequim
Conſig
Adſignific
tate Varr

Cor — Con
ationis Vari
ione. [Mina
videtur sine
Scribere Con

ojunx, Con
oducenda Va
cervat Saxa
ora Centenas
e, in Tanti
git Umbram

Conquestio
Latini: d
u, qui Victo
Latino-Barbo

Wilhelmus i
mus.

lp. Sever. U
rtem esse Im

Concivis,
Liv. 7. 19
tio. Cic.

a proprie Mul
deinde An
rebus Be
nitium Cice

(ut Offici
elerum, &c.

arim, Adjec
Præclara Con

3. 20. a Res
er sum ungu

e. Sall. Ju
la Conscienti

equentius it
inclinabat La

12. Hoc quo
ntia faciebat

s. & de Clem
e habere in Be

1. Ep. 12
Tac. Agricola

Bona Conscientia pretio duci, Quin-
til. 9. 2. *Maledicta non intelligere*
Bona conscientia est. Symmachus
Salva Conscientia quum dixit 3.
Ep. 36. Idem fere expressit Ele-
menter Tullius, Rosc. Am. 1.
Salvo Officio quid facere posse. &
c. 34. quod *Salva Fide* possim.
quibus Gemella sunt, *Salvis Au-*
spiciis, 1. Ep. 2. *Legibus*. 1.
Ep. 4. *Salvo tamen ordine*. Stat.
1. Sylv. 81. [Cell.]

Conscientiæ Voce Barbaræ ca-
gere possumus; cum pro Eo dicere
liceat *Justum* = Numinis metu-
entem. nihil acturum, quod ini-
quum putat, etiam in Minuti's
solicitem, ne forte quid agat
præter fas, & æquum. qui om-
nia, quæ agere paret, ad Divi-
nam exigat Voluntatem. qui
omnia acta, agendaque, expendat
ad Lancem Legis Divinæ. cui
religio sit quicquam aggredi,
quod existimer posse displicere
Deo, & Bonis. *Inter Eos*, qui
surpent, etiam est Thomas a
Kempis 1. *Imit.* 4. [Voss.]

Consentire in aliquid. *vid.*
Accedere. Assentio-or.

Consequenter Ulp. Porro, De-
inceps. Vett.

2. Consequenter. Hieron. Con-
gruenter, Merito, &c. Vett.

Consequentias (in) Elicere.
Consequentia non procedit,
est [Scaligeri, p. 148. Anim.
Euleb.] pro nequaquam id inde
Consequitur, vel Efficitur, aut
Cogitur. [Sciop. S. H. 149.]

Consequimur Studio: Obse-
quimur Officio: Persequimur
Injuria: Prosequimur Ordinis:
Assequimur Voto: [Agræt.]

Consignificare Barbarum est:
Adsignificare dicerem, ex auctori-
tate Varronis. qui in 1. de Anal.

eodem Verbo Bis utitur in eadem
oratione: Parteis, inquit, Ora-
tionis sunt Duæ. nisi (ut Dion)
in Treis diviserimus Parteis, reis
quæ Verbis Adsignificantur: U-
nam, quæ Adsignificat Casus;
Alteram, quæ Tempora; Terti-
am, quæ Neutrum. *vid.* Eund.
apud Gell. 10. 1.

Consiliari semibarbaro Pauli
Diaconi Sæculo accensuit laudatus
(Vossius.) *Esse autem Antiqui Ge-*
neris, (Cl. Buchnerus addit ad
Fabrum) edocuit, ex Hor. A. P.
196. *Consilietur amicis* & 3. Od.
3. 17. *Consiliantibus Divis.* &
Cæf. 1. Civ. 19. *Consiliandi caus-*
sa secreto Colloqueretur. & c. 73.
Hæc Consiliantibus Eis. Hæc Am-
bigua Testimonia Vir Cl. vocat
Olaus Borrichius (Anal. p. 27.)
propter Librorum varietatem. uti
etiam quæ Ipse addit ex Cic. 15.
Att. 9. & Tacit. 2. 53. *Lectionis*
Varietatem agnoscimus. Nostra
tamen non *Penitendæ Auctoritatis*
est. (1) *Vetus enim Scholiastes*
Horatii — *Consilietur reddit Con-*
silium det : & *Cruquius* testatur
per s litteram in omnibus scriptis
legi. sic & *Veneta Antiq.* a. 1490.
Idem *Vetus Commentator* ad alte-
rum Odarum locum — *Consilian-*
tibus, i. e. *Consilium habentibus*
Diis de recipiendo Romulo. (2) *De*
Cæsare testatur Mich. Brutus in
Cod. Carrariensi esse *Consiliandi* :
quod *Ciacconius* quoque & *Hot-*
mannus fatentur in MSS reperi-
ri; licet *Hotomannus* pro *Glosse*
mate habeat, quocumque modo
legatur. hanc *Scripturam* etiam
Editio nobiliss. Godvini servavit.
(3) *Ciceronis* (15. Att. 10.)
Ad Consiliandum tuerentur *Mann-*
tius, Gruterus, Grævius, Viri

sane omnium Accuratissimi: & in *Nostro* Libro *Lambinus*, quamvis ut *Contrarius* nobis objiciatur. (4) *Taciti* (2. 53.) *Consiliaturi* probatur *Pichenæ*, *Lipsio*, *Berneggero*: *Lipsius* in super addit: *Consiliaturi non Muto*, & *Horatius* eo Verbo usus. Aliquid etiam adferre possunt *Consiliator* (2. 7.) *Phadri*; & *Plinii*, (4. Ep. 16.) ac *Consiliatrix* (5. Mer.) *Apulei*. Hi quidem posteriores: at *Phadrus* proximus ætatis *Latinitatis* aureæ. [Cellar.]

Consistorium. *Dura Sententia Auctoris Fori Romani*; *Barbarum* est pro *Senatu*, vel *Confessu*, vel *Consilio*: *Mitior Vossii*; nec *Ausonius* refugit. Ita est. *Ausonius enim ad Gratianum*: in illa sede, ut ex *More* loquimur, *Consistorii*. sed, præter *Ausonium*, etiam, *Alii non contemnendi Auctores* hoc *Vocabulo* usi sunt. *Tertul. de Spect.* 17. *Ammian.* 14. 22, & 15. 8. *Martian. Cap.* 1. 1. *Cl. Borr.* addit *Inscriptiones ex Gruteri opere, Valentis, & Valentiniani tempore incisas*. [Cellar.]

Consocius, *Consodalis*. *Vulg.* *Socius*, *Sodalis*, *Gregalis*, *Condiscipulus*, &c. *Cic.*

Consonare. *Poët.* *Concentus* efficere, *Cic. Somn.* 11.

Consopio non dicam, etsi *Rectum Soppio*. [Voss.] *Mirum! cum illud sit Ciceronis*, 1. *Tusc.* 117: hoc non sit; nisi in *Participio* *Præteriti*.

Consortium *Sequiores* dicunt, quod *Cicero*, *Livius*, & *Æquales* *Consortionem*. *Illud vero Nulla Auctoritate dici*, quomodo præ se fert *Littletonus*; nimis

profesto *Durum* est. cum *Eo* utatur *Corn. Celsus*, si minus *Ipsæ* *Consort Augustæi Ævi*; certe *Eidem Proximus*. VII. 27. orto *Cancro sæpe adfici Stomachum*, cui cum *Vesica quoddam Consortium* est. item *Sen. Ep.* 90. *Plin. Paneg.* 7. *Petron.*

Conspicue. *Vulg.* *Perspicue*, *Plane*, *Clare*, *Aperte*, *Dilucide*, &c. *Cic.*

Constellatio [i. e. the *Horoscope*, or *Figure of one's Nativity*] non *Barbara Vox*; nec tamen *Probatissimæ Auctoritatis*. *Eo* usi *Ammianus* 29. 17. *Capitol. Gord.* 20. *Sidon.* 8. 11. *Frontin.* 1. 1. legitur & in *Tironis Notis*. quanquam si *Tironis* *Ille* sunt; incertum est ab *Auctore* hæc *Vox*, an *Interpolatoris* sit. Quomodo *Res Eadem* ex *Cicerone* describi possit, vid. *Adfectio*.

Consumi (*Vulg.*) *Dolore* *Cruciatu*, *Fame*, *Siti*, *Senio* (*Cic.*) *Confici*.

Consummare. *Plin.* 10. 48. *Efficere*, *Conficere*, *Persficere*. *Peragere*, *Absolvere*. *Cic.*

Consummatio. *Sen. Brev. Vit.* 1. *Plin.* 4. ult. *Absolutio*, *Perfectio*: *Confessio*. *Cic.*

Contages. *Lucret.* *Contagium*. *Poët.* *Contagic*. *Cic. Liv.* &c.

Contemplativus homo. *Vulg.* *Contemplator*, (*Cic.* 1. *Tusc.* 69.) *Speculator*, *Venatorque*. *Naturæ*. *Cic.* 1. *N. D.* 84.

Contemplativa (*in*) *Philosophia*.

Contemporalis [i. e. *Æqualis*, *Cic.*] *Tertull. ad Avallorianum*

Extemporalis, *Quintil.* unde

Contemporalitas *Sigeberti Gemblac.* ad *Formam Extemporalitatis*

Sueta-

cum Eo u-
minus Ipse
Evi; certe
II. 27. orto
nachum, cui
Consortium
90. Plin.

Perspicue,
Dilucide,

the Horo-
one's Nati-
Vox; nec
Auctoritas
17. Cap.
8. 11. Fir-
in Tironis
Tironis Illa
ab Auctore
polatore fir-
em ex Cice-
vid. Ad-

) Dolore
iti, Senio

lin. 10. 48.
Perspicere
Cic.
n. Brev. Vit.
soluto, Per-
ic.

Contagium
c. Liv. G.
omo. Vulg.
e. 1. Tuf-
natorq. Na-
84.
(in) Philo-

i. e. Aequa-
dvaoyia
il. unde
geberti Gem-
temporalit
Sueto-

metonii. *Ejusdem farina &*
lud :

Contemporaneus, *Indoctis non*
frequens. v. in Coartaneus.

Contemptibilis in Aspernabi-

Contemtibiliter. *Vulg.* Contem-

m. *Plant. Pan. 3. I. 34. Liv.*

35. item, Abiecte. *Cic.*

Contemtus. *Cas. 2. B. G. 30.*

et *Cic. ap. Senec. de Tranq. 11.*

Contemio. *Cic. Sape.*

Contentare. *Thwocz, Hist. Hung.*

atisfacere alicui, Explere ani-

am alicui. *Cic.*

Contentari. *Thomas a Kemp.*

entum esse, (*h. e. expli-*

te Valla, *Continera, quod ani-*

atisfacit.) Acquiescere, Sa-

habere. *Cic. —item— Pla-*

Perplacet, Nihil detracto,

recolo. *Id.*

Contentiosa Oratio [*Plin. 2.*

19.] Pugnax dicitur [*Cicero-*

Clar. 121.]

Contentiosus. *Vulg.* Rixosus.

um. 8. 2. Litigiosus. *Cic. pro*

14. Pugnax. in *Pis. 70.*

pugnax. 1. *Or. 93. Conten-*

us Cupidus. 1. 47. Concitus

Rixam. *Cec. 14.*

Conterraneus. *vid. Popularis.*

Contiguus. *Plin. 2. 9. Ato-*

alia aliam Contingens. *Cic.*

22.

continua quæ dicuntur Philo-

is, Ciceroni fere

continencia, & Continuada

tur. ait quidem

continuos Annos, Continuis

ribus, Continuo Spiritu :

autem, quæ ipsæ per sese

continuas, quas Substantias vo-

atribui, haud facile com-

Verum

continue, seu Continuo, pro

Continenter, Assidue, Usq; , Plane
Barbarum est. nec facit contra
Nos Quintiliani Auctoritas, quam
male intellectam obijciunt Lexica.
verba sunt (2. 20.) qui grava
Ciceris ex Spatio distante missa
in acutn Continuè [-o] sine
frustratione inferebat. i. e. ali-
ud ex alio; sive quomodo Vulgus
loquitur, Unum post aliud. (one
after another without missing.)
Quamquam Nomini

Continuitas ea Vis subiecta sit
a Plinio, [8. 30. Collum &
Juba (Hyæna) Continuitate
Spinæ porrigitur; Flectiq; nisi
Circumactu Totius Corporis, ne-
quit.] nisi Unitate scribendum,
cum MSS. M. & Chiffi. & Sal-
masio: ut intelligatur Collum
cum Spina Unum esse, & Jubam
per Totum porrigi.

Continentia pro Συμβολῆι, sive
Conspectu, vel Argumento; quo-
modo Literarum Continentias di-
xit Falco Beneventanus in Chro-
nicis: & Fulgentius Gramma-
ticus Virgilianam Continentiam
vocavit Complexum Rerum Phy-
sicarum, quæ in Virgilio continen-
tur. in quam Rem Peculiaris E-
jus exstat Libellus. [Voss.]

Continua Quantitas in Κατὰ
ποσὶν II. 1. α.

Contra. *Plaut. Amph. 2. 2.*

21. Vicissim, Mutuo. *Cic.*

2. E-Contra in E contra.

3. Contra Flumen nare. An-
tipodes stant Contra nos. Con-
tra Solem videre, &c: quomodo
Corrigantur, *vid. Adversus.*

Contradictionem vocat Cice-
ro (3. Off. 34.) Repugnantiam,
quamvis Ipsa vox Contradictio;
sed Proprio, non hoc Philosophico
sensu, etiam a Seneca, (*Suas. 2.*)

Quin-

Quintiliano, (3. 8.) & Aliis, usurpata sit.

Contradictionem implicat . . . *Vulg.* Repugnat enim, Recte Accipere, & Invitum Reddere. *Cic. Top.* 21. illud vehementer Repugnat, esse Beatum, & Multis oppressum Doloribus. 5. *Fin.*

Contradictoria. *Barb.* Contradicentia. *Vulg.* inter se Repugnantia. *Apul.* Disparata. *Cic.* 1. *Inv.* 42. quicquid Repugnat, id Ejusmodi est, ut Cohærere nunquam possit. *Topic.*

2. Contradictoriè opponi. Ἀντικεινὸν ἀντισπῆνκός, dico, Opponi Contradictorio nomine, Secutus Ciceronem; qui, *Omi.* inquit, (4. *Fin.*) Virtuti Vitiū Contrario nomine Opponi. [*Perion.*] Licet Aliis etiam verbis, & Nominibus has Enunciationes exponere, & appellare; quæ *Vulgo*

3. Contradictoriæ, & Contrariæ vocantur. nam Contradictorias, Disparatas: Contrarias, Adversas dicamus licebit. ut quemadmodum Quatuor Genera oppositorum Alii vocant; quæ Contrariorum dixit Cicero: (*Topic.* 47.) sic dicamus, non quatuor Genera Oppositarum Enunciationum; sed Contrariarum. Quas autem Enunciationes appellant Subcontrarias; eas malo vocare Adversis Contrarias, ut facit Aristoteles. sic enim, & Verbum minus Latinum vitabimus; & id, quod Auctor, & Princeps hujus Artis tradidit, retinebimus. Quartum Genus est Earum, quas Subalternas vocant, de quibus Aristoteles nullam fecit mentionem. nec vero inter se opponuntur ullo

modo; cum præsertim una alteri consequatur. itaq; Falso, & Improbe Oppositæ nominatæ sunt. [*Perionius.*]

Contrastus. *Quintil.* 4. Pactio, &c. *Cic.*

Contrahere pro Pacisci per familiare Ciceroni. sed

Contrarietatis vocabulum non refugerim; quomodo P. Victorius Ἐναντιόρσις vertit, in 1. *Rhet.* Arist. Scio Damnari ab Ant. Majoragio, *Comment.* ad Eund. *Script.* Mibi Majoris est, quæ nec refugerit, vel Arnobius, 2. vel Macrobius, 2. S. S. 1. [*Voss.*]

Contrariò, pro Contrarie, contra Vossium, bene defendit Scioppius, ex Nepotis Eumene, sub init. est: apud Illos Contrariò nemo ad id Officium admittitur. atq; ita etiam MS. Borrichianum. Addidit Borrichius felicissimus Verborum Indagator Viruvium 8. 1. An vero etiam ex Cicerone probari possit, Lis ad huc sub Judice est. Si a Libano standum; nihil hic Cicero predest. quia omnes Contrarios debent: Sin Ingenio Criticorum aliquid concedendum, Partii, C. fanii, Scioppii, Bosii; Omnia videtur Adverbium præstare quod Græca, quæ Cicero expressit Adverbio potius, quam Adjectivo consonant. Ita autem Phlegon in Tim. — πρὸς δὲ τούτοις βον, καὶ θυμὸν, ὅσα τε ἐν τοῖς αἰσίοις, καὶ ὅρῳ εὐαγγελιστοῦ καὶ μετὰ — Cic in *Un.* Iram & Metum, & reliquos motus animi, comites Superiorum & his etiam Contrario diffinites. unde Corruptos Libros Critici suspicantur; cum

Contrariò, non Contrarios
[*met.* Lambinus, *propter eandem*
causam, Contrarie censet legendum
esse. [Cellar. v. Bosium *ad Eu-*
men. 1.]

Contrariari, *Vulg.* Adversari,
Contrarium esse, Pugnare, Re-
pugnare, &c. *Cic.*

Contribulis. *Dig.* Tribulis. *Cic.*

Contributio. *Dig.* Symbola.

[*Ter. And.* 1. 1. 61.]

2. Contributio *negant dicen-*
tium; sed cum Tullio, Tributum,
Tributi Confessio. verum Pa-
manium Pure loqui scio. qui,
lego, inquit, Rhodia cavetur,
si levandæ Navis gratia Jac-
us Mercium factus est; Omnium
Contributione sarcitur, quod
pro Omnibus datum est. [Voss.]
Contributio.] Dolor ex Flagitio-
um recordatione susceptus. [Pon-
tan.]

Controvertere de re quapiam.

Vulg. Controversari. *Cic.* in Pro-
g. ap. Priscian.

Controvertitur. *Vulg.* . . Fun-
das, de quo Ambigitur. *Cic. Cec.*

in eo Jure, quod Ambigitur
inter Pericissimos. 1. Or. 242. pro

Controvertitur, *possis & di-*
re in Controversia est: in Con-

roversiam vocatur, *vel, venit:*
Controversia movetur: ea res

Controversia versatur: Con-
roversia est de eo: atq; Aliis

modis. [Voss.]

Contumelia, si Petulantius
Fatur —; Convicium —: si

pericis —; —Urbanitas —no-
tatur [Cic. pro Cæl. 6.]

Contumeliari. *Barb.* Contu-
miam alicui Dicere, Impone-

re in aliquem Jacere: Contu-
mela Afficere, Insequi. *Latin.*

Convenire de Summa. *vid.*
videre,

Conventio. *Apul. Apol.* 542.
Conventum. *Cic. Part.* 130. Off.
3 : 32, 95.

Conversatio Longa, tam Bo-
norum, quam Malorum, Amo-
rem inducit. *Sen. Tranq.* 1. ca-
ruit hominum Conversatione.
Plin. 9. 8. & 10. 33. Consue-
tudo, Commertium, Usus, Fa-
miliaritas. . . *Cic.*

Conversari cum aliquo in Sor-
didis abjiciunt [Schoetus, Buch-
lerus, Pareus] Sane, Versari,
Consuescere, Multum esse cum
aliquo: Uti Familiariter; Uti-
liquo Familiari, & Quotidiano
Convictore: Conjunctus magno
usu Familiaritatis: Esse alicui cum
aliquo, inter aliquos Intercedere
Veterem, Domesticum, Usus, Con-
suetudinem, *Cicero.* —at—
Columella, (9. 2.) . . Ut Multitu-
do sine Discordia cum Parenti-
bus suis Conversetur. *Sen. Ep.*
41 . . Conversatur nobis Cum.
99. nemo libenter Tristi Con-
versatur . 32 . . Conversari Dis-
similibus. *Colum.* 6. 36. Asinus
a tenero Conversatur Equis. *Sen.*
1. *Controv.* 2. Conversata es
Diutius inter humano Sanguine
Delibutos.

Converti.] *ad Bonam Frugem*
redire, reduci. ab *Improba pec-*
candi Consuetudine se revocare. E
Corruptis Moribus ad Emendatio-
rem Vitam traduci, &c. [Pon-
tan.]

2. Converti a Paganismo.]
Qui rejeitis Tenebris vanarum Su-
perstitionum, luce divinitus im-
missa, ad Christianam Religionem
se applicant. Simulachrorum cultu
abjecto, unius Christi Cultui se
consecrare: Christianis se Sacris
addicere. [Id.]

3. Con-

3. Converti-ere ab Hæresi.] Ejicere, Ejurare Hæresim, Per-
versarum Opinionum Virus, Vene-
num, Falsarum Opinionum Com-
menta Repudiare. Pravas Opini-
ones Excutere. [Id.]

4. Converti, & Dici ad Con-
vertentiam, Indiserte, ac Barba-
re dicunt Dialectici; sic enim
interpretantur Aristotelis Ἀντι-
στροφῶν: Alii Recurrere, quod
tam Barbarum est quam Superi-
ora, tamen Id habent in ore totos
dies li, qui se Diserte loqui pu-
tant. Quibus igitur Rationibus
Idem explicet Cicero, opera pre-
tium est Animadvertere. — 1.
Div. 10 .. siquidem ista [1]
Reciprocautur, ut &, si Divi-
natio sit; Dii sint: &, si Dii
sint; sit Divinatio. 3. N. D. 31.
Omnia hæc tum Intererunt, tum
in Naturam aliam Convertun-
tur. quod sit, cum Terra in A-
quam se Vertit; & cum ex A-
qua oritur Aër; & cum ex
Aëre Æther; cumq; Eadem [2]
Vicissim Retro [3.] Retrorsum
2. N. D. 84.] Commeatur. 5.
Tusc. 21. Assentior eorum, quæ
posuisti, [4.] Alterum Alteri
Consequens esse... [5.] Deniq;
Ἀντιστροφῶν diserte interpretatur
ex Altera parte Respondere. Prin-
cipium enim Artis Rhetoricæ A-
ristotelis [ἡ Πρῶτη ἐστὶν Ἀρ-
τὶς ἐξ ὅτῃ τῇ Διאלεκτικῇ] Con-
vertit his verbis: Aristoteles
Princeps Artis Rhetoricæ dicit,
Illam Artem quasi ex altera
parte respondere Dialecticæ. Or.
114.] [Perion.]

Conviator. Pet. Damian. 2.
Ep. 15. Comes. Cic.

Convictari Accusatoribus, ali-
quando Patrocinii Fides cogit.
Quintil. 5. 23. Cicero, Quæ fuit

ejus Religio, quamvis Convic-
tor usus fuerit, pro Mur. 6:
Iud tamen refugit, Sententia
Eandem Aliis Verbis exprimi
contentus: v. c. Convictum
cercere, Convictis insectari, M-
ledicere, Probrum obiectare
V. — . in Contumeliari.

Convicinium. Gloss. Vicini-
—itas. Cic.

Convitium a Vitium, vel po-
us a Vito descendit; ut Vituper-
quasi Vitapudum, & Vituper-
onis causa factum. [Vall. 6. 5.]
Nugatur Valla. [Dausq. 2. 9.]
cum — c scrib. ex Antiqq. Li-
& ex Etymologia; quasi Co-
vocium, ut ait Labeo ap. Ulpianum
Ictum, & Festus: v. c. Vi-
gis secundum Ignobilitatem
loci. ut ait Nonius: vel forte
ab Utroq; i. e. a Confusis Vo-
cabus in Vicis. [Manut. 27.]
Convitium autem cum — c, cum
simul edificia plura vitium fa-
ciunt. in Epig. Veronæ: Conviti-
Refecerunt, Valvas, Limen
Sua Pecunia Larib. Dant. Hæc
proprietas Loquendo tralatice
manifestat. sic enim, Nonius
Honoris, Famae Labes dicitur,
Convitium. [Dausq.]

Coopertorium, Vestis Genus
quia Cooperit hominem, ac Ve-
Greg. Turonensi, Siebeck.
Chron. Cisterciensi, [Voss.] Aus-
stin. [Littlet.] Vegetio, 3. Cal-
Coopertorii involutus, [Bede]
Coordinare. [Ordinare, in
dinem adducere. [Cell.]

Copia Literarum. Possessio
Transumtus. Id. 370. Apo-
phum. Plin. 35. 11. Exempla
—um. Cic.

Copia magna. vid. Numerus
Copiam facere. vid. Dispo-
nere. Cop

Copib
Quintil.
for For
36.
Copol
(1) Lor
car Cane
am. 3. C
(2) Quis
Amul
rampat.
Cicilius C
Ep. Att.
ribus, p
Vincul
Pronuncia
Cordatu
territut
apientem
plicitur S
laudii: C
aus homo
a toto For
aus, & F
am, qui
in verbis v
am? Insigni
aus: ut Ir
pcurit appe
aus, mini
rtius Plau
2. 96. Pa
Cicero, Doct
hidippa: ut
sternit etian
nârina, &
tanto signifi
ca. 1. 1. 3
res multas
chio, Dubias
passili; q
ste, & Co
reddidisti o
Cell.]
Cordicitus
mimitas, ha

Copista. *Legul. Formularius.*
Quintil. 13. 3. Leguleius, Can-
tor Formularum. Cic. 1. Or.

Copula [I] Veteribus, aut
 (1) *Lorum est, quo vinciun-*
tar Canes Venarici: [Nepos. Da-
mm. 3. Ovid. 7. M. 770.] aut
 (2) *Quisquis intercedit Medius,*
et Emulatio in Obtestationem
trumpat. [quomodo, Copula fuit
Anticus Ciceronis & Hortensii,
Rep. Att. 5.] [II] Recentiori-
bus, praesertim Philosophis,
et Vinculum, quo Copulantur
Pronunciati partes.

Cordatus non Fortem & Im-
 perterritum; sed Prudentem &
 sapientem significat. [Voss.]
 Nescitur Seneca illud, de Morte
 Claudii: Cecidit pulchre Cor-
 datus homo: quo non alius fuit
 toto Fortior orbe: ut Cor-
 datus, & Fortior Idem sit. ve-
 rum, quis mihi spondebis unum
 in verbis vitium notasse Seneca-
 m? Insigni Stoliditate fuit Clau-
 dius: ut Ironice Cordatus iure
 quereat appellari, i. e. mire Stoi-
 dus, minime Prudens. Nec
 minus Plautinum illud, (Mil.
 2. 96. Palæstio: audin' tu?
 cito, Doste, & Cordate. Mil-
 didippa: ut Cor ei saliat.) nam
 dedit etiam Reus ab Adversari
 dicitur, & Prudentia: & quid
 tanto significet Cordate, verba
 1. 1. 3. declarant. saepe e-
 res multas tibi Mandavi, Mil-
 didippo, Dubias Egenas, Inopiosas
 consili; quas tu Sapienter,
 doste, & Cordate, & Care mi-
 reddidisti opiparas opera tua.
 Cell.]

Cordiculus, ejusdem Notæ atq;
 amicitias, habet autorem Sido-

nium, 4. Ep. 6: Prudentibus
 Cordiculus insitum est, Vitare
 Fortuita.

Coronare Regem.] Dladema
 imponere, Regnum deferre. [Pa-
 reus.]

Corporale.] Sacrum Pulvi-
 nar. [id.]

Corporalis Theca.] Sacrorum
 Lintheorum Theca. [Pontan.]

Corporalis in Καλνυοείαι. I.
 2. a.

Corporatio. Barb. non dubi-
 to, quin scias, non solum, cujus
 Municipii sim: sed etiam quam
 diligenter soleam meos Munici-
 pes Arpinates tueri. Cic. 13.
 Fam. 11. hominem summa No-
 bilitate, Cognatione, Sodalitate,
 Collegio . . . superavit. Brut.
 166. Lex Licinia, quæ est de
 Sodalitiis . . . pro Plarc. 36.

Corporatio —atura. Colum.
 6. 2. Vitruv. 6. 1. Statura, Fi-
 gura, Habitus: Cic. 1. N. D.
 47. Brut. 313. Tusc. 1. 52.

Corporeus in Καλνυοείαι. I.
 2. a.

Corpus solent Animo opponere,
 qui Latine sciunt, ac loquuntur:
 Sacri Scriptores Carnem. nihilo-
 minus apud Tullium, semel Cor-
 pus pro Carne, pro Corpore Car-
 nem poni, videor animadvertisse.
 2. N. D. 134. quid dicam de
 Oistibus, quæ subjecta Corpo-
 ri, miserabiles Commissuras ha-
 bent? 1. Leg. 60: nam, cum
 Animus a Corporis obsequio,
 indulgentiaq; discesserit . . . So-
 cietatemq; Carnis ejecerit . . .
 [Vavass.]

Corredde cum Vossio condem-
 nat Borrichius: adeo nihil valet
 Analogia; si deficiunt Auctori-
 tate. Ciceronis est Emendate.

Corre-

Correlativus quare non liceat Lyceo; si licere sibi voluit Forum Romanum Concreum, & Contutorem. [7. C. Scalig. in Arist. de Plant. p. 35. 1566.]

Correlativa.] Quae sub eandem rationem cadunt. [Buchl.]

Correpte. Opp. Producte. ap. Charis. 2.

Correspondere. Vulg. Respondere, Convenire, Congruere.. Cic. Eadem lege Damnatur

Correspondentia pro (1) Consensu, [Voss.] Convenientia. [Gifan.] (2.) Συμμετρία [Voss.] Partium Responsum. [Vitruv.] (3.) Literario Officio, & Commercio. [Cellar.]

Corripere Impensas pro Contrahere, Imminuere, [Pitisc.] non ex usu Ciceronis, [Pareus.] Nove dixit Suetonius, Tib. 34. 1. Ludorum ac Munerum Impensas Corripuit, Mercedibus Scenicorum Recisis... [Torrent.]

Corripere. Reprehensionis notatione, dixit

Correptus, Hor. 2. S. 3. 257. &

Correptor, Senec. Ir. 2: 10. 3: 37. &

Correptio, Tertull. de Pudic. 14. Sed

Corripere Grammatica Sententia, cui Producere [Cic. Or. 159. Inclytus dicimus Brevi prima Litera; Insanus Producta, 3. 181... Syllaba Producta atq; Longa.] Opponitur, non memini legere apud Antiquos. —. Ad Ciceronis exemplum Contrahere dici posse videtur: cum Numerorum & Modorum Contractionem... Productioni opponat, 3. Or. 50.

Corrosivus.] Depascens, Ex-

dens, & Absumens. Putrefaciendi, sive Exedendi vim habens [Buchl.]

Corruptela (contra quam Volgius opinatur) est Illecebra, seu Largitio, seu quicquid ad Corrumpendum valeat: — Corruptio vero Ipsa, Depravatio. Cic. 2. Off. 53. Philippus, in Epistola quadam ad Alexandrum filium, Largitionem Corruptelam dixit esse. 1. Leg. 3. Tanta est Corruptela Mala Consuetudinis. 1. Catil. 13. Adolescentulus, quem tu Corruptelam Illecebris irretisti. 4. Top. 29. Morbum appellant totius corporis Corruptionem. Ita fit, ut in altera Corruptione Opinione Morbus efficiatur, Aegrotatio.

Corruptionem vocat Vulgi quod Cicero appellat Interitum. Est enim (inquit, 1. Tusc. 7.) Interitus, quasi Discessus, & cretio, ac Diremtio earum partium; quae, ante Interitum, functione aliqua tenebantur. 1. N. 71. Epicurus Corporum Concreta nem fugit; ne Interitus, & Dispartio consequatur.

Cossis pro Vermè ligna Edente, cum Multis non dixerit sed Cossus, quomodo Juberitus: Cossi, inquit, Antiquis cebantur natura Rugosi corporis mines, a similitudine Vermium, no editurum, qui Cossi appellati Qui Cossis tuerentur; ad Plin. provocant, 30. 13. Cosses, quod ligno nascuntur, sanant humores omnia. ita quoq; reperio in Parmensi, 1476. interim non nent Alii in Vet. Cod. legi Cosses nec usquam alibi Cosses reperiri. imo Plinius ipse Cossi dixit,

33. Favent etiam *Glosse Philo-*
zeni: *Coffus*, *Εύλυ Σκώληξ*.
 [Voss.]

Cotidianò pro Cotidie. *Plant.*

Capt. 3. 5. 67. Cic. 4. Ver. 8.

MSS Cujacii: nam *Vulg.* Quo-

tidie.] sic dicitur Adverbialiter,

et Arcanò, Sempiternò, Hodi-

erno, Hesternò, Annò, Hornò,

Posterò, Anniversariò, Com-

modò, Matutinò, quibus Omni-

bus passim Linguz Lat. Auc-

tores utuntur. [Pareus.]

Crapulam exhalare dixit (5.

tr. 28.) Cicero: amovere (Pseud.

1. 35.) edormire, (Mist. 5.

1.) edormiscere, (Rud. 2. 7.

8.) Plautus. — Lexicographi

εγυρταλίζειν exponunt

Crapulari. [pro Crapula labo-

re. Cellar.] verum metuo ne

non magis *Græcum* sit *Κεγυρτα-*

λίζειν, quam *Latinum* est *Cra-*

ulari, nec tamen, *Vulgati Inter-*

pretis (qui usus est *Psalm.* 78.

5.) tempore, in usu fuisse ne-

que præfaste velim. [Voss.]

hæc, agnoscunt *Cal. Sec. Cu-*

in *Foro Rom.* & *Calepinus* qui

εγυρταλίζειν vocatur: sed sine *Ido-*

Auctore. — Poggius indeformat

Crapulator, 5. in Vallam In-

st. Scio illum [Guarinum] Te-

alla] reputare, non Doctissi-

um; sed Dementissimum Cra-

latozem. Idem dicitur

Crapulosus *Firmico*; qui Cice-

lli *Helluo* — Impurus, 1. *Rull.*

Immanis, *P. Red.* 13. Spur-

timus, *Dom.* 25. Nequissimus,

Fam. 18. Ille *Gurges* (inquit,

41.) atq; *Helluo*, natus Ab-

mini suo; non *Laudi*, atq;

et.

Craflare, pro *Saginare*, est apud

qu. *Milevit.* 2. [Voss.] sed

Diu ante, ita insurrexit Apul.
Mer. 3. *Pili mei Crassantur in Se-*
tas, & Cutis tenella duratur in
Corium. *Am. Marcell.* 23. *Aere*
Crassato ulus adimitur Lucr. 8.
lib. 19. [Borrich.] *Spissare Plinii,*
Seneca, Ovidii, Majori est Auc-
 toritate.

Crassities. Apul. 7. *Crassitu-*
do. Plaut. Most. 3. 2. 132. *Caf.*
 2. *B. C.* 8. *Cic.* *Spissitas. Vi-*
truv. 2. 9. *Plin.* 18. 30. *Spissi-*
tudo. Sen. 2. *Q. N.* 30.

Crassum, Crassescens Vinum
vid. Fugiens.

de Crastino esse Sollicitum. vid.
Vivere.

Crates Transversa. Plin. 13. 12.

Cratis dentatæ. Plin. 18. 12.

Crati. Pallad. Nov. 22. *Cratem.*

Charis. 1. *Ovid.* 12. *M.* 370.

Cratim. Plant. Pen. 5. 2. 65.

Crate. Ovid. 8. *M.* 806. *Juven.*

11. *Tacit. M. Germ. Liv.* 4.

— *Crates stercorarias, Cat.* 10.

dentatas. Plin. 18. 18. ex *Cratibys,*

Caf. 5. 40. *Cratibus conseptus.*

Liv. 10. 38. *Tamen*

Crate in Monoprotis numerand

Grammatici quidam:

Cratim, & Crate in Diptotis

reponit Vossius. [Johnson. 67.

126.] *Phy! Phy! Crates inter*

ea, quæ tantum Pluralia, retru-

lerat Diomedes: id Contradicit

Vossius; Falsumq; convincit

Diobius numeri Singularis exem-

plis: quorum Altero, quod A-

gebar, Confecisse potuisset. hinc

Tibi Maledicendi Ansa; Nobis

Turpificati Animi Argumentum,

Audi, Johnsone; habeo quod ti-

bi ad aurem infusurem. Non

tu simplicissimum Illius pectus

impotenti gaudio deosculareris?

quem pernostis Tecum defuncto

Tuo jure acturum. V. G. Arbitratu (Cic. 1. Inv. 35. &c.) & Arbitratum (Plaut. Amph. 1. 1. 103.) notavit Vossius; Arbitratus non animadverit: Tu Ducbus, quod Satis erat, Plauti locis (Rud. 5. 2. 68. Asin. 4. 1. 21.) illud Confirmas. Ergo, inquiet Quispiam, Te auctore, Arbitratus in universa Lingua Latina Bis tantummodo exstare judicavit Johnsonus; cum tamen in uno Plauto (Aul. 2. 2. 39. Bacc. 3. 6. 10. Mil. 4. 8. 64. Pers. 2. 2. 29.) Sexies legatur. Odiosa sane, & Explodenda Complexio! qua recepta, atq; constituta; ex quovis scripto Quidvis conseceris. Quod igitur Tibi fieri non vis, Alteri ne feceris.

Creator usi quidem Veteres. at accommodatius ad Ingenium Ciceronis,] ille Procreator mundi Deus. (Univ. 23.) Opifex, Aedificatorq; mundi Deus. (1. D. N. 30.) Effector mundi, & Mollitor, Deus. (Un. 14.) ille Fabricat r tanti Operis, (Ib. 5.) & Arifex, (Ib.) & Parens. (Ib. 35.) vel, quomodo circumfcribit Pontanus:] Vis, Divina Rerum omnium Efectrix; vel, de sententia Philosophi Lucretii:] Rerum Natura Creatrix. 1. 622: — Verbo tamen

Creare, & Gignere, de Prima rerum Aedificatione non refugit Cicero, Un. 35.

Creatura Theologis perusitata: [etiam Antiquissimo Tertulliano Apol. 30. Cell.] sed rectus cum Veteribus dixeris Rem Creatam, [Voss.] Opificium Dei. [Cell.]

Crebro, illic est &c. vid. Frequent. 2.

Credentia pro Eo quod Demonstrat, ac Fidem facit. Cicero Assertio dicit 1. Acad. 45. quibus de causis, nihil oportere neq; Proferri, neq; Affirmare quinquam, neq; Assertionem approbare. Itaq; Literas Assertorias malim, quam Literas

Credentia, & Favoris, (quomodo vocat Mart. Paris. ad ann. 1269.) aut de Credentia; (Id. ad. annum 1252.) aut Credentia; s; prout Eas vocant, quibus Magistratus pro Cive fidem facit; aut quas Legato praebent quò ostendat Ei debere Audientiam. [Voss.]

Credibile Πιστόν, & Πιστός semel ac iterum dicit Cicero: ca. Nullum verbum Aliud, cujus bene sit postrema Syllaba, usurpat quod a Verbo Secundae, Tertiae, Quartae Conjugationis deductum sit. si qua enim apud Euripidis Geheris usitata sint; a Verbo Primae Conjugationis nomen habent Omnia. [Perion.]

Creditum. Sen. 2. Ben. 3. Suet. Claud. 16. Fab. 5. 10. Pecunia Credita. Cic.

Credulitas quae Veteribus innotio ponitur; Recentioribus Theologica Notione Fidem significat

Crementum pro Incrementum non penitus damnum; quando Glossis Philoxeni reperio: Crementa Αυξήσεις. [Voss.] quid His supplicare attinet, quibus fragilia adducuntur Testimonia? Latinorum Doctissimi Varro, vocabulum hoc tulerunt Sat. Menip. Tit. Tivobis crementa Corpora fieri majra. (Nonius) ita Scaliger legit, & Sedanens. Edit. Auf

quod De-
facit. Cic.
Accid. 48.
oportere
rtione ap-
as Affero-
as
eris, (quo-
is. ad am-
ntia; (id
ut Creden-
ant, quibo-
e fidem fa-
ito praebe-
eri Audien-
), & Pise-
Cicero: cu-
ud, cuius b-
a, usurpet
a, Terri-
tionis dede-
a apud Eul-
int; a Ver-
s nomen b-
a.]
2. Ben. 3.
b. 5. 10. R-
ic.
erepibus in
ioribus Th-
a significat
incrementu-
n; quando
eperio: Co-
[Voss.]
attinet,
ducuntur
m Doctissim-
hoc tueri
Tribus o-
Corpora fieri
ita Scalig-
f. Edit.
Auf-

mon. Popma *haud dubie resti-*
ut *Cremeto Corpora fierent*
ajra. [Borrich.]
Crepusculum] *Disrumpor*
7. Att. 2. *Quare Disrump-*
licet ista *Furia*, &c. pro
om. 99.
Crepusculum pro Diluculo
lapsa Latinitate dici caprum.
vius quidem in *Aen.* 2. 268.
si error Librarii subest) De
epusculo, inquit, quod est Du-
Lux (nam Creperum Dubium
) queritur. & licet Utriq;
pori possit jungi; *Ufus* tamen,
Matutino jungatur; obtinuit
Lucanus dixerit: Longa re-
crasso nituere Crepuscula Pha-
[& Ovid. 1. *El.* 5. Qualia
blucent fugiente Crepuscula
cebo; Aut ubi Nox abiit, nec
men orta Dies.] *Servii* tuerur
mentiam *Barthius* ad *Rutili-*
sed non *Alia* quam *Istius*
ndoritate, v. 277. (*Rosida*
miceo fulgere Crepuscula calo) &
ual. *Nolani*, (6. *Natal.* 406.
amq; rubecebant rumpente Cre-
puscula mane.) cum his conspi-
ant *Glossa* *Cyridi*: *Λυγέρας*
epusculum, Diluculum. Item:
epheus, *Maturnus*, Crepuscu-
us, ubi *Creperus* legit *Vulcani-*
; *Crepusculus Savaro*, qui &
repulascens horam *Sidonio* 8.
vocari ait, non *Vespertinam*;
interpretatus *Beroaldus* in 1
2 *Met.* *Apul*: sed *Matutinam*,
Crepusculi vocem cepit *Servi-*
— — Pto *Contraria* Sen-
entia faciunt *Veteres* *Omnes*,
præter *Glossas Philox.* *Crepul-*
ulum, n̄ *Εσπερινή* &c.] qui
ter *Mane* & *Crepusculum* distin-
guant; & *Hoc Diluculo* oppo-
nat: *Censorinus* 24. (qui sum-

mo studio singulas Diei & Noc-
tis partes descripsit.] *Plinius*
18. 25. *Columella*; *Primo Mane*
(inquit 12. 1.) cum *Familia*
prodeundum est [*Villico*:] &
Crepusculo, peractis *Operibus*,
fatigato redeundum. [*Cell.* *Voss.*
&c.]

Cretæus. Poët. Cretensis. Cic.
Crucifixos in *Africa* *Leones*,
quod scribit *Plinius* 8. 16. &
Crucifixum invenerunt *Ducem*,
Quintil. 7. 1. & quoties *Noxi-*
os Crucifigimus, *Declam.* 274.
& quos *Rex* iussit *Crucifigi*,
Hygin. 194: id, nescio, an omne
Christianis *Librariis* imputandum
sit; ut nihil relinquatur *Gentili*
seculo, & genio; præsertim *In-*
clinanti. [*Cell.*] *Certe* ad *Sueton.*
Domit. 10. adnotavit *Grævius*,
Veteres *Scriptores* probatos igno-
rare *Hoc* vocabulum; a *Christi-*
anis *Descriptoribus* hic, & ali-
bi *Inculcatum*. *Scribendum*, in-
quit, ex *Vestigiis* *Codicum* *Tor-*
rentii *Cruci* affixis, etiam, cap.
11. *Cruci* suffigeret edidi, ubi
prius *Crucifigeret*. Et quid *Du-*
bitamus? in *Innumerabilium*
Suppliciorum *descriptione* *Vete-*
res ne semel quidem hoc verbosus
sunt; sed in *Crucem* agere, tol-
lere: *Cruci* affigere, suffigere,
&c. semper dixerunt.

Crumena *Hor.* 1. *Ep.* 4. 11.
Plaut. *As.* 3. 3. 71. &c. *Theca*
Nummaria. *Cic.*

Crux (inquit *Pareus*, ex sen-
tentia *Lippi* de *Cruce*, l. 1. c. 2.)
laxe capitur. nonnunquam pro *Omi-*
ni *Angore*, *Cruciato*, atq; *Exi-*
tio. ita tamen (*Ceasente* *Cella-*
rio) ut sic *Orationem* attemperes,
ut ad *Romanum* *Supplicium* re-
spiciatur. *Verum* quod *Nostis*,
inquit,

inquit, *Quascunq; Calamitates in Quocunq; Sermonē, extra respectum Romani Supplicii significat; id propius abest a Germanismo.*

Cubiculus. Itin. Burdeg. Cubiculum. Lat.

Cubituū legas apud Lil. Greg. Gyrald. Hist. Poet. Dial. 9. pro Cubitorum. [Voss.]

Cubitus significat Brachii Curvaturam, Virg. 4. Æ. 690: Cubitum vero Mensuram. Plin. 27. 9, 12. sed Augustinus, Quod

2. *Cubitus, inquit, Genere Masculo, & non Neutrali Cubita dicimus, juxta Regulam Grammaticorum: non Ignorantia id facimus; sed Consuetudine, propter Simples quosq; & Indoctos, quorum in Congregatione Ecclesie major est Numerus, [in Ezechiel. c. 47.] non enim Curæ nobis est Vitare Sermonis Vitia; sed Scripturæ Obscuritatem quibuscunq; verbis Differere, [in Ezech. 40.]*

Cuculla apud Neminem Antiquum: sed Cucullus, apud Martialem, & Alios. [Voss.]

Culleus perperam scribunt pro Culeus; cum Græce sit Κολῆδς. Plura de Eo, Melchior Goldastus, ad Dositheim, lib. 3. — Similiter peccatur, cum

Culcitra dicitur, pro Culcita. est enim a Calcando, ut liquet e Varrone, & Festo: nempe quia Tomento Inculcatur. [Voss. Dausq.]

Culpam super aliquem Ponere.] in aliquem Conferre, Derivare. [Buchl.] Pro

2. *Culpæ immixtus, quomodo locutus Strada, rectius dixeris Affinis, Proximus, Socius, & Confors Culpæ, vel Particeps, Contr-*

a Culpa Castus, Remotus; Culpa Vacans; qui est extra Noxam, vel Culpam; Carens Noxia, Crimine; Insons, vel Innoxius; a quo Culpa Procul est Culpæ Inscius, vel Exfors; quod nullam Culpæ partem attigit ad quem nulla manavit Culpæ Contagio. [Sciopp.]

3. Culpa in Cupio. 4.

Cum per Appositionem non jungitur Rei notanti Instrumentum sed Comitem. nam, Percussus cum Hasta, inauditum est: Instrumentum enim Percussionis Hasta est in Istis vero: Acceptus est nobis cum Honore: magna cum Benevolentia scripsit: cum mihi Affabilitate me allocutus est, & Ablativi Instrumentum non significant; sed Comitem. [Valer. 26.]

2. *Cum Tempore Remittentibus Odiis dixit Thuanus. [et Temps. col Tempo.] quomodo pervulgata istæ Locutio emendetur, paret ex Consequentibus Valer. 5. 6. 4. Procedente Tempore ad summum Imperii Fastigium excessit. Plin. 3. Ep. 2. vereor ne procedente Tempore, ipso Remedio Vitia nascentur dici quoq; possit Procedente Dies Sane Cic. 3. Tusc. Scribit: Quod ita esse Dies declarat, quæ Procedens ira mitigat; ut istæ Malis manentibus non modo Leniatur Aegritudo; sed in Periculisq; Tollatur. Id. Laureæ amittit Longo Tempore viriditatem Id. Opportunitas non fit maiore Productione Temporis. & Seneca Tranq. 1. omnium Virtutum vera esse Principia; Tempore ipso Duramentum, & Robur accedere. Ovid. 4. Eleg. 6. Ita*

re Ruricolæ patiens sit Taurus
tratri; Præbet & incurvo colla
remenda iugo: *Tempore* paret
quus lentis Animofus habenis,
c. & *Cafu Reſto*, Id. Tem-
ut extentis tumeat facit U-
racemis. & *Tempus* & in
bas ſemen producit Ariſtas.

3. Cum Locutione Domini de
da plane aliter ſe habet, in-
it Gerh. Titius; & *Alibi*, ad-
ſto Res. Quomodo Res cum
to milia Warneri ſe habet . . .

Utrog; peccavit; in Priori,
nd Res emiſerit: in Poſteriori-
quod cum, accedente *Cafu A-*
ſtivo, ſubjecerit. dicit Cic. 4.
c. Aliter ſe habere, ac ſenſibus
identur, dicuntur Res Oblata:

Simil. Notandum tamen, La-
nos abjeſto Vocabulo tertii Ca-
re, dicere, Ita ſe Res habet tibi,
quidem ſignificare velint, ali-
quid alicui eventurum eſſe Mali.
Eun. 4. 7. Scin' tu, ut Tibi
ſe habeat? [Voſſi.]

4. Cum aliquo ita Comparam
eſt, quamvis abutantur Scrip-
tes Doſſiſſimi, Reprobaturum vi-
in Comparatum.

Combo in Pertimeo.

Cupimus Mala, & Turpia:
olumus Bona, & Honetta. A-
u. Amabit Sapiens; Cupient
etri. [Popm.] Contra, — A-

Auctores Sæcularium Litera-
um Talis Iſtorum verborum in-
ſerentia reperitur. Ait enim

tero, Orator ampliffimus; Cu-
p, Patres Conſcripti, &c. quia
e verbum in Bono poſuit; quis

perverſe Doſus exiſtat? qui,
eum Cuſpo, ſed Volo dicere
uiſſe contendat. Porro apud

ſtatum, Flagitioſus Adoleſcens,
ma flagrans cupidine; Nihil

volo aliud, inquit niſi Philome-
nam. quam Voluntatem fuiſſe
Libidinem, Reſponſio, qua ibi
Servi ejus Senioris inducitur, ſa-
tis Indicat. [Auguſtin. C.D.14.]

Cupio: Exopto. Incredible eſt,
quantum ſit in M. Tullio Synoni-
morum; cum tam pauci, (credo,
quod non advertant.) imitentur.
Quæſote, quod Diſcrimen inter Cu-
pio, & Exopto; inter Rego,
& Gubernare. aut Nullum;
aut certe Perexiguum. at Duo
tamen Cicero, qua ſignificent
Idem conjungit, & quaſi pro
Uno ponit. 1. Or. 11. neq; vero
nobis Cupientibus, atq; Exoptan-
tibus Fruſus Otii datus eſt. Ibid.

8. jam vero Conſilio, ac Sapien-
tia, qui Regere, ac Gubernare
Remp. poſſent, Multi Neſtra; Plu-
res Patrum memoria, atq; etiam
Majorum exſiſterunt. — Ruſſum
Levius aliquid Culpa, & Pecca-
tum; quam Facinus, aut Scelus.
Cic. pro Marcel. 13. etſi aliqua
Cuſta tenemur Erroris humani,
a Scelere certe liberati ſumus.
Ovid. 4. Eleg. 1. Scit quæq; cum
perii, quis me deceperit Error;
Et Culpam in Faſto, non Sce-
lus eſſe meo. Ibid. 1. 2. A
Cuſta Facinus ſcitis abeſſe mea.
Ibid. 3. 1. Vel quia Peccavi ci-
tra Scelus. Ibid. 4. 4. Ergo, ut
jure damus Pænas; ſic abſuit
cuncte Peccato Facinus, Conſili-
umq; meo. [Vavaſor.]

Cuprum pro Eo, quod Plinio
[33. 5.] Cyprium æs, & [36.
26.] ἀπλῶς Cyprium: [Voſſi.]
licet Aurei, Argenteive ævi vox
non ſit; ærei tamen ævi eſt, ut
reſpondeat ſuo Metallo. Spart. in
Caracal. nam & ex ære, vel
Cupro Cancelli ſuperpoſiti eſſe di-
cuntur,

cantur, quibus Cameratio tota concedita est. *Hic* (Cafaubonus) *Æs* intelligit de *Ære* Cyprio: Cuprum de *Alio Ære* Vulgari. quocum in Hoc consentis (Raius in Nomencl.) qui Copper, *Æs* interpretatur. *uir*sq; suos reprehendit, qui Fastidium illud Metallum, ex *Ære* Cyprio, & Lapide Calaminari, sive Cadmia concretum [Brass.] *Æs* esse, vulgo suspicantur.

2. Cura. Medic. Vulg. Curatio. Cic. [Schorus.] Etenim

3. Cura Mentis est: Curatio Medicinæ: Curatura Diligentia. [Donat.] non ita Plautus. qui Poen. 1. 2. 141. Cur ego, inquit, id Curen? namq; istac magis tua est Curatio. Similiter, Amph. 1. 3. 21. Cas. 2. 3. 43.

4. cum Cura pro Diligenter, magno Studio, Sallustii, Livii, & Historicorum Proprium. Liv. Bovem cum Cura servari Haruspices jussurunt. Sall. Saucios cum Cura reficit. & cum Cura magna parare omnia. & cum Maxima Cura vitare Injurias. [Pareus.]

Curabile pro Medicabile, [Sanabile, Cell.] sive Eo, quod Curationem recipere potest, Vulgaris est Nota; sed Improbæ, ut puto. [Voss.]

Curia est Locus, ubi Publicas Curas gerebant. Fest. & Cic. Or. ubi de Metaphora: Ex quo, inquit, Genere hæc sunt; Martem belli esse communem, Ceterum pro Frugibus. . . Curiam pro Senatu, Campum pro Comitibus, Togam pro Pace, &c. unde liquet, quantopere errent; qui Curiam pro Aula dicunt: aut

Curialem [qui Municipis sive Tribulem significat Vetr.] Aulico. quomodo Libras suas Nugis

Curialium inscripsit, jam annos 500, Joan. Sarisburien. [Voss.] quodq; Ammiano Marcellino Verbum Solenne est; Symmacho non Infrequens, uti ante advertit [Borrichius.]

Curro repetita priori Sylloge Cucurri facit Præteritum. quod in Compositione invenitur quosdam Auctorum, Geminatum primæ Syllabæ Servans; Alios minime. [Priscian.]

Concucurri. Varr. — Decucurri. Plin. Decucurri. Suet. — Excucurri. Liv. — Percucurri, cucurri. Cic. — Præcucurri. Plin. Præcucurri. Eid. & Terent. Procurri. Cæs. Procucurri. Liv. — Reliqua fere non Geminata [Bang.]

2. Currere, Audacter, summe Graculq; imitatus, dixit Horatius, pro Navigare. 1. Od. 28. licebit Injuncto ter pulvere Currere verum

Cursus pro Navigatione, Professione Maritima, Novus habet, aut Insolentis. nam prout Justinum, 22. 5. Curtium, 1. Velleium, 1. 4, & 2. 19. 1. potest, 1. 1. Sic locutus est etiam Cic. pro Pl. 96. Iter a bone Brundisium terra petere tendi. nam Maritimos Currus præcludebat Hyemis magnitudo Alibi. Inusitatus certe

Currum vocavit Navim tullius in Libell. de Nupt. Poet. & Thetidos: Ipsa levi fecit litante flamme Currum. igitur Græcorum exemplo;

Municipi
 & Veti.
 was sus
 e, jam a
 risburica
 iano Mar
 est; Sy
 is; uti am
]
 iori Syl
 erisum. q
 enitur q
 Gemina
 uani; q
 [fiscian.]
 —Decur
 —Eura
 Petcurri
 ecurri. Pl
 & Terent
 ecurri. L
 n Gemina
 Curritur. *Vulg.* Curvamen.
 id. 2. *M.* 130. *Plin.* 9. *Ep.*
 Curvatura. *Ovid.* 2. *M.* 108.
 rario. *Col.* 4. 12.] Quædam
 animalia rostrorum *Aduncitate*

cibum arripiunt. *Cic.* 2. *Nat.*
 122.

Curvare Arcum, *Stat.* 1. *A.*
 487. Tendere, *Hor.* 2. *O.* 10.
 20. Sinuare, *Ovid.* 8. *M.* 30.
 Lunare. *Id.* 1. *El.* 1.] Ad-
 ducere. *Virg.* *Cic.* &c.

Curvus. *Virg.* 1. *G.* 508. Pro-
 curvus. *Id.* 5. *Æ.* 765. Re-
 curvus. *Ovid.* 1. *El.* 8. 6.]
 Corpuscula *Curvata*, & quasi
Adunca. *Cic.* 1. *Nat.* 66. Ba-
 cillum *Incurvum*, & leviter a
 summo *Inflexum*. 1. *Div.* 30. ut
 Bacillum, aliud est *Inflexum*, &
Incurvatum de Industria; aliud
 ita Natum: &c. 2. *N. D.* 33.
 Serrula *Adunca*, ex omni parte
 Dentium, & *Tortuosa*. pro *Clu.*
 180. Hamatis, *Uncinatisq;* Cor-
 poribus. 4. *Acad.* 120.

Cuspis. *Poët.* *Mucro.* *Cic.* 3.
Cat. 2.

Cyclopædia *leges apud Non-*
nulos; sed Optimi Scriptores
pro Orbe Disciplinarum dicunt
Encyclopædiam. [*Off.*]

igatione,
 ma, Novi
 is. nam pr
 Curtium,
 & 2. 19.
 locutus est
 6. Iter a
 terra petere
 atimos Cu
 s magnitud
 certe
 it Navim
 e Nupt. Po
 a levi fecit
 Curium. i
 exemplo; (

P

D.

D.

DAMNIFICARE. Pseudo-
Ovid. pro Damnum inferre.
[Voss.] Homo sc. Indiligens Plau-
rum non olfecerat, quod fecit
[Littletonus:] qui hoc Illi Ver-
bum adscribit. credo, quia Damni-
ficam dixit Bestiam, Cist. 4. 2. 62.
ubi (v. 60.) Ipse quasi Inter-
pres, quod Damnum afferat
dixit.

Damnificari. Pf-Ov. Dam-
num accipere. Vetr.

Damnare ad Mortem non di-
cunt Latini; sed Damnare Capi-
tis, & Capite. [Voss.] quod ad
Pirasia illam attinet,

Damnare Capitis; quidam,
(inq. Voss.) Scioppium, atq; Vos-
si. in secuti, Crimine subaudiunt,
ut Integra sit Phrasis: quod No-
bis non Probari, in Indice ad
Nep. ad Voces Caput, & Accu-
sare significavimus. Interdum
quidem ad Crimine Diserte addi-
tum reperimus: [Val. Max. 4.
2. 5. Incesti Crimine accusatus.
& 4 6. 1. Diri facti Crimine
Damnatus.] Plurima tamen sunt
Exempla, in quibus Subaudiri
dequit. ut, Cic. Criminis Ar-
guere. Sceleris Condemnare.
Liv. Summæ Damnare. Valer.
Stulticiæ aliquem Damnare. &
sexcenta alia, in quibus aut Græ-
ca est Constructio; aut Nominis
commodius intelligi posse videtur.

Damnum Detrimentum, Jac-
turam pati, Insolentia absolvi ne-
quit. nec enim Latinis in usu erat:
sed Capere, vel Accipere Dam-

num; aut Affici Damno. [S-
opp.] at Latinus Seneca 1. de
ra. 2. totos Populos Capiti Da-
na passos, Lucanus; 8. 750. —
terisq; hæc Damna Sepulchri. Li-
us (admonente Marq. Gudii
22. 41. Damnum haud agere
pati. [Borr.]

Damno tuo fiet.] Per
tuo.

Dapifer [satis 'Avaldy
formatum. Voss.] suum fecit
Aguens. 7. 30. Veteres igno-
si opus est, appellabitur Dapifer
deferens. [Cell.]

Dapsiliter non refugere Ain-
nius, & Alii. Antiqui pro
Daptice, teste Festo. nempe
Dapticum, pro Dapsili. [Voss.]
imo vero, & Antiqui Dapsili-
amant: & in iis Navius
Coroll. ultra meretur, inq;
quamobrem ametur; ita Dapsili-
suos amicos aiit. vid. Char-
Inst. Gram. [Borrigh.]

Datarius non refugit Eras-
Epist. ad R. P. lum: Math-
Gibberto, quondam Pontificis
tario — at Lil. Gyraldus, Dia-
de Poet. sui Temp. Versatus
[Mapheus Vegius] Romæ, &
Martino V Pont. Supplicium
brorum Magister, quem Vulgo
tarium appellare Consuevit.

Dativus cum Verbo Passi-
pro Ablativo, & Præpositio-
sepe aliquid Duri, & Peregr-
sonat: nec ubiq; potest eum Gra-
rum Consuetudo excusare. Po-
tis his plus licet, quam Po-
scilicet mulæ, i

scriptoribus. dixit Virg. neq;
 scribitur ulli: Ovid. non intelli-
 gitur ulli. quis autem feret ita So-
 crates Sermone loquentem. [Cell.]
 Participiis res Nota est.
 De Labore pectus Tundit.
 Plaut. Cas. 2. 6. 63.] Præ.
 2. De Prandio non Bonus
 monus est. Id. Most. 3. 2. 8.]
 vel Post.
 3. De Divinis Locis Consilia
 miora sunt. Id. Most. 5. 1. 55.]
 vel In.
 4. De Coena facio Gratiā. Id.
 4. 1. 17.] Propter. [Pare.]
 Venuste Cicero 3. Verr. Fle-
 uterq; non de suo supplicio:
 Pater de Filii Morte, de Pa-
 tris Filii. similiter haud Vul-
 ni Gratia. 1. Att. Atticam me-
 Gratias mihi agere de Macre-
 ludo. Cæsari vero non, displicuit
 vulgare illud: pro re aliqua
 gratias agere. Gratias, inquit,
 eorum Studio erga se egit.
 Bang.]
 5. De Die in Diem, ex Vulga-
 Script. Versione in Usū Fa-
 miliarē traducta Formula. a-
 d Latīnes quidem inveniuntur,
 a huic videntur Similia; sed
 vera non sunt [1] De Die inter-
 retatur Pareus Durante toto
 die; vel de Medio Die: quem-
 modum De nocte, h. e. Media
 nocte; quando maxime Noctem
 apparet. Plaut. Asin. 3. 1. 13.
 una pars Orationis de Die
 bitur mihi. & 4. 2. 16. de Die
 are, Interp. Salmasio, Lipsio,
 lesio, id est, quod de Media
 die, vel Meridie. — Rud. 4. 1. 7.
 id rerum gerat Miror, de Nocte
 abiit piscatum ad mare. Ibid.
 2. 10. neq; Piscum ullam Un-
 am bodie Pondo cepi; nisi hoc,
 sed fero hic in Rete. nam, ut de
 nocte multa, impigreg; exsurrexī,

hyc. sic Horat. 1. Ep. 3. Ut
 Jugulent homines surgunt de Nocte
 Latrones. & Cicero pro Mur.
 Vigilas tu de Nocte, ut hyc. — II
 — In Diem est, quod aiunt, Pro
 Uno Die. Ovid. 2. Met. 47.
 — — currus petit ille paternos,
 Inq; Diem alipedum ius, & mo-
 deramen equorum. huic Affice, in
 Diem vivere, Cic. 2. Phil. 34.
 Terentii vero in Diem, Eun. 5.
 7. 19, est, Donato interpretante,
 in Longam Dilationem — III
 — Livii illud 5. 48. Diem de
 Die prospectans, interprete Cæsu-
 rio, est, Multos Dies expectando
 traducens. itaq; 25. 25. cum is
 Diem de Die Differret. — Pro E-
 braismo istoc, Cicero dixit] 1.
 Phil. 2. cum serperet in Urbe in-
 finitum malum; idq; manaret
 in Dies latius. & 6. Ep. 4.
 in Dies singulos magis magisq;
 opinio hominum confirmatur. &
 Ep. 6. Quotidie magis.

6. De Parisiis pro Parisiensi;
 De Mediolano pro Mediolanensi,
 dixerunt Superioribus Sæcu-
 lis. ita passim legere est, Pauperes
 de Lugduno, qui & Waldenses;
 item, nobilis Sch. Listicus, dictus
 Agidius de Roma. Aliquis de-
 sensum hæc eat, quia dixerit [A-
 pul. 1. M. alius de Foro pro
 Potensis: vel Cicero pro Arch.
 Poeta de Populo pro Popularis:
 vel (Voss. A. G. 7. 69.) Cat. 1.
 lus, 25. Mulier de Via pro Ob-
 via: vel Ennius ap Cic. 1. Div.
 Astrologos de Circo. sed enim
 — A, vel E, pro Gentilibus
 semper reperio. [Voss. V. S. 9.]
 sic [I.] Gell. 7. 16. Genera
 autem, nominaq; Edulium, &
 Domicia Ciborum omnibus a-
 liis Præstantia, quæ profunda
 Ingluvies vestigavit, quæ Varro

opprobrians (*in Satyra, quam πειρὰ Ἐδισμαδίων inscripsit*) executus est, hæc sunt ferme, quantum nobis Memoriz est. Pavus E Samo, Phrygia Attagena, Grues Melicæ, Hædus ex Ambracia, Pelamis Chalcedonia, Muræna Tartessia, Afelli Pessinuntii, Ostrea Tarentina, Pecunculus Chius, Elops Rhodius, Scari Cilices, Nuces Thasiz, Palma Ægyptia, Glaus Hiberica. *Plaut. Capt. 3. 2. 10.* Philocrates ex Alide. [II.] *Virg. 3. 6. 2.* Pastor ab Amphryso. *Liv. 13. 5.* Theophrastus a Lesbo. 34. 9. Græcos a Phocæa. 2. 22. Principum a Cora, atq; Pometia liberos. 1. 51. Turnus Herdonius ab Aricia. *Varr. 2. R. 2.* Pastores a Pergamide. & [III.] *Concise*, Hospes Colchide, *Ovid. 3. El. 9.* Zacyntho, *Plaut. Merc. 5. 2. 99.* Epheso. Bacch. Musella Clypea. *Enn. Vinum Chio. Varr. Polyëritam Naxo. Gell. 3. 15.*

7. De verbo ad Verbum. *Vulg.* Verbum de Verbo: *Ter. Adel. Prol. 11.* Verbum e verbo. *Cic. 4. Ac. 17. & 31.* Ad Verbum. 1. *Fin. 4.* Totidem Verbis. 2. 10. Verbum pro Verbo, *Opt. 14.*

8. De Manu in Manum] *Per Manus.* [Buchl.]

9. De Novo.] *Denuo, De integro, Ab integro.* [Id.]

10. De qua Patria est.] *Cujus est?* [Id.]

11. De Retro, & De Ante.] *Cic. Antonius a Fronte, a Tergo, a Lateribus tenetar.* [Buchl.] *vid. Adversus. 2.*

12. De Compacto in Compacto.

13. De Composito. *Apul.] Ex*

Composito. Liv. v. in Composito.

De foris.] Foris, Extrinsecus. [Buchl.] *in Aforas.*

Deauratus. Vulg. Subauratus. *Petron. Obauratus, Apul. 11.* Auratus. *Cic. vid. Inauratus.*

Deaurare. Cod. Theodos. L. 1. Auro linere. *Suet. Ner. 31.* laurare. *Cic.*

Debeo expectare fratrem. *Frater mihi Expectandus est.* [Buchl.]

Debitum alicujus. vid. Æs. 2. Debitum Bonum, aut Malum. *vid. Nomen.*

3. Debitum ab aliquo Petro. *vid. Admonere. Appellare. Consectari. Desperatas jam Pecunias Exegerunt. Cic. pro Mur. 142.*

Decadarum Livii, pro Decadum, hoc Sæculo vix quisquam dixerit. imo nec illos 142 Historiarum Libros in Decadas Livius distinxit: sed est id a Grammaticis; ut [Petrarcha jam olim vidit, & Sigonius ostendit.]

Decalvare, pro Tondere, vel potius Radere, [Voss.] usum Vegetius de Re Veterin. 2. 4. Psilothro Decalvare. [Borrich.]

Decanum vocant, Qui in officium Familiis Principem tuetur Locum. sed rectius Decurionem appelles: ut si dicam Decurionem Familiaz Tutoriz, Satoriz, &c. [Voss.] Sæc. Domitii 17. 3. & Satorius Decurionem Culinariorum. [V. Pitsc. ad Suet. p. 608. §. 11.]

Lecanus Barbaro vocabulo dicitur, qui Latine Praefectus, etiam Praepositus dicens. [Voss.]

Decapitare. Rog. Hoved. Decervicare, Sidor. 3. 3. Decollare in Sen. Suet. Cal. 32. Caput Cervicibus Abscindere Cic. Securi F.

re, Perc
dece. Ia
Decer
Decem
Decens
ar, Aptu
Deceptio
Beda
quit, De
ad Idoneo
mi legere
Aucupiu
Decep
imus, cur
ac rever
tum voca
Cic. Fa
ris Captio
antur. I
Deceptor
diolus. [C
Deceptor.
eumscript
Decervica
Decidere, p
Horar. 2.
abbinc Ann
—& Ov
Mat. 10.
Vulg. Occide
Decedere,
Val. Mar
em Capellu
habuerat.
decimare
m Livius p
ritudo, So
Supplicium
Aug. 24. &
ecclivis, Cæ
s. Id. 2. 2
Dir. 101.
Decollare in
Decoloratus
Decolora

Compassione, Percutere: Cervices sub-
 Extrinsecus ere. Id.
 Decedere in Decidere.
 Decem, Dena, vid. Bini.
 Decens Ovid. Conveniens,
 Aptum. Cic.
 Deceptio non male formata
 Beda in Orthog. Menda,
 quit, Deceptio, vel Fraus. sed
 Idoneos Scriptores non me-
 ni legere. Pro eo Circumscrip-
 Aucupium, Tendiculæ. [Voss.]
 Deceptio Visus, Oculorum
 cum quid Aliter appa-
 ae revera est. hoc autem Vett.
 num vocabulum: Caprio No-
 Cic. Fat. 13. Omnes istius
 is Captiones eodem modo re-
 antur. Improbum itidem
 Deceptorius, pro Veteratorius,
 diosus. [Voss.]
 Deceptor. Senec. Thyest. 139.
 eumscriptor. Cic.
 Decervicare in Decapitare.
 Decidere, pro Mori, Singulari-
 Horar. 2. Ep. 1. 36. Scrip-
 abhinc Annos centum qui De-
 — & Ovid. (ex MSS Pall.)
 Met. 10. Deciderat mater
 vulg. Occiderat. quemadmodum
 Decedere, Absolute; & de Be-
 Val. Max. 1. 5. Decefferat
 Capellus, quem Puella in de-
 habuerat.
 Decimare nusquam Tullius.
 Livius pro eo sic: Cætera
 tinudo, Sorte Decimus quisq;
 Supplicium lecti. sed Suetonii
 Aug. 24. & Calig. 48. [Voss.]
 celvis. Cæ. 2. B. G. 18. Ac-
 Id. 2. 29. Devexus. Cic.
 Div. 101.
 Decollare in Decapitare.
 Decolorosus Vulg. Decolor.
 Decoloratus. Aug. ad Her.

Decrementum. Gell. 3. 10.
 quasi, jam Mundo Senescente, rerum,
 atq; hominum Decrementa sint.
 In omni Antiquitate Exemplum
 Aliud hujus vocabuli nondum
 inveni. [Cell.] Salmasius in So-
 lin. c. 1. [al. 5.] p. 42. putat
 Decrementa nascentium legendum
 esse; sed In vitis libræ, qui ha-
 bent Detrimentis. fugiunt qui-
 buscunq; curæ est Elegantiæ
 Latinitas. — Læstant. 2. 5. Incre-
 menta, Diminutionesq; Lunæ. Cen-
 forin. 17. omnis ætatis Incre-
 menta, & Diminutiones. Vitruvii
 (9. 4.) est Decreſcentia. Cicero.
 Sen. 9. Defectio virum Adole-
 ſcentiæ, vitiis efficitur sapius,
 quam Senectutis.

Dedecens. Vulg. Dedecorofus.
 Viſtor. Epit. in Dioclet. Dedecr.
 Sall. Dedecorus. Tacit. 12. 47.
 4. Indecens. Suet. Claud. 30.
 Indecoris. Virg. 7. Æ. 231. &
 12. 25. Indecorus. Cic. 1. Off.
 27. Turpis, Inhoneſtus, &c. Id.
 Dedecoroſe. Viſtor. Epit. in
 Ner. Indecenter. Quintil. 1. 5.
 Indecore. Cic. 1. Off. 4.

Deducere — ſtus, a, um. in.
 Comprimere.

Defamare in Traducere. 2.

Defectum, quem Res aliqua
 Deficit, Orbem, Carentem, De-
 ſtitutum, nemo Aurea Latini
 Sermonis ætate dixit. [Sciop.]
 contra [Borrichius] adducit Cel-
 ſum, Columellam, Quintilianum,
 Senecam, Juſtinum, Vitruvium, Va-
 lerium Flaccum, Cæſarem Germa-
 nicum, Ovidium, Tibullum, Luſus
 Priapeus, & quod Caput eſt, J.
 Cæſarem; 3. B. C. 64. In eo Præ-
 lio, inquit, cum gravi Vulnere eſſet
 affectus Aquiliſer, & viribus De-
 fieretur &c. ita ſane Junger-
 manni,

manni, Montani, & Godvini Editiones, etiam Codex Urfini. quamvis fere omnes Libri superiore Saeculo excusi Deficere habebant. sim. Cicero pro Clu. 184.

Defectū adhiberet Vulgus; ubi
Cicero: non Vitiū Rerū; sed
Interpretum Inscitiā. I. Div. 118.

Defensam dicit Vulgus pro Defensione, ad exemplum vocabuli Offensa pro Offensione. Similèq; Missa pro Missione, vel Dimissione Carechumenorum, ac Pœnitentium, & apud Cyprianum Remissa Peccatorum, pro Remissione: V.

Deficere cum Dativo dixit Cæ-
sar 3. B. G. 5. cum Tela nostris
Deficerent. sed cum Accusativo
Veteres Frequentius; Cicero Sem-
per.

Definiendi Verbo non fere Sim-
plici utitur Cicero; sed Ita : De-
finiendo aperire. in Orat. 116.
Explicanda saepe est Verbis Mens
nostra, de qua; re, atq; Involuta
rei notitia Definiendo Aperien-
do notat. [Perion.] & Ibid. 16.
neq; sine Philosophorum Disciplina,
Genus, & Speciem cujusq; rei cer-
nere; neq; eam Definiendo Ex-
plicare; nec Tribuere in Partes
possumus. 1. Or. 190. Jus Civile
in Genera digerat; deinde eorum
Generum quasi quadam Membra
differat; tum propriam cujusq;
Vim Definitione Declaret.

Definitiva Sententia, *contra mentem* Ciceronis, dicit *Vulgus* Inerudicum, pro Sententia Litis Decretoria, quid Hoc intellexerit Cicero, liquet ex 2. Inv. §2. cum est Nominis Controversia, quia Vis vocabuli definienda verbis est, Constitutio Definitiva dicitur.

Definitum non est dicendum:

*sed Res, quæ Definitur; quam
Definimus; quam Definire velis
volumus, &c. [Perion,]*

Deforis in A-Foras.

Degradare Sacerdotem
Infula exuere, Exaugurare, Re
secrare, (quomodo dicere jubet
Forensibus Budæus) n/urp
Lucifer Caralitanus, Roger. Ho
veden, & Istius Farinæ Alii.

Degredi [mutatum fere i
Digredi; a quo tamen, multum
differt (Pareus.) est ex Superiori
loco Descendere: Digredi, ex alio
quo loco Descidere. Sallust. Mun-
te Degrediens cum exercitu. Ibidem
propter Multitudinem a parentibus
Digressi. [Popm.] Liv. 25. E-
quitibus ad Pedes Digressi. &
29. cum quingentis Peditibus De-
gressum iugis Masnissam secuti
&c. [Par.]

Dehonorare in Inhonorare.

Deificare, *pro* in Deos referre
 Consecrare, *usum* Jo. Sarrab.
 Polic. 10. [Voss.]

Deintus in Ab Intus.

Deitas, *cujus* Origiois, *At*
tisq; *sit*, docet Augustinus, 7. C.
D. I. *Hanc* Divinitatem, vel,
sic dixerim, Deitatem, nam
Hoc verbo uti Jam Nostros
piget; ut e Græco expressius tra-
serrant, quod Illi Θεοτης
pellant.

Dejungere. Plant. Dejugare.
Non. ex Pacuv. Abjungere. Pe-
pert. Interjungere Equos. Hor.

Delaffare, *Plant. Asin.* 5.
22. *in* Laffare.

Delectabiliter probat (Bon-
chius,) ex Varronis Fragm.
de Philos. [Edit Dordrecht,
1519. p. 169.] reprobatur Pro-
menium (Cellarius.) recipitur;
Medio Ævo Gellium. 15. 1. 9

Delectabilis vel Sexies adhibere non dubitavit. quo & Tacitus suus est. 12. 67.] Voluptabilis.

Plant. Epid. 1. 1. 19. Voluptabilis. Cic. 12. Att. 25. 3. Fin. 5. &c. magnam habens Delectationem. 4. Hæren. 25. Delectationem habens. Cic. 6. Fam. 2. Multum habens Delectationis. 2. Div. 113.

Delector (Frontin. 4. 3.) Mitum (Plin. 10. Ep. 39.) Conquisitor.

Deliquium, Defectus Solis. Plin. Defectio Solis, & Lunæ.

Demandatus. Suet. Calig. 41. Mandatus, Impositus. Cic.

Demanare. Catull. Emanare. proficisci, Oriri. Cic.

Demensum in Dimensum.

Dementare. Apul. Infatuare.

Demeritum pro Peccato, Malè. Demereri sit Merendo obstringere. [Voss.]

D-mirandus. Gell. 16. 18.

Admirandus, Admirabilis. Cic.

Demonstrationem Ἀποδείξις interdum dico; interdum Rationem necessariam, illud Prius ut Tritum

est, quod apud Latinos semper

patet: (Demonstrare enim, & Monstrare apud Cice-

nem non Plus efficit, quam Do-

re, ac Probare.) Posterius autem a Cicerone arripui. [Perion.]

Demonstrativus in Syllogis-

mus. Demordere. Pers. 1. Sat. 106.

Mordicus.

Demulcere. Ter. Heaut. 4. 5.

Delinire. Cic.

Denasci pro Mori: Denatus

pro Mortuus, Obsolet. Cass. He-

na ap. Non. Quæ nata sunt,

omnia Denasci aiunt. Varr. 4. L. L. Qui Denascitur, ignem amittit, frigescit. [Pareus.]

Deniq; nusquam Usurpatum observavi pro Tandem; postquam sc. probe Disputata est Ratio, Inventumq; Verum. quomodo Strada: [omissis horum Commentis, Somnia Deniq; venditantium.] pro quo Vulgo diceretur: quæ in Effectu, vel Revera nihil sunt nisi Somnia. Particula Tandem is usus videtur, in hoc Ciceronis Parad. Ult. M. Manilius Patrum nostrorum memoria, ne semper Carios, & Lucinos loquamur, Pauper tandem fuit. & in isto Terentii: Phorm. 4. 3. 26. Pone enim esse visum; at tandem tamen non Capitis ejus agitur; sed Pecunia [Sciop.]

Denominativa dicit Vulgus Logicorum: Mihi Græcum Paronyma magis probatur. quomodo, & nomine Græco [2] Homonyma utendum censeo pro Latino; ut in his facimus, quæ jam Trita sunt, Philosophia, Rhetorica, Dialectica, Aliisq; generis ejusdem. quod Idem judicandum est eodem modo de [3] Synonymis. nam Æquivoca, & Univoca, quis unquam dixit, mediocriter duntaxat Eruditus? Varro-nem in hoc Auctorem adhibeo, 8. L. L. 119. 1581. nec eo minus in altero, quod est Mille; præponemus bei Mille, horum Mille. quoniam in eo est Nomen Commune, quam vocant Ὀμωνυμία Obliqui Casus; ab eodem Capite ubi erit Homonymia, quo minus Diffimiles fiant, Analogia non prohibet. & paulo infra: reprehendunt, cum ab eadem voce plura sunt vocabu-

la declinata; & sunt, quas Synonymias appellant: ut Alcæus, & Alcæo... *Latinis enim Literis hæc Scripta sunt Nomina.*—Cicero nunquam Græca dicit; sed ὁ μώνυμα Ambigua appellat semper, mea quidem sententia. quanquam scio inter Ἀμφίβολα, & ὁ μώνυμα interesse. [Perion. Obs. in Cat. Arist. 632. Oporin. 1554.]

Deorsum non usurpari Barbaræ, ab iis; quibus non motum, significat, sed quietem, liquet ex illo Plauti, *Aul. 2. 7. 5. si Deorsum comedent.* & Varr. 1. R. 6. qui colunt Deorsum, magis Æstate laborant; qui Sursum, magis Hyeme. [Voss. e Pareo.]

Depauperare Barbarum ait Jo. Ninivita. sed Varronis est: priusquam Domum Depauperasset Sumtu suo. [Voss.] Pauperare. *Hor. 2. S. 5. 35. Plaut. Mil. 3. 1. 133. Pseud. 4. 7. 27.*

Depeculor. Est, cum peccetur in Πεσσωδία: ut in *Modulo Syllabe.* ita Præstolor, media porrecta, extulit Valla; cum eam Corripiat; & Depêculor dicunt; cum Media in Pecûli Maroni sit Longa. ita, cum, quia Esurit, & Cænaturit dicimus; eò & in Ligurit, & Scaturit Mediam faciunt Brevem. [Voss.]

Depilare [Pet. Bles. & Macrobius, auctore Buzæo.] putarunt sic posse se dicere, ut Compilare *Scrinia Horatius.* [Voss.]

De Plebe in Plebeius.

Deponere de Officio. *vid. Abrogare. Dejicere. Movere.*

Deponere Episcopum Rex potest (*Thuan. 1.*) pro Episcopatu depellere, abigere, exuere, movere, removere, dimovere,

detrudere, dejicere, abigere: aut, *Livii imitatione,* piscopatuum alicui abolere; *Velleii,* abrogare. [Sciop.]

3. Deponere Magistrum *vid. Abire.*

4. Deponere Pileum. *vid. perire.*

4. Deponere humi Arces Solo æquare, Dejicere, Denliri, Evertere, Complanare, diceret, nisi quem deficiunt, & legantia, & Judicium. [Sciop.]

Deprædicare Hodie perquam Tritum est; Priscis omnibus auditum: qui nec Alio exte De, & Præ in Uno verbo cum fuerunt. sufficit Prædicare. [Cellar.]

Deprædor pro Prædor, *Solio, vix putem Latinum.* [Voss.] at Julianus, *Vetus IC. Leg. S. 3. Qui Depradandi causa accipit; suo Lucro, non meo Commodo, Studet.* & Hieronym. in *Isai. 1. 8. ab Hoc est*

Deprædatio apud Lactantium *Epist. c. 8. [Cellar.]*

Depretiare. *Paullin. No. 22. 56. Sidon. 22. v. 203. Pet. IC. & Tertull. sape, pro de Pretio imminuere, Dehonestare.* Despicatui ducere, pro Nihil habere.

Deputare valet vel (1) Apputare, Refecare; (*Cato, 50.*)

(2) Reputare, Censere (*Cic. Div. 43.*) non autem Delegare, eoq, Perperam

Deputatos appellant, qui cendi sunt Delegati. [Voss.]

2. Deputatus. *Sulp. Mac. Constitutus, Definitus, Destitutus, Attributus. Cic.*

Deridiculus in Ridiculoso

DE

DE

Desilio nihil videtur habere,
Analogiam cognati Irifio,
se possit tueri, ne cum Barba-
linis derideatur. [Cellar.]

Derogare in Abrogare.

Descendentes. [Posteri, Nepo-
tes. [Voss.]]

Deseruit eum Febris. vid. Dis-
cedere. 4.

Deserta vasta. Plin. 5. 4. Par-
tibus Deserta per Ardua. Virg.
G. 291. Subaudiuntur Loca.
mod vero Neutrum Nomen su-
audius; si

Desertum dices, non apparet.
ecclesiasticis tamen frequens:

quo Latini;] Locis Desertus,
Incultus. Solitudo. [Cell.]

Deses. Liv. 3. 68. Delidiosus
at

Desidiose. Lucret. 4. 1120.
Desidiam. Cic.

Desiderator —atissimus. vid.
antiquior.

Desinit Pestilentia. Cic. de
quidem nunc Pestilentia A.

id. Quartana a te Disces-
sic cum Eodem dicimus:

ausa, Fastidium, Desiderium,
stupras, Studium jam plane

[Buchl.]

Desolatio Vulg. Interp. Alio-
que Ecclesiasticorum: Excidi-

Excisio, Vastitas, &c. Latine.

Desolare non Diruere est, aut
moliri; ut dici possit, Deso-

Urtem, Arcem, &c. sed
itudinem facere; Necare sc.

Paucis Redigere, Colones
ducere. ita Desolata Tempa

Plin. Ep. de Christianis;
Lucanus 4. 700. noc-

ma; Munia Valli Desolata
sic Agros Desolare, Virg.

En. 367. Colum. 1. 3. Mi-
Virg. 11. 870. & Stat. 9.

Theb. 672. Desolatum Magistro
Agmen.

Desperanter Rarum est, & a
Cicerone prolatum; ut a Var-
rone Rarenter. C. 14. Attic. 20.
Servius proficiscens, quod Desperan-
ter tecum locutus est, minime mi-
ror: neq; ei quicquam in Despera-
tione concedo. Rarum iridem

Despicatio: quo usus Cic. 1.
Fin. 67. atq; ut Odia, Invidia,
Despicationes adversantur Volup-
tatibus: sic...

Desponsatus minus Eleganter,
quam Desponsus, quomodo Bar-
bari Icti Confessatum Debitum
dicunt, quod Veteres Confessum.
Suet. Caes. 1. admodum Dives
Prætextato Desponsata fuerat. in
Ciceronis enim Exemplo, (2. Fam.
5. Dederam ad te Literas; qui-
bus scriptum erat, Tulliam nostram
Crassipedi esse Desponsatam) opti-
ma Exemplaria rectius Despon-
sam legunt.

Destructio Trojæ, & Similia,
legas: sed null, ut arbitror, Bono
auctore. nec Melius censeo Destruc-
tor. pro Destructio igitur dixero
Excidium, Excisio, Vastitas, Exi-
tium, Ruina, Disturbatio: proq;
Destructor, Intersector, Perdi-
tor. [Voss.] at Quintiliani est:
Destructio, & Confirmatio Sen-
tentiarum. 10. 5. Suetonii: quod
Civitates quasdam Destructione
Munorum punisset. Tertulliani:
Rerum Edificator, & Destructor.
[Borrich.]

Desuesco in Dissuesco.

Desursum. Pseudo-Ovid. Cæ-
litus. Lactant. & Juniores. De-
super. Tacitus.

Det tibi Deus bonam Fortu-
nam. vid. Fortunæ.

Detego in Revelo.

Q

De-

Deteriorare. *Casarius* 4. *Mir.* 59. *Mamert.* 1. 3. *Symmach.* 4. 68. — — *Cic. Or.* 74. rem Deteriorem facere. *Tacit.* 4. 6. in l'eternius mutari.

Detraitor. *Tac.* 11. 11. 5. Detrectator. *Liv.* 34. 15. Obtrectator. *Cic.*

Detrahere de Summa. *Cic.* 10. Att. 5. *Vid.* Deducere.

2. Detrahere Eidem. *Fab.* 5. 7. Abrogare alicui fidem. *Cic.*

Detrimentum pati *Latine consuetudinis non est: sed* facere, capere, accipere, vel Detrimento affici. [*Sciop.*]

3. Detrimentum in Damnum. Deturpo *Suet.* Inquino, &c. *Cic.*

Deverfores, *Rarum vocabulum* eoutitur *Cicero; sed* Adolescens. 2 *Rhet.* Cuius non multo post Conclamat, hominem esse occisum, & cum quibusdam Deverforibus, illum, qui ante exierat, consequitur. [*Par.*]

Deviare Media aetatis Scripturibus haur infrequens: [*Ammian.* 22. 25. *Macrob.* 1. 22. *Hieron.* 89. 4. *Auson.* 5. 37. *Symmach.* 131. [*Cellar.*] sed cum Idoneis Latinitatis Auctoribus dixeris Desistere, Declinare de via. [*Voss.*] minus ferendum est Simplex Viare i. e. Iter facere, quo usi sunt *Apul.* 10. *Ammian.* 19. 18. *Solin.* 40. *Prudent.* *Hamart.* 209. [*Cellar.*] Infelicius Filium ait (l. 8. c. 6.) [*Quintilianus.*]

Devotio pro Religione nescio an aliquid Ecclesiae debeat. Priscis enim Latinis erat Consecrandi, vel Exsecrandi actus. ut ex *Cic.* 3. N. D. 6. & *Suet.* *Calig.* 3. patet, videntur quidem Lampri-

dus

dus *Heliog.* 3. & *Solinus* *Hyperbor.* 16. [al. 26.] eade fere modo usurpasse, quo *Christi* ni. verum quia Uterq; *Sac* *Christiano* vixit; dubitari potest utrum a Suis, an *Christi* Calibus hanc verbi notionem acciperint. [*Cellar.*]

Devotare, Devovere, *Dic* *Andr. Abbas* in vit. S. *Orth.* 4. 9. [*Voss.*] at Pluribus *Sa* *lis antiquior* Minut. in *Ost.* *dem Afinos* cum *Iside* religiose votatis. *Accius* in *Decio*. trio exemplo me *Dicabo*, atq; *mam* Devotabo hostibus. *Cic.* *Parad.* qua Vis Patrem *Deci* qua *Filium* Devotavit? ita *dem* legit *Forum Romanum*; *Antiquum Exemplar* sic legi net. ceterum in *Castigati* *Libris* exstat hodie *Dev* [*Borrich.*]

Devotus quomodo *Christia* ita *Latinis* significat *Ded* atq; *Additum*. sic *Elegant* *ronym.* 27. *Devota* *Christo* *Prudent.* 2. *Sym.* extr. *De* *ta* *Deo* *Roma.* [*Cell.*]

Deus sum, si hoc ita est. *Hec.* 5. 4. 3. ita *Plaut.* *Cur* 3. 11. ad Exemplum *Graci* *pigram.* *Ευδαιμών* ὁ βλάσσει, *Τειρόλβι* ὅστις ἀνὴρ *Ημίθε* δ' ὁ φιλῶν, *Ἄθε* δ' ὁ σιωπῶν. *Prover* ter & *Illud*

Dii Meliora. [*Ovid.* *Dii* *ra* velint. *Tibull.* *DI* *Mel* *Ferant.* *Pacuv.* *DI* *moveri* *liora.* *Cic.* *Bene* *Sophocles*, ex eo quidam jam etate secto quæreret, utereturne bus *Veneris*: *DI* meliora! quit. &c. *Sen.* 47.

Solinus 26.] eundem quo Christus interq; Sacerdotibus; pluribus in Octava de religione Decio. Sacerdotibus. Cicero de Officiis. Romanum; Castigatum. Dico Christiana Eleganter Christum. Plautus. Cuius plurimum Graciorum. Ovidius. Dii Moveri. Sophocles. Iam ætate uteretur. DI meliora.

Dii pro Deo parum Christiane puto. licet P. Bembus in E. ist. nomine Senatus Veneti ad alium Pontif. exarata: uti fidei Dijs Immortalibus, quorum neminem gerit in Terris. quemadmodum & Deos Superos, Maestus; placare alicui ait, pro Pecunia Morituro Remittere. [Voss.] Dii facerent, pro Deus det, eorum more dici posse, censet Sambucus, de Imit. 3. De multum Ambigo. [Voss.] Dexteritas. Liv. 28, 18. 37, Commoditas, Cic. 2, Dexteritas. Gell. 13. 16. Diamater Vulgo obtinet; sed olim sequi Veteres, qui, more ævo, Diametros dicunt: ut Plin. 5, 2, Vitruv. &c. [Voss.] Diæta Linea, Cic. Univ. 22. Διαιονισιν dico Artem, Doctrinam, Disciplinam, quæ Ratione conficitur, alii Intellectum dicunt: quod, quæ Sententia capiendum sit, prorsus ignoro. equum non arbitror Idem valere Διαιονισιν, quod Θεωρησις i. e. quæ in Cognoscendo & Contemplando posita est, Plin. 2, 22. 20. Illi Curfus, in quibus eadem vis Duorum Mercurii, & Veneris horum, Septem efficiunt dies inter vallis sonos. Cic. de Sc. 12. necere, sequente quod, vix reperitur apud Vetr. qui constanter eundem verbo, & Similibus Institutionem subjiciunt, v. g. dixit se suscepisse, male convertas, Vota suscepit. [Cellar.] Dicebam. sic Vulgo increpare, quibus contrigit id, quod

monuimus, ut Caverent. Plaut. A. fin. 5, 2. 89. Dicebam, Pater, tibi, ne Matri consuleres male. Ovid. 1. El. 14. Dicebam, desiste tuos Medicare capillos. Auson. Ep. 13. Dicebam tibi, Galla, Senescimus, effugit ætas. [Pareus.]

Dici ad aliquid. Vulg. Referri ad aliquid; cum aliquo Conferri. Vetr.

Dici de Omni, & Dici de Nullo, adeo Obscura sunt Dicendi Genera; ut & Multa pagina a Multis in iis explicandis scripta sint: & Quendam Eruditum hominem, qui Logicam Aristotelis convertendam suscepit, cum ad Genera ventum esset, a Suscepto Prepositus, Consilio revocaverint. adjuncto autem Verbo uno, ut ita dicamus: Dici de Toto, aut Universo Genere; aut, Dici de Nulla Totius, aut Generis Parte, hæc Obscuritates, Tenebrasq; vitabimus. [Perion.]

Dicam quid Sentio. [Dicam quod Sentio. Cic. Parad. Dicam quid Sentiam. Id. 2. Acad.]

Dicere in Aure. Vulg. Insurrare in, ad Aures. Cic.

Dicis causa. Phrasis Elegans Antea fere hæcenus Depravata, & Vulgo ignota: Nunc autem ICIS, & Aliis Doctissimis Restituta; & bene Explicata. a Budæo nempe, Ant. Augustino, (2. E. mendat, 2.) Cujacio, & Aliis, valet proprie idem fere, quod Barbari dicunt pro Forma. hinc factum, ut idem valere ceperit, quod Simulate, Perfunctorie, ad Speciem. Livio Moris causa idem fere valet. Græci id Οἷας, & Αποστρέφας χάριν dicunt v. Modestini. 1. 2. & 13. Nep. Attic. 8.

Plin. 18. 2. Cic. 6. V. 53. *Ar-
tagatho imperat, ut aliquid il-
li, quorum Argentum fuerat, Num-
mularum, Dicis caussa, daret.* Liv.
34. *Noſte pars tertia Civium in
Muris excubabat: neq; Moris
tantum, aut Legis caussa; sed
&c.* [Pareus. vid. Victor. 8.
Var. Lett. 24. Turneb. 11. Adv.
10. And. Schott. 5. Obs. Philos.
Covarruv. 4. V. R. 8. P. Py-
thai Advers. Part. 2, c. 8. Bro-
dæi 10. Miscel. 18. Duaren. 1.
Disp. Annu. 47. Bisciol. 8. Sub-
sec. 12. Brillon. de Verb. Sign. 4.
Manut. &c. ad Nepot. Att. 8.
Elmenhorst. ad Apul. 1. Ritter-
hus. 3. Lett. Sacr. 12.]

*Dictamen Latinis Inauditum;
Philosophorum usu Pervulgatum.
quibus Decantatum istud, Dicta-
men Rectæ Rationis, quasi singu-
lariter Elegans mirifice sapit.* Cic.
4. Tusc. 22. *Intemperantia; qua
est a Torâ Mente, & a Rectâ Ra-
tione defectio, sic aversa a Præ-
scriptione Rationis, ut &c.* E-
jusdem sunt: Natura; Com-
munis Intelligentia; Recta, Per-
fecta, Summa Ratio: quæ Ju-
bet ea, quæ Facienda sunt, prohi-
betq; Contraria; Summa, Su-
prema Lex; Norma Legis; Cæ-
lestis Descriptio.

*Dictoria. Martial. 6. 44. Dicta.
Cic. 2. Phil. 42. Facete Dicta,
1. Off. 104. Duo autem, inquit,
sunt genera Facetiarum. alterum
aquabiliter in omni Sermone fu-
sum: alterum Peracutum, &
Breve, illa superior Cavillatio;
hec altera Dicacitas appellatur.
2. O. 218. & Sales, quorum
duo Genera sunt: unum Facetia-
rum; alterum Dicacitatis. Or.
87.*

*Dictio pro Vocabulo uno re-
cerat Vossius; reducere Borrichi-
us conatus est Catonis, & Quin-
tiliani Auctoritate; quod Ille in
Origin. dixerit: neq; Dictio He-
culis est Græca; sed Ægyptia
Hic Inſt. 9. 1. Tropus est
Dictio. in Neutro firum Pra-
dum. verba enim illa non sunt Ca-
tonis Prisci; sed Annii Viterbi-
ensis. cujus Originibus, quas
Catonis obtrudere voluit, nihil
profecto Inficetius, Caroneq; in-
dignius est, ut Voss. de Hist. Lat.
(1. 5.) censebat: sive ut Cassi-
Barrerius in And. Schotti Bi-
blioth. Hispan. judicavit: nihil
[illa Origines] Romanum
vant, nec Vetustum; sed Recens
& Barbarum. dubitanti fidem fa-
cient vel Sola Vocabula, Profu-
dius, Sempiternitas, Verbo-
tas, & id Genus alia. Quinti-
lianus potest Dicendi Genus, quod
Ciceroniana Notio est, intellex-
isse. Tropus enim non est Ipsi-
verbum; sed Verbi Translatio
sive Significatio, & Adfectio
Vocabuli. [Cellar.] Porrit et
am, ut Dictionem, sic Sermonem
dicere, atq; hoc Verba Ipsi
ostendunt. 9. 1. est igitur Tropus,
Sermo a Naturali, & Principali
Significatione translatio
ad Aliam, ornanda oratio
gratia: vel ut Pleriq; Grammatici
ti i finiunt, Dictio, ab eo Tropo
co, in quo Propria est, transla-
ta in eum, in quo propria
est. Validius alicui Telum
videatur, quod Idem dicat
ex Peregrino & Nostro com-
nuntur Dictiones; ut Epitro-
um, & Anticato. sed Qui
pugnant, Fabium non inspexerunt
nec enim Vox Dictiones istæ
par*

et, sive
to, sive
Steph
[Voss.
ium sti
ant, min
ammati
enim Re
Gramma
des 1. m
Definiunt
Dictionu
iam, re
Scav
& i
nunciatio.
Dictionar
nificatio
Pure Loc
Gramma
Decembri
4. cunct
arios ev
Utop. Th
non a
tionarium
schium, &
Libros
tionarium dic
nea. Inter
vices Ant
in suis,
iis, eam
[aut
venant].
rysis
erim sole
que Junio
is Pseu-
nucius ad
inquit,
Dictionu
cuius li
Die Tert
&c. in A
Dies Mo
linar ad V
nach. 1. 2.

o uno re-
e Borrichi
& Quin-
quod. Ille in
Dictione Her-
l Egyptia
Tropus et
um Prae-
non sunt Ca-
nii Viterbi-
us, quod in
voluit, niti-
Caroneq; in
de Hist. La-
ve ut Cal-
Schotti B-
avit: niti-
manum f-
sed Recen-
anti fidem f-
ula, Profu-
ne, Verbo-
lia, Quin-
i Genus, q-
est, intelle-
non est lpu-
i Translati-
& Adfect-
Potuit et
sic Serm-
oc Verba lpu-
it igitur Tr-
urali, & Pro-
ne transla-
da ex oratio-
eriq; Gram-
io, ab eo lpu-
ia est, trans-
o propria N-
ui Telum il-
em dicat i.
Nostro comp-
; ut Epit-
o. sed Qui-
non in p-
iones iftic co-
part

et, five in Optimo Nostro
to, five Edit. Aldi, Vascofani,
Stephani, Gryphii, vel A-
[Voss.] Quapropter ad Ora-
tum stilum, quod Exempla
ant, minus tuto affertur: in
grammatico Sermonem toleratur.
enim Recens est Hac usurpatio
grammaticorum Schola, Dio-
des l. i. p. 275. Quidam
Definiunt: Oratio est Composi-
tium, consummans sen-
tiam, remq; perfectam signifi-
cat. Scaurus sic: Oratio est ore
ta, & per Dictiones ordinata
nunciatio. [Cellar.] Hinc
Dictionaria Libros de Vacum
ificationibus inscribunt, Ipsi,
Pure Loquendi Artem profiten-
Grammatici. pro quo An-
Decembrius i. de Polit. Lite-
4. cunctos, inquit, licet Dic-
narios evolvas. & Th. Morus
Utop. Theodorum enim (Ga-
o) non adveni mecum; nec
tionarium aliquem, prater
schium, & Dioscoridem, &c.
Libros respexit: uti cum Dic-
tionarium dicitur, intelligitur Vo-
cabula. Interea quam Ignota sint
voces Antiquis, arguit; quod
in suis, ut sic dicam, Diction-
ariis, eam Vocem [aut] Prate-
neant: [aut nulla Auctoritate
pugnant.] Satiùs igitur sit, vel
synonyma cum Græcis dicere;
exim solent Veteres appella-
que Juniores Λεξιχα:) vel
Περσες λέγει, ut facit P.
cautus ad Cic. II. Att. i.
inquit, ex Eorum Libris,
Dictionum Sensa College-
re, cuius licet petere. [Voss.]
Die Tertia ante Nonas, I-
&c. in Ad.
Dies Mōri dicitur, quando
clinat ad Vesperam. Plant.
mach. i. 2. 43, 45. Stat. 4.

Sylv. jam Moriente Die rapuit me
Cæna, &c. sic & Componi, seu
Sepeliri dicitur. Virg. l. 1. Æn.
ante Diem clauso Componet Vesper
Olympo, &c. & Hor. 4. Od. 5.
Candere Diem. [Pareus.]

Diescis amant Infimæ Etatis
Poetæ, quos nominatim laudat
[Barch. ad Brison. p. 495.] Lu-
can. Dies exoritur. Virgil. Au-
roræ Diem reducit. Terent. Lu-
cescit. Cic. Dilucescit.

Diffamatorius Liber. Scalig.
Criminosi Jamb. Hor. l. O. 16.
2. Famosi Libelli, Suet. Aug. 55.
1. Tacit. l. 72. 4. Epigramma-
ta, Suet. Cas. 73. 3. Carmina,
Id. Tib. 28. 1. Scripta, Id. Do-
mit. 8. 7.

2. Diffamare in Traducere.

Diffidisset. Passavin. Diffilus
esset. Lat.

2. Differentiam Specificam

Εἰδωτοῦ Alii vocant Barbare,
ut facile intellectu est: Ego alias
Speciei Efficientem; alias Pro-
creatricem Speciei; alias Quæ
Speciem Complect, & Efficit.
[Perion.]

Digamus in Bigamus.

Digèrere in Consequere.

Digeries pro Digestio. Glossas
MSSos laudat [Vossius:] Macro-
bium l. Saturnal. [Borrichius.]

Digestum vocari Opus Pan-
dectarum Juris Civilis, non pro-
bo: Magis autem, si Digestio
appellaretur. cuius nomine Cice-
ro (5. Phil. 19.) intellexisse vi-
detur Prolixum Opus: ita de An-
tonio ille: Ipse interea decem
& septem dies, ut Digestio po-
tius, quam Declamatio videretur,
de me in Tiburtino Scipio-
nis declamavit. [Menap. 39.]
illud vero membrum (ut Digestio
potius, quam Declamatio videretur

retur) *tantum* Subditicium, *quamvis* omnes ad unum Libri (etiam Palatr. Gruter.) *refragantur*, Ubaldini consilio *abiecit* [Ferrarius:] *hujus* [Mannutius & Lambinus:] *Libri antiqui auctoritate* [Faernus:] & *Vaticani Codicis* [Grævius.]

Dignanter Suscipere manusculum h. e. Boni Consulere. Cincardus ad Lullum, Ep. 86. inter alias S. Bonifacii [Voss.] Cincardi *atatem Longissimo intervallo antecedit* Vopiscus, qui in Tacit. 8. loquentem, inquit, Dignanter audire. ita Symmach. 5. 65. Hieronym. Ep. 26. c. 6. Sidon. 4. 7. [Borrich. Cellar.]

2. Dignitatem, & Venustatem Discernerē voluit Tullius 1. Off. cum autem Pulchritudinis Duo genera sint; quorum in Altero Venustas sit, in Altero Dignitas: Venustatem Muliebrem dicere debemus; Dignitatem Virilem. [Nominus.] Idem tamen, sed Aliter de Mulieribus Eo usus est. (si enim ait init. 1. 2. Vett. Rhet. quare qua sint illa [Virgines] Dignitate pradiæ, potes ex his suspicari. sed Ibidem mox Venustatem vocat.) Pueris plerumque tribuit. 2. Inv. 2. atque ei Pueros ostenderunt multos, magna pradios Dignitate, &c. [Pareus.]

Dignoscere. Juven. 10. 2. Hor. 1. E. 15. 29. Suet. Oth. 12. 3. Col. 2. 2. Plin. 12. 17. Internoscere, Separare, Secernere, Discernere, Dijudicare, &c. Cic.

Diluvium-es in Inundatio.

Dimensum. Spartian. Hemina. Pers. Modius. Juven. 14. 126. Diaria. Martial. 11. 109. Demeasum. Ter. Phorm. 1. 1. 9. Demeasus Cibus. Plant. Stich. 1. 2. 3. Cibaria. Cic.

2. Dimensum Inferioris Scriptores pro Salario, Stipendio aut Honorario quolibet usurpant. [Colvius.]

Diminutiva Grammatica Vulgus ea vocat, quæ Eleganter Stodiosiores Dēminuta.

3. Diminutivis verbis formidis Nonnulli ad Vitium usque; Crebri, & Insolentes quoque; delictet ut scribant Amiculus, pistoliolum, &c. verum, hunc Morem, & Sedulitatem non vidisse placuisse Ciceroni, Cupio autem in Te cernere Vegetum aliquod, quasi Masculum Robur scribendū; adeo potius, quam in usupandis Crebro Diminutivis verbis quasi Fraetum te, atque Imbellē videre. [Menap. 79.]

Dimittere Debita. Remittere, Condonare, Ignoscere. Remittere alicui Fusurandū [Buchl.]

Dirimere Tempus pro eo, quod in XII Tabulis, est Diffundere Diem, pro Diem Proferre. Cic. 1. Div. Quid enim habet ruspex, cui Pulmo incisus, etiam in Bovis Extis, Dirimere Tempus, & Proferat Diem. [Pareus.]

Disciplinarum nomina Grammatica.

Disconveniēns. Laetant. In.

3. Inconveniēns. Senec. V. B. 12. Phadr. 3. 14.

Disconveniēntia. Tertull. De concordantia. N. L. Discrepantia. Cic.

Discooperire. Barb. Res aditas, absconditas, abstrusas, voluntas, latentes, occultas, obscuras Aperire . . . Lat.

Discorditer, cur minus Latine sit, quam Concorditer, non

no: CON
(Cur.
ero refug
ab. 14.
nit. Sulp.
vere non
te Discor
nimis. [A
Discreta
relat. II
Discretus
s. Indiscr
ndens, &
t. Aiente
te, mini
eant, hin
tanta
m, Discr
ram facti
ndestina
Officia to
& Discr
na est C
n Ratio,
id facere
hominu
ssimus di
uit major
sum Cic.
secum i
quid aliu
humanus
ci, & Tem
cretionem
g. Loci, n
mine utat
Discurrere
n. 11. 37.
e. Flor. 3.
curfure.
Discurrere
phare dicitu
rior Autho
miani Mar
Scriptori
Valef. 4.)

Concorditer autem Plauti
(Curc. 2. 3. 14.) nec ipse Ci-
ero refugit Concordissime, (pro
Lab. 14.) [H. Stephan. de La-
tit. Sulp. 6.] Ego Discorditer
verere non dixerim: sed aliquos
de Discordes, vel Discordibus
nominis. [Voss.]
Discreta Quantitas in Kas-
nelas. II. 1. a.
Discretus, Discrete: Indiscre-
tus, Indiscrete, pro Modestus,
indens, &c. Barbarissimum o-
stendit, Aiente [Cellario.] Quomodo
ut, minimeq; Barbare dici
debet, hinc Cognoscitur. Liv.
tanta Multitudine homi-
num, Discrimine Recte an Per-
gram facti confuso, Facinora
indestina fierent. Cic. Om-
nia Officia tolluntur, Dilectu om-
nia, & Discrimine remoto. Id.
non est Consilium in Vulgo,
in Ratio, non Diligentia. Id.
id facere potuit Elegantius
hominum Existimationem?
seminis dixerit: Quid facere
aut majore cum Discretionem?
sum Cic. si quis in Convi-
vio secum ipse meditetur; aut
quid aliud attentius cogitet;
humani videatur, Inscitia
et, & Temporis. i. e. ob In-
cretionem; sive, quod nullo,
et Loci, neq; Temporis Dis-
crimine utatur. [Sciop.]
Discurrere. Curt. 4. Fab. 2. 4.
11. 37. Liv. 1. 9. Discur-
re. Flor. 3. 18. 10. Fab. 11. 3.
Discurrere Cic. sed
Discurrere pro Sermocinari
phare dicitur; nec asserri Au-
thoritas potest, quam
miani Marcellini, non Purif-
i Scriptoris: qui (l. 17. c.
Valef. 4.) super quo, inquit,

nunc, quia Tempestivum est;
Discurram. Substantivum

Discursum, non prius Exemplum
Lindembrogii in Notis, quam
ex Saeculo Caroli M. accessit.
Abstinent ergo hac Significati-
one, qui Scilum Sectantur Puri-
orem. [Cell.]

Discursum. Laetant. Opif. D.
3. Discurfatio. Frontin. 1. 5.
28. Sen. Br. V. 3. Ep. 103. Dis-
cursum. Ovid. 2. Fast. 223. Hist.
8. B. G. 29. Concurfatio. Cic.
1. Fam. 1. de Clar. 242. pro
Dom. 14.

Disertos cognovi Multos; E-
loquentem adhuc Neminem:
quod Eum statuebam Disertum;
qui posset satis Acute, atq; Di-
lucide, apud Mediocres homines,
ex Communi quadam hominum
Opinione, dicere: Eloquentem ve-
ro, qui Mirabilis, & Magnificen-
tius Augere posset, atq; Ornare,
quæ vellet; Omnesq; Omnium
rerum, quæ ad Dicendum per-
tinerent, Fontes, Animo, ac
Memoria contineret. [Cic. 1.
Or. 94.]

Disparata in Oppositorum 4.

Disparilitas, pro Varietas, non
videtur Bonæ Notæ. [Voss.] Cæ-
terum, Gell. Praef. eadem rerum
Disparilitas. Macrobi. Praef. va-
riarum rerum Disparilitas,
[Borr.]

Dispensare [1] Veteribus est
Disponere, Procurare; (Cic. 11.
Att. 1.) atq; adeo cum Cura
Distribuere. (Nep. 9. 4. 1.) [2]
Posterioribus

Dispensare est. non Severe
Exigere, quod Præstandum est.
Gratiam facere Jurisjurandi.
[Buchl.] Legis. [Voss.] ex SCro
Legibus Solvere. [3. Hyge. 2.]
Displa-

Displacencia. *Throckz. Hist. Hung.* Displacencia. *Senec. Tranq.*
2. Offensa, Offensio, Molestia
Dolor, &c. *Cic.*

Dispositio (*Valg.*) Anim.
(*Cic.*) Affectio.

Dispositio in Kalnyoelau. III.
2. 3.

Dispositus. *vid.* Affectus.
Disquiro. *Hor.* 2. S. 2. 7.

Exquiro. *Cic.*

Difficilis [1] *Antiquis* Disper-
sus, Disseminatus. *Lucret.* 4. 886.
per Membra atq; Artus Animas
Diffusa vis est. *Primus*, [2] *pro-*
trita fam notione, usus est *Apul-*
ro. Longissime Diffusa Villula.
cy, ind. *Flor.* Homines, neq;
longule Diffusa, neq; proxime
Affusa possumus cernere. *Verum*
hac Apulei Assio, quam Tullio,
aut Livio, Digniora iudicat Sciop-
pius. tutius certe cum Cic. pro
Leg. Man. 9. in Locis Disjunc-
tissimis maximeq; Diversis. *cy,*
46. ex Locis tam Longinquis,
tamq; Diversis

Dissonare. *Colum* 1. 1. Dis-
crepare, Dissidere, Dissentire.
Cic.

Dissuadere aliquem ab aliqua
re dicit Ipse *Manutius.* *Verum*
Veteres Verbo illi Aconsativum, non
Personæ; sed Rei adjecerunt. *O-*
vid. frustra Bellum Dissuaseras
Augur. *Cic.* Quis unquam tam
Secunda Concione Legem Agrariam
Suasit; quam ego Dissuasi? nec
Dubium, quin Dativum quob;
Personæ adjecerint; quomodo
ipsi Verbo Simplici dicunt &
Dissuadere de Re aliqua. *Cic. eum*
de Captivis Dissuasis esset. [*Voss.*]

Dissuesco. *Alcim.* Av. 4. 46.
Desuesco. *Sil.* 3. 576. *Quint.* 3. 8.
Desuescio. *Cic. pro Clu.* 110.

Disyllabon non dicam;
Disyllabon: cum Græce sit
δύλα. & primam (in l.
Satyr.) corrumpit *Lucilius;*
& Elegantissimo de Metri-
bello, facit Niliacæ Syenes
ses, *Terentianus.* [*Voss.*]

Distillarius *Idg. mms.* apud
necam, 56. *id probat* *Cell.* 11.
digin. 16. 46. *puras vero,*
Destillando, Destillatio *Idg.*
pro Libamine, fræ Crustulo:
a Distillatione, Distillarum
pro Crustulario: sed Avaxor
refragatur; fræ a Supino Dis-
lacu derives; ut ab Adm.
Admissarius: *fræ ab Datis*
stillationi; sicut a Parti Pa-
rius, a Pomo Pomarium. pro
vela Libb. omnes Meliores a
Senecam habent Crustulum
quod jam Din monitum O-
pæo. [*Voss.*]

Distraho primum de Re
circulatim Vendenda dici
Hadriani Avo. Suet. Vesp.
2. *Justin.* 9. 1. 6. Deinde
Quavis Re, quæ Seindis, &c.
ratim vendi Non potest, *A-*
7. *de Virgine:* nec levi pro
Distrahi poterit talis *En-*
cy 9. de Dolio: Minoris Disti-
it. [*Cellar.*]

Districus pro Territorio
Antiquorum Neminem reperit
auctore [*Alciato.*] ex eo dici
bit [*Car. Fresenius.*] quid
minus Vasallos in Territorio
Distingere possit. Mala,
quit Cellarius, qui a Tractu
cit) si non Ridicula, nec
Ratio.

Disiungere. *Arnob.* 3. Disso-
re, Disjungere, Dissipare. *Ve-*

Diresc
1248. D
Patrimoni
nam fac
Ditio
imperium.
redigere.
4.
5. & 4
ene Region
modo in
Discrimine
que vulg
go (inqu
provincia,
accipi
Antiq
fuerit, r
nullus Dia
quisq;
istoria.
Diu, &
sane,
evulgatum
mandudum
um? — S
andiu Hor
nii est, H
xi, idemq
4. 4.
area? R
m est de S
Longiori
u est, qua
impridem
idem. Cic
idem, &
alexandriam
Diversimo
amant. 1
m uno m
do: & q
la. [*Cell*
Diversifica
re. Lat.
Diversitati

Direfco. *Lucr.* 4. 1246. 5. 1248. Dives fio. *Rem* augeo. Patrimonium amplifico. Pecuniam facio. &c. *Cic.*

Ditio *Potestatem* significat, & Imperium. [*E. G. in Ditionem* redigere. *Curt.* 4. 1. *sua Ditionis* latere. 4. 4. *alienae Ditionis* esse. 5. & 4. 1. 26. *Ditioni* adijcere *Regionem*: manifestum (quomodo in *Indice Freinsheimii*) Discrimine *Ditionis*, & *Regionis*; quae vulgo confundunt. Non *pro* (inquit *Cellarius*) pro *Ipsa* provincia, & *Regione* (ut hodie) accipi hoc *Vocabulum* potest; Antiquior, qui ita *Abusus* fuerit, repertus nobis est; quam nullus *Diaconus* in *Juliano*, seu quiquis *Auctor* est *Miscellae* floriz.

Diu, & Dudum male Permissum. Sane, Quamdiu rediit? divulgatum est. at *Plauti* est, quamdudum e *Foro* rediisti *Dum*? — Similiter audias vulgo: quamdiu *Hora* est *Prima*. at *Tentum* est, *Hec.* 4. 4. Jamdudum *idem*; nunc dico. item 4. 4. Quamdudum venit *area*? *R.* Modo. nempe *Dum* est de *Spatio* *Breviori*: *Diu* Longiori. Jamdudum vero est, quam *Dudum*. uti & *Impidem* amplius est, quam *idem*. *Cic.* 2. *Att.* 5. Cupio *idem*, & *Jampridem* cupio *alexandriam* visere. [*Voss.*]

Diversimode *Inquinare* loquentur. malim cum *Cicerone*: in uno modo; alio atq; alio modo: & quae similes sunt *Formae*. [*Cell.*]

Diversificare. *Pseudo-Ovid.* *Variare.* *Lat.*

Diversitatis Numerosissima est

apud *Plin.* 11. 37. Scio in *Foro* *Rom.* dici, in aliquibus *libris* esse pro eo *Varietatis*. verum, constanter sic reperio in *Libris* omnibus. praeterea *Ingeniorum* *Diversitas* legas apud *Plin.* 7. 36. [*Voss.*]

Divinator (*Firmic.*) pro *Divinus*; ut *Illo* *Martial.* 3. 71. Non sum *Divinus*; sed *Scio*, quid facias. dixeris & *Divinans*, *Vates*, *Ariolus*, *Conjector*, *Ara-spex*, *Augur*. [*Voss.*]

Divisibilis. *Vulg.* *Dividuus*. *Cic.* — — *Indivisibilis*. *Diomed.* 2. *Individuus*. *Cic.* *Un.* 7.

Divisum non Probo [inquit *Vossius*.] *Divise*, & *Divisim*. *Cic.* [*scribit Littletonus*.] Illud quidem *Tolerabilius* est, quia *Gellii* 7. 2: Hoc vero *Reprobandum*, cum nisi *Britonis* sit, 12. *Phil.* v. 527. Pro *Utroq;* *Antiquiores* *Omnes* *Seperatim*, *Scorsum*.

Diurnale, quod *Antiquis* *Diurnum*: *Nocturnale*, quod *Nocturnum*. [*Voss.*]

Divi Agnominatiorem *Uni* *Deo* *Convenire*, *Germano* vocis *Significatu*, plane contendo. communi, & *Vulgari* *Loquentium* usu, vix ante *Seculum* attributam iis video, qui *Sanctitatis*, ac *Beatitatis* *suae* certissima, & *Vivi*, & *Mortui*, *Argumenta* dederunt. *Longolii*, aut *Alterius* *persimilis* *Ciceroniani* *Scriptoris*, *Delicatum* *Fasidium* nihil moror: cui *Sancti*, vel *Beati* vox palato non ardebat, ac nescio quid *Barbari* sapiebat. [*Filesc.* de *Idolol.* *Polit.* c. 1.] Quod si *Tullium* audimus; (*Somn.* *Scip.*) *Rectius* *Pie* defunctos appellaverimus *Beatos*, quam *Divos*. & si *Servium* audimus, (5. *Aen.*) h. e. si *Eos*
R credi.

credimus Divos, qui ab Obitu tales fiunt ab Hominiibus; non video cur Illi, quos Romana Ecclesia Consecrat, Divi appellari nequeant. certe Sententia Filescaci non confirmatur usu Priscorum Quiritium. [Borrich.] Tutius quidem dixeris Divinus Paulus; Sicut Cicero Divinum Platonem vocavit, & passim Divinam Virtutem, aut potius Sanctos, Beatos exemplo Vett. Christianorum dicamus. [Cellar.]

2. Alter, Majorq; vocabuli Abusus is dicendus, quod Divos appellant Cæsares Defunctos, Bonos, Malos. nam Gentiles quidem sic loquebantur: sed postquam sacris quibudam Ritibus in Deos essent relati. quæ Consuetudo Moribus nostris non obtinet. [Voss.] sed

3. Maxime spissus Error, quando Cæsares etiam Divos vocant, qui Superfunt. nec obstarè existimandum, quod Augustus Divus audit ab Horatio (3. Od. 5.) dum Superstes. quippe Vivus Is Flamines habuit. (Dio. Suet. [Voss.] & Vox ista Adulantis Poetæ est; non Scrum. qualis etiam Assentatio deprehenditur in Cerialis Anicii Suffragio, qui pro Sententia dixit, ut Templum Divo Neroni quam maturrime publica pecunia poneretur: (Tacit. 15.) quippe nec Vivus Nero, nec Mortuus, Divi nomen emeruit. [Borrich.]

Dare fidem Latinis nihil aliud est, quam Promittere, & ut Virgilius loquitur, Promissa dare. ubi Fidei alia plane Notio est, quam in Phrasi Fidem alicui habere. De hac fide, (inquit Augustianus) nunc loquimur, quam adhibemus, cum aliquid credi-

mus; non quam damus, cum aliquid pollicemur: nam & ipsa dicitur Fides. sed aliter dicitur; ne mihi Habuit Fidem: aliter autem non mihi Servavit fidem. [Spir. & Lit. 21.] Liqueat igitur

2. Dare fidem, pro fidem habere, Accredere, [quomodo utitur Obsopæus (in Christ. Steph. Ritterus (in Flor. Hist. & ex Theologis Doctissimis)] minime Latinum esse.

3. Dare plurimum alicuius Judicio, Novum est: Tribus Ciceronianum.

4. Dare Bibere alicui, quod Linguae tuæ congruit, ne repudietur nam Livii est XL. 47. quomodo neq;

5. Da viam. vid. Do. 10. Docibilis. Hier. Docilis. Dociliter Latinum vix putatur Cic. pro eo Intelligent. tamen Stephani Opinio alia (de Latinit. Susp. 6.) nempe Docilis, & Indocilis legantur existimat Veteres etiam Dociliter, Indociliter dixisse. tantum Indulgerè Conjectura sapientibus. [Voss.]

Doctorem arcessi jubent; quod quis in Morbum incidit: dicendum erat Medicum. [Voss.] sed

Doctores vocaro, qui Doctos alios, vel Ore, vel Scriptis. Doctoratus dicendum Augustinus negabat; sed Doctura: ut Mithrasura, verum in Re Nova nomen fugiam Novum Vocabulum; do Αναλογία observetur. [Voss.]

Dolentia semel iterumq; Alibi usurpatum. [Voss.] et si a Ciceronis Indolentia Lucretii Variantia pro Varietate Retinentia pro Memoria, R

gentia p
nic acce
amen Te
passrago
ederisfr
rem, Si
enta, &
ni est, p
uens pr
(p)
Dolor.
Dolorem,
ma omni
aut aliqu
to quædan
oris grav
eris: Do
ter in Cor
us. Hæc
um Cypio
lostra, U
aq; Indu
pos, vel p
appellar
aboriosos.
are; aliud
3. Dolere.
interdum, c
emper put
quam, est
re. cum v
ato Mario;
in magno D
wab. [Ci
Dol-rificu
et. Dolore
ducens, aff
Dominatus
per Provinci
ella, Diction
pius subje
ini Imperium
minario, vel
r. Labor. in
ilatum est
gys. [Scio]

entia pro Recordatione, nulla
 accedat *Auctoritas*: *Nævii*
 am *Testimonio* vindicat *Gellius*:
pedifragos dixit *Nævius*; non
ederifragos, *Auroram* *Pudorico-*
rem, *Silenta Loca*, & *Pulveru-*
enta, & *Pestilenta*, *Carendum*
ui est, *Dolentiam* pro *Dolore*,
uomodo pro *Libens*, &c. (XIX,
Christi.)

Dolor. *Interest* aliquid inter
Dolorem, & *Laborem*. sunt fini-
 ma omnino; sed tamen diffe-
 rent aliquid. *Labor* est Func-
 tio quædam, vel *Animi*, vel *Cor-*
poris gravioris *Operis*, & *Mu-*
geris: *Dolor* autem *Motus* as-
 ter in *Corpore*, a *Sensibus* alie-

alici, quæ
 ne repudi-
 47. quomodo

Do. 10.
Docilis. *Industrios* homines *Illi* *Stu-*
gus, vel potius *Amantes* *Dolo-*
rem appellant: Nos commodius
laboriosos. aliud est enim *Labo-*
re; aliud

3. *Dolere*. O verborum *Inops*
terdum, quibus *Abundare* te
emper putas, *Græcia*! aliud,
quam, est *Dolere*; aliud *Labo-*
re cum *Varices* *Secabantur*
alo Mario; *Dolebat*: cum *Æ-*
u magno *Ducebat* agmen; *La-*
rabat. [*Cicero*. 2. *Tusc.* 35.]

Dol rificus, *Αλγερὺς*. *Onom.*
et *Dolorem* faciens, efficiens,
ducens, afferens. *Romani* *Vett.*

Dominatus minime *Latine* di-
ur *Provincia*, *Oppida*, & *Ca-*
ella, *Ditioni*, aut *Imperio* ali-
quius subjecta. ipsum in ea *Do-*
mini *Imperium* *Dominatus*, *Do-*
minatio, vel *Dominium* appella-
ur. *Laber*. in *Ephes.* *Ope* nostra
latatum est *Dominium* *Togate*
ensis. [*Sciop.*]

Dominium. *Val. Max.* 4. 4.
Suet. Tib. 59. *Dominatio*. *Cic.*
Dominium *Dare*.] *Mancipio*
Dare. sic *Mancipio* *Accipere*.
 [Buchl.]

Domuitio. *Appul. Mil.* 1. 2.
 & 3. *Domum* *icio*. *Pacru.* 27.
Non. Incert. Poët. in 3. ad *He-*
ren. *Cic.* 1. *Div.* 68. — *Domum*
reditio. *Cæf.* 1. *B. G.* 5. *Do-*
rum *reditus*. *Cic.* in *Pis.* —
Nomina sc. a *Verbis* derivata, *Ca-*
sum *verbi* *Sui* adsciscunt. quo-
modo, *Curatio* hanc rem, *Plaut.*
Amph. 1. 3. 21. *me. Mest.* 1. 1.
 33. *Tactio* nos, *Ahl.* 3. 2. 9.
hunc, *Casin.* 2. 6. 56. *istunc*.
Ib. 54. *Aditio* hanc. *Truc.* 2. 7.
 62. *Notio* hanc. *Ib.* *Traditio*
alteri, *Cic.* *Top.* 28. *Qtempe-*
ratio *legibus*, 1. *Leg.* 42. *Fau-*
tores *honori*. pro *Planç.* 1.

Dormitorium *Rejecit* *Vossius*;
Revocavit *Borrichius*, ex *Aucto-*
ritate *Plinii* *Majoris* (30. 6. in
Paviete *Dormitorii*) *Junioris* (5.
 6. *Dormitorium* *Cubiculum*.)

Dubietas *Auctores* habet *Eu-*
tropium, 6. 16. *Amnianum*, 20.
 6. *Fulgentium*, 1. 16. *Mamer-*
tum, 1. 2. *Veteres* *Dubitatio*,
Dubium, *Ambiguitas*, &c.

Dubium *Substantive*, pro *Scru-*
pulo, vel *Argumento* *Dialecti-*
co, non *Probamus*. [*Prasch. de*
Barbarism. 29.]

Dubitabilis, *Ovid.* *Habens* *Du-*
bitationem. *Cic.*

Dubito an ponam pro *Dubio*
annon — scripsit *Bæclerus* in *In-*
dice *Neptis*; quasi *Posteriori*
modo loqui usq; liceret. simili-
ter *Nescio* *annon*, *Idem* (Not. in
Nept. *Miltiad.*) *Casaubonus* (in
uet.) *Seberus* (in *Indice* *Aucto-*
rum a *Jul. Polluce* *laudatorum*.)

Haud scio annon, & Similia (Alli.) quæ Nobis quidem Suspecta sunt; nec ante Probanda, aut Imitanda videntur, quam in Scriptoribus Antiquis talia observata fuerint. [Vorst.]

Ducatus legas pro Imperio, sive Publica Administratione, quomodo loquitur non Spartianus modo, in Pescen. Nig. vel Commodus Cæsar, cujus in Ea Vita referuntur Verba: sed etiam Curtius, & Suetonius. Tib. 19. 2. Ner. 35. 14. at Prior his, ut arbitror, Nemo. [Voss.] Equidem, Curtius 10. 4. Postquam, inquit, cognitum est Persis Ducatus datos, Barbaros in Variis Ordines distributos &c. neq; Dissimulandum hic in Freinsheimii ad Curt. Comment. negari Verba hæc Curtii esse, & Arriani Interpreti, Facio attribui. sed Creditibilis est Arriani Interpretem ista à Curtio mutuatum: neq; enim in iis quicquam Curtio indignum. neq; Ducatus commentum Curtii est; sed Angusti Avo Manilio placuit, lib. 5. ubi plura, & Erudite Jos. Scaliger. his accedit Justinus lib. 2. 15. 14: 9. 6. 8: 30. 2. 5. [Barrich.] it. Florus, 3. 21. 2. Liv. Epit. 96 & 113. Capitolin. Pertin. 5.

Ducissa in Comitissa.

Ducit Vir: Nubit Mulier; quia Pallio Obnubit Caput suum, Genasq;. [Clarus.] Singulariter tamen Propert. 2. 6. 41. Uxor me nunquam, nunquam me Ducet Antica.

2. Ducere Verbum Honestum est: Ductare Nequitiam & Dissolutionem notat, itaq; Ducitur Uxor: Meretrix Ductatur, Plaut. Afin. 1. 3. 13. & 5. 2. 13. &c. sic Terent. Phorm. 3. 2. 15. ut Phaleratis diædis Ducas me; &

meam Ductes gratis. Similiter

3. Ducere Exercitum est Militarari More, & Ordine movere: Ductare Exercitum, Dissolvere, & Raptim trahere, quod Genui Locutionis Familiare Sallustio, in Jugurth. ipse quasi Vitabundus per Saltusa Loca, & Tramiæ Exercitum Ductare. &c. Quibus lianus notat hoc non sine Rubore legi in Sallustio. in quo illi, inquit Pöppma, non adfentior, cum enim Verbum Ductare significat Dissolutionem; apte, & Proprie Sallustius dixit Ductare Exercitum, pro Sine Ordine Ductare, sicut Idem dixit Agitare Amentem, Vitam; cum tamen Agitare sit Voluptarium, Augusti Donato.

Ducere Serram pro Altercatum aliquo, Varro 3. R. R. ubi v. Jos. Scalig. p. 240. 158 [Pareus.]

2. Ducere satis Singulariter pro Eludere Mora, sic Extrahere ut Grace Παγειν. Cæsar. se diutius Duci intellexit — Litum vero Eludi Extrahiq; se — Te Id voluit nos sic nec Opinantes Duci falso Gaudio.

Duci ad Impossibile dicitur Dilecticorum vulgus, quod Cicero Urgeri Incommodo.

Dudum in Diu.

Duellum Antiquis nihil aliud quam Bellum. Plaut. Truc. 2. 6. Amph. 1. 1. 34. Hor. 1. Ep. 2. Graecia Barbaræ lento Commissa Duellu. hinc Duellator pro Bellator. Plaut. Capt. Prol. 68. & Ars Duellica pro Bellica. Epid. 3. 4. 1. qua Aya Xoyia factum deinde Bellum docet Cicero in Ora. 153. Quid vero Licentius, quod quod Hominum etiam Nomina contrahabant, quo essent Aptiores

Similiter ut Duellum Bellum, &
 Bis; sic Duellum eum, qui
 Classe devicit, Bellum no-
 arunt. — Nostis hodie,
 que vero Ictis, cum de Pug-
 Singolari agunt, Duellum
 appellare nulla Religio est.
 autem (Consente Vor-
 Archaismus est in eo vocabu-
 deinde nec Justo significatu
 nat. quod vero Vulgus ho-
 die Duellum vocat; Id
 idem (inquit Cellarius) erat
 ularis Pugna: (Eutrop. 2.2.
 Sever. 1. 34.) item Singu-
 Certamen; uti Popisc. in
 9.
 ulcorarius. Saresb. 8. Po-
 13, Dulciarius, Lamprid.
 1. Dulciarius Pistor.
 14. Lemm. 222. &
 Met. 10. a Confessioner.
 1. Sidon. 5. 4: Obdul-
 Ambros. 5. Hexaem. 21.
 1. Tert. adv. Jud. 13.
 1. Martius. ap. Gell. 5.
 Dummodo non usurpant Mul-
 sed non ita Optimi Scriptores.]
 12. Att. 44. id ipsum scri-
 belim, Dummodo, ne bis ver-
 1. Q. F. 1. sit Summa in Ju-
 cundo Severitas; Dummodo

ea ne varietur Gratia. [Voss.]

Duntaxat a Solum, Tantum,
 & Modo distat; quod tria hec
 Posteriora consequi potest Particula
 sed etiam; Duntaxat vero non.
 [Fortius Ringelb. de Usu Voc.
 104.] sed non Livius sic dubitat
 loqui; 1. 46. nec animum nobis
 duntaxat Fidelē, ac Bonum
 præsinit; sed omnibus inter-
 fuit bellis, quæ gessistis sim.
 Suet. Aug. 66. [Voss.]

Duodecim centena millia. Pos-
 sevin. 790. pro Duodecies. [Sci-
 opp.]

Durus Aer.] Celi Gravitatis.

Dura, & Piz Matris appella-
 tione Membras significat, qui-
 bus Cerebrum involvitur. unde
 Erasistratus vocat Poffux: ac
 Una Ei Πεινεγυς; Altera
 Πεινός; dicitur. Erasistratus
 Πεινεγυδας nuncupat; usitati-
 us autem nominantur Μηνυγες,
 ut Arist. 1. Hist. Anim. 16.
 Causam non video, cur non &
 Latine Meninga dicere possimus.
 sed, sicut id displicet, cum Giza
 vocet Membranam Cerebri Cu-
 stodem: aut cum Scaligero no-
 minetur Membrana Cerebrum A-
 micans; vel cum Aliis, Cere-
 brum Involvens. [Voss.]

E.

E.

E Clavo Reip. deturbari. [Strad.] E, vel Ex praepositioni nullus hic locus est; sed A, vel De: nec enim in Clavo; sed ad Clavum sedetur. [Sciop.]

E Contra. Tacit. 12. 47. & erante contra, qui tantam Fortitae commutationem miserarentur. ita Constanter legunt Pichena, Grotius, Berneggerus, & qui in Delphini Galliarum nuncium emittit, Julianus Pichon. at vero Vitium hoc Saculi Nostri est: Superiori Frobenius, Lipsius, & Alii ediderunt Contra. Provocat quidem ad Florentinum Codicem Pichena: [Cell.] Ego vero eam Notam puto Temporis, quo factum est illud Exemplar: nam Aëvo Meliore non sic loquebantur. [Gronov.]

E Contra ex eo Natum cenſeo; quod [1] Vulgo, Compendio, studentes, sic, lineola superinducta, scriberent, pro e contrario: vel [2] Vitiosa loquendi Consuetudine fuerit Corruptum ex & contra; vel [3] Συμβολικὸς e contra. [Voss. 1. V. S. 25.] Possumus & Conjicere [4] Contractum esse ex ea contra. nam sicut ea propter pro propterea dixerunt Veteres; ita & ea Contra, pro Contra ea, dicere potuerunt. [5] Simplicissima Ratio est, ex e, & Contra Compositum statuere. non raro enim (α) Praepositiones componebant Veteres, sive Geminabant; ut in ExAnte,

InAnte; ProPalam; factu novimus: nonnunquam & Adverbiis easdem jungebant. enim De Magis, De Foras, Anteris, &c. in Veteribus Scriptis, & Monumentis legitur. [Cellar. Thesaur. Fabro-Bac 665.]

E Contra, Semibarbarum: non abstinere (I) Cadentis tinitatis Scriptores, Aurelius Victor, in Dioclet. Hieronymus, 12. & 138. [Cellar. Antiqu. Alcinus Avitus, Ep. 4. [Id. F. B. 665.] & Vulgatus Barum Interpres, 4. Reg. 3. nec propterea Culparo Injicitur Interpretis, sic enim tum loquebantur. unde est, quod nec regerint (II) Grammatici Antiqui in his Servius in Ecl. 5. Aë. 772.) 7: 141. 11: 660, Priscianus, l. 1. E

Junioribus vero, potius Dissimulandum, quis ita Non loquatur quam quis Loquatur. Panax referam ex iis, quibus alibi Cura Dictionis esse solet. Sunt Sebast. Corradus, 3. Eth. 25. 257. Fracastorius, de Anim. 571. 1591. Scipio Gentilis Παιδεία. 3. Lipsius, 2. Sa. 19. Merula, l. Cosmog. 2. Lucas Fruterius, Epigr. in vill. Hertelius, in Tralatatione e Comicis Excerpta ubi de Tragædia ex Antiphagit. [Voss. 1. V. S. 25. 108.]

E Contra. Semibarbarum. E verso. Vulg. Inversa vice.

E B

E F

nt. Pass. Laurent. 289. Versa
 ce. Plin. Paneg. 80. E Diverfo.
 4. N. H. 4. E Contraria
 tre. Auf. ad Her. 1. 3. Con-
 ea. Liv. 21. 20. Nep. Praef.
 VII. 8. 8. IX. 5. 8. Caf. 5.
 G. 29. 3. B. C. 74. Con-
 E contrario. Cic.
 E Foris in A Foras;
 E Longe. Vulg. Eminus, Ex
 ingquo. Lat.
 Ex Corde.] Ex Animo . .
 Ex Opposito.] E Regione . .
 Ex Proposito.] De Industria . .
 Ex Se.] De se. sua Sponte . .
 Ex Utraq; Parte loqui.] Ul-
 Cistrog; Verba habere . .
 Eboratus. Sidon. 8: 8, 12.
 Euprid. Helioq. 4. Varr. Sat.
 p. Plant. Stich. 2. 2. 53.
 Eurus. Quintil. 3. 6. Ebur-
 Tibull. 3. 4. Virg. 6: 647,
 9: 305. 11: 11. Eburne-
 Suet. Ner. 22. 2. Liv. 5. 4.
 6. V. I. unde Eburneolus,
 3. Or. 223. ubi Eburneus
 Gellius, 1. 11.
 Ebricio. Macrob. 1. S. S. 12.
 Ebricio. Plin. 12, 22. 17, 26.
 Ebrionus; Milonis Ebrios Factos.
 Ebrietatem inter & Ebriosita-
 interest; aliudq; est Amato-
 esse, aliud Amantem. [Cic.]
 Ebrionum enim Interesse conce-
 inter
 Ebrionum, & Ebriosum. potest
 qui Ebrionus est, tunc primum
 nec habere hoc Vitium; &
 Ebrionus est, saepe extra Ebrie-
 esse. [Senec. ad Lucill.
 Ebulare dici probant Lexico-
 phi Hic Persii, Sat. 2. 10.
 Ebullet Patruū praelarum
 verum, vel Ebulliat le-

gendum, vel Ebullic: quorum U-
 trumq; in Vett. Codd. in venit.
 illud se reperisse ait Ob. Gifa-
 nius (in Indic. Lucret.) Hoc in
 Vet. Puteani, Aliisq; Membranis
 reperit Casaubonus (Comment. p.
 181. 1615.) Prius si placet; erit Se-
 cunda. Sede Sui; nos 15 quales mul-
 te apud Poetas Antiquos: sin Al-
 terum magis arridet; Ebullic Ag-
 xaxi; ponetur pro Ebullic. uti A-
 daxim Plautus, Edim Cato, Ho-
 ratius. & Consimiliter Veteres
 quiq; Imo Cicero nem quoq; ita in
 Ep. ad Pat. loqui, docet Vistori-
 us 6. Var. Let. 19.

Ecclesia. Hieron. Ep. 8. Tem-
 plum, Aedes Sacra. Lat.

2. Ecclesia. Eccl. Respublica
 Christiana. Castellio.

Ecclesiasticis Dictionibus ad-
 hibendis, Qui Modus observan-
 dus. v. in Angelos, Excommuni-
 care.

Echo. Ovid. 3. M. 358. v.
 Plin. 26, 15. 244. Imago. Varr.
 3. R. R. 16. 122. . 1581. Cic.
 3. Tusc. 3. [vid. Cerdam ad
 Virg. 4. G. 50.]

Eclipsis in Deliquium.

Edecumatus in Deliciis habetur
 Hodie; nec Ineleganter compo-
 situm: verum Usi sunt. Eo fere
 Soli Scriptores Posterioris Aetatis:
 Symmachus. 3. 51. & 5.
 83. Macrobius. 1. 5. & 2. 1.
 quibus Idem valet, quod Eximi-
 us, Praestans, Selectus;

Effective. Quintil. 1. 18. Effi-
 cienter. Cic.

Effectivus. Plin. Efficiens;
 Consciens; Efficiendi Vim, Vir-
 tutem, Naturam habens. Cic.

Effectum, quod Effectum est,
 Res Effecta, Elegantius Cause
 opponuntur; quam

Effectus;

Effectus. quod verbum Tullio videtur, Vim potius, & Efficentiam significare.

Efficacia. Plin. 11. 5. Efficacitas. Cic.

Efficaciter. Plin. 28. 11. Efficaciter. Cic.

Efficere Vestem &c. vid. Conficere.

Effigiare. Minut. Fel. Apul. Prud. 10. Kaθ. 4. Expressere, Effingere. Cic.

Effigere in Affigere.

Effluit quidem aqua e Spumanti Aeno; sed Effervescere dicam. [Voss.] in Ebullire.

Effluxum est Tempus. Effluxit.

Efformare Vulg. Effingere. Vett.

Effruticare. Tertull. 1. ad Nation. 5. in Fruticescere.

Egenus. Liv. Egens. Cic.

Egere est Carere Re aliqua, ita ut Impotenter desideretur: Opus habere est Carere aliqua Re, Facili, & Aequo animo. [Popm.] Volo tibi Chrysiippi quoq; Distinctionem indicare. ait Sapiensem Nulla re Indigere, & tamen Multis illi rebus Opus esse: contra Stulto Nulla re Opus est; nulla enim re scit uti: sed Omnibus Eget. Sapientis, & Manibus, & Oculis, & Multis ad Quotidianum Usum necessariis Opus est; sed Eget Nulla re. Egere enim Necessitatis est; nihil autem Necessae est Sapienti. [Seneca. Ep. 9.]

Egestuosus. Ambros. Serm. 81. Indigus. Plin. 8. 11. Virg. 2. A. 428. Egens, Indigens. Cic.

Ego autem non Malum (Cic. pro Mil. 34. Att. 9. 15. Liv. 21. 28.) **Ego Vero in Elegantiis numeratur.** [Cellar.]

Ejuratio cur dicatur Abditio, vel Resignatio, aut Co Imperii nihil causa est; cum Ea Vis, & Compulsio abest, Jusjurandum intervenit. [Sci] Elestarium primo formatur Ekλεξ[is] Diofcoridis 2. pro quo postea Barbare

Electuarium dicere, quod nius (20: 22. 24: 7.) Ecce vocat. ut fallatur Jo. Lud. Cerda in Advers. Sac. 58. censet, sic dici, quasi Nomen Electum. nec enim Grace Ekλεξ[is], sed Ekλεξ[is] ab Ekλέ[is]. [Voss.]

Eleemolyna pro Stipe, Misericordiae affectu Pauper datur, Civitate donarum; Eleastica Latini, non solum Interp. cum Aequalibus, Hieronymus, &c. sed etiam Ante ipsum Tertullianus dicit. 7. [Voss.]

Elementum pro Mari, Aqua significatur, cui unquam terum in Mentem venit? quidem Curtius. 9. (Unde tum subito redisset Mare, quod esset ejusdem Elementi natura, do Discors, modo Imperio Obno Alia prorsus Ratione, atq; da; Praesens ab immiti Elementum Periculum. [Sciop.]

Elenchum pro Indice, dici, Negat [H. Stephanus:] [Nic. Rigaltius ad Phadr. 3. Idoneum Auctorem requirit] [fius:] in Principio primi Plinii reperiri ait [Hermolobarus.] ubi, ex Vetusis Exemplaribus, statim post Prae legitur: C. Plinii Secundus floriarum Mundi Elenchorum omnium. V. in logus.

Elicere.

2. Cog

7.

Eluces

fugit Sc

pro eo

Ecce,

adat. [C

Foro Ro

ni, quan

us Caus

stantio

tores [A

nt. Thys

Recent

verum

ram, evi

Betuleii

itur: Ven

in Lipsien

gelicani,

itione Lau

Eluceat

oba est, q

sed E

ritatem ve

am deside

Elucidare

in Aetate

edarii Po

erre.

Eluclari.

34. 10.

Supera

Emendare

imus, pro

2: quomo

id manu

molida q

34. ubi

ibus Gall

is impati

molita, nec

ris. [Voss

Elicere Consequentias. *Vulg.*
Eficere. *Cic. N. D. 3. 33. Leg. 2.*

2. Cogere. *Brut. 7. Inv. 1.*

Elucescit *Pervulgatum est. nec*

fugit *Scaliger Præ. in Fest. Claf-*

ci pro eo *Elucet, Paret, Planum*

te, *Gre. [Voss.] Hieronymum*

adat. *[Cælius, aut Stephanus*

Foro Rom. Ego, invenire, non

hui, quamquam *Integris Tomis*

ius *Caussa Perlustratis. [Cell.]*

atancio *(7. 14.) tribuunt E-*

tares *[Aldus, Mic. Thomafius,*

Thyfius, Gallæus, Th. Spark,

Recentissimus Cantabrigien-

] rerum Mendosam esse Scrip-

ram, evincunt, non solum *Xy-*

betaleii Editio, qua *Eluceat*

itur: *Verum etiam MSS Codd.*

in Lipsienses, quos Excussi; quam

angelicani, Cantabrigiensi nupera

ditione laudati, quibus in Singu-

Eluceat est. Analogia Verbi

oba est, quam Scioppius urge-

sed Exempla ego, & Auc-

ritatem vel mediocriter Anti-

am desidero. [Cell.]

Elucidare *[unde & Proavo-*

in Ætate Barbara Inscriptio E-

idarii Poëtici, pro] Lucem

terre.

Eluctari. *Virg. 2. G. 244.*

34. 10. Tac. 3. H. 59. Liv.

Superare, Extricare, &c.

Emendare non potui, est *Bel-*

limus, pro non fuit in Manu

ta: quomodo Ter. Hec. 3. 5.

id manu est, ne fiat.

Emollida quo usum volunt *Li-*

34. ubi Sermo est de Cor-

tibus Gallorum Fluidis, &

is impatientibus, in Vert. Libb.

Mollia. nec Alibi Emollidus

izus. [Voss.]

Enervus. *Apul. Enervis. Quint.*

Enervatus. *Cic.*

Encomium. *Vulg. Laudatio.*

Cic.

Ens. *Rogo, Lucili, permittas*

mibi hoc verbo (Essentia) uti, ni-

hilominus dabo operam, ut Jus a

te datum Parcissime exerceam:

fortasse contentus ero mibi Licere.

Quid proderit Facilitas tua? cum

ecce id nullo modo Latine exprimere

possim, propter quod Lingua Nostra

Convicium feci. Magis damnabis

Angustias Romanos; si scieris u-

nam Syllabam esse, quam Mutare

non possim. quæ hæc sit, queris?

Td' Oy. Duri, tibi videtur Inge-

nii: in medio positum, posse sic

transferri, ut dicam, Quod est.

sed multum Interesse video. cogor

Verbum pro Vocabulo ponere: sed

id, si necesse est, ponam. [Senec.

Ep. 58.]

Ens *rd' Oy vocat Quintilianus,*

8. 2. quo Cicero nunquam usus

est: sed Multis verbis semper

exponit. [Perizon.] Top. 28. De-

finitionum duo sunt Genera Prima.

unum, earum rerum, quæ sunt;

alterum, earum rerum, quæ in-

telliguntur. — Esse, ea, dico;

quæ Cerni, Tangive possunt:

[Aristoteles autem Esse ea dicit;

quæ per se Constant: rd' Oy.]

Non esse rursus ea dico; quæ

Tangi, Demonstrare non pos-

sunt. [Arist. quæ in alio Inhae-

rent, nec per se possunt Cohæ-

rere. Td' rd' Oy.] ut, si Uluca-

pionem, si Tutelam, si Gentem,

si Agnationem definias: quarum

rerum nullum subest quasi Cor-

pus; est tamen quædam Con-

formatio Insignita, & Impressa

Intelligentiæ, quam Notionem

voco. 4. Acad. 47. primum, eman-

tur ostendere, multa posse videri esse, quæ omnino nulla sunt; [Vulgo Non-entia.] cum Animi Inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quæ nullæ sint; & iis, quæ sint.

Enula Campana. Officin. Enula. Schol. Salern. 40. Helenium. Plin. 21. 10. Inula, Hor. 2. Sat. 2. 44.

Eo res jam Venit.] Eum in locum res Deducta est. B.

Eo. (I.) Comp sita in Futuro usitatus habent ibi. sed (1) Periet, Veteris est Interpretis Ep. Barnab. (2) Ineriet, Scriptoris de Limit. Const. (3) Transiet, Tibulli, 1. 4. (4) Inietur, Ciceronis, cont. Rull. 26. (II.) licet (1) Simplex, in Passiva Voce, sola Tertia Persona conjugetur: [It. Virg. 6. Æ. 179. Ibatur. Cic. 2. Q. Fr. Itum est. Sallust. Ibitur. Plaut. Truc. 3. 1. 21. Eatur. Senec. Med. Iretur, Itum est, &c. Cic.] tamen (2) Composita, quæ Active Significant, Passive Declinantur; [Adæquatur. Col. 1. Adiri. Cic. 1. Q. Fr. 2. Obita morte. Virg. 10. 641. Subeuntur, Juven. 16. 2. &c.] Cætera Minime. Interitis tamen Multis, h. e. cum Multi Interissent, Claudii Quadrigarii est, ap. Priscianum, 9. (III.) Ambio (ait Bangius, 639.) Inflectitur ἀναλόγως, ut Audio: nisi quod Livius dixerit Ambibam pro Ambiebam. hinc (IV.) Ambeuntem in Rhodigino reprehendit Vossius. nam Ambientem, inquit, dici oportet: nec enim simile est, ac Redeuntem; quia, hoc est a Redeo, reservato e in proxima a postrema; at alterum est ab Ambio. [de Vir, Sermon. 7.]

Epistolium. Catull. 69. Litera. Ovid. Ep. 1: 7. 2: 3: 1. Literula. 7. Ast. 2. pistula, Litera. Cic.

Epithera quadam in Carmibus Elegancia, a Stilo Soluroliena sunt. hujusmodi sunt Aricomus, Altirolans, Noctigugus, &c. [Cellar.] nec men hoc Genus plane Repari debet; sed Usus Meliorum Auctorum respiciendus est, probandaque in primis Usitata, & Recta. habent enim Castissimi Scriptores, Cic. 4. Ep. 3. Pestifer Bellum. Liv. 2. 47. Mortis Vulnere. Colum. 7. 12. Lepus Morbus. Plin. 10. 19. Altila Aves. & 18. 25. Somnificus. & 37. 10. Somnificum dicamenta. &c. [Buchner, Commut. Rat. Dic. p. 231.]

Epitomare, ad Lapsam partem quam Cadentem Latinitatem retinet. Trebell. Poll. Veget. Rem ipsam Eleganter Justinus (Pr. 4.) nominat, Excerpta cognitione Dignissima, & Brevi velut Florum Corpusculum. & Eutrop. Pras. Strabon. Colligete. [Cellar.]

facile judicatur de Nomine

Epitomator. v. in Brevi

Equiso. Varr. ap. Noster. Epitomator. Cic.

Era in Æra.

Eremita pro Solitario, Scorsum Desertis in locis Degente. quales, e Christianismo genuit Necessitas Fuga, & Vexationes Gentilium. [Salp. 1. 14.] Qui si Gregatim vent; vocati Cænobitæ. sed Istiusmodi vocabulis, nulli Erit Scriptori litem movero [fius.]

Ere

Eremus.] Solitudo. Loca De-

Erubescere cum Geniivo con-
gunt Schmidius, Rhenius, &
Jussius mirevis, Vossius,
Arist. 27.) Bangius, (Obs. Phil.
1003.) atq; Horum Auctorita-

Quis non? Recte autem &
line fecit Freinshemius, cum
baram Consecutionem in Ind.

(rt.) Damnavit. Originem debet
solis Libris Curtii; quibus
est Stephanus in Thesaurio

Adornando. nam. (5. 5. 17.)
Nunc legimus Erubesceret

ruita; Libri quidem, Superi-
saculo excusi, referunt, Eru-

keret Fortunæ. — Quartus,
Sextus Casus Hoc Verbum de-

(1) Virg. 2. Æ. 541.
Fidemq; Supplicis Erubuit.

mil. 6. 5. aliena Studia Eru-
amus, (2) Plin. Paneg. 31.

descebat Fame. Curt. 4. 5.
Cic. 1. Inv. 41. O Rem dig-

in qua omnes Erubescant.
Senec. Contr. 11. De aliis

erubescant. (5) nec Male cum
Infinito conjungitur. ut

6. 5. ne Senex Equo Vehi-
descebat.

(6) Dativus Rarif-
Augustin. 4. contr. Jul.

Unusquisq; Sibi, vel Alteri
erubuit.

Erupit in hæc Verba. Tirones
que Latina, cum Verba Aucto-

allegant, neglecto Elegantissimo
erubuit Inquit, hac fere Formu-

erubuit. habent quidem non
familia Lampridius, in Comm.

Symmachus, 4. Ep. 1. etiam
erubuit. Fel. [p. 351. Edir. Ou-

erubuit sic Erupit. & Ipse
10. Phil. 9. Erumpat ali-

Verba Vera, & Me digna Vox.
in His Impetum notat, atq;

Silentii Impatientiam; sicut Soli-
nus c. 7. de Cressi Filio: Eru-
pit in Vocem Vi Timoris. quod si
est sine hujusmodi Nisu, & Co-
natu; Illicita hæc Phrasis est,
saltem Inelegans. [Cellar.]

Essentia in Καὶ νυν οὐσία * 1°
1. (B.) in Ens.

ESSENTIA. Multa ex Græco
formata Nova, ac Plurima a Ser.
Flavio. quorum Dura quædam
admodum videntur; ut Ens, &
Essentia: quæ cur tantopere as-
pernemur, nihil video: nisi quod
Iniqui Judices adversus Nos si-
mus: ideoq; Paupertate Sermo-
nis laboramus. [Quintilianus 8,
2.] Primus tamen eam Vocem
floxerat Cicero: sed quæ eam
Fabianus primus Usu trivisset;
quodq; alias Multas fabricatus
esset; Hujus quæq; O. igo ad
Eum referebatur. sed eam Cice-
roni Vindicat Seneca Ep. 59. nisi
quod Locus Corruptus, ne id
Vulgo animadvertatur, Impedi-
mento est. ita enim legitur
Cupio, si fieri potest, Propitiis au-
ribus tuis, quid Sentiam dicere;
sin minus, dicam & Iratis. pro
illo quid Sentiam omnino legē-
dum est Essentiam: idq; ma-
nifesto declarant, quæ statim se-
quuntur: Quid enim fiet mi Lu-
cili? quomodo dicetur Ovisia,
Res necessaria Naturam continens,
Fundamentum omnium? rogo itaq;
permittas mihi Hoc Verbo uti.
adde Testem Sidon. Apoll. Lec-
turus es (inquit, in Ep. quadam
ad Polemum.) hic etiam No-
vum Verbum i. e. Essentiam. sed
scias hoc ipsum dixisse Cicero-
nem. &c. [Muret. 14: V. L.
20.]

Est, Esse, &c. in Sum,

Et pro Etiam apud Ciceronem
nusquam reperitur; sicut in Cate-
ris illo Posterioribus. *Virg.* Na-
tus & ipse Dea. *Quintil.* si quid
adversus te commisit Adole-
scens; sit Hostis & meus. Ci-
cero dixisset: sit Hostis etiam
meus. Idem inquit: Quod inter
omnes constat, nisi inter eos,
qui ipsi quoque; Insaniant, Insa-
nissimum. *Quintilianus*, i. e.
Seculum ab illo Proximum, dixisset,
tum Illo modo; tum etiam
sic: nisi inter eos, qui & ipsi
Insaniunt. [Valla.]

Et etiam metuo ne Soli di-
cant. *Bæthæi* *Orles*; quia in
Etiam insit Et, ex Et, & jam
constat: dixerim igitur et
quoque; vel quoque; etiam; (*Ter.*
Hec. 5. 1.) vel atque; etiam;
(*Hor.* 2. *Sat.* 3.) vel aut etiam.
(*Cic.* 1. *Or.*) [Voss.] vel et
item, (*Cic.* 1. *Inv.* 36.)

Et quod Plus est.] *Quinetiam*.
Immo vero. Atque adeo.

Ethnicus in Gentilibus,

Etiam in Ita.

2. Etiam in Usque;

Ετυμολογία, id est, Verbum
ex Verbo, *Veriloquium*. nos au-
tem, Novitatem Verbi non satis
Aperti fugientes, Genus hoc No-
tationem appellamus: quia sunt
Verbarum Notæ. [*Cicero.* *Top.*
35.]

Evacuo in Vacuo.

Evaginare. *Veg.* 1. 18. *Justin.*
1. 9. 8. Gladium Educere e
Vagina. *Cic.* 2. *Inv.* 14. Di-
stringere. 3. *Off.* 112.

Evadere pro Fieri *Vulgus* cum
Accusativo, & Præpositione con-
jungit, cui enim Ignota est Trivii
Phrasis, Evadere in Virum Doc-
tum? *Cicero*, ejusque; *Æquales* No-

minativum huic Verbo semper
Addiderunt. *Cl. Or.* 35. Albi-
tius perfectus Epicureus eva-
rat. *Liv.* 1. 39. Juvenis eva-
dere Indolis Regiæ, &c. Quod
si de Aliis quam Personis, aut
minum Affectionibus loquuntur
Accusativum nonnunquam
termiscent. *Ter. Adelph.* 3. 1.
hæc Licentia Evadet in aliquo
magnum malum. *quantquam*
Erumpet potius, quam Fieri si-
ficetur. quo, nescio an illud Li-
referendum sit, 37. 23. Pestile-
tia magis in Longos morbo-
quam in Perniciales Evadit.
Quintil. 2. 17. ne in Infinitum
Quæstio Evadat. [Cellar.]

Evitatio. *Aufl.* ad *Her.* 2. 1.
Devitatio. *Cic.* 16. *Att.* 2. 1.
ratio. 5. *Fin.* 20. Fuga. *Or.* 19.
Declinatio. 2. *Att.* 19.

Evocationem (Fig. Gram-
apud Antiquiorem *Alexand.*
Gramm. legere non memi-
Novi autem Nominis Nulla
Ratio. [Voss. *V. S.* 6.]
enim Omne Nomen Tertia est
sonæ, quod ait *Priscianus*,
sed, præter Vocativum, per
& Adn, Nullius est Persona;
per Accidens est Omnium per-
narum [Art. G. 7. 19.] qua
re Pluribus dictum [1. *Art.*
4.]

Europæ totius Doctissimum
Vulgo dictum: Antiquis In-
tum. [Vavas.] at *Cicero*
men, *Platonem* totius Gra-
Doctissimum appellavit, 1.
cad.

Evolveri Dissimulationis In-
gumentis, quia *Cicero* dixit
Or. 350: Credidit Strada
uisse se similiter, Integumentis
Corporis se Evolvere, pro

pare. Ineptum pronunciant
 oppius, & Vorstius. Bene
 cum tot Usitatæ, atq; E-
 missimæ exsint Locutiones,
 Mortem exprimendam Ac-
 commodatissimæ, vid. Nizoli-
 & Doletum.

Ex cum vocibus ab s incipien-
 s qui Componas? qui Scri-
 ? Tollas Sibilum. non enim
 essarium est: namq; in x syl-
 prest Terminari: sed Soni-
 vna: em sequendam censeo. itaq;

modius dicemus Exequor,
 arum exemplo: qui Certis
 Ex, Aliis Eꝑ, dicunt. Sed
 entiores, ut Sapere videan-

omnia Obturbant: at Nos
 erum simplicitatem sequimur,
 Exul scripsere; quanquam ab
 & solo duceretur. [Scalig.

L. L. 34.] Refragantur, Ra-
 tibus, Codicumq; ac Lapi-
 Antiquorum Auctoritate,

aurus, Papirianus, Cællius,
 us Longus, Cassiodorus, Ma-
 ius.] est enim litera s Perne-

ria ad vocis Integritatem con-
 endam. Esto vero, x equipa-

es, vel gs: non idcirco
 sto, Spatio, & Id genus

de Multanda sunt; siquidem
 mille aliis si geminat. neq;

arum exemplo Diversimur a
 pposito; cum a Græciæ Con-

itudine sese sapissime Latium
 ficiet. Duriusculam hujusce

ptionis Pronunciationem cla-
 ant: Euphonia quandoq; Mu-

thæo impingitur. Quid? quod
 res pene ad Insaniam Conju-

x & s adamarunt. eo scrip-

ssendes Tibure, in Saxo Tibur-

: Exledram; Pronaon. sed
 subire locum q̃ h, videri

q. quid in subiectis: Felix,

Alexsander, Cappadox, Vix-
 fit? *Quæ ut sequi nolum; ita neq;*
 Priscas Inscriptiones emulare.
 Sui namq; sæculi Consuetudinem
 nobis in memoriam redigunt.
 [Dausq; 2. 125.]

Excalefacio. Plin. 21. 20.
 Calefacio. Cic.

Excellentia tua in Abstracti-
 vꝝ Locutiones.

Excedens.] Excellens, Singu-
 laris, Præcipuus, Præstans, Præ-
 stabilis.

Excessive.] Præter Modum,
 Profuse, Nimum, Immodice, In-
 solenter, &c.

Excessus (α) Ethicis est Exsu-
 peratio, Intemperantia: (ω) Præ-
 cis Latinis Idem fuit, quod [I.]
 Discessus. (sic Excessus Tacito
 1. An. 7. & 14.) dicitur, quod
 Excessus e Vita Ciceroni, (3. Fin.
 18.) [II.] Digressio. (Plin. 9.
 26.) [III.] Aberratio, five De-
 lictum. Val. Max. 8. 2.

Excommunicare. Hieronym.
 Ejicere Ecclesia, Sacrorum usu
 Prohibere, Interdicere Sacro-
 rum Commercio, a Sacris A-
 movere, Interdicere Sacris, a
 Cætu Piorum Concilioq; Abige-
 re, &c. Cellar. Pontan. Buchl.

Excommunicatus. Ecel. Com-
 munionem Depulsus, Spoliatus,
 Secretus, Semotus; Dirus, De-
 testatus, Abominatus, Sacer.
 Pontan.

Excommunicatio.] Diræ Pro-
 scriptio, Execrabile Programmæ,
 Anathema. [Buchl.]

Excommunicare. Tibi Auctor
 sum, Dari; ut ne eorum Stulti-
 tiam imiteris: qui usq; eo Au-
 rignitatis studio sunt; ut Voces
 quoq; Christianæ Religionis Pro-
 prias refugiant; & in earum
 locum

locum alias substituant : quarum Nonnullæ etiam Impietatem o-
leat. qui, non Fidem ; sed Per-
suasione : non Sacramentum
Corporis Dominici ; sed Sancti-
ficum Crustulum : non Excom-
municare ; sed Diris Devovere :
non Angelos ; sed Genios : non
Baptizare ; sed Abluere dicunt :
Aliaq; eodem modo Depravant :
quæ, ut opinor, nisi sibi Meruerent ;
etiam, pro Christo, Jovem, Op-
timum Maximum dicerent. est
enim inagis Ciceronianum. [2.]
Qua autem Insania est, cum Por-
ricere, cum Impetire, cum Tri-
pudium Solistimum, cum Pate-
ras, & Sympivia legimus ; No-
tare ea, tanquam dicta Sapien-
ter ; quod ex Auguralibus, &
Pontificalibus Libris deprecata
sint : Propria Christianæ Fi-
dei, & Christianorum Rituum
Verba, ut non satis Latina Con-
temnere ? [Muret. 15. V. L. 1.]
Ego plane, quoties audio Sacra
Symbola, pro Sacramentis ; Di-
vinas Intelligentias, pro Angelis ;
Summissionem, pro Humilitate ;
Aliasq; Voces Priscas, pro Rebus
nostris Navis : Rideo Ineptos ;
quasi mallent esse Obscure Cice-
roniani, quam Christiane Clari.
Multa habet Cicero ; non Omnia :
Optima ; non Singulis. Architecto
quid suppeditat ? Nihil. minus
Piscatori, quo certe Æquius pos-
tulo, mihi Theologo has Indul-
geri voces : Angelum, Blasphemiam,
Cælitus, Creationem, Hu-
militatem, Justificationem, Mi-
raculum, Passionem Christi, Re-
ligiosum, Resurrectionem, Zelum,
&c. [R. Turner. Præf. I. Vol.
Orat. ad Lector.]

Excrescere ex aliqua re. U-
tilitas Effrescit ex Amicitia.

Cic. Ex Rerum cognitione Eff-
rescat, & Redundet Oportet
ratio. Id.

Excrescere. Plin. 32. 7. In-
crescere. Liv. 1. 33. Ingrave-
cere. Cic.

Excubus. Saresb. 2. Pol-
27. Excubitor. Casf.

Excusabilis. Ovid. 4. Pont.
1. Habens Excusationem. Cic.

2. Excusare Sumtus [scrip-
[Joan. Mariana] pro Compem-
facere, Lucri facere, ponere
Compendium, Sumtibus super
sedere, ex Hispanico Idioma
Excusar los Gastos. [Sciop.]

Excursatio. Val. Max. 2.

3. Excursus. Hirt. A. 19. Vi-

4. G. 194. Excursio. Cic.

Excrescibilis Liv. 9 : 26. 3.

17. Plin. 9 : 48. Excrescens

Detestabilis. Cic.

Exemplificare. Exemplis Co-

probare.

Exemptio. Immunitas.

Exercitium. Gell. Exercitatio

Cic. — Utrumq; adhibent, q-

bus minus subactum est judi-

um, ad Orationes, aut Disputa-

ones significandas ; cum in,

usu veterum, nihil aliud decla-

tur ; quam vel Animi, vel Co-

poris Agitatio. Cic. 2. N. D.

Corpora nostra Motu, atq; Exer-

citatione recalcant. Id. 3. C.

188. Cum Exercitatione, tum St-

formanda nobis Oratio est. &c.

Exercitia Spiritualia. Rar-

Divinarum Commentationes. P.

Exhibulare. Prudent. Pys-

635. Refibulare. Martial. 9.

[Borr.] malim Fibulam Laxa-

Solvere, aut Simile. [Voss.]

Exhæredare in Abdicare.

Exhibitor Nostri ad Liter-

referunt ; & sepe in Commem-

is, & T
ar : Exh
m, non is
ui, vel se
6.) qui
lit. quoa
quam
56.)
Paullini
or Liter
(4. Ep. 6
n Apicum
(3. 8.)
vero (inc
mammis
de Arnobi
n Muneris
derum.
Exigere a
Appella
ari.
Exitiabili
m : ut d
Cv. D. 7.
cus, nemp
ut ait Be
Cantic. [V
Exitialiter
niciose, I
Exonero. Ci
Exoprabili
optatus, C
petendus.
Exorbitare
) Tertu
nic. Sidon.
Via Del
generare.
Exotericus
ut Peregr
Expedienti
lius. Plai
lius, &c.
Expedition
et, ante

Testimoniis ita exordi-
ar: Exhibitor harum Litera-
rum, non ita Usu venit Aniquis
mi, vel scribere. Tullius, (13-
6.) qui tibi has literas red-
dit, quod omnino Eleganti-
quam Hieronymi (Ep. 33-
56.) Porritor Literarum:
Paulini Nolani, (Ep. 1.) Per-
tor Literarum: aut Symma-
(4. Ep. 64. c.) Pervertor tuo-
rum Apicum: aut Petri de Vin-
(3. 8.) Literarum Bajulus.
vero (inquit Cellarius) plane
Exhibitoris verbum.
Arnobius (lib. 7.) Editio-
nis Muneris dixit Exhibitorem
darum.
Exigere ab aliquo Solutionem.
Appellare, Admonere, Con-
ari.
Exitiabiliter pro ad Perniciem
um: ut de Juda Augustinus,
Civ. D. 7. Exitiabiliter Pæ-
ns, nempe Pœnitendo Pecca-
ut ait Bernardus, Serm. 16.
antic. [Voss.]
Exitialiter, Exitiose. N. L.
Exiciose, Pestifere, &c. Cic.
Exonero. Ter. Phorm. 5. 6. 3.
onero. Cic.
Exopræbilis. Sil. 11. 386.
Optatus, Optatus, Optabilis,
petendus. Cic.
Exorbitare. August. (Civ. D.
1.) Tertul. (Apolog. 20.)
Exon. Sidon. (5, 16. 8, 2. &c.)
Via Desistere, Discedere;
generare... Voss.
Exotericus, Barb. Exoticus,
Exot. Peregrinus. Cic.
Expedientius. Vulg. Condu-
entius. Plaut. Convenientius,
entius, &c. Cic.
Expeditionem Deducere qui
nt, ante Famianum Nemo

inventum est: Exercitum in x-
peditionem Educere, Ciceronia-
num. [Sciop.]
Expensa, Claud. Impensa,
Impendium. Cic. Similiter
Expendere Pecuniam, pro Im-
pendere, Consumere, a Cicerone,
& Similibus Scriptoribus non u-
surpatur.
Expectare Ventum, quamvis
Anglicismum sapere videatur,
Optimæ tamen Nætz est. Cic.
Phil. 1. cum postridie apud eun-
dem, Ventum Expectans, manerem.
similiter Contrarius Ventis Reten-
tus, Plin. 10. Ep. 26.
Expectare in Expectare.
Experientia. Vell. Pat. usus.
Cic. V.
Expergo. Gell. 6. 10. Exper-
gifico. 17. 12. Expergefacio.
Cic. sed
Expergefio. Suet. Cal. 38.
Lucr. 5. 128. Expergisco. Cic.
Expertus Vulgo Medicus dicitur;
sed potius Pharmaco con-
venit. [ut apud Scribon. Larg.
Compositiones Expertæ: sic, Cic.
Expertæ, atq; Perspecta Virtus.]
Medicum vero, vel Alium mul-
ta Expertum, non ἀπλῶς
Expertum, vel Expertissimum; sed
Experientem, & Experientissi-
imum dixeris. sic Tullius 4. Ver.
C. Promptissimi Hominis, & Ex-
perientis. 3. Ver. Experientissimus,
& Diligentissimus Arator.
Expertus pro eo reperius, qui
aliquid Comperit; ut Expertus
sum ejus Nequitiam, Vanitatem,
Iracundiam, &c. nec pro illo Ci-
ceronis (Id certis Auctoribus
Comperi:) dixerim, Expertas
sum, quod potius valet Tentavi,
Exploravi, Periculum feci. [Vos-
sius.] Contra [Borrichius] ex
Auctori-

Auctoritate Horatii, (1. Ep. 18. 86. Dulcis Inexpertis Cultura Potentis Amici: Expertus metuit) Taciti, (3. 44. Milites Expertum jam Principem anxii mutabant.) Virgilii, (Æn. 11. 283. Experto Credite.) Ciceronis, (2. Or. 102. Dicam tibi, Catule, non tam Doctus; quam Expertus.) Infinita, inquit, apud Auctores sunt, quæ doceant Expertus Passivo significato exprimi; non Pauca etiam, quæ Activo. — Deinde Expertus, sumi pro Eo, qui rem non tantum Tentavit; sed & plane Comperit, manifeste ostendunt Plaut. (Mil. 2. 4. Nunc demum Experior [i. e. Comperio] prius ob Oculos mihi Caliginem obstitisse.) & Virg. (4. G. 340.) Altera tum primos Lucina Experta Labores. (& 11. Æ. 396. Haud Ita Me Experti Bitias, & Pandarus ingens. &c.

Explantare. Colum. 4: 14. Eradicare. Terent. H. 3. 3. 35. Radices Evellere, Radicitus Extrahere. Extirpare. Cic.

Explicare Imperium pro Dilatare, Continuare, Propagare Insolens est. [Sciop.]

Explodere non significat Pilam Ejaculari; sed Manuum Plausu aliquid Ejicere. [Sciop.]

Exponere (Vulg.) sed Periculis (Cic.) Obijcere.

Exponi non decuit Imaginem Panno Convelatam, scripsit (Scrada.) nullum, (inquit Scioppius) fuit ejus rei Periculum. cum, quod Velatum est, nequeat Exponi: quod est in Conspectu poni, Oculisq; subijci. Senec. Iracundi videntur Simples, quia Expositi sunt. &c.

Expulfit, pro Expulit, Chassan. 5. Glor. Mund. 121.

Exspectatus, Exsul, &c. Ex.

Exspes non minus Variari se, quam Spes, Jurare aut [Frischlinus Tract. 1. C. Strigilis.] debuerat saltem aliquando Obliquorum laudare Auctorem si haberi Juramento suo in re Minuta Fidem veller. [Voss.]

Extemporaneus Pervulgatus etiam Glossæ L. G. Extemporaneum Aulus Gellius. Veteres temporales dicere. Quintil.

1. Extemporalis Oratio. 10. Extemporalis Actio. ibid.

tempore Dicendi Facultas, quæ Extemporalitatem, (Tit. 3.)

& Extemporalem Facultatem cat Suetonius, (August. 84. Opponitq; Orationi Meditata Composita.

Extendere (Vitam) Proferre.

Extollere (Vocem) Immoderare.

Extractus ait Vulgus Lectionum pro Excerpto. [Voss.]

Extractus-ūs. [Epitome Brevis Commentarius. [Buch.]

Extraordinarie presidio logarithmum munitum est; quod abjectivis in e sunt Adverbia: tamen in Civitatem illud recipi ab iis, qui Purioris Styli vel diocriter Studiosi sunt. malum Latini Divise dicere Extranem; quam Vocem ab Auribus horrentem tolerare, quanquam analogia Certissima erat. [Cels.]

Extrilidus h. e. Constantia extra Lationem constitutum Firmo, Constanti, & Intrepidum animo, Vox Gellio Singulari; usquam alibi apud Veteres quinquam, quod sciarn, hodie

mens. it
a haberi
c. 1.)
Extrinse
trinsece
unt, e S
hausta.
gorius
stimat, v
restring
(Dist
sumperit
trinsecam
m diceret

ABELLA
BULO.
TOR. Suet
Gell. 2.
abrefacere
abricari -
Cic.

bullo pro F

Ep. 11

no Latinis

non Displic

18. [Bor

bularis. C

Curt. 3.

49. 33, 1

tax, &c. C

decectus a

er Illud in

am hominu

tem incur

so editum

Lambiniana

nteri, habe

atem. quo

ful, &c.

Variari

arare aut

I. C.

saltem aliq

are Autho

suo in re

et. [Voss.]

Pervulgat

Extempo

Veteres

Quintil.

ratio. 10.

o. Ibid.

cultas. qu

(Tit. 3.

acultatem

ugust. 84.

i Meditati

itam) Pro

oeem) Im

Vulgus Lo

pro. [Voss.]

Epitom

us. [Buch

praesidio

; quod ab

Adverbia :

n illud recip

is Styli vel

sunt. malae

re Extra o

n ab Auribus

, quamquam

erat. [Ce

e. Consta

constitut

i, & Integ

lio Singula

apud Vete

sciarn, hodi

cur

rens. ita ut plane inter Obso-
la haberi debeat. [Oiscl. in l.
c. 1.]

Extrinsicus *Adjectivum*, &
intrinsicum *Adverbium*, Luculen-
tunt, e Scholasticorum Lacu-
hausta. & quamquam Papa
Gregorius Indignum vehementer
stimat, Verba Caelestis Ora-
restringere sub Regulis Do-
cti; (Distin&. 38. 13.) sibiq;
sumpsit, ut (lib. 8. Ep. 40.)
intrinsicam Subjectorum Utili-
tatem diceret: quum tamen Chri-

stus ne Grammaticorum quidem
Leges venit Solvere; nec Unum-
quemq; in Arte sua Sapientem
esse; & Stultis, sive Ignoranti-
bus Dominari negat: (Prov. 11.
19. & 17. 2. Eccl. 38. 35.)
Grammaticus Papam Discere a se
jubet,

Extrinsicus esse *Adverbium* a
Secus; ut sit, quod Vulgo dicunt;
ab Extra: sicut Intrinsicus, ab
Intra, vel Intus: & Utrinquesecus, ab Utraq; parte: Undique-
secus, Omni ex parte. [Sciop.]

F.

ABELLATOR. *Apul. FA-*
BULO. *Macrob. FABU-*
TOR. *Suet. A. 78. Sen. Ep.*
Gell. 2. 29.

abrefacere. *Plant. Cas. 5. 1.*
fabricari — are. *Architesta-*
Cic.

abulo pro Fabulor, *Joan. Sa-*
r. Ep. 119. [Voss.] atqui,
in Latinitatis Statori, Plau-
non Displicuit, Milit. Glor.
18. [Borr.] & 2. 5. 33.

abularis. *Censorin. 4. Fabu-*
l. Cur. 3. init. Plin. 5, 1.
49. 33, 1. Fictus, Falsus,
Max, &c. Cic.

Facetiosus agnoscit, Nizolius
in illud in 2. Fig. 103. in
hominum Facetosam Ur-
tatem incurrat, ut a Badio
editum. Sed Stephani-
Lambiniana, illa Gulielmii,
interi, habent Facetorum Ur-
tatem. quod sine Dubio

Rectum est. [Voss.] Scite igitur:
(Qui Facetiosus Faceti vult vice
dici; Is pro Ridiculo Ridiculo-
sus homo est.) [H. Stephanus,
Pseudo-Cic. 8.] nisi quod

Faceti primam producat, contra
Originis Rationem, & Horatii,
(1. Ep. 6. 55.) Aliorumq; Auc-
toritatem.

Faciliter est fere Vitruvianus
Idiotismus, qui vel solo L. 1. C.
1. Compluries conspicitur. Diffi-
cilliter Ciceronis est 4. Ac. 16. &
Columellae. 5, 3. [Cellar.]

Facillimus, Humillimus, Si-
millimus, & Hujusmodi Alia,
Vitiose Efferrī, vel in Prosa Scri-
bi, Cornelii quidem Croci Opinio
fuit; neq; nescit aliter extrahi a
Poëtis; sed Metri gratia id fac-
tum arbitratur. verum Assentiri
non ausim; quia video Geminio Il-
scribi in Opt. & Antiquiss. Codd.
eog; magis placet Geminari Con-
sonam;

sonam; quod in Positivo sit 1, quod Deinceps repetitur; ut a Nigro est Nigerrimus, a Doctus, Doctissimus. nempe a Facul, & Difficul (quæ Varro non refugit in Bimarco) facta Facillumus, — — [Voss.]

Facere in Agere. Urinam.

Fac me Meminisse.] Redige mihi in Memoriam. [Buchl.]

Facere Bonum Gaudium.] Vivere Laute, Delicate, Jucunde, Genialiter, Opipare, &c.

Facere Collationem.] Facere Cœnulam; Cenitare.

Facio Conscientiam de hac Re.] Mibi Religio est.

Facere Damnum pro Dare, Creare, Insolens est. quid significet v. in Damnum.

Facere Diem Festum.] Agere, Agitare.

Facere Financias.] Versuram facere, Versura solvere. — v. in Gratiā.

Facere Licentiam.] Facere Potestatem, Permittere, Dare Veniam.

Facere Negotium est Faceſſere: minime vero Agere, Conſicere, Tranſigere, Procurare, Expedire.

Facere Officium.] Officio, Munere Fungi.

Facere Ordinationem.] Ferre Legem.

Facere Summam. Nep. Epam. 3. 6. Conſicere Pecuniam. Cic. Flacc. 91. Corradere Minas. Ter. Adelph. 2. 2. 35.

Facere Contumeliam pro Pati perperam dixit Antonius. nulla, inquit, Contumelia est, quam Facit Dignus. pro, nulla Contumelia est, quam patitur is, qui cum Dignitate est. [Vorſt.] Ego, qui

Intelligeret, quid dicere vellet adhuc neminem inveni.

Contumelia est, quam Facit Dignus. Primum, quid est Dignus.

nam etiam Malo Digni multo sicut Ipse. an quam facit is, cum Dignitate est? quæ autem

potest esse Major? Quid Porro, Facere Contumeliam.

Quis sic Loquitur? — Non Satiſ est Mutum esse, quæ quod nemo Intelligat, Dicitur.

[Cic. 3. Phil. 22.] Ceterum Antonio sic loquendi Occasum dedit Lingua Vernacula.

ille, Latinus Facere nonnunquam dicere pro Pati; ut cum dicitur.

Damnum Facere, Naufragium Facere. putavit igitur Pari fieri dici posse Contumeliam Facere pro Pati. verum Reputandum fuit, quamvis in Una atque eadem Phraſi Facere idem sit, quæ

Pati; non tamen in Quibus Phraſibus ea notione usurpandum posse. alioquin & Injuriam Facere dici posset pro Injuriam Pati. [Vorſt.]

Facere vero Contumeliam quies, dixerunt, ante Cicero (ne Fabium Declamatorem

dem, quod Inepte fecit Barrientus in Annor. Sylv. etiam Cato ap. Gell. 10. 1. Plautus, (Afin. 2. 4. 83. tumeliam alteri Facias; tibi Dicatur.) & Terentius. (Eup. 3. 26. si ego digna hac Contumeliam sum maxime; at tu Indignum Faceres tamen.) Sit ita si Sed Activa est Sententia, Dicere Contumeliam. proinde lio miserabiliter patrocinau Taubmannus ad Plaut. & Scaliger, Orat. adv. Er. (ideo sc. hoc Loquendi ge-

factivus Factoris etiam exp. nostros maluerint. is circum. Factorum cum facit. line Caste. de Stulte. Scalig. 1. & 64. si. bi apud. Factorum. dixit. quor. du. Prax. lorum: & minuto. ricator. Factorum. apavit La. quem Cicer. orem, &c. orum Libri. Factor est. sc. Crimi. cai verbo ut

icere vel
veni. n
Facit D
est Dign
igni mul
facit is
quaz au
? Quid
ontumeli
r? —No
esse, qua
gat, Dico
2.] Cato
di Occasi
nacula. n
e nonnu
ut cum d
Naufrag
itur Pari
meliam Fa
Reputand
Una atq;
idem sit,
n in Quib
ne usurpar
n & Injur
t pro Injur
ontumeli
ante Cicer
lamatorem
te fecit B
nnor. Sylv
Gell. 10.
2. 4. 83. tu
Facias; sibi
rentius. (E
a hac Contu
t tu Indign
) Sit ita f
Sententia,
am. proinde
r patrocina
Plaut. &
adv. Er
quendi gen

o damnari; quia, etsi ita lo
i fuerant Veteres, Ciceronis
men *Ævo* prope abierat in
esuetudinem:) *Insulse* vero re
rehendunt, *Erasmus in Ciceron.*
Turnebus, 17. Adv. 19. &
pio *Gentilis*, Not. ad *Apul. A.*
tm. 1005. quasi non tam
dicio, quam *Odio* adductus,
loimici *Oratione* id *Damnet*;
od apud *Catonem*, *Plautum*,
entium, (etiam *Calium*, 8 Ep.
& *Julium Sabinum*, ap. *Se-*
di *Occasi*. Contr. 27. quos illi oppo
A *Schottus*, Lib. de *Clar. ap.*
ec. *Rhetoribus*.) legere potu
Factivus in *Effectivus*.
Factoris *Vocem*, qua *Græcorum*
etiam exprimeret, miror *Majo-*
nostros sibi tam *Iniquos* fuisse,
maluerint *Oleariorum*, *Can-*
circumscribere;
Factorem enim solum qui
tam facit, quum pro *Consue-*
line *Caste*, tum pro *Sigifica-*
ne *Stulte* appellare licet. [J.
Scalig. 1. Poët. 1.] sic *Cat.*
& 64. fuit tamen *Alia* hujus
bi apud *Veteres* *Sententia*:
Factores *Cuparum*, *Dolio-*
noq; dixit *Palladius*: (1. R.
6.) quomodo *Tertullianus*
adv. *Prax.* 18.) *Facitiores*
olorum: & *Cicero* (4. *Ac.*
) *minutorum* *Opusculorum*
icator. *consimiliter*
Factorem *Rerum* *Omnium*
pavit *Lactantius*, (3. 9. 7,
quem *Cicero* (*Un.* 14.) *Ef-*
orem, &c. in *Creator*. —In
orum *Libris*
Factor est *Reus*, *Facinoro-*
se. *Criminum* *Patrator*, ut
cui verbo utar, in *Arat. Phæn.*

20. hac vi *Macer*, L. 7. D. de
Custod. & Exhib. Reorum. De-
niq;

4. *Factor Mediorum Seculorum*
Scriptores pro Institore utuntur,
sive Negotiatore, *Aliena* curante
Negotia. sic *Goffrid. Abbas*, 3.
Ep. 12.

Facundus vox est ignota *Fac-*
cundissimo Romuli nepotum;
qui pro eo maluit *Copiosus* ad
Dicendum: sed non *refugiunt*, ut
Ovidium, & *Poetarum* alic
præteream, *Livius*, *Velleius*, *Fa-*
bius, *Tacitus*. [Voss.]

Felix in Felix.

Fæmina in Femina.

Falcones, qua tamen voce usus
est]. *Firmicus*, *Bembo* dicere *Re-*
ligio est; qui *Aquilas* vocat, ex
earum genere, quibus in *Aucu-*
pio uti *Reges* consueverunt.
—*Accipitres igitur* (inquit *Lip-*
sius 2. Ep. 57.) dixisses, *Vero*
magis, at minus *Augusto* verbo.

Falsificare.] *Falsum* *Compro-*
bare. *Adulterare*.

Falsare.] *Adulterare*. nec ta-
men hoc *Malæ* admodum *Nota*,
cum eo utatur *Modestinus* L. 32.
quare nec

Falsator ausim Penitus *dam-*
nare. longe tamen *malim* *Falsari-*
us; quod *sapius* est apud *Tran-*
quillum. [Voss.]

Fame Mortuus. *Plaut. Stich.*
4. 2. 57. *Fame* *Enektus*. *Cic.*

Fameasco pro *Famelicus* sum,
Esurio *Deteriorum* est *Temporum*.
[Voss.]

Famiger in Antiquatis *Varro-*
nis (L. L. 5. 7.) scribit [*Lau-*
ræmbergius.]

Famigerabilis, pro *Celebris*, *A-*
lium ex Antiquitate qui usus sit,
T e novi

novi *Neminem, prater Apuleium*, 2. Met. [Cellar.]

Famigerator, & Famigeratio *Plautus suo More Effinxisse visus est.* [Rob. Stephan.]

Famigerata multis Fabulis *Creta dixit Mela* 2. 7. *verum*

Famigero non ausim dicere; sed pro eo Famam Diffundo, Famam Celebro, vel Simile. [Voss.]

Famossissimum sui temporis *Astrologum, quando Hieron. Manfredum vocavit Joan. Manardus; (2. Ep. 1.) potuit Gellio Auctore se defendere, qui Rhodienfium Superbiam dicit Famossissimam: (7. 3.) h. e. Notatissimam, atq; Omnium Sermonem Celebratam: etenim*

Famofus, licet Ciceroni, & Vetustioribus in Malam fere partem accipiatur: nequaquam tamen in Vitio ponitur, vel Apuleio; (4. 148. 11, 267. Elm.) vel Tacito; (5. 2. 1.) vel Lucano; (4. 654.) vel Horatio, (A. P. 469.)

Fastigatissimus, *Sidon. 1. 9. in Summo Honoris Fastigio Conflitutus.* Voss.

Fastidienter. *Apul. 5. 166. Fastidiliter. Varr. ap. Non. Fastidiose. Cic.*

Fastose. [Plaut. Litret.] N. L. Fastuose. Sen. Fastidiose. Cic.

Fastosus. *Mart. 10. 13. Fastuosus. Sen. Fastidiosus. Cic.*

Fastus (Ov. 1. F. 457. Virg. 3. 326. Plin. 9. 35. 11, 37. &c.) quis putet in Plauto, Terentio, ac Tullio non reperiri? — Fastidium. Cic. & Spiritus. Syll. 27. Elatio, ac Magnitudo Animi. 1. Off. 64.

Fatalitas. *Saresb. 2. Polic. 2. Fatum. Cic.*

Fauces in Collum.

Favere alicui. *Vulg. Studeri alicui. Velle omnia alicui.* Causa. Maxime, Honestissimam Vehementer Cupere alicui, alicujus Causa. Cic.

Favitor nec Auctoritate, Ratione dicitur. [Charis.] tamen Lucillius ap. Non. & Plaut. Amph. Pr. 79.

Favorabilis. *Liv. 22. 26. Favens, Propitius, Secundus.*

2. Favorabilis. *Quint. 4. 7, 2. Suet. Cal. 4. Plin. 20. Gratosus. Cic.*

Favorabiliter pro cum Favore vel Faventia. *Pet. de Vineis. 34. [Voss.] Quid tu ad Gloria Romanæ Quinciliane Tigæ; cui (4. 3.) ita libuit Digere; Plerisq; Moris est, protinus in aliquem Lætum, ac Plausibilem locum, quam maxime possint, Favorabiliter excurre.* Suet. Neron. Tener adhuc — Favorabiliter lufus. [Borrich.]

Febriticito. *Curr. 10. 4. 3. 6. Febrio. 6. 11. Febre laboro. Cic.*

Febrim habet, Febrim Natus est dicunt Latini; quomodo Nos: *He has Got an Ague.* [M. 5. 9. Non Habui Febrim Symmacho, nunc Habeo. Cic. 7. 26. Cum Decimum jam diem videri Intestino Laborarem, neque qui mea Opera uti volebant, habere me non Valere, quia febrim non Habere; fugi in Siculam.] Suet. Tit. Natus febrim. & Nep. Att. Natus Morbum. Ter. Phorm. 3. si Nanciscor Mali.] Contra, Febrim aut Alio Morbo Carere dicitur qui Febrim — non Habet. quod

sum No
deri po
gelicim
enniente
gnificat
alk; ad
Carere
Caver
ere Ma
Fin. 3
(1.
igar. 4.)
Carere
antana;
iple Ex
est enim,
ndo; ni
bri dicit
ne Verbi.
etiam C
on habeas
ntias, etia
Februa R
Patres.
pecialis p
a sit a Fa
adstruunt
qui a
rūs II
quia
apud L
atum. T
Nov. [V
Felix sine
Lapp.
s Nummi
retani, U
Erei Vig
fic
suetudine
x; ut H
da Forda
Veteribus
ellator ne
Vox nat
(nam e
are, pro E

sum Novum, nec satis Probum
ideri possit; non quidem, ob
inglicismum: sed quod Carere,
finitime Tullio (1. Tusc. 88.)
significat Egere eo, quod Habere
vel; adseveretq; (Senect. 47.)
non Carere eum, qui non Deside-
ret. Ceterum Ipse non Modo
Carere Malo, (1. Tusc.) Dolo-
re, (Fin. 38.) Animi Perturbati-
one, (1. Off. 101.) Crimine,
(Sagar. 4.) scriptis: sed & Fe-
re Carere (16. Ep. 13.) &
Carere; (Att.) nisi quod
Ipse Explicet (1. Tusc. 88.)
est enim, inquit, Velle in Ca-
re; nisi cum sic, tanquam in
Libri dicitur, Alia quadam No-
te Verbi dicitur enim alio mo-
do etiam Carere; cum aliquid
non habeas, & non habere te
patias, etiamsi id facile patiare.
Februa Romani dixerunt Pami-
li Patres. Ovid. 2. F. 19.
Fecialis per c scribere jubent;
ita sit a Facio, vel Feci: atq;
adstruunt e Plutarcho in Nu-
m; qui ait, Τένωμα λαβεῖν
ὁ τῆς Πραξέως. sed Malim
t; quia sic MSSi, & Lapp.
apud Dionysium quoq; est
statum. Τὸν καλεμένον Φε-
λίαν. [Voss.]
Felix sine Diphthongo Libb.
t. Lapp. Capitolini, & Alii;
s Nummi Argentei Andreæ
etani, Unus Matt. Forerii,
Fere Viginti Rinaldi Odonii.
[Voss.] sic adstruente Græca
suavitudine, & Origine, ἡλίσ-
x; ut Hostia Fostia Festo,
da Forda Ovidio, Helena Fe-
Veteribus. [Dausq.]
Fellator nescit Tullius: non,
Vox natura sit minus Ca-
(nam & Lac humanum
are, pro Exfugere dixit Var-

ro ap. Nonium;) sed, quia Ob-
scenam significationem accepe-
rit; ut apud Martialem. *prestat*
igitur sic *πρεσβεῖν*, cum Tul-
lio, post. Red. in Sen. 10. qui ne
a Sanctissima quidem parte Cor-
poris hominum Impuram In-
temperantiam propulsat. [Voss.]

Femen nusquam legi agnoscit
Servius; etsi ob Capri Auctori-
tatem non plane id Regudiare au-
sit. Priscianus ait in Raro usu
fuisse. sed cur non laudat Aucto-
rem; cum sciret quid Caper, Cha-
rilius, & Servius de Eo scripsis-
sent? Quare Resse Charilius Fe-
mine dicit esse e Femur. quod
& Femoris, & Feminis facit, unde
Maro: *Ocius Ensem eripit a*
Femine; ubi Priscianus legit Fe-
more. Sunt qui Distinguunt cum
Valla, (4. 57.) ac

2. Femen dicant esse Posterio-
rem, Carnosoremq; Pulpam: Fe-
mur vero Anteriorem Partem. sed
Hi cum Sabinis, quod volunt,
Somniant. [Voss.]

Femina sine Diphthongo, Libb.
Vett. Virgilius Carpenfis, & La-
pides. [Manut.]

Feminius. Plin. 27. 2. Fe-
mineus. Virg. 9. 142. &c. Mu-
liebris. Varr. 1. 9. Cic.

Fenerato Duobus solis Plauti
locis inveni; ut significet Minime
gratis, sed cum Uberi Fenore,
aut Lucro. Famianus autem Fe-
nerato Dare dicit, pro, Fenori
Dare, Se uno Auctore. [Sciop.]

Fenerator (inquit Cloatius
Verus, in Libris quos Inscriptis:
Verborum a Græcis Factorum,) *appellatus est quasi φαυεργάτης*,
ἀπὸ τῆ φαίνεσθαι ἐπὶ τὸ χρεσο-
τερον, quoniam Id genus hominum
Speciem ostendunt Humanitatis, &
Commodi

Commodi esse videantur Inopibus Nummos desiderantibus. idq; dixisse ait *Hypsicratem* quempiam Grammaticum; cuius Libri sane Nobiles sunt super his, quæ a Græcis accepta sunt. sive hoc autem ipse *Cloatius*; sive *Nescio* qui *Alius Nebulo* effutivit: nil potest dici *Insulsius*. *Fenerator* enim, uti *M. Varro* in lib. 3. de *Serm. Lat.* scripsit, a *Fenore* est *Nominatus*: *Fenus* autem dictum a *Fetu*, & quasi a *Fetura* quadam *Pecunia Parientis*, atq; *Incrementis*. ideo & *M. Catonem*, & *Ceteros Aetatis* ejus *Fenatore* sine a *litera* pronunciassent tradit; sicuti *Fetus* ipse, & *Fecunditas* appellata. [Gellius. 16. 12.] *Varroni* subscribit [Festus.] eadem & *Sententia* [Nonii Marcelli.] *Ineptam* hanc *Notationem* existimas [Salmasius de *Usur.* 2.] nec *Dubium* ait esse, quin a *Græco* *Originem* duxerit, unde & *Fetusa* traducta est. *Fœnus* itaq; derivat a *Græco* *Antiquo* *Floiv*, quæ est *Mercēs*, vel *Pretium*, vel etiam *Pœna*. *Verius* esse putat [Vossius.] ut *Fœnus* sit ab *Obsoleto* *Fœo*; unde & *Fetus*, *Fecundus*, *Femina*, *Femur* deducit. Undecumq; *Trabes*, *adherescunt*, quod ad *Literas* attinet, *Inconstantis* signa in *Antiquis*, & *Lapidibus*, & *Libris*: cum *Alii* *Fœnus*; *Alii* *Fœnus* habeant, *admonente* [Manutio.]

Fera in *Bellua*.

Feracitas. *Col.* 3. 2. *Uberitas*. *Cic.*

Ferriabatur ab *Armis*. *Macrobi.* 1. 7. *Feriaturus* randem animus. *Sidon.* 9. 2. *Antiquiores* præter *Participium Feriatus*, &

Tempora a Participio formata, hoc Verbo nihil habent. [Celsus.] Pro *Ferari* igitur, malit cum *Cicerone* *Ferias habere*; & *Ferias Celebrare* cum *Livio* [Voss.]

Ferii a Ferio dicere *Jub* *Charisius*. & ita loquitur *Bar* *tista Manruanus*: atq; etiam *Græ* cum *Ἐβαλλει*, *Ferit* interpretatur *Magnus Turnebus*, 21. *Ad* *vers.* 20. sed *Præterito* destinatur; ac magis etiam *Supino*, quod tamen *usus Petrarcha*; imo *Servius* in *Æ.* 7. *Feriturum* dicit. [Voss. v. 3. *Analog.* 33.]

Ferre Funus ad *Sepulturam* *Vulg.* *Ferre foras*. *Plaut. Aul.* 1. 34. *Ducere Funus*, *Juven.* *Propert.* 2. 1. *Exsequias*. *Plaut. Quintil. Decl.* 10. *Corpora* *l* *Carentum Exportant*. testis, *tristia Funera Ducunt*. *Virg.* *G.* 256. *Efferre*. *Terent.* *Cyc.* [vid. *Kirchman.* 2. *Fer* *Rom.* 1.]

Ferre Speciem Lenitatis *Præferre*, in *P. Jovio*, *Incom* *da Latinitatis taxat* [C. *Rit* *husius*, *Not.* ad eam *Vita* *quam Gunthero suo adjun* *p.* 213.]

Ferruminatorem *soles* *per Focum* vocare *Hermola* *Barbarum*; quia *verbum* *fur* *istud aliquoties usurpavisset*. [C. *Rit* *husius*, *Epist.* B. *Scalæ.* 5. 1. 2, 3.] sed *Ego*, *mi Scala*, *madmodum tibi facile con* *vocem Infrequentem non* *mere recipiendam*: sic e *d* *so contenderim*, non debere *cuiquam fraudi*, quod *Lat* *& apud Idoneos repertas in* *sum revocet*; ac *Vetustis* *Novitatem studeat*, quæ *con*

formata, dicitur culpa prorsus in Desuetudinem abierunt, etenim, si quæ tur, malitiam Obvia sunt, ea tantum habere; videri noster recipiat; nulla um Livius agis, quam Tabellionum Lio utemur. [Ibid.] Σοφῶς. nam Ferruminatio per eandem materiam facit Confusionem; Plumbea non efficit. [scripsit Cassiodorus, ap. Paull. L. 23. §. 5. D. de Vindic.] (Cicero Conglutinatus.) & Ferruminator usus est Vitruvius: —(Cic. Glutinator.) Ferrumen vero Plinius frequenter, & Ferrumentum nonnunquam (v. Plaut. Aul. Cementum.) sed Ferruminare frequentissime, Solidare. Id. 28. 16. Virg. 179. Tac. 2. H. 19. 5. Perdere. Stat. 1. T. 352. Glutungere. Lucr. 6. 1066. Glutire. Plin. 35. 15. Coagmentare; Cic. & Translate, Aggluturare, Conglutinare. Lemnitas, pro Solennitate Festivitas, pro Solennitate Festi, censet Cellarius in Latinitate lapsa, nam Priscis Latinis fuit Festitas, Lepor, & Jucunditas. Festum dixit Senec. 114. Plin. 2: & 16. 35. Gell. 18. 2. Festivus Cicero, & Aequales Festus Dies. Festivus in Feclialis. Festivus habet Plinius 23. 1. Festivus Varronius (3. 12.) fidem potest facere, Index Fictivus Veteri Latij non esse. Ciceronis tamen sunt Festus, Commenticius, &c. Fidejussor Auctores habet Ulpianus, Paull. Perpin. etiam Imperatores Severum, & Antoninum, & de Fidejussor, & Mandatarius, & Macrobius, 5. 19.

—Cicero Sponsores vocat, 1. Art. 8.

Fidens in Confidens.

Fidei Vocabulum, quam Nobili significatione auctum sit in Ecclesia, notum est. inde Fidelis denominatur Christianus, seu Christo Deditus, idem Nova Notione. [Cellar.]

3. Fidem Tenere, (quod est Promissa Servare. 3. Off. 92. & 94. sive id, quod Promiseris, Tenere. 3. Off.) ne Suspiceris. utitur Ipse Cicero (12. Phil. Non tenuit Colloquium illud Fidem: a Vi tamen Periculoq; absuit. abutitur Augustinus, (Ep. 70.) ut in ipsis Bellis, si adhuc in Eis te versari opus est, Fidem Teneas. sc. Christianam.

Fidem (in) Adhibere.

Figlinus. Plin. 31. 3. Varr.

3. 9. Fictilis. Cic.

Figmentum Ciceroni a Littletono tribui, non est quod Miretis, nam & Eidem (2. Or.) assignat Forum Romanum, ubi Pigmentum legitur, tam in Antiquis Editionibus Ascensii, Aldi, Sturmii, Godofredi; quam in Accuratissima Gruteriana. . . Calpurnius in Plinio (10. 5.) Figmentum legit; ubi Insignis Editio Frobeniana, & Aliæ Antiquæ Fimetum habent: nec ulla Scripturæ Varietas adnotatur, aut in Belgica cum Notis Var. aut Optima Harduini. Æneæ quidem Ætatis Scriptoribus frequens est hoc Vocabulum; & Argenteo Ævo Proximis, Gellio, & Macrobio. Aurea vero, & Argentea Latini Sermonis Ætate, neminem, inquit Scioppius, hac Voce usum comperio: Commentum potius usurpabant. apud Asconium

nium quidem semel invenio Figmentum pro Confessione; aut Re Ficta. sed quis Asconium praestiterit ita scripsisse; cum Alia manifeste Barbara ejus Verbis Posteriores allevisse constet.

Figura.] Umbra, & Imagines. Rerum Picturarum Imago, Adumbratio. Pontan.

Figuravit. Barb. Praefiguravit. Laetant. Adumbravit. Cic.

Filialis qui Veterum dixerit Nescire me fateor. substituo itaq; dum Certiora asserantur, quod Filii est, quod Filium decet. Quem Vulgo Filialem Amorem, Obedientiam vocant, Pietas Latinis est. v. Plin. 6. Ep. 25. [Cellar.]

Fimum in Merda.

Finalis apud Alios, quam Philosophos, & ICROS, haud facile invenias. uti nec

Finaliter pro Deniq; Tandem, Novissime.

2. Finalis Causa noluist dicere Cicero; sed Graecum Τελος praetulit. sed cur eo minus liceat uti Dialecticis; quam Quaestiones de Finibus Finales appellat Papinianus. [Voss.]

Finire pro Conficere, Absolvere, Finem imponere, &c. Vulgus abutitur. cum Ciceroni nihil aliud sit, quam Definire, sive Certis Finibus, & Terminis aliquid Circumscribere:

2. Finire igitur Librum aut Opus, (etsi sic locutus fuerit Apuleius) Rectius Ciceronis verbis expresseris; vel etiam cum Poetis dixeris: Jamq; Opus Exegi . . . Ovid. M. extr. Exegi Monumentum . . . Hor. 3. O. 10. quanquam non Ignoro

3. Finire esse (1) Vitae Finem imponere. unde

2. Finivit Tiberius Octavo & Septuagesimo Aetatis anno Tacit. 6. A. 1. quod Finiri dicit Cic. 1. Tusc. 115. & Val. Mar. 9. 12.

β. Finire vitam Ense: Ovid. 2. Tr. 7. 49. Inedia: Plin.

42. Laqueo: Sen. Hippolyt. 25. Suspendio. Suet. Aug. 65. hinc

γ. Finitat te senior Senectus Martial. 5. 6. & Se ipse Finivit. (Sen. Praef. 4. Contr.) h. Peremit, Interfecit. inde

4. Finire ad Res traducitur significatq; (2) Tollere, ac Delere. Ovid. Lethum non Omnia Finit. Curt. 2. 15. 1. Finis est Carthago. sed, quod proprie accedit,

5. Finire, & Incipere nunquam Contraria esse, patet Fab. 8. 7. Multi, inquit, Initium a Tempestate sumserunt; Incendio, aut Ruina Finiunt.

Finitio. Quint. Terminus, Definitio. Cic.

Finis. ad Eum Finem, ad Quod Finem, dicunt Scriptores Latini, cujus Locutionis Duae sunt Notiones: altera Anglicismum sapienter altera Isotolens esse videatur. [Voss.]

Cic. 9. Fam. 26. Excruciemne me quid Assequar? deinde, Quod ad Finem? i. e. to what End? &c. [2] Cic. 1. Catil. Quomodo tandem abutere, Catilina, Patientia nostra? Quamdiu nos eluderis? Furor iste tuus Eludet? Quod ad Finem sese Effrenata Furor Audacia? Nep. Epam. Excubatur plurimum Currando, & Luctando, ad Eum Finem, quem Stans Complecti posset, atq; Contendere. Cic. 1. Verr. Manifesta Conditione, atq; Pacto, usq;

um Finem
Judic
Firmita
re, aut
Bro
2. &
Firmita
V. in M
Firmite
Consta
Fiscus in
Fisc.]
Atento.
Flexibilit
nticia. Pl
tas. Vul
gor. Virg
193. qua
atur Par
Flexilis.
ad Flexu
71. Flex
bilis, (1
do, &
6. (2)
Ep. 97.
mo; Conf
Cic,
loriger. S
Lucret. 3
lorus . .
fluencia
4.) Loqu
Profluere
fluores am
i. D. 111
Fluor
Ventus
Fluctus.
Fluor in
Fluvialis. C
17. Fluv
Fluviatili
10. 2. Cic
maxus proba

ruius Octav
 etatis anno
 Finiri dicit
 y Val. Max.
 Enfe: Ovid.
 : Plin.
 Hippolyt. 25.
 g. 65. hinc
 or Seneca
 Se ipse Fin
 Contr.) h
 inde
 traductio
 ere, ac D
 n non On
 15. 1. Fini
 quod propi
 ncipere m
 esse, par
 inquit, I
 nferunt; i
 iniunt.
 terminus, D
 inem, ad Qu
 prores Lat
 a sunt No
 smum fap
 videatur. [C
 cruciame m
 leinde, Qu
 to what En
 Catil. Quon
 atilina, Pat
 adiu nos et
 udet? Qu
 enata Jaf
 Epam. Ex
 Currando,
 Finem, qu
 offer, atq
 err. Manf
 Paflo, ulq
 m Finem, dum [Tamdiu, Do-
] *Judices rejefti effent.*
 Firmitas pro Loco Munito,
 re, aut Simili Propugnaculo
 ur Bromton. in Chron. c.
 2. &
 Firmitates *fapiffime* Matt. Pa-
 V. in Munimen.
 Firmiter Propofui.] *Mihi Cer-*
 , *Conftitutum, &c. eft.*
 Ficus in Confifcare.
 Fife.] *Acriter; Acri Animo,*
Attento. [Voff.]
 Flexibilitas. *Solin. 65. al. 52.*
 itia. *Plin. 16. 37. — Inflexi-*
 tas. *Vulg. Rigiditas. Vulg.*
 or. *Virg. 1. G. 153. Lucret.*
 93. *quanquam Frigus inter-*
tatur Pareus, L. C.
 Flexilis. *Ovid. 5. M. 383.*
 ad Flexuram recipit. *Senec.*
 71. *Flexibilis. Cic. — In-*
 bilis, (1) *Vulgus, fere, pro*
 do, & *Obftipo. Suet. Tib.*
 6. (2) *Plinius, 8. 19. &*
Ep. 97. & Seneca, 95. pro
mo, Conftante, & Immuta-
Cic,
 floriger. *Sedul. 2. 6. Flori-*
 Lucret. 3. 11.
 florus . . . in Colorus.
 fluentia (*Amm. 30. 12. [Va-*
 4.) *Loquendi [Cic. Part.*
 Profluentia.
 fluores annuum. *Apul. 2. F.*
 1. D. 111. *aquarum Fluxi-*
 Fluor Aëris (*Arnob. 6.*
) *Ventus (Plin. 2. 43.)*
 s *Fluctus.*
 Fluor in Laxitas.
 fluvialis. *Col. 6. 22. Pallad.*
 17. *Fluviaticus. Colum. 8.*
 Fluvialis. *Plin. 9. 16.*
 10. 2. *Cic. 2. N. 124.*
 fluxus probant ex *Plin. 43. ubi*

Ventus dicitur Fluxus Aëris:
 fed ibi est: Fluxus. etiam Pom-
 ponium laudant: frustra. [Voff.]

Fluxus, Poñ. *Onom. Vet. &*
Petrocor. 2. 591. Fluxura. Ci-
lum. 3. 2. Fluxio. Cic. 1. D. 111.

Foedus per oe scribendum, In-
 dicinam facit Prifca Confuetudo
 fribentium Foidus. *fic Ennius*
apud Varronem, 4. L. L. p. 23:
1581. fic Virgilius Carpenfis, A-
lii Codd. Prifci, ac Lapides.
 [Daufq; 2. 34.]

Foemina-inus, in Femina-inus,
 Fœenerator in Fenerator.

Fœtet. *Plaut. Af. 5. 2. 44.*

Male Olet, Puteat. *Cic.*

Fœtus in Fenerator.

Folium.] *Pagina. Ceram ex-*
trema Codicis Cicero pro Folio
extremo; & Primas, & Secun-
das Ceras Testamenti dixit Sue-
tonius. [Buchl.]

Fomitem esse quendam dicens;
 & Incitabulum Ingenii, Virtuti-
 tifq; fi Mens, & Corpus homi-
 nis Vino flagraret. *Gell. 15. 2.*
 fed pro

Fomite Peccati, Cicero ait, Vi-
 tiorum Seminarium, ac Vitiofi-
 tas. [Voff.]

Foraminatus. *Sidon. 2. 2. Per-*
foratus. Cic.

Forcipe Curvo, vel Adunco;
 Prifcianus etiam dicere permittit.
 fed Forcipe Curva, *Ovid. M. 2.*
Adunca, Perf. S. 5. nec Scripter
exftat quifquam, qui aliter usur-
pet; quam Genere Muliebri.
 [Voff. V. S. 9.]

Forcipes sunt Medicorum, qui-
 bus Dentes evellunt, vel Spicula
 vulneribus extrahunt; item Fa-
 brorum, quibus Ferrum, Ignem,
 aliudve quid tenent, quafi Forbi-
 capes,

capēs, quod Forbum i. e. Calidum capiunt —: Forfices sunt Sartorum, & Tonforum, quibus Pannos, Filā, Crinem incidunt, vel amputant, Lucil. Sat. 19. Quivis Forcipibus Dentes evellere. Virg. Æ. 12. 404. prensatq; tenaci Forcipe ferrum. Col. 12. 43. si quæ sunt in ea vitiosa Grana, Forficibus amputant. [Popm.] — * — Forpicem inter & Forficem, Differentiam inculcant [Isidorus, Orig. 20. 12. & Cassiodorus, Orthog. 4.] Calculum addit [Sidonius, Carm. 15.] (Rupit odoratam redolenti Forpice Barbam.) quomodo recognoverunt Wowerius, Elmenhorstius, Saverio. [Cel. lar.] agnoscit quoq; Hadrianus Junius in Præclaro Nomenclatore suo. Scio præire Priscianum, & Bedam in Orthographia: imo & Superiorum esse Saculorum Versiculum: Forpice Filā, Pilos cape Forpice, Forcipe Ferrum. sed si Veterum etiam Grammaticorum subtilitas inter Forf. & Forp. distinxisset: ejus, puto, rei vestigia apud Illos superessent. quare Forficem quoq; pro Forpice dixerō. [Voss.] Forpice enim Vox apud Idoneos Auctores nunquam extrat. [Popma.]

Forfices in Forcipes.

Forica est Seceſſus Publicus, in quem Onera Ventris deſiciuntur: Latrina, Privata Sella. Juven. Sat. 3. 37. Munera nunc edunt, & verso Pollice Vulgi, Quemlibet occidunt Populariter, inde reverterſi Conducunt Foricas. [v. Nonius, & Varro, L. L. 8. & Juven. Commentt.]

Forinſecus. Pallad. 1. 27.

Plin. 13. 22. Extrinſecus. Cic.

Formatas Epistoſas quas vocant

Eccleſiaſtici; [Optat. Mil. 3. contr. Parmen. Auguſtin. 163. Sidon. 6. 8.] Melius diſſent Formales, ad inſtar Formulæ Epistoſarum, de quibus in Dom. 13. 4. Uti enim Haſperator; ita Formatas Epistoſas mittebat. vide quæ de Romatis diſſerit Ger. Rodolp. Graviſſis, Opusculo Eruditionis Literis Canoniciſ; item C. L. bæus Obſ. & Emend. in Syno. Baſilicæ. [Voff.]

Formido. Quæ autem Subjecta ſunt ſub METUM, ea ſic Deſcribunt [Stoici.] Pigritiam Metu Conſequentis Laboris: Terrorem Metum Concutientem; ex quo ut Pudorem Rubor, Terrorem Formor, & Tremor, & Dentium Capitis conſequatur: Timorem Metum Mali Appropinquantis: vorem Metum mentem Locum ventem: Exadimationem Metum Subſequentem, & quæſimitem Pavoris: Conturbationem Metum excutientem Cuncta: Formidinem Metum manentem. [Cic. 4. Tuſc. 19.]

Formidabilis. Ovid. Formidolus, Horribilis, Terribilis.

Fornicari eſt Fornice arcuſari [Plin. 11. 10. ruentes Ceras cunct (Apes) Pilarum Interſectis a Solo Fornicatis. Amm. 26. 24. Fornicatum Aediſſarum Vitruv. 5. 5. Cella Conſornicata Cellar.] at non iccirco a Fornix, quæ ſignificat Lupanarium Fornicari pro Scottari, auctoritatem Probatuſ cuſque Scriptoris. [Voff.] Eadem ſignificatio eſt Derivatorum, Fornitor, &

Fornicatio. Hieron. Ap. Pam. 3. Virginibus ob Fornicationem

periculum
nec. Ep
quidum Fo
a Caſura
hoc ipſi
Fornicat
quatu op
Arcua
1. 21.
Fornicat
atim.
Foro. Pl
lum. 5. 1
o. Cic.
Forpex i
Fortalitiu
mentum, F
ell.
Fortiffim
m, quæ i
dit Exemp
tis, ac Sp
a Natura
Perperam
is eſt: L
a Provincia
horrichius]
ortis quando
duſto, &
a Clafficiſ
4. 2.) Vi
quinas Fortiſſ
Cap. ſeq;
illarum c
Tempeſt
i eſt, Fort
te Latus.
tine Pecua
tina Ligna
tiſſima Cap
th.) nihil
quam, Mu
Fortibus in
im Romanc
Punico Sec
Fortificare.

periculum concedit Nuptias. at
 nec. Ep. 95. Societas nostra
 epidum Fornicationi simillima est:
 Casura, nisi Invicem obsta-
 nt, hoc ipso sustinetur. [Cellar.]
 Fornicato ambitu. Plin. 12. 5.
 Arcuato opere. Plin. 10. Ep.
 Arcuatam Curram dixit
 v. 1. 21.
 Fornicatum.] Plin. 29. 6. Ar-
 carum.
 Foro. Plant. Most. 1. 1. 53.
 lum. 5. 10. Perforo, Pertere-
 o. Cic.
 Forpex in Forceps.
 Fortalicium.] Castellum, Mu-
 nimentum, Propugnaculum. Voss.
 ell.
 Fortissimam vocem Civita-
 tem, quæ Multa Animi Fortis
 dit Exempla; qualis Atheni-
 sis, ac Spartana. sed de Ea,
 Natura, vel Arte sit Muni-
 tionem. Perperam sic loquuntur. Cæ-
 & quasi
 Contraria
 cientem Cap.
 Metum
 Tuse. 19.
 vid. Form.
 Terribilis.
 Fornice arcu-
 tes Ceras
 urum Inter-
 tis. Ann.
 um Edifici-
 Conformice
 iccirco a
 Lupanar.
 Scortari,
 pati cuius
] Eadem
 forum, For-

Emunire. Liv. 24. 21. Permu-
 nire. Cic. Cas.

Fortificatio. Vulg. Munimen-
 Lucan. 6. 22. Munimentum. Cas.
 2. B. G. 17. Municio. Cic. 13.
 Phil. 9. & Propugnaculum, sæpe.

Fortuito præ se ferunt Omnes
 Ciceronis Libri: quamvis

Fortuito, pro Fortuito, Pseu-
 do-Ovidio (1. Vetul.) tribuat Vos-
 sius.

Fossatum Posteriores pro Fossa.
 [vid. ad Pallad. 11. 7. Com-
 ment: ad Veget. 4. 16. Stewe-
 chium: ad Capitol. in Gord. 28.
 Salmasium, & Casaubonum. i-
 tem Turneb. 2. Adv. 13. & Bris-
 son. de Verb. Sign. 7.]

Froenum in Frenum.

Frangam tibi Caput, Tyronum
 est: Illi homini Diminuat Cap-
 put, Plauti.

2. Frangere (Testamentum)
 Rescindere.

Fraudulenter. Plin. 30. 10.
 Colum. 1. 8. Insidiosæ. Cic.

Fragosus, Val. Flac. 2. 622.
 Quint. 9. 4. Lucret. 2. 859.
 Confragus. Lucan. 6. 126. Con-
 fragosus. Liv. 28. 2.

Frenum, sine Diphthongo, Li-
 bri Veteres, & Virgilius Car-
 pensis. [Manut. Dausq. Carvion.]

2. Frenum tutius Usurpem,
 quam Frenus; quia Charisius, &
 Diomedes dicant Freci (quod a
 Frenus foret) carere Singulari:
 ut vel Neutrum videantur agno-
 visse; vel Duntaxat Frenum, un-
 de Frena. [Voss.]

Frequentamen. Sidon. Fre-
 quentatio. Cic.

Frige factivum. Vulg. Frige-
 factans. Plant. Pæn. 3. 5. 15.
 Frigidefactans. Rud. 5. 2. 39.
 Frigorificum. Gell. 17. 8. Fri-

gerans. *Catull.* 62. Perfrigerans. *Scribon.* (forte *Plin.* 25. 13.) Natura Refrigeratrix. *Plin.* 19. 8. vis Refrigeratoria. 22. 22. Refrigerans. *Cic.*

Frigeſco. *Vulg.* Refrigeror. *Cic.* Frigeſcere. *Quint.* 6. 1. Refrigerere. *Cic.*

Frigida Aura.] *Celum.*

Frontiſpiciũ apud Recentiores *Crebſo* occurrit: Veterum Nemo, quod Ego ſciam, id uſurpat. [G. M. Konig.] Palladius pro eo Frontem poſuit, I. 8. [Cellar.]

Fructificare a *Vulgato* Interprete (*Marc.* 4. 28. *Rom.* 7. 5.) ad Eccleſiaſticos Scriptores manavit. [Cellar.] Antiquis Ignoratum, qui pro *Fructu* aiunt *Fructum* Edere, aut Ferre; aut Fruges Fundere. [Voff.] num *Plinius* Hoc Verbo uſus fuerit, Statuere non audemus ex Auctoritate [Littletoni.] Certe, non Animadverſit in Indicibus [Harduinus.] qui Nullam ait a ſe prætermiſſam, Vocolam, Nullam Intentatam, Indictamve.

Fructifer. *Plin.* 12. 3. (Recentiores tamen Edd. habent Frugiſ.) *Lemm. lib.* 14. Frugiſer. Fructuofus. *Cic.*

Fruges carere Singulari doceat *Charifiuſ*, & *Diomedes*. [Voff. 1. A. 43. 615.] nam, cum dicimus Frugi, vel Frugem in Singulari, Alius eſt Significatio. [Leedes, Voff. Contract. 61.] ſed Tranſlate tantum. ad hoc *Plinius*, (18. 2.) *Numa*, inquit, inſtituit Deos Fruge colere, & Mola ſaſſa ſupplicare. & 18. 3. Frugem quidem Aratro quaſitam ſurtim noctu Paville, ac Secuiſſe puberi XII Tabulis Capitalis erat, *Hor.* 3. *Od.* 23. ſi

Thure placabis, & horna Frugum Lareis, avidaq; Porca. *Cic.* 51. Nunquam me quidem, non Fructus modo; ſed etiam ipſa Terræ Vls, ac Natura delectatur, quæ, cum Gremio molliro, ſubacta, Semen ſparſum excepit primum, id Occatũ cohibet, deinde tepefaſtum Vapore, Complexu ſuo, diffundit & cit herbefcentem ex eo Viriditatem: quæ nixa Fibris Scirpium ſenſim adoleſcit; Culmoque erecta Geniculato, Vaginis jam quæ pubeſcens includitur; e qua cum emerſerit, fundit Fruges. Spicæ ordine ſtruſtam, & contra Avium Minorum moribus munitur vallo Ariſtarum. [Johnſon. 80. 196.] & pro *Rofc. Am.* 75. Ut non omne Frugem, neq; Arborem in Omni Agro reperire poſſis; non Omne Facinus in Omni Vita naſcitur. [Nizol.]

Frugem pro Reditu appellamus non ſolum, quod Frumentis, Leguminibus; verum, & quæ ex Vino, Silvis Cæduis, Cereæ, Lapidinis capitis, Julinus ſcribit: Fruges omnes e quibus homo veſcatur, Edibile eſſe. non enim Carnem, aut Ovum, Feraſve, aut POMA, Fruges dici. [Paull. I C. L. D. de Verb. Sign.] immo vel Fructus Arborum ſic vocari, nuncupamus (Lucan. 1. 13.) [Voff. 1. A. 43. 615.] & neca, Agricola, inquit, Aratro ad Frugem producta delectatur. [Johnſon. 80. 196.] item *Hor.* 1. Ep. 16. 8. Quid ſi Rubicunda benigne Corna Vepres, Pruna ferant? ſi Quercus,

ex, mult
minum
72.

Frugi h
appell
modo Uti

] ut Fr
onae. ad
angi Vita,

[Nizol.] V
a. Juven
in, in i A

Generis
Frugi.

Frux (E
Idyl. [

(117)
ens; ſed
Agell.

13. 20.
gem. Cic.

1. 2. 8
(C.) S
minum.

Frugi hom
ſto verbo

imitur in
ronis, 2.
olvendo E

641.] & L
Equum

en ſolver
p. eſſet.

6. Pecuni
olvendum

Sanſ. 4.
Maerob.

ad Eſui eſt.
ut *Plin.*
12. 364
ſiunt.

1. A. 46. 6
Par, Acc
vel Simile
ut Linacer,
eo probatur,

rna Frugis, multa Fruge Pecus, multa
 Cic. Se. minimum juvet Umbra? [Buchn.
 72.
 Frugi homines Græci Xenoi-
 appellant: id est, tantum-
 molito, Utiles; [Cic. 3. Tusc.
] ut Fruges Humano generi.
 monat. ad Ter. Eun. 3. 5. 60.]
 gi Vira, Cic. 16. Fam. 21.
 ndit & e. [Cic. 16. Fam. 21.
 a. Virid. [Cic. 16. Fam. 21.
 s Stirpium, in i Neutra sunt, vel Om-
 nioq; ere. Generis: ut hic, & hæc, &
 is jam quæ Frugi ... [Priscian. 1.] at
 ; e quib; Frux (Enn. Annal. 9. & 17.
 dit Fruges. [non 5. uti Johnso-
 am, & com. (117) Vossii Errorrem de-
 astarum. [Enn. Annal. 9. & 17.
 & pro. Agell. Frugi. Plant. Truc.
 non omni. 13, 20. [Cic. 4. Att. 8.
 rem in O. gem. Cic. pro Cal. 28. Plant.
 possis; 1. 2. 81. Fruge. Plin. Hor.
 in Omni. (Cic.) Substantivum est, &
 Frugi homo dicimus, [L.] in-
 verbo Substantivæ; quod
 imitur in simili locutione [*]
 2. Phil. 4: (a) nec
 solvendo Eras. [Voss. 1. Anal.
 641.] & Liv. 31. quum & Pri-
 Equum postulerent; nec
 solvendo Aeri Alieno
 p. esset. (pro quo Vitruv.
 6. Pecuniam contrivit, ut
 I C. L. Solvendum non esset. [Sciop.
] immo v. Sanct. 4. p. 402. 1693.]
 sic vocari, Maerob. 2. 10. Pomum,
 eam Frugile. Esui est. poterat dicere Vesci-
 1. 13. do: ut Plin. 21. 16. Scolymi
 615.] & Vescendo est decocta. [Voss.
 inquit, Ar. str. 12. 364.] [*] Quæ Elu-
 lucta delecta sunt. nam Intelligitur
] item Hor. i. A. 46. 641.] Aptus, Ido-
 id si Rubic. Par, Accommodatus, Bo-
 na Vepres, vel Simile: ut Optime ob-
 Quercus, Linacer, 6. cujus senten-
 te probatur, quod aliquando

(ω) Additur Adjectivum. Cels.
 5. 28. 7. quodlibet Puri Mo-
 vendo Accommodatum. Colum.
 1. 9. dummodo Perpetiando O-
 neri sit Idoneus. Cato, 6. Ager
 Oleto Conferundo, qui in ven-
 tum Favonium spectabit, & Soli
 ostentus erit, alius Bonus nul-
 lus erit. Cels. 5. 19. Puri Mo-
 vendo aliud non est Melius.
 Vitruv. 2. 8. ergo, quæ non in
 Testis poterit ferre Laborem;
 ea non potest in Structura Oneri
 Ferendo esse Firma. Apul. 7. M.
 Oneri Ferendo non Inhabiles ...
 [Voss. Constr. 12. 364.] sic, Suf-
 ficiebat, Plin. 13. 2. nimia quippe
 Augustæ Tenuitas Tollendis non
 Sufficiebat Calamis. [Bang. 2.
 Obs. Phil. 1084.] sim. Homo
 Frugi (ferendæ) Idoneus. i. e.
 Xenoi, Cic. 3. Tusc. 16.
 [II] Nisi magis placeat, Frugi
 exvito s. poni pro Frugis, more
 Antiquo: qui in Patrio Casu dix-
 ere itidem, Herculi, Themisto-
 cli, Fami. [&c. vid. Dausq.
 Orthog. v. 1. tr. 3. c. 2. §. 3.
 p. 95. Bang. 1. Obs. Phil. 39.
 Voss. 2. Anal. 9. 704. Vechner.
 1. Hellenolex. 3.] sed Horum
 Dispar ratio: quare Priorem Pra-
 fero Sententiam. [Voss. 1. A. 46.
 641.]

Frugis bonæ (Gell.) Homo
 (Plant.) bonæ Frugi,

Frumentum ad Servandum
 Reponere. vid. Condere.

Frustraneus, quo Anctore, vel
 Mediocriter Probato, defendi pos-
 sit, non est Perspicuum: Frustra-
 torius, Afrorum est, Tertulliani
 de An. 47. & Arnobii. 7. La-
 tinorum sunt Supervacaneus,
 Sine Fructu, Frustra suscep-
 tus.

Frustrari

Frustrari *Utrumq; significat, Fallere, & Falli*: Frustra esse est Falli, & Decipi. in quibus Verbis Multifariam implicatis Facete Lufit Eunius in Sat. Num qui Lepide postulat alterum Frustrari: Quem Frustratur, Frustra eum dicit Frustra esse Nam qui sese Frustrari quem Frustra sentit; Qui Frustratur, is, Frustra est; si non ille est Frustra.

Fruticesco Plin. 17. 27. Fruticor. Id. 19. 3. 16, 31. Fruticor. Cic.

Fugitivarius in Glossis reperit [Vossius:] in Digestis [Littletonus:] Roma Florente Eruditissimis in Ore fuisse confirmat [Borrichius:] auctoritate Flori, 3. 19. 7. & Varronis, Florentissimi Scriptoris, 3. R. R. 14.

Fulmen est Telum ipsum, quod Emissitur: Fulgur est Ignis, sive Coruscatio cum Fulmine Emicans: Fulgetra-um est Fulgor sine Fulmine. Cic. 2. Div. tum & Fulgura, & Tonitrua existere. si autem Nubium Conflatu Ardor expressus se Emiserit, id esse Fulmen. Sen. Natur. Quæst. 1. Nubes Mediocriter Collisæ, Fulguratrones efficiunt; Majore impetu Pulsæ, Fulmina. Plin. 35. si in Nube Luctetur Flatus, aut Vapor; Tonitrua edi: si Erumpat ardens; Fulmina: si Longiore Tractu nitatur; Fulgetra. — — Frequenter tamen Fulgur pro Fulmine usurpatur. Cic. 1. Div. de Fulgurum Vi dubitare num possumus? Suet. Domit. 15. 2. Continuis Osto Mensibus tot Fulgura facta, auditaq; sunt; ut Exclamaverit, Feriat jam quem Volet. [Popm.]

Fulmino, Poët. (Plin. 2, 7.

30. 1. &c.) Fulmen jacio. Cælo jacio, tango, percutio. [Voss.]

Fulminatus. Hieron. [Buchn. Plin. 2. 54. [Voss.] Fulgurus. Plaut. Trin. 2. 4. 38. Cælo tactus. Virg. 1. E. 17.

Funda Posteriori ævo dixere (Marsupio. Plaut. Epid. 2. 2. Macrob. 2. 4. demissa in pauperem Fundam manu, paucos Denarios protulit &c. S. Bonaventura ignoscendum igitur, sic se habenti in Vit. S. Francisci. 7: venit in Via Bursam magnam quasi plena esset Denariis, tuascentem: quam Usitato vocabulo Fundam appellant.

Fundamentalis aliquid Prædii petit ex Sidonii Fundamentum, liter, 3. Ep. 8. Rectius dicesolidus, Solido Fundamento impositus, aut cum Tacito, 4. Firmis Nexibus superstruere. [Cellar.]

Fundare Collegium pro Condere, Constituire, damnat. Maffei [Sciop. de Imir. 37.

Fundus de Imo: de Summo Fastigium dicitur. [Serv.] audiendi igitur Grammatici, Lexicographi Recentiores, inter Fundus, & Fundum distinguunt; ut Fundus de Agro; Fundum de Imo cujusq; rei dicantur; neq; enim id Evidentibus Exemplis probari potest. nam quædam cunct, nihil pro iis Diserte faciunt. Ergo Latina Lingua non nisi Fundus agnoscit; Fundum ignoscit. [Buchn.]

Furfur si Neutrum foret; fures non diceret Plinius: tamen Furfur Candidum scripsit Sanger, Exerc. 174.

Fulm
n occurr
lgo, Fulm

N A L E
J Distin
ex Mat
43. ubi
abundus
is formido
consulo, T
intelligi
simi; &
1. 36.
aticis, qu
consequer
pro &c.

(ex Voss
veniens in
An. 887:
& Galé
res fabrica
erunt Nav
illa hanc
m, compre
is, & Tri
res Longæ
lltarum n
nec fuit a
vero Nav
s, sive Ill
inis. Hec
ior est; qu
Argonau
7. 56: Tr
Thucyde
anthio, An
ius Quad
Fulmo] voca

Fusim qui Veterum dixerit, |
occurrit nunc mihi : etsi sciam |
Fuse, & Fusim sic Distin-

gui ; quod Fuse sit Quantitatis,
pro Copiose ; Fusim Qualitatis ;
ut Sparsum. [Voss.]

G.

GALEA a GALEA

Distinxisse Recentiores, con-

ex Matt. Paris. ad An.

43. ubi Quidam Regi sic ait

abundus : In Terra Galeas, in

formido Galeas ; Inter Eas, &

consulo, Tutus Eas. Triremes hac

intelligi existimant Viri Doc-

limi ; & favet quidem Phran-

1. 36. Navibus, inquit,

quas nunc Galeas nomi-

consueverunt, sive Triremi-

pro &c. Verum longe me-

(ex Vossii Setentia) Affer-

vensis in Vit. Ælfridi Reg.

An. 887 : Tunc Rex iussit Cym-

& Galeas, id est, Longas

fabricari. multum enim

erunt Navis Longa, & Trire-

illa hanc, uti Genus For-

comprehendit : nam & Bi-

is, & Triremis, & Id genus

Longæ sub Ea continentur.

illarum nulla Hodie in Usu

nec fuit ante Multa Sæcula ;

vero Navium Longarum Mo-

des, sive Illa Unius Remigum-

inis. Hac Triremi longe An-

ior est ; quippe Inventæ ab Ja-

Argonauta, sicut ait Plini-

7. 56 : Triremis, uti prodi-

Thucydides, ab Aminocle

anthio, Annis post Jasonem

Quadringentiis. Galea

[Vossius] vocatur, quod summo

Navis Onerariæ Malo imponi-

tur. rectius [H. Junius] Cor-

bem nominat. nam Corbes, (teste

[Festo] Corbitæ : Plant. Pæn. 3.

1. 4. Cic. 16. Att. 6.) dicuntur

Naves Onerariæ ; quod in Malo

earum summo, pro Signo, Corbes

solerent suspendi.

Galla semper Singulare, juxta

Charisium & Diomedem [Voss.

1. A. 40. 582.] Plinius tamen,

de earum viribus locutus, Pro-

sunt, inquit, Gingivis ... item,

Crematæ, & in Vino extinctæ

Cæliacis ... 24. 4. Sic Colum.

6. 7. totidemq; Gallæ. & 6. 13.

Ulceribus Gallæ tritæ Remedio

sunt. [Johnson. 75. 158.]

Gallinam Aquaticam cum Ita-

liæ, aut Aquæ Pullum cum Alber-

to Magno, qui pro Fulica dicunt ;

minime Placent. [Voss.]

Garancus, Guarancus Ictorum,

Auctorem, vel Vindicem Litis

interpretatur [Budæus.]

Garantizare Auctoritatem su-

am Alteri accommodare, Patrocinio

suo Alterum Tueri. [Vossius.]

Garrulitas. Sen. Conf. 16.

Quint. 2. 4. Inanis quædam Pro-

fluentia loquendi. Cic. Part. 81.

Garrulare pro Garrire, Infir-

mæ Latinitati Vox est Frequens.

hac usus Thom. Walsingham. [Voss.]

placuit & Fulgentio, Myrbel. 1.

[Borr.] Gaude-

Gaudebundus pro Gaudens, qua Forma dicimus Ludibundus, Populabundus, &c. usus est Apuleius, 8. Met. [Voss.]

Gaudimonium Γαυδῖον (quo significatur vana Exultatio, & Jactantia) Interp. Vulg. Baruch, 4. 43. [Voss.] Hieronym. Proem. Proph. [Scheffer.] etiam Neroniarum Noctium Arbiter Petronius usurpare non Dubitavit; si Vera sunt Fragmenta Traguriana: p. 233. Hadrianid. 1669. [Borr.]

Gaudium illud dicitur; cum Ratione animus movetur Placide, atq; Constante: cum autem, & Inaniter, & Effuse exultat; tum illa Lætitia gestiens, vel nimia dici potest. quam ita Definunt: sine Ratione animi Elationem. [Cic. 4. Tusc. 13.]

Gehenna. Prudent. Cathem. 11. Sedulius. 5. [Cell.]

Genealogus dicitur Ciceroni, 3. N. D. 44. qui enarrat

Genealogias, quod licet Ciceroni adscribat Littletonus; vix Classici Cujusquam auctoritate Confirmaverit. Genealogias quidem scripsit Atticus; [h. e. (ut Eleganter Nep. 18. 2.) sic Familiarum Originem subtexuit; ut ex eo Clarorum Virorum Propagines possimus cognoscere. quibus, inquit, Libris nihil potest esse Dulcius, iis, qui aliquam Cupiditatem habent Notitiæ Clarorum Virorum.] sed Annales inscripsit. quod non obscure significat Cicero in Bruto; plane confirmat Ascon. Pedian. in Pison.

Generalitas subsectorum vobis Servorum Dei, pro, Servi Universi, Cuthbert. ad Lullum; [Voss.]

Generaliter. v. Generationem. Generatio. Plin. 10. 52. Ocus, Procreatio. Cic.

Geniculare in Adgeniculare. Geneva mediam corripit, cognoscimus ex eo, quod Hebræi Genes dicunt: Rustici Subbicarii, ac Sabaudi alii Zene. Quod vero Producatum Vulgo est; quod Galli amant Acute nunciare mediam, etiam Brevis in Publique, Facile. ubi Latine corripitur media, [Voss.]

Genetrix scribendum ex Precepto [Gifanii in Lucretium.] [Stewechii in Apuleium.] quod scribendi Rationem in Titulis antiquorum, Marmoreisq; Monumentis non semel observavi: quod etiam in Nummis, qui fuerunt Eruditis adhuc Sæculis cunctis, [Voss.] rursus in Virgilium.] Ne vero hujusmodi Descriptiones, ut Obsequas exigas; Animadvertendum Probum Grammaticum non inere observasse Genitor per i, Genetrix per e scribi: non ita tem in Monitor, & Monitor quorum. Utrumq; per i scribi consuevit; atq; ut a Genitum Genetrix; a Meritum Meretrix. Ergo genetrix per e Probissime: idque Usu Sæculi Doctioris, & Sæculi Doctiorum: quorum Scriptionem adspicere Vanissimi [Dausq. 2. 142.]

Gentilis in Concivis.

Gentilis Cic. (Top. 6.) de qui Eodem nomine sunt, Ingenuis Oriundi, quorum jorum nemo Servitutem servit, nec Capite sunt Dimittunt Ecclesiasticis ita dicuntur Idem Cultores, & Quod ad pertinet. sic Gentilis Literatus Hieronym. Cæca Gentilitas,

16. De
gent. con
— lide
alg. pass
Paganos
gani eni
Milit
est. 2. 23
ni omnes
litant. C
(s) Eleg
us, adbi
poteat al
natum —
peratum
Ecclesia
in Eph
facit, &
& Ethn
vix E
Recens,
suscep
gani Deo
& Or
um Poet
illimum
Gentiles,
Christia
acceperv
Cognit
animi
ebri invol
affuls
unt. [Po
Gentilitas
tul. de Pa
Nativitas
Hac vel
Genti. [G
Gen. De
quidem
Ejus Exer
Tempo
existare
de Pro
sed, eti
pugnâ.

Generatim
10. 52. C
geniculare
corripit,
quod Hebr
ustici Sub
alii Zenc
ur Vulgo
ent Acute
tiam Bre
le. ubi Lat
Voss.]
dum ex P
cretum,
cium.] qu
in Titulis
reicq; Mo
servari: q
qui fuer
culis cusi.
Ne vero
es, ut Ob
adverenda
aticum non
nitor per i
bi: non ita
& Mostr
scribi com
Genetrix
rix. Ergo
ssime: idq;
loris, &
quorum S
Vanissimi
acivis.
Top. 6.) de
nine sunt,
i, quorum
ervitatem se
sunt Dimi
dicuntur id
Quod ad
nillis Litera
Gentilicas,
16. Deos Gentiliter Colere.
gent. contra Arian. 4. — Gen-
— lidem vocantur in Verſ.
lg. passim, & apud Patres.
Paganos — Alii malunt dicere.
gani enim fuerunt, qui non
Milites. Plin. 10. Ep. 18.
2. 23. hinc Translate Pa-
ni omnes, qui Christo non
stant. Concedo (inquit Cella-
s) Elegantius vocabulum Pa-
nus, adhiberi: nec tamen Eri-
potest alterum Gentilis, aut
natum — Ethnicus, — propter
teratum usum. utrumq; enim
Ecclesia Antiquum est. Hiero-
m. in Eph. 20. Hoc & Genti-
facit, & Judæus, & Publica-
& Ethnicus. nec tamen Pa-
ni vox Ecclesiasticam notio-
nem Recens, aut Nostra demum
te, suscepit. Hieron. in Ps. 42.
gani Deos suos Digito osten-
t. & Orosius (7. 35.) Clau-
num Poetam Paganum Pervi-
cissimum vocat.
Gentiles, Ethnici.] Qui nul-
Christianæ Religionis discipli-
nam acceperunt. Quos Deus ve-
luti Cognitione non afflavit. Quo-
rum animi Densissimis Errorum
nebris involuti, ea quæ nobis Di-
vinitus affulsit, Veritatis luce ca-
verunt. [Pontan.]
Gentilitas pro More Gentium,
ut de Pallio 3. qui nec resu-
Nativitus, Passivitus, Plani-
t. Hec vel Sæculo condonanda,
Genti. [Voss.]
Genou. De Geniculis adorare le-
quidem apud Tertullianum.
Ejus Exemplum apud Melio-
rum Temporum Auctores non
existare scio, quam hoc Se-
nt. de Prov. 2. Nulli malo ce-
sed, etiamsi succiderit, de
pugnaf. — 2 — Genua

Flectere, & Submittere; in Ge-
nua Procumbere; Excipere se
in Genua; Corpus Excipere Po-
plitibus; Niti Genibus, Latine
dicitur: non autem Prostrernere
se in Genua; nec enim Stratus
est, & Jacet, quem Poplites sus-
tinent. [Sciop.]

Genus est Notio, [h. e. Infor-
mata, & quasi Consignata, non-
dum tamen Perfecta Formæ ali-
cujus Cognitionis.] quæ duabus, aut
pluribus Sui Partibus, Commu-
nitione quadam similibus, Specie
vero Differentibus, adtribuitur.
[Sturmii Part. Dial. 1. 3.] 2.
Genus est Id, [Top. 31. Notio]
quod Sui similes Communione
quadam, Specie autem Differen-
tes, duas, aut plures Complecti-
tur. [Amplectitur (1. Inv. 32.)
Partes. [Cic. 1. Or. 189.]

3. Genus Ultimum Cicero, ut
Mibi quidem videtur, id appel-
lat, quod Speciei, & Formæ
proximum est. Top. 39. cum a
Genere ducetur Argumentum;
non erit necesse id usq; a Ca-
pite arcessere. sæpe etiam Ci-
tra licet; dummodo supra sit
quod sumitur, quam id, ad
quod sumitur. ut Aqua Pluvia
Ultimo Genere ea est, quæ de
Cælo veniens crescit Imbri; sed
Propiore loco, (in quo quasi Jus
arcendi continetur) Genus est,
Aqua Pluvia Nocens. &c. Liben-
tius ergo Speciem eam, quæ tan-
tummodo Species est, non etiam
Genus, appellabo Ultimam; quam
vel Specialissimam, vel Infimam:
& Genus Primum, & Caput
Generis; quam Generalissimum,
vel Summum. quanquam his utor
interdum. [Perion. Obs. in Per-
phyr. p. 624. Oporin. 1554.]
X Gerere

Gerere se Bene, vel Male cum aliquo, pro Adversus aliquem, (quomodo Cicero loquitur,) Unctum est, & Sordidum. [Sciop.]

Gerere in Agere.

Gesta-orum Certa constat Auctoritate Taciti: (in Vit. Agric. 7.) Ciceronis (post Redit. 7.) Incerta est. nec facile receperit Religiosus quispiam: cum, quod Aliis in Locis non usurpaverit; tum vero, quod Rebus Gestis legatur in MS Erfurtenfi: ut veritus non sit Gravius, Rebus in Contextum recipere.

Gesta. vid. Acta.

Gestabilis in Portatilis.

Gibber, sive Substantivum, sive Adjectivum, tantum Secundæ est. [Voss.] contradicit [Borrichius.] Rationibus nullis; Auctoritate non ita Probata Apuleii, 14. Male igitur Pleriq; (ut cum [Vossio] loquar) in his etiam Robert. Stephanus huc referunt Gibbus; quod non Gibbi tantum; sed Gibberis etiam facere arbitrantur. adferunt pro se e Juvénale... attritus Gibbere Nasus. sed nusquam apud eum hic locus exstat, Satyra solum 6. illa leguntur: Attritus Galea, mediusq; in Naribus ingens Gibbus, & acre Malum semper Stillantia Ocelli. [2. Analog. 20.]

Gingiber Hermolao Barbaro Geminato Errorè nominatur: Ruellio est Gingiberis: Veteres initio Z, vel S; non G amant. quemadmodum vero Gummi, & Gummi; Sinapi, & Sinapi: sic Antiqui dixere, nunc Zingiberi, vel Zingiberis; nunc Singiberi, vel Singiberis, ita Galen. 6. Simpl. Medicam. Ζινγίβερος dicit: Dioscorid. 2. Mat. Med. 190.

Σινγίβερος. quomodo & Plin. 12. 7. non est, inquit, hujus boris radix, ut aliqui existimant, quod vocant Zimiberi, lii vero Singiberi: quamquam Sapre simile, id enim in Arabiaq; Troglodytica nascitur. [Voss.] Glirem, & Εξεδον, sive Scutum, qui Confundunt, Peccant ut factum Georgio Agricola, de Subterraneis Animalibus [Voss.]

Glomer est apud Perotum Calepinum, R. Stephanum Ludq; probat Lambinus, Not. Hor. 1. Ep. 14.] sed ob Autoritatem, tutius dixeris

Glomus. a quo Glomi, & Glomos Vulgo dicunt. sed Glomus in Patrio Casu facere scio, ut Aceris: Glomi reperio nusquam præviis ad Vulgarum Opinione Magnus Erasmus in Adagiis; Αγαθὸν Αγαθίδες vertit norum Glomi. [Voss. sim. B.]

Glorifico [pro Gloria] alius Gloriam alicujus Prædico; Gloriose alicujus Laudes Prædico. [Buchl.] Verbis ignotum scriptum. in Ecclesiastico tamen gumento feram; quia jam diu recepit. [Voss.]

Glossas non dixero, si Latine loqui velim; nec Γλωσσῶμα, Græce: sed Græce dicam Γλωσσῶμα; & Glossemata Latine. [Voss.]

Glossæ inquam, ut Vulgus quitur; ut Proprie loquar, Scholia sunt; (Cic. 16. Att. ut Fabius (1. 1.) docet, (2) interpretationes linguæ Secretæ: [Cujac. Orat. de Rat. cendi Juris.] ut Alii explicent (3) Glossemata. sic, præter Quintilianum, (1: 8, 14.) Africani, efficiunt

cedo & Plinius, (ap. Suet. Gramm. 22.)
 nit, huius Varro, L. L. 6.
 Goatus, Natus. Oratores, [in-
 Valla 3. 70.] *sepius Filius*
unt, quam Natus, habet qui-
 Cicero (pro Plancio 24.) *Æ-*
 Gnati: sed alludit ad Vete-
 Poetæ verba, quæ mox Subji-
 usus est & Multitudinis nu-
 ero; sed Coniunxit cum Paren-
 tus, quo addito Vox altera ma-
 Declaratur. de Amic. 8. ex
 inquit, Caritate, quæ est in-
 Natos, & Parentes. Quinti-
 nus etiam Proem. Erudiendo
 to tuo non Inutiles fore Libri vi-
 antur. [ubi Pithæus,] non ad-
 er, inquit, ut credam, Quin-
 tianum; Latini Sermonis Obser-
 vationem Severum, Vocem istam
 ombino Poetarum est;
 in Oratorum) usurpasse.
 Gnomice Astrologia partem
 Ric. Gorraus, Paris. in
 Hol. Partit.] quam Gnomoni-
 nominat [Plinius, 2. 76.]
 Gracillimus, & Agillimus,
 4, & Priscianus, 3. ac Mar-
 gradus 3. L. L. 120. agnoscunt)
 memini me legere apud Pro-
 tos Scriptores. quemadmodum
 Docillimus: quod probat Val-
 6. 36. [Voss. 2. A. 24.] nisi
 et Classicorum Auctoritas ac-
 erit; tuto Usurpari non possunt.
 184.] suffragantur [e
 stratibus Danesius, Farnabius,
 eds, Kirkwood.] neq; Gracil-
 us notat in Indice [Pitiscus.]
 omis eo usurpaverit Suetoni-
 (Ner. 51. 1.) Scriptor Cul-
 timus; uti vocat [Boisrichius.]
 Comparativus (qui in Foro
 pratermissus) ne posthac
 peragatur Corruptæ Lati-
 nitatis, efficitur Vitruvius, 1. 4.

& 3. Plinius, 34. 8. [Borr.] 16.
 6. & Palladius, 4. 10. [Buchm.]
 Graduatulus Vulgare est, & quin
 Barbarum sit, nemo dubitat. pro
 eo autem dicendum, in Gradu a-
 liquo Dignitatis constitutus; vel
 Suprema in Juris, aliave Scien-
 tia, Laurea Ornatus. [Voss.]
 Gracismos Infinitivorum, in-
 primis Poetæ amant. [1] Can-
 tare Periti, Virg. Eclog. 10. In-
 docilis Pari, Hor. 1. Od. 2. Pro-
 teus Pecus egit altos Visere Mon-
 tes. Ibid. Hæc, (inquit Cellari-
 us) Dedecent Profam. [2.] De-
 inde Latini, Græcos imitati, Inf-
 nitivum nonnunquam ponunt, ubi
 Gerundio opus est. Nep. Lyland.
 3. inquit Consilia Reges Lacedæ-
 moniorum Tollere. Liv. 6. 18.
 Tempus est Majora Conari. No-
 tanda hæc sunt; non Temere
 Imitanda. (Cell.) [3.] etiam
 pro Supinis, aut Participiis, af-
 sumunt Infinitivos. Hygin. 27.
 arbitrans Eam injuriam Patris
 Exsequi venisse. & Rab. 88. ad
 Flumen exit Sanguinem ablucere.
 [4.] Durum quoq; & Insolens
 est; cum Infinitivos adhibent pro
 Coniunctivis, cum ut, post Verba
 Petendi, Hortandi, &c. sic Am-
 mianus, Græcus Miles, extr. Op.
 moneo, inquit, Procludere lin-
 guas ad Majores Stylos. Hyg.
 144. cum a Rege petisset per
 Civitatem artem suam Illu-
 strare.

Grammaticus-tista. Sunt, qui
 Literatum a Literatore ita Di-
 stinguunt; ut Graci Grammatici-
 cum a Grammatista: & illum
 quidem Absolute; hunc Medio-
 criter Doctum existiment, [Suet.
 de Clar. Gramm. 4.]

Grandissimus licet ignoretur
Foro Romano; *Doctissimorum*
Scriptorum est, Varronis, 1. R.
R. 52. & Plinii, 10: 1, 37. 11:
17. 15: 3. 16: 6. 18: 11.
19: 5. 29: 4. 30: 15. 32: 5.
[Borrich.]

Granditer pro Vehementer, vel
Admodum, Sidon. 2: 2. 3: 8.
[Borr.]

Gratanter, pro Lubenter, Ani-
mo Grato, cum Veluptate: lau-
dat [Vossius] *T. Walsinghamum*:
[Borrichius] *J. Capitolinum*, *Tr.*
Pellionem, *Marcellinum*, *S. Aur.*
Viktorem, *Symmachum*: [Cella-
rius] *Cassiodorum* 9. 15.

Gratia est, aut Gratiam facio,
accommodatissime ad Ingenium
Linguae nostrae, B'andior Forma
est, Abnuendi se ad Cænam ven-
turum. *Græci*: Καλίστα. *Ἑται*
ῶν. & Πάῃ Καλῶς. *Plant.*
Myst. 5. 2. 9. de Cæna Gratiam
facio. *Menachm.* 2. 3. 36. bene
vocas: jam Gratia est.

2. Gratiās Agimus Verbis:
Gratiam Habemus Animo, &
Voluntate: Gratiam Reterimus,
vel Reddimus Factis: Gratiam
Facimus, [I.] cum (1) Remitti-
mus aliquid, ne Præstetur; aut
(2) Præstiti Religione solvimus.
(1) *Suet.* August. 17. 4. *Grati-*
am fecit Conjurandi cum tota Ita-
lia, &c. i. e. Remisit necessita-
tem Conjurandi. (2) *Plant.* *Rud.*
5. 2. 59. *Furijs* irandi volo Gra-
tiam facias. i. e. Solvas Religi-
one Præstiti Juramenti. *sim.* *Suet.*
Tib. 35. 2. [II.] Criminum
Gratiam facit; qui Delictorum
veniam concedit; nec Pænas
exigit Criminibus debitas. *Suet.*
Calig. 15. 9. *Liv.* 3. 36. Om-
nium, quæ Impie, Nefarieq; au-

sus es, Gratiam facio. [III]
Deniq; Concedere significat; &
quomodo Sallustius loquitur, Gra-
tiam Gratificari. *Plant.* *Ca.*
6. 20. [e Popm. de Diff. V. To-
rent. & Pitisc. ad *Suet.* *Fab.*
Semest. 16. *Turneb.* 24. Ad
15.] Hæc si considerasset Scaliger

3. Gratiam Veniæ, Viti-
facere nequaquam scripsisset, *Br.*
erc. adv. *Cardan.* 112.

4. Gratiam Invenire.] In-
Gratificasti pro Gratificatus
scripsit Scal. Pater: Contra, Ob-
trectatus sim, & Obtrectantem
pro Obtrectarum, & Obtrecta-
Filium. [Sciop.]

Gratiitudinis, & Ingratitudi-
nis Vocabulis nihil nunc Usitati-
Priori usus & J. Lipsius; (C
guin. in *Sen.* 2. de Benef.) Pol-
riori jam Olim Cassiodorus
(1. 30.) sed vel Istoc, vel
terum vocabulum qui amet; in-
valem me habiturus non est. C
cero quàm Gratiitudinis vo-
refugerit, vel ille Locum fidem
cerit, qui est 1. Leg. Quæ
tem Natio non Comitatem,
Benignitatem, non Gratum A-
mum, & Beneficii Memori-
diligit. quotusquisq; vulgo
diceret Gratiitudinem. Simili-
Ingratiitudinem, quam vocat
πείραξις, 9. Att. 11. sed q
Ingrati Animi Crimen boni
alibi prætulit Vocem Græcam
ut cum (9. Att. 6.) ita, inqu-
meruisse illum de me puto, ut
χαιρίστας Crimen subire non
deam. atq; hinc liquet Lemma
illa in Val. Maximo, non e-
ab ipso Valerio; ut in quib-
sent, Ignora Antiquissimis illis
muli Nepotibus Gratiitudinis,
Ingratiitudinis Nomina; nisi
catal

io. [Illu]mus, haud usquequaq; Aucto-
 rificas; hunc Puritatis fuisse Stu-
 ditur, Gratum; (ut apud quem in ipso
 ut. Cal. eris ingressu legamus, Mea Par-
 iff. V. To- as eo iustius ad Favorem tu-
 et. Fabi- Decurrerit) [Voss.] aut Vi-
 24. Ad- m alia quapiam ratione irrep-
 et Scalige- re; cum, quomodo monuit [Bor-
 nize, Vita- nius] Variet MSti Libri, ha-
 ipfisset, E- ug; Brandeburgicus quidam
 2. dex, De Gratis, De Ingratis,
 lire.] hi- Vulgo legitur, De Grati-
 ratificatus- De Ingratitudine.
 Contra, O- Gratis, & Grauito fieri dici-
 Obtestan- tur, cuius facti nullum est Pre-
 m, aut Merces. Vulgo minus
 ine usurpatur pro Sine ido-
 Causa. [Sciop.]
 Ingratitudo- Gravamem, sive Molestiam in-
 ine Usitatio- grata, sive Querelam, non valde
 ipsius; (Sciop.) Pol- tur. Priori Notione usus est
 nef.) Pol- mod. 9. 2: Posteriori, qua
 Castidior- mod. 9. 2: Posteriori, qua
 hoc, vel E- mo Die in Omnium ore est,
 i amet; P- is interpretibus vel Origi-
 non est. Q- debet, vel Usus Frequenti-
 tudinis vo- m. [Cellar.]
 nem fidem- prestabilis, pro Gradiens, La-
 ge. Qua- m non est, etsi Peruulgatum.
 mitatem, m. [Cellar.]
 Gratum A- iphius. Gell. 1. 2. Aoi-
 ii Memer- Cic. 7. Att. 13. Vett. Sir-
 i; vulgo d- [Thysius] Scrupus [Crimin-
 m. Simili- d. ult.] Gell. 12. 6.
 quam voca- prolescere. Beda. Crassefce-
 11. sed q- Plin. Colum.
 rimem bon- prostitudo. (corruptum ex
 em Græcæ- arudo) pro Crassitie, &
) ita, inq- tritudine usurpant Ivo, P.
 ne putp, ut- casis, & Similes. [Voss. 3.
 subire non- tribuitur, & Solino; (cap.
 quet Lemm- Ethiop.) ubi Salmasius, sine
 no, non e- MSS Libris usus, Crassi-
 ut in quib- edidit. [Cellar.]
 ssimæ illi- ossi Ingenii qui hodie di-
 titudinis, one Crassi sit Ingenii. ta-
 mina; nisi- ante Duo propemodum Sa-

cula Grossioris homo Ingenii non
 refugit, Poggius Florentinus;
 (9. in Vallam Inveſt.) ubi de
 Cardinale Tuderrino est Sermo.
 [Voss.] utitur & Sulp. Sever. 1.
 21. & Augustin. 4. adv. Jul.
 13. [Cellar.] Scio quidem, Vul-
 go apud Augustinum legi in Li-
 bris adv. Jul. ante annos 25 E-
 ditū, cura Claudii Menardi. ve-
 rum non Dubito quin Augustinus
 Crass — scripserit. nec enim aliter
 uspiam loquitur, vel Alius ejus
 Sæculi; vel Proximi etiam Quis-
 quam. [Voss.]

Gryphum æq; ac Gryphus in
 Recto dici, placuit Doctissimo
 Eliæ Vineto (init. Not. ad An-
 sonii Idyl. 4.) sed prorsus falli-
 tur. apud Etymologum quidem
 τὸ Γρυφον reperio: sed aliter
 Classici, ac Antiquiores Gram-
 matici, Pollux, & Hesychius.
 [Voss.]

Gulositas Compluribus in usu.
 malim ego cum Veteribus πεισ-
 εῖν, qui dicunt Vitium Ven-
 tris, ac Gulæ; vel Intemperan-
 tiam Cibi, ac Potus. [Voss.]

Gummium, Genit. Plur. Plin.
 24. 11. Gummium Genera dixi-
 mus. (sic Editum in Dalecampi-
 ana: interim, in, Ver. Parmen-
 si Opr. lego, Gummi Genera.)
 [Voss. V. S. 7.] qui Genitivus
 videtur esse a Nominativo Femi-
 nino [Bang. 195.]

Gummis, unde, Liquidâ Gum-
 mi, Colum. 12. 50. & Crassâ
 Gummi. Ibid. [Voss. 1. A. 21.]

Guttam Barbari: Itali Gota:
 ta: Hispani Gota: Galli Gout:
 Angli Gout vocant; quam Ar-
 thriticidem H. Junius: Morbum
 Nervis cessantem Horatius, 1 Ep.
 15. 6:

15. 6: Articulorum Dolorem
Cicero, 1. Att. 5.

Guttare pro Stillare, *Glossæ Philox.* recta interim Guttans, & Guttatus. [Voss.] verum

Guttans vereor ne habeat Idoneum Auctorem; quum, quæ ad-

ducunt, Plinii verba, 20. 8: *lia Guttantia adstringunt, Hæduinus ex MSS legat: Guttantium os adstringunt: quæ verborum Sententia Plana est, & pedita.*

H.

HABENTIAM pro Opibus, & Divitiis apud B. Augustin. legat. [Voss.] habuit, quem sequeretur, Augustinus, *Aurej Sæculi Scriptorem*, Plautum, Prol. Truc. 21. item Cl. Quadrig. 7. Annal. ex Nonio. [Borr.]

2. Habere apud se. ad Manum. B.

3. Habere Bonam, vel Malam Famam. vid. Bene.

4. Habere Bonam, vel Malam Opinionem. Bene, vel Male de aliquo Existimare. Id.

5. Habere Bonum, vel Malum Ventum. vid. Utor.

6. Habere multa verba ex Utroque parte. vid. Ulro Citroque.

7. Habere Malum Spiritum. *Vulg.* an Foetet Anima Uxoritur? Plaut.

8. Habere Patientiam. Ferre Patienter; Toleranter; Placide; Humane; Æquo, Patienti Animæ. [Buchl.]

9. Habere inter Manus dixit Plin. 5. Ep. 5. quod Cic. 4. Att. 83. In Manibus, cujus Locutionis Varia est Significatio. [1] De Libris Conscribendis.

Cic. 5. *Tusc.* Philosophi, quicunque rem habent in Manibus eam, quæ conveniunt, continent omnia. [2.] De Libris Conscribendis, & Pervolutandis. 7. Att. 8. Habebamus in Manibus Antonii Concionem. Fovere etiam & Amplexari significat. Cic. 1. Fam. 9. In cum meum sic Amplexabantur sic in Manibus habebant, sic vebant; *Grc.* [4.] In Potestate. vid. Manus.

10. Habeo cum Participio jungi Latinis, ut Anglis, ad significandum Præteritum, Peritum est. dixit tamen Plaut. 2. 2. Satis jam Dictum habet. . . Have Said. ita Cæsar. 7. *Idq;* se prope jam Effectum habere. i. e. Effectisse. sic Cic. Ep. 9. quod me hortaris ut Aviam, habeo Absolutum — etiam, ubi Eadem loquendi ratio & Præsens notet. nihil Plaut. Merc. 2. 3. opus Ancilla; nisi qua Texat, quæ lat, . . . quæq; habeat costum Familiae costum Cibum. C. R. R. Boves maxima Dilectio.

20. 8: *habeto.* & Cic. 15. Ep. *Omnium mentium reliquarum, maximeque Existimationis, Procuracionem susceptam* habeo. — *Consimilem esse rationem in Cognitum, Perspectum, Exploratum, Statutum, Constitutum, Deliberatum habet, quæ Scriptoribus Optimis mentissima sunt, confirmat Vor-*

opus Habere vix Reperiri [Decimator] in Lexico. & *Scriptoribus quidem Avi Clavianiani Exempla proferri vix videntur, at Augustinum reperio dubitasse scribere: non solum Auditore, vel Lectore; sed etiam Expositore opus habeant.* [Cic.] sed & *Antiquiorem Columellam, usum esse, observat [Scioppius].*

Habitaculum non invenitur antiquiorum, aut Antoninorum temporibus. Antiquissimum, quem habere habeo, est Palladius, (1. 23.) dixit: Habitaculum. Aequalis fere Gellii. 14. [Cellar.]

Habitaculi usus est Hieron. ad. 5: minime vero Terentio cui attribuit Littletonus.

Habitus est Qualitas Adferens ad Operandum cum Facilitate. [Burgerfd. Log. 1. 6.]

Habitus est Animi, aut Corporis Constantis, & Absoluta aliquid re Perfectio: ut Virtutis, Artis perceptio alicujus; quævis Scientia. & item corporis aliqua Commoditas, Natura data; sed Studio, Industria comparata. [Cic. 36.] ut vehementer mireremur conferre: Habitum illi, qui Latine sunt locuti, semper esse, atque; ἔξῃς: nec, alia

commendari auctoritate apud Theophrastum. Fabro-Buchnero-Cellar. quam Poetæ nescio cujus: Altera Natura est Habitus, &c. Veruntamen,

3. *Habitus bonum corporis quem vocant Medici, malim cum Cicerone (3. Off. 117.) Firmam Corporis Constitutionem dicere.*

Hactenus, cum usque; ad hoc tempus significandum est, in Omni sermone ingeritur: Adhuc, Veterum, fere obliteratur. [Cellar.]

Hac (in) Vice.

Hæmylius scribendum esse censuit [H. Steph. in Theophr. G. L. voce Αἰμύλας.] nimirum, non veniebat ei in mentem, Romanam Linguam esse Propaginem Æolicæ: Æoles autem refugiunt Spiritum Asperum, ac similiter Magna Græcia, teste Dionysio Halicarno. & F. Quintil. 1. atque; hac Ratio est, cur, etsi Græce sit Αἰμύλας cum Spiritu, Latini eum omittant. sane Æmilii est [Voss.] cum i; non cum y, in Vett. Libb. Lapp. Capitol. & Aliis. [Manus.]

Hercle, Mediusfidius, Mecastor, Epol, & Similia, fuisse Furamenta per Vana Numina, nemo ignorat. idcirco iis sedulo abstinebant Veteres Christiani: ut Hieron. Ep. 146. absit, inquit, ut de Ore Christiano sonet Jupiter Omnipotens, & Me Hercule, & Me Castor, & Cætera magis Portenta, quam Numina. Hodio tamen Multi Christiani hac vocabula frequentant. Mea sic fert Sententia; plane esse Κάκοις καὶ αὐτοῖς Gentilium; nec istis vocibus Ornari sermonem, sed Redari, cum vero abstinentium censam tallibus in Negotio Civili; tum in pri-

mis in Ecclesiastico. ut Probare nequeam, quòd Joan. Levineius, in Tralatione Theodori Studitz, hujusmodi Sermonem tribuat Viris Ecclesiasticis, ac Sanctis: ut Pol. pluribus in locis; Medius fidius, Catech. 4, & 112. Mehercules, 55; nec melius DI boni, 128. Quamquam nec Pet. Bemus iis in Epistolis, quas exaravit nomine ipsius Leonis X. sibi satis cave-rit ab istiusmodi Sermonem, imo & Societatis Jesu Theologus Lud. de la Cérda in Adv. Sac. 28. cum elegantem Sidonii locum produxis- set; subjungit: Scite meHercle, & Eleganter omnia. Verum Quæ-ritur, annon, qua forma Gentiles dixere meHercle, me Castor, ea Nobis liceat dicere meChriste. id cur non liceat, negat se Caussam videre Joan. Sambucus de Imit. Dial. 3. [Voss.]

*Hæreditatem Cernere in A-
dire.*

*Hæreditare, (quo Vulg. In-
terp. frequenter utitur, pro, Hæ-
redem esse, Hæreditatem adire,
in Hæreditatem venire) e Cice-
rone profligaverunt Doctissimi In-
terpretes; quos vid. ad 2. Att. 1.
in Edit. Græv.*

*Hæres, vel Heres, pro diversa
derivatione ab Hæreo, vel Herus.
[Buchn.] Diphthongo gaudet
[Jovianus Pontanus.] aliorum
fertur [ICtorum Cuneus, Cujaci-
us, 5. O. 10. Cassiodorus,
Taurelius, Carion, Alii. (Dausq.
2. 153.) etiam Vocalem Incomi-
tatam obijciunt nobis [Inscrip-
tiones, (Id.) & Libri Veteres.
[Manut.]*

*Hæres Bonorum Omnium.] ex
Ass. ita & Hæredem facere ex
Trient; [13. Att. 46.] ex Dua-
bus Sexuulis; ex Deunce; ex*

*Semuncia; [pro Cec. 17. ex
cia; [13. Att. 46.] ex Dia-
dia, ex Tertia part. [13. Att.
29.] Cic.*

Hapfis in Apfis.

Have in Ave.

*Hebdomada pro Hebdomas
ficum scio ulderi [H. Stephan-
lib. de Abusu Linguz Gr.]
nihil hic Insolens; quando
liter Lampas, & Lampada
ere. ut Manil. 1. — Quoi
Lampada dispar Conspicitur
bus. [Voss.]*

*Hebdomadarim.] Quavis
domada-de.*

*Hermaphroditus. Vulg.
droygnus. Cic. 1. Div. 98.*

*Herpetæ legas apud Vro-
maior Macrum, lib. de V
Herb. atqui is Morbus non
πέλα; sed Έρπης, vel Έρ-
πών. [Voss.]*

*Hexametrum, vel Penta-
trum non refugio in Artis Li-
sed ad Populum dicturus se
Ciceronem, cujus illud prob
25. quod Epigramma in
fecisset alternis Versibus Lo-
usculis. nec enim Imperiti,
vocabula cepissent. [Voss.]*

*Hjatio pro hiatus non ausu-
cere. [Voss.]*

*Hierosolyma cum H dicat
morem geram Errori eorum
tissimo; qui, cum de Soly-
pud Homerum, & Alios leg
& de Fama Urbis Jerusale
diissent multa; sic dici put
quasi Ιερά Σόλυμα: cum
chalajim proprie signet Vi-
Pacis. [Voss.]*

*Hinc inde, Vulg. Hinc
hinc. Poët. Hinc & illinc.
Moff. 3. 1. 38. Hinc
Cic. Univ. 14.*

*Historia
ptores
loricus.
inter
s, qui
[Borr.
Ol. 6
gent. M
fingere
umato,
mograph
odie M
p. quod
Cat. 20.
ne. 13.
ac. 3. Ve
dr. 13. P
odieq; no
cepit, qua
desitum
[Scioppin
27. Hodi
ad quam
Princeps.
quidem Liv
id hodie
id hodieq;
31. 7.)
adhibet.
Æratis
& Qui
[Cellar.]
oloverum
magii pro
jubes A
Quest. &
nec multum
arela Gene
am utrunq;
cium esto de
omnini, eog;
quippe m
nato, quod
Cujacii in F
[Voss.]
Hil
omo in Vala*

17. ex U
ex Dime
[13. Fa
ebdomas
H. Scaph
guaz Gr.
quando
ampada
— Quoi
inspicitur
] Quavis
Vulg.
Div. 98.
apud vtroq
lib. de V
rbus non
s, vel "Eg
vel Pen
m Artis L
dicturus
illud prob
amma in
erfibus L
Imperiti,
[Voss.]
us non au
um H dica
tori eorum
m de Soly
Alios leg
is Jerusale
sic dici pat
ma: cum
signes Viti
Vulg. Hinc
c & illinc.
8. Hinc
Hinc

Historiographus apud Idoneos
scriptores non reperio; sed semper
Historicus. [Voss.] non est ta
inter Proletarios J. Capito
s, qui eo usus est in Gordian.
[Borr.] uti & Hieron. in
Ol. 69. P. Orosius. 1. 1.
gent. Mythol. illi enim Ætati
figere libuit, ut Venantio
umato, 9. Carm. 11. David
mographus. [Cell.]
Hodie Mane dixit Cic. 13.
9. quod Hodierno Die Mane.
Cat. 20. — — similiter, Cras
Cat. 13. Att. 30. Postridie
Cat. 3. Ver. 68. Heri Vesperi.
Cat. 13. Pridie Vesperi. 1. Ac
Hodieq; non nisi ea ætate in usu
cepit, qua jam Roma Latine
desitum fuisse Seneca testis
[Scioppius.] at dixit Liv.
27. Hodieq; usurpatur idem
ad quam Normam Critico
Princeps. Jo. Fr. Gronovi
idem Livii (1. 26.) vulga
id hodie quoq; corrigit;
id hodieq; substituit. etiam
31. 7.) eandem medici
adhibet. Succlamant Proxi
Ætatis Scriptores Velleius.
& Quintilianus, Declam.
[Cellar.]
oloverum in Artigraphus.
omagii pro Voce Clientelam
jubes And. Schottus, 3.
Quæst. & sane Hoc malim:
et multum abnuam in Novo
melz Genere, Vocem posse
am utenq; tolerari. Idem
cium esto de Vocabulo
ominii, eoq; paullo Concinni
quippe magis Αναλόγως
maro, quod etiam Judicium
Cajacii in Principio Lib. de
lis. [Voss.]
omo in Vassallus.

Homonyma in Denominativa.
Honorem Surgendo alicui ex
hibere. vid. Assurgere.

Honorariam Pecuniam dare.
vid. Honor.

Honorificare pro ad Honorem
Evehere, non displicuit Lactantio,
Patrum Latinorum (uti vocat
Borrichius) Politissimo.

Horæ. [Voss.] Preces Horaria. Pont.

Horarium. Cels. Censorin. Ho
rologium. Cic.

Horoscopalis. Firm. Horosco
pans Signum. Id. Horoscopare.
Manil. 3. 302. Horoscopus,
Pers. 6. 18. — — Chaldaïs in
Prædictione, & in Notatione
cujusq; Vitæ ex Natali Die, mi
nime Credendum est. Cic. 2.
Div. 87.

Hortamentum Dubitanter re
jecit [Vossius:] omnem evellit
Scrupulum [Borrichius]; produc
tis Testibus, Sallust. Jug. 98.
Liv. 7. 11. Sil. 5. 152. Tacit.
4. 18. Gell. 9. 3. & 12. 24.
Justin. 3. 5. 9. Apul. Symm.
Lactant.

Hortatorius in Rhetorum Scho
lis audimus. malim tamen Hor
tativus; quo usus Fabius, sed Pri
mus: & fortasse Idem non resu
gisset Hortatorius; quomodo Sua
lorius usurpat. quare, cum Ανα
λογία faveat, nec hoc vocabu
lum averfor. [Voss.]

Hortulanus Necessary magis,
quam Antiquum verbum. quo ante
Antoninos nemo Superstitum
Scriptorum usus fuit. Olitor
dicebant Antiqui: sed Significan
tius est Hortulani vocabulum.
(quod Apuleius, 9. & 10. Ma
crobius 7. 3. nobis reliquerunt.
[Cellar.] Olitor enim non Expri
mit perfecte Hortulani Officium.

olitoris est, *Herbas Altiles, & Cibariis utiles Curare, & in Culina usum transferre*: horrularum Generalior administratio; ut quæ ad Omnes horti Plantas, tam Edules, quam Speciosas, & Oculis arridentes extendatur. hinc Columella, 11. 3. Thymum, inquit, & Transmarina Cunila, & Serpillum, magis Alvearia curantibus, quam Olitoribus, studiose conferuntur. [Borrich.]

Humilificare. Tertul. de Penit. 9. h. e.

Humiliare apud Idoneos Auctores non legi, Uno Ciceronis loco excepto, 2. N. D. ubi Humiliata Animantia quadam appellat. [Beza ad Matt. 18. 4.] irrepit & id Vitium in Fabri Editiones, curis Buchnerianis auctas; ut propterea in Reprehensionem non incurrat Littletonus, qui Cicero id Fidenter attribuit; præcipue cum Calepinus, vel ejus Interpolator, uti aliis in locis sæpenumero, Ciceronis Verba sic Oscitanter produxerit: Animalia humiliata, ut Cibus Terreftrem facile Rostris contingant: ubi Libri omnes Aldi, Sturmii, Godofredi, Gruteri, Lambini, Aliorumq;, quos videre contigit Celario, ista verba sic referunt: atq; etiam Aliorum ea est Humilitas, ut Cibus, &c. Veri bujus Verbi Auctores sunt Cypriapus,

6. Ep. 4. Salviandus, 6. Annus, 30. Aliter Veteres: a Ciceronem, 1. Off. 26. Quæ Superiores sumus, tanto nos missum Geramus. & in Læ. qui Superiores sunt, Submittere debent.

Humilis positum non est in Virtute, priusquam Inclinarer Latitans, aut Peregrina Specie formaretur. quomodo nec

Humilitas Modestiam significat sed aut Altitudini opponitur (ut Humilitas Arborum. Sall. J. 49. Navium. Cæf. 5. B. G. Luna. Cic. 2. Div. 91.) aut Denitanti. (c. g. Humilitas Generis. Cic. Anteq. 15.) — Borrichius quidem, Diligentissimus Antiquitatis Indagator, pro Contraria Sententia propugnat. cujus Reasones, ac Testimonia si Accuratè expendere; non facere contra intelliges.

Hybridæ Voces in Artiglyphus.

Hypocaustum. Stat. 1. S. 5. 59. Plin. 2. Ep. 17. Vitruv. 5. 10. Vaporarium. Cic. 3. R. 1.

Hypocrita Scenicum Artificem sonat Suetonio, Ner. 24. 1. [Interpp.] Ecclesia ad Pietatem & Religionis Simulatorem transformatur; & ipsam Simulationem

Hypocritam vocat. Hieronymus. 2. adv. Pelag. 5.

Aditatio
Quintil.
oluptas G
volentius.
Jactitabu
stibundum
tians. Q
3. 50.
Suet. Cl
ad Heren
Jactuose
terone:
se dicta.
quomo
Quam I
quam no
Jactuosus
at. c. 36.
in C
dd. recte
in Om
is, quos
se testat
Gruterum
Jactuose.
tribuit
mirum e
aiat in
um.] Jact
Jaculo pro
nec Az
quando
mi: Ejac
16. 19.
Jandudum
leona. M
larium, 8.
st. Paris

J.

Aditatio. Sidon. Jactantia, Quintil. I: 6, 8. Jactatio est voluptas Gestiens, & se Effereus solentius. Cic. 4. Tusc. 9.

Jactitabundus. Sidon. 3. 13. Jactabundus. Gell. 15. 2. Sui dians. Quintil. II. 1. Hor. I. 1. 3. 50. Jactator. Quint. II. Suet. Claud. 35. Ostentator. ad Heren. 64. Gloriosus, &c.

Jactuose laudant quidam ex cerone: cum sint multa Jac- se dicta, sed Actuose legi de- ; quomodo Idem 3. Or. dix- Quam Leniter, quam Remis- quam non Actuose! [Voss.]

Jactuosus legit Nonius in Cic. at. c. 36. Vitioso codice decep- : in Castigationibus enim add. recte legitur, Actuosæ. in Omnibus MSS, & Vul- is, quos quidem viderit, repe- se testatur [Lambinus. vid. Gruterum.]

Jactuose. N. L. [Ciceroni ta- tribuit LITTLETONUS: quod mirum est; cum Nusquam aiatur in Thes. L. L. R. Ste- .] Jactanter. Liv. Glorioso.

Jaculo pro Jaculor. Lucif. Ca- nec Ἀπλῶς Damnare au- ; quando Jaculabatur est Clau- mi: Ejaculaverat ipsius Gel- 16. 19. [Voss.]

Jamduddum, jampridem in Din. Icona. Metell. in Quirinal. Varus, 8. Mir. 76. Iconia. St. Paris ad an. 1204. Icon.

Plin. Imago. Cic.

Identitas quomodo in Metaphy- ficis carere possimus, non video. [Voss.] Turpissime certe Mart. Pa- ris. in Vit. Garini: ne, inquit, Identitas in Clausstro Acediam par- turiret. sententia est: ne, si in- tra Monasterium permaneret Sem- per, subiret Segnitie animi.

Idem cum illo Barbarum est. [Voss. Vit. Serm. 9.] quanquam is sermo Erudito hoc Saculo adeo obtinuit; ut potius querendum videatur, qui aliter loquantur; quam qui loquantur hoc pacto. unum Jos. Scaligerum adducam Castig. in Sphær. Manil. p. 81. Ed. Raphael. & ita sapius Maxi- mus Erasmus, nec propterea Tan- tillo Minor. [Id. Art. Gr. 7. 58.] sim. Aldus, Præf. in Columellæ, sive Alterius librum de Coloribus. Lipsius, in Tacit. p. 61. 63. & in Excursib. lit. H. Barn. Bris- sonius, libro Singulari, ut doceat Legem Juliam de Adult. ab Au- gusto esse latam, ait Julius Idem cum Augusto. Paul. Jovius, de Piscib. 17. H. Stephanus, Thesaur. G. L. Πισακός. J. C. Scali- ger, Com. in Arist. de Animal. 2. 18. 123. & Exerc. adv. Card. 307. 15. Steph. Pighius, in Annal. R. V. C. 539. Thuanus, Hist. 123. [Id. V. S. 9.] qui Ciceronem se natos esse Patro- num suspicantur, in isto pro Clu. (hoc dico, Eandem fuisse P. Commiñio Controversiam cum Staleño; quæ nunc mihi est cum

Actio:) eadem opera Tueantur se
& hoc pro S. R. 87. magna
mihi cum illo rei familiaris
Controversia erat; vel illo,
3. C. 10. hanc Cethego cum cæ-
teris Controversiam esse dixe-
runt, &c.

Idem Interpretationi tuæ exi-
stimo, *Plin. Ep. 84. sim. Lucr.*
3. 1051. *Hor. A. P. 467.* —
quomodo Cicero id exprimat,
vid. Idem. 2.

Idololatratia, Verba sunt a
Christianis imposita Errori Re-
ligionis Profanæ:

Idolum quidem habet *Cic. 1.*
Fin. 6. pro Imagine; & Plin.
7. *Ep. 27. pro Spectro: sed*
pro Falso, & Commenticio Deo,
videtur Ecclesiasticæ Notionis.
[*Cellar.*]

Jestigationem *Vulgus Itali-*
cum, & Francicum vocat Titilla-
tionem, paullo Corruptiusculo no-
mine. [C. Scalig. in *Arist. 1. de*
Plant. p. 101. Ed. Crispin.]

Jejunatio. *Tertull. 13. pro eo*
Jejunium. Poët. (Cels. 3. 18.
Col. 3. 12. Liv. 36. 37.) Inedia.
Cic.

Jejunare. *Tertull. de Jej. 2.*
Hieron. Ep. 22. 13. Prudent.
Hymn. Jej. 177. extra Ecclesiam
qui dixerint, non apparet. Ar-
nobius quidem l. 5. ex Eleusiniis
Sacris hanc Formulam adfert:
Jejunavi, atq; Ebibi Cyceonem.
verum Græca Verba Græcanici
Ritus ex suo Ingenio Latine ver-
tit. pro eo Eleganter Nep. At-
tic. 22. Cibo se Abstinerere.

Ignaviter. *Hirt. ad Cic. 15.*
Att. 6. & Bell. Afric. 81. Ig-
nave. Cic.

Ignobilior-lissimus, quanquam
a Lexicis plerumq; Prætereuntur,

auctores habent Scriptores Ro-
nos, *Plinium, 31. 1. & 35.*
& *Gellium.* *idem*

Ignobiliter (b. e. Ignobili,
Plebeio more; item Sordide,
li Habitu) *Solin. 60.*

Ignominiatus. *Gell. 8.*
scriptione Cap. 15. Ignomi-
notatus. Cic. 7. Phil. 23.

Ignominiosus. *Arnob. 4. [Bo-*
Eutrop. 4: 10, 11. Oros. 7.
10. [Cell.] apud *Classicos*
memini me legere. potius ig-
dixero cum iis per Ignominia-
vel cum Ignominia. [Voss.]

Ignominiosus. *Quint. 7: 2.*
Plin. 3. 3. Liv. 3. 23. Hor.
247. Contumeliosus. Injuri-
cum Ignominia conjunctus.

Ignoranter. *Cyprian. 63.*
scienter, per Ignorantiam. C.

Ignosciturus in Nasciturus
Ignotus pro eo, qui Ignos-
ut id, quod patitur, accipit
pro eo, quod agit. *antique,*

5. *Fam. 12. — atq; illi-*
tifices Corporis Simulachra Ig-
nota faciebant. (Curtius f-
ter, [Paul. Manut.] & Pl-
Men. 2. 2. 19. quomodo N-

pro eo, qui novit, *Terentius,*
5. 2. 4. interprete *Donato:*
reus.] *Plautus, Pseud. 4. 2.*

Livius, 3. Cicero, pro Cæl.
6. *Ver. [Manut.] at Hen-*
Stephanus, in Pseudo

quicquid de Aliis sit Scrip-
tus, persuadere sibi nequit *Cic-*
nem sic fuisse locuturum:

maulit Inferia Prepositione:
mulachra ex Ignotis Nota fa-
bant. quod sane Insudidum. [

V. S. 8.] nam Omnes illius
mendationes absq; Libris
sunt: ita mihi nulla unquam
latum commovit. [Gruter,

tores Rom. & 35. idem Ignobili, Sordide, Gell. 8. Ignomi. mil. 23. nob. 4. [Bo. a. Oros. 7. Clafficos potius ignominia. [Voff.] Quint. 7: 23. Hor. us. Injuria conjunctus. prian. 63. rantiam. C. Nasciturus. qui Ignoratur, accipitur. c. antique. — atq; illi mulachra Ignominia est: sola Exempla deat. & Plautus. Val. Maximum objecit quomodo N. Terentius. Donato: Pseud. 4. 2. o, pro Cal. s.) at Henr. r Pseudo s fit Scrip. gbi nequit Cic. locuturum: r Propositione: notis Nota f. Infubidum. [Omnes illius q; Libris nulla unquam. [Gruter,

relius; & Clarissime omnium explicuit vetustissimus interpres, O-liverius: Licebat quidem, inquit, Secundas, vel Tercias agere Nuptias; sed tamen non sine suspitione fiebat Libidinis cujusdam Intemperata: & ideo Legitimam Intemperantiam appellat. — Præstat ergo Circumscribere, quam sine Auctoritate loqui, exemplo Plinii, qui 10. Ep. 28, minime Legitimis sumtibus dixit. [Cel-lar.]

Illibenter.] non Libenter, Ægre, &c.

Illud pro certo Tene.] sic habeto.

Illustrissimus, meministine Dari Bernarde, cum apud Censores in Urbe jus Togæ tueri non poterat; sed pro Peregrina habebatur? nec Miseræ prodesse in tali tempore quibat; quod Gellius dixisset alicubi Orationes Illustrissimas, & Illustrissimos Philosophorum. itaq; si quis Latine loquens, Cardinalem quempiam Illustrissimum, ut sit, vocaverat; in eum ελω τῶ μυνηει, ut Græci dicunt, utebantur, neq; extorqueri eis poterat, ut non maxime Illustrēm, pro Illustrissimo, dicerent; nisi post quam audierunt (ex Nepote, Pausan. 1. 2. Illustrissimum Prælium: quod Ciceroniani per Clarissimum expressissent; Alii per Celeberrimum, Kirchmajer. p. 177. 1680.) ex Varrone, (2. R. R. 1. 59. 1581.) de Antiquis Illustrissimus quisq; Pastor erat. Et quidem eam vocem Nemo majori Cachinno excipere solitus erat; quam ille, quem Sui ita esse Ciceronis similem predicabant; ut dicerent,

Σύνος

Σύνω μὰ τὴν Δῆμιν; eig;
illud occinerent, & Παις Ἀχιλ-
λέως, ἀλλ' Ἀχιλλεύς αὐτὸς
... [Muret. 15. V. L. 1.]

Imaginari est (1.) alicujus si-
militudinem mente concipere:
[Plin. 9. 35. imaginari fercula
Triumph.] deinde (2.) Somni-
are. [Plin. 5. Ep. 5. visus est
sibi per nocturnam Quietem ja-
cere in Lectulo suo — mox I-
maginatus est venisse Neronem.
Suet. Cas. 81.] tum (3.) Ima-
ginem facere. [Gell. 16. 18.
Ὀπίκη facit multa Demiranda
... ut in Speculo Uno Imagi-
nes unius rei Plures appareant:
item, Speculum in loco certo
positum, nihil Imaginet; alior-
um translaturum Imagines faciat.
Cyc. sic Apul. Ap. Sidon. 2. 2.
Lactant. 5. 14. — — Pessime
ergo, inquit Cellarius, abutuntur
verbo Tyrone nostri, quando pro
Tribuere sibi, aut Persuadere si-
bi, & Arbitrari adhibent.]

Imaginarius. Sen. Ep. 20.
Suet. Claud. 25. Liv. 3. 41.
Commenticius, Fictus, &c.
Cic.

Imaginatio. Plin. 20. 7. Co-
gitatio. Cic.

Immaculatus. Lucan. 2. 736.
Inviolatus, Incorruptus, Integer.
Cic.

Immediatus—tè Latina non
sunt: in quorum locum sufficies
Proximus—mè, nullo inervenien-
te, sine interveniu alius. [Cell.]

Immedicabilis. Virg. Insana-
bilis. Cic.

Immensurabilis.] Infinitus. v.
in Mensurare.

Immensuratum. Salvia. Gub.
Dei. 6. malim sine Mensura,
plus satis, magis quam par sit,

Immodice, Immoderate, super
modum; sive, ut Ovidius
quitur, sine fine, modoq; [Voss]

Immingo in Mingo.

Immiscere se alicui Bello
cit quidem Livius, 2. & Immi-
cere Colloquiis, alibi, verum
legantius; certe Tutius dixer-
cum Cic. Interponere. vid. I-
terponere.

Immoriger-us. Barb. Inobedi-
diens Vulg. Int. male Moriger-
Apul. Inobsequens. Sen. non
bediens. Cic.

Immoror, Colum. Quintil. I-
fisto, Habito, Hæreo in re aliqu-
aut Longior sum. Cic.

Imò Correptionis est, non A-
firmationis Adverbium. [Cell.]

Immorsus legunt [Quidam
in Hor. 2. S. 61. pro Impra-
Jejunus, in tota Lingua Latine
negat [Lambinus;] & in Me-
sus corrigit. sed Recte antea
gebatur Immorsus. sane in Glo-
Isid. reperio: Immorsus, Je-
nus, in Gloss. quoq; MSS e-
Immordosus, AASIN] & [Vo-
Absurde: ut animadverten-
Doctiores. [L. Desprez.]

Impassibilis quomodo Latine
sit? cum nec Passio sit Latine
malim igitur nulli malo obno-
us vel Pati nescius, aut Sim-
[Voss.]

Impedire alicui, Varr. 9. L.
pro Impedimento esse. [Scipio]
Impeditus Tempore, vid. I-
clusus.

Imperfecte, atq; Praepositi-
atq; Inscite Syllogismo esse ut
Epicurum, quod Gellius (2)
scripsit; desinimus de hoc Ab-
bio cum Vossio dubitare. [Cell]
Borr.] est tamen, ubi Prae-
pro Eo cum Tullio, & Aliis

um. ut si q
quod In
hujusm
nem minus
de Agelli
Obscure
Imperiali
(th.) Tulli
Imperato
sacro utit
Peculiare
n habet, &
num, vel Si
Cic. [Voss.]
Impericia.
Cic.
Imperavit
is. Posserv
libus, ut
Scipio.]
Imperatoris
ia Romana
[I.] Prin
Steg. Inyde
or a Militib
erium Belli
istrandi a
eres, ut not
ellis, Prae
Deinde pro
nam qui
at, & Lega
num Oco
Imperator
Postremo
ficare capit a
[Cassaub. ad
perterritus i
peritens.
non pertine
—Latin. sic
ad rem per
7. nihil ad
petuosus Vul
to.) adfertur

am. ut si quid in Sermonem deficiat, quod Intelligendum relinquantur. huiusmodi Oratio ob Concisionem minus Perspicua esse solet; unde Agellius conjungit Præcise, Obscure dictum. [Voss.]

Imperialis (Victor. Epit. in lib.) Tullii ævum non agnoscit; Imperatorius, quo non semel utitur. vel Maluissent pro Peculiare ejus, qui Imperium habet, vel Imperatoris Prorium, vel Simile. utuntur tamen. [Voss.]

Imperitia. Plin. Inscitia, Stulticia. Cic.

Imperavit Milites parcere Romanis. Possessin. 426. Imperavit Milibus, ut parcerent &c. Lat. [Cic.]

Imperatoris appellatio in Historia Romana Trifariam accipitur. [1.] Primum pro Ἡγεμῶν, Strategus. hoc sensu Imperator a Militibus nominatus, qui primum Belli suis auspiciis adjuvandi a Populo accepisset: ut notat Justinianus in libellis, Prætores vocabant.

[Deinde pro Victor, & Nixnam qui res magnas bello gerat, & Lege definitum Hostium numerum Occiderat, a Militibus Imperator solitus salvari.]

[Postremo Imperator Idem dicere capit a Julio Cæsare, ac] [Cassaub. ad Suet. p. 53.]

Imperterritus in Interritus. Imperterritus. Digest. ad Cautionem pertinens, extra Cautionem. Latine sic Senec. Ep. 113. ad rem pertinet. Ammian.

Imperterritus. Digest. ad Cautionem pertinens, extra Cautionem. Latine sic Senec. Ep. 113. ad rem pertinet. Ammian.

Imperterritus. Digest. ad Cautionem pertinens, extra Cautionem. Latine sic Senec. Ep. 113. ad rem pertinet. Ammian.

nus (p. 210.) nihil hujus in MSS reperiri adfirmat; ut parum Præsidii huic Vocabulo, ex Plinii auctoritate, quæ adhuc sola fuit prodita, accedat, quanto minus Adverbio.

Impetuose, pro Violente, cum Imperu, &c. aut Nominati

Impetuositas. Barb. vis Impetuosus, &c. Latin.

Impetuosus N. L. Violentus, Vehemens, &c. Cic.

Impingere pro Offendere non plane Novum est: dicit Hieron. Ep. 101. 5. egredientes de portu, statim Impingimus; Minuc. in Oct. in Lapidem cum patiaris Impingere: verum Præstat cum Antiquis loqui, quibus non deest, quo recentiore notione significent. Cic. 9. Ep. 2. Quis est tam Lynceus, qui in tantis Tenebris nihil Offendat? nusquam Incurret? [Cell.]

Impinguare, Πιᾶν. Onom. Vett. & Tertul. Jej. 6. Opimare. Colum. 8. 7, 9. Pinguefacere. Plin. 16. 44. Saginare. Plin. 9. 35. Cic. Sest. 78.

Implere Legem in Sacris frequens locutio. Secularis Stili Harmoniam Cl. Borrichius ostendit ex Ovid. 3. Amor. 1. 30. Implebit Leges Spiritus ille meus. & Quintil. D. 15. Scriptionem Legis implere. Interim Ciceronianas Potestas Parere Legi, Observare Legem, Sequi Legem, Servare Legem, tutius usurpamus: ne, non ex Ovidio; sed ex Vulg. Bibliorum Versione Latinitatem hausisse videamur. [Cellar.]

Implicibus Curis. Isac. Pontan. in Itin. Gall. Narbon. Implicitis Curis. Virg. in Cul.

Implicare (in) Contradictionem. Implorare.

Implorare Auxilia a piis Regibus, pro Implorare Auxilia piorum Regum dixit P. Jovius in vita Fr. Barbarossæ, sed Perperam hæc inter se commutari annotavit ad eum locum [C. Ritterhusius, qui Guntheri sui Ligu-rino hanc Vitam annexuit.]

Impoenitens-tia Ecclesia voca-bula; sed minus Latina. Classi-cis idem fere sonant Improbus, Impius — etas. [Cell.]

Importantiæ nullius. Turc. Chron. Hung. Ponderis, Momen-ti. Cic.

Importare plura simul Voces quasdam constat. (i. e. Signifi-care) Gerh. Titius, sim. Thom. Kempenf. 1. 2. sed Scientia sine Timore Dei quid Importat. i. e. valet. — Eleganter Cicero. 2. Fin. non intelligere quid sonet hæc vox Voluptatis, id est, quæ vis huic voci sit sub-jecta. & 1. Or. Verborum So-nitus inanis, nulla Subjecta Sen-tentia. & 5. Tusc. huic verbo, cum Beatum dicimus, Subjecta Notio est, Secretis malis omni-bus, cumlata bonorum Comple-xio.

2. Importare Contradictionem in Contradictionem impli-cat.

Impossita Epistola in Inclusa.

Impossibilis Cadentis potius, quam Inclinata Latinitatis voca-bulum est. nam Quintil. 5. 10. non Longum tantum; sed etiam Impossibile, ac potius Infinitum est. & c. 13. Impossibilia ad-grediantur. id vero non possumus negare, Cæteros hujus vocis Auc-tores omnes esse Ævi Sequioris; ut Apul. Minuc. Arnob. Macrob. Sulp: Sever. Marcellia. Pru-

dent. &c. Priscis Romanis Quod fieri nequit; fieri non po-dest, ut: &c.

Impositio Propria Notione Plin. 27. 13. sed

Impositio. Vulg. Impositum Ulpian. Fraus, Collusio, Circumscriptio, &c. Cic.

Impositor. Digest. Planus. C. Impotentia Naturalis in K. Inyoeia. III. 2.

Imprægnare. Gyl. Brito. Philip. 606. Implere, Gravidè reddere. Vett.

Impræfentiarum Scioppius (Styl. Hist.) Latio plane ex-minat: quippe quod & Ra-spernetur, & Veteres Gram-matici nullam ejus mentionem cerint: putatq; adeo Luteum Latini Sermoni Ætate bricatum; & ab Indolis Li-riis in Codices, quos descri-bant, receptum fuisse. ut tanta Confidentia non debuit Scioppius illam Locutionem, tam Lutulentam rejicere; & V. Doctis hujus Sæculi vitio ve-re, Catoni, (R. R. 44.) P. nio, (ap. Priscian. 1. 13.) poti, (Hannib. 6.) Tacito, (4. nat. 59.) Apuleio, [qui De-vicibus suum fecit. Cell.] Ul-no, Minucio, Symmacho, donio, & Aliis olim usurpa-

[PERIZON. ad Sanct. 2. Difficile enim creditu est, in Generum Scriptoribus, & multis Codicibus vocem eam ruptam. quare nullum, qui let, culpari. & tamen, ut-rum præferam, facit, quod ante Tacitum, si Catonem cum, paulloq; Juniorem fa-um excepero, in Præsentia [VOSSIIUS de Vitiis Serm. 4.

erte malunt *Puriore* InPræsentia
 dicere, vel In re Præsentī; quam
 ad Usū adhibere, cuius Ratio
 satis reddi potest. [CELLAR.
 Antib. p. 124.] Quamquam æ-
 fert Perizonius, quod Cella-
 rius (in Proleg. Cur. Poster.) ei
 analogiam reclamare tradat, ac
 propterea de ejus Bonitate dubi-
 tat; cum tamen Unam ejus Ra-
 tiōem reddat Sanctius, (2. 3.)
 Nam Ipse, (Annot.) Vossius
 etiam, (4. Vit. Serm. 33.)
 Imprecatio Veteribus abjudica-
 ta Vossius: Cellarius Patro-
 nem advocavit Plinium, 5. 8:
 etiam Senecam, 6. Benef.
 Ciceronis est Exsecratio.
 Imprime videor juvari frigi-
 [Lips. 1. Ep. 81.] Vulgari
 errore lapsus, Imprimis Ad-
 verbum esse credidit; quodq;
 Imprime Latinum esse sciret, for-
 tū a nomine Apprimus;
 et usus Liv. Andron. citante
 Plinio, 7. 7. item Virg. 2. G.
 ex Sententia Servii, & Tur-
 pinii, 29. 26. [Buchn.] solita
 licentia Imprime effinxit. at
 sine Flagitio neq; Pueri ig-
 nare possunt, In primis disen-
 esse. Quod si quis Idem Lip-
 sentendat licuisse, quod Clau-
 Quadrigario, cum Operam
 Imprime fortē a M. Manlio
 etiam dixit: nullo genere id
 dignius esse meminerit; quam
 et Fædus, Prior Bellum ei-
 Claudio in Accusandi casu
 at. Imprimis autem ne-
 am Adverbium esse, vel ex
 Ciceronis pro Font. 31. in-
 potest. [Sciop.]
 Impropius, Quintil. 8. 2. In-
 Liv. 24. 34. 26. 16. In-
 Cic.

2. Impropiū. Fab. Axi-
 egypt. Cic. (Voss.) Impropietas.
 Gell. 1. 22.

Impuber dicere præcipiunt, prop-
 ter illud Ciceronis in Caton. Fi-
 lium ejus Impuberem &c. sane
 Impuber non puto dici: Impu-
 bis est Plinii, 23. 7. Impubes O-
 vidii, 2. Fast. [Voss.]

Imputare, quamvis improbet
 Scioppius, cum & Porcii Catonis
 sit, (in Fragm.) & Ovidii,
 (6. Ep. 102.) atq; præter illos,
 etiam Taciti, (Agric. 27.) Sene-
 cæ, (Ep. 8.) Plinii, (9. Ep. 13.)
 Curtii, (7. l. 19.) Petronii, Al-
 conii, Quintiliani: Reperit, ni-
 si Superstitiosus, Nemo.

2. Imputare Suetonio, Tacito,
 Juvenali, Plinio, Quintiliano, &
 Aliis Scriptoribus Inferioris ævi,
 valet Postulare aliquid Gratia
 apponi sibi. [Cassaubon.] &
 Phædrus jam cum Tiberii tem-
 pore 1. 23. noli, inquit, Im-
 putare vanum Beneficium mihi.
 [Cellar.]

3. Imputavit etiam, quod non
 Laqueo Strangularam, in Ge-
 monias abjecerit. [Suet. Tib.
 53. (sim. Plin. Paneg. 21. Ta-
 cit. l. H. 38, 55, 71. II. 21.
 60, 85. III. 86. V. 24. &c.)
 Jactavitq;, quod non Laqueo
 Strangulata, neq; in Gemonias
 projecta foret. [Tacit. 6. A. 25.
 4.] hinc videtur Exquisite posse
 Elici Vix verbi

Imputare; sc. loco Beneficii
 ducere; seq; de eo, quod fecit,
 & contulit, Jactare; quasi in eo
 Obnoxium alterum fecerit, atq;
 ad referendum Gratiā Obstric-
 tum. [Buchn.] neq; Aliud Ver-
 bum Ea Vi reperies. [Lips. ad
 Tac. p. 392.]

Imputare.

4. Imputare. Senec. [Benef. Ministerium est Servi : quem Conditio sua eo loco posuit ; ut nihil eorum, quæ præstat, Impu- get Superiori.] Obijcere, Expro- brare, &c. Cic. — nisi si Com- modius interpreter.

5. Imputare, (Juvenal. 5. 14. Senec. 3. Ir. 42. & Ep. 8. & 73.) Expensum ferre. Cic.

6. Imputare. Tacit. Agric. 27. & 36. Tribuere, Adscribere, Adsignare. Cic.

IN Abscondito. In Occulto. [Buchl.]

2. In Corpore esse. Sulp. Sev. Vivere. Latin.

3. In Extremis esse, Vulg. A- nimam agere. Lat.

4. In Infinitum ne abeamus. Plin. 17. 25. Siccatus durefcit ad Infinitum. 13. 9... ne Infinite feratur, ut Flumen, Oratio. Cic. Or. 228. Materia Infinite Seca- ri, ac Dividi potest. 1. Acad. 27.

5. In Nomine meo prodierat Oratiuncula. Lips. 4. Ep. 68. (Hetrusc.) meo Nomine per- scripta. Sciop. (Latin.)

6. In Oculis in Sum.

7. In Omnes partes versare. vid. Agitare.

8. In Omni Subjectione.] De- mississime. Cic. Subiectissime. Cæf.

9. In Specie.] Speciatim, Si- gillatim.

10. In Tantum, ut. Colum. 1.

8. Senec. 3. 24. Plin. 34: 12.

10. 10: 53. Ufq; eo, ut. Cic.

Inacesco. Apul. 5. p. 163.

Elm. Exacesco. Colum. 12. 17.

Peracesco. Plant. Bacc. 5. 1: 23.

Aceo. Cat. 148. Acesco. Hor.

1. Ep. 2. 54. Coacesco. Cic.

Inadvertentia. Barb. Incon- siderantia — — ario. Latin.

Inæqualis. Mart. 1. 51. Plin.

7. 51. Inæquabilis. Cic. Part. O. 12.

In Aeternum dixisse Verere non est Dubium. sed & in om- nem Aeternitatem eos dixisse haud negaverim ; quod sciam sum Ciceronem dicere ab, in, & omni Aeternitate : an Veterum Negationibus faciendis hujusmodi Locutiones usurparint ; dixerint ab æterno hoc non est factum, pro, nunquam hoc est factum itemq; in omnem æternitatem hoc non fiet, pro, nunquam hoc fiet ; illud est quod Dubitamus Hebræos tali modo Negationem formare notum est. atq; eum lo- quendi modum Scriptores Novi Testamenti ex Literatura Hebraica, quæ & vernacula ipsorum fuit, hauserunt. ut 1. Cor. 8. 1. Joan. 11: 32, 26. 10: 28. 8. 8: 51. &c. Qui autem voluit aliquid Commentari vel ei non sic scribendum : sed quod ipse potius ipsius, quæ scribit, lingua, sequendus erit. [Voss.]

Inanimatus siue Latinè inanimatus atq; adeo etiam Ciceronianè non convenit inter P. Manutium qui eo uti non dubitat ; & Lambinum, qui ait, Usus est lingua Latina pervincere, dicendum esse Ioanima, non Ioanimus. [Voss.] Ceterum, Manutio, Accuratissimo, tutius creditur quam Lambino, qui, quod Oscitanter scripserit, apud Scipionem, Aliosq; non raro Vaporem at non dicimus, inquit, in mare, ergo nec Inanimata. id Officit ? non dicimus Inanimata derare ; & Ciceronis tamen Inconsiderata Cupiditas : m- cruentare ; & Taciti est

for Incrue- re ; & O- ara : non- silliani : ef- quid ? quos- Gruter. Ioanire. nire. Cic. Inanis (Cic.) Fa- Incantan- Canrio. Ch- Incentivi- Antiquum- — Subs- non, ut mu- Plinii Con- uam Orat- M. dedicavi- ni, Ep. 2, 9. Ammian- apoth. v, 9- Incentor. id, Litigati- Incertitud- Ciceroni usur- amen ait H-) ut apud- em censeam- Certitudo. Incessabilis- 7. 1. H- Martian. Cap- don. 8. 11. quad, etiam- des, contr- pispini Indicer- amissione : Incessus in- Incidenter- transcurfu, & Incidere in- dere. Inclination v-

I. Plin.

Part. O

Verere

y in con

s dicitur

sciam

b, in, e

n Veter

buju/m

dixerim

est factu

t factum

ternitate

quam h

Dubitam

Negativ

q; cum

tores Ne

ratu

macula

Cor. 8.

o: 28.

autem

ntari ve

: sed G

scribit,

[Voss]

Latin

ceroniat

. Manu

itat; &

Usum

re, dicit

Ioanin

Manutio

tius cred

ni, quod

apud S

for Incrucatus: non Incomita-
re; & Ovidii est Virtus Incomi-
tata: non Inaffectare; & Quin-
tiliani est Inaffectata Oratio.
Quid? quod & legatur Ioanimare
in Gruter. Inscript. [Borr.]
Ioanire. Plin. 20. 3. Exina-
ire. Cic.

Ioanis (Cato Distich.) Gloria
(Cic.) Falsa.

Incantamentum. Plin. 28. 2.
Cantio. Cic.

Incitum — Adject. oppido
Antiquum est. Varr. 1. R. R.

Incitum — Subst. pro Incitamentum,
non, ut multa Lexica producit,

Plinii Consularis, & Auguri est;
sed Recentioris Panegyrista, qui

nam Orationem Constantino
dedicavit. Præterea Hierony-

ni, Ep. 2, & 10. Symmachi, 5.
Ammiani, 14. 1. Prudentii,

apoth. v. 932. [Cellar.]

Incitor. Ammian. 15. 1.
Incitor. Papin. Litigiosus. O-

vid. Litigator. Cic.

Incertitudo, tantum abest, ut
Ciceroni usurpatum putem; (quod

amen ait H. Stephan. Expofit.

) ut apud Classicorum nemi-
nem censeam reperiri. [Voss.] v.

Certitudo.

Incessabiliter. Cyprian. 73. O-

vid. 7. 1. Hieron. 128. etiam

Artian. Cap. 9. — Incessanter.

Idon. 8. 11. Leg. 10. Cod. de

quod, etiam Ovid. si Littletono

des, contra Locupletissimum

ispini Indicem.] Sine Mora, In-

missione: Assidue, Perpetuo.

Incestus in Adulterium.

Incidenter-taliter.] Obiter, in

est; Cæli Inclinationes, quæ
Græci Κλίμας dicunt. Vi-
truv. 1. 1. sic Gell. 14. 1. &
Colum. 3. 1. omni paene Regi-
one, & omni Declinatione mun-
d.] vel (2) Revolutio, quam
vocant, in Rep. [Cic. Minimis
Momentis Maximæ Inclinationes
temporum fiunt. 5. Phil. 26.
&c.] vel etiam (3) Propensio,
& Proclivitas; si Voluntas ad-
jungatur. sic, Inclinatione Vo-
luntatis propendere in aliquem.
Cic. 2. Or. 129.] tamen

Inclinatus ad Causam Plebis.

Liv. 3. Inclinatio ad Pacem
animus. Id. Ciceroni est Pro-

pensus, Proclivis, &c.

Incanis. Plaut. Cas. 4. 1. 18.

Incanatus. Id. sæpe: Cat. 156.

Incogitabile. Vulg. non cadens
in Cogitationem. Cic.

2. Incogitabilem, Cæcum, Ex-

cordem scio me fuisse. Plaut.

Mil. 2. 6. 63. ni fuisset Inco-

gitans. Ter. Phorm. 1. 3. 3. In-

cogitato animo. Plaut. Bac. 4.

3. 1. Inconsiderans, Inconside-

ratus, Inconsultus, Præcept, Te-

merarius, &c. Cic.

Incogitanter. Vulg. Inconsul-

to. 3. Heren. 8. Inconsulte, In-

considerate, Temere. Cic.

Incogitatio. Vulg. Incogitan-

tia. Plaut. Merc. Pr. 27. Incon-

sulta Ratio; sive, ut Gravissimo

verbo utar, Temeritas. Cic. pro

R. P. 2. v. in Inconsideratio.

Incommodare aliquem. Thuan.

Hist. 10. alicui. Ter. And. 1. 1.

124.

Incommoditas. Plaut. Incom-

modatio. Cic. sic [Littletonus.]

Incommodatio Ciceroni (1. Att.

17.) tribuit Nizolius: ad Libri

habent, in ista Incommoditate.

7 2

hec

hæc [Buchnerus.] *Iterum Incommoditas abjudicat* Ciceroni [Vossius:] *in Contextum recepit* [Grævius:] *Incommodatione in Variantes Lectiones rejecta. nec Immerito; quando, Hoc, cujus sit, non Liqueat: Illud Ciceronis Aequales* (Liv. 10. Ter. And. 3. 3. 35. Plant. Mil. 3. 1. 48. &c.) *usurpaverint.*

Inclusa Epistola Latinis dicitur, quam quis suæ, sive Epistolæ, sive Orationi totidem verbis interponit. sic Cic. pape Orationem in Epistolam Inclusi. & illud Includam Orationi meæ. Sed Lipsius hac formula id volebat dicere, quod est in his Ciceronis verbis: Fasciculus, quo illam Epistolam conjeceram. ex illo Libello, qui in Epistolam conjectus est. eas Epistolas in eum fasciculum velim addas. ad eum de te diligenter scripsi; eamq; Epistolam cum hac Conjuxi. verum hæc nimis Tulliana Lipsio visa sunt. itaq; alio loco (4. Ep. 12.) Impositam Epistolam dicere maluit; minime tamen Probatibus iis, qui, Aes Lupino quid interfit, judicare possunt. [Sciop. S. H. 110.]

Incomprehensus. Laëtant. Incomprehensibilis. Cels. Col. Pr. 10. Mens Simplex, nulla re adjuncta, fugere Intelligentia nostra vim, ac Notionem videtur. Cic. 1. N. D. 26.

Incongrue. Augustin. Cassiod. Incongruus. Apul. 3. Veget. 2. 19. Symmach. 4. 8. v. in Congruus.

Inconsideranter. Dig. Inconsiderate. Cic.

Inconsideratio, auctore Littletono, Ciceronis est: Vossius, non refragante Borrichio, condemnat:

nec invenio Ego (inquit Cellarius) majorem, quam Salvianus auctoritatem; qui prope finem 1. de Gub. Dei scripsit: qui sola mentis Inconsideratione peccant. — Inconsiderantia si Ciceronis (3. Q. F. 9.) non esset, certe Suetonii est, (Claud. 39. 1.) Inter Cetera in eo mirati sunt Hermines, & Oblivionem, & Inconsiderantiam; vel, ut Græce dicam, Μετανοειαν, & Ἀβλυσίαν. V. in In cogitatio.

Inconsolabiliter. Chron. Cassiod. Insolabiliter. Hor. 1. Ep. 14.

Inconspicuus. Flor. 4. 2. 6. Ignobilis, Inglorius, Inhonoretus, Inhonestus. Cic.

2. Inconspicuus. Barb. Caccin. Lat. v. in Invisibilis.

Inconspicuos. Sil. 11. 28. Inconspicuos. Cic.

Inconveniens. Cassius ap. Cic. 12. Fam. 13. Incommodum, Aliud. Cic.

Inconvenienter. Barb. no. Convienter. Lat.

Incorporare. Solin. 35. [Salmast. 22.] Concorporare. Plin. 22. 24. in unum Corpus conficere, redigere. Cic.

Incorporeus in Κατανοεῖται. 2. ω.

Incorrigibilis Alb. Aquen. 11. Inemendabilis. Senec. 3. 41. Quintil. Inst. 1. extr. Inemendabilis hominem, Mettium Festum Livius (1. 28.) Eleganter describit: nunc quoniam tuum Insanabile ingenium est...

Incredulitas Apuleio (1. N. 1.) usitatum, Theologis Singulare quid significat, Fidei sc. Salutaris Absentiam, pari modo

Incredulitas

Incredulitas
1. nunc
i. e. c
libet intel
em Specia
simplicite
a Christi
aliam,
188.) dic
dis mihi
[Cellar.]
Incredulus
Incredulæ
9. 4. Inc
nubus, An
ull. — Plin
Nocturn
nunc Fau
bria. Virg
expressiss
culcare in
nubere S
od. 2. 15.)
rtletono pl
radio incun
1. 18. Cog
de Or. 3
Plin. 7. E
Alia ration
nubere.
Incumbit
Defendens
non dicit U
nunc Pleriq
Defensio ab
outanter.
ater. Laë.
nter, Liv.
parabilis. Pro
bilis, Desp
Morbus
lin. 5. Ep. 9.

Incredulus *traſſavit* Oroſius
 1. nunc cum Increduliſ aſtio
 i. e. cum Paganis. tamen
 libet intelligit, aliam notionem,
 em Specialem eſſe; cum Theo-
 ſimpliciter Incredulos vocant,
 a Chriſtianis ſacris abhor-
 d. 39. 1. et; aliam, cum Horatius (Art.
 188.) dicit: quodcumq; O-
 ſis mihi ſic, Incredulus o-
 [Cellar.]
 Incredulus—itas.] *Diffidens-
 ſcrupulus, Dubitatio.* [Buchl.]
 incredula res, & Inaudita.
 9. 4. Incredibiles. Cic.
 cubus. *Auguſtin.* Ephialtes.
 — *Plinius*, nunc Suppreſ-
 em Nocturnam vocat; (27.
 nunc Faunorum in quiete
 bria. *Virgilius* Exquiſite vi-
 expreſſiſſe, 12. *Æ.* 908.
 culcare in Proculcare.
 umbere Studiis *Posteriores*
 (Vopifc. vit. Preb. 23.
 od. 2. 15.) ſcripfere; etiam,
 ditione placet, ipſe Cicero.
 ad incumbere. *Auſtor* ad
 1. 18. Cogitationi. *Auſtor*
 de Or. 3. — Ceris, &
 Plin. 7. Ep. 27. — ve-
 Alia ratione Cicero. vid.
 bere.
 Incumbit alicui Proban-
 Defendendum, inter Ve-
 non dicit *Ulpianus*; (quo-
 nunc *Pleriq;*) ſed Proba-
 Defenſio alicui incumbit.
 [Ant.]
 antanter. *Apul.* 11. In-
 ter. *Laſt.* 6. 12. haud
 anter. *Liv.* 3. 6.
 arabilis. *Proſp. Aquit.* 1. 25.
 bilis, Deſperatus. *Anti-*
 Morbus Inexplicabilis
 lin. 5. Ep. 9. V. in Irreme-

Incus impulſus, *Scalig. Exere.*
 11. Iocus Dura, *Veteres* dixere.
 [Voff. V. S. 9.]

Incuſare in Accuſare.

Indefatigabilis. *Sen.* 2. Ir. 12.
 Infatigabilis. *Id.* Ep. 46. *Plin.*
 28. 19. Acer (ex Cic.) ſupponit
 Voſſius.

Indefinenter minime Latium
 eſſe ſcio: eſſi *Semitarii*, ac de
 Trivio *Literatores*, ejus ſibi Fun-
 dum, & *Auſtorem* faciunt Men-
 doſum *Varronis* Locum. 2. R. R.
 9. [Sciop.] Dubia ergo *Auſtori-*
 tate *Varronis* vix habebimus ma-
 jorem, quam *Vegetii* (1. 26.) &
Equalium. [Cellar.] Latinum
 eſt Continenter; *Aſſidue*; Per-
 petuo; Labore nullam Tempo-
 ris partem Intermiſſo; uno la-
 boris Tenore; Perpetuato La-
 bore; ſine Intermiſſione, Reſpi-
 ratione, Intervallo; nulla labo-
 ris Intercapedine, aut Pauſa.
 [Sciop.]

Indiges, Indigetis (*Prifcian.*
 6.) Romana Urbs Indiges, Ter-
 rarumq; Dea; cui Par eſt nihil,
 nihil Secundum. (*Frontin.* de
Aqued.) [Voſſ. 1. A. . . . 42.
 599.] Divi Indigetis. (*Sil.* 8.)
 Jovem Indigetem appellant.
 (*Liv.* 1.) [Johnſon 79. 187.]
 Indigitem *Æneam*. (*Virg.* 12.
Æ. 794.) [Buchn.]

Indigeſtio, pro Cruditas, *Theo-*
 dorus, Antiquus Medicus, c. 6.
 [Voſſ.]

Indigitare Verbum, quo, ſi
Varronis fragmentum apud No-
 nium excipias, fere ſolè utuntur
 Auſtores Latinitatis Cadentis:
 neq; hi ſepenumero. Hodie tri-
 tum eſt, & pervulgatum; ac vim
 Nominandi, aut Indicandi ha-
 bere creditur. ſed ſubobſcurum,
 quid

quid Vereribus significaverit. Varr. quam Deam solent Indigete. etiam Pontifices. Macro. 1. 17. Virgines Vestales ita Indigent: Apollo Medice, Apollo Paan. in his Vossius interpretatur Invocare. Tertul. de Jej. 16. Precem Indigent, Hostiam Instaurant: quod videtur esse Indicare, ergo Vulgaris Notio Indicare, Nominare, incerta est. nec Origo certior: dum alii a Digitus; alii ab Indigetes deducunt. [Cellar.]

Indignari alicui Insolentius dicitur; cum sit Usitatum. Indignari Ambitionem, Dictum, aut Factum alicujus. Sciop.

Indiscretus in Discretus.

Indispositus. Tacit. 2. H. 68. Indispositus. Senec. Ep. 125. — Confusus, sc. Permixte. Perturbate. CC. Discrete, Dispositae. Cic. 6. Ver. 40.

2. Indispositus. Vulg. Gravior affectus. Cic. 14. Att. 9. Egrotans. 8. 2. &c.

Indivisibilis in Divisibilis.

Indolenter nusquam dictum inveniri; magisq; probem parvo cum Doloris sensu. [Sciop.]

Indubie Dig. Indubitabiliter.

Arnob. 5. Indubitancer. Plin. 18.

11. Indubitatissime. Orosius 3.

extr. Indubitate. Liv. 33. 40.

Proculdubio. Suet. Ner. 3. &

Lucet. Sape. Haud dubie. Liv. innum. Certe; sine ulla Dubitatione. Cic. Arusp. 56. &c.

Indubitabilis. Stat. 11. Theb.

64. Quintil. 4. 1. &

Indubitatus. Plin. 31. 3. pro quo

Indubius Semel dixit Tacitus,

14. 45. Bis Quintilianus, Inst.

5. 13. & Decl. 7. at Sexcenties

Livius, Haud Dubius, mavult

Cicero, Certissimum, Exploratum, quod Dubitationem habet.

Induere (Plin. 28. 4.)

ceos (Cic.) Inducere.

Inducere in Suus.

Indulcare in Dulcare.

Industriose. Suet. vit.

nal. Industriosissime. Cat.

Orig. ap. Charis. 2. Indu-

Cas. 7. G. 60. Industrious.

Illustris. Cic. Dom. 27.

Inebrio Plinianum, (8, 12)

22. 17, 26.) & Poeticum

Vino obruo, Ebrum facio

Ineffabilis pro Inexpli-

(Cic. 10. Att. 2.) usus est

8. p. 204. Elm. alia Sen-

Plin. Praef. 5. Populorum

Oppidorumq; nomina vel

ime sunt Ineffabilia. & 28.

Ineloquens [quod La-

placuit de Opif. c. ult.] non

ro: sed Infans in Dicendo

Parum Disertus, vel Simile.

Inemendabilis. Val. Max.

2. Quinsil. 1. 1. Sen. 3.

Insanabilis. Cic.

Incoarrabilis. Martial.

Plin. 8. 7. & 21. 1. Ina-

Incredibilis, &c. Cic.

2. Inenarrabilis. Sen. 3.

22. Quintil. 11. extr. v. i.

fabilis.

Ineptitudo, pro Inepti-

Obsoletis ponitur, pro

cujusdam Indole, in Bar-

Inexcusabilis. Ovid. 511.

[etiam Cicero, siquid

Littleton.] nihil habens

sationis. Cic.

Inexpertus Bello: Tac.

75. ad Cornutianam.

Contumeliaz Insuetus:

boris: Cas. 7. G. 39.

portanda. 1. C. 78.

1. Inexp

omittere

2. 27. In

acium, 1.

P. 285.

g. Inexper

tes (Cic.)

&c.

Inexputabi

numerus-al

Inextingui

2. Infinitu

osames Li

sed Far

[Sciop.]

ntamis in D

osames Li

care, non su

licitur. [S

osamatus,

Diffamatu

is. Cic.

terni voce

ostri pro I

Diffionis

2. Vossia

pinus, & Bo

abet, quoc

um Propert

Infernos tot

ubi Locos

it esto. qu

alarem Infe

an aliud, qu

Deos, Spiri

ing; fingeba

esse. Borr

alii putat ef

deuto, quoc

uti Borrichi

saltem Infe

palprovas

Nonil Accura

habet, Infe

salmony

2. Inexpertum nihil relinque-
 re. *Curt.* 4. 4. 2. &
 2. 27. Intentatum (*Sen.* ad
 acium, 18.) linquere. *Hor.*
 P. 285.
 3. Inexperta (*Curt.* 6. 7. 9.)
 es (*Cic.*) non Cognita, Spec-
 re, &c.
 4. Inexputabilis. *Colum.* 9. 4.
 numerus-abilis. *Cic.*
 5. Inextinguibile Odium. *Au-*
 6. Infinitum. *Cic.*
 7. Infames Libros Latini non di-
 8. sed Famofos, Ignominio-
 9. [*Sciop.*]
 10. Infamis in Diffamatorius.
 11. Infames Libros in aliquem e-
 12. gare, non sine Infamia Famia-
 13. alia *Sen.* [*Sciop.*]
 14. Infamator pulorum.
 15. Infamia vel.
 16. Infamatus. *Ovid.* 14. *Met.*
 17. Diffamatus. *Id.* 4. 236. In-
 18. fames. *Cic.*
 19. Inferni voce cum utuntur Theo-
 20. nostri pro Inferis; a Purita-
 21. Ditionis Romanae recedunt.
 22. [*Voff.*] Voffo dicam scribunt
 23. Val. *Max.* & *Borrichius.* ille ni-
 24. habet, quod adferat, quam
 25. Propertii 3. El. 28. sunt
 26. Infernos tot millia formosa-
 27. ubi Locos subaudiri con-
 28. it. esto. quid vero hæc ad
 29. Infernum? quidvis
 30. aliud, quam Locos, subau-
 31. Deos, Spiritus, Manes, &
 32. fingebantur in locis in-
 33. esse. *Borrichius* multum
 34. putat esse in *Varronis*
 35. Ovid. 7. deo, quod servavit No-
 36. voce Habere. Verba *Var-*
 37. vel *Borrichius* erat, hæc
 38. saltem Infernus Tenebrosus
 39. Palmyras tenet. Verum
 40. Nonii Accuratissima, Paris.
 41. habet, Infernus Tenebro,
 42. G. 3. 3. 3. ejusq. Editor
 43. 78.

(vir Maximi Ingenii, & Casa-
 dono amicissimus, quem quidam
 Mercerum putant) in *Notis* adfir-
 mat expressisse se Librorum ma-
 nu exaratorum Scripturam. [*Cell.*]

Inferna *Plur.* quod repudiat
Vossius, non approbamus. hic
 enim dicendi modus ex Græcis-
 mo facillime defendi potest.
Solin. c. de Ora Pontic. Specus,
 quem Foraminis cæci profundo ad-
 usq. Inferna aiunt patere. [*Cell-*
lar.]

Infernalis, Aternalis, Perpe-
 tualis æquo animo carebit, qui Ca-
 sti Sermonis Studiosus est; cum
 Elegantiæ, & Probatissima sint
 Inferous, Aternus, Perpetuus.
 [*Cell.*]

Infestare. *Hirt.* 3. Infestum
 habere, 2. *Inv.* 10. facere. 10.
Fam. 31.

Infidelis aliter sumitur, cum
Horat. 16. Ep. 6. ait: Novisq;
 rebus Infidelis Allobrox — aliter
 Christianis absolute notat a Chris-
 to, ejusq. cultu alienatum. [*Cell.*]

Infidelitas *Ciceroni* (pro *Mil.*
 26.) & *Hirtio* (B. G. 23.) Frac-
 tum Fidem, & Perjurium signi-
 ficat: Ecclesiasticis idem est,
 quod, Incredulitas; quod *vid.*
 [*Cell.*]

Infirmiter. *Arnob.* 1. 7. Infir-
 me. *Cic.*

Infirmari.] Aegrotare. Morbo
 affici, affligari.

Inflationis vulgo. Cibis dicitur
 Barbare. at *Ciceronis* est: ce
 faba vescerentur, quod habet
 Inflationem magnam in Cibis. 1.
Diy. [*Voff.*]

Influxus pro Stellarum vi, &
 tactu, viæ alium habet Auctorem,
 quam *Jul. Firmicum*, qui 1. Ast.
 1. dicit; ex Solis, & Stellarum
 Influxibus

Influxibus pendere. quod perinde
Novum videtur, atq; Macrobii
illud, 1. Somn. 12. priusquam
Materialis Influxio in Corpus ve-
nientes animas ebriaret. Tullia-
na hujus materia sunt, 2. Div.
46. ex quo intelligitur, plus Ter-
rarum Situs, quam Luna Tactus,
ad Nascentium valere. c. 47. et
annae urbis Natalis dies ad Vim
Stellarum, & Luna pertinebat?
2. N. D. 15. et is ejus [Solis]
Tactus est; non ut Tepefaciat so-
lum, sed saepe Comburat. Vete-
res, ne quidem in Notione Pri-
migenia, pro Illapsu Fluviorum
in Mare, aut Latum, vocabulum
Influxus agnoverunt. [Cellar.]

Infortunitas. Gell. 6. 1. In-
fortunium. Ter. Adelph. 2. 1. 14.
Adversa Res; Fortuna: Infelici-
tas, &c. Cic.

Infrangibilis. Senec. Infragi-
lis. Plin. Ovid.

Infrascibo pro Suppono, Sub-
scribo non dixero. [Voss.] non
abhorruere tamen Veteres, quem-
admodum ex Gruteri Inscriptioni-
bus liqudum est. [Borr.]

Infrequenteratus. Sidon. 4. 10.
& 9. 15. Intermissus. Cic.

Infrigido displicet pro Refri-
gero. [Voss.] Opportune quidem,
nisi si Fides habenda sit Littleto-
no, qui Valerio tribuit: aut
Dandum aliquid Theodoro, Me-
dico Antiq. qui l. de Diat. c. 1.
Prisana, inquit, Frigida est, &
Infrigidat, & Ventrem constringit.
Sim. c. 2.

Infrunitus Gell. 4. 9. Sen.
3. Benef. 16. & Vit. B. 23. In-
illus, Inlspiens, Fatuus, &c. Cic.

Infucatus, ut Infractus, au-
get Significationem Simplicis. Cic.
3. Or. 25. — verum, & hoc mixta-

vit Posterior Aetas. Arnob.
si Infucata vultis audire, &
aliqua vocis Offentratione deduc-
ta. Similiter Symmach. 4.

Infumbulum non ausim de-
nare; quia, ex Hermolai Bar-
ri sententia, sic apud Plinium
gi possit, 24. 15. ubi Codicum
qui Infundibilum; alii Infur-
bilum. Præterea eo magis di-
sic liceat Fumaria nostra;
Nova liceat Voce uti, in Re Ne-
[Voss.]

Insulatus non modo non Lel-
mibi hætenus apud ullum L-
num scriptorem; [mirum.
eo usi sint, non Sidonius m-
& Prudentius; 4. Hymn.
sed etiam ipse Suetonius, Ca-
27.] sed ne Insulam quidem
proprie loquamur, magis Cor-
Cultui Corporis Sacerdotali
dierno, quam Mitram:
Insula Ornamentum Capitis
rit; & (docente Servio ad
10.) Fascia in modum Diade-
tis formata, dependentibus
indè ab utraq; parte Vittis,
cebo Infalsi & Virgines ci-
fuisse, ex Lucretio; & Be-
ex Virgilio, & Navigia ex L-
quod an conveniat Vestibus
cerdotalibus hodie usurpat,
vis Indicandum relinquo.
rich.]

Insulcire. Sen. Ep. 114.
Tib. 53. Interclire. Cic. Or.

Ingerere. 11. Att. 6.

Ingeniculare in Adgenic-

Ingeniculus. Firm. 8. 17.

gonasis. Cic. 2. N. 108.

Ingens valet Immenus,

μᾶλλον, & plus est,
Magnus. Plaut. Capt. Ige-

gentem, ita dico Magn-
sit. Lucret. 6. Maxima

idit, quif-
ter. Eud-
la Thais n-
perfum ad-
8. air:
lagnas: I-
o auget A-
jus ad Voi-
e Magnum
Ingluvier
mititudine
ndunt. illa
i; ad V-
ec ab Lav-
nat. itaq;
ler, ac Pa-
s dicit Sul-
turnis Sor-
atur quis O-
Ingluvies.
aracitas.
Ingratitud-
Ingurgitare
4. Ingurgita-
Ingurgitati-
4. Ebrieta-
Inhonore
est, quoad
stetit. Fu-
Contemnis
wat. hinc
Inrichius n-
equiore, ut
Inhoneftare.
B. ne cada-
Inhoneftet
propter hoc
alterum
posse) cen-
fequente Pe-
quos incu-
feriati, u-
um est; eti-
rare. Salvi-
neftiare. A-
Ter. Hon-

Arnob.
dire, &
one dedi
ach. 4.
ausim d
olai Bar
Plinium
Codicum
lii Insur
magis di
stra; &
in Re M
non Le
ullum L
mirum.
onius m
Hymn.
onius, C
m quide
agis Cor
cerdotali
itram:
Capitis
servio ad
um Diale
dentibus
re Vittis
irgines c
; & Bo
vigia ex
Vestibus
usurpatio
elinquo.
Ep. 114.
Cic. Or.
6.
Adgenic
irm. 8. 17
N. 108.
mmensu
plus est,
Capr. Ige
co Magn
Maximo
idit, quisq; hac Ingentia fingit.
er. Eut. Magnus vero agere gra
Thais mihi? Ingentes, quem
versum adducens Cicero in Læl.
ait: Satis erat respondere
agnas: Ingentes inquit. sem
auget Assentatio id, quod is,
ad Voluntatem dicitur, vult
Magnum. [Popm.]
Ingluviem, & Illuviem, vocum
similitudine decepti, plerumq; Con
dunt. illa ab Ingluviendo est,
ad Voracitatem pertinet:
ac ab Lavando, eoque Sordes de
nat. itaq; ex Voracitate Imbe
llis, ac Pallidos, Ingluvie Al
dit Sulpitia in Satyr. at a
turnis Sordibus Tacito (6. An.)
itur quis Obsitus Illuvie. [Voss.]
Ingluvies. Ter. Eut. 5. 4. in
racitas.
Ingratitudo in Gratitudo.
Ingurgitare Cibus, Potum.
Ingurgitare.
Ingurgitatio. Firm. 5. 8. Cra
a, Ebrietas. Classici.
Inhonore Verbo vix quisquam
est, quoad Lingua Integritas
stetis. Fulbert demum Ep.
Contemnis Deum, Sanctos In
as. hinc loco illud Vossius,
Borrichius moverunt, suffecto
quiore, ut credunt,
Inhoneflare, nam Ovid. 4. E
8. ne cadat, & multas pal
Inhoneflet Adeptas. at Heinfi
propter hoc ipsum verbum
alterum Adeptas putat sa
posse) cepset hunc versum,
sequente Pentametro, ex iis
quos inculcarunt Homines
feriati. utrumq; ergo Sus
um est; etiam — 3 — De
prare. Salvian. 1. 3. & — 4.
bellare. Arnob.] Dedeco
Ter. Honorem, Glosiam

alicujus Minuere, Infringere. Cic.

Injungere Detrimentum Reip.
Brutus ad Cic. 11. 13. quomo
do Liv. 3. 65. Injuriam Injun
gere, Cas. 8. 77. Servitutem.
sed

2. Injungere Inferiori si quid
velis, &c. Liv. 26. 36. inter
prima Injungo mihi, ut &c.
Plin. 10. Ep. 55. (Simpliciter):
&

3. Injungere Munus: Liv. 3.
35. Onus: Cas. 2. Civ. 18.
Imponere dixit Cic. nam

4. Injungere, nulla in Signifi
catione, quod Permirum, Usplam
us est. vid. Impono. 2.

Injuria in Contumelia.

Injuriare pro Injuriam facere,
inferre. Borrichius aliquid præ
sidii ponit in loco Seneca de
Const. Sap. c. 9. omne fortuitum
circa nos sevit, & Injuriatur,
verum in MSS, non illud Inju
riatur, quod frustra laudant
Lexica, conspicitur; sed aliæ
Literæ monstrose confluentes;
unde Lipsius, etiam Injuria;
Gronovius, & Injuria igitur, En
thymematis forma, conjecturat.
[Cellar.]

Innatissimum usurpavit Basil.
Groning. 7. de Or. 8. pro Innat
um, Infitum, Ingenitum, Inge
neratum, Naturale, Natura tri
butum, &c. Cic. — Alioq; i
sta Tertulliani Sententia; quan
do

2. Innatam dixit Materiam,
pro Eterna: (adv. Valentio.
15.) ut

3. Innatus pro non-Natus fic
tum a Prudentio non fit; uti pi
sum est Vossio. — natum, in
quit, Scimus ab Innato. Apoth.
246.

Inobediens. *Cassiod.* 2. 14.
Vulg. Inf. Inobsequens. *Sen.*
Hyppol. a. 4. v. 1068. Non-O-
 bediens. *Cic.* hinc

Inobedientia apud Theologos
 pervulgatum. cuius in locum ne-
 gantem *Πελοπεγοσι*, Non-obe-
 dientis Culpa, cooptat Vossius:
Plinius Paneg. 18. Contumaci-
 am, & Dedignationem parendi
 dixit, videntur & Imparientia
 dixisse Veteres, ubi quandoq; Im-
 parientia exaratum, nempe ab
 Imparens. *Festus*: Imparentem,
 non Parentem, h. e. Obedien-
 tem.

Inopinabilis. *Gell.* 11. 18: 179.
 Inopinans. *Cas.* 6. 29. Nec-
 opinans. *Cic.*

Inopinanter. *Suet. Tib.* 60.
 Inopinate—d. *Liv.* 26. 6. Nec-
 opinatò. *Cic.* 2. *Att.* 77.

Inopinus. *Virg.* 5. *Æ.* 857.
Plin. Paneg. 30. Nec-opinus.
Stat. 6. *Theb.* 592. Inopinatus.
Cic. nec Opinatus. *Id.* 2. *Off.*
 36.

Inopiosus. *Plaut. Pæn.* 1. 1. 2.
 Inops. *Cic.*

Inordinatim. *Marcellin* 19. 14.
 Inordinate. *Cels.* 3. 3. & 425.
 Confuse, Permixture, Perturbate,
 Sine Ordine. *Cic.*

2. Inordinate pro eo, quod Ci-
 cero Immoderate, plane Rejicien-
 dum est. [Voss.]

Inordinatio admonente Koni-
 gio, deinde Borrichio, deniq;
 Cellario, est Apuleii, in Herm.
 c. 9. quamvis Barbarum pronun-
 ciaverat Vossius. —pro eo fere
 Ordinis Neglectum dicimus;
 Græci *Ἀταξία*; Cicero Con-
 fusionem, Ordinis Perturbationem,
 &c.

Inquam (quo Sermo paulum

Interruptus Continuari apud An-
 tiquos solet) nunc præter morem
 Veterum in usu est, etiam Erudi-
 tissimis quibusq; cum illud Corri-
 gere volunt, quod Perperam ex-
 cidit. at Plautus pro eo, Illu-
 volui dicere. *Mil. Glor.* a. 3.
 sc. 2. & *Mosell.* sc. Melius am-
 & Alibi. [Voss.]

Insalutato Hospite discedere
 Vulgare est; non salutato malum
 vel ne salute quidem dicta. *Cic.*
 ro Græcum prætulit 8. *Att.*
 omnes nos *Ἀπεχθωνήσας* reliquit
 [Voss.] Dandum tamen aliquando
 Tmesii Virgilianæ, 9. *Æ.* 28.
Inq; Salutatam linquo. [Borr.]
 Alia Auctoritas jam mihi non ju-
 petit, quam Hieronymi in V.
 Paulli Erem. cur Insalutatus
 bis? [Cell.]

Insane, & Bene sociantur
 re. Justus tamen Lipsius non
 bitat Insane bene pro Valde
 ne dicere: eoq; nomine vapu-
 ab H. Stephano, lib. de Su-
 Lipsii Latinis. [Voss.] at Lip-
 sum facile defenderit Plautus
 Mil. Gl. 1. 1. ego me illi Ma-
 pio dabo, ni unum Epityrum
 illum edam, Esuriens insane be-
 nec aliter fere aliæ Lingua.
 thenæ. 11. 3. *Μαγνὰς ἀπαι-
 ἰάνους*. Plutarch. *Μαγνὰς ἀπαι-
 ἰνυέιν*. Galli, Furieusement ga-
 Furieusement belle. Quin &
 nostri aliquando. [Borr.]

Insensatus pro sua Prolixitate
 Quintiliano tribuit Littleton
 at Vossius Vulgato tantum Im-
 & Scriptoribus Ecclesiasticis
 Vit. Serm. 3.] imò, [V. S.]
 ubi Falso Suspecta Viudicat,
 riuiculum Pronunciat.

Insensatus. *Vulg.* Extensatus
 te. *Nav.* Sine Sensu, Sine Sap-

Communi Naturæ Sensu carens,
Stupidus, Stipes, &c. Cic.

Insensibilis. in Καλνγοείαι. Γ.
6. a.

Insensibilis. Gell. 17. 10. quo-
modo Lucret. 2. 887. Ex Insensi-

bilibus ni credas Sensibile gigni. — &
Active Laetant. 6. 13. Deorum

Simulachra Insensibilia. quomodo
— Contra Apul. Asclep. 97. Mun-

us, qui dicitur Sensibilis, recep-
tulum est omnium Sensibilium

Insensibilium. — atq; Hac Sententia,
Insensibilis, Prudent. Pass. S. Ro-

mani, 346. Tertul. Anim. 43. &
Æ. 28. Insensibilis, Cassiod. 2. 11.

Insensibiliter. Cic. Sensim,
Sine Sensu. de Senect. 38.

Insensitivus. Barb. Αυσίδις. &
Sensum non habens. La-

et. Communi Sensu plane ca-
re, inquit Horat. 1. Satyr. 3.

Insensibilitas, etsi probe expri-
mitur. Gr. Αυσίδις, dixeris

Stupiditas, vel Stupor. [Voss.]
Inserta non est Emblemata. nam

hoc foret; non quæssit in Se-
ntentia Tiberius (ap. Suet. 71. 2.)

Insensibilis. Εμβλημα Latine dice-
tur. Insertam tamen a P. Sy-

lingua. (hoc versu: Frugalitas In-
sensibilis est Rumoris Boni) dici con-

ferunt [Scaliger, ad Manil. p.
10.] & ex eo [Casaubonus:]

[Salmasius, ad Vopisc.
36. p. 574.] & quidem

[Vossio, in
Exercit. ad Solin.
12.]

Insolite. Poët. (Fab. 10. 7.
21. 19.) Insolito. Cic.

Insimul quisnam ante Stacium,
ante Domitiani Principa-

scripsit, optarem mihi de-
bitum. [Borrich.]

Insimul. Paul. Diacon. 15. Ge-
sta Dei per Francos. p. 63. v. 27,
Collect. Chron. ex Anonymo, qui sub
Alexandro Severo vixit. l. 1. extr.
Flor. Pr. 3. 11. 20. 1. Stat. 1.
Sylv. 6. 36. Cunctim. Apul. 1.
Florid. Junctim. Manil. 4. 467.
Suet. Tib. 9. Simul. Cic.

Insipidus laudatur in Lexico,
& quidem Gellii [6. 1.] Autho-
ritate: contra, simplex Sapidus,
vel Præteritur prorsus, vel Illau-
datum ponitur; unde etiam Vossi-
us illud Obelo notavit. Ego rem
commutatam velim. nam Sapidus
Probum & verus est: (Apic. 9:
10, 11. Apul. 2. M. & 10.) In-
sipidus Veteri Testimonio non facile
probaverim. nam Gellianum nullum
est; quia Libri Meliores habent
Insudidus: non Insipidus, ut
P. Mosellanus invulgaverat. Con-
stantinorum demum Avo J. Fir-
micus 2. 12. Saporem dixit Fal-
sum, & Insipidum. quod, quia
Eleganter compositum est; utcumq;
Toleratur inter Viros Doctos. sed
qui nihil, nisi Probatissimum ad-
miserit, describet idem Saporis
vocabulo. v. g. Nullius Saporis,
Ingusti Saporis; sicut Infirmi
Saporis vinum dixit Columella,
c. 3. de Arbor.

2. Insipidus Tralate Barbaris,
qui Cicero Insipiens, [Cell.]

Insolite Insolenter Quidam Co-
nantur probare ex Gell. 1. 2. ve-
rum Meliores Libri omnes, H.
Stephani, P. Mosellani. Jac. Oi-
selli, & Jac. Proustii habent In-
subide.

Insolubile Beneficium. Senec.
4. quod Pensari, (Cic. 2. Off.
68.) Compensari (Id. Sape.)
nequit.

2. Insolubile. *Quintil.* 5. 9.
Inexplicabile. *Cic.*

Insomnietas. *Vulg.* Insomnia,
2. *Pacuv.* ap. *Non.* *Tuditanus*
ap. *Gell.* 6. 4. *Charis.* 1. *Donat.*
ad. *Ter. Eun.* 2. 1. 13. *Serv.* ad
Virg. 4. *Æ.* 9. *Sallust.* *Catil.*
27. *Plant.* *Merc.* 1. 1. 25. *Cic.*
Senect. 44. ex *Sententia Lambi-*
ni, & Parei. —. *Pervigilium præ-*
fert Menapius, vel Immodera-
tas Vigiliæ, ait enim, Tole-
rabilior paulo Temeritas videat-
ur, Pervigilii Significationem
paulo latius extendere; quam
Barbarum Insomnietatis vocem
usurpare velle.

Insipere in Frontem. *Sen.* 3.
Dr. 38. Exspuere in Os. *Plin.* 7.
23. Despuere in Sinus. *Tibull.*
1. *El.* 5. Consputare quem.
Cic. 2. *Q. F.* 3.

Instabilis. *Plin.* & 2. ad *He-*
ren. 86. Varius, Vagus, Volu-
bilis, Lubricus, Commutabilis,
&c. *Cic.*

Instinctus Natura, Instinctui
Divino, Instinctum Celestem Vul-
go dicunt. at Veteres non usi, nisi
Auferendi Casu; ut Injustu, Per-
missu, Natu, Aliaq;. [*Voss.*]

Instinguere, i. e. Excitare,
Verbum Insigne, Vulgo vix No-
tum, & Multis in Locis Deprava-
tum. Gell. 17. 20: hæc Admo-
nitio Tauri, de Orationis Platoni-
cæ Modulis, non modo non Re-
pressit; sed Instinxit etiam nos
ad Elegantiam Græcæ Orationis
Verbis Latinis affectandam. *A-*
pul. Met. 8. ... quo Dolore
Pellicæus Uxor ejus Instincta
fit, ubi Colvius legit Instincta:
quod verbum non est Latinum.

neg; ut Beroaldus, Instru-
[*Pareus.*]

Institutio pro Instituto. *Cic.*
Att. 14. Sic ego, conservan-
Rationem, Institutionemq; no-
stram, Tutor, ut possim, istan-
a me conglutinatam Concordi-
am. [*Pareus.*]

Instare pro Debito. *vid.* A-
pellare. Admonere.

Instructio. [*Institutio.* *Dis-*
ciplina.

Instrumentatum non dixerit,
cum Græci Organicum. [*Voss.*]
quo verbo Lucretius, Organi-
stam, quem vocant, significat.
2. 112. & 5. 335. *Et, quem*
ta fere Vocalem vocitant, Sal-
Heliconis Organicum nuncupant.
3. 133. Cæsar tamen Scallio
Comm. in *Arist.* 1. de *Plac-*
Vita, inquit, est Actus anima-
Corpore instrumentato, *Natu-*
li. subicitq;: si Monstruosum
bum videatur; ne Armamentu-
tum quidem, neg; Corporatu-
admittatur: Instructum dicitur
sem, ut apud *ICros*; sed *Al-*
qua vox erat.

Insufficiens quæ apud *Poste-*
res inveniri possit non dubito,
vis silent Lexica; cum

Insufficiencia dixerit *Ter-*
an. 1. ad. *Ux.* 4. [*Cellar.*]
Intellectus *Senec.* 3. *Bo-*
Quintil. 1. 11. & 2. 5, & 2.
Intelligentia. *Ck.*

Intelligibile non dixerit
Vulgo; sed, quod sub In-
geotiam cadit: item,
Intelligentia, vel Ratione
prehenditur. [*Voss.*] Eo
usi sunt, non *Terull.* modo
Præeam.) *Aggen. Urbic.*
ment. in Frontin.) *Apul.* (8.)

Amman. (l. 20.) sed etiam
Macrob. (1. Somn. 6.) & Se-
Ep. 124.
Intelligibiliter. Aggen. Intel-
lenter. Cic.
Intendere Opinione[m] pro Au-
tore. Confirmare. Ejus est. Et a
qua, Fabio teste, totus propo-
situm mutatus erat Latinus
sermo; fereq; Deteriora vince-
re. [Sciop.]
Intentio. Fab. 10. 3. Plin. Pa-
tr. 78. Contentio, Voluntas,
Medium. Cic.
Interapedinare. Mart. Ca-
l. Interapedinem, Interval-
lum facere. Vett.
Interfectio. Lamprid. Occisio,
Cic.
Interfluit urbem Fluvius, non
intersecat. nam hoc Verbo Livii,
Curtii uti malim; quam illo
intersecat, quod in Libris ad He-
rod. alia Notione legitur. Flu-
vius enim non secat; sed fluit In-
ter urbem, tamen si Urbem secare
dicitur. [Sciop.]
Interire in Perire.
Interitio. [Et. Argent.] pro In-
teritum; quod a Seneca alicubi
interitum, [Consol. ad Marc.
etiam Tacito. l. 4. & Tra-
jan. ap. Plin. 10. 27.] Quinti-
anus postea sic adinavit; ut
interire ad Fastidium Lectoris u-
tur. [Sciop.]
Interludium Vox Concinnia. non
ini tamen me legere apud Ido-
latinitatis Auctore. [Voss.]
allatam volui; ut discipiant,
Ratione. Eo modo. [Sciop.]
Interlocutores, Ignoto Anti-

quis vocabulo, eos nuncupant;
quos in Dialogis facimus inter
se Colloquentes, ut loquitur Cic.
Cl. 218. Αναλογιστέον certe
Tertullianus (adv. Prax. 5.)
Collocutores dicit. nam

Interloqui (Ter. Heaut. 4. 3.
13.) est. Interpellare; (Cic. r.
Tusc. 16. Cas. 3. B. G. 18.) ac
Mediam Orationem Interrum-
pere. qua sententia

Interloquutionibus usus est
Gell. 14. 2. a consuetudine ICo-
rum, quibus

2. Interloqui dicitur Praetor,
vel Judex; cum quid inter
Cognoscendum pronunciat. Bris-
son. unde

Interloquutoria Sententia est
Præceptum Judicis, in Principio,
aut Medio litis interpositum;
quod ad finiendæ litis Præpara-
tionem Spectat; non etiam Di-
rimit, aut Finit. id est Præjudi-
cium dicitur. & Articulus, &
improprie Sententia, & Satisfac-
toria.

Interne (pro Intrinsecus, [Ca-
lum. 12. 43.] vel Interius, [Cic.
3. Or. 49.]) tribuitur Ausonio,
Burdig. 14. sed Varia est Lectio;
etiam Brevis sit contra legem,
vide qua Grævius ibi (p. 259.)
adnotavit.

Internus Ciceroni tribuit [Lit-
tletonus:] Idoneum Auctorem de-
siderat [Vossius:] Causam hu-
jus vocabuli suscepit [Scioppius:]
sed Infeliciter, quia nihil asse-
rebat, nisi Αναλογιστέον Ex-
ternus: Exulat [Foro Romano:]
tacent fere [Lexica:] nec de
his tantum est, quod conquera-
mur; etiam [in Copioso Taciti
Indice, quem Melchior Freinshe-
mius

mius confecit,] vox hæc Desideratur; qua tamen non *Ipse* modo usus est *lib. 2, 4, & 11.* sæpissime: sed etiam *Senec. Ep. 91, & 95. Plinius, 4, 2: & 6, 24: & 6, 27. & Sallustius in Fragm. 4. Hist.* —Ad Ovidii Testimonium quod attinet, *Ep. 7. v. 113.* ipse [*Borrichius*] dubitat de *Samirata* istius versus, in quo *Hercæas* pro *Internas* legit [*Heinsius.*] De *Ciceronis* loco (*Univ. 13. ex Ignis Externi, atq; Interni communione inter ipsos*—) desperat [*Cellarius*] quia *Libri omnes*, etiam *Aldi 1583*, verba illa omittunt. *Lambinus* minore Characterè apposuerat, ut suo ingenio ex *Platone* Suppleta. quæ tanquam *Tulliana*, eodem, quo *Ciceronis* Verba, Typo expressit *D. Gothofredus*; quod in *Gruteri* quoq; Editione, & qua hanc Sequuntur, factum fuit.

Interpretamentum. *Gell. 5. 18.* Interpretatio. *Cic.*

Interpreto plane est Obsoletum. *quantquam* Interpretasset non resugerit *Ortelius*; ubi *Antiochiam* describit. [*Voss.*]

Interritus. *Ovid. 10. M. 616. Quintil. 1. 3. Imperterritus. Virg. 10. Æ. 770. Intrepidus. Plin. Pr. Impavidus. Liv. 21. 30. Fortis, Animosus, &c. Cic.*

Interfscenium nritur Analogia Postfscenii, isidem ex *Græco, & Latino mixti*, quo *Lucret. 4. 1179.* usus est; dum vitæ Postfscenia Eleganti translatione appellavit Actiones quas celant Homines. [*Cell.*]

Interfistere. *Quintil. Remorari gradum. Plaut. Infistere, Resistere, Consistere, & Commorari, & Sustinere se. Cic.*

Interstitium. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Interterere. *Plin. Quintil.*

5. Intexere. *Cic.*

Interula. *Tertullianum* *Laurens Vossius*; *Apuleium*, *Cellarius*; *Ovidium*, *Littletonus*. *Eadem* est *Subucula* pexæ quæ *Tullius* subest *Tunicæ*, uti *Horat. 1. 1.*

1.

Intimior a Superlativo formatur, quomodo *Proximior*: nulla auctoritate.] *Amicior*, *miliarior*.

Intimius. *Dickins. Pref. De Phœniciff. Penitus. Intime. 1. Q. F. 2.*

Intimare, Verbum, *Buchan. Judice*, *Cadentis Latinitatis*, tat (1) *Intimum* facere. *S. 45. Nilus mari* *Intimatur*. *de Rheno Ammian. 15. 6. Oceani gurgitibus* *Intimatur*.

(2) *Indicare*, *TyweiZev. S. R. 3. quantum Roma profecta*

breviter *Intimabo*, *Vopisc. 12. adde Capitolin. in Verbo* cum *Nota Salmasii: Spartian. Nig. 7. cum Glossa Casauboni*

Intimasse filio ex Livii lib. allegant Lexica quædam, & bricius ad Prudent. Rom.

1110. sed *Fallunt, Decepti* *rione Moguntina Jo. Sche 1519. nam Aldus huic Equi Ed. 1518, & 1520; & benius, 1539; & Grypho 1542; & nostro seculo Gruteri & Gronovius Institisse edunt. [Cell.]*

Intitulare. *Barb. Inscriptio Latin.*

Introitus. *Plaut. Pers. 9. Perplexus. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

Introitus. *Macr. 1. S. S. Tacit. 5. A. 4. 2. Intervallum. Cic.*

I. S. S. Intrinsecus-a-um. Barb. In-
tervallum. prius-erior-estinus. Lat.

Intus, & Intro Loci Adverbia.
Quintil. tamen Intus, & Intro sum
hæcismi sunt. [Quintil. i. 5.]

um laudat, Intro nos vocat Ad sese;
Cellariorum Intus Apud se. [Lucill.]

5. *Eademque*, qui Grammaticæ Rudimen-
ta *non* operantur, ignorant, quod [Ca-
rat. 1. 1.] *Vetustissimus Grammaticus*

Latinic.) *Autorem hujus Vocabuli* Senecam laudat. *Oprarem* vero locum mihi ostendi, qui totum Librum hoc nomine Solicitavi incassum. [Borrich.] *Sequioris igitur ætatis testimonio in hac voce contenti erimus.* Tertul. Apol. 7. Arnob. 2. [Cellar.]

Inverecunde. *Sen. Ep. 114.*
 Quintil. 7. 4. Impudenter. *Cic.*

Invicem. *vid.* Inter.

Invicem in Mutuo.

Invincibilis-iter. *Apul.* Invictus-tè. *Cic.*

Inviolabiliter. *Pet. Bles. In-*
violatæ. Cic.

Inviolandus *Latinum* non est:
[Voss.] Inviolabilis. *Virg. Sil.*
Inviolatus, Sacer, Sacrosanctus.
Cic.

Inavifibilis reprobat [Voffius:]
neq; tamen afpernanda vox ifta,
quæ Scriptoribus non Improbis
fuit in Deliciis. Macrobo. 2. 16.
Arnob. 1. & 2. Laftan. 7. 9.
Prudent. 191. Ipsi Celfo, in Pref.
[Borr. Cell.] certe Elegantius
Cicero, Un. 8. Animus Oculo-
rum effugit Obutrum. & 2. Or.
87. Res Cæcæ, & ab Adfpect-
tus judicio Remotæ. Uno verbo
dixit

Invisus, *Arusp.* 57. quod In-
aspicius, *Anson.* 33. *Ep.* 22:
Inaspectus, *Stat.* 1. *Theb.* 50.

Involuntarium.] *Non-voluntarium.*

Inundatio. *Colum.* 3. 11. *Plin.* 5. 3. 2. 84. 16. 36. Subluvijs. *Apul.* 9. p. 221. *Elm.* Proluvio. *Id. de Mund.* 73. Abluvium. *Laber.* ap. *Gell.* 16. 7. Diluvio. *Cenforin.* 18. Diluvies. *Hor.* 3. *Od.* 29. Diluvium. *Sen.* 3. *Q.* N. 29. *Plin.* 8. 17. Alluvies. *Liv.* 1. 4. Alluvio. *Cic.* 1. *Or.*

173. Eluvies. *Plin.* 2. 82. Eluvio. *Cic. Somn.* 16. Proluvies. *Id.* 1. Q. F. 7. — in Verbis *Aliter*: Inundare *Ciceronis* est, *N. D.* 104. de *Clār.* 316. Diluviare, *Lucret.* 5. 388. Proluere, *Apul. de Mund.* 73. & *Colum.* 2. 18.

Irate. *Col.* 7. 12. Iracunde. *Cic.*

Iratum facere.] *Bilem, Stomachum alicui Movere.*

Ire ex Sole. *vid.* Absum. 5.

Iris. *Virg.* Cur Arcus Species non in Deorum numero reponitur? est enim Pulchra, & ob eam causam, quod Speciem habeat Admirabilem, Thaumante dicitur esse nata. *Cic.* 3. *N. D.* 51.

Irrationabiliter *Ammiani*, 19. 21. *Hieron.* adv. *Lucifer.* 2. [Borr.] & *Tertulliani* est. *ma- lim* sine Ratione, nullam certam ob causam, *Αλόγως*, Male. at Brute longe minus placet; quod, utcumq; *Latium* foret, aliud sonaret. [Voss.]

Irrationalis tritum quidem est in Circulis, ac Diatribis Academicorum: pro eo Cicero utitur Rationis Expers; Ratione Aversus, Remotus: *Alii*, Rationis Inops, Impos. [Laur. *Humfred.* S. de Rat. Interp. p. 602.]

Irrationalis in *Καὶ νυοεία*. I. 6. w.

Irreconciliabilis.] Implacabilis, *Inexpiabilis.* *Cic.*

Irrecuperabilis.] Irreparabilis. *Virg.*

Irregularitas.] Declinatio ab Regula.

Irreligiositas. *Tertul. Apol.* 24. Irreligio. *Apul. Acl.* 91. Impic- tas, &c. *Cic.* sic

Irreligiose. *Arnob.* 1. at Irreligiosius. *Quintil. Decl.* &

Irreligiosum. *Liv.* 5. 11. b Impium, a Religione abhorre &c. *Cic.*

Irremediabilis. *Sen. Ep.* 10 Immedicabilis. *Ovid.* 2. M. 8. *Sil.* 1. 147. *Virg.* 12. 858. fanabilis. *Cic.*

Irremissibilis.] *Inexpiabilis* cui nunquam Condonabitur. *B.*

Irrequietus. *Plin.* 2. 5. In- etus. *Liv.* 1. 46. Laborio Sollicitus, Exercitatus. *Cic.*

Irritamen. *Ovid.* 13. 435. Irritamentum. *Liv.* 30. Irritatio. *Tacit. Germ.* 19. I- cebra. *Cic.*

Ita Vulgo habetur pro Ad- manti Adverbio, quasi res- deat τῶ Non. sed parum E- ditorum eam esse Opinione- *Erasmus* Annot. in *Marth.* pro se adferunt *Terentii* locum *Andr.* 5. 2. S. quid istic tibi goti est? *D. Mihin?* S. Ita.

Ita natura sua est Similitudo Adverbium; atq; Integre hic Ita est, uti dicis. Idem ju- est de loco *Horatii* 5. Sat. ubi *Lambinum* vide. [V]

Quid vero Respondendum istac *Terentii* Eun. 4. 4. pro- Deducta est? *D. Ita.* & de ista rogas *Virgine?* P. [Cell.] — Nec Etiam Re-

dero, nisi quando & Aliud est affirmatum. quemadmodum *pud Plin.* 2. Ep. 6. Erit Libertos? Etiam. non ante- nii Aetatem aliter hac voce existimem. Sed si *Hujus* facere possit auctoritas; si- dum sit, ejus Aetate sic re-

deri solitu-
mare aliqu-
Ep. 13, leg-
quam, v-
multum j-
sermo Ro-
Iterum
in Vicissit-
g. Iteru-
unde Veter-
orum
Itinerarii
in Comm-
Itinerarii
est Ince-
Agrar. p-
Itinerari-
Itinerari-
Itinerari-
Titulus sup-
Bartolom-
Jubeo ei-
diores, qu-
ornelio T-
um dixit:
boico iussu-
4. 72. Tr-
erat modic-
tquam ei-
um populus
eis Legati
qui Iulianu-
Armigero
lit. Acon. in
Cic. 9. At-
ella mihi j-
gitationes
Cui prim-
gistratus c-
[Voss.] in Cu-
[Freinshe-
corrigit [Gr-
laeoca sit Lo-
um ea tot

1. at
til. Deel.
5. 11. b
abhorre
n. Ep. 11
2. M. 8
858.
Inexpiabi
bitur. B
2. 5. Inc
Laborio
tus. Cic.
13. A
Liv. 30
m. 19. I
r pro Ac
quasi res
parum B
Opinionem
March. 5
ntici locum
istic tibi
? S. Ita.
Similitu
ntegre hie
Idem ju
5. Sat.
vide. [V
ondendum
4. 4. pro
ta. & u
ine? P.
Etiam Re
& Aliud
ernadmod
6. Eit
non ante
hac voce
fi Hujus
otitas; f
ate sic re

deri solitum a Quibuscunq; affir-
mare aliquid volentibus. nam 4.
Ep. 13, legas: *Hic ego, Studes?*
quam, respondis, *Etiam.* sed
multum jam cum Degenerat
erno Romanus. [Voss.]
Iterum *Vulgata* consuetudine
Vicissim *perperam* usurpatur.
g. Iterum alicui Gratificari:
id Veteribus significet, Vid.
Iterum
Itinerarii *Samus Lampridii*
it in *Commend.* c. 9. sed
Itinerarium *Subst.* Auctorita-
est Incertæ. *Auctor* Incert.
i *Agrar.* p. 148. *Ed. Gaf.* Ter-
mini Itinerarii. adde *Rigaltii*
lossam. *Numatiani* quidem *Poe-*
Itinerarium inscribitur; sed
titulus suspectus est *Commenta-*
i *Bartio.* [Cellar.]
Jubeo tibi negant posse dici
minores, qui si hic intelligerent:
ornello *Tacito* assentirentur;
um dixit: 13. 15. ubi *Bri-*
nico jussit, &c. [Sanctius.]
4. 72. *Triburum* eis *Brutus*
erat modicum. *Sall. Jug.* 48.
quam ei provinciam *Numi-*
um *populus* jussit. *Liv.* 42. 43.
eis *Legati* ... *Chalcidem* se
qui jusserunt [Perizon.] *Curt.*
Armigero *Lanceam* ei dare
it. *Acon.* in *Ver.* 3. *Sylla* mihi
it. *Cic.* 9. *Att.* 15. Hæ literæ *Do-*
ellæ mihi jubent ad *Pristinas*
itationes reverti. *Liv.* 42.
Cui primo quoq; tempore
gistratus creare jussum erat.
[*Prop.*] in *Curtio* 7. 1. 18. dis-
[*Freinshemius*.] *Livii* lo-
corrigit [Gronovius.] tanquam
oloea sit *Locutio*, sed tamen
um ea tot exemplis a *San-*

tio, *Scioppio*, *Perizonio* probata
jam sit; non putem eam temere
proscribendam, omniaq; istæ
loca *Conjecturis* sollicitanda.
utroq; *Gracimum* esse *Posterior*
ris ævi, quam *Aurci* *Sæculi* scrip-
toribus familiariorē censeat
[*Magnus Vossius*.] cujus a *Sen-*
tentia discedere religio est [Cel-
lario.]

2. Jubeo te ut hoc facias, non
Latinum esse censeat [Vossius. 7.
Art. Gram. 36.] *Cretin* quidem
verbum hoc cum *Accusativo* *Per-*
sonæ jungitur; sed accedit [3.]
Infinitivus quocum convenit, ut
Jussit te *Ire*, *Loqui*, *Scribere*,
&c. [4.] *Etiam* *Infinitivus* in-
terdum (α) intelligitur a [Liv. 1.
22. *Tullum* *Hostilium* (creari) *Re-*
gem *populus* jussit] aut (α) αὐτὸ
καὶ ἄλλοις Reperitur. (*Cic.* 13. *Fam.*
26. quod quo minori *Dubitati-*
one *Facere* possis, *Literas* ad te
a *M. Lepido* consule; non quæ
te aliquid *Juberent* (facere;) *sed*
&c. adde *Sallust.* *Jug.* c. 73.
extr. & 88, init.) —Ergo *Ac-*
cusativus *Personæ* huic verbo non
congruit? *Oppido* *Rarum* illud
Suetonii est *Vesp.* 23. *Nunciantes*
Legatos, decretam sibi *Statuam*,
Jussit, ut continuo ponerent. [Cell.]
similiter *Plaut.* *Stich.* 2. 3. 71.
Jube *Famulos*, rem *Divinam* mihi
apparent. —An vero *Accusati-*
vus *Rei* congruentior? certe

5. *Jubere* *Prandia* [inquit *Ca-*
sauconus ad *Spartian.* *Get.* 5.]
pro *Imperare*, & *Parari* *Jubere*,
Recentioris est *Latinitatis*. seu
potius, in *His*, & *Hujusmodi* *Lo-*
cutionibus recitetur (ut supra
monuimus) *Infinitivus*.

B b

4. Jubere

4. Jubere ut, *Posteriori Sacu-*
lo Frequens est Locutio, *Lam-*
prid. Heliog. 13. Jussit, ut *Tru-*
cidaretur. Spartian. Nig. 10.
Jussit, ne in *Zonis* milites *num-*
mos portarent, *nec desunt Exem-*
pla ex Trajani Aevi. Tacit. 11.
22. Jussitq; ut *Britannicus*, &
Octavia in *Complexum Patris*
pergerent. & Antiquior, & Pu-
rioris Aevi, T. Liv. 32. 16 Jussit,
ut *Euboeam* peterent. qui vero,
Alibi passim, & *Ceteri Antiqui*
fere *Omnes Infinitivum* subjiciunt,
plerumq; *Passivum*; *quoniam*
Activum etiam laudavit in *Lex.*
Crit. Pareus.

Judex in Arbitr.

Jugum in Aux.

Juramentum *Cadentis Latini-*
tatis. in Foro Romano, & Seneca,
& Ulpiano tribuitur. *primum* *Fal-*
sum, posterius *Suspectum* esse
Critici ostenderunt. nam in (1)
Seneca, 2. Clem. 1. non *Jura-*
mentum faciunt; sed vel *Jurent*,
vel *Jurarent* legunt *Muretus,*
Lipsius, Gronovius. (2) *Ulpiani*
purioribus verbis vocem hanc a
Triboniano insertam credunt *Doc-*
tiores; quia tam hoc ipso, (*Leg.*
34. §. 5.) cum aliis in *Locis,*
Vett. Icti constanter *Jusjurand-*
um vocant. vix ergo *Auctoritas*
major supererit, quam *Ammiani*
21. 9. & 24. 2. Sulp. Sev. 1. 8.
Hieron. Quæst. in 1. Paralip. 4.
[*Cellar.*]

Jurans *lego* apud *Ovid. Ep.*
Cydippes: non ego *Juravi*; *le-*
gi *Jurantia* verba. sed *Epistola*
ea non sapit *Ovidium.* sane *Ju-*
dices, non Jurantes; sed *Juratos*
dixero. [Voss.]

Jurare certa Forma. *vid.*
Concipio. 3.

Jureconsultus dici negant *Mul-*
sed usus eo Cicero pro Mur. 27. 28
29. quoniam Lambinus hic male
Jurisc. Natq; ita etiam sit in Edit.
Stephani, 1543. sed Aliter, &
MSSci, & Omnes Edd. & quod
caput, Charisium sic legisse con-
stat, 1. de Analog. Alterum in
terea Usitatum, etiam Cicero
& sic Hor. Art. P. Con-
tus Furi, & AHor. ut B
diculus sit Quidam, cui Jur
consultus Semper in Ore,
Scriptis. nempe Tanti hoc ill
ut *Mirifice* sibi isto place
[Voss.]

Jurisperitus *Rarius* dicitur
Jurisconsultus *Frequentius.*
trumq; Bonum. [Pareus.]

Juribus dixit *Ulpianus, ad*
dict. l. 27. [Voss. 4. A. G. 4.]
sim.

Jurum, *Cat. 7. Orig. ap.*
sipat. 1. Jurium, Plaut. Epid.
4. 90. Jurum tamen, potius
endum; quam Jurium: [Id.
An. 14.] Tutissimum autem
troq; abstinere; quia Utrum
Insolens. [Id. in Indice.]

Justitiam Petere pro *Expe-*
Poenas. V.

Jus Prosequar, aut *Uterio-*
Processus faciam; ita *Legi-*
loquuntur: Jus Persequar
runt Terentius (Adelph. 2. 1.)
& Cicero. [Menap. 64.]

Justificus *Catullum* habet
torem, Argon. extr. Omnia
da, nefanda malo permista fu-
Justificam nobis mentem au-
Deorum. — Reliqua Conju-
uti Sententiam; sic Orig
Ecclesiae acceptam referunt.

Juvarunt, & *Adjuvarunt*
Scallgeri, agitavit Scioppini,
pobol. 182.

Juxta

Hieron. E

Oratorem

leges. I

ia. Juxta

deo. Salu

ni nostri I

Confue

ad Cat.)

Mure

ita In

An

endi ratio

modo; ver

q; ad N

ultum co

4. 9.) Ni

ego arbi

mem Do

ex Sen

cum Var

ABILI

tatis est.

22: 20. 2

Veteres

abricus, In

Cell.]

Labili Mem

4. Madida.

Labium. T

brum. Lab

Laborare T

occurrit m

terit, & A

zest, 232.)

tem: Angu

aduntur omo

Labor. tus. I

Juxta Prophetam Zachariam.
 Hieron. Ep. 2. Juxta inclytum
 Oratorem, Silent inter Arma
 Leges. Id. Ep. 82. fim. So-
 luter, Juxta Responsum datum a
 Deo. Salvian. 6. Juxta Domi-
 nostri Dictum. sic Prava vul-
 Consuetudine Jos. Scalig. (not.
 Ciceron. Cat.) Lipfius, (2. Phys. Stoic.
 Muretus, (5. V. L. 6.) Alii.
 ita Indies invalefcit in Citan-
 Auctoribus Corrupta hac Scri-
 Ore, rati ratio: ut non a Tyronibus
 hoc illud; verum Doctiffimis qui-
 placeat; ad Nauseam Inculcetur. nec
 eorum eos juvat hoc Gellii:
 (4. 9.) Nigidius Figulus, homo,
 ego arbitror, Juxta M. Var-
 mem Doctiffimus. non enim va-
 nus, ad ex Sententia Varronis; sed
 A. G. 4. cum Varrone, five Conjunctim

cum eo. nam Varro, & Nigidius
 Romani generis Doctiffimi, &
 Culmina fuere Humanitatis, ut
 Idem ait 4. 16. & 19. 14. —
 Pro Juxta Secundum dicere pra-
 cipiunt [Voffius, & Cellarius.]
 v. g. Secundum Horatium, &c.
 cujus Ego Locutionis Idoneum
 Auctorem Desidero; nisi si quid
 Praefidii fit in isto Terentii, Eun.
 5. 8. 59. postquam eis Mores o-
 stendi tuos, Et collaudavi secun-
 dum Facla, & Virtutes tuas;
 Impetravi. — Tutius certe
 dixeris, & ad Veterum Exem-
 plum Accommodatus, Teste
 Catone, De Sententia Varronis, Ex
 Sententia Ciceronis, & (quod Li-
 vius 36. 19. habet) Auctore Po-
 lybio,

L.

ABILIS Labantis Latini-
 tatis est. Arnob. 2. Ammi-
 22: 20. 27: 23. Cassiod. 2.
 Veteres Romani Inconstans,
 fabricus, Imbecillus, dixerunt.
 Cell.]
 Labili Memoria.] Debili, Infirm-
 & Madida. [Voff.]
 Labium. Ter. Eun. 2. 3. 44.
 Labrum. Labellum. Cic.
 Laborare Temporis angustia,
 occurrit nunc, equis Veterum
 fuerit, & A. Schotto (3. Tull.
 232.) displicet: Cicero
 tem: Angustiis Temporis Ex-
 oduntur omnes. 3. Ver. [Voff.]
 Labor tus. Virg. I. A. 639.

Martial. 4. 33. Elaboratus:
 Praclaro opere, Magnificis O-
 peribus factus, effectus; exaltatus;
 pictus; &c. Cic.

Lacruma scripsere, manifestiore
 Originis indicio, a Δάκρυον: post
 Lacryma, [Dausq. 2. 177.] sine
 adspiratione, & cum y [Manut. 473.
 Veteres autem Nostri h. literam
 (sive illam Spiritum, magis, quam
 Literam dici oportet) inferebant
 plerisq; vocibus verborum firman-
 dis roborandisq; ut sonus earum
 esset viridior vegetiorq; atq; id vi-
 dentur fecisse studio & exem-
 plo linguae Atticae. satis enim no-
 tum est Atticos Ἰχῶνα, multa

iridem alia, citra morem gentium Græciæ caterarum, inspirantis primæ literæ dixisse. sic Lachrymas, sic Sepulchrum, sic Ahenum, sic Vehemens, sic Incheare, sic Helluari, sic Hallucinari, sic Honera, sic Honustum dixerunt. in his enim verbis omnibus, Litteræ, seu Spiritus istius nulla ratio visa est; nisi ut Firmitas, & Vigor vocis, quasi quibusdam Nervis additis, intenderetur. [Gell. 2. 3.]

Lacrymabiliter. Bles. Lacrymose. Plin. cum Lacrymis. Cic.

Lacticium, quamvis reprobat Hermolaus Barbarus, Vossius, illiusq; Censores; auctorem habet Apicium, 7. 11. pro eo Opus Lactarium appellat, non Lamprius modo; sed etiam, Purissimus Scriptor, Corn. Celsus. [Cell.]

Læratio. Augusti. Lætitia. Vett. Lætitudo. Accius.

Lævitas in Laxitas.

Laniena. Apul. Laniatio. Senec. 2. Clem. 4. Caedes. Cic. Laniatus. 1. Tusc. 104. aut, si qua sunt Atrociora Vocabula, quibus in hominum Oculis collocar

2. Laniena Parisiensis, an. 1572. cum ipsorum potius Parisiorum Lutetia

3. Laniena dicenda esset, (cum Plauto, Epid. 2. 2. 15.) vel Laniarium, (cum Varrone, 2. R. R. 4.) vel Laniatorium, (cum Vet. Gloss.) vel Taberna Laniena; (quod Varro tribuit Scalliger in Catalectis.)

Laniò. Paull. 1. 18. ff. de instruct. Petronii Fragm. Trugurium. [Borr.] Lanius. Vett.

Lapidicina malim scribere, quam Lapidicina; cum a Cædeh-

dis Lapidibus dicatur, ut Varro, 7. L. 1. Libb. Vett. Lapp. [Manut. sim. Voss.] Corruptus est Plinius 36. 7. Pleriq; Libris: Recentissimè vero Harduinus Emendate nupè Lapidinis vulgavit. [Cell.]

Lapidatio, & Lapidator Ciceronis sunt. a verbo tamen, quod illius Religio fuit, se abstinent proq;

Lapidare (quod Quintilianus est, 8. 2.) Lapidibus appetere percutere, ejicere; & Lapidare jacere dixit.

Largiflue—fice. Vulg. Largiter. Plant. Rud. 4. 4. 139. 5. 2. 28. Large, Effuse, Prolixè &c. Cic.

Largificus. Lucret. 2. 62. Largus, Prolixus. &c. Cic.

Larva. Hor. 1. Sat. 5. 6. Persona. Cic. 2. Or. 193.

Lascivire. Poët. (Sen. Ep. 56.) Luxuria diffuere. Luxuriose vivere. Cic.

Lascivitas. Firmic. 1. 1. Lascivia. Latt.

Lassare. Poët. (Sen. Ep. 8. Plin. 3. 9.) Delassare. Martialis. 10. 3. Hor. 1. S. 1. 14. Fatigare, Defatigare; Languescere. Cic.

Lateraliter. Pseudo-Ovid. Latere. Latt.

Latere cum 1. Dativo. Cic. p. Red. 6. 1. Catil. 6. Varr. 8. L. 1. Plaut. Trin. 4. 2. 81. Lucan. 1. 4. Lucret. 3. 280.

2. Accusativo. Valer. Flac. 609. Ovid. 3. Fast. 361. Virg. 1. Æ. 130. Justin. 31. 2. Plaut. 2. 20. Varr. 1. R. R. 40. pro Sull. 33.

Ergo:

1. Gif:

2. Late:

3. non

4. Sciop:

5. Latiou:

6. det me.

7. Utrum

8. Substant

9. nec al

10. monem,

11. nem Sign

12. ere aliud

13. nequit

14. Apertai

15. gerna sit ej

16. Simil

17. ere. (Pra

18. Ad Aucto

19. em aliis,

20. zis, pern

21. efficiant.

22. o Confectu

23. a Latet

24. re suo exte

25. nem, Late

26. nihilo m

27. den sequit

28. ad Agric

29. Cicconis

30. perscribi,

31. latuit; se

32. latuit. c

33. & Incon

34. ti, non Ac

35. casu legem

36. erius Grav

37. et, Tullian

38. (4) Plin

39. Justinum mi

40. Latinitatis

41. Phil.]

42. Cellarii Ca

43. ro, Livius,

44. potuerant

45. Personæ c

vacris, & Lotionibus expetatur. sunt, qui putent esse Λαβαν-
 ῖσις. memoratam Athenæo, l. 2.
 sed obstat, quod hanc ait esse no-
 men Λαχδρύς, sive Oleris.
 [Voss.]

Lauribus dixit [Casaub. Ep.
 ad Reg. Gall.] Laureis dixisset
 Cicero, & ut quisq; fuit Cicero-
 ni simillimus. etsi, Lauru semel
 apud Horatium legi, nequaquam
 ignoramus. Verum, quod ex Ser-
 vio discere potueras, Quædam
 Nomina licet Duplicem habeant
 Declinationem; tamen aliqui-
 bus eorum Casibus propter Auc-
 toritatem non utimur: ut Lau-
 rui, Lauribus; cum, & huius
 Lauris, & ab hac Lauru dica-
 mus. 10. *Æn.* [Sciop. S.H. 82.]

Laxitas, Laxamentum, Re-
 laxatio Viscerum. *Vulg.* Lævi-
 tas Intestinorum; *Cels.* 4. 19.
 Laevor. *Id.* *Præf.* & *Plin.* 9. 35.
 Ventris Fluor. *Cels.* 4. 19. Pro-
 fluvium. *Præf.* Profluvium Alvi.
Colum. 9. 12. Διάρροια. *Cic.* 7.
Fam. 26.

Lazuli Lapis qui Vulgo dicitur,
 voce ab Arabibus accepta, cum
 Saphiro Plinii (27. 9.) vehe-
 menter congruere, monitum est a
 Nic. Leonicensi lib. de Plinii
 Errorib. p. 45.

Lectiones Variantes, possis for-
 tasse Commodius dicere Variantes
 Scripturas; quia Scriptura est
 Lectionis Causa. [Voss.]

Legaliter. *Cassiod.* 5. 14. Se-
 cundum legem, ex Præscripto,
 & Imperio legis. *Cic.*

Legendam dixere pro Legenda
 in Plurativo; sicut Præbendam,
 pro Præbenda. nisi hac excusari
 eo possint; quod & Merendam
 dicamus, & Turundam pro Tu-

runda. [Voss.] sic

2. Legendam Auream inscrip-
 sit Auctor Longob. Hist. de Vita
 Sancti. quæ licet Aurea dicatur
 tam nullo exarata est Judicio;
 scriptam esse ab Homine Oris Re-
 rei, Cordis Plumbei, ut Scite, i-
 Vere dixerit Lud. Vives. [Id.]

Legem (in) Implere.
 Leges Præscribere. [For-
 sancire, Edere. Tyrannorum
 Imponere legem. [B.]

Legitimare. Legitimum re-
 dere, Natalibus restituere. [Buch-
 Lenimen. *Ovid.* 11. *Met.* 49.
 Lenimenrum. *Plin.* 25. 5. Leni-
 men —atio —amentum. Al-
 vamentum. *Cic.*

Leno in Ambassador.
 Lenitatem, quam Nos d-
 mus, Stoici visio Lencitudi-
 nomine appellant. [Cic. 4. *Tu-*
 42.] *Vulgus* Insensibilitatem
 cit; *Græci* significantius ha-
 Αεσγνοία & Αυσανόια
 [Menap. 84.] *vid.* *Gell.* 1.
 & Casaub. ad *Suet.* *Tib.* 57.

Lethalis. *Poët.* (*Plin.* 7.
 &c.) Funestus, Mortifer, ni-
 ciosus, Exitiosus —alis —
 lis. *Cic.*

Lethum a Luo deducit & licet except-
 leius quidam Grammatici
 ideoq; Scribi vult cum (1) *Euseb.* 2.
 [Manut. 480.] Alii Antiphras-
 a Laeto. Suos auctores caus-
 lebet: me nequaquam. [D-
 2. 182.] & Festus (6. L. L. *Articula* ut
 1581.) & Festus a Λόθν *dicte.* *Oros.*
 vatam putant: [M.] & *Plin.* 11. [Cell-
 ratio placet. [D.] quod *Plin.* 11. [Cell-
 est, cum (2) Adspiratione *Plin.* 11. [Cell-
 debuit: quam in Antiquis *Plin.* 11. [Cell-
 Libris nondum vidi. ideoq; *Plin.* 11. [Cell-
 tibus & Antiquis Lapidibus *Plin.* 11. [Cell-
 opinionem Prisciani Libentius *Plin.* 11. [Cell-
 honor. *Cic.*

r: qui deducti a Leo, Les :
 Veteres utebantur pro Deleo :
 et omnia Mors delectat : ut sit
 Letum sine Diphthongo, &
 Adspiratione. [Manut.]
 Letum pro Morte ponere, Pœ-
 quam Oratoribus magis re-
 lum. [Aug. Buchner. de Com-
 Dicend. Rat. p. 23.] Ci-
 sane Rare habet, Curtius
 mel. 8. 9. Admovere Leti di-
 e. e. se Interficere. [Cellar.]
 Levativum Barbarum puto pro
 quod Dolorem allevat, sive
 Levamini est, vel Leva-
 num præstat. [Voss.]
 Levidense Munusculum. Cic. 9.
 12. Locus Perplexus: Vox
 pecta. vid. Edit. Grav.
 veriter pro Facile, Belgicimus
 itaq; hoc inter alia, Thomam
 Kempis Belgam fuisse, non
 adstruit Rosweidus. 1. 6.
 Leviter, inquit, Indignatur,
 is ei Resistit. sic 1. 2. Fa-
 cum Levitate, h. e. Facili-
 libertas Muneris Publici. vid.
 municas, Vacatio.
 —alis — Licentia dixerō. Vid.
 Venia.
 licet exceptum Est: [Scal.
 Euseb. 273.] pro excep-
 cum (1) Sit. nimirum Licet Verbum
 Alii Antiphrasim intellexit; sed pro Con-
 tores causam perperam habuit. in Li-
 uam. [De autem, aut Licetbit, subaudi-
 (6. L. L. particula ut [Sciop.]
 a Λήθη scite. Oros. 6. 20. Licetō.
 [M.] & P. 11. [Cell.] malim Ho-
 quod fuit; Justis, vel Honestis de-
 spiratione. [Voss.]
 Antiquior agnoscit Festus: usi,
 di. ideoq; Ennius, Cæcilius;
 quis Lapidem Curtius, 4. 1. sed Licetor,
 ni Libentior. Cic.

Liga. Italo Gallic. Foedus,
 Foederatio. Latin.

Ligatura. Pallad. 1. 6. &c.
 Ligamen. Colum. 11. 2. Liga-
 mentum. Tacit. 15. 54.

Ligare. Lucan. 3. 280. Ovid.
 7. M. 850. Sen. Ep. 66. Sub-
 ligare. Virg. 8. Æ. 459. Deli-
 gare. Quintil. 2. 17. Illigare.
 Liv. 1, 28. 5, 27. Præligare.
 22, 16. 17, 11. Alligare, Coh-
 ligare, Obligare, Religare; Vin-
 cire, &c. Cic.

Linea. Apul. 3. Versus-iculus.
 Cic.

Lincare. Martiani. Capel. 3.
 Pingere. Martial. 9. 14. Ducere.
 Ovid. 1. El. 10. Chartis Illinere,
 Hor. 1. S. 4. 36. Illudere. 1. 4.
 139. Effodere. Petron. p. 14.
 1669. Sulcare. Ennod. Arare.
 Isid. ex Atta. Satyr. Exarare,
 Scribere. Cic. — Contra — Litu-
 rare. Sidon. 9. 11. Abolere pe-
 remtoris Rubricis. Id. 8. Litu-
 ra emendare. Martial. 10. 4. Li-
 tura coercere. Hor. A. R. 293.
 Litura corrigere. Cic. 4. V. 104.
 in Litura demergere. 4. 191. ob-
 linat Fulvam lacticolor Spongia
 sapiam. Anson. ad Theon. Spon-
 giam impingere. Anson. Pref.
 11. Idyl. Spongia delere. Suet.
 Calig. 20. 4. in Spongiā in-
 cumbere. August. ap. Suet. 85.
 6. Spongia effingere. Apul. 1,
 Liv. 39. ap. Cujacium, 13. Ob-
 serv. 13. Dispungere. Sen. 4.
 Benef. 31. Expungere. Plaut.
 Cist. 1. 3. 41. &c. Inducere. De-
 lere, Stylum vertere. Cic. [vid.
 Herman. Hugon. de Univ. Rei
 Liter. Antiq. 1.]

Lineus. Virg. Linteus. Cic.

Liquiditas. Apul. Liquor. Cic.

Literæ

Litteræ ejusdem Tenoris. *vid.*
Exemplum.

Litteræ Publicæ. *vid.* Auctori-
tas.

Literatim. *Fulbert Carnot. Ep.*
108. per Literas. *Cic.*

Litigatio-igium. *Plaut. Con-*
certatio, *Rixa. Cic.*

Liturare in Lineare.

Litus, unica t: [*Pierius.*]
ex Antiquis Libris, Lapidibus,
Virgilio Carpenfi, & Analogia:
[*Manut.*] quæcumq; fuit Origo:
sive a Lido, aut Lino; sive Læ-
do Ciceronis; sive Lito Donati;
sive Λισς Scaligeri: [*Daulq. 2.*
184.] sive ἀπὸ τῶν Λισσῶν;
quia Proficiscentes, & Revertentes
solent ibi Vota concipere: [*Prisci-*
an.] sive Ictorum, qui litus esse
audeant dicere, qua Fluctus Ela-
dit. [*Quintil. 5. 14.*]

Lixu Onomast. *Vett. Elixo.*
Varr. Coquo. Cle.

Locatitius. *Sidon. 6. 8. Con-*
ductitius. *Plaut. Varr. [Borr.]*

Locus tenens. [*Vicarius, Le-*
gatus, Praefectus.

Longare. *Onomast. Prolonga-*
re. *Vulg. Int. Protendere, Pro-*
ducere, &c. *Cic.*

Longanimus. *Theolog. Longa-*
nimis. *Isid. 10. Orig. aliter Vett.*
Cic. post Red. 9. in Ulciscendo
Remissior. Val. Max. 1. 1. Lento
gradu ad Vindictam procedens.
Ovid. 17. Heroid. 249. Lentus
in Ira. & 3. Ep. 22. Ira Len-
ta.

Longo Tempore post, in In-
tervallum 2.

Lotio in Lavator.

Lubricitas sine Exemplo dici-
tur: Lubricum, *Plin. 3. Ep. 3.*
Tacit. 14. 56. & 1. An. 56.

Val. Max. 3. 2. 10.

Lusta. *Auson. 93. Sidon. 2.*
Lustamen. *Virg. 8. 89. Lusta-*
tus. *Plin. 32. 2. Lustatio. C.*
Fat. 6.

Lustatius Vulgo vocatur Car-
lus ille, qui finem imposuit be-
Punico primo: at Lutatius se-
bendum; ut Polybio, ac Zo-
rz, Λε[α]τις. [*Voss.*] sim. Lu-
pides Capitolini, & Duo Nu-
mi Argentei, *And. Lauretani.*
Alex. Tosti. [Manut.]

Lucubratiuncula. *Gell. Pro-*
tractatus. *Plin. 14. 4. Opus,*
ber, Commentarius. *Cic.*

Luctifer. *Senec. Luctificus.*

Lucus in Sylva.

Ludicris a Ludo, ut Volo
a Volo, dicere jubet Priscianus
ἀναλογία non repugnat; sed
sus Veterum. [*Voss.*]

Ludicrus, Λαγυριστός
nom. & agnoscit Nizolius:
dicer Alii: malim Ego U
abstinere; cum nec Ludicrus,
Ludicrus inveniatur. [*Voss.*]

Ludendo hos versus secta
Ludibundus. [*Voss.*]

Ludere Instrumentis Na-
vid. Canere.

Ludovici nomen refugit
bus in H. Ven. itaq; Alon-
vocat, quem Isti, inquit, Lu-
vicum appellant. quasi Bar-
sit, qui Ludovicum dixerit. [*Voss.*]

Lupanar. *Juv. 6. 21,*
Quint. 7. 4. Libidinum, G.
rumq; locus. *Apul. Libid-*
Consistorium. *Tertul. Con-*
nis Locus. *Senec. Cella. 3.*
Plaut. Monumenta. Marti-
35. Locus Secretior. *Prae-*
Stabulum. *Petron. Prostibi-*
Plaut. Fornix. Juvenal. 3.

Suet. Ca-
delph. 3.
Cic.

Lurco,

Vivite Lu-
rite Vent-

um, & Lu-
opinonen-

manus Gr-
urco, Ga-

ar. Valer-
ateo, Ne-

ck.

Luror. I-
or: Squal-

Luscus
& Mart-

Cocles,
de Juvena-

Acella

Ennius

Flav.

g: hoc Luc-

gulariter ex-

nius ista Ma-

lar Luta.

tron. Colum-

Editione (

suit inter

menta; qu-

hausta forent-

o ex Bongar-

o expressa, l-

& Fragment-

) Facundia-

enq; fuit. [V-

acer. Sen. E-

8. 4. 23. H-

Suet. *Caf.* 49. Ganeum. *Ter.* A-
delph. 3. 3. 5. Ganca. Lustrum.

Cic.

Lurco, Edax. *Plant. Pers.* 3. 3. 16.

Vivite Lurcones, Comedones; Vi-

vite Ventres. *Lucill. Sat.* 5. Lastau-

rum, & Lurconem, & Nebulonem,

Popinionemq; Sallustium vocavit

Lenius Grammaticus. *Suet.* 15.

Lurco, Ganeo, Nepos, Devora-

tor. *Valer. Prob. Cathol.* 1449.

Ganeo, Nepos, Gurges, Helluo.

Cic.

Luror. *Lucret.* 4. 333. Pal-

lor: Squalor. *Cic.*

Luscus (*Græcis* Μυρόφαλ-

ος, *Martiali* Desfoculus, *Plau-*

Cocles,) altero caret Oculo;

de *Juvenalis* Hannibalem Luf-

cum Ducem appellat: *Strabo*
Perversis est Oculis:

Luscitiosi Oculi sunt, qui Lu-

cem reformidant; (*Senec. Benef.*

2.) qui ad Lucernam non vident;

[*Nonius*] qui Vesperis non vident;

[*Varr. Discip.* 8.] qui Clarius

Vesperis, quam Meridie. [*Fest.*]:

Coeci, qui non vident. [*Sen. ubi*

sup.]

Lusor. *Ovid.* 1. Art. A. 451.

Alcator. *Cic.*

Lutor in Probominum. *T.* 3.

Lutosus. *Col.* 12. 54. *Plin.* 18.

19. Lutulentus. *Cic.*

Lyricen, *Onom. Vet. Augu-*

stus. Fidicen *Lyræ.* *Hor.* 4.

Od. 3.

M.

Macella in Plurativo dixit

Ennius, vel C. Memmius

Flav. *Capit.* 1. de Or-

g: hoc Lutum, atq; Macellum

regulariter exire memento; licet

Ennius ista Macella, dicatq; &

Lucius Luta. —sic legit etiam

Ennius Columna; ac in sua En-

ditione (*Neap.* an. 1590.)

Ennius inter minutiora Ennii

fragmenta; quæ, ex quo libro En-

nius hausta forent, nesciret. Sed E-

nnius ex Bongarsii Codice a Put-

to expressa, Memmius habet;

et & Fragmentum adducit Pri-

mus, cuiusq; (ut ait Sallustius in

1.) Facundia Romæ Clara,

etq; fuit. [*Voss.*]

Macer. *Sen. Ep.* 78. *Col.* 2. 9.

18. 4. 23. *Hor.* 7. *Ep.* 1. 33.

Capit. 6. Macilentus. *Plant. Capit.*

3. 4. 114. Macescens. *Varr.* 2.

R. R. 1. Homo grandi Macie:

Cic. 2. *Rull.* 93. 7. *Phil.* 12.

cui Corpus Macie extabuit. 3.

Tusc. 26. Strigofus. *Liv.* 27. 47.

Macerari (*Ovid. Curis. Cic.*)

Confici.

Macor. *Pacuv.* Macredo. *Co-*

lum. Macritas. *Vitruv.* Macritu-

do. *Plant.* Macies. *Cic.*

Macresco. *Hor.* 1. *Ep.* 2. 57.

Colum. 6. 3. Extabesco. *Cic.*

Maculatura. *Vulg.* Litura. *Cic.*

Maereo cum ac: deducitur

enim a Marceo, teste Varrone 5.

L. L. 53. 1581. [*Manur.* 496.]

Marcida sane Deductio! Ego

Moereo scribo per oe, (cum Plu-

C c ribus

ribus, cum Rivio, cum Jos. Scaligero, & libris Vulgationibus auctorum paene Omnium. *ἔπεὶ τῆς Μοίσεως, unde Antiquo Latio fuit Macra, &, Metaptasmo, Mairabus in Veteri Epigrammate, in Aedibus Dionysii Lebeitarlii. eaq; Ratione fulciri potest Manutii Opinio, quam solis Inscriptionibus affirmavit.* [Dausq; 2. 200.]

Magis. *Pauli. IC. 36. 6. 12. Abacus. Macrobi. 1. 5. Tabula Lartuncularia. Sen. Ep. 117. Alveus Luforius. Plin. 37. 2. Tabula Luforia. Mart. 14. 17. Alveolus. Cic. 5. Fin. 36. [vid. Souterii Palamed. 2.]*

Magis & Minus recipere in *Καὶ ἵνα οἷον. III. 3.*

2. Magis, quam alii.] *Cic. de hac re nihil habeo, quod præter ceteros sentiam.*

Magistratum suum alteri Tradere. *vid. Abire.*

Magnalia, vox parum Latina [Borr.] quo Cyprianus, Saresburienfis, Tertulianus, & Vulg. Interpres, cum Convenientius non occurreret, Gr. Μεγαλῆα exprimeret voluerunt.

Magnanimiter, pro Magno animo, improbat Nizolius; probat H. Stephanus de Lat. Susp. 6. vellem autem Vocabuli ejus Idoneum laudasset auctorem. [Voff.]

Magnates cur hodie paene omnes admittant, agnoscant, usurpent, cum neq; Forum Rom. faveat; nec Ceteri Lexicographi auctoritate certa consument; mirari non desino. Primus mihi scrupulum hunc iniecit Parisiis, vir optimus, & literatissimus, Ægid. Menagius; cum ante Consuetudine Vulgi abieptus, de Integritate vocis Communissima ne dubitandum

quidem censerem. Ex eo, cum inter legendum sæpe apud [Ciceronem, Livium, Aliosq; Optimosq;] apud [Plautum Summosq;] apud [Virgilium, & Horatium Primosq;] [Nusquam Magnates] invenirem: damna capi Vulgi Cacoëthes. neq; huiusmodi invenio, quemadmodum Depurato prope vocabulo succurrit quod nisi Saxis, Marmoribusq; querenda Salsus, vid. Infer. a Demostero allatam in Antiq. Rosina. 12. [Borrich.]

Magnifico, & Purifico magni annumerantur Ecclesiastici. huius usus est Plinius, 10, 41. & Suetonius, Aug. 94. 4. illo, Lucius, Plautus, St. 1. 2. 44. Plin. 20. 1. ipsum

Magnificatio non refugit Macrobius, 5. 13. sed

Magnificere, Terentius, Heaut. 2. 2. 18. ubi Menapius, Parens &c. legunt Magnificare.

Magnitas. Accius. Maximus. Lucet. Magnitudo. Cic.

Major Civitatis Londinensis non temere dixerit; vel saltem, sic loquar, nisi μεγαλειότης addendo viz. ut vulgo loquimur vel simile quid. in Antiquitatibus tamen Hetruscis, ab Ingratius repertis, Majorem Civitatis Principis, vel Præfecto Urbis agas. sed Hæc, & alia Id genus multa, esse ea Suppositicia arguunt. nec enim arbitror Antoninis, vel uno, altero, tertio etiam Sæculo post, Sermonis genus obtinuisse. [Voff. sed]

2. Major domus ut vocatur qui Primas in Servis teneret, teste Æl. Donati obtinuit. sic etiam scribit: Columen, Columnum

unde apud
dicti Ser
S. 6.

3. Ma
giz, dic
56. 4.

tem. Hu
Domus

Honore e
Male ac

Indign
2. Male

3. Male
ctus.

4. Mal
us, pro N

Suspect
5. Male

us Malis p
nostri h

od. 6. 14.

mi dicuntur
re; quia,

etia erant
ex 2. A

Voff. V.S. 9

ph. p. 14.

ed. 29. R

Maledice
Maledicen

ficam sic
96. Om

Pestem e
antur.

Maledicent
lantia, Pro

Maledicte
parian. in

um occidit
Comment.

it, quomoc
proprium est

orum verbu
Christianismo.

unde apud Veteres Columellæ
disti Servi Majores domus. [Id.
V. S. 6.] hinc

3. Majores Domus, puta Re-
gia, dicuntur Francis [Almoim.
V. 56, 4. 50. Otto Frising. 5. 13.
Hem. Huntingdon. 7. &c.] qui,
in Domo Augusta, Dignitate, &
Honore eminent. [Id.]

Male accipere.] Molestæ, Æ-
re, Indigne ferre.

2. Male audit.] Surdaster est.

3. Male Dispositus, vid. Af-
fectus.

4. Male habere, ἑλλεινί-
ως, pro Male, Graviter se habē-
re, Suspectum est. [Voss.]

5. Male feriatos de Homini-
bus Malis passim legas apud Sæcu-
lū nostri homines Eruditos, ni-
mirum propter illud Horatii, 4.

Od. 6. 14. sed enim hic Tro-
iani dicuntur Male feriati Pro-
pitie; quia, cum Troja caperetur,
feria erant; sed Male celebrata.

ex 2. Æneidos 15. constat.
Voss. V. S. 9. v. Barth. ad Stat.
p. 145. Victor. 1. Var.
ell. 29. Reines. 1. Var. Leff.

Maledicere in Benedicere.

Maledicendi Notionem Ecclesi-
asticam sic fere exprimit Cic.
ell. 96. Omnes te Oderunt, ti-
bi Pestem exoptant, te Exse-
cuntur.

Maledicentia. Gell. 3. 3. Pe-
lantia, Procacitas. Cic.

Maledicte Parricida, (inquit
partian. in Get. 3.) fratrem
occidisti, ubi (Cassaubon.

Comment.) Maledictus, in-
quomodo hic accipitur,
proprium est Scriptorum Christi-
anorum verbum. sed Glisciente
Christianismo, caperant pridem

& Locutiones illorum, ab aliis
usurpari.

Malefactor in Benefactor.

Malevolus.] Cic. nihil est e-
nim Mali, nihil Sceleris, quod
illa non ab Initio filio Veluerit,
Optaverit, Cogitaverit, Effecerit.

Malignus. Poët. Malitiosus.
Cic.

Maliloquus. Max. Taurin. Ma-
liloquax. Publ. Syr. Maledicus.
Cic.

Malvaticum Vinum Neoterici
appellant, quod Prisci, ut opinor,
Passum. [P. Beroald. Orat. in
Nupt. Bentivol.] Errare Beroal-
dum, vel hoc erit Argumento;
quod, παρὰ Πωμαίοις ἀπείρη-
ται Γυναιξὶ πίνευ Οἶνον; τὸν
δὲ καλέμενον Πάσaron πίνασιν
ut refert [Arhenæus, l. 10. ex
Polyb. 6. vid. Voss. 1. Or. Infi.
10. 5.]

Malus in Bonus.

2. Manet te sicut C. Curionem,
illius Fatum. Cic. Phil. 21. 5.
Manent immota tuorum Fata tibi.
Virg. 1. Æ. 257. ita variant
Auctores in Gemina Construcone,
ut tamen alterutrum genus præ-
ferant, & frequentius usurpent.
[Cell.]

Mango in Venalitiarius.

Manifesto, licet in Foro Rom.
non sit, usi sunt Ovid. 13. M. 106.

Mela. 2. 5. Justin. 41. 1. Solin.
capp. 5. 8. 35. & Alii. pro eo
Cicero: Profero in Vulgus, Ef-
ferre Foras, Patrefacio, Indico,
Edo, Divulgo, Aperio, Enun-
tio, Declaro, Ostendo; Aper-
tum, Planum, Manifestum fa-
cio. &c.

Mansiones [1.] Veteribus di-
cebantur, ubi, confecto Itinere

Diurno per Noctem quiescebant. *ICri. Sulp. Sev. Dial. 4. Apul. A. A. 1. Plin. 12. 14. Suet. Vesp. 10. 3. [II.] Posterioribus (Bek. Greg. Turon. Flodoard. Joan. a Leidis 1. 20. (Gr.) Sedes quævis, Cic. Syll. 33. [III.] Theologis frequens est in Ore, pro Coetu illo, ac Concilio Animorum; (Senectut. 85.) quod Altissimum Domicilium vocat Cicero, Senect. 77. & 1. Tusc. 24.*

Manticae quod in Tergo est non videmus. *Catul. 21. (v. Phadr. 4. 9.) id sic expressit Cicero: fit enim nescio quomodo ut Magis in Aliis cernamus, quam in Nobismet ipsis. Off.*

Mantile id esse, quo, qui Mensæ adsident, manus terunt; Mappam, quod Mensæ insertitur, interpretatur [Hadrian. Juo. in Nomenc.] *Mihi contra videtur, atq; hanc Sententiam confirmat Marcial. 2. 29. Attulerat Mappam nemo, dum furta timentur, Mantile e Mensæ surripit Hermogenes. [Voss.]*

Manubias, Prædam, Sectionem, Castra Cn. Pompeii, sedente Imperatore, Decemviri vendent scripsit [Cic. contr. Rull.] & infra: ex Præda, ex Manubiis, ex Auro Coronario. *Inepte* igitur, & Frigide usus est Cicero utroq; in loco duobus verbis idem Significantibus? nihil profecto istiusmodi. nam neq; Ornatus fit ad iditis Manubiis; neq; Exaggeratius, Modulatusve: sed aliud omnino Præda est; aliud Manubiæ. nam Præda dicitur Corpora ipsa rerum, quæ capta sunt: Manubiæ vero appellatae sunt Pecunia a Qualiore ex Venditione præda redacta. [Gell. 13. 24.] aliquan-

do tamen Munubiarum vocabulum sunt Veteres pro Qualibuscunque Spoliis. ut Plin. 39. & Suet. Vesp. 16. 6. sunt, inquit, contra qui opinentur ad Manubias, & Rapinas necessitate compulsi. [Popm.] est quidem non nusquam invenire ita scripsisse quosdam non Ignobiles Scriptores, ut autem Temere, ut Incuriose Prædam pro Manubiis, & Manubias pro Præda posuerint: aut Tropica quadam figura mutationem vocabuliferæ cerint. quod facere concessum est Scite id, Periteq; facientibus sed enim, qui proprie, & figurate locuti sunt, sicuti hoc in loco M. Tullius, Manubias Pecuniam dixerunt. [Gellius.] Militem vero videtur Verius, Præda nomine contineri omnia Spolia ab hostibus capta: Manubias vero significare Ornamenta hostibus ademta, quæ manu ferri possint; ad hoc Pecuniam in præda redactam. [Popma.]

Manus post rem porrigere vid. Appetere.

Mappa in Charta.

2. Mappa in Mantile.

Marceo. Suet. Cal. 58. Marcellus. Liv. 28. 35. Varr. 5. L. 53. Languesco, Flaccesco, & Cic.

2. Marcet Animus, Cels. 2. Languet. Cic. 1. Div. 60.

Marcescere, Plin. 10. 48. Putrescere. Accius, & Pacuv. ap. M. Imputrescere. Colum. 6. 1. Computrescere. 5. 10. [Plin. 13. Putrescere, aut Putrescere. Cic. 9. Cic. 5. Fin. 58. & 1. Tusc. 4. Marcidus. Plin. Putridus. Cic.

2. Man
est; q
us ter
nt Femi
n.

Margari
Vulg. Int.

id. Amb
null. 2. 2

(Gr.) IC
de Leg.

de Evid
mani:

Agri
in Epi

[Charis.
Martyr-yn

a sunt. et
s homo, f

16, quos
jubes, n

nitati ac
Miliiana.

Masculinus.
Cic.

Masficare.
Sene.

Mandere.
Com

36. Com
Larg. 53.

Masticatio.
Scribo

Cic. Scribon.
laterna Lin

Patrius. Pl
gua Vernacu

ut Antiqu
Cic. 9

icum, & V
5. Ver. 14

ernaculæ res
articula. Veg

minissimi dia
[Stewech.]

2. Margarita Feminini Gene-
est; quia, quæ Græca Nomi-
us terminata, in a transeunt,
Feminina. [Charis. 1.] ta-

Margaritum dixere Theologi;
Vulg. Int. Prov. 25. 12. Hieron.
id. Ambros. 7. Hexaem. 7.
rull. 2. ad Ux. 5. & de Pall.
(Cyc.) Icti; (Scaevol. L. 26.
de Leg. Falc. L. 37. §. 1.
de Euih. &c.) & Veteres
mani: (Solin. Polyhist. 14.
Agric. 12. [Voss.] Val-
in Epigr. & Varro, Epist.
[Charis. c. l.]

Martyr-yrum Ecclesia pro-
bias sunt. etiam Ammianus, Gen-
us homo, sed sub alia Persona,
16. quos interfici tanquam no-
jubes, ut Martyras, id est,
ninitati acceptos, colit Religio
filiiana.

Masculinus. Plin. 18. 33. Vi-
s. Cic.

Masticare. Macer. 71. Man-
are. Senec. 95. Varr. 6. L. L.
Mandere. Cic. 2. N. D. 134.

—Commasticare. Mac.
36. Commanducare. Scri-
Larg. 53. & 55. Plin. 20.

Masticatio. Vulg. Comman-
atio. Scribon, [Jo. Rhod. in
Scribon.]

Materua Lingua. Vulg. Ser-
Parrus. Plin. 4. Ep. extr.
gua Vernacula, Hieronym. Ep.
ut Antiqua, & Vernacula
vitas. Cic. 9. Ep. 15. Do-
icum, & Vernaculum cri-
5. Ver. 141. Quotidianæ,
vernaculæ res. 3. Or. 90.

Maticula. Veget. 1. 26. pro
minissimi dixerunt fere Al-
[Stewech.]

Matrona est, quæ semel pepe-
rit; quæ sapius, Materfamilias:
sicuti sum, quæ semel peperit, Por-
cetra; quæ sapius, Scrophæ. [Æl:
Melissus de Loquendi Proprieta-
te.] Illud Impendio probabilius
est, quod Idonei vocum Anti-
quarum Enarratores tradiderunt
Matronam dictam esse Proprie,
quæ in Matrimonium cum Viro con-
venisset, quoad in eo Matrimonio
maneret, etiamsi Liberi nondum
nati forent: Matrem autem Fa-
milias appellatam esse eam solam,
quæ in Mariti manu, mancipioq;
aut in Ejus, in cujus Maritus
manu, mancipioq; esset. [Gell.
18. 6.] similiter [Serv. ad Virg.
Æn. 2.] mihi videtur Propria,
& Vera horum verborum Diffe-
rentia esse, quod Matronæ sunt
Spektate Auctoritatis, & Pudici-
tiæ femina, Nuptæ, aut Viduæ:
Matres familias, omnes, quæ
Legitima Uxores habentur. [Pop-
ma.]

Maxima.] Axioma. Regula.

Maximitas in Magnitas.

Mechanicus Artificem Inge-
niosum significat, qui mirandis
machinis opus perficit. hinc Cassio-
dorus (45) Archimedem vocat
Mechanicum. & mox: Mecha-
nicus, si fas est dicere, paene so-
cius est Naturæ. Gell. 10. 12.
Simulachrum Columbæ, e Ligi-
no, ab Archyta, Ratione qua-
dam, Disciplinaq; Mechanica
factum, volasse. Spartiano in
Carac. 9. sunt Docti Mechanici:
& Rhemio Fannio (in lib de Pond.
& Mens. 3.) Mechanica Musa.
v. & Sueton. Vesp. 18. 5. [Cell.]
Perperam igitur.

Mechani-

Mechanicum dicunt, pro Opifice : 67

Mechanicas Artes, patrocinante Galepino, pro Sellulariis illis Cerdonum, seu Illiberalibus; quas Græci Βαναύους appellant, Cofumella Sedentaria, Cicero Humiles, Vulgares, Sordidas.

Media, pro Subsidiis, aut Sum-
tribus, ex Patrii Sermonis consue-
tudine, sine Suffragio Latinorum,
persape dicuntur. [Cell.]

Medium Vulgo diffinitum cum
Apuleio, pro Adjumento, Instru-
mento, Ratione, Via. [Sciop.]

Mediāre Latinis Rarum verbum; *Gr.* si quando utuntur, significat Medium dissecare, vel Mediam esse. *Apic.* 3. 7. Coliculos elixatos Mediabis. *Pallad.* 4. 10. Junio Mediante. *Excidunt ergo* Notiones Peregrinæ pro Intervenire (ut Mediante hoc, illo, &c.) aut Personam Conciliatoris agere. [*Cell.*]

Mediantibus Donis. *Pet. Blef.*
20. Ope, Beneficio donorum
ad exemplum Veterum dixeris;
vel etiam Opera, atq; Culpa:
ut Cic. 9. Att. 7.

Mediatam Causam dixeris Remotio-
riorem, & Magis Univerſa-
lem: Immediatam, Propiorem,
vel Proximam, ac Particularem.
[Voff.]

Mediator *extra* Sacrum usum,
de Christo *Μεσση*, non Conces-
sum Purioris Styli amantibus. lo-
cus Apuleii (Miles. 9.) *Incertior*
est, quam ut inde huic verbo ali-
qua Auctoritas accedat. [Cell.] ne in
Sacro quidem Argumento *semper*
usurparo, nam quid opus ? varie e-
nim Latini expressere. [Voss.] Conci-
liator *dixit* Nepos, Att. 12. Depre-
cator, *Cesar*, 6. 4. & Cicero pro
Sext. 12. Pacificator, *Id.* 1. Att.

12. & *Officium ejus describitur*
10. *Pam.* 27, se in Pacifica-
nem interponere. nec *Inlega-*
ter Tertull. Refur. Carn. 51.
Christo Meorū: Hic Sequitur
Dei, atq; Hominum. — *Hic*
Expendenda Tullii Religio in a-
scienda voce

Medietas. *Partes* (inquit, Un. 20.) *rursus* Intervallo locabat; ut singulis essent *Media*: vix enim audeo dicere *Medietates*, quas *Græci* Μεσότης appellant; sed quasi id dixerit ita intelligatur. Tantopere *cem* suo Sæculo *Novam* refuso *Cicero*; quam tamen postea, molliente *Ufu*, non refuso *Palladius*, (I. 12.) *Apuleius*, *Deo* (Socr.) *Entropius* (2. ex *Ammianus*, (22. 18.) *Macrobius*, (S. Scip. I. 6.) *Alii*.

Medicari in Remediari.

Medie. *Entrop.* 7. 8. *Firm*

2. 28. Mediocriter. *Cic.*

Meditate, *Plant. Mil.* 1.

40. *Bacc.* 3. 6. 16. Diligen

Accurate; Cogitate —atò.

Mei Cauffa dici negant.

Ter. Heant. I. I. 76. tot

Solius Solliciti sunt Causa.

Meliorare. *Ulp. L. 13. §*

pro Meliorem facere, in Me

memoria: (Font. 33.) & in, ex
omni Memoria, &c. vid. Me-
moriam.

Memoriale. *Vulg.* Memoriale. *Vulg.* Memorialis

liber. *Suet.* *Cels.* 56. Com-
mentarius. *Cic.*

Memorare pro Memoria manu-
are. [*Fest.*] Inscire. [*Cell.*]
um in hac significatione non
eximus, nisi in uno, aut
tero loco *Ovidii*, iisq; prop-
er variantes Lectiones, *Suspectis*.
Lixlet.] — 2 — pro Narrare
amode, & Eleganter usurpa-
r. [*Cellar.*]

Mens in Animus.

Mensurator. *vid.* Metior.

Mensurator. *Bud.* *Mensor.* *Plin.*
Ep. 28. Metator, Decem-
dator. *Cic.*

Mensurare. *Veget.* 1. 25. Men-
surabilis. *Prud.* *Apoth.* 884. Im-
mensurabilis. *Salvian.* *Avar.* 2.

Immensurabilis. *Prud.* 816.

Immensus Metiri, Immensus, In-
mensus, cujus non est Mensura.

Mentiri inter, & Mendacium
ere distat. qui Mentitur, ipse

fallitur; sed alterum fallere
dicitur: qui Mendacium dicit,

fallitur. Verba sunt hæc ip-
sorum. (*P. Nigidii*,) hominis in Stu-

diarum Artium præcel-
entis; quem *M. Cicero* Ingenii,

Artiarumq; nomine summe
ritus est. [*Gell.* 11. 11.]

Merda, præter Horatium, Ali-
quis non usurpat, 1. Sat. 8.

[*Voss.*] Deonerari Podicis
viciem vocat *Arnob.* 6. Ex-

mentum. *Plin.* 8, 28. 10. 73.

Meretrium. 8. 15. Stercus. *Cic.*
Meretricatio non multum A-

mer; quando Meretricari ipsius

Columella est. 11. 1. [*Voss.*] —
Meretricium. *Suet.* *Cal.* 40.
Scortatus. *Apul.* Vita Meretricia.
Cic.

Meretricari in Prostitueret.
Mergites duos dicendum ait
Alvarus: Duas dixit *Plin.* 19.
30.

Meridionalis vix puro Distio-
nem Latinam esse. nec enim Meri-
dio dicitur, ut Septentrio. [*Sal-*
mas. *Exerc. Phil.* p. 1248.]
Plurima tamen *Gellii* Editiones,
etiam *Proustii* nova *Parisiensis* ha-
bet 2. 22. *Oiseli*us, *Ducem* se-
cutus *Salmasium*, pro eo Meridia-
lis ex Optimo Cod. recepit.

Meridionalis apud J. Firmic.
2. 12. invenitur semel, iterumq;
qui vero ei Aequalis, aut paullo
Inferior est *Ammianus*, 22. 34.
Egyptiam, inquit, gentem a Me-
ridiali Latere Syrtis majores
claudunt. — *Livius* (38. 20.) Me-
ridianus substituit. [*Cell.*]

Merum Antiqui dicebant So-
lum: [*Merula*, quod Mera, h.g.
Sola volitet. *Varr.* 4. L. L.] at
Nunc Merum appellamus Purum:
[*Festus.*] vel Purum Putam.
Plaut. *Pseud.* 4. 2. 33. & 4. 7.
103.

Metasthenes non est Græciani-
cæ Compositionis; sed Metya-
sthenes. quomodo & Saturnus ab
Orpheo appellatur. quam igitur
Insulse Metasthenes dicitur
Supposititius ille Scriptor,
quo Literato orbi imponere cona-
tus *Annius Viterbiensis*. Sane
Vetus ille, quem se exhibere per-
suasum ibat, Megasthenes semper
Straboni, *Josepho*, & *Athenao*
dicitur. [*Voss.*]

Methodus. *Auson.* *Fraus*, &c.
Cic.

2. Metho-

2. Methodum Quintilianus Breve dicendi Compendium vocat: Viam, ac Rationem, Cicero.

Meticus pro Mensus dicunt Eruditi, Xylander, (vers. Plutarch.) G. Scaliger (non uno loco.) Alii. defendunt se illo Cic. 2. N. D. atq; ita Dimetita signa sunt: Sed Sententia exigit Demetata; quomodo est in Opt. Fdd. addunt e Curt. 3. Stipendium Metitum est. quo Scaligerum tuentur Finckius, & Helvicus. Sed hoc non reperias. at in eo lib. c. 12. Emenus; non Emetitur. nec tamen negare possum sic locutos esse Ducentis a Christo annis. nam ipse Ulpiani est; quæ quis Ingenio suo Metitus sit. L. 52. §. 1. [Voss.] etiam Claudiani: Percurrit proprium Metitus signifer annum. [Lillet.]

Micavi. Solin. 56. Micui. Ovid. 1. El. 2. &c.

Miles pro eo, qui Equestris est Dignitatis. pervulgatum est Superiorum Sæculorum Scripturibus. præcipueq; sic dici videas Barones, ac Vasallos: etiam in Legibus Scoticis. sic autem vocantur, quia debent Dominum suum in Militia comitari, aut sequi. Ceterum hac ambiguitate vocabuli decepti Bohemici Novi Testamenti Interpretes, ubi, qui Latus Christi aperuit Lancea, vocatur Στεγσιώτης, sive Miles; Bohemica lingua Equitem reddidere, quasi scriptum esset Ἰππεύς. imo & in Xavierii Evangelio Persico, Eques vocatur, ab eodem Errore; & credo, quia nonnullis existimatum sit, tam alte pependisse Christum; ut quo

Lancea posset Latus Christi tingere, opus fuerit Equite. hanc Sententiam abunde refertur lib. de Pass. & morte Christi. [Voss.]

Militia Nove dicitur, pro Militum Copia. [Sciop.] at Justiniana, 32. Quæ re prodita cursu Incolarum cum omni militia interficitur. [Borr.]

Mille Poëtis; Sexcenti Alibi infinitum numerum exprimit.

Millionem Vulgus dicit, Decies centena millia, vel Miles Millena, vel Mille χίλιades nec in Technicis damnum; & crebrior Millium repetitio, & Obscuritatem. [Voss.]

Minimissimus dicitur Eruditissimus Afer, Arnob. 5. sufficit nimis. V.

Milvus Dissyllabum furcillaploeditur a Novatoribus, Giose Lambino, Gifanio, Becmano Brabanto, Aliis: Syllabis bns Milius multis Inaniis adiungunt, nulla robusta Ratione: prius Questioni subiiciunt; [Davies 2. 199.] Reprobat [Vossius] Latina civitate exterminari patitur [Borrichius.]

Minxit Latinum esse agnoscimus; quemadmodum & Perminxit, quod apud Horatium, dicitur. Lactantius.

Mingo —aut Barbarum perimus; aut saltem Obsoletum. idem esto Judicium de Perminis quare non probo, quod sic passim loquantur Homines Doctissimi his Actius Syncerus, Lilius raldus, Scaligeri, Gaza, Valus, Casaubonus, Lipsius. 1. 22. & 4. 13.] quos ut ceter vindicemus, juverit.

Vopiscus

Vopiscus
aut Ammianus
rum Tulius
Celsus,
(Pref. ad
Axum con
Urina, in
modum M
Ultima, a
da Linden
Minister
Administer
Cic.
Minoro.
tett.
Minutim
uatim. C
Miraculo
illiter. Cic.
Miraculo
i dicunt
prodigiosus.
Misericord
bilis Metaph
bus Invisata
ax. 2. 10.
Minorum Pro
vius Misericord
erum ref
quod Te
) sit Immi
Misericord
Vit. Martin
ter. Lactan
ter. Liv. 45
æ, &c. C
Mistus an
Mistus adfer
as; adferit
ratione:
borum, &
fona; quæ
pollentia no
d: in A
dorum alter
Mistus? ne

Vopiscum memorem, in Bonof.)
 aut Ammianum, (23.) Medico-
 rum Tullium advocare, Corn.
 Celsum, (quem ipse Vossius
 (Præf. ad Lect.) in Latinitatis
 Acum constituit, qui (4. 20.) cum
 Urina, inquit, super Potionum
 modum Mingitur — & ita legit
 Ultima, atq; Emendata Jo. Van-
 der Linden Editio. [Borr.]

Ministerialis.] Minister-tra.
 Administer-tra. Ministrator-trix.
 Cic.

Minoro. Scævol. Minuo. &c.
 Min.

Minutim. Colum. 4. 14. Mi-
 nutim. Cic.

Miraculose. Augustin. Mira-
 culer. Cic.

Miraculosus Veteribus ignotum;
 ai dicunt Mirabilis, Mirandus,
 prodigiosus. [Cell.]

Miseriarum Vallis non Inexpli-
 bilis Metaphora est; at Veteri-
 bus Inusitata. rem cum Valerio
 Max. 2. 10. potes appellare Mi-
 seriarum Profundum. [Cell.]

Misericorditer apud Neminem
 iterum reperio: sed sufficere
 quod Terentii (Ad. 4. 5.
) sit Immisericorditer. [Voss.]

Miseranter. Venant. Fortunat.
 Vit. Martin. 114. Misericor-
 dia. Lactant. 6. 18. Miserabi-
 lier. Liv. 45. 42. cum Misera-
 biliter, &c. Cic.

Mistus an Mixtus?

Mistus adserere videtur Prisci-
 us; adserit Laminus in Hor-
 tatione: Nulla in Supinis
 laborum, & Participiis est
 persona; quæ Reapse, aut Æ-
 mullentia non fuerit in Præ-
 d: in Misceo non est æ
 dorum altero: cur ergo erit
 Mistus? nec desunt Patro-

cinia Veterum quorundam Li-
 brorum. Contra

Mixtus, & Permixtus, in om-
 nibus antiquis Maronis libris,
 legi testatur Pierius in 1. Æ. ea re
 x mavult. quod qui sequi volet,
 dicet tam sc, quam cs geri in u-
 tero x; & Æquipondio hanc
 illis esse supparem. [Dausq. 2.
 199.]

Moderni Barbara vox: [Barth.
 ad Brit. p. 595.] nec audita, pri-
 usquam Barbari Italiam occupa-
 runt. [Cell.] ante Duo secula
 Joan. Tortellius, vir pro iis Tem-
 poribus bene Doctus, ne Moder-
 niores quidem refugit (Op. de
 Orthog.) nec tamen vox Nupera
 est. usus enim ea est Beda (de
 Metris); eoque antiquior Priscianus,
 & qui Prisciani avo vixit Cassio-
 dorus (Præf. Orthog.) —
 Neotericos pro Modernis dicit
 Diomedes. sed quis non videt hoc
 ipsum per quendam fieri Næse-
 eis μόν? [Voss.] — Recentiores,
 Posteriores, Hodierni, Nostri
 temporis, Latina sunt.

Modicus pro Pusillo, & Modi-
 ce pro Parum, utcumq; necdum Tul-
 lii Optimo awo, imo nec ante
 Imperium Flavie gentis, fue-
 rint in Usu; eoque Homini Eleganti
 ita loquendum non sit: neuti-
 quam tamen censendum esse Bar-
 barum, ac Sorbonicum, ut (Not.
 in Cic. Cat.) scripserat Car. Lan-
 gius, is, quem Belgarum Opti-
 mum, Doctissimūq; (Init. Op.
 de Constant.) J. Lipsius appel-
 lat. [Voss.] at ea Notione Val-
 ler. Max. in Præf. Quis om-
 nis Ævi Gesta Modico volumi-
 num numero comprehenderit? Liv.
 25. 22. Modico tibi Præsi-
 dio relicto. Cic. 5. Ep. 16. ad-
 hibere

hibere aliquam modicam consolationem. [Vorst.] & Parad. 6. Pecunia mea est ad Vulgi opinionem Mediocris, ad Meam Modica, ad Tuam Nulla.

Modifico sine Veterum exemplo usurpant pro Modum facio: quod Ciceronis est. [Voss.]

Moechari. Catul. Epig. 95. Adulterari. Cic. 1. Off. 128.

Moenium. Sueno, Saxonis Grammatici Aequalis, ac Primus Daniae Historicus. c. 3. Moene Ennius. [Voss.]

Moereo in Maereo.

Molestare non est Illatini usus, quamvis Sequioribus saeculis usitatus. [Barth. ad Brit. 580.] usus eo Modestinus, 10. [Voss.]

Petronius Fragm. Tragur. p. 225. 1669. & Jul. Obsequens, Obs. 42. [Borr.] etiam Scribonius Larg. (Compof. 71.) sed forsan, ut Plebeio sui Temporis. [Cell.] Cic. Molestiam exhibere. Negotium facessere. &c.

Mollifico. Barb. Mollio. Lat.

Momentaliter. Fulgent. Mythol. 2. 3. Momento, Confestim, Puncto temporis, &c. Lat.

Momentaneus. Tertul. Resur. 42. Fulgent. 2. Myth. 17. Momentarius. Apul. 2.

Monarchia. Graec. Unius Dominatus. Cic.

Monoculus. Firmic. 8. 19, & 22, &c. Unoculus. Solin. c. 25. Plant. Curc. 3. 1. Accius ap. Gell. 3. 11. v. in Luscus.

Montuosus pro Montosus qui dicunt, metuo ne decipiantur Corrupto Ciceronis loco, in Læli. aliter sane Analogia; ut a Vinum Vinosus. quare nec placet, quod

Monstruosus efferunt pro Monstrosus, [Voss. 1. V. S. 13. p.

56. [Scripulum interea injicit, quod Monstruosas Raritates editum video apud Agell. 3. 15. [Id. 3. 28. 532.] & Monstruosas Opiniones a Carione in Censorino: in Prudentio aliter scribit nefas, quam nunc Monstruosas Idolis. [Dausq. 2. 201.] & in Frobeniana Plinii Editione perpetim est Montuosus: quod etiam praecipit [Caper in Orithog.] Ego Barbarum puto [Scalig. 4. L. L.] Etenim, quæ Quarta sunt Declinationis assumunt ut Vultuosus, Astuosus, Fructuosus. [Val. 1. Eleg. 21.] Quare cur non Monstruosus, ut Imptuosus, Tortuosus. . . quia haec Quarti sunt Inclinationi, dicuntur Valla: nam & Tortuosus est Tortu, inquit Scaliger. cur, amabo, cum Veteribus Domu, & Augusti Priscis Inscriptionibus: monstru non fuit? unde est u Mortualibus, & Emortuali pud Plautum? unde in Egestus apud Salvianum? certe Tempestuosus liticulam nemo, cum fiat a Tempesta nisi si forte, ut Noctu, Diu, petu; sic Tempestu [Dausq. 2. 201.]

Moralitas, Morum Condita Mores bene, malève compulsi Fulb. Carn. Ep. 12. [Voss.] etiam Macrobius. 5. 1. [Borr.]

Morbilli. Vulg. Med. Exanthemata Hippocr. Vari. Cels. 6. Plin. 23. 4. — in Pueris, in Vossius, dixeris Variolos: si non Pustulae Extuberantes, Maculae Rubrae, vel Purpurae vel etiam Nigricantes, cutim cupent; Lat. Papulae: Gr. ἀνθήματα.

Mora
Morb
Corru
Morbum
tum, cu
Dissident
Morbu
rescere.
Morige
us. Com
uens, Cic
Moritur
nam secun
tate dix
im Supinu
nt; unde
eat: sicut
ormitu, D
arturio. I
Casaubon
Augustin
Cicerone de
letur: M
siderant. h
mem dupl
grammaticu
ac velut
Alterum
i debeat. (2
oriturientem
eo qui Mo
Moribudo
ne, immo
[Sciop. S
Mortale, Pec
pitale, Mort
Mortales mul
non i
in Historia
uxoresq; di
erentem apu
Mortifico vul
5. 6. u
cuderunt,
Mortificare,
&c.

Morari in Artigraphus.

Morbum appellant totius corporis Corruptionem: Aegrotationem, Morbum cum Imbecillitate: Vitium, cum Corporis partes inter se Dissident. [Cic. 4. Tusc. 29.]

Morbus sit Major. vid. Ingraescere.

Morigerator. Sidon. Morigeratus. Cornici: Obediens, Obsequens. Cic.

Moriturientis Cædes haudquam secunda Grammaticorum voluntate dixit Casaubonus. neq; enim Supinum aliquod existare dicit; unde Moriturio, derivari solet: sicut ab Esu, Esurio; a Partu, Parturio, Dormiturio; a Partu, Parturio. Verum in hoc parata Casaubono excusatio; quoniam Augustinus (in Gramm.) a Cicerone de Philosophis dictum dicitur: Morituriunt pro Mori desiderant. hanc tamen Excusationem dupliciter improbaverit Grammaticus. (1) quia Verbum sic perinde ut Syllaturio, pro rebus, ac velut joco finxerit Tullius; Alterum Altero Latinius videri debeat. (2) quia Casaubonus moriturientem, non ut Cicero, eo qui Mori desiderat; sed Moribuado, & Animam amittente, immo vero Mortuo posuere. [Sciop. S. H. 84.]

Mortale, Peccatum. [Lethale, Mortale, Mortiferum. [Ponran.] Mortales mulci, pro Multis Honoribus, non modo non Poetice, in Historia nunquam Exponitur; egypti dici, [vid. Frontonem] erentem apud Gell. 13. 28.] Mortifico vulnere scripsit Val. 5. 6. unde Ecclesiastici cuderunt, Mortificare, [Tertul. Resurr.]

Mortificatio. Hieron. Ep. 20.

Mortificare-atio. [in semetipsum Durum, & Severum existere. acriter sibi Imperare. animum Frangere. Abstrahere se a Corpore, & Cupiditatibus imperare. Asperitatem vitam salutare Odium sui. voluntaria corporis Afflictio. [Ponran.]

Mortuus fame. [Enellus fame. [V.]

Muccinium in Strophium.

Multifarius. Gell. 5. 6. Varius, Diversus, Multiplex. Cic.

Multiforailis. Apul. Multiforis. Plin. Multiforus. Ovid.

Multissimus pro Plurimus, ut Puram putam Ciceronianam vocem usurpavit Bembus. nempe eum decepit corruptus Ciceronis locus in Edit. Ascensii. omnino enim pro Multissimis apud Tullium (2. Att. 11.) Multis meis legi debet; ut Meliores Editiones comprobant; ac H. quoq; Stephanus censet in Pseudo-Cicer. suo, p. 38. [Voss.]

Multoties Frequens est in Scriptis Eruditorum. Poggius, Politianus, Jo. Langius, Dalecampius, Brodæus (3. Misc. 11.) & Alii usi sunt. Sed omnino cum Classicis malim Sæpius, Crebro. nec tamen vox est Proavcrum ævo inventa. nam usus ea Julianus, Translatione Justiniani Constituit. Novell. 125. [Voss.] & Sidonius. [Littlet.] Qui Livio tribunt; toto celo errant, cum Patavini Historici Opere, Epitomen, sub Hadriano forsitan confectam, confundentes. hanc Aldus, Schefferus, Frobenius, Gryphius Superiori sæcula ita excuderunt, ut 1. 57. scripserint; Multoties con-

tra hostium eruptiones feliciter pugnauit. *contra, jam tum a Sigonio adnotatum est*: Vett. Libb. Sæpe &c. quod [Sæpe] Gruterus, Blancardus, Gronovii, & Accuratissimus quisq; Editorum, expresserunt. [Cellar.]

Mundus Ornatum, *Universi Systema*, Cælum significat *Latinis* — In Ecclesia præterea sonat (1) Genus humanum, & Res humanas. cujus notionis licet apud Profanos similia reperiantur; tamen proclive ad fidem est, Ecclesiasticos, non tam Ulorum imitatione, quam Scripturæ Sacre consuetudine, Stylum suum informare. Quando autem (2) Impiorum Colluviem, Improbritatem, atq; Vicia significat; videtur Ecclesia propriam notionem induisse. sic Prosp. Aquit. Epig. 96. nam Mundo innexis pars est cum principe Mundi; At Servis Christi Gloria Christus erit. eadem Ratio est Derivati

Mundanus. — Cicero (5. Tusc. 37.) ita Socraticam vocem Κοσμοπολίτην interpretatur: & — Avienus in Arateis pro Cælestis posuit, quatenus Mundus interdum Cælum dicitur, v. 47. Mundaniqu; Ortus Mens immemor. — Ecclesiæ Scriptores insuper addiderunt significatum Vanitatis, Vilitatis, Pompæ Voluptuosæ, [Cell.] pro Caducus, Profanus, Periculosus. [Borr.] quo Sensu etiam Mundialis dixit Prudentius Cathem. 1. 90. sic Sulp. Seve-

rus (2. 14.) Mundiales Historicos vocat, quos (1. 1.) dixerat Ethnicos.

Muscata Nucem appellant Vulgo, quæ Rectius Odorata diceretur; vel Gr. Aromatica, aut Myrepfica: ut Mues. xds; quæ Recentioribus, Græcis Muesixds. [Voss.]

Muscata Uvæ: Vulg. Apia. Plin. 14. 2.

Museum perperam scribitur pro Musæum, cum Græci dicant Μουσῶν. [Voss.]

Mutare. Ter. Hiscere. Cic.

Mutuarius. Gell. 20. 1. Alienus; Arcessitus; Aliunde positus, Assumptus. Cic.

Mutuo dare, sumere Sciopii Barbara: Borrichio Dubia sum quamdiu ergo Exempla Classiorum desiderabuntur; dicemus cum Cicerone Mutuum dare, accipere. — Plinius quidem (9. 55.) sex numero millia Muranorum mutuo appendit. nam permutato pretio noluit, aliave merce. v. 1700. Margine Editionis Belg. cum Voss. Not. exstat Mutua quod Varro (3. 17.) quem Plinius secutus est, confirmat. [Cell.]

Mutuo, Invicem se amare displicuit Schotto, (Tull. Quæst. 239.) sed, Fac valeas, mutuo diligas, Planci est ad Ciceronem, 10. Ep. 15. & quæ ardentissimo amore invicem dilexerunt, Quintiliani. [Voss.]

N Annu
do q
berius,
est qu
ulgi Im
barum
que Gra
Græci
Humili
ulum sup
ita dix
ratione
vocabu
autem ve
atum, F
Latinam
quo eo uti
id impen
a Lab
Sordensia,
introniſſa
pitius,
Dacery
1700.]
Nascitur
oclenius,
quit, non a
incipia in
Piso in 2. A
& Ignoscibi
are nec D
apud 77
cipurus Age
cujus a
eo cur ad
li. [Voss.]
Nascitur
temere un
(Famam.)
m. raro t
um leges. [

N.

N Anum, pro Pumilionem, oppi-
do quam praelicenter finxit
berius, in Mimis. [Gell. 16. 7.]
est quidem in Consuetudine
ulgi Imperiti frequens; sed
barum non est: censeturq;
qua Græcæ origine. Nāvus e-
Græci vocaverunt, Brevi,
Humili Corpore homines,
supra terram Exstantes:
ita dixerunt, adhibita qua-
ratione Etymologia, cum Sen-
tia vocabuli competente... fuis-
autem verbum hoc à te Civitate
atum, Fronto Corneli, aut
Latinam Coloniā deductum;
quo uti Dignatus fores: ef-
id impendio Probabilius; quam
a Laberio, Ignobilia nimis,
Sordentia, in usum Linguae Lati-
intrinseca sunt. [Apollinaris
pitius, ap. Gell. 19. 13.
Dacerym ad Festum, p.
1700.]
Nascitur Senatores improbat
oclenius, Obs. L. L.] nam,
quit, non a Præsenti formantur
icipia in rus; sed a Supino.
Piso in 2. Annal. dixit Ignoscitu-
& Ignoscibile; Agellius, 13. 20.
are nec Damno Cognoscibile;
ad apud Th. Aquinatem. Pro
sciturus Agellius dixit Nasce-
cujus auctoritatem non
eo cur adeo respuant non-
li. [Voss. V. S. 7.] & ip-
Nasciturus, Portius Latio:
temere unquam Nascituram
(Famam,) neq; temere Occa-
m, raro tamen hoc Parti-
am leges. [B ang. 611.]

Natalitia Ciceroni (2 Att. 15.)
Festa sunt, vel Convivia Natali
die celebrata:

Natalitium Censorino (Præf.)
Munusculum est, die Natali mit-
sum: ut vehementer errent, qui

Natalitia Christi, &c. incul-
cant, pro Natalibus; (Ov. 2.
Mer.) vel Natalitio Die; (Mar-
tial. 8. 38. 12.) vel Natali;
(Sen. 8. Ep. 59.) vel Natali
Die. Cic.

Nativitas. Ulp. Ortus, Dies
Natalis. Cic.

Natura in Κα[τα]νοεία * * I *
(Γ) vid. Substantia.

Natura Naturante Barbara
Scholasticorum Natio Deum intelli-
git rerum omnium Molitorem,
atq; Opificem.

Natus in Gnatus.

Naufragare. Petron. Fragm.
Trag. Naufragium facere. Cic.

Navis appulit in Appellere.

Navis Longa in Galæa.

Naumachia. Suet. Claud. 21.

Navale Certamen. Virg. Navale
Bellum, Pugna. Cic.

Nec in Non.

Necesse est, ab Opus est Differ-
re, indicat Catonis Præceptum
apud Senecam, Ep. 94. Emas,
non quod Opus est; sed, quod
est Necesse.

2. Necesse non habemus Mo-
nitore dixit F. Strada: nec anim-
advertere videtur, Necesse, No-
men. Adj. esse Neutrums Gen. sicut
Necessis Masc. & Fem. pro quo
& Necessus — a — um usurpabant.

ut dicendum sit, Monitor nobis non est Necessus, vel (Prisco illo melius) Neccessarius: Moneri nos non est Necesse: Monitum illius nobis non est Necesse —um —arium; aut nos Monitum ejus non Necessum habemus, quomodo apud Senecam (6. Contr. 3.) legimus; [Sciop.] aut Moneri non Necesse habemus, ad Exemplum Ciceronis, Part. 47. non habebimus necesse semper concludere.

Necessitare. Philos. Necessitatem adferre, imponere. Cæs. Cic.

Necessitatem, & Necessitudinem, quum plerique Grammaticorum asseverant mutare longe, longèq; differre; ideo quod Necessitas sit vis quæpiam premens, & Cogens; Necessitudo autem dicatur fuis quoddam, & Vinculum religiose conjunctionis; idq; unum Solitarium significet: Risu prorsus, atq; Ludo res digna est. sicut autem nihil quicquam interest Suavitas dicas, an Suavitas; Sanctitudo, an Sanctitas; Acerbitudo, an Acerbitas; Acritudo, an, quod Accius in Neoptolemo scripsit, Acritas: ita nihil rationis dici potest, qui Necessitudo, & Necessitas separantur. [Gellius. 13. 3.] (1) Necessitudinem enim pro Necessitate sæpe ponit Sallustius. [Charisius.] & Cicero 2. Inv. 170, & 171, & 61. itidem (2) Necessitatem pro Necessitudine, & Cæsar (pro Leg. Plaut. ap. Gell. 13. 3. & Cicero (pro S. Rosc. 66. pro Syl. 2.)

Neco Prisco Latinitatis Avo Necui fecit ut probat Priscianus (1. 9.) ex Ennio: Hos pestis Necuit, pars Occidit ista duellis. unde & Supinum Nectum in

nonnullis Compositis adhuc reliquum. sed Necavi, Necatum verbi Simplicis Usu, Magis non probantur. —Priscianus, & Diomedes hoc Discrimen harum formarum afferunt, quòd scilicet

Necti-ctum in Compositis dicitur de Suffocatione, Fame, Pestis, Frigore, &c: Necavi verbi Necatum de solo Ferro intelligatur. sed vero hoc Perpetuum non esse, Exemplum ostendunt Apul. 81. Necatus Fame. Cic. N. D. Tormentis Necatus Zenocræ. —Vall (6. 28.) distinguit: Necavi-atum habere Generalem significationem. Necatum Specialem. sed, nec haec Valla distinguendi Subtilitate militare, Exemplum jam allatum ostendunt. [Bangius Obs. Phil. 530.]

Negativus. Dig. Negatorius Ulp. Negans. Cic.

Negitare [Pernegare. Ter. Eup. Prol. Denegare. Cic. Font. &c.] negat Veterum auctoritate constare (Goclenius: Anal. Lat. eo usum Ciceronem, 4. Ac. 2. ait (Pareus, Lex. Crit.) Metaphorice Uterq; nam Negat est in Consequenter Negito utitur Lucretius 4. 911. & Plautus, Bacc. 5. 75. Merc. Pr. 50.

Neminem partem, pro Neminem, non dixero cum Bembo nempe Laxiorem vocis significationem putavit; quam Origines, Usus ferret. [Voss.] saltem Prudentius Bembo prævit; cum enim Neminem dixit in Roma 744.

Nemorivagus, (quamvis Memorivagus in Prosa usurpavit Priscianus, 5. Tusc. 79.) non dicitur

in dico in
co. scio
Acti, &
en illud
pyrambic
Neoterici
Div. Ver
Neoterici
ur. Victor
m.) queng
Neoterici
Nepotem
ve sit Fr
aut F
pessimimi
sc loqu
mus, ac
panus, [S
(Ethic.
ium Junia
potem ap
Sueton.
enim Su
orum Ne
ius illud P
quo loco Vu
[G. R
unde hac
ti: nam
as 4ti scen
e in pleri
atur, etsi
ta sunt; a
e abeunt;
tia; ac om
Evi. qui
dicamus
quod G
putavit; f
Nepotis
38.) Barth
defendit
3. Cæsar
Nepos. f
Jan Solita
plum; id

adhuc et in Prosa; sed nec in Jam-
 Necatum. scio usum Catullum, Carm.
 Atti, & Bercynchia. sed Car-
 illud non dedecuit Vox Di-
 ymbica. [Voss.]
 Neoterice dixit unus Alconius
 Div. Verr. Adjectivum
 Neotericus non invenio ante
 ur. Victorem (de Orig. Gent.
) quenquam usurpasse. [Cell.]
 Neotericus in Modernus.
 Nepotem, vel Neptim, qui,
 ve sit Frater, aut Sororis Fi-
 , aut Filia, dicunt etiam
 ostissimi.] horumq; exemplo
 sic loqui veritus est Elegan-
 mus, ac Doctiss. Philosophus
 panus, [Sebastianus Foxus:]
 (Ethic. Compend. 3. 27.)
 mium Juniores Plinii Secundi
 potem appellat. [Objectant]
 Sueton. in Jul. 83. frustra.
 enim Suos h. e. Julii; sed
 eorum Nepotes dicit. nihilo
 ius illud Plautinum Amph. 4.
 quo loco Vulgarem sententiam
 ur [G. Ranchinus IC.] ve-
 unde hac adducta, non sunt
 ti: nam Scenæ tres, quæ
 us 4ti scenam secundam pro-
 e in plerisq; libris conse-
 tur, etsi non Recentia; sed
 tra sunt; a Plauti tamen Dic-
 e abeunt; quippe magis Tu-
 tia; ac omnino sunt Sequio-
 Evi. quid si igitur Erro-
 dicamus Scriptoris, siue
 quod Gorgophonem Avi-
 putarit; siue in Sermonem,
 Nepotis vocabulo abutitur.
 SS.) Barthius ad Brit. p.
 defendit ex illo [Ovidii]
 3. Caesar ab Ænea qui tibi
 e Nepos. sed hoc Rarum,
 san Solitarium Antiquitatis
 plum; idq; Poeticum. O-

rosium vero, & Hieronymum ita
 locutos esse non negamus. hic ad
 Eus. Ch. 8. 2330. Licinium Con-
 stantini ex Sorore Nepotem vocat;
 eademq; repetit Orosium, 7. 28.
 (CELL.) — Quærat aliquis, quod
 sit Correlatum Avunculi, aut
 Patru; si id. Nepos, vel Neptis
 non sit? nego Latinos proprium
 habere Vocabulum: ut qui Fra-
 tris, vel Sororis Filium, Fili-
 amve dicere solent. Cic. 3. Off.
 18. Liv. 29. 29. Plinii (35. 5.)
 est: Ennii Sorore Genitus hic
 fuit. (VOSS.)

Neq; in Non. Aur.

Neutra Adjectivorum simplici-
 ter efferunt in Singulari promiscue;
 cum Multa sint, quæ a
 Consuetudine nostri Sermonis ab-
 horreant. neq; enim unquam Com-
 mode Latine dicas, Album cur-
 rit, Nigrum sedet: cum interim
 hæc a Cicerone usurpentur, Ma-
 lum est Dolor, & Volupras est
 Bonum. Necessa est igitur, eum,
 qui aliquid Aptè dicturus est, aut
 Translaturus a Græcis, in Latinis
 auctoribus Diu Multumq; esse Ver-
 satum: ut quid Mos noster ferat,
 quid respuat, intelligat. In sin-
 gulari non dicam Album, Nigrum;
 Magnum, Parvum; Paucum,
 Multum: sed Alba, Nigra...
 [Perion. 621.]

Neutralis. vid. Medius.

Nigredo. Scal. 1. de Causs. L.
 L. 4. Forand. Marcel. Empiric.
 Apul. 2. A. A. Nigror. Cels. 2.
 1. Pacuv. ap. Cic. 1. Div. 24.
 & 3. Or. 155. Nigrities. Cels.
 8. 2. Nigritia, & Nigritudo.
 Plin. 10. 36. Atror. Gell. 2. 26.
 Atritas. Plaut. Pæn. 5. 5. 11.

Nihilare. Gemm. v. Annihi-
 lare.

Nihil

Nihil distat, quin. *vid.* Abesse.
Nimietate verni Pabuli Pecudes exhilaratae lascivunt. *Colum.* 6. 23. Maxime Utile Solum est, quod inter omnes

Nimietates Temperamentum creabit, &c. *Pallad.* 2. 13. est autem hoc Vocabulum *Aneo* Saeculo, quam *Argenteo* usitatus. ut ex *Apuleii* (*Met.* 1. 8. & 9.) *Capitol.* (*Ver.* 1.) *Treb. Poll.* (*Claud.* 9.) *Macrobi.* (2. 7.) *Scilin.* (c. 30.) *Hieron.* (*Ep.* 62. 1.) *Cassiod.* (4. 7.) & *Ammiani* multis locis manifestum est, hinc est quod *Vossius* Impuris, & parum Latinis adscripsit. [*Cell. Borr.*]

Nitedula in Cicindela.

Niti est Conari, & Labore contendere; Obniti, contra Adversa, & Difficilia luctari, & Obfirmari. *Liv.* 33. omni Vi, ne caperetur, Obnixus occubuit. [*Popm.*] hinc Obnix, cum Rogo, &c. non ita Congruenter jungi promneciarem; nisi scripsisset *Senec.* *Ep.* 35. cum te Obnix rogo, ut Studeas, &c.

Noctescere, Cacari. *Furius* Poem. (*etsi est Auctoritas Incerta*;) Omnia Noctescunt Tenebris Caliginis atræ. [*Non.*] etiam [*Casellius Vindex*] apud *Gell.* 18. 11. hunc [*Furium*] Dedecorasse vocum fictionibus Linguam Latinam dixit; & in Exemplis etiam Noctescere numeravit. quod tamen [*Gellius*] defendi posse putat a Facultate Poetica.

Noctescere *Furii*, Cacari interpretatur (*Nonius*;) Tenebras in Noctis modum factas, (*Gellius*.) Noctescit. *Vulg.* Vesperascit. *Ter.* Advesperascit. *Cic.*

Nocuus. *Vulg.* Noxius. *Poët.* Nocivus. *Plin.* *Phadr.* Pernicio-

sus, Infestus. *Cic.*

Nocuus. *Colum.* Nocens. *C.*

Nomenclatura. *Plin.* *Proa.*

3. Nomenclatio. *Col.* 3.

Nomenclatio. *Cic.*

Non, & Ne Adverbia Cognata sunt: qui tamen dicat pro illo, feceris, non feceris; in idem cadat Vitium, (*Solæcismus*) quia alterum Negandi est; ad idem Vetandi. [*Quintil.* 1. 9.] quare nolim sic loqui non occides vel non facias adulterium; ne occidas, &c. Unus obijcit Terentij locus *Hec.* 3. 2. non nam uxorem Pamphili, cum proximo hec sit Agra? P. non visas; Ne mittas quidem visas causa quinquam, ad quæ sic referret *Corn. Crocus*: Potest quibusdam movere *Scrupulum*, quod Veter; cum revera Neget, si plus complecteris. [*Voss.*] Caterum non Terentii tantum est; sed *Alvarii* Opt. *Scriptorum*: (1) *Cicili* (in *Jurejurando*, ad quod digebantur *Milites* a *Tribuno* *litari*) ap. *Gell.* 16. 4. Furto non facies, &c. (2.) *Plautus* *Trin.* 1. 2. 2. etiam ex *Agratilibus* *Ciceronis* (3) *Virgilii* *G.* 456. & 12. *Æ.* 78. *Horatii*, 1. *Od.* 13. 13. & *Pod.* 2. 53. & 1. *Ep.* 18. 75. Quid interea fiet *Quintus* non? respexit ille communem loquendi normam; quod imitabuntur frequentius *Oratorum* *Candidati*: aliquando taliter locutos, & sine vitio, *Domini*, non potuit ignorare. [*Bon.*]

3. Non Vero me apud *Vires* unquam legisse haud commini. [*Sciop. adv.* *Voss.* n.] Non vero enim non dicimus; Non autem. [*Vall.* 2.]

Triboni
mod in U
hoc. N.
in totum
Cic. de S
virtui su
nam Tu i
no Respo
et Ego ver
Cell. Cur
quem cum
ingunt Cla
ero, Nec
itur & V
scio quid
namq; n
im autem
ne autem
ero, &c?
 4. Non f
 intere.
 5. Non
 I cann't f
 Nonies a
 la Novem
 Nostrate
 as dixit C
 um hic loq
 us non est
 doletus. [
 Noctificant
 3. sed ibi
 Ovid. 1.
 est Supposit
 imonio: n
 us evolva
 fices mibi
 Noctificare.
 Notorie.]
 Notorius
 ra, & Anti
 alium. [*Cel*
 Notoria Inc
 ra, Solida,
 Novendecim
 in Scripto

ocens. C. *quod in Ulpiani L. 6. D. de Off.*
 in. Proc. *Proc. N. 3. legitur: non vero*
 Col. 3. *totum &c. [Cellar. Antib.] at*
Cic. de Sen. 9. hi quidem jam
virtui sunt. non vero tam. Isti,
quam Tu ipse, nugator. nisi heic
vero Respondentis Character est;
Ego vero, mi Servi, vellem &c.
Cell. Cur. Post.] — Contra —
autem cum Nec, vel Neq; non
ingunt Classici; sed dicunt Neq;
vero, Nec vero. [Id.] Autem
cur & Vero habent aliquando
scio quid Differentia in Urendo.
namq; non dicimus age autem,
im autem, jam autem, at autem,
ae autem; Sicut age vero, jam
vero, &c? [Vall. 2. 24.]
 4. Non facies, ut. *vid. Com-*
ulnm, quod
 Neget, *si*
 [M.] *Ceterum*
est; sed Alii
 m: (1) *Q*
ad quod
 4. *Tribuno*
 5. 4. *Fur-*
 (2). *Pla-*
am ex &c.
 3) *Virgili-*
 78. *&c.*
 3. 13. *&c.*
 Ep. 18. *&c.*
fiet Quinti-
commun-
ormam; q
ventius Or-
aliquando ta-
ine vitio, L
norare. [Bo-
me apud V
se haud em
u. Voss. na
non dicimus
 [Vall. 2.

critter Probatum, me observasse.
exstat quidem in multis libb. E-
pitomes Liv. sed Gronovius ad-
notavit MSS habere decem & no-
vem, item decem & octo. Sigo-
nii XIX, Frobenius XVIII,
per Notas expresserunt. hac Dubi-
us scripsi: Certiora ab alijs
expecto, siquid haberi possunt.
 [Cell.]

Novereari pro Adversari No-
ve dixit Sidon. 7. 14. atq; hinc
videre est cujus Notæ sit Tritum
illud, & Perelegans,

Novercante Fortuna.] Adver-
sa, Inclinata, Afflicta, &c. sunt
a Cicerone adjuncta.

Noviter. Fulgent. 3. Mythol.
 1. non *Plin. Pan. 34. Nuper.*
Vett.

Novissimum Vulgo dici cep-
tum, quod Extremum dicebatur.
quod mea Memoria, Ælius, Sisen-
na, Alii, quod nimium novum
verbum esset, vitabant. [Varro.
L. L. 4.] Caro, & Sallustius,
& Alii quoq; Ætatis ejusdem
verbo isto Promisce usitati sunt;
Multi etiam non indocti Viri in
Libris id suis scripserunt: absti-
nuisse eo tamen, tanquam non La-
tino videtur Cicero; quoniam,
qui Doctissimus illorum Tempo-
rum fuerat, L. Ælius Stilo, ut
Novo, & Improbo verbo, uti vi-
taverat. [Gell. 10. 21.] at No-
vissimum Histrionem dixit Cice-
ro (quanquam Adolefcens, quod
animadvertit Scioppius) pro eo,
qui non tam Tempore, quam Ge-
nere Postremus esset. Plancus au-
tem, & Cassius, & Galba, &
Brutus in Epistolis ad Cicerone-
nem, Novissimus-mè, tanquam
satis Receptis utuntur.

Noxam a Noxia Frigide separant Pleriq; Grammaticorum.

Nullatenus damnat [Valla:] *Ἀναλογία* tueretur [Despauterius.] sed Ufu potius metiri Sermonem oportet. [Voss.] usus est

Nullatenus *Cassiod.* saepe: Fulgent. Myth. Praef. 1. 2. Puriores Omnes, Neutiquam, Nequaquam, Nulla ratione. [Cell.]

Nullibi, quia Soli, quantum constat, Vitruvio (7. 1.) inter Antiquos placuit; Elegantius, Frequentiusq; nobis in usu erit Nusquam; utpote Omnibus Veteribus usurpatum. [Borr.]

Nuncium Neutro Genere, num scripserint Antiquiores Latinitatis Auctores, post Alios quam plurimos disputant Vossius (1. Vir. Serm. 14.) & Cellarius (*Thesaur. Fabro-Buchner.*) Erudite Uterq; ille Pernegat; hic Confirmat.

Nuncius cum c, Lapides, [Mamut.] cum c, Lapides, Libri, Virgilius Carpens, & Festus. [Brabant.] at Pensiores sunt mihi Mamutii Lapides: quem sciam in iis observitandis nimis religiosum;

Alter, an omnino Lapidem Literarum viderit, cui Nuntius per nullus mihi distat Nuntius. Pbat nihilominus compositis, Pnuntio, Renuntio, Enuntio: Nos Contra pertendimus Nuntius litera c claudi, quod Compositis eadem insit litera. est tem a Nunc ciendo, quod reiciatae audienti Nunc primum siderium cieat, & Cognitio exacuatur. [Dausq.]

Nuspian ipsum vereor ne quam exstet. [Sciop. adv. Vo] Gellius quidem 3. 4. Libris inquit, in quodvis pignus verbar, ni in una Nuspian delictum esset. atq; ita Ull Gellii Editiones legunt; Vossius autem Edd. adnotante Ofselio in una uspiam — hac Lellio Sensui magis congruat; nec Vossius in hoc loco admodum tutum Praesidium: [Borr.] cumq; Nuspian illud, Meliori aetate Senecis Latini Nusquam sit; ne Nilius id Dedicare voluisse civile est. [Gronov. ad h. l.]

Barato
Liv.
1. R.
Quibusda
16. [v
q; adnot
Obefitas.
ina. Jus
num. Co
Obefare.
guare.
Objicere
nunc Vul
olis; noli
am recip
Fabium
o in Causs
Proleptis
Objici
jam tun
entur. [V
& eo am
Seneca,
2. Clem.
pro Cael.
Municipi
tem non pro
[Borr.]
Objectione ne
tum memini
contrarium
quo Cicero
entur, Adv
ta, Contrar
quidem.
Objectione
one memini
cum Script
Objectione

O.

Oberatos vocant Tac. 7. A. 17.

Liv. 26. 40. Cæf. 1. 4.

tr. 1. R. R. 17. quos *Æratos*,

Quibusdam placet, Cicero, 1.

16. [vid. *quæ ex Turnebo*,

q; adnotavit Gravius.]

Obeſitas. Suet. Claud. 41. 2.

ina. Juſtin. 21. 2. 1. Sagina-

ntum. Colum. Adeps. Cic.

Obeſare. Col. 8. 7. V. in Im-

gnare.

Objicere pro Contradicere;

ita nunc Vulgo ita loquuntur in

olis; nolim super eo multum

reciprocare. præſertim cum

Fabium legam, 9. 2. Mire

in Cauſſis valet Præſumptio,

Proleptis dicitur; cum id,

Objici poteſt, occupamus.

jam tum ſic Rhetores lo-

quuntur. [Voſſ.] immo 30 an-

te eo amplius ante Quintilia-

na, Seneca, 1. Vit. B. at. 18.

illuſtrius exſtat Teſtimoni-

2. Clem. 5. neq; fere aliter

pro Cæl. nam quod eſt Ob-

jectum Municipibus, eſſe adole-

tem non probatum ſuis; nemi-

us. [Borr.] Utcunq;,

Objeſtio ne Rhetores quidem,

ut memini, pro Argumento

contrarium adducto dixerunt.

quo Cicero:] Quæ contra

ſtatur, Adverſariorum adju-

ta, Contraria. [Voſſ.] imo,

quidem.

Objectionem pro Expro-

batione memini me legere apud

ſeum Scriptorem. [Id.]

Objectionem repellere. Am-

broſ. Ep. 27. Objecta diluere,
Quintil. 4. 2.

Objectamen. Ver. Gloſſ. Objec-

tamentum. Apul. inſ. Apol. Op-

probrium. Ovid. 2. Trift. 445.

Horat. 1. Sat. 4. 128. 3. Od. 24.

Probrum. Cic. 11. Att. 9. &c.

—Opprobratio. Ter. And. 1. 1.

Objeſtatio. Caſ. 3. B. C. 60.

Obiter reprehendit Scioppius

auctoritate Scauri Grammatici

antiqui apud Charis 2. & Im-

per. Hadriani. nihil tamen certius

eſt, quam Scaurum deceptum

fuiſſe; quod eam vocem non modo

Obſ. Aug. Caſar apud Suet. uſur-

pandam Tiberio ſuo commendave-

rit; ſed etiam poſtea amaverint

Seneca, 3. Ir. 1. Plin. 15. extr.

& 18. 21. Quinſil. Decl. 16.

Juven. 3. 241. & 6. 479. Pe-

troniſ: p. 97. 1699. Obiter

cantabant. [Borr. Cell.]

2. Obiter.] Senec. 2. Ben. 8.

in Tranſitu. Plin. 18. 13. in

Transcurſu. Tiberius, Plebeiſ Vo-

cabuli Sordes aſpernatus: per

Viam. Cic. 1. Ver. 50. & de Cl.

200. Prateriens. it. Caſu; præ-

ter Rem, Propoſitum; Έν Πα-

ρόδω, Παράγω; Ο΄δὴ Πα-

ράγω; Id.

Oblivia Plur. Pœtis proprium:

Cæteris Oblivio. [Cell.]

Oblivioni tradere damnat in

Analeſt. Goolenius, tanquam

ſc̃tum ad modum Ciceroniani, Me-

moriz tradere. at Dare Oblivi-

oni uſus eſt Livius 1. 31. & 4.

37. & 32. 21. [Cell.]

Obnixe in Niti.

Obnoxius Peccato displicet Schoro, & Schotto: (vid. Hæ-
rere 2.) tamen,

2. Obnoxius Crimini non dis-
plicuit Livio: [Voss.]

Obscenum, quod, nisi in Sce-
na, palam dici non debet, [Varr.
6. L. L. 80. 1581.] absq; Diph-
thongo 'Ορθoγρoφείλαι. [Dausq.
217. Manut. 569.] V. in Scaena,
Scena.

Obssequibilis. Gell. 2. 29. Ob-
sequiosus. Plaut. Capt. 2. 3. 58.
in Moriger.

Observantia (auctore Cic. 2.
Inv. 66.) dicitur, per quam Æ-
tate, aut Sapientia, aut Honore,
aut aliqua Dignitate anteceden-
tes Reveremur, & Colimus. at
Velleius, minus locuples auctor
(consente Scioppio) Observanti-
am dixit pro Observatione, lib. 2.
Hyginus, Plebeius bonæ ætatis
Scriptor, pro Custodia, Astron.
2. 20.

Observare Leges non est omnino
illud ipsum, quod Obtemperare,
Parere, aut Stare Legibus; sed
Animadvertere, Notare, Custo-
dire, ac velut in Oculis habere.
[Sciop.]

Obsidium. Gell. 15. 31. Tac.
4. A. 73. Col. 9. 7. Plaut. Bacc.
4. 9. 24. &c. Obsidio. Cic.

Obtenebrare — Analogiam
probat quodammodo Varronianum
illud, 2. R. R. 11. quoad Conte-
nebravit: nisi & hoc in Anti-
quatis scribi malueris. — Usus
vix alii defenderint, quam Ec-
clesiastici. in his Lactant. 4. 19.
Occidet Sol meridie, & Obtene-
brabitur Dies lucis.] Tenebras
Offundere, &c. Verr.

Obtenebrare domum alicujus.
vid. Construere Luminibus

Obturo absq; Spiritu: quem Ve-
terimos Latinorum sprevisse ce-
tum, & Peregrina vocabula Sa-
fecisse juris. Asperant Cruciger
& Becmannus, Indicinam fac-
ente Festo, dum a Θύγα. vult
viri. at plurima Degenerant; Fla-
tus oblita priores. Miror Pas-
ratio viro Gallo tantum fuisse
Pulmonis: Germanos id prom-
ciare, semper Animæ prelargi
miratur nemo. [Dausq. 218.]

Obviare pro Obviam ire, v-
nire, usi sunt Macrob. 1. S. S.
& 12. Veg. 3. 6. Oros. 4. ex-
Hier. Ep. 6. Mamert. 1. 2. 11.
Bed. 3. 22. Sallustianum Te-
monium Jugurth. 5. dudum
Doctis refutatum est; quia Medi-
res libri habent Obviam itum
non Obvium.

Occidua. Prud. adv. Sym-
2. 597. Occidentalis. Plin.
32. Occiduus. Ovid. 1. M.
Occidens. Cic.

Occumbere Concise dicitur,
ex Vulnere moritur, & h-
Decumbit, vel Procumbit,
Ferro Perit —; — non qui F-
Cedit, qui Tranquille Extin-
guitur, qui Morbo Decidit,
Morbum a Vita discedit,
Naturæ satisfacit, quem
tura Morte mulstat, quem
Ægitudine Mors consequitur
[Sciop.] Hic dicitur Occumb-
Morti. Virg. Neci. Phadr. —
tem. Liv. Necem. Suet. —
Liv.

Ocius in Ocyus.

Osternio Pervulgatum pro
bri alicujus Foliis Ostionis. ne-
finxere eam vocem ad modum,
diceretur Quaternio. sed est
similis ratio. quocirca malim
ab Senus, Senio; sic ab O-

us, Ob-
idem in
ulo. [U-
Odo-
quum se
ui haben
bent; f-
VIII
ei & h-
Cur. P-
us est,
legantia
— vigi-
Ostua-
tum in
lios in
imus Se-
imus. [U-
are non a
autoritate
quomodo
ndatiff.)
curatæ.)
str. Ed.
id? quod
hausisse
is libris,
omades.
Ocularite
donii (7.
eter, Ipso
ificio. [C-
Ocyus, &
malunt, qu-
falluntur
G. 26. 80.
'Auctores
cius, [Dausq.
Odio. Per
ic. in Aure
matatio Ma-
tates Solin-
assensio De
pud. a. Se-
uti, plane
liani est. Di-
Odi, esse a-

quem Verbum, Ostonio : ut *'Αναλογία*
 item in Novo servetur Voca-
 bulo. [Voss.]
 Ododecim non facile apud An-
 tiquum scriptorem reperiis. nam
 non habent Libri, non Constante-
 rent; sed Meliores pro eo Signa
 XVIII exhibent. [Cels. Antib.
 & hęc perquisitis anquiris
 Cur. Post.] Quid vero Dubiis
 est, ubi Certiora adsunt, &
 elegantiora? vid. Unde — Duo
 — viginti.
 Octuaginta a Sig. Gelenio e-
 ritum in Plinio. Et Illum, &
 alios in Errorem induxit, quod
 imus Septuaginta, & Septua-
 gesimus. [Voss.] ego vero Dam-
 are non ausim, vel maxime ob
 horitatem Vitruvii, 10. 17.
 quomodo legit *Ultima*, & E-
 datiss. Edit. a Jo. de Laet
 curata.) & Gellii, 3. 10. (ex
 str. Ed. Thyssii, & Oisellii.)
 id? quod Gellius ibi, quę scrip-
 tibus libris, qui inscribuntur Heb-
 domades. [Borr.]
 Oculariter est ex Latinitate
 donii (7. 14.) Melius] Lucu-
 ter, Ipso intuitu, Oculorum
 scio. [Cels.]
 Ocyus, & Ocyssimus, qui per
 malunt, quia dicimus *ὠκὺς* per
 falluntur Viri Docti. [Voss. 2.
 G. 26. 805.] nam *Ἐξήκοντα* ejus
'Ανέσως ex *ὠκίων*: ut sit
 cius. [Dausq. 219.]
 Odio. Perodiendus dixit Vo-
 sic. in Aurelian. si vera est E-
 datio Maximi Salmasii: O-
 cates Solinus. De Petron. Arb.
 assensio Doctissimi Wouwerii
 pectura. Senecam, & Apulei-
 uti, plane agnosco. Oditur Ter-
 liani est. Dixerit aliquis,
 Odi, esse ab Obsoleto Odio, sed

postea in Usum revocato. non mul-
 tum aduerser, sed Incertum id
 tamen; cum ne Veteres quidem
 Grammatici ex Priscis Ullius
 meminerint, qui Odio Usurparis.
 at quicquid de Eo est — Memino
 — saltem est a Praterito Memini;
 non Contra. nam Radix sit Me-
 no; unde Comminiscor, & Re-
 miniscor. Memino non memini
 legere, praterquam apud Optat.
 Milevit. quos, si Meminis, [forte
 tamen Memineris scripserat] in
 primo &c. at Meminens non mo-
 do apud Livium Andronicum, &
 Aufonium est; sed etiam Sidoni-
 um. 2. 10. 4. 3. & 12. 6, 3.
 7, 6. &c. [Voss.]

Odivi culpant in Vulg. Int. ita
 tamen scribere non dubitavit Ver-
 borum ille non Vulgarium Secta-
 tor, Antonius, ap. Cic. 13. Phil.
 42. sim.

Odite, Odiens, Odietur, &c.
 nec omnium, quę reprehendunt,
 laudare Veteres possim Auctores
 sufficere arbitror ad Inter-
 pretem Imperitię absolvendum;
 quod Doctissimi Patrum sic loque-
 bantur. imo, inquit Hieronymus,
 Ep. 21. Propter Simpliciores
 multum Dejiciendo Sermonē la-
 boravimus. quare Laudari poti-
 us, quam Reprehendi Interpret
 debet; quod in Tralatione ejus O-
 peris, unde Animarum salus peti
 debet, non tam Gratiam inire vo-
 lueris a Logodadali; quam eo-
 rum Consuetudinem sequendo, Cap-
 tui Inservire Populi Universi. [Voss.]

Odoramina. Macrob. Præf. 1.
 Saturn. Odoramenta. Plin. 21.
 27. Colum. 11. 2. Odores. Cic.
 3. Tusc. 43. &c.

Offerre pro Recipere, & Pol-
 liceri, Cui Oblulit mihi se hoc
 facturum

facturum) alienum est a Bene loquentium Consuetudine. [Sciop.]

Officina. vid. Taberna.

Officium cum Indiscriminatim pro Magistratu, aut Honoribus sumunt; vix Excusari possunt Tirones. ita Latine usurpari non nego plane; nec tamen id in universum, & sub quavis dicendi forma fieri posse concedo. Nep. Eum. 1. Nemo ad id Officium (Scribæ) admittitur, nisi Honesto loco. Suet. Vesp. 16. Procuratorum Rapacissimum quemq; ad Ampliora Officia ex Industria solitus promovere. Plin. 1. Ep. 10. & Paneg. 91. etiam Publicum Officium dixit Quintil. 3. 7. Nihilominus recte dicimus Petere Honores; Honoribus Operam dare; gerere, & administrare Remp. Honore abire; Provincia decedere, & id genus Alia: quæ verba minus bene cum Officio conjunguntur; ut Officium Petere, &c. est quidem de Officio decedere etiam Ciceronis 1. Verr. 10: sed idem notat, quod Peccare. Caute ergo, & cum Auctoribus Classicis loquendum est. [Cell.]

2. Officium, pro Dignitate, aut Procuracione, est Argentæ Aëratæ; cum apud Priores, nihil aliud, quam id, quod Decet, significaris. et si Cæsar quoq; Officio pro Præfectura, aut Munere dixit, B. C. 3. &c. videtur id magis pro Castrorum, quam Rostorum consuetudine usurpatum. [Sciop.]

Olfactus. Plin. 29. 4. 25. Odoratus. Cic. 2. N. 158.

Omnifariam. Gell. 12. 13. In omnes partes, Ex omni parte, item, Omnino, &c. Cic.

Omnifarius. Onom. Omnimodus. Apul. Cujusquemodi. Cic.

Omnigenus. Virg. 8. 698. Omne Genus. Cic.

Omnimode. Vulg. Omnimodo. Cels. 1. 7: 7. 4. Omnimodis. Lucret. 2. 488. Omnibus modis, Omni ratione. Cic.

Omnipollens. Prud. Omnipotens. Virg. Omnipotentissimus. Macrob. 1. S. 17. Præpotens. Cic.

Operior Incaute scribunt Plerique, pro Opperior.

Opimare in Impinguare.

Opificium. Varr. 3. R. 16. Opus. Cic.

Opis, Ovid. 1. El. 3. vel Ops. Fest. Accius ap. Priscian. 7. Opus. Hor. 1. S. 2. 74. Virg. G. 2. 428. Æ. 1: 605. 2: 803. 8. 377. Nep. Cim. 4. 2. Ter. Heaut. 3. 3. 31. Phorm. 3. 20. Cic. 7. V. 167. Pis. 19. Opem. Cic. 1. Glor. Anteq. 25. Font. 23. Opem. Cic. Mil. 30. 15. Att. 15.

2. Opis pro [1] Affluentia, sive Sufficiencia rerum, ut Vergilius loquitur, & Plurale est (Cic. Amic. 22.) & Singulare (Ovid. 1. El. 3. Hor. 1. S. 2. Egregius Poëta, ap. Cic. 3. Tul. 44.) Deinde pro [2] Opera, Auxilio, Virtute, Viribus &c. Frequens est Optimis Auctoribus Utroq; Numero. Sed, pro [3] Divitiis, in Singulari non legitur ex sententia [Præstantissimorum Grammaticorum.]

Opidum, si Etymologiam (Ope: Isid. Fest. Cic. Varr.) sequimur unica p scribemus: [Mannus in Verrinis, faveat Isidorus, ab Oppositione murum. Vid. Anton. Augusti Dial. 10. [Dausq; 222.]

Oportebat usus est pro Opporerebat Hilarius Episc. Ciceronem cum apud Alexandrum zum Re-

sui Angli
adversus
unde ad
tus; quo
verba er
venissi ad
A. C. 1
temporib
dy Raro p
dy Supini
Crebro. [C
Oppidu
Urbs Nob
Urbs, & m
ur Urbs.
mundatur
Etymologia
Eulmodi
Oppidum,
id. 1. Div
ne erat Ur
ndum Nob
li &c. Var
Oppida, qu
issa Aratr
Urbes. &c.
Opponen
niere.
Opposito
riorum
ura. [1.
Eodem Ge
ut; ut Sa
odem aute
ibus prop
am e regi
aria; ut
on Debilitas
m Genere
stantur Adv
ia Contran
et appellen
pellantur
ficio enim
Vi, quam h
itum non
Indignita

sui Angli caussam Romæ ageret
 adversus Archiep. Cantuariensem.
 unde ab Omnibus risu excep-
 tus; quodam etiam Catu in hæc
 verba erumpente: male tandem
 venisti ad Portum. [Baron. ad
 A. C. 1164.] In Imperfectis
 temporibus, nisi a Mire Indoctis,
 & Raro peccatur: In Præteritis,
 & Supinis, etiam ab Eruditis
 Crebro. [Voss.]
 Oppidum Minus est, & Vilius:
 Urbs Nobilior, unde Metropolis
 Urbs, & κατ' ἐξουσίαν Roma dicitur
 Urbs. —interdum tamen Con-
 funduntur; neq; ulla re alia, nisi
 Etymologia, differunt, Cic. 1. Leg.
 ejusmodi Conjunctionem Testorum
 Oppidum, vel Urbem appellant.
 Id. 1. Div. 53. Pheras venisse,
 quæ erat Urbs in Thessalia tum ad-
 modum Nobilis. in eo igitur Oppi-
 di &c. Varr. 4. L. L. quare &
 oppida, quæ prius erant circum-
 data Aratro, ab Orbe & Urbo
 Urbes. &c. [Popm.]
 Opponens, Defendens, in Su-
 binere.
 Oppositorum, (Vulg.) Con-
 trariorum (Cic.) Genera sunt
 tria. [1.] Unum eorum, quæ
 Eodem Genere plurimum Diffe-
 rent; ut Sapientia, & Stultitia.
 Eodem autem Genere dicuntur;
 quibus propositis occurrunt tan-
 tum e regione quædam Con-
 traria; ut Celeritati Tarditas,
 & Debilitas. hæc, quæ ex Eo-
 dem Genere Contraria sunt, ap-
 pellantur Adversa. [2.] Sunt &
 Contraria, quæ Privantia
 ut appellemus Latine: Græce
 appellantur ὑπερστροφικά. Præ-
 stitio enim in Privat verbum
 Vi, quam haberet; si in Præ-
 stitum non fuisset: ut Digni-
 tas, Indignitas; Humanitas, &

Inhumanitas; & Cætera generis
 Eiusdem. [3] Alia quoq; sunt
 Contrariorum genera; velut ea,
 quæ cum aliquo Conferuntur: ut
 Duplum, Simplum; Multa, Pau-
 ca; Majus, Minus. [4] Sunt
 etiam Valde Contraria alia, quæ
 appellantur Negantia, (ea Ἀπο-
 φασικά Græci) Contraria Alien-
 ius: ut si Hoc est; Illud Non
 est; (Topic. 47, 48, 49.) vel
 Disparata. nam Disparatum est
 id, quod ab aliqua re per Op-
 positionem Negationis separa-
 tur; hoc modo: Sapere, Non-
 sapere. [1. Invent. 42.]

Opprobare. Plaut. Most. 1. 3.
 143. & Scdulus Comitorum
 Imitator, Agellius, 1, 15: 17,
 1. Exprobrare. Cic. [Voss.]

Opus habeo Nos non dicimus,
 ut Græci ἔχειν ἔχω; sed Opus
 est mihi. [Diomed. 1. 1.] Co-
 lumellæ igitur exemplum (9. 1.)
 Frugibus Opus habent, etiam
 Pinciero Judice (1. Parerg. 2.)
 est Rarum, & Inusitatum; qui
 in Græcismis non Imitandis il-
 lud numerat. [Cellar.]

2. Opera (in) Bona.

3. Opus esse in Egere.

Ordinarie (h. e. Fere.) non
 probant Lexica; neq; in Lectione
 Auctorum Vett. observavimus.
 [Cell.]

Ordinarius. Vulg. Vulgaris,
 & Parvi Pretii. Cic.

Ordinare Civile Verbum est, &
 ad Constituendam Publici Status
 Rationem pertinet. Suet. Galb.
 7. Provinciam Ordinavit magna
 Severitatis, & Justitiæ cura, et-
 tiam, in Parvulis rebus. Flor.
 2. 16. Metello Macedonia Ordina-
 nti &c. sim. Curt. 7. 3. Suet.
 Caf. 40. Aug. 13. —Deniq; quic-
 quid

quid Principes Constituant; Ordinare dicuntur: unde

Ordinationes Principum. Plin. 10. Ep. 67. [Buchn.] tamen, Ordinavit Princeps, ut illi adnumerentur trecenti, non disero pro Constituit. [Voss.] aut Ordinare pro Pracipere, Mandare.

Orditus usus est Vulg. Int. (Esaï. 25. 7.) ejusq; Imitatione Bapt. Mantuan. (1. Parthen. 3.) etiam Diomed. (Præf.) cum interim unum huic verbo participium, Orsus, assignet. immo (inquit Vossius) & reperio apud Jul. Scalig. (6. Poet. 7.) Metuo ne exciderit. nam aut Barbarum est, aut Obsoleteum.

Ordo. hujus Loci tractatione, Prius Tempore, Natura, &c. Omnino dicunt Dialectici. Ego malui, Πέμπτον καὶ ἑξῆς, Prius & Antiquius Temporum Ordine dicere: sicut Πέμπτον τῶν φύσεως, Prius Ordine Naturæ. sic enim loquitur Cicero, 4. Fin. 17. Primiq; ex omnibus Philosophis (Peripatetici) a Natura tributum esse docuerunt; ut ij, qui Procreati essent, a Procreatoribus amarentur: & id, quod Temporum Ordine Antiquius est, ut Conjugia Virorum & Uxorum, a Natura Conjuncta esse dicerent. Topic. 6. Inveniendi Artem, quæ Τόπικον dicitur, quæq; ad Usum potior erat, & Ordine Natura certe Prior, totam reliquerunt (Stoici.) Quocirca, illa etiam, Ἀμα καὶ τὸν ἑξῆς, Simul Temporis, vel Temporum Ordine dicendum censeo: & Ἀμα φύσεως, Simul Naturæ Ordine; non, Omnino, Simul Natura, & Tempore. [Perion.

Obs. in Cat. Arist. 637. Opera 1554.]

1. Oretenus multi Vulgo dicunt pro Coram. [Sciop.]

2. Oretenus an Latine pro Memoriter, & ad Verbum dici potest in formula, Ore tenus recitare? — Tacito quidem sum (1) Verbis, sine Re: Graecæ doctrina Oretenus exercitatur, atque in omnium bonis artibus non indurum Annal. 15. 43. Eidem prope est (2) Usq; ad Os. A. 1. 7. add. Gell. 17. 8. [Cell.]

Orientalis qui usus sit, Macrobius in Palladio nondum videtur. 17. ab Orientali arboris proximus est Justinus 14. 4. 39. 5. — Cæteris idem significatio Oriens Gignendi casu cum alio mine conjunctum. v. g. Plin. 25. Orientis Oceanus. & 16. Orientis Populi. Suet. Tit. Orientis Regnum. [Cell.]

Orificium Si apud Reliquos Auctores reperiaturs nescio; Macrobius Saturnalibus meminisse memini. [Menap. 94.] Specus dixit Tacitus, 4. A. Curtius, 7. 11. 3. & Os Petrus, Cicero, 7. P. 30. nescio (quod adnotavit Barthius Script. Venet. p. 5.) omne Petrus Scriptoris Os perhibere unde Virg. 2. Æ. 482. — ingentem Lato dedit Ore Peristram.

Originale Peccatum. [Herodotus] varia Labes, Vitiisitas, &c.

Oscitancia sine Auctore in sum recepta fuit: Oscitatio serum est, Plin. 7. 6. Gell. 4. Stat. 4. Sylv. 9. [Cell.]

Ostentator. 4. ad Herennium. Gloriosus, &c. Cic.

Pacat
Cic.
Cyprian.
cum Pac
Pzdag
ego eff
struere,
Repotia
Pzdia
nditissim
Annal.
tis, sem
dianus, at
[Voss.]
Pznc,
accetu,
Lapides O
in Tere
ore Fabr
in Vete
Vinet.]
lig; scrip
embranis
andectaru
Anton. Au
— Alii
ne cum Pe
soldemmo
admissam
a Pene
scribunt
livii: qu
iter sit;
ri dicatur
Dativu is
quæret. O
quid si T
berrimo,
re mutila
laba Brevis
7.]

P.

Pacate. *Petron. Tranquille.*

Cic. 5. Att. ult. Pacifice.

Cyprian. Ep. 44. [Cell.] malim

cum Pace. [Voss.]

Pædagogare h. e. pro Pæda-

gogo esse, instar Pædagogi in-

struere, Pacui. ap. Festum, in

Nepticia [Voss.]

Pædianus Plurimi scribunt E-

nditissimi Vtri. Steph. Pighius

in Annal. Roman. a Schotto e-

ditis, semper habet Asconius Pæ-

dianus. at Corripit Silius, lib. 13.

[Voss.]

Pæne, pro Fere, cum ac & sine

accentu, & Libri Veteres, &

Lapides Omnes. [Manut. 374.]

in Terentio Palatino, & Mar-

core Fabricii 47. [Dausq. 227.]

in Vetere Ausonii Libro. [E-

vinet.] nec Aliter scribi potest.

q; scriptum perpetuo vidi in

membris a me comparatis

andectarum Florentinarum.

Anton. Augustin. Dial. 10.] —

— Alii eadem volunt ab Ori-

ne cum Penitus, & Scriptionis

modi. Dipthongum A-

missam volunt; ut secerna-

re a Pene sexto casu. Alii per

scribunt ex acquisitivo casu

peni: quod Vix, ægre, diffi-

cultè fit; id Poene, seu Ποινῆ

tri dicatur. neq; id displiceret;

Dativi istius modulus non re-

paret. Ovid. Pæne puer . . .

quid si Tertius ille casus, Ufu

pererrimo, ut Vasa, Bivocalis

ante mutilatus fuit, & reliqua

Alaba Brevicula reddita? [Dausq;

7.]

Paganus in Gentilis.

Pacnitet (*Libri Veteres, &*

Virgilius Carpensis. [Manut. 374.]

Romanus Virgilii Codex, & MSSi

aliquot. [Pierius.] per oc-

scribendum a Poena, Ποινῆ.

[Dausq. 227.]

Pallesco. *Plin. 9, 16. 19, 10.*

Prop. Ovid. Palleo, Expallesco,

Exalbesco. Cic.

Palpare Manu, vel Pede, Per-

peram dicant pro Tentare: cum

Palpare sit Blande, & Leniter

Tangere, & Demulcere, ut A-

mmatores, & Adulatores solent.

[Voss.]

Papilio pro Tentorio in Plinii

Edit. Parm. 1476. l. 5. c. 5.

melius Alia Pabulis legunt. inter-

rea subsecutis Sæculis vox ea

Perfrequens. [Voss.] Veget. 1. 23.

Spartian. Nig. 11. Lamprid. A-

lex. 51. &c.

Papyrus in Charta.

Paragraphus Secundus, vel

tertius, dicere solent ICTi. sed om-

nino Femininum esse, ac respici

Γεγραμῆν, H. Stephani est Judici-

um. ICTorum rationem ita Ex-

cusari posse censet Buchnerus; si

dicamus, non Γεγραμῆν, sed Εχα-

μαλισμὸν subintelligendum esse.

Parcitas. *Senec. 1. Cl. 21.*

(Parimonia. Cic.) sc. a

Parcitum. *Plin. 30. 4. quo-*

modo Dalecampius legit; sed

Refragante Alvaro, 234. sane

— Parsurus, Varr. ap. Priscian.

& Liv. 25.

Parco, Parcuī: *Nev. ap. Non. sed*

2. Parco, *Conseruo*, *Parfi facit*: Parco, *Veniam do*, *Peperci*. [*Donat. ad Ter. Hec. 3. 1. 2.*] *Negat Discrimen* [*Servius*]: *Migrat certe* [*Plautus, Aut. 2. 8. 10.*]

Parentes pro Quibuscunque, *Sanguine*, vel *Adiunctate* *iunctus, usus* *de Capitolinus*, (*in Marc. Phil. 1. 5.*) *Aliiq.* *istorum temporum Scriptores*, *quos laudant* *ad Eutropium* (1. 7.) *Cellarius*; *ad Capitolini Anton.* (5.) *Cassaubonus* *de ad Treb. Pollionis* 30 *Tyrannos Salmastius*.

Partietine in Pronominum 7. I. VII.

Parochia Male: *Parzia Recoe*, *ex Augustin.* 14. *Civ. D.* 23.

Paronyma in Denominativa.

Paroxysmus. Media. Commotiuncula. *Cic. 12. Att. 12.*

Partiali (*quomodo. Vulgo loquuntur*) *opponitur apud Liv. 4. Mediis*, *nec in Alterius favore* *inclinatus* — *apud Valer. Max. 9. 2. Quietis animi civis*, *qualem Ovidius* (5. *Met.*) *memorat*, *Expetrem frustra Belli*, *& Neutra arma securam.* — *apud Ciceronem* (2. *Phil. 40.*) *Moderatus.*

Participare alicui rei, 7. e. *Participem rei fieri sine Exemplo dicitur.* [*Cell.*] *nam.*

2. Participare, *pro* [I.] *Participem fieri*, *cum* (1) *Accusativo jungitur*, (*Cic. 2. Tusc. 39. qui alteri Exitium parat*, *eum scire oportet*, *sibi paratam Pestem*, *ut Participet parem.*) *&* (2) *Præpositione.* (*Cic. 2. Leg. 33. ad Participandum alium ab alio*—)

pro [II.] *Participem facere*, *Sic*

(1) *Liv. 3. 12. Laudes cum Cæne Participat.* (2) *Plaut. Mil. 2. 2. 108. quid Serinone suo aliquem familiarium participaveris de Amica.* (3) *Id. Pers. 5. 1. 5. inter Participes dividam Pradam* *& Participabo.* (4) *Apul. 9. Dominum Prandio Participat.* (5) *Id. paull. ante: Mensam Nobiscum secuta Participat.* *Deniq.* *pro* [III.] *Communicare cum aliquo Accusativum adhibet* *Plautus*, (*Stich. 1. 1. 33. ut sint*, *quid agant*, *cupid agant*, *neg Participant Nos*, *neg Redem*, *adjuvato Genitivo.* *Id. Cist. 1. 3. 17. Paternum servum sui Participat Confili.*

Particularis pro in Parte Principis, *Singularis*, [*Voss.*] *Apileio* (*lib. 3. [Borr.] & Philosophis relinquendum.* [*Cell.*] *Particulariter.* *Apul. 3. Particulatim.* *Plin. 7. 24. Speciatim*, *aut Separatim.* *Cic. Post. 1. in Sen. 20.*

Parvissimus dixit Lucretius (*Optimus Latinistis Auctor*, 1609, 615. 3. 200.) *& Varro in se, vel Eryximachus*: *at Rich. Oris candidi Parvissimus*, *quod nihil mirandum*; *si hoc passim etiam loquuntur Vegetius*, *Boethius*, *Festus*, *Acro*, *&c.* [*Voss.*] 2. *Anal. 24.*

Parvitas mea in Abstractivis Locutiones.

Parvi Curo dicitur a quibusdam Incuriose. [*Cell.*] *Parvi facio* *Sallust. Jug. 85. Liv. 5. Parvæstim.* *Liv. 43. extr. Parvum duco.* *Cic. 2. Fin. 24. pro Ar. 14. Parvi pendo.* *Id. 15. Parvi 3. Minimi facio.* *Id. 2. Fin. 8c.*

Parum in Paulum.

*Pascua, & Grammaticos audi-
mus, non habet Singularem. quasi
non Viride Pascuum dicat Varro
2. R. R. 11. ac Columella 7. 1.
Rus, quod Pascuo caret; & 12.
Ager sine Pascuo. [quod Pöetz
(Hör. 4. Od. 4. 13. Ovid. 2.
Met. 689. &c.). Pascua tantum
essent Plurali Numero, id magis
est pro Ratione Carminis, & Me-
tri: quam ex Necessitate Sermo-
nis. Frischlin. 1. Strigil. Gram.
1.] pro quo Pascua in Singu-
laribus Pleriq; alii Veterum, sed
primis Posterioris Aevi Scrip-
tores: ut Tertul. Apol. 23. Mi-
nut. Fel. (si Rosta est Doctiss.
Maurus Emendatio:) & Arnob.
Iua. in Psalm. 22. & 106. [Voss.
1. Anal. 44.] Sane reuera Ad-
iectivum est. itaq; cum Pascua
dicitur; subintelligi Terra debet:
nam Pascuum; subintelligendum
Arvum. [Buchn.]*

*Passibile. Arnob. 7. Patibile.
Cic. 3. N. D. 29.*

*Passibilicas pro Perpassione,
patiendi modo, ac ratione, usus
Anonym. de Hæret. [Voss.
& Arnob. 2. adv. Gent. [Borr.]
Passio. Eccles. Perpassio. Cic.
2. Passio. Medie. Morbus, A-
ritudo. Cic. hinc*

*3. Passio Dysenterica, Palla-
di 3. 31. qua Geniculorum A-
ritudines, & Passiones Firmico
Astrol. 12. dicitur.*

*Passiones Vulgo appellant Itadn.
nam vocem qui jam Plinii ætate
continuisse contendunt, multum a-
stant. nam apud eum quidem
(10. 5.) legi solet: illitum quoq;
(Staphilinum) Passionibus ven-
eriarum proficit, sed jam olim
Barbarus Veterem restituit*

*Letissimem, qua est: illitum c
Passio... Itadn vero non recte
Passiones transferri agnovit jam
olim Micronymus: cui & Valla
subscribit Annot. ad Rom. c. 1.
Nec Ciceroni assentio, qui Itadn
Perturbationes vocat. nam Per-
turbatio nomine ipso declarari
Vitiata videtur: ut ipse fassus
3. Fin. 33. nimium Tranquilli-
tatem turbat; si vete Perturba-
tio didiceretur. Nec melius cum
Eodem dicat Morbum animi,
vel Aegritudinem: quia quod
Aegritudo in Corpore. Id in
Animo Aegritudo, ut Idem ait,
3. Tusc. 23. Nempe huiusmodi
appellationes conveniunt tantum
motibus animi, quando Rationi
non obtemperant. requiritur autem
vox, qua locum etiam habeat,
quando Motus consistunt intra Mo-
dum: quem Mesesioradeas Sy-
nelius (Ep. 140.) & Græcorum
alii, appellant. Quare præter Af-
fectuum nomen, (quo usus Ovi-
dins, Livius, Valerius, Seneca,
Plinius, Alii) siue Affectuosis:
quod est apud Cic. 1. Inv. 26.
quamquam nec improbem Commo-
tiones animorum, 3. Fin. vel,
simpliciter Permotiones: ut I-
dem in Lucullo appellat. [Voss.
2. Inst. Or. 1. 5. 1. p. 194.]
— — — HΘ Mores translati
Tullius: (Fap. 1.) quamvis
Quintilianus (6. 3.) voce, qua
HΘ exprimitur, carere censet
Sermonem Romanum. [Id. p.
194.]*

*Passiones in Affectus, Kασ-
yocia. III. 2. 3.*

*Passivus additur Ablativus A-
gentis, sed antecedente Propo-
sitione. [Lilius.] Accuratus
[Vorsius, 2. 13. 82.] Quibus
F s 2 Activis*

Activis casus Sextus adjungitur, iisdem & Passivis, & Eadem quoque Notione, Idem Casus adjicitur, i.e. ut non Causam Efficientem, sed Terminum a quo aliquid arcessitur, significet. Ita dicitur Defendere, Exigere Redimere, Reposcere aliquid ab aliquo. proinde Sallust. Quid a Pyrrho, Annibale, Philippoq; & Antiocho Defensum est aliud quam Libertas? *Cæs.* 1. B. C. 6. Pecuniz a Municipiis Exiguntur. *Valer. Max.* 3. 7. 1. cum a L. Scipione ratio in Curia Reposcere. *Justin.* 43. 5. 9. Massilienses a Gallis Redemptam pacem cognoverunt. Quibus in locis Terminus a quo, quem vocant, significatur: nequaquam vero, vel Hannibalem Defendisse Libertatem, vel Municipia Exegisse Pecuniam, vel Gallos Redemisse Pacem, vel Scipionem poposcisse Rationes: sed Contrario modo Omnia. [II.] Cum vero nulla Regula sine Exceptione sit, [inquit Cellarius] non desunt etiam hic Exempla, quæ in Contrarium proferantur, maxime in Redimendi verbo. *Suet. Gramm.* 19. Scribonius Aphrodisius, Orbilius Servus, mox a Scribonia Redemptus, & Manumissus. *Quintil. Decl.* 344. Redempta Meretrice a Divite, *Tacit.* 3. H. 34. a Propinquis occulte Redemebantur. Nihilominus Tutissimum in Ambigua hac Syntaxi est, id Imitari & Usu tenere; quod Linguae Genio quam proximum est, & Minus parit Obscuritatis. [III.] Verum Usus hoc non fert, ut Duo Sexti casus (quorum Uterque Terminum a quo res arcessitur; Alter Causam Efficientem deno-

tet) verbis Passivis Simul adjiciantur. sed Alter, qui Causam Efficientem significat, aut, (1) quod plerumque sit, Intelligentus est; aut (2) in Casum Tertium convertendus. quomodo *Cic.* 12. Ep. 28. quod Societatem, Tibi Mecum a Patre Acceptam. Recip. Conservandæ renovas, Gratum est.

Passiva cum Dativo Duri aliquid, & Peregrini sonant; nec ubique potest eum Græcorum Confectio excusare. Poëtis hic plura licet, quam Prose Scriptores. dixit Virgilius neq; Cernitur ulli. Ovidius non Intelligor ulli. quis autem feret ita soluto Sermonem loquentem? [Cell.] ita tamen loqui Religio non fuit Plinio Coli rura Ergastulis pessimum est, — *Suetonio*, Aug. 70. 2. quod Cognomine Iis [al. Is.] Deum quadam in parte urbis colebatur.

Observandum tamen,

in

a. Participiis hanc Græcorum imitationem potius quam in Verbis fieri. *Cic.* 13. Att. 24. Egredere. Audita Tibi putaram. *Tacit.* 11. 27. Audita Scriptaq; Senioribus tradam. &c. [Voss.]

b. Verbis Passivis, quorum Activa Dativum regunt, plane Naturam esse Structuram Dativi, potius ex Communi Indole verborum Dativum regentium; quam a Passivorum Natura, Græcorum dictioni Emula. quare Cicerone, qui pro *Li.* 2. Omnibus se Probavit scripsit; Idem in Ep. 27. neq; Senatui, inquit neq; Populo, neq; Cuicumque non Probatur. [Bangius.]

Passivum in Malvaticum.

Passivum

Passiva
ic.
Passura
ar. 6. P
Patibile
cienter
poetas.
Patriota
Patria p
m Doct
3.
Patricius
Græca
es. [Ma
Patrocina
14. 4.
Cic. Cl
14. vi
Paulum in
Paulum, &
scribunt,
rentian. S
Libri, &
Paulus non
3.] qu
lig. 1. L.
conversa
bebo, 30.
dicente
Dial. 10.
phibitus
antem pro
Enunciari
est nece
ho non son
refactus. G
Exterritu
ulum vel
tempore,
tamper,
Fabium
federunt
hic signat
ur melius
efficienti

Pastinare. Col. 3. 18. Fodere.

Pastura. M. Paris. Passio. Cic.

6. Pastus, frequentius.

Paribilem Qualitatem dixerō
ficientem. [Voss.] v. in Ka-

yoetas. III. 2. γ γ.

Patriota in Concivis.

Patria pro quavis Regione, e-
m Doctiss. Jo. Manard. 14.

3. Patricius, cum c, Libri Vete-

Græca Consuetudo, & La-
tes. [Manut.] v. in Tius.

Patrocinari. Hirt. 29. H. extr.

14. 4. Quintil. 2. 4. Præsto

Cic. Cl. 324. Syll. 26. 4.

14. vid. Adsum.

Paulum in Probinum, γ I.

Paulum, & Paululum per unum

scribunt, sine dubio peccant.

entian. Scaur.] sane Paulum

Libri, & Lapidēs. [Manut.]

Paulus non geminat l: ([Pris-

3.] quod sit ex Παῦς ev.

lig. I. L. L. 27.] rin cognā-

l conversa. [Dausq. 234. ex

abo, 30. Adv. 28. frustra

dicente Antonio Augusti-

Dial. 10.] Nec mirum, cum

ipthongus post se Geminari

antem prohibeat. [Priscian.]

Enunciari ullo modo potest:

est necesse id scribere, quod

non sonet. [Vel. Long.]

refactus. Gell. 19. 1. Sil. 6.

Exterritus. Cic.

Paulum vel Parum pro Exi-

tempore, dicere non ausim;

2. Omnibus Paulisper. ob-

Idem 10. Fabium 12. 2. Paullum

sedederunt &c. sed omnino

hic signatur, quam Paulis-

ut melius patebit totum lo-

spicienti. [Voss.]

Pastinare.

Pauperies. Poët. Paupertas. Cic.

Paula i. e. Quies, Intermissio,

Respiratio, Finitis, Antiquissimos

habet Auctores Accium, Lucili-

um, Ennium, Plautum, Lucre-

tium: verum Macrobius (6. 4.)

tradit Virgilium & Aequales ab

hoc verbo, & similibus Peregrinis

abstinuisse. Posterior ætas in U-

sum quodammodo revocavit. Gell.

19. 5. Arnob. 5. unde

Paulare Fulgent. 1. Mythol.

6. pro Quiescere. & Plaut. Trin.

1. 2. 150. Paula, vicissi &c.

Peccamen. Prudent. Apoth. 91 5.

Peccatum; Peccatus, Cic. ad-

probante Gellio. 13. 20.

Peccaminosus. Vulg. Vitiosus,

Scelestus, &c. Lat. &, quod

Ejusdem Sententia est

Peccator-trix baud facile re-

pereris apud Profanos Scriptores;

quavis Trivissima sint Ecclesia-

sticis: Lactant. 3. 25. Tert.

Resurr. C. 15. Prudent. Pref.

35. &c.

Pestita Lana, pro Pexa, non

dixisset Casaubonus; si Gram-

maticorum Legibus uti, & Lo-

cupletioris Latinitatis Auctores,

potius quam Columellam sequi

voluisset. [Sciop. S. H. 83.]

Pecu, Singulari Casus Resti,

utebantur Antiqui; ut Tonitru,

Genu, Vern. [Fest.] a Pecū (Plaut.

Bacch. 5. 2. 5, 20.) squamoso.

Id. Rud. 4. 3. 5. — Pecua.

Apul. 6. 182. Solin. 25. Liv. 26:

34. 35: 21. Varr. 2. R. 1.

Plaut. Merc. 3. 1. 11. Truc. 5.

64. Pecuum. Cat. ap. Fest. Ho-

stilius, 1. Annal. ap. Priscian. 6.

Lucill. Pecubus. Lucret. 6. 1130. ut

Pecu, quod in Monoptotis non

recensuerit Vossius; minime debeat

Reprebendi a Te. [Cl. Johnson,

G. C. 66. 124.] Pecū-

Pecuda. Attius, Sisenna, Cic.
4. *Rep. ap. Non. ut, quantum*
Susplicari licet, dixerint quoq; in
Reſto, hoc — Pecude, &

Pecudis, di, dem, de. (1) Cic.
Pif. 19. & 72. (2) 5. Fin. 38.
(3) 2. 40. (4) 2. N. D. 160.
ab hæc — Pecudis, vel Pecudes.
at

Pecudis olim in Reſto habuiſſe
Pecus, contendat Aliquis; Nomi-
nativum hunc exoleviſſe, ut Prex,
unde Precis; Daps, unde Dapis.
Mibi vero ne illud quidem fit Ve-
riſimile, nam Pecus ſi dixiſſent
in Feminino; Genitivus eſſet
Pecûdis, penult. long. ut Palus,
ûdis; Incus, ûdis [Voſſ. 1. A.
32. 517.] Sed in mentem Nunc
venit, Caprum etiam, Prifciano
(l. 5.) teſte, putare dici, hæc
Pecus, udis, ac, ut Clafficum dem
Scriptorem, ipſius eſſe Cæſaris in
Auguralibus: Si ſincera Pecus
erat, quod Prifcianus citat in l. 6.
ſed Scriptorum, qui ſuperſunt, ne-
mo imitari hoc auſus fuit: ut
multo ſatius videatur eo Caſu in
Feminino abſtinere: præſertim,
cum Αναλογία quoq; adverſetur.
Quid? quod Cæſar, qui Augurum
res eo traſtabat libro, fortaſſe il-
lud protulit ex Veteribus Augu-
rum Libris? quomodo non magis
imitari hac parte oporteat, quam
allata a Grammaticis ex Saliari-
bz Numæ Hymnis. [Voſſ. 1. A.
48. 654.]

Pelagus quantas aperimus in
uſus, in Val. Flac. 1. editum eſt
a Carrione. quod & probat Poë-
ta ejus Interpres. Rigidius Maſe-
rius.

Pellex. Juſſin. 10. l. 1. Con-
cubina. Cic. 1. Or. 183. Priores
arbitror non ſe locutos; ſaltem

non Auguſti ævo. [Voſſ.] eſt ei-
nomen Relativum ad Alterius U-
orem, cujus cum Viro rem habet
non autem ad Maſculum. [Voſſ.]
6. El. 48.]

Pelvis in Accuſativo tantum
per (1) im invenitur: nec mi-
mini me lagere (2) Secure
[Voſſ. 2. A. 10. 709.] at
Pelvem, Celf. 4. 24. p. 190.
Recens. Conſtant. 8. 6. 9. 90.
(2.) Securem; Cic. 7. aut
Verr. p. 364. Lugd. 1608. Gronov.
[Johnſ. G. C. 44: 45: 87.]

Penitius, Novum: Penite-
tig. [Catull. de Nupt. Ma-
178.] Penitus, Cic.

Penultimus aliquot ante Pe-
cianum ſeculis dixit Gellius,
7. dein Macrobius, 2. 4. &
ronymus Ep. 82. Non ergo
quod Lexicorum Scriptores
vocem poſthaberen; aut ad
Grammaticos remitterent. [C]

Penultimus.] Cic. Proxim-
poſtremo. Or. 217.

Penultimus in Antepen-
mus.

Penum confirmant Char-
& Prifcianus illo Afrani-
Penum Herile. ſed Obſer-
arbitror, nec Terentio uſur-
Eun. 2. 3. 18. non igitur ho-

Penouſurpem; ſed hoc Pe-
(Hor. 1. Ep. 16.) vel ha-
ou. (Plaut. Capt. 3. 1.
3.) [Voſſ.] verum

Penu dixit in Talione
nium, [Charif.] &

Penum Plaut. Capt. 4.
& Lucill. Sat. 16. ap. Gell.
quem Vid.

Per Accidens.] Temere
tuito, Caſu. [Nizol. & C]
Concinuus longe Perionius

ven
uſu
Per
Int.
poſ
prop
nim. P
[Voſ
Per
accepi
ideo, i
quon
editas,
eragere
ercuſſit
untur
I. I.
um, ſed
ere jam
ſſe Percu
dere An
Demitter
Perdere
ſc. Vid.
ficere eſſe
bil ut a
Exitum
ita P
Abſolutu
ni natura
aliquid, aut
horreo in
lator in R
mingo in P
miſſi ſunt
datur; cum
eſt eis ab
pendiculi
ſticulum.
ecutio Jurr
eſt Cicero
icis dicat,
ſificat, qu
atq; Praef
unt. has
init Hiſt.

vertit suapte vi; *nāla*
 ubi *Ban* & vi aliena. [Voss.]
 Per tet, (*et*) tele. Aët. 10.)
 Int. pro Tertio. — Ad ter
 posse verbi, ait Erasmus.
 propterea culpā Sordaz in
 min. Profan; sed citra ratio-
 nis. [Voss.]
 Per Testamentum habeo,
 accepi; pro ex Testamento
 Ideo, vel Testamento mihi
 6. 9. aut Cic. 2. Inv. 92.
 1. 1608. Edicatas, quæ Pupillo venit.
 C. 44; Peragere (*in*) Reum.
 Percussit qui dicunt pro Percu-
 sumtur se Terceniano istoc
 1. 1. 98. Percussit illic
 sum, sed Rivius, & Alii
 esse jamdiu Melioribus in Li-
 tisse Percussit. [Voss. Bang.]
 2. 4. & Perdere Animum. Vulg. Ani-
 demittere. Cic.
 Perdere Processum, Cau-
 &c. Vid. Cado. 3.
 ficere ut Finem rei impone-
 7. Perficere ut desit: Absolvere
 Exitum quoquo modo per-
 ita Perfectum plus est,
 Absolutum. Cic. 2. N. D.
 ni natura necesse est Ab-
 aliquid, aut Perfici. [Popm.]
 horreo in Periteo.
 ator in Exhibitor.
 mingo in Mingo.
 missi sunt abire minus La-
 titur; cum Reffum sit, Per-
 est eis abire. [Sciop.]
 pendiculariter. Barb. ad
 diculum, Lat.
 secutio Juris, & Fori vo-
 est Ciceroni Or. 41. Ec-
 cis dixit, & fustem Cla-
 ficat, quas Pagani Prin-
 atq; Praefecti Christiani
 nis. has eleganter Sulp.
 inist Hist. vocat Vexatio-

nes populi Christiani; quia Vex-
 ate de sententia Asconii (in Kerr.)
 Ingentis Calamitatis usum signi-
 ficat. Eadem ratio vocis

Persecutor. Hier. Ep. 58. Paulus ex Persecutore fit Prædicator. [Cell.]

Persequi in Consequi.

Persona [1] Ciceroni signi-
ficat (1) Munus, Partes. de Cl.
16. pro Mur. 6. Gr. (2) Homi-
nis Conditionem. 6. Fam. 35.
Gr. (3) Larvam. 2. Or. 193.
inde, (4.) Histrionem ipsum.

3. N. D. 71. *Gr.* [II] Tacito
notat (5) Speciem externam,
& Apparatum, quo, quid ar-
guatur, aut probetur. *uit. A-*
gric. 9. [III] Ulpiano, (6) I-
maginaturas quasdam, Ore, vel
Alia corporis parte aquam ex-
mitteutes. I. *Pind. D. de Rati-*
empt. [IV] Boëtio, (7) In-

commutabilis naturæ Individu-
am Substantiam. [V.] Vall.

(8) in homine Qualitatem, quæ
Alius ab Alio differimus. tum

in Animo, tum in Corpore,
tum in Extra nobis: que

tum in extra pontis; quæ
a Rhetoricis enumerantur in
Attributis Personæ 6. *Elas*

34. [VI] Matt. Parifio (9)

passim. [VII] Poggio (10) Cor-

pus. [VIII] Ponevino, p. 703.
& Salmasio (II) Caput. Def.

Reg. init. [IX] Vulgo (12)
Hominem, etiam (13) Præsen-

tem; nec a Legato, Aliove quo-
piam Repræsentarum.

7. *Quomodo Persona est Substantia, ipse Boëtius viderit. In*

Deo autem Personam ponimus:
vel, quod nullum aliud vocabu-

lum Quadrat ; (non Natura, quo
Veteres utebantur ; non Substan-

tia,

tia, quo Græci utuntur.) vel, quod vere in Deo triplex est Qualitas, atqui hic mihi os comprimet Boëtius; neq; vocem prodire permittet, Dicens, Qualitatem eam esse, quæ possit abesse præter Subjecti Corruptionem. hanc ego Diffinitionem, ut Græculam, & Ineptam, derideo. dico Lucem, Vibrationem, Colorem in Sole esse Qualitates: (& hoc dico Latine, omnibus, qui unquam Latine locuti sunt, consentientibus.) Tales Qualitates statuo in Deo; & has dico esse Personas, quæ ab eo abesse non possunt, & Qualitatem significare; non Substantiam, ut Boëtius voluit; qui nos Barbare loqui docuit. [Valla.] In Sacro-sancto Argumento de Voce litem nulli movero: Satis est, si de Re Conveniamus. [Vossius.]

8. ad Priamum sum Persona Filii, ad Astyanacta Persona Patris, ad Andromacham Persona Viri, ad Paridem Persona Fratris, ad Sarpedonem Persona Amici, ad Achillem Persona Inimici. quo fit, ut ad sit mihi Multiplex Persona, ac Diversa; sed Una tantum Substantia. [Valla.]

9. Unde Personatus, pro eo, qui Auctus Dignitate Ecclesiastica, apud Eundem Parisium. vid. Glossarium Watfii. [Voss.]

10. Personam pro Corpore hominis (quale est mittere pilam ad Personam) ubi Tu legisti? [Vall. adv. Pog. 84.]

11. Personam Posteriores pro Capite, sive Homine acceperunt: non tam Cornelii Celsi; (apud quem in Præf. non pro Vulgi consuetudine accipitur) quam Servii Sulpicii auctoritate; nisi ta-

men ejus verba Neratius, quod nemo suspicatur, interpolavit. ff. de Cond. sine causa. cironis in extr. Milon. hæc verba: si in me aliquid offensus; cur non id meo Capite potius luitur, quam Milonis? Possesvinus, opinor, diceret: id Milo potius, quam Ego Persona, lūere debet? cur in mea potius Persona; quam in Milonis vos ulciscimini? [Sciop. S. H. 119.]

12. 13. Persona de Singulo homine Peregrinitate damna. [Cell.] ut Tres Personæ me pestant; video duas Personas hic est bona Persona. bodie, mo, nisi Imperitus, omnino loquitur. [Vall. 6. 34.]

- Personaliter, Per se. S. Cusia Parlam. 2. [Voss.] tit. 10. 5. id, inquit, Cicerone ipse Persona frequentissime perit. h. e. per se, non ex Alii Sententia. [Cell.]

- Personarum (in) Accipitur Pertinet in Spectat.

Pertingo. Plin. 11. 37. tinco. Cic.

Pertimeo non dixero; & sum tamen Pertimesco: ut Perhorreo usurpem; Reſum Perhorresco: nec Cumbo: Reſum Accumbo. [Voss.]

Pertranſeo. Plin. 37. 5. meo. Cic.

Perveſtor in Exhibitor. Pervenire ad aliquem. Consequi.

Pervigilia Gravius in (24. extr.) edidit: Juno Vorſius

Pervigili. quod quamvis neget Charifius, 2. utuntur

ter Liviu
Tacit. S
Passun
ro, Prot
Petalus
Petitum
Cicero
eo homi
avabo o
Turi
ero Sent
ofius, La
erus, nec
na certiu
en sic MS
Tornze
videro
tur. re
demus, i
ipſi uſu
nullis repe
Phantaſt
Cic.
Pharns.
am. Cic.
Philosop
em ſiſum
teribus,
ebcius,
[Voss.]
Phleboto
re. mitter
Phlegma.
m. Hor.
Phlegmat
ita moleſt
uitofus, C
Phraſin L
nem. [Qu
Eloquent
di Modus
& Luc
m; ſed no
[Id.] ut
antium,

Livium, 11. 53. Petron. Plin.
 Tacit. Suet. Gellius.
 Passundo. Ter. Plant. Obte-
 ro, Protero, Conculco. Cic.
 Petasus in Capitiū.
 Petiturire apud unum inveni-
 Ciceronem, 1. Att. 11. vi-
 deo hominem valde Petiturire:
 navabo operam. ita Primus cor-
 rexit Turnebus, 9. Adv. 3. ejus
 vero Sententiam amplexi postea
 Glosius, Lambinus, Junius, Gru-
 terus, nec quicquam Mihi ea scrip-
 ta certius videtur. Nulli ta-
 men sic MSti. sed non multum a-
 d. Tornæsius Codex: in quo
 videro hominem. valde pe-
 tur. re navabo operam. Ita
 videmus, interdum & Latina esse,
 ipsi usurpata Tullio; quæ in
 nullis reperiantur Libris. [Voss.]
 Phantasticus. Vulg. Opinio-
 Cic.
 Pharns. Plin. Specula, Sig-
 Cic.
 Philosophaster ἀναλόγως qui-
 tem fædum: malim tamen cum
 teribus, Philosophus minutus,
 Lebeius, minorum gentium.
 [Voss.]
 Phlebotomare.] Venam inci-
 de, mittere Sanguinem.
 Phlegma. Isid. Pituita. Co-
 m. Hor. Cic.
 Phlegmaticus. Medic. cui Pi-
 ta molesta est. Hor. 1. Ep. 1.
 quitosus. Cic. Fat. 7.
 Phrasin Latine dicimus Elocu-
 nem. [Quintil. 8. 1.] Phrasis
 Eloquentiæ Corpus, & Di-
 cendi Modus. [Id. 10. 1.] Ma-
 & Lucretius legendi qui-
 m: sed non ut faciant Phra-
 [Id.] ut mirum sit Aldum
 mutium, & Antonium Scho-

2. Phrases inscripsisse Libros
 suos, quibus Vocum, & Sim-
 plicium, & Conjunctarum, Vim
 explicant, atq; Elegantiam.

Phrisia, & Phrisii placet Mul-
 tis; sed Perperam: cum non a
 Grecis vocem hanc acceperimus;
 sed gente hac Germanica, quæ
 se Friesen vocat: ut & Frisii
 vocantur Plinio, Tacito, & Lati-
 nis Omnibus. [Voss.]

Phrénesis. Seren. Sammon. 8:
 Prud. Hamart. 125. Phrenésis.
 Vitruv. & Juv. 14. 136. Mar-
 tial. 4. 81. Phrenitis. Cels. 3.
 18.

Physica-2 [I.] Ciceroni est
 (3. Fin. 72.) Physiologia; (1. N.
 D. 20. 2. Div. 37.) sive Natu-
 ræ ratio, (1. Div. 90.) vel ex-
 plicatio. (2. D. 129.) [II.] Matr.
 Parisio, (vid. Joan. Abbatis
 21. S. Alban. init.) Vitriaco,
 Cantapratano, &c. est Medici-
 na (Cic. 1. D. 24.) sive Ars
 Medendi, vel Valetudinis. (5.
 Fin. 16.) hinc

Physicus, Vulgo, pro Medente
 (Plin. Pancg. 22. Lucret. 1. 834.)
 vel Medico (Cic.) Decanta-
 tum.

Phyiognomon Socratem nota-
 vit Zopyrus, qui se prostebatur
 hominum mores, naturasq; ex
 Corpore, Oculis, Vultu, Fronte
 pernoscere. [Cic. Fat. 10] hinc
 Αναλογικὸς, pro

Phyiognomia, quomodo Vul-
 go appellatur; dicendum erat
 Phyiognomoniam. [Voss.]

Pica Vulgo, sine Veterum exem-
 plo, vocatur, quod Gravidarum
 Malaciam appellat Plinius, 25.
 6. [Voss.]

Pignerare. *Suet.* Oppignerare. *Ter.*

Piissimus Nullum in Lingua Latina verbum pronunciat Cicero 13. *Phil.* 19. sed Posterior atos non tulit huic Censorem; nec Terfissimi Scriptores illo verbo e-
tribuerunt, Seneca uterq;, Rbetor, Controv. 27. Philosophus, Ep. 25. *Curtius.* 9. 6. *Quintilianus.* 10. Declam. extr. Piissime, Senec. ad Polyb. 34. Impiissimus, *Auson.* ad Gratian. & *Hieron.* Ep. 26. 2. ut taceam de Sequioribus, & *Charisio Gramm.* in Cippis Veterum Romanorum nihil usitatus. ut &

Pientissimus. *vid.* *Inscript.* *Reines.* p. 698, & 747.

Pilulæ. *Plin.* 16, 7. 28, 9. *Cyc.* Catapotia. 26. 8. *Cels.* 5. 25.

Pincerna neglexit in Thesauro suo R. *Stephanus*, credo, quia Budæo Suspecta est. sed non est, quod de Latinitate ejus ambigimus; si ea usus *Asconius* in *Prat. Urb.* Interea non desunt Complures alii Modi, quibus id Munus exprimat. sic *Horat.* Puer quis ex Aula Capillis ad Cyathum Statueretur Unctio? *Suet.* sed C. *Memmius* etiam ad Cyathum, & Vinum *Nicomedi* stetit objecit. *Catull.* Minister vetuli puer *Falerii*, uti *Paullino*, siue Alii in *vit.* *Ambros.* Vini Minister. simplicius quoq; *Plinio*, *Apuleio*, *Alisq;* dicitur Pocillator. & in *Vest. Inscript.* Servus a Potione, Servus a Lagenæ. [*Voss.* in *E-ty-m.*]

Pinguædinis voce non utuntur Veteres auctores, qui Pare, & Integre sunt locuti: sed in ejus vice usurpant Adeps, aut Pingue. errat tamen *Servius*, qui pu-

tat nec Pinguedinem, nec Pinguetudinem esse Latium: nam *Plinius* (2.) *Pleriq;* inquit, animalium est Pinguedo sine sensu Cato in *Orig.* Sui usq; adeo Pinguetudine crescere solet, ut se ipsius sustinere non possit, neq; progredi usquam. *Varr.* 3. R. R. 9. lux Pinguetudini inimica. [*Popm.*]

Pinguefacere in Impinguare. Pinnaculum. *Pulg. Int.* Mac. 4. *Tertull.* adv. Jud. 8. Ceteri præsertim Antiquiores, Pinnas vocant illam Murorum, Turriumve summam. [*Cell.*]

Pinnula, (summa pars Auris ab Acumine dicta: Pinnum enim Antiqui Acutum dicebant.) [*Isid.* 11. 1.] Imula Oricilla. [*Catull.* Ep. 25.] Infirma Auricula. [*Cell.* 2. Q. F. 14.]

Piscatio. Non. *Piscatus.* C. Plagii vocem, aut Plagian quod sciam, nec ante *Martialis* Scriptor, quisquam, nec post *Martialem* ante Duo hæc Sæculi ævum ullum ad Furtum Literarum applicuit. ut autem id fecerit *Martialis* (1. Ep. 53.), in Inventioni suæ; ut sequeretur Eruditi Recentiores, in eo voluptati, quam ex illius Inventionis cepissent, Obsecuti videntur. [*Thomaf.* de *Plag. Theorem.* §. 1.]

Planæ vox Suspecta est multis, sed Magni apud me Auctoritas, *Pauli Diaconi* dico; sed *Festus* Pompeii, qui *Verrium*, *Nepotem Augusti Doctorem*, exscripsit. quæpe in *Schedis Festi Farneæ* ista habes: Planæ dicebantur Tabulæ Planæ: ob quam causam & *Planci* appellantur, qui secundum modum *Pedibus Planis* sunt. apud Veterum neminem *Planarum* vocem reperi ante *Plinium*

cipis illi
Pontes
Plancaru
riis, ita
teribus:
us in T
retus E
exasum
Diffimula
no utor,
Plancaru
Pontes re
Planitu
quor, Pl
Planaru
lanta, S
Planera
ta, [G
quum Er
Plin. 2. c
quod in
ervat Pro
deliquo:q
Ratos.
Planisph
aticis u
alim igit
lano desc
Plantare
tere. Cic
Plasmare
et. Pl. 11
eth. 933.
Ep. 5.
Plasma h
nio, Ep. 1
vito, 2. 89
Quintil. 1
Planfibi
Voss.]
Plebeius C
dinem sig
ebeius qui
tricia era
i duntaxat
dilis cur

nec Pin-
am : non
inquit, a
sine sen-
adeo Pin-
ut se ip-
neg; pro
R. R. 9.
[Popu-
piognare.
Int. Mat-
8. Ceter-
Pionas to-
Turrium
M.]
pars Auri-
pium eni-
ant.) [fi-
illa. [Cata-
ricula. [C
catus. C
ut Plagian-
e Martialis
, nec po-
uo hęc Sac-
artum Liber-
nem id fa-
Ep. 53.), in-
ut sequeren-
res, in eo
illius Inve-
secuti viden-
Theorem. S
pecta est mul-
Auctoritas,
ico; sed Po-
rium, Nepo-
exscripsit. q
sti Farnes-
nce diceban-
b quā cau-
atur, qui su-
Planis sunt.
minem Plan-
ante Pliniu-
cujus illa, 8. 43. nec (Asina)
Pontes transcunt, per Raritatem
Plancarum translucentibus Flu-
viis, ita est in Libris aliquot Ve-
teribus: ac legit sic R. Stephe-
nus in Thef. L. L. nec longe ab-
iterus Editio Parmensis; in qua
transsum video Plantarum. neq;
dissimulare tamen possum, MStum,
quo utor, Bonæ sane Notæ, pro
Plancarum habere eorum; ut ad
Pontes referatur. [Voss.]
Planitudo. Colum. 5. 30. Æ-
quor, Planicies. Cic.
Plantarium. Plin. 13. 4. &c.
Planta, Seminarium. Cic.
Planera. [Isid.] Stella Erra-
ta, [Gell.] Errans. [Cic.]
num Errent nulla minus illis.
Plin. 2. 6.] nihil enim Errat,
quod in omni æternitate con-
servat Progressus, & Regressus
aliquoq; Morus, Constantes,
& Ratos. [Cic. 2. N. D. 52.]
Planisphærium Vox est Mathe-
maticis usitata: sed Hybrida.
malim igitur dicere Sphæram in
plano descriptam. [Voss.]
Plantare, Deplantare. Col. Plin.
terere. Cic.
Plasmare pro Fingere. Vulg.
Pf. 118. 73. Prudent. A-
p. 933. (Heins. 869.) Hieron.
Ep. 5. a
Plasma h. e. Commentum Au-
toris, Ep. 10. Creatura Alci-
mæ, Nepot. 2. 89. aliter Pers. 1. 17.
Quintil. 1. 8.
Plausibiliter.] cum Applausu
[Voss.]
Plebeius Genus dicit: de Plebe
ordinem significat. sic M. Cicero
Plebeius quidem erat; nec enim e-
questricia erat familia, sed Eque-
stricia duntaxat: Idem tamen cum
illius curulis, Prætor, Consul

foret; de Plebe esse minime di-
cendus fuit. [Voss.]

Pleurifis. Prud. Pleuritis. Vi-
truv. 1. 6. Pleuriticus morbus.
Cels. 4. 9. Lateralis dolor. Plin.
21. 21. Lateris dolor. Cic.

Plicare. Sen. Ep. 96. Virg. 5.
Æ. 279. Lucret. 4. 826. Com-
plicare. Cic.

Pluries ex Cæf. 1. Civ. 79.
restituit Scioppius; cum Illustris
Vossius majorem, quam Trebellii
Poll. (in Gallicen. 1.) auctorita-
tem non agnovisset. Libri quidem
Cæsaris superiore sæculo Lug-
duni, & Alibi impressi habent
Plures, pro Pluries; sed sensu
repugnante. addit fidei Composi-
tum Compluries, quo, præter Plau-
tum, Pers. 4. 3. etiam C. to a-
pud Nonium, & Gellium (5. 21.)
& ipse Gellius (7. 3.) usi sunt.
[Cell.]

Podager. Claudian. 39. etiam
Ennius, Nunquam, inquit, Poë-
tor, nisi Podager. pro eo

Podagrosus. Plaut. Merc. 3.
4. 8. Podagricus. Plin. 28. 9.
Arthriticus. Cic. 9. Fam. 23.

Poëma est Λέξις ἔργον, &
i. e. Verba plura modice in quan-
dam conjecta formam; itaq; eti-
am Distichon Epigrammation vo-
cant Poëma: Poësis est Perpetu-
um argumentum, & Rhythmus;
ut Ilias Homeri, & Annales En-
nii: Poëtice est Ars earum re-
rum. [Varr. ap. Non.]

Pœnitens non tantum Cicero-
nis, [5. Tusc. Sapientis est Pro-
prium, nihil, quod Pœnitere pos-
sit, facere. Id Cæsari Jun. (ut
auctor est Nonius:) sed cito Pœ-
nituit, domum Rediit, ceteri Cunc-
tabantur.] Plauti, Stich. 1. 1. 30.
me quidem hæc conditio nunc non

Pœnitet.] & Suetonii est, [in Vitell. 15.6. non multo post *Pœnitens* facti. prater Senecam, *N. Quest.* 4. Justinum lib. 33, & 38. Gellium 5. 1. Porcium Latronem, Declam. in Catil. Calpurnium Flaccum, Apuleium, Aliosq; — sed & *Pœniturus* Sallustii est, quem admodum ex Quintiliano discimus. 10. 3. [Borr.]

Pœnitentiam agere non contra Jus Latium est; etiamsi (1.) Absolute ponatur. Val. Max. 3. 4. *Virtutibus* effecit, (Tarquinius Priscus) ne hac Civitas *Pœnitentiam* ageret, quod regem a Finitimis potius mutuata esset, quam de Suis legisset. frequentius tamen (2) *Genitivum* rei, cuius *pœniteat*, adjiciunt. Id. 7. 2. neglecti salubris Consilii *Pœnitentiam* egit. Plin. 7. Ep. 10. agatq; *Pœnitentiam* *Pœnitentia* sua. sim. Curt. 7. 23. — Ecclesiasticis sonat Resipiscere, ad Frugem redire, Vicia Virtutibus emendare, ad Deum Christumq; converteri: quod a Priscorum sermone alienum est. [Cell.]

Pœnitudo Recentius videtur, quam *Pœnitentia*. [Voss.] Antiquum potius, (cum eo usus sit Pacuvius) & a Posterioribus [Hieron. 1. adv. Pelag. 9. Zeno Veronens. &c.] in Usus Frequentiorem revocatum.

Pœniturum, pro *Pœnitentiam* acturum, non ausim dicere; minus vero *Damnare*; cum Sallustii sit, teste Fabio. 9. 3. [Voss.]

Pœsis }
Pœtice } in Poëma

Polus Arcticus a Manilio sic describitur: Circulus ad Boream (qui) sulcentem iustinet Arc-

ton,

Pometa dicuntur ubi *Pomæ* nascuntur: *Pomaria*, ubi servantur. [Charif. 1. sim. Bed. Orthog.] Pallad. longe ab Hortis Vineis, ac *Pometis*. Plin. 15. 16. in universum vero de *Pomæ* Servandis precipitur; *Pomaria* in loco Frigido, ac Sicco contabulari tamen

Pomaria, & Horti dixit Cicero Senect. 54. sim. Plin. 34. 14. Colum. 1. 6. Hor. 1. Od. 7. 10. Prop. 3. E. 2. Ovid. 4. M. &c.

Cato *Pomarium Seminarium* 48. Pompabiliter, *Pompaliter*. Trebell. *Pompose*. Sidon. 9. 9. Splendide, Magnifice, &c. Antiquitate

Pompatus -aticus. Tertul. *Pompolentus*, Gerard. Abb. *Pomposus*. Vulg. — ut *Pompæ* Plinius sit tota *Petitio*, ut Illustris, quæ Splendida, ut habeat summam Speciem, ac Dignitatem. Cic. Pet. 40.

Pone Casum.] Fac, Finge, Scilicet ita sane.

Ponere se ad Sedendum, videtur Resideo.

Populosus pro *Frequens* dicitur plicet. [Voss.] Perrara quidem vox in Lexicis; at *Frequens* Scriptoribus Latinitatis Inclinat. [Cell.] sc. Apul. 1, & 6, & Ammian. 16, & 21. 17. & 26, 17, Prud. 7. 61, Veget. 19. Solin. 65. Sextus Aur. Vi-

de Cas. etiam *Populositas* Arnobii est l. 3. Anonymi de reb. Bell. ad Theod. Imp. annex. Vegetio. [Bom]

Portarius. Bud. Janitor. Vegetio. Portatile Horologium Vulgus quidem, sed Ignote auctoritate verbum. Pari modo Cassiodorus Machinam, quam vulgo Globum Cælestem vocamus, appellat

(1. 4)

i. 45.) Cælum Gestabile; quod
 aspidium habet in Plinii (7. 6.)
 ingestabilis. [Cell.]
 Portentum in Ostentum.
 Pori corporis. *Vulg. Medic.*
 viz, Foramina, Caulz. *Lucret.*
 654. *Cyc.*
 Porosus nusquam invenio: apud
 optimos autem Fistulosus. ut La-
 tis Fistulosus, *Pallad.* 1. 10. licet
 hic magis Internos meatus; Po-
 rus vulgo Exteriores significet.
 [Cell.]
 Positiva Lex dicitur, quæ Na-
 turali superadditur, *Vocabulo me-*
 Philosophico. [Cell.]
 Posito, quod — & Posito ita
 — si Latina sunt; Eleganti-
 is Notæ non sunt. *Gell.* qui-
 tem 2. 8. eodem ipso, quod omi-
 nat, quasi posito concessq; ad
 firmandum aliud utitur. &
 3. Fin. 1. quo posito, &
 unum assensu approbato. & 4.
 iniv. init. hoc posito, quod
 videtur videndum est. verum
 neutiquam Patrocinantur,
 Uui communi; aut Isti Fir-
 ti, init. Pone, hanc Veram
 rationem; *Cyc.* Veteres Scite,
 Apposite. *Finge, Curt.* 4. 10.
 9. 2. Fac, *Cic.* 2. *Phil.* 34. &c.
 Possessiva in Suus.
 Possibile Nostri nominant, quod
 (i.) Δυνατόν. quæ, ut Dura
 leatur appellatio; tamen Sola
 [Quintil. 3. 8.] cave cre-
 igitur [Littletono,] qui Plau-
 adscribit. rarius enim est,
 Compositum Impossibilis,
 [Cellario.] tamen inde
 ostantivum
 Possibilitas deformare non du-
 rovit, non Symmachus modo,
 49. aut Martianus Capella, 3.
 Marcellinus, 19: sed etiam
 (1. 4.)

Palladius Rutilius Taurus; (Feb.
 14.) quem Scioppius inter Scrip-
 tores Aureæ ætatis numerat (Con-
 sult. de Stud. rar.) Veteres (in-
 quit Vossius) pro eo Facultas,
 Vires, Vis.

Postuma proles, *Virg.* 6. *Æ.*
 763. i. e. [1] Posthumia pro-
 les. Posthumii enim Originem
 duxere a Sylvio; qui S. Ruso
 Ascanius Posthumus appellatur.
 [Fr. Lysim. 1. Παρίγγ. 4.]
 [11.] Post humationem Paren-
 tis creatus. [Serv. p. 645, Vir-
 gili cum Veterum Omnium Com-
 mentariis, & Selectis Recentio-
 rum, Edit. a Commelin. 1646.]
 quem tibi Longævo serum Lavinia
 conjux Educet. [Virg. 6. 764.]
 (1) Longævo, inquit; non Seni;
 (Significatio enim esset contra Hi-
 storia fidem) sed in Longum jam
 Ævum perpetuum recepto, Im-
 mortaliq; facto. Anchises enim
 qui hæc dicit ad Filium, scie-
 bat, Eum, quum Hominum vi-
 ta discessisset, Immortalem atq;
 Indigetem futurum; & Longo,
 Perpetuoq; Ævo positurum.
 [Apollinaris Sulpitius. ap. Gell.
 2. 16.] hoc Argute sane, sed
 aliud tamen est Longum ævum;
 aliud Perpetuum: neq; Dii Long-
 gævi appellantur; sed Immor-
 tales. [Gell. 2. 16.] Fallitur.
 Cælites audiunt Δολιχαίωτες,
 Μακροαίωτες, [Dausq; 2. Orth.
 248.] Δαεβίοι, Æchyl. 'Επὶ
 'ἐπὶ Θνή. [Jan. Parrhas. Ep.
 14. Tom. 1. Lampad. Gruter.]
 (2) Longævo, i. e. Deo. Ævum
 enim proprie Æternitatis est; quæ
 non nisi in Deos venit. Ennius:
 Romulus in Cælo cum Dis Genitq;
 libus Ævum degit. [Serv. 646.]
 (3) Adhæc, Posthumus cognomi-
 natur

natur post Patris Mortem natus, Plauto, Aul. 2. 1. 42. [Fest.] Justino, 3. 2. 5. Cicero, 3. Fin. [Johnson. Gram. Comm. 95. 234. e Calepino.] Salviano, l. 5. Varroni, 2. L. L. [Dausq. 2. 248.] Τὸς δὲ ὕστερον τῆς τῶν Πατέρων Τελευτῆς γενομένης Ρωμαῖοι Ποσειδῶνι προσάγομεν εἶναι. [Plutarch. in Syll. sim. Coriolan. ita Gloss. Basil. ap. Martinium, in Etym. & Piloxeni, ap. Voss.] (4) Deniq; Duumviris animadverto, non Ævi Retrusioris, (Adamantium, & Bedam) Postumum ab Humo ducere, sed, quod mireris, verbis expresse Spiritum ea in voce elidunt. [Dausq. 2. 248.] admisere tamen [Boetius Epo, ap. Dausq. Lambinus, in Plant. Ramireshius, ad Martial.] & [Qui in Literis non Tanti.] Refragantibus [Eutyche, Conject. 9. Prisciano, Cassiodoro, Orth. 9. Onuphrio, Sigonio, ad Liv. Torrentio, in Horat. Pontano, 2. de Adspir. Marcilio, adv. Ramires. Cantero, 2. Novat. Leff. 10. Turnebo, ad Plant. Gronovii, p. 135. . 69. & 18. Advers. 1. it. 10. 23. Manutio, Orthog. 623. 1566.] secuto [Lapides Capitoline: Nummos duos Argenteos And. Laureani, alium Matthæi Forerii; duos Rinaldi Odonii, alium Constantii Landi: XVI Inscriptiones.] quibus adnumeret [Parei Nummum Argenteum, (Lex. Crit. 958.) & [Pandectas Florentinas.] observante [ICtorum Scævola, Cujacio, (3. Observ. 4.) deniq; [Marmora, & Codices Antiquissimos,] ex auctoritate [Vossii, Etym. 403.

Perizonii, *ad Sancti. I. II.* [Criticorum maxime Intelligentium.] *Scilicet* Re favente, blandiente vocis *humi* in *Postum* imagine Ludificantur, qui & Orogenem prave adignant, & Scriptionem. sic cum *Testamentum* sit *Tabula* respice *Testamentis*; ab animo parum respiciaci praevaluit *Opinio*, ut vox *Componatur*; quae Simplex est. nam, si aliter; *Caecamentum* pari momento *metis* erit *Calceus*. quid *Stercoramentum*, *Stercoramentum*, *Alia* Finalitas ista Vocis *Fictum* est, non *Compositi* Particulae Quare recte factum a *Græcis* Πόστυμ & scribentibus; ne Πόδτυμ, ut *Malle* videtur *Boetius* *Epo.* [Dausq. 2. 24] Igitur [III] *Postuma* pro (6. *Æ.* 763.) est *Postremus* *Aenea* satus. [Aulon. *Ep.* 17] *Postumum* enim, non cum significat, qui *Patre Mortuo*; & qui *postremo loco natus*. [Cicellius *Vindex ap. Gell.* 2. 1] & sæpe *Infantibus* imponebatur hoc *Nomen*, ut *Proprium*; dicebantur; *Primi, Quinti, Sexti, Decimi, Postumi*, respectu non *Matrum*; sed *Patrum*; quibus isto *Ordine* erant *generati*. . . [Perizz. *ad Sancti. I. II.* nerv. 11. p. 53 . . 93.] Quod vero *Postumus* est, qui *Postumus* nascitur; accidit, ut accidentaliter (ut dicunt) sumitur pro eo qui nascitur *humano* patre: nam qui sic nascitur, *Postumarius* *Postremus* est. [Cerd. *Virg. vol. 2. p. 715.*] Quare *Postumum* censetur. [Dacertius *Fest.* 360. 1700. e *Turnebus*

lant. 135. 1669.] *ὅμοιός* Πά-
 ρος Διὰ τὴν γέννησιν. G.
 Gloss. Cyrill.] ut Omnia, quem-
 admodum a Citer, quo Cato
 citatur, est Citimus, pro Citer-
 nus; & ab Inferus, quod Li-
 gnant, est Andronicus usurpat, est In-
 finitus: sic a Posterus sit Posti-
 mus, sive, ut Antiqui loqui ama-
 verunt, Postumus. [Voss. Etym.
 13.] nec Morari quem debet,
 quæ Sicut hoc vocabulum maxime
 aliter; Citer u scribitur; cum Reliqua
 momento minus formæ tandem i receperint.
 id Sternum, ut taceam, etiam Reli-
 quum, Aliorum nonnulla in Vetusissimis
 locis Fictum indicibus per a scripta occur-
 rent. Particulari, ut Ciumus, &c. nec, nisi
 in a Graeco, seu Tempore demum Im-
 mitibus; neque, caprum dici, &
 ille videri, Citimus, Citimus: sci-
 tum est, hoc vocabulum,
 Postuma proinde ex Promiscuo in Proprii
 Postremus. Minus. usum patre prorsus fuit
 on. Ep. 17. nullatum; tanto magis, quod
 non cum Promiscuo usui aliud Ejusdem
 Mortuo; significacionis, & Gradus, (sc.
 o natus. [Postremus] reliquisset: & por-
 o. Gell. 2. 10. quia Propria nomina non
 imponere facile subeant illas Pronun-
 proprium; & Scribendi Mutationes;
 Quinti, Sicut obnoxia sunt Appellati-
 tum, respectu illud ergo, inquam, ista
 id Patrum: causa Constantius retinuisse
 ne erant gentium; quam Scripturam; quam
 Sancti. 1. quæ ejusdem formæ, quæ in
 3. . 93.] Promiscuo Appellativorum e-
 st, qui Post, & manebant usu. [Pe-
 accidit, ut 54.] Hinc
 dicunt) Postuma Spes. Apul. 4. p.
 nascitur humi. Elm. Postumo Tempore.
 sic nascitur, p. 3. Ep. 12. Postuma Laus.
 est. [Cerd. 2. Postuma Ætas. 8. 5. Po-
 715.] Quare Origo. Id Paneg. Aviti.
 cur. [Dacerius] [Voss. 2. A. 25. 804.]
 . e Turnebo

Postumare, Tertull. Apol. pro,
 Postremum esse. [Danlq. 2. 247.]

Potabile dicunt pro eo, quod
 Græcis Πόσιμος; Latine sit Po-
 tui aptum; ad Bibendum Idone-
 um, Jucundum, Gratum. [Voss.]
 nimirum, in Hujusmodi Verba-
 libus, multum sibi usurpavit Ju-
 ris, in fingendis Vocabulis, super-
 ciliosa hominum Barbarorum Au-
 dacia; cum *Ξυλὸν* Futrescibili-
 lia, *Θλασὶν* Frangibilia, *Θεω-
 ρεὶ* Communiabilia, *Τυνά* Trun-
 cabilia, *Τινά* Liquabilia, *Πιν-
 ῶν* Concrecabilia, *Κινά* In-
 concrecabilia, *Ψαδον* Friabilia,
 (illud vero Plinii est, 17. 4.)
Μαλακία Mollificabilia, & con-
 tra Immollificabilia, in Aristote-
 tele convertendo, Inscite, & In-
 sulse dicerent. [L. Humfred. 3.
 Rat. Interp. 604.]

Potentia (in Actu.) Natura-
 lis in *Καὶ νυοεῖα* III. 2. a.

Potionare patrem vino scripsit
 unus fortassis Irenzi Interpres
Reſum pronunciat [Vossius;]
 quod Potionatus dixerit Sueton-
 ius in Calig. 50. nullo (uti
 [Borrichio] videtur) argumen-
 to, fortassis enim, inquit, non
 tutius erit a Potionatus formare
 Potionare; quam ab Ocreatus,
 quod Horatii est, Ocreare: aut
 ab Illaudatus, quod Virgilius usur-
 pavit, Illaudare: aut a Crini-
 tus, quod Ciceronis est, Crinire.
 &c.

Potare [1] Latinis Largiter
 bibere: [2] Ecclesiasticis Po-
 tum præbere.

Potus, & Activum, & Passi-
 vum est. [Voss. 4. 13. 229.]
 Minus Circumspecte, v. in Carna-
 tus.

Potus etiam Active accipitur. Cic. pro Mil. Id. Trebatio, 7. [Alvar. Inst. Gramm. p. 234. 1596.] Quibus ipsis exemplis pro Patiendi Sententia propugnat, [fol. seq. pag. 236.] & Resse. v. in Cœnatus.

Potus male de Potione, seu Pharmaco [Voss.] Celsus tamen sic passim locutus est, & Seren. Sammonicus, & Scribonius Largus, 64. & Plinius 24. 6. & 30. 4. interea non Dissimulandum Elegantius locuturos Medicos; si Potionis vocabulum usurpent; quod frequentissime ita Cicero, Celsus, Plinius, Scribonius, Curtius, Aliiq; præierint. [Borr.]

Practica.] Usus, Experientia.

Practicus.] Usu peritus; Experiens; Exercitatus; Agitatus; magnum Usum habens; rerum Varietate, atq; Usu ipso perdoctus; Usu, atq; Exercitatione præditus. [V. B.]

Practicus bonus dicitur Vulgo: pro eo Budæus in Forens. dicere jubet: Homo, non modo Juris Scientissimus; sed etiam Formularum, ac Forensis usus callentissimus.

Præ Composita v. in Pronominum. γ. III. 2. —

Præcautum Cicero Incauto non opponit; sed Præcauentem. non enim, nisi Πράδνσιχῶς usurpatur; etsi Cautus dicitur, qui caver. Cic. res tota mihi prævisæ, atq; Præcauta est. [Sciop.]

Præcedo præter Plautum, ac Maronem, habent Columella, 3. 2. ac Plinius crebro: Cicero pro eo Præcurro, Antegredior, &c. [Voss.]

Præcepræ, in Saliari Carmine, est, Sæpe Præcipit. [Fest.]

Præcise pro Disertim, Totidem verbis, Idoneo auctore dicitur. Ciceroni significat plena oratione aliquid efferre; sed verbis nonnullis velut amputatis, subintellectis, ut sit Compense, Compensiose, & Ellipticis; Cic. 2. N. D. 29. Providentia mundum administrari Præcise dicitur; Plene autem, Perfecte Providentia Deorum mundum administrari. & Præcise alicui, seu Præcise negare Eide Ciceroni significat ita breviter roganti negare, quod petit; ne causæ quidem negandi præferantur: sed pariter ratione negationis, & spes rogantis præcidantur. 8. Att. 4. nuquam Reo cuidam tam humili, tam nocenti, tam alieno, tam præcise negavi; quam hic M. [Sciop.]

Præconcepta opinio. Latine quidem Concipere opinionem. Colum. 9. 14. vetus Agricola concepta Opinio: at præconceptio quo auctore dicatur, liquet. Mallem itaq; cum Fabricio 2. 17. Præsumpta Opinio; cum Tacito, 2. 73. Præsumptio. [Cell.]

Præda in Manubiaz.

Prædecessor. Rutil. 1. It. 474. Symmach. 10. 45. 54. Isidor. 4. 44. Decessor. Tacitus. 6. 7.

Prædestinabas harum vulgarum Gaudia. Auf. Panegy. Maximiniano, & Constantio ubi Recentissimus Comment. Jac. de la Baune, Vox, inchoat haud Ciceroniana pro eo, quod Animo Præcipiebas. sim. 45. 40. quos filios prædestinasti cum patre, sibi Varr.

certim, a
eo auctore
significat
quid effere
is velut an
is, ut sit Co
& Ellip
29. Pro
ministrari
se autem,
Deorum mu
& Præde
negare Eide
ita brev
quod petit;
negandi p
iter ratio
rogantis p
4. nunqu
humili, c
no, tam p
um hic M

Prædestinare.] *Destinare.* Buchl.
Prædestinatio.] *Præfensio, atq;*
scriptio Divina. Pontan.

Prædestinatio.] *Cic. Fato om-*
feri Ratio cogit fateri. fatum
em id appello, quod Græci Es-
quævn, i. e. Ordinem ser-
is; Causarum: cum Causa
ssa nexa rem ex se signat, ea
ex omni æternitate fluens Ve-
is sempiterna. [1. Div. 129.]

Fatum est Causa æterna re-
ta, cur ea, quæ præterierint,
sint; & ea, quæ instant, si-
nt; & ea, quæ consequuntur,
sint. [*Ibid.*]

Prædestinavit.] *quas ex*
ita mortalium multitudine
git; quod vitam puram, &
magantes in Terris, postea
ivo sempiterno fruerentur
celo. [Pontan.]

Prædicamenta -abilia -are, in
gorias.

Prædicari de quodam, aut
quidam, *Fugiamus: Dici de*
iam, aut quibusdam, Lati-
esse locutionem, & Philoso-
am Propriam, perspicuum est
Cic. 4. Tulc. 21. [Perion,

Prædicantes pro Præcones, sive
natores, *Hilar. in Pl.*
dixerim potius Divini Ver-
cones. [Voss.]

Prædiximus. *Vell. Pat. fere*
Plin. Prius, Ante, Su-
diximus, memoravimus,
stravimus. Cic. Cæs.
minentia. Augustin. Pri-
Varr.

Præfatus pro supradictus *Lexi-*
cographi pleriq; tribunt Justino,
38. 2. Meliores autem Libri Bon-
garfii, Berneggeri, Vorstii, Græ-
vii habent Præfectorum, non Præ-
fatorum: quod Cl. Scheffero vi-
detur a Glossatore fuisse. vid. in
Prænominatus.

Præfatus. *ICti. Dicitur; de*
quo dudum locuti sumus. Cic.
[Voss.]

Præfiguro. *Lat. 6. Exprimo.*
Vett.

Præfoco. *Ovid. in Ib. Suffo-*
co. Cic. [Voss.]

Præhabere verbum fingere, *quid-*
ni Famiano jus sit? cum Cicero-
ni, & Virgilio licuerit dicere, ali-
quid alteri Posthabere. a Poste-
riori enim ad Prius efficacia du-
cuntur in Jesuiticis Scholis argu-
menta. [Sciop.]

Prælatatus. *Antistes. [Voss.]*

Prællum in Bellum.

Præmonitor. *Apul. Monitor.*
Ter.

Præmonitorium. *Tertul. Præ-*
monitum. Gell. Cautio. Cic.

Prænominatus. *Vulg. Præfa-*
tus. Apic. 4. Vopisc. in Aurelian.
1. Arnob. 5. Antedictus. Ammian.
16. 26. Supradictus. Plin. 11.
10. Prædictus. Colum. 2. 9.

Præoccupare, *quatinus Vallæ*
(5. 57.) Suspectum, usi Nepos,
Dion. 4. Bat. 7. Liv. 21. 20.
Colum. 7. 5. Cæs. 6. C. 40. Cic.
10. Phil. 2.

Præprimis (i. e. Imprimis,
Cumprimis, Præsertim, Maxi-
me.) *Morbida vox, nata mihi vi-*
detur ex confusis Præsertim, &
imprimis, præpostera imitatione
Sanorum, Præ cæteris (Cic. Am.
1.) & Præ omnibus. Virg. 3.
Æ. 435. [Cell.]

Prælagium. *Plin.* 18. 32. *Colum.* 11. 1. **Prælagitio.** *Cic.*

Prælagire. *Liv.* 29. **Præsentire.** *Cic.*

Præscribere Conditionem : *Vulg.* *Ferre.* *Cic.* [*Voss.*]

Præsentare Meliore seculo non videtur in usu fuisse. *Apuleius* demum lib. 6. & *Auctor Panegyrici Maximiano*, & *Constantino dicti*, cap. 3. eo usi sunt. *Veteres omnes Repræsentare malunt.* [*Cell.*] *apud Fabium enim* (cujus testimonium præ se ferunt *Lexica quædam*) l. 11. c. 2. in *Alcina* quidem *Præsentat editum*; verum in *Ascensiana*, & illa *Vascolani*, [*& Novis*, quotquot vidi, *Editionibus*, *Cell.*] *Repræsentat legitur.* [*Voss.*] *Pliniana* verba, quæ allegantur (c. 77.) de *Pompeii capite*, *Neutrius* sunt *Plinii*; sed *Auctoris libelli* de *Viris Illustribus*, qui *Aurelius Victor* esse creditur. tamen alibi *Plinius major* (20. 19.) scripsisse *deprehenditur*: *foliis Speciem passerum præsentantibus. verum & hic locus Incertus est*; quia in *Margine Varians lectio* notatur *repræsentantibus*: *Harduinus*, utroque declinato, *Præbentibus* edidit. [*Cell.*]

Præsentare alicui Officium. *vid.* *Deferre.*
Præsentaneum Medicamentum. *Plin.* 20. 2. **Præseus Medicina.** *Colum.*
Præsentaneum Venenum. *Suet.* *Ner.* 33. **Præseus Venenum.** *Sen.* *Præsepe in Lupanar.*
Præservare. *Medic.* adrepentem morbum antevertere. *Clasfic.* [*Cell.*]

2. **Præservare.** *Gall. & Ital.*

Servare, Conservare, Tueri. *Lat.* [*Id.*]

Præsidens pro Præsidente Tertullianus. pulchre tamen convenit cum illo *Cic. Phil.* — omnes Deum qui huic urbi *Præsident.* & *Vulg.* 7. *Æ.* — quæ Jupiter arvis *Præsider.*

Præstantia tua in Astractis Locutiones.

Præstaverit apud *Ammianum* 31. & *Alios legas.* *Restavit* in *Propert.* 2. *El. ult.* *Quandico*, quasi propterea sic loquitur *lim*; sed ut *Evincam*, non desic locutus nimis *Impolitiz* agi. *præsertim cum in Supinis*, inde deductis, a mire obtineat ut in *Constatura*, *Exstatura*, *staturi*, *Præstaturus*: quæ norum nituntur *Scriptorum toritate.* [*Voss.*]

Præstigia. *Singulare habet* *Cic.* 4. 1. *cumq;* *imitatus* *Politian.* 3. *Ep.* 1. *etiam* **Præstigiū Inventorem** a *P* *vocari* *Mosen*, ait *Lancilotus*

Præsumere. *Plin.* 36. 11. *us sumere.* *Cic.* [*Voss.*]

Præsumere. *vid.* *Sumere.* *sumptuosus.* *Sidon.* *Arroget.* *Vett.*

Præsuppono verbi auctorem non elucet. quocumque ergo præstat circumscribere. [*Cell.*]

Præsentio. *Vulg.* *Præsentio.* *Suet.* *Cas.* 30. *Prætextus.* *Id.* 28. *Præscriptio.* *Cas.* 30. *Simulatio.* *Cic.*

Præter cum *Accusandi* *Præterquam.* *Pacom.* *re* ne dormiat quis, præter nam *Sellalam.* *h. e.* non in. &c. [*Voss.*]

Prævalere. *Plin.* 6. 10. *flare.* *Cic.*

2. **Prævalere.** *Liv.* *Prævalere.* *Luc.* 6. 916. *Plin.* *valere.* *Cic.*

Præver
apofici
Pransu
Nequu
maferri
li expri
Long
num-e
primit
hui ita
empro
Stoic
me appe
ff. 2. I
Praxis in
Praxis. P
Ep. 16
um, jam
ali Liter
Ep. 10.
rima, ag
ipfi
llu haben
ucere, a
ad Pra
stanus.
Primates.
7. Princ
recis Ant
vel I
ad Cyri
is, N. L.
22. Pho
Plaut. C
1. Prece
Cic. 11.
22. [Vos
rimiceriat
6. vocatur
qui
rimicerius
6. Hierony
ono. 4. L
2. 22, & h
us 0. 11 bus

Præverbium. Varr. 5. L. L. 5.
eposicio. Cic.

Præfatus sum in Cænatus.

Προβωσις a Latinis nequit
transferri voce, quæ vim Voca-
li exprimat Græci. Quidam di-
Longanimitatem. sed nec
inimicum est; nec tam Προβωσις
imit, quam Μαχεβωλια.
hui itaq; vocare Lenitatem,
exemplo Tullii, 1. Or. 53.)
Stoici vitioso Lenitudinis
he appellant: 4. Tusc. 42.
2. Inst. Or. 3. S. 1. p.

Praxis in Theoria.

Praxis. Philos. Ufus Vett. Cic.
Ep. 16. valet Ingenio habet
jam, jampridem in es genere
Literarumq; versatur. Plin.

Ep. 10. Pars P. ut s. phla. pul-
ma, agere ne ritium publicum;
ip[s]i [Philosophi] doceant,
illu habere. b. e. in Praxim
ducere, ut loquitur Vulgus:
ad Praxim revocare, uti
manus.

Primatus. Plin. 8. 5. Varr. 1.
7. Principatus. Cic.

Precis Antiquus fuit Nomina-
ti; vel Prex. Gloss. Græco-
ad Cyrilli calcem inventa.
cis, N. L. Preci. Ter. And.

22. Phorm. 3. 3. 14. Pre-
Plaut. Capt. 2. 1. 47. Rud.
1. Prece. Auf. ad Hæren.
Cic. 17. Att. 15. & 1.
22. [Voss. &c.]

Primiceriatus Cassiodoro 6. 7
6. vocatur ipsa Dignitas illi-
qui

Primicerius dicitur Ammiano
6. Hieronymo Ep. 61. Paull.
cono. 4. Langob. 34. Vege-
2. 22. & hujus Ordinis alius;
0. 1. 1. ibus est Dignitas no-

men, Militibus, Notariis, Mona-
chis commune. Veteres dicunt
Princeps, Præcipuus, Primarius.
[Cell.]

Primitia Latinum non videtur;
Primitiæ quippe Numeri tantum
Pluralis dici solent. sed si potue-
runt Interpretes nostri transferre,
quod in Græco invenerunt: non
congregabo Conventicula eor-
um de Sanguinibus; cum San-
guis in Latina Lingua Numeri
tantum sit Singularis: cur etiam
hic piget & Singularem Numerum
Primitia, sicut habet Græcus,
exprimere. [Augustin. 5. de Lo-
cut. S. Script. 55. in illud Nu-
mer. 18.]

Primogenitus Scriptoribus Sa-
cris (Lactant. 1. 5. & 11. Hier-
ron. Ep. 83. Sulp. Sev. 1. 18.)
Usitatissimum; Profanis Perra-
rum. his enim ne prorsus abjudi-
cemus facit Palladius, qui (1. 39.)
Creduntur, inquit, non fugere
(apes) si sterces Primogeniti Vitu-
li adlinamus oribus vasculorum.
itaq; constanter exhibent Aldi-
na, Coloniensis, & Commeliniana
Edd. Plinii locus, (11. 40.)
quem vulgo citant, suspectus est;
cum Antiqui Libri, etiam nova
Batava Editio, non Primogenitis;
sed Primis genitis divisis vocibus
habeant: ut ut Recentissimus Har-
duinus legat Primogeniti; &
quidem Primo casu. [Cell.]

Primogenitus. Posservin. Filio-
rum, natu Maximus. Sciop. Libe-
rorum Vetustissimus. Tacit. Na-
tus Primævus. Catull.

Primordialis. Ammian. 30. i-
nit. [Borr.] Primus, Primigeni-
us, &c. Vett. [Cell.] ad Pri-
mordia rei pertinens. [Voss.]

Principaliter studuit Juri non facile dicam; sed **Præcipue**; vel, ut Agellius (13. 10.) ubi de Antistio Labeone sermo: Juris disciplinam **Principaliter** studio exercuit. [Voss.]

Principaliter. Senec. Conf. Plin. Paneg. 47. Inprimis, Primo loco, Potissimum. Cic. & *Equales.*

Prioritas. Ratio, qua quid Prius est. [Cell.]

Privata, Casari. 4. Mir. 106. Latrinum. Lucil. 6. Lavatrina. Varr. R. R. 8. & 2. Larina. Plant. Curc. 4. 4. 24.

Privatio in Carentia.

Privativa. Gell. 5. 12. Privantia. Cic. Top. 48.

Privative Opposita in Oppositorum.

Privilegiatus. Vulg. Privilegiarius. Ulp. Præmiss affectus. Cic.

Privilegia dare, habere. vid. Privilegium.

Privilegium Aetatis Argentea Scriptores dixerunt, pro Beneficio, Exemptione. [Sciop.] Privilegio hanc Vim Aetate Argentea fuisse subjectam non intelligo: Exemptionem vero Veteribus significasse Immunitatem —es, [Cic. 12. Fam. 1. 1. Att. 3. Tacit. 3. 55. Grc.] mihi nec Constat; nec Verisimile est.

Prius Tempore, Natura, &c. in Ordo.

Pro & Contra disputare: Vulgi Sordes. in Utramque partem. Caf. 5. B. G. 30. Cic. 11. Ep. 29.

2. Pro Invicem orare. Alter pro Altero. Buchl.

3. Pro Loci qualitate. Pro Loco, ac Tempore. Id.

4. Pro Me, Nobis est. vid. Ab. 1.

5. Pro paucis Diebus. Val. Ad paucos Dies. Liv. In paucos Dies. Ter.

6. Pro Singulis Jugeribus &c. vid. 10. 2.

Probamentum. Martian. Cap. Probatio. Quint. Cic.

Probare pro Experiri, sive Experimento capto cognoscere, ut mo, nisi valde in Latio Hops probaverit. sitat quidem Brinnius loca ICtorum; [Gaius, 15. §. de Peric. & Com. Vend. Modest. 1. 32. §. Leg. Corn. de Fals. Mela, 1. §. de Solut.] sed accuratius intuiti, Probare pro Approbare.

Laudare, Probum judicare diffinientur. Seneca tamen Effertur tu Probare videtur dixisse, ipso Opere experiri. Ep. 24. Ne saepe audisti, saepe dixisti; sed Vere audieris, Vere dixeris, festu Proba, quamvis Probare rectius interpretemur Demonstrare Approba nobis, Planum [Sciop.]

Probiter. Varr. Probe. —Adprobe. Gell. 7. 7. Probiter. me. Ter. A. 3. 3. 65.

Πρόβλημα & Θρώσημα Questionem dicere multi nuntiantur. hoc posterius Alexapponit, ait enim Θρώσημα valere, quod Ζήτησις: autem Cicero in Top. quo locum Aristotelem imitatus est. Arist. Top. 4. Πρόβλημα δὲ ἐστὶ λεκτικὸν Θρώσημα, τὸ οὐκ ἐν τοῖς πρὸς Αἰσθησὶν καὶ φαντασίᾳ, .. Cic.

Quæstio autem, quacumque de re sint, sunt genera; unum Cognitio alterum Actionis ... [P. 687.]

Pro (Voss.) Proclivius, Proclaud I, Cic. v. Proclivius, Cognito, Prodi, Nepos, est, & Voss. Prodig, (apud) Prodigia, Cic: Prodig, fundere, Prodon, Voss. Proferre, Cic: Professor, 9. & 2. alicui, 1. Or. 120. Magister, Proficius, 1. Voss. Profligo u, Cic: Corrupt, Affigendo, eritumque, am id, trad, verbo, qu, ita usi s, Prodig

Proceriter.] *Procerius*. Cic. (Voss.)

Procliviter.] Cic. Facile, Proclivius, &c.

Proculdubio. *Suet. Lucret. haud Dubie. Liv. sine Dubio. Cic. v. in Indubie.*

Procurator Judicialis, *vid. Cognitor.*

Prodigalis. *Ethic. Prodigus, Nepos, &c. Cic. — etiam Nova est, & a Philosophis nostris Con-*
sta Vox

Prodigalitas.] *Lucill: Prodigis. (apud Nonium) Tacit: Pro-*
gentia. (13. 1.) Cels: Profu-
so. Cic: Effusio. (7. Att. 3.)

Prodigere. *Plaut. Sall. Varr.*
effundere, &c. Cic.

Prodominus dicitur Bembo,

qui Venetis est Vicedominus:

itemq; Proimperator, & Pro-

ordines; *Putido, ut sentis, aut*
ve. [Lipl. 2. Ep. 57.]

Producere Fructus. *Vulg. E-*
tere. Cic.

Profectus in Literis. *Quintil.*
3. Progressus. Cic. 4. Tusc.

Proferre fructus. *Vulg. Ferre,*
ferre. Cic.

Professor. *Suet. Gram. 9. Quint.*
9. & 2. 11. Doctor. Cic. 1.

Pro. 6. alicujus disciplinae Doctor.

1. Or. 126. Artium Liberali-

um Magister. *Id. 1. Inv. 35.*

Proficiuus. *Cassiod. 1. 39. U-*
est. Vett.

Profligo verbi Significatio, Ver-

bo, & Corrupta est. nam quum

affligendo, & ad Perniciem,

peritumq; Deducendo, incli-

um id, tractumq; sit; semperq;

verbo, qui Diligenter locuti

sunt, ita usi sint; ut Profligare

verbum Prodigere, & Deperde-

re; Profligatasq; res, quasi Pro-

flitas, & Perditas appellavit:

nunc audio Edificia, & Tempia,

& Alia fere Multa, quae prope

Abolutura, Affectaq; sunt, (quo-

modo Cicero, & il, qui Latine

locuti sunt, dixerunt,) in Pro-

fligato esse dici: ipsaq; jam esse

Profligata. [Gell. 15. 5.] &

Recte, nam

2. Profligaverat Bellum Ju-

daicum Vespasianus — dixit Ta-

cit. 2. H. 4. &

3. Profligatum pro Adfecto,

Flor. 2. 15. Tacit. 4. H. 73. Liv.

21. 40. Augustus Lap. Ancyra-

no, Inscr. Grut. 232. Cic. 12.

Fam. 30. & 5. Tusc. 15.

Profluvium in Laxitas.

Profunditas qui dixerit, Anti-

quiores Vopisco non habemus.

& ipse (in Saturnin. 8.) tan-

tum Graeca Phlegontis interpreta-

tur. Macrobius autem pene in

Delictis habuit, 1. 3. S. 6. & 1.

20. & 2. 2. & 3. 7. &c. eti-

am Cassiodorus 1. 45. & 2. 21.

Cæteri, etiam ipsi Macrobio æ-

quales, Profundum Elegantissime

dixerunt. (Valer. Max. 9. 6. 2.

& 2. 10. 16. Solin. de Ægypt.

& Cilic. Gell. 2. 30.) & cum

Adjectivo: Immobile Profundum,

Sen. Suas. 1. [Cell.]

Profusio. in Prodigalitas.

Projicere unum Huc, alterum

Illuc. *vid. Dissipare.*

Prolificus. *Barb. Prolem pro-*

creans; ad Procreationem Pro-

lis pertineans. Facundus. *Lat.*

[Voss.]

Prolixitas Literarum. *Sym-*

mach. 2. 8. Prolixiores Literæ.

Paulin. 12. 1. Epistola Pluribus

verbis scripta. *Cic.*

Prolixius scripsi. *Vulg.* Latius, & Uberius. *Suet. Rhet.* 1. Verboſius. *Cic.* 7. *Fam.* 3.

Prolongare *Plinio* tribuunt *Lexicorum Auctores*; qui (13.3.) dixerit: *Vestis pralongant tempus.* ubi *Libris est Prorogant.* Eadem ratio est loci *Seneca*, 5. *Benef.* 17. ut *Prolongetur tibi dies mortis.* nam *Meliores Libri: ut Prorogetur &c.* *Uſus tamen eo est Vulgatus Interpres*, Pl. 128. 3. [*Buchner.*]

Prolongare.] *Producere.* *Cic.*

Promanare pro Emanare, Permanare, Provenire, quod Vulgatum est Nostro tempore; *Priscis Romanis Ignotum fuit.* *Analogia quidem Bona*; *Exempla Nulla, aut Inuſa.* *Senecæ verba (Sermo non promanaverat) fere adducunt.* & ita quidem *Libri Tarvisi 1478, & Aliis locis, Iſta, ac Proxima tempeſtate Editi: verum Muretus, ac Pincianus ex MSS correxerunt Pro manu erat. quorum Exemplum Clariffimi quique Editores ſecuti ſunt, Lipſius, A. Schottus, Car. Albertus, & Noviffimus Gronovius.* [*Cell.*]

Promittere ſe venturum ad *Cœnam.* *vid.* *Condicere.*

Promiſſa ſervare. *vid.* *Stare.*

3. Promovere. *Plin.* *Producere.* *Curt.* 7. *Honoribus Extollere.* *Tacit.* *Provehere.* *Cic.*

Promovere de Honoribus ſiquando *Veteres uſurparunt, raro Abſolute utuntur; ſed cum addito Dignitatis gradu.* *Promoveri ab Humili Ordine ad Superiorem Gradum.* *Curt.* 6. 2. —ad ampliora Officia. *Suet. Veſp.* 16: in ampliffimum Ordinem. *Plin.* 20.3.

ſemel *Absolute Plin. Paneg.* 99. *videtur hoc verbo uſus eſſe: Poſteriores vero Frequentiſſime; Capitolin. Marc.* 6. *Lamprid. Alex.* 46. unde

Promoti *Ammiano* (30. 29.) *Singularis Claſſis Militum ſunt, qui ſuum habebant Tribunal.* ſimiliter

Promotor *Vulgo dicitur, quem Cicero Dignitatis Amplificatorem appellat, (2. Fam. 9.) & Patronum.*

Promptitudo *Atro calculo jam pridem notavit Goclenius (Obſerv. Ling. Lat.) Cicero vocat Propenſionem, Alacritatem, Promptum animum & Alacrem.* 3. *Ep.* 11.

Prompta Pecunia ſolvere. *vid.* *Repräſentare.*

PRONOMINUM quædam ſunt *Insolentes Significationes: quarum, quæ obſervavi, Exempla, (cum Nuſquam, quod ſciam, Deſinite explicentur,) ſubjiciam.* [*Johnſon. Gramm. Comment.* 241.]

I. Qui eſt Interrogativum, pro *Quis. Ter. Phorm.* 5. 8. 1. *Qui nominat me? Cic. Flac.* *Quod attinuit relinquere hanc urbem? (Johnſon.) (ſim. Liv. 3. U. C.)* *Qui ſinis Diſcordiarum? Ter. Phorm.* 5. 7. 18. *nam Qui erit Rumor Populi, ſi id feceris? Cic.* *Qui Deus appellandus eſt? Id. pro Dom.* *Qui tantus fuit Labor? Quæ Simultas? (R. Stephan.) ſic Ter. And.* 1. 1. 127. *Qui igitur relictus eſt Objurgandi locus? Virg.* 9. *Æ.* 146. *ſed Vos, O Lecti, ferro Qui ſcindere vallum Apparat? (Pare. Lexic. Crit.) Sil.* 13. 450. *Quamnam te, Qui Caſus, ait, Du*

Maxim

Máxime, fesse eripuit Patriæ?
(*Buchner in Fabri Thesaur. Lat.*) *Cic.* 1. *Div.* & cum
admirantem quævisse de Deo,
Quoddam illud esset tale Mon-
strum? *Similiter Plautus. Afin.*

1. 3. 15. & 3. 2. 11. *Aul.* 2. 6.
1. & 3. 5. 15. *Capit.* 2. 1. 51.
& 4. 2. 53, 55. *Curr.* 1. 2. 51.
& 2. 2. 24. *Bacch.* 2. 3. 74.
Moss. 4. 2. 45. *Men.* 2. 2. 74.
Merc. 2. 4. 6. & 5. 2. 26. *Pseud.*

4. 7. 96. *Pen.* 5. 2. 33. *Rud.*
3. 3. 14, v. 15. *Trin.* 4. 2. 7,
84. & 4. 3. 76. *Truc.* 4. 1. 10.
& 4. 2. 8. (*Pareus.*) *Cic. Or.*
203. (*Nizolius in Quis.*) *Nepos,*
Themist. 8. 6.] (2.) Qui est In-

definitum pro Aliquis. *Cic. pro*
Clu. a quibus si qui quæreret,
sedissentne Judices: . . . *Id. pro*
Seet. Intercessit iste Ligus nescio
qui. (*Johnson.*) *Id. pro Clu.* . . .
a filio, si qui natus esset. *Id. pro*
Cecin. Si qui Familiam meam
de Fundo meo deiecerit. *Cæs.* 1.

B. G. Si qui, graviore vulnere
accepto, equo deciderat, circum-
fistebant. *Virg.* 4. *Æ.* 684. &
extremus si qui super halitus er-
rat Ore legam. *Ter. And.* 5. 2.
13. Nescio qui senex modo ve-
nit. (*Pareus, Lex. Crit.*) sic
—Aliqui pro Aliquis. *Cic.* 7. *Fam.*

1. Si te Dolor aliqui Corporis,
aut . . . sic Victor. & Vatican.
& alibi sapissime restituimus Qui,
pro quo vulgabatur Quis. (*Geb-*
hard. Johnson.) *Cic.* 7. *Fam.*
1. (*Giffan. Observ.* L. L. & *Pa-*
reus. L. C.) sim. *Cic.* 1. *Off.*

ac Duabus his Personis Tertia
adungi ur; quam Casus aliqui,
vel Tempus imponit. (*Langius.*)
sic *Agell.* 12. 13. dicatq; mihi,
quæso, aliqui vestrum . . . *Ibid.*

ne nos facile perstringeret mo-
dularus aliqui currentis facun-
diæ sonitus. *Id.* 15. 2. . . . quos
aliqui Pudor . . . *Id.* 13. 23.
nunc ornat, ut aliqui solet ora-
tionem. *Liv.* 28. tum suo more
conclamaverunt, uti aliqui ex
nostris ad Colloquium pro-
diret. *Cic.* 3. *Off.* nisi aliqui
casus ejus consilium prævenisset.
Varr. Eumenid. ap. Non. nemo
Ægrotus quicquam somniat tam
Infandum, quod non aliqui dicat
Philosophus. (*Pareus.* L. C.)
sim. — Nequi. *Varr.* 2. *R. R.* 4.
Altitudinis modus sit; ut Su-
bucus facile circumspicere pos-
sit; nequi Porcellus a Matre op-
primatur. (*Buchner. in Fabri*
Thesaur. Erud. Schol.) *Suet.*
Aug. 38. 2. ac nequi Experts
Castrorum esset . . . *Cic. Syll.*
34. illud etiam addam; nequi
forte incipiat Improbus subito
te amare. 7. *Att.* 10. Subito
consilium cepi, ut ante, quam
luceret, exirem; nequi Con-
spectus fieret, aut . . . (*Pareus,*
L. C.) item — Num qui. *Cic.*
Deiot. 20. num quæ Trepidatio?
num qui Tumultus? *Auctor ad*
Heren. 1. 8. in Instanti tempore
quæritur, num qui Strepitus,
Clamor, Crepitus exauditus sit.
(*Nizolius, in Appar. Lat. Lo-*
cut. in Num. & Quis.) & —
Nisi qui. *Cic.* 7. *Att.* 25. Ego
Bellum foedissimum futurum
puto; nisi qui (ut scis) Par-
thicus Casus extiterit.] (3)
Qui pro Qualis. *Ter. And.* 3. 4. 7.
tandem agnoscit Qui siem. *pro*
quo 3. 2. 23. non satis me per-
nostit, Qualis sim. *Simo. Id.*
Eum. 1. 1. 21. sentiet Qui vir
siem. (*Johnson.*) [*& Id. Adelp.*

4. 7. 6. ah, nescis Qui vir fiet.
 Cic. 7. *Fam.* 23. fac, quaso,
 Qui ego sum, esse Te. 1. *Div.*
 52. Xenophon Socraticus, Qui
 vir, & Quantus . . . ? *cf. confr.*
Anton. Qui vir, & Quantus
 fuisses? *sic in Orat.* e Poeticisne
 Numetis, an ex alio Genere
 quodam: & si e Poeticis; Quis
 eorum sit, & Qul. (*R. Ste-*
phan.) Cic. 1. *Att.* 13. Dii Im-
 mortales! Quas ego Pugnas, &
 Quantas Strages edidi? 1. *Verr.*
 40. . . . quas res . . . ne nunc
 quidem, cum in eas ingrederis,
 Quas, & Quantas sint, suspicari
 potes. *pro Mun.* 32. si diligen-
 ter . . . Qui vir fuerit, Confide-
 rat. 5. *Fam.* 16. Officio tamen
 essem functus Amicissimi, Quem
 me tibi esse existimes velim, 5.
Fam. 19. si Nos ij Sumus, Qui
 esse Debemus . . . 13. *Att.* 28.
 ac vellem quidem, Essem enim,
 Qui esse Debebam . . . (*Nizoli-*
us in Quantus, & Quis.) [* *]
 Illud interea Nosare pretermisisti,
 Cl. Johnsone; quod Animadvertis
 Pareus, Homo (*Heroe Creechio*
existimante) Furfuraceus; (*in*
Epist. ad Codrington. *Lucret.* E-
dit. *Oxon.* 1695. p. 7.) quiq;
 noluit Chartæ Perituræ parcere:
 (*in Pref. ad Lector.* p. 18.) ni-
 mirum: hanc Scribendi rationem
 usos esse Antiquos: in *Vulgatis*
 tamen *Libris* sere Mendosam ef-
 se. (*Lexic. Critic.* 1033.) [II.]
 Quisq; usurpatur pro Quicunq;
 quanquam id in Dictionariis Libris
 non Notetur, ne quidem ab ipso
 Stephano. *Quintil.* 2. 17. si vero,
 non Quisq; loquitur, Orator est:
 . . . Necesse est . . . *Plaut. Mil.*
 4. 9. 14. Qui omnes se Amare
 credit, Quæq; aspexerit, Multi-

eres; cum Odere, qua Viri,
 qua Mulieres. *Merc.* 1. 1. 30.
 Hæc, non illum modo, qui A-
 mat; sed Quemq; attingit, Mag-
 no, atq; Solido multat Infortu-
 nio. (*Johnson.*) [*& Mil.* 2. 2. 1.
 & Alibi sapius. (*Buchn.* *The-*
saur. Fabri.) *sc. Amph.* 1. 1. 254.
 & 4. 3. 14. *Afin.* 2. 3. 24.
 (*Merc.* 1. 1. 20.) &c. (*Pareus,*
L. C.) *Terent.* *Hec.* 1. 1. 8. spo-
 lies, mutiles, laceres Quemq;
 nacta sis. (*Buchn.*) Cic. 1. *O-*
rat. 67. efficiet, ut Quamcunq;
 rem a Quoq; cognoverit; de ea
 re multo dicat Ornatus, quam
 Ille ipse, unde cognovit. (*Ni-*
zoli.) Cic. *Milon.* 94. Ste-
 hæc Urbs præclara, mihi Patri-
 carissima, Quoque modo meriti
 de me erit. 2. *Leg.* 45. Ligne-
 um autem Quodque voluerit
 uno e Ligno Dedicato. *Liv.* 29.
Valer. Max. 5. 3. Dandi, & Ac-
 cipiendi Beneficii Commercia
 . . . perdit, ac tollit, Quisq;
 Benemerito parem referre Gra-
 tiam negligit. *Ulpian.* D. n.
 ad L. *Jul.* Longe erit a Primo
 Quisq; Secundus erit. *Rutil.*
Itiner. ut Bonus esse velit, Quisq;
 Disertus erit. (*Pareus.*) *ite-*
auson. (*Littleton.*) *Sept. Sapien-*
Pareto Legi, Quisq; Legem Sa-
 xeris. *Gell.* 2. 5. *Sidon.*
Carm. 77. & vero Iſto ita
 præcipue Cadentis Aevi Scrip-
 tes. (*Buchn.*) [III.] Quicunq;
 pro Aliquid, (*Lucret.* 4. 10)
 semper enim Summum Quicunq;
 quid de rebus abundat, quod
 culentur . . . *Johnson.*) [*ſeu*
ſius Quicque: uti interpretatur
 (*Rob. Stephanus in Theſaur.* *ſeu*
reus in L. C. & *Th. Creech*
Lucr. 5. 265.) ex (*Lambin.*
 quomodo

quomodo
 Lucr
 9: 61
 305.
 53: O
 actiſt
 ſus Le
 iſſe: ut
 quod m
 nem
 ſat am
 moraba
 omnia, t
 aqua i
 in
 brevita
 ſultum v
 Luc
 ſumquid
 aret. 5.
 ſi paul
 medum
 Plaut
 ſum quid
 ſide per
 ad Luc
 Weeb
 4. 2.
 atq; U
 dem erit
 ſum, L.
 ſum pro Qu
 16. Merc
 ſis condec
 ſum attig
 ſum, au: Da
 ſumquam:
 Pareus
 Johnſon
 ſum ſon
 ſiſus eſt
 ſum quid
 I.] Quod
 tranſſerit
 ſoſe Ma
 Reum
 Commen

quomodo etiam alias locutus est
 Lucretius, sc. 1: 290. 2: 956.
 3: 619, 788. 5: 132, 265, 285,
 305. & Plautus, *Amph.* 2. 1.
 33. Ordine omne, ut quicquid
 adfuit, dum apud hostes sedi-
 tibus Ediscitavit. & Tullius, 5.
Tit. ut Quicquid obiectum est,
 quod modo a Natura non sit a-
 leum, eo contenti, non que-
 runt amplius. 6. *Perr.* 31. ita
 morabantur, & pervestigabant
 omnia, ut, ubi Quidquid esset,
 aliqua ratione invenirent. sic
 ... in eadem una Quibus quoi-
 brevitate Corporis, inter se
 mutum variare Figuræ non pos-
 unt. *Lucret.* 2. 482. *similiter,*
 quicquidquid pro Unumquodq;
 eret. 5. 1387. sic Unum quic-
 quid pullatim protrahit Aetas
 medium. (*Johnson.*) [*& lib.*
Plaut. Trin. 4. 2. 39. sin-
 gulum quicquid singillatim, &
 inde percunctabere ... (*Lam-*
ad Lucret. 2. 956. p. 262.
Weibel. 1583.) *Terent.* A-
 4. 2. 51. Nam jam adi-
 atq; Unumquidquid, quod
 erit Bellissimum carpam.
neus, L. C.) [*IV.*] Quis-
 pro Quicquid; *Plaut. Truc.*
 16. Meretricem esse similem
 concedet; Quenquam ho-
 mem attigerit, profecto aut
 am, aut Damsundari. (*Johns.*)
 quenquam: Quemcunq; *Truc.* 2.
 (*Pareus, Lex. Plaut.*) [*2.*]
Johnsonus ex Oculisissimis
orum Fontibus Primum eru-
di visus est: qua in re Lau-
quidem Industriam; nec
 1. Quod Grammaticæ Fi-
 transferit, ac Aristoteles
 sciofæ Materiz Leges Mi-
 Reum faciemus: cum,
 Commentariorum nomine

Defendi se posse forsitan arbitra-
 bitur; tum vero, quia, quæ No-
 tavit, Maximas habent, ubi
 explicentur, Utilitates. *sed* [3. II.]
 Quod Simplicissimum illud Pec-
 tus, Virtutis & Doctrinæ Domi-
 cilium, VOSSIUM in primis Ex-
 agiter; atq; in Hunc impotenter
 identidem Debacchetur; cuius
 ornatus Plumis, ita Sibi, Suisq;
 Quibusdam Magnifice vident
 Incedere; ut Semisses Homines,
 Annotatores Oxonienses, Wal-
 kerum, Leodii, Vitre, Cæte-
 rosq; si Cenforia dignetur No-
 ta; magis sibi possint
 Gratulari, seq; non Mediocri
 mactatos Beneficio existimare.
 Id vero Nobis plane videbatur im-
 patibile. præcipue, cum Vossii
 Plagium quasi præteriens signi-
 ficet, Fidem Ellever, Inficientiam
 illius, & Defatigari animi Igna-
 viam traducere per hominum
 ora maximopere contendens;
 at Quibus id Rationibus? Turpi-
 bus sane, & Inhumanis: Com-
 mentis sc. perquam Fidentibus,
 & Malitiosis, ut videtur, Inter-
 pretationibus, illorum Retudi-
 mus quoquomodo Improbita-
 tem, in (*) 1. *) Ador, & a. ha-
 rum edetur Specimen in (*) 2. *)
 Algu. Algu, inquit, est Mo-
 noptoton. *Plaut.* (non *Mex.*
sed *Moff.* 1. 3. 36. nisi ego
 illam Auum interfecero. Sici,
 Fame, atq; Algu. *Id. Rud.* 2.
 (non 1. *sed*) 7. 24. Tu vel Su-
 da, vel Peri, Algu. [*Johnson*
 66. 121.] *sed* *Prætermis* Vos-
 sius. [*Id.* 124.] *Stephanus*
quidem Accusativum adducit in
Plauto; sed hoc non indicat;
nec possum invenire. [Id. 121.]
 Age vero, Doctor, si minus
 Circumspecta Plauti Pervolura-
 tio,

tio, aut Operarii Operosus Index eum tibi suppeditavit: Da modo Cuiquam ex Tytonibus tuis Gronovii Librum; continens Locum tibi ante oculos proponet, ex Priore Indice, in Fragm. Vidul. 9. Inopiam, Luctum, Marorem, Paupertatem, Algum, Famem ubi . . . Algum, uti Credibile est, cum intelligeret Vossius, potius Quartæ esse Declinationis, (quomodo Plautus semper) quam Secundæ: quomodo Uno in Loco (3. 732. ap. Non.) Lucretius: (. . . Algoq, Fameq;) Cogitato prætermisit in Monoptotis. Nunc sodes, Johnsone, recte fecisse tibi videris? in Monoptotitensendum est Algu? an potius (quid enim Prohibet, quo minus fieri Possit) Algu annumerandum Tripototis? Lucret. 5. 746 . . . Hyems sequitur, crepitans ac Dentibus [1] Algu. [2] Algum. Plaut. Vidul. 9. [3] Algu. Rud. 2. 7. 24.

[B. III.] Quid adeo Fidenter, & Universe de Dictionariis, [the Dictionaries make it So, and So, p. 34. 38.] de Grammaticis [All the Grammarians have omitted it, p. 122. None of the Grammarians take Notice of it, p. 38.] Vaticinetur: non tam Superbiloquentiam ostendant; quam Aegri Animi miserabilem quandam Impotentiam.

[y. I.] De Grammaticis, Confidentiam ejus, & Intolerantiam quis ferre potest? ad (a) Veteres quod attinet; eorum Omnia, a Vossio congesta, satis habuit Cognita ac Constituta. (Ludor. Magist. p. 2.) et (u) Recentioribus, ac perlegisse se Grammaticam Vulgarem, & Commentarios in eandem ab Oxoniensibus qui-

budam conscriptos, ad hæc Alvarum, Despaucium, Farnabium, Sanctium, Scioppium, Veregrum, Vossium, Eundem a Leodio Contractum, illiusq, Vestigia insistentem Vitæ, qui a Vossio prætermissa viæ attingit; eumq, fere per Veram, ac Falsam secutus, in eisdem prope Errores ac ipse Vossius incidit: nec Aliorum, quod sciam, (Perlegere enim per Tempus non licuit) in toto Commentariorum opere mentionem facit, quam Walkeri, Dancii, Kirkwoodi, Excellentis Grammatici, qui magno, & laudabili conatu id egit, ut Despaucium a se Emendatum ad Scriptorum usum accommodaret. (Animadv. 96. p. 236.) & semel aut iterum, Rami (p. 274.) Scaligeri, (207.) Finckii & Helvici, (189.) — Nunc quæ Grammaticorum Pertractatio hæc Auctoribus desinitur; Quæque in illis notatum non comperis, continens Nusquam a Quocumque animo adversum Omnino concludit, quam Relicite id faciat, Illa Convalescent. [1] Amaracus Medicum Femininum est. Fuchsius in Hist. Plant. c. 259. [Bang. Obs. Philol. 1. 144.] in Feminino Grammaticorum Nemini notatum esse tamen ita semel usus est Plinius, 13. 1. Cyzicena Amaracus quævis, Amaracum, quæ Phrygium vocant, dixerit, 21. 11. [Johnson. 17. 38.] Denimurum Herba in Appellationibus Herbarum cum Adjectivo Feminino positæ. [Sæp. Gram. Philos. p. 60. Phlegon. 1659.] Plin. 8. 27. Disillam posita Sagittæ pellis. 26. 6. Cuscuta funiculus trisa in Aceto. 26. 1.

Lave
dita,
tur
p. 42
Indic
lithon
bid. I
mach
thys n
1. A.
Vossiu
fic usi
nostri?
an Opt
celastu
nim Pr
2. 13.
cunq;
Smarag
lumine
C. 17.
nopotis
corum
G. 66. I
nullis So
te, Diu,
ap. Prat
2. 3. p. 2
Decreto
liniensis
99. Plan
huc refer
Lucu, Di
P. 245. I
traj. p.
30. 2. ap
rus, p. 12
1680. Da
1638.] E
(que Adv
1. 4. p. 2
Ablativi.
Diu, Noct
re. Sallust
[Pareus.]
rum ental
[Buch.] N

Laver quoq; nascens in Rivis, Con-
dita, & Cocta, Tormentibus mede-
tur, &c. [Sancti. Minerv. l. 4.
p. 429. 1693.] [II] Chrysolithi
Indicz. Plin. 37.9. [Et Chryso-
lithon 12. pondo a se Visam, I-
bid. Prudentius tamen, in Psyco-
mach. ait: Ingens Chrysolithus
nativo interlitus Auro, Voss,
1. A. 32. 513.] quem locum
Vossius Unicum existimat, quo
sic usurpatur: [unde vero id
nostrum? Dialecticæ Præceptis,
an Optimi Senis Manibus condo-
cesciat?] sed Error est. sic e-
nim Propertius, (2. 16. Passerat,
2. 13. 43. Gabbem.) sed qual-
cumq; tibi Vestes, Quoscumq;
Smaragdos, Quosve dedit flavo
lumine Chrysolithos. [Johns. G.
C. 17. 38.] [III] Diu in Mo-
noptotis a Nemine Grammati-
corum recensetur. [Johnson. G.
C. 66. 121.] est Ablativus non-
nullis Solus in Usu, Obice, Spon-
te, Diu, Noctu. [Despauter.
ap. Prætol. f. 87. 2. 1581. Verep.
2. 3. p. 202. 1585. Ejusdem Epit.
Decreto Synodi Provincialis Mech-
liniensis in Scholis constituta. p.
89. Plantin. 1573.] Alii quoq;
huc referunt Antiquos Ablativos
Lucu, Diu, Noctu. [Bang. 1. O.
P. 245. 1640. sim. Valer. Ul-
traj. p. 146. Amst. 1604. p.
30, 2. ap. Vascos. 1550. Alva-
rus, p. 121. Antv. ap. Jac. Meurs.
1680. Danes. Paralip. p. 178.
1638.] Etenim, Diu, Noctusq;
(que Adverbia dicuntur Fabio,
1. 4. p. 23. 1641.) Veri sunt
Ablativi. [Voss. 4. A. 18. 243.]
Diu, Noctusq; laborare, festina-
re. Sallust. ap. Serv. in 1. G.
[Pareus.] Diu, Noctusq; exerci-
tum cretabat. Id. Jugurth. 38.
[Buchn.] Noctu, Diuq; stationes,

& vigilias tentare. item Diu,
Noctusq; fatigare animum. Id. 1.
Hist. ap. Charis. Continuum Diu,
Noctusq; iter properabant. Tacit.
15. [Ursin.] Diu, Noctusq;
Consilio, ac, si Res posceret,
Manu, hostibus obitici. Id. 2.
Noctusq; & Diu, ut Viro subdo-
la fies, obsecro, memento. Plaut.
Cas. 4. 4. 5. [Johnson. 121.]
[IV] Fortuitu in Monoptotis
omittitur ab Omnibus Gramma-
ticis. Plin. 11. 37. aut alia For-
tuitu silentia. [Johnson. 66,
122.] sed Fortuitu Nomen esse,
qua Convincens verisimilitudine?
illud Scioppij, non Plausibile ti-
bi videtur? in Fortuito, inquit,
supraauditur Casu. Liv. 34. ne
quo Casu interceptæ Literæ pa-
lam facerent Conata. ubi dici
poterat: ne Fortuito interceptæ
... Cic. 5. Fam. 8. non repenti-
na aliqua voluntate, neq; For-
tuito incidere ad aliquid agendum.
Fortuitu vero Purum est Adver-
bium. Cic. & 1. Her. 19. Casu,
& Fortui u, Navis in Portum
ineplumis delata est. [Gram.
Philos. 98. 1659. ubi explicat
que Adverbia Nativa sint, que
Reperta, siue, ut Grammaticæ lo-
quar, Usurpata.] [V.] Indu-
viz Plurale tantum, Plaut. Men.
1. 3. 9. Truc. 2. 6. 59. [Bang.
1. O. P. 357. sim. Ram. 8. Sch.
Gr. p. 83. 1578. Despauter. ap.
Prætol. p. 97.] Et Prudent.
Psycom. 579. [Buchn.] (Omitti-
tur tamen ab Omnibus Gramma-
ticis. [Johnson. 80. 197:]) Quan-
quam, Induvium notant Alii
Grammatici; Et quidem Plinii
testimonio, 13. 4. [Ram. u. s.]
[VI.] Lanomiz, Latumiz, vel
Lantumiz. (quod Optimus quisq;

Liber *praefert*. Buchn.) *inter* ea, quae tantum Pluralia sunt, numerare, Grammatici Omnes omiserunt. [Johnson. 80. 19.] quippe Sollicitare noluerunt Doc-tissimi Varronis Manes; qui (4. L. L. p. 36. 1581.) Latomia-rum, Carceris Syracusani, nomen expendens, de Latomia ait tran-slatum: quod heic quoq; La-picidinae fuerunt. [VI.] Laver est Neutrum. nullam illius men-tionem faciunt Alvarus, & Sciop-pius. [Johnson. 30. G. C. 63.] Et Maribus dona: Laver, hoc, cum Tubere poscit. quanquam La-ver interdum Femininum est: Plin. 26. 8. [Alvar. p. 171. Inst. Gram. 1596.] sed, Semel tantum, quoad invenire possim, sic Plinio placuit; & tunc, per Synthesin, sub-intellecta Herba. [Hughes Disp. Grammat. p. 33. 1671. Leod. Voss. Contract. 31. 1665.] [VII.] Parietinae tan-tum Plurale. Cic. 13. Fam. 1. (& 4. 3. Plin. 22. 17.) [Bang. 1. O. P. 359.] attamen Omittitur ab Omnibus Grammati-cis. [Johnson. 80. 201.] [VIII.] Paulum in Diptotis ab Omni-bus Grammaticis pratermittitur. [Johnson. 67. G. C. 128.] Quidni vero? cum in Tres mini-mum Casus, totidemq; Termina-tiones cadat. (1) Terent. And. 5. 3. 32. pro Peccato Magno Paulum Supplicii satis est Patri. (2) Cic. Rosc. A. 115. & ex eo T. Roscius non Paulum nescio quid in Rem suam convertit. (3) Tisim. ap. Non. in Trua, Cocus Magnum Ahenum, quan-do servit, Paulla confutat Trua. etiam (4) Nulæ Paulæ legis S. riverius in Letim. 197. Apo-phor. Martialis. [IX.] Restis

semper Femininum: Juven. 4. 274. Plin. 34. 13. nec Alvar. quisquam, prater Liliun, Gram-maticus Dubium fecit. [Johnson. 20. G. C. 49.] Adeone vero tibi Homo est, sine Censu, sine Exi-matione, Wilhelmus Baxterus, Philistor? qui de tuis Commen-tariis professus est Sincere, Nihil adhuc Scriptum fuisse, tam El-laboratum, tam Accuratum, tam Intelligenti Judicio Perfectum, is, in Commentariolo de Anal. L. L. in Usun Provehioris Ado-lescentia, Ista sunt, inquit, Du-bii Generis; magis tamen Mas-culina: Torquis... Restis... [G. 2. S. 10. p. 49. 50. 1679.] inmo vero Masculina esse, ne L-lus quidem Idoneus Testis in medium proferri potest. [Gul. Hughes Claphamensis. Disp. Gram. p. 22. 1671.] [X.] Urbium Pro-pria Nomina in o, faciunt Scripto-res, nunquam, a Terminatione (1) Masculina: interdum, quia re-spicitur Urbs, (2) Feminina: in-terdum etiam, quod Nullis Gram-maticorum adhuc fuit Observa-tum, quoniam Oppidum intelli-gitur, (3) Neutra. [Johnson. 2. G. C. 20.] ut (1) Dilectus re-gibus Hippo. Sil. 3. sim. Plin. 5. 4. Solin. 30. ut Strab. 17. (2) Utraq; Hippo. Plin. 6: 34. sim. 3: 1. [Voss. i. A. 12. p. 422.] (3) Hippo, quod nunc Vibonem Valentiam appellamus: Plin. 3. 5. [Johnson. 20.] Certe, non Obscure significat Perpolitus Wheelerus; quando ait: Corin-thus, ut haec Urbs; Sulmo, ut hic Pagus, Vicus; Praeneste, ut hoc Oppidum. [2. Reg. Gram-mat. 6. p. 42. 1695.] illud E-videns est Scioppii: Oppidum

est in Nominibus Propriis Ur-
 num, cum Adjective Neutrali
 [Gramm. Philos. p. 60.
 1659.] sic Candidus Au-
 ror, per Regulam, dixit Ovidi-
 es, (Gr. Martialis 3. 1. 6. Su-
 perbus, 6. 42. 6. Splendidus,
 a. 51. 8.) voratius, per figu-
 ram Ellipsin, suppressit Oppi-
 um, 1. Sat. 5. 35. . . Subimus
 apofium faxis late candenti-
 [Id. Ibid. 101.] Axur:
 modo in Veteri Editione ex-
 ae testatur [Jos. Scaliger.]
 otissimum est ex Servio, (3. A.
 99.) Veteres ita dixisse, ob Jo-
 em, qui ibi colebatur, *Axur*,
 e. Imberbem, [ad Fest. p.
 1. 1700.] *Axur* *Euxu*, [Serv.]
 a potius, qui, cum Comam ha-
 bat aut Barbam, non utatur
 onore; quomodo Apollinem
 cant Intonsum. [Buchn.] Jo-
 em enim Barbarum exhibet Nu-
 misma quoddam, cui inscriptum:
 onis Axur. [ap. Constantiu.
 num, p. 83. Numism.] unde
 piter Axurus, 3. A. 799.
 ne jubet [L. Cerda, f. 140.]
 a Nummo Argenteo Pansz,
 ab Uno Latere, Jovis Axur.
 ius C. F. C. N. ab Altero,
 ala. [Scalig. ad Fest.] [XI.]
 abi, Tabo, (Tabum licet exstet
 Quintil. Decl. 12. ap. Jac.
 1694. p. 139. D. Parei,
 143. Lond. 1641.) Diptota sunt
 ephano, Vossio, Vitre, Anno-
 moribus, Leodio, Walkero, Da-
 cho, & Cui Non? [Johnson.
 7. Gr. Comm. 128.] Non [Va-
 rio Ultrajectino, in Postrema
 adoris Correctione, Amst. 1604.
 147. nam Elegans Vasconiani
 ctio, Lutet. 1550. non habet.]
 [Despauteris Prateoli, Pa-

ri. 1587. f. 89. 2. 3. Ansim
 cum Magno Fabio (quem velus
 Summum Authorem imitari non
 formidabo. Prateol. in Comment.
 90. 2.) bene dicere Tabum, (an
 Nominatif, Accusatif, & Voca-
 tif Singulari. Prateol. in *Ord. Con-
 stru.* 90. 1.) Quod si Declama-
 tiones ista Quistiliani non sint;
 sed Obscuri cujusdam Scripto-
 ris post illius Aetatem, quod Non-
 nulli suspicantur; Tabum tamen
 Recipi meretur, propter Opportu-
 nitates Universalis Linguae: quae
 id exigat; ut Verba Omnes ha-
 beant Casus, ad Omnes rerum
 Formas facilius exprimendum.
 quam Libertatem si Nobismet de-
 negemus; non video qui possimus
 Notam effugere, quam Superstitio-
 sis quibusdam Criticis, Aequali-
 bus suis, inussis Seneca, Ep. 58.
 Non serendum sc. in Penuria
 Fastidium. [Johnson. Praef. Gr.
 Comm. p. 16.]

[7. II.] De Dictionariis Deli-
 bavimus quaedam (a. I.) et al-
 liud exemplum. Diametros (quo-
 modo Vitruvius, Columella, &
 Macrobius efferre maluerunt;
 quam Diametrus, aut Diameter,
 quomodo Vulgo efferunt; sed, ut
 puto, sine Veterum auctoritate.)
 Semper Feminina est Archime-
 di, & Euclidi, [Voss. 1. A. 30.
 505.] & Macrobio, 1. 3. 8. 20.
 [Schmid. Hypomn. p. 96. n. 13.]
 & Ratio subest, quia intelligitur
 Texura. [Voss.] Quamquam
 Masculinam faciunt Dictionarii.
 [Johnson. 14. G. C. 34.] Immo,
 inquit, id perhibet & [Vossius,
 505.] & Vere forsan: Tu inte-
 rim Inepte; cum, Diameter, vel
 Diametros, tri. f. Colum. (scri-
 bat

107. [Pallad. *Recept.* 11. *Plant.* *Aul.* 4. 4. *Jun.* 12. *Elm.* 12. *Symmach.* 3. *Vic.* 1. *Er.* 2. *Consonus.* *Vol.* 1. *iones peni.* *desauri* *no.* *in ipsa* *no.* *Definit.* *au.* *te.* (quod) *ec ab* *lusu.* *ex* *Barr.* *BUS* *in* *On.* *ustrabine.* *Accom.* *ob.* 2. *Col.* 1. *3.* 22. *mmendat.* *opisc.* *Pre.* *bell.* *Poll.* *Ambr.* *Laſant.* *imus.* *Pae.* *erstin.* *in* *P.* *Gruter.* *264.* 2. 45. *)* *Dormit.* *14.)* *Gr.* *5:* *Apul.* *6.* *Plin.* 10. *3.* 16. *4.* 30. *1.* *Ignobilis.* *3.* 1. *Ign.* *4.* *Plin.* 3. *Isid.* 6. 1. *Ep.* 29. *Orof.* 5. *Symmach.* 5. *Val.* *Ma.* *ffior.* *Sen.* *ffimus.*

(142.) *Infans.* *pl.* *Plin.* 16. 11. *Plant.* *Aul.* 4. 4. *5.* *Cic.* 4. *Rom.* 5. (144.) *In-* *terbus.* *Laſant.* 3: 4: 7: *Symmach.* *Ep.* 1: 100. 6: 28. *Ammian.* 14: 15: 18: 21: 22: 23: 26: 27: 28: *Veget.* 5. 5. *Solin.* c. 11. 23. 26. 28. 30. 35. 40. *Pallad.* 2. *R.* 15. *Tacit.* *Annal.* 2: 11: *Hist.* 4: *Plin.* 2: 68. 90. 5: 2: 9: 7. *Senec.* 91. 95. *Nat. Quæst.* 4: 2. 24. 27. *V. in* *Internus.* (158.) *Magnarius.* *MS.* *Bibli-* *oth. Vatic. Inſcr.* *Gruter.* p. 282. *Apul.* 1. *Miles.* *init.* (159.) *Mag-* *nificus.* *Ammian.* 23: *Plant.* *Aul.* 2. 6. 31. *Magnificatio:* *Macrob.* 5. *Saturn.* 13. p. 343. *Gruter.* 1694. *Magnificenter.* *Vitruv.* 1: 6. 6: 11. (160.) *Maleficentissimus.* *Suet.* *Galb.* 4. *Malignus.* *Sen.* *Ep.* 45. *Art.* 8. 1. 29. *Malignissimus.* *Sen.* *Vit.* B. 18. *Maliloquax.* *Publ. Syrus.* *Mim.* (162.) *Men-* *clarius.* *Sen.* 4. *Contr.* 24. (168.) *Min.* 36. *Plin.* 6. 28. (169.) *Molestissime.* *Ammian.* 18. *Mo-* *lestissimus.* *Quintil.* 1: 6. 11: *Sen.* *Conf.* *ad* *Marciam.* 23. *Cic.* V. 36. (173.) *Mundissimus.* *Ammian.* 29: *Pallad.* *Jun.* 7. *Colum.* 7: 3: 9. *Plaut.* *Truc.* 2. 6. *Mundule.* *Apul.* 2. *A. A.* (181.) *Notor.* *Sen.* *Ep.* 39. & *And.* (193.) *Pestilencie.* *pl.* *bell.* 1. 2. *Pestilis.* *Arnob.* 1. *Pestilencissimus.* *Jul. Obſeq.* *Vi-* *ro.* 1. 4. *Cic.* 5. *Fam.* 16. (198.) *Populoſitas.* *Fulgent.* *Arnob.* 3. *Anonym.* *de* *Reb.* *Bellie.* *ad* *Theo-* *ph.* *Imp.* *annexus* *Vegetio.* (197.) *Populoſus.* *Ammian.* 16: 21: *Veget.* 3. 19. *Apul.* 8. p. 212.

Elm. *Solin.* 52. 55. *Aurel. Viſt.* (201.) *Potrix.* *Phadr.* 4. *Potua.* *Arnob.* 3. (202.) *PRÆ.* *Præaltissimus.* *Apul.* 8. p. 211. *Elm.* *Præbitio.* *Varr.* *Eumenid.* *ap.* *Non.* *Præcanere.* *Firmic.* *Præcarpere.* *Macrob.* *Præcento-* *rius.* *Solin.* 11. *Salmas.* 5. *Præ-* *ceptivus.* *Sen.* *Præcindorium.* *Trøçvior* *Gloss.* *Cyrl.* *Vitruv.* 10. 21. *Præclarissime.* *Quintil.* *Hist.* 30. *B. A.* 47. *Cic.* *Milon.* 35. *Grav.* *Præcommovere.* *Sen.* *Præfandus.* *Minuc.* *Rel.* *Plin.* *Præfluus.* *Plin.* *Præfrac-* *cius.* *Val.* *Max.* 9. 7. *Præglor-* *iosissimus.* *Gruter.* *Inſcr.* *Præ-* *gariter* *aut* *Prænaviter.* *Plaut.* *Pers.* 4. 39. *Præhibere.* *i.* *e.* *Perhibere:* *Præbere.* *Plaut.* *Men.* 5. 2. 31. *Merc.* 5. 4. 63. *Pſend.* 1. 2. 49: 1. 3: 134. *Pers.* 4. 3. 41. *Rud.* 1. 2. 50. *Prælargus.* *Claudian.* *Pers.* 1. 14. *Prælatio.* *Char-* *is.* 1. 1. c. *de* *Gradib.* p. 90. *Valer.* *Max.* *Prælibatus.* *Trebell.* *Poll.* *Præmonitorius.* *Tertull.* *Anim.* 3. *Præmonstrationes.* *Laſant.* *Præ-* *obturare.* *Vitruv.* 10. 12. *Præ-* *pigneratus.* *Ammian.* 29. 12. *Valeſ.* p. 558. *Præpositura.* *Lamprid.* *in* *Heliog.* 6. *Alex.* 46. *Capitolin.* *Præpoſteritas.* *Arnob.* *Gruter.* *Inſ.* *Præpotentia.* *Apul.* *Præscitiones.* *Ammian.* *Præ-* *seminatio.* *Vitruv.* 2. 9. *Præse-* *minati.* *Laſant.* 6. 10. *Thoma-* *sii.* *Thysii.* & *Ed.* *Contabrig.* *Seminati.* *Aldus:* *Proſeminati.* *MS.* *Contab.* & *Ed.* *Th.* *Spark.* *Præſidats.* *Ammian.* 22: 33. 22: 29. *Symmach.* 4. 17. *Buchnerum.* *Præſidatus.* *Arnob.* 3: 4. *Aur.* *Viſt.* *in* *Deciv.* *Vopisc.* *in* *Guvin.* *Trebell.* *Poll.* *in* *Tetric.* *Anſan.* 15. *Profeſſ.* 18. *Præ-*

Prædialis. *Ammian. Tib. Poll.*
 Præsignificatio. *Laëtant. 7. 15.*
 Præspeculatus. *Ammian. 24. 25.*
 p. 436. *Valef. Præstatio. Pauli.*
 L. 98. D. de Legat. *de Plid. Com-*
miss. l. 3. Senec. Præstatores. Fro-
sin. Præstaturus. Ulp. Quintil. Cic.
9. Att. 9. Præsumtor. Paulin. No-
lan. 9. Natal. Fel. 229. Sedul. l. 2.
al. 1. Cassiod. 3. Ep. 31. Phoron.
Ep. 89. Ammian. Prætoridere.
Apul. 5. extr. Prætorquere.
Plaut. Rud. 3. 2. 121. Prætrepi-
das. Suet. Tib. 63. 1. Ner. 41. 5.
Prætorores. Ammian. 18. p.
206. Valef. Præverere. Ovid. 3.
Am. 13. 24. Præviridans. Macro-
b. (221.) Religiosior. Colum. 11.
extr. Plin. 29. 1. 5. Religio-
sius. Ammian. 21. Colum.
8. 5. Plin. 28. 2. Ep. 3. 7.
Paneg. 65. (235.) Securissi-
mus. Tertul. Anim. 50. Sidon.
8. 12. Spartian. Sev. 18. Quin-
til. Decl. 247. Securitates. Am-
mian. 17. Plin. 23. 1. (236.)
Serratura. Pallad. 3. 17. Serra-
tim. Vitruv. 6. 11. (241.)
Somnolentus. Martian. Capell.
Apul. M. 1. 8. 10. Solin.
33. (248.) Summitas. Cassiod.
Arnob. 3. 7. Ammian. 14.
15. 20. 22. 27. 28.
Macro. l. 6. Censorin. 13. Pal-
lad. R. R. 1. 6, 11, 19. 4.
(253.) Tortura. Pallad. 3. 9.
Tortuosior. Plin. 21. 27. Tor-
tuosius. Plin. 11. 46. (257.)
Trivialiter. Arnob. 7. Solin. 11.
(259.) Vanior. Sallust. ap. Gell.
18. 4. Quintil. 12. 10. Vanissi-
mus. Patere. 2. 80. Plin. 28.
7. Petron. p. 3. M. Hadrianid.
1669. Vanitates. Plin. 30. 1.
21. 8. Vanities. Ammian. 29.
3. Apul. (260.) Vaticinium.

Inscr. Græc. p. 1062. Laëtant.
 1. 2. 4. 5. 7. *Ammi-*
an. 22. 23. Quintil. de Orat.
Porcus. Latr. in Casilin. Gell.
 15. 18. 18. 17. *Solin. 2.*
Plin. 7. 52. (264.) Vividior
Tertul. Fej. 1. Rigals. al. Uvi-
dior. Val. Max. 3. 1. Gell. 19.
 20. *Vividius. Gell. 7. 3. Vira-*
cissimus. Vopisc. 1. Capitolin.
Pertin. 14. Gell. 5. 2. 9. 4.
Colum. 4. 32. Vivatus. Fest. La-
cret. 3. 410, 547. 680.

Propalare. Oros. 6. 3. Ma-
mett. 1. 8. Sidon. 9. 11. Divul-
gare, Evulgare, &c. quibus Cur-
di est Emendator Stilus.

Propere. Ter. Heaut. 4. 4.
Propetier. Catul. Properato
Tac. 13. 1. Properatio. Catil.
Properanter. Lucret. 5. 301.
Festinanter, &c. Cic.

Properantia. Sallust. Prope-
ratio. Cic.

Prophetisiam nominant Ecce-
siaſtici, quam Prophetidem Me-
lius vocarent. [Voss.]

Prophetiz. Spiritum habere.
Eccles. Divino afflatum Spiritu
Vaticinari. Oracula canere. La-
tinus. [Pontan.]

Prophetare. Tertul. Vaticina-
ri, Prædicere. Vett.

Propino in Artigraphus.

Propola in Artigraphus.

Proponere Conditiones.] Per-
re. B.

2. Proponere in Senatu ali-
quid.] Referre rem aliquam, ve-
de re aliqua ad Senatum. Id.

Proponere Quæſtionem.] Po-
nere Quæſtionem, aut aliquid,
qua quis audire velit. Cic.

Proportionabiliter. Vulg. Pro-
portione. Cic. 2. Or. 320. 8.
Un. 13.

Propo-
tionatus.

4. Pro-
tu. V.

Propo-
Differunt

referunt:
Sententia

sem; Pr-
est, & a

proponitur
al. 6.]

cero ver-
95.) m

(Fut. 26
1. Tufc-

onem, (
Enuncia-

tion. Ob-
641.] E

Gracum
ſit, (qu-

tradit; e
mo gene-

Græcos a
Copia.

tur omni-
quæ alic-

tandum,
cinationi

ciatio, au-
Propo-

14 dictu-
gatio, (

Negantia
Dialectic-

tivam, (
Fut. Q

ita loqua-
ſitarum

us quam
nant:

Geometr-
non po-

Inſinitari-
pellat

Proportionalis. *Vulg.* Proportionatus. *Firmic.* 4. 13. *Aequus.* Cic.

4. Proposui facere.] *Constitut.* V.

Propositio, & Pronunciatum Differunt. *Utrumq;* ad aliquid refertur: sed Pronunciatum ad Sententiam & Animi Cogitationem; Propositio vero Conclusionis est, & ad faciendam Conclusionem proponitur. [Scurm. 2. Part. Dial. 6.] *Axioma* Aristotelis, Cicero vertit, modo Effatum, (4. Ac. 95.) modo Pronunciationem, (Fat. 26.) modo Pronunciatum, (1. Tusc. 14.) modo Enunciationem, (Fat. 1. 20, 27.) modo Enunciatum. (19, 28.) [Perizon. Obs. in Arist. Interp. p. 641.] Ergo Quinq; verbis Unum Gratum expressit: ut intelligi possit, (quod & ille pluribus locis tradit; & Ego in libro de Optimo genere Interpretandi docui.) Græcos a Nobis interdum vinci Copia. nam Πλεοναξ non dicitur omnino Enunciatio; sed ea, quæ alicui proponitur ad Disputandum, seu prima pars Rationationis. [Id. p. 642.] Enunciatio, autem [quæ vulgo dicitur

Propositio] Duplex est: altera dicitur Affirmatio, altera Negatio, & (in Top. 57. forte) Negantiam: quas quidem Vulgus Dialecticorum appellat Affirmativam, & Negativam. Cic. de Fat. Quæro enim, si Chaldei ita loquantur, ut Negationes Infinitarum Conjunctionum, potius quam Infinita Connexa ponant: cur idem Medici, cur Geometræ, cur Reliqui facere non possunt? ubi Negationes Infinitarum Conjunctionum appellat Negativas propositiones

Copulativas, quas vocant, qualis est hæc: Non & Dies est, & Nox. — Ergo Conjunctio etiam dici debet Latine, quam vocant Propositionem Copulativam: — & Connexum, quam vocant Conditionalem. — quam etiam illi vocant Disjunctivam, vocat Cicero Disjunctionem, 4. Acad. 97. nam si e Contrariis Disjunctio . . . quam vocant Propositionem de Disjuncto extremo, cujus partes sunt Termini Contradictorii. [Perizon. 642.] — Enunciationes [sive

Propositiones] de Præsenti; Præterito, & Futuro dicit Dialecticorum Vulgus, quas Cicero appellat Instantia, Præterita, & Futura, neutro genere. Cic. Fat. 27. . . potest igitur quidquam factum esse, quod non verum fuerit Futurum esse. nam ut Præterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerint Instantia: sic Futura, quorum consequenti tempore vera erunt Instantia, ea vera dicemus. Hæc ille. ex quibus perspicuum est, Præterita, Instantia, & Futura, pro Enunciationibus ex Præterito, Præsenti, & Futuro, dicta esse a M. T. Cicerone: & Instantia pro eo, quod Vulgus Dialecticorum dicit, Propositiones de Inesse. nam & Propositionem, quam de Futuro vocant, veram dicunt esse, quæ habebit unam de Inesse veram, hæc. unam de Præsenti, ut dicunt: & de Præterito, eam, quæ habuit unam de Inesse veram. hæc igitur Ineptius, & Portenta verborum effugiamus; dicamusq; pro illo præterito: Præterita vera sunt, quorum

rum superiore tempore vera fuerunt Instantia. *Et pro posterio* re: Futura sunt vera ea, quorum consequenti tempore vera erunt Instantia. Quod si hac magis ad Res ipsas, quam ad Verba *Et* Enunciationes pertinere videbuntur; dicamus licet hoc modo: Enunciatio ex Præterito, ex Instanti, ex Futuro tempore, quemadmodum Cicero dicit eodem libro, Disjunctio & Conjunctio ex Repugnantibus. hoc etiam modo dicamus licet: Enunciatio, quæ de re futura aliquid dicit; quæ de eo quod possit fieri, aut non possit; quæ de re præterita, sic enim Cicero principio libri de Fato loquitur. [Perion. 649, 650.]

Propositiones Subalternæ, Subcontrariæ, in Contradictoriæ. 3. Propriatim. *Arnob.* 3. Propriitum. *Lucret.* 2. 974. Proprie. *Cic.* Proprietarius. *Dig. Tit. de Usufr.* Proprietatis Dominus. *L.* 46. §. 1. De de Part. Mancupio, & Nexu Dominus dicere jubet Budzus in Forens.

Proprius ad variâ Peregrina trahitur. v. g. *Propria manu, Propriis Oculis.* Cicero, *Mea* [tua, sua] *Manu:* 2. *Att.* 33. 5. *Fam.* 13. Terentius, *Hiscæ Oculis:* *Adelph.* 3. 2. tamen

Proprio Marte dixit Ovid. 4. *Eleg.* 7. quod Cicero (2. *Philip.* 38.) Suo Marte. similiter

Propriis Viribus, Consiliisq; *Liv.* 2. 53. Propria Ira. *Tacit.* 3. A. Propria Voce. *Ovid.* 1. M. Proprios Ungues. *Hor.* 1. Ep. [Borr. *lyc.*] Quod si vero ex Usu Judicandum est, (inq. *Cell.*) Multa, quæ his Similia videntur, Ingrata sunt, & a Dicendi Consuetudine abhorrent.

Propugnare Bonis, Senarius; scripsit Boethius; 1. *Conf. Phil.* 4. approbat Barthius, 51. *Advers.* 8. *Et* isa sane *Apul.* 9. M. 167. *Lapidum crebris Fallibus* Propugnare Fratri, atq; abigere Canes adgrediuntur. quomodo: Nil ne pudet Capiti non posse Pericula cano Pellere, *Pers.* 1. S. 98. *Arsilum* Arcebis gravido Pecori, *Virg.* 3. G. 155. & *Sossitum* Pecori Defendite, 7. *E.* 47. — sed

2. Propugnare pro innocentibus Ciceronis est, *Anteq.* 11. Pro salute alicujus 11. *Fam.* 10. Pro partu suo Propugnant *Beftiz.* 5. *Tuf.* 79.

Prosa. *Quintil.* (1. 10.) Prosa Oratio, *Colum.* (Præf. 10.) Prosa Elegentia. *Paterc.* 1. Male igitur Muretus annot. in Terent. negat Prosam Orationem Latine dici; uti animadvertit Palmerius, in *Spicileg.* *Et* Scalliger, 1. *Aulon.* 169. 14.

Prosequi cum dicant Philosophi Morales; non Latine loquitur. [Perion. 688.] pro Persequi. *Cic.* Actionis duo sunt genera: unum ad Persequendum quid, aut Declinandum. ut quibus rebus adipisci gloriam possis; aut quomodo viterur injuria: alterum ad aliquod Commodum, Usumq; *Part.* Or.

Prospicue. *Apul.* Prospicienter. *Gell.* 2. 29. Provide. *Plin.* Providenter, Prudenter, &c. *Cr.* Prostilbulum in Lupaar.

Prostitueret se. *Catull.* 105. — faciem. *Ovid.* 1. *El.* 10. 42. [amicam. *Plant.* *Pseud.* 1. 3. 2.] pudicitiam. *Suet. Ner.* 29. — Corpus — Primum tempus Etatis — palam ad omnes Libidines Di-

Divulgar
Vita Me
nibus se
se Vulgar
Prostr
tes; Et
pro Occis
lo Jovio
Proted
10. 3.
Clientela
Proted
Defensor
pl. 6. (C
Cyprianus
dei. (3)
kal' i' 80
Et Satell
Orof. 7.
Spartian.
Protervi
ta. Hec.
Cic.
Protervi
as, Cic.
Protesta
testari, Ce
2. Proter
q; omniu
um; quan
publicæ, &
ere contr
ne, seu In
Protocol
Protopla
rimoplasti
7. Quovi
amserbere
Studiofus
Proventu
Proximar
emplum no
ois. 2. N
minicatis
Censorin
Cell.]

Divulgare, Vulgare. Palam in Vita Meretricia se collocare. Omnibus se Collocare. Omnibus se Vulgare, Pervulgare, &c. Cic.

Prostrantes se pro Prostermentibus; & putant se Occisos iri, pro Occisum, Eloquentissimo Paulo Jovio excidisse miror. [Sciop.]

Protectio. Saluam. 6. Cyprian. 10. 3. Defensio, Præsidium, Clientela, Patrocinium. Vett.

Protector generatim pro (1) Defensore dixit Tertullianus Apol. 6. (2) Christum appellat Cyprianus 9. 2. Protectorem fidei. (3) in Historia Augusta

αὐτὸν ἐξοχὸν ἐστὶ Σωματοφύλακα, & Sacelles. ita Jornand. 68. Oros. 7. 3. Ammian. 14. 22. Spartian. Caracal. 5. & 7. [Cell.]

Proterviter. Enn. Proterve. Ter. Hec. 3. 5. 53. Petulanter. Cic.

Protervia. Lucret. Protervia. Cic.

Protestari. Icti, Denunciare, Testari, Contestari. Cic. [Voff.]

2. Protestari Vulgatum magis, & omnium usu protritum verum; quam Latinum, significat, publice, & e re nata Testes facere contra aliquid, & Appellare, seu Intercedere. [Buchn.]

Protocolla. vid. Auctoritas. 2. Proteoplasti. Mamert. 2. 3. Timoplasti. Prud. 9. Cathem.

7. Quovis potius modo Circumferiberet Germanæ Lasinitas Studiosus.

Proventus in Reditus.

Proximare aliud Antiquitatis exemplum non habet, quam Cicero. 2. N. D. 44: multa vero

imitacis Posterioris; ut Apul. Censorin. 8. Solin. 25. &c. [Cell.]

Proximior pro Propior, Vicinior, neq; Ratio, neq; Grammaticorum Canones, neq; deniq; Melioris notæ Auctorum usus permittit. [Sciop. S. H. 88.] usus tamen Seneca, Ep. 108. Veget. 1. 20. & Icti frequenter. etiam Ciceronem sic loquentem faciunt 1. Att. 11. Proximus Pompeium sedebam, sed legendum, Proximus Pompeio; quomodo a Prisciano citatur, ac in Oprimis Edict. excusum est: vel, Proxime Pompeio; quomodo, Diomedem secutus, legit Lambinus.

Proximus Substantivum, Soli Ecclesiæ Scriptores habent ex Imitatione Græcismi Sacri & Πλησίον. [Cell.]

Pubes, i. e. Juventus, Juvenes, Poëtis usitatissimum: (Claudian. Gild. 416. Sil. 11. 105. Stat. 5. Sylv. 2. 68, Val. Flac. 7. 77, Lucan. 2. 473. Horat. 3. Od. 5. Tibull. 1. Eleg. 1. 23. Virg. 1. G. 343.) in Oratoribus, & Historicis rarum. quanquam Prose Scriptores non puduit ejus vocabuli. Liv. 1. 9. Romana Pubes. Cic. Mil. 23. omnem Italia Pubem.

Publicare, vel Affigere Mandata. [Edicere. V.]

Puellaris. Mel. 3. 5. Quintil. Pr. 6. Ovid. 4. Fast. Virginalis. Cic.

Pullatus. Quintil. 6. 4. Suet. Aug. 40. Atratus. Cic.

Pulmentarium. Pers. 3. Col. 11. 3. Hor. 2. Sat. 2. Cat. R. R. 58. Pulmentum. Cic.

Pulchrum Adspirari debere negat Varro. [Charis. 1.] & Veteres non Aspere scriptitasse constat ex Oratore Tullio. [Dausq. 256.] Quamvis igitur in Comfuetudine adspiraretur; nihilominus

K k 2 tamen

tamen Ratio, Exilliter, & Emunciantum, & Scribendum persuadet: ne una omnino dictio, adversus Latini Sermonis naturam, in Medio adpiresur. Quamvis Sanctra a Græcis putet esse translatum, quasi Πολύχειρ. Sunt tamen non hebetis ingenii viri, qui Nomina hujusmodi, in crum exentia a Verbis deduci velint: a Fulcio Fulcrum; a Sepelio Sepulcrum: a Polio Polcrum.... Consuetudine Pulcrum. [Terent. Scaur.]

Pulpitum. Suet. Gr. 4. Suggestum. Cic.

Pulsant Venæ. Vulg. Agitantur. Cels. Micant, (2. N. D. 24.) Moventur. (Fat. 15.) Cic.

2. Pulsare Debitorem, h. e. in Jus vocare. Legg. Longob. 2. 21. 13. sim. Falso Crimine Pulsari, Claudian. de Bell. Gild. nec tamen putandum hoc genus loquendi demum post Irruptionem Barbarorum irrepisse: nam ipsius Ulpiani est. L. 11. §. 9. D. de Interr. immo jam Ciceronis ævo sic loquebantur; si audimus Doctiss. Verrutium in Lexic. Jur. ubi sic accipi ait in istoc Ver. 5. pro Decuma, cum Pulsatus a Venerio esset, dedit HS 16000. sed hic Proprie sumi arbitror. [Voss.]

Pulvinar Divæ Geniale locatur. Catull. Nupt. P. & T. 47. fuit Utile multis Pulvinar facili composuisse manu. Ovid. A. A. Duo hæc loca in omni Antiquitate, iis videntur favere; qui

Pulvinar (quod Deorum fuit Proprium; unde Domitianus, qui pro Deo haberi volebat, Lectum suum appellabat Pulvinar. 13. 1. Suet.) pro Cervicali, (Plin. 20.

20. Juven. 6. 353. Martial. 14. 146.) sive Pulvino (Cic.) usurpant. Prius Exemplum Aliorum est: Alterum reprobat [Vossius. V. S. 8.]

Punctare, vel Punctuare, i. e. Punctis notare; & Speciatim Puncta Vocalia adjicere, Literis nempe Orientalium, Nullius, aut Obscuræ Auctoritatis est. [Cell.]

Punctare. Priscian. Distinguere. Cic.

Puncta. Vulg. Interpuncta. Interpunctiones, Interdudum Cic.

2. Punctum Honoris aiunt ut Galli Poinct d' Honneur potius dixerō, agitur de Honore meo; quam de Puncto Honoris mei. similiter aiunt

3. Punctum fidei, ac Religionis; dixerō Caput — item obinet, esse aliquid

4. Punctum Causæ, ut Galli Poinct de la Cause: id Veteribus est, in hoc Cardo Causæ vertitur; vel Omnis in hoc Controversia sita est. unde Reliquis id genus facile erit judicium ferre. [Voss.]

Punctura. Firm. 8. 21. Punctum. Phæd. 5. 3. 3. Punctio. Plin. 29. 6. Punctio. Id. 25. 12.

Purgamenta. Tacit. 11. 32. Coluth. 1. 6. Sordes. Cic.

Purgare in Cacare.

Puritas, communi prope Omnium usu Receptum, Reprobavit [Vossius:] Vindicare instituerat [Scopius:] sed Musis, cencio [Borrichio] Iratis. etenim, inquit, si Puritas non dicitur Barbarismi crimen Tullius non fugiet, qui Impuritatem dixerit. 2. Phil. 6. [Scop.] Bonum factum! Impunitas, Incolumitas

Inedia.
sulfitas
ronis f
lunitas
sulfitas
dendam
centiam
culentur
ab ipso
seculi
11. 14.
[Vloup
Usur
quos ho
fiat, su
nis. [Ce
3. Macr
Symmac

Quadr
drum
Quadrus.
rius. Cat
Plin. 13.
1. Ep. 1.
Liu. 6. 5.
89.
Quadrig
rissimum
Numero Si
Satyr. M.
qu est Exd
2.] Quadr
ius, Cyneg
D. de leg.
D. de Verb.
archium
106.]
Qualis-Q

Inedia, Ineptia, Inscitia, Insulitas, Plinii, Caesaris, & Ciceronis sunt: *ergone* Punitas, columitas, edia, eptia, scitia, sulitas erunt Latina? *ad ostendendam igitur Puritatis Innocentiam, prodeat* Palladius, Luculentus rei Rusticæ Scriptor, ab ipso Scioppio inter Argentei sæculi Scriptores cooptatus. II. 11, 14. *non suavere Puritatem* [Vltum,] *Colariq; debere, & in Usu referri.* [Borr.] Reliqui, quos hoc vocabulo usos esse constat, sunt *Omnes Inferioris ordinis.* [Cell.] *sc. Capitolin. Ver.* 3. Macroh. 1. S. S. 2, & 13. Symmach. 3. 29. Arnob. 3.

Hierog. Ep. 3. & 107. [Borr. Puritas.] *Proprietat, Mundities, Elegancia.* [Voss.]

Puritor. Cat. 23. Pure. Cic. Purus Grammaticus pro Merus, *non est ejus, qui sese Pure loqui studeat.* [Voss.]

Pusillanimus. Pat. Bles. Ep. 68. — Pusillanimis. Cl. Mamert. 1. 20. Timidus. Parvi Animi, Mentis Angustæ, & Humilis. Animo Pusillo, Parvo, Angusto, Jejuno, Minuto, Demisso, Fracto, & Humili. &c. Cic.

Putrere-elecre in Marcescere. Putror in Pronominum. γ.

III. 1. *Putrere-elecre in Marcescere.*

Q.

Quadrangularis. Vulg. Quadrus. Auson. 14. Idyl. 5. Quadrus. Colum. 8. 3. Quadrus. Cat. 18. Quadrangulus. Plin. 13. 22. Quadratus. Hor. 1. Ep. 1. 100. Lucret. 4. 354. Liu. 6. 5. Cic. 2. Fin. 36. 2. D. 89.

Quadrigam, quod unum Rarissimum videbatur, invenimus numero Singulari dictam in lib. Satyr. M. Varronis, qui incrip- tu est Exdemetricus. [Gell. 19. 2.] Quadriga quoq; dixit Græ- cus, Cyneg, Papiniatus, l. 65. Q. de leg. 1. & Ulpianus, l. 29. Q. de Verb. Oblig. [Oiscl. vid. & Barchium ad Script. Venat. p. 106.]

Qualis-Qualis. Ulpian. 2. 1.

Qualiscunq; Cic. nisi aliquid Præsidii sit in isto Ciceronis, 12. Att. 23. *sed Quanti-quanti* [liceant,] *bene Emitur, quod Necessesse est.*

Qualitas in Καληνοειας * III. *

Qualiter. Valer. Flac. 4. 304. Ut, Haud secus ac, &c. Anti- quiores.

Qualiter Qualiter, L. 12. §. 3. D. de Rastibab. ubi

Qualiter, Meliores Codd. pro Qualitercunq;, (Colum. 11. 3.) vel Quoquo modo, Quo- cunq; modo, Quomodocunq; Cic.

Qualificatus.] Habilis. Idone- us. Conveniens. Natus, Aptusq; B.

Quam

Quam Cito potes.] *Quamprimum.*

Quam Diu est, quod veniat] *Quandudum. Quampridem venit?* Id.

Quamdiu stetit Mundus.] *Post natos Homines.* Id.

Quandog. *Veteribus Latinis idem erat, ac (1) Quandocumq; quod Summi Viri (Gronov. ad Liv. 1. 24. 30. Gray. ad Subt. Claud. 1. Buchner. ad Fab. The-saur.) ostenderunt. (2) Deinde erat Aliquando, Olim. Cic. 6. Ep. 19. Suet. Ner. 33. Gyr. vid. Indicem Berneggeri. (3) Tettiz vero Notionis pro Interdum, Ra-ro, adhuc nullum Exemplum in Antiquitate deprehensum. —Vulgo jactatur Horatii illud; (de Art. 359.) quandog; bonus dormitat Homerus. sed Perperam, verbis mutile allegatis. praecedit enim Indignor; post quod Quandog; est Quandocumq; ut Idem hac voce ulus est 4. Od. 2. —deinde Cic. de Sen. 10. nunquam optat, ut Ajax cis similes decem habeas; ut ut Nestoris quandog; sed a Castigato opere Gruteri abest illud Quandog; —Torsit me maxime locus Rlinij, 1 Ep. 10. nam id ipsum quandog; consingit. quod Capa-nens exponit Raro. Aldina ve-ro 1508, & Basileensis 1528, habent Quando, non Quandog;; H. Stephanus, Quandog; at in Margine Aliquando; incertum, num ut Lessionem Variam, an ut Interpretationem. nihil Certi ergo ex hac loco demonstrari pte-rat. [Cell.]*

Quantitas in *Kalinyoetia*. * II*. Quantitative Philosophis idem est, ac Ratione Quantitatis, frue-

Magnitudinis, aut Multitudinis. [Voss.]

Quantocius id Philospho cal-pat Valla. atq; illi se defendit Invest. primi (p. 73. Ed. 1513.) sed Frigide mirum Hodieq; ita frequentari a Viris non Iner-ditis. Auctorem enim Requirit [Voss.]

Quantocius. *Sulp. Sed. 3. Dia-log. 5. Cito, Quamprimum. Primo quog; Tempore. Veti. Quantus in Tanti.*

Qui, Quis in Pronominum a I.

Quicquid sit Frequens in Omnium ore; sed Pauci recte adhibent. —Veteres Indicativo utuntur, Quidquid est, Quidquid erit, Quidquid id est. *vid. Plaut. Cure. 6. 2. Cic. 4. Catil. 3. Virg. 2. A. 49. & 5. 710. Sen. Ir. 2. 10. Conjunctivo demum in Oratione Obliqua, & Dubitante: ut apud Liv. 1. 59. Quod hac Forma —Nostrates intelligunt, ita Veteres expresserunt: sed quoquo modo se illud habet. Cic. pro Lig. 7. extr. Quoquo modo autem se res habet. Id. 13. Ep. 37. Utcumq; tamen se res habet: Liv. 37. 54. Ut se res habet: Seneca Ep. 19. quemadmodum Cic. 16. Ep. 18. [Cell. &c.] v. in Ut 53.*

Quicquid in Pronominum a III.

Quidditas. *Vulg. Natura, Essentialitas. Cic.*

Quis accipias, pro quid accipis, Scioppia Solazismus videtur. at Plaut. Epid. 3. 4. 19. Quin tu alium queras qui Ca-tones sarcias sed

2. Quia hae Conjecturae maturius edenda Erant, non dubito, Insigni Burdosciligeri St-

lacismus
[Scip. d
Quicq
Quicq
IV.
Quoad
nam, Q
Definition
frequentia
mod, cum
um, qui
commendan
periatu
idem obre
entandum
ne ulla
aur [Vo
Quoad
de contra
um est.
2. Quoa
i. 5. cui
as to
id Beafte
idem Caine
[ut in lit
[ut in 10
Interest
[Volu
quisq; e
potius
legit in
stus: ve
ribatur
tis, aut
is certe q
Quoad
Casum.
pressum e
eph. 158
Plantio
mod exar
ofred. —
[p]isse Va
et vel pe
m locutus

lactimus est. Mir. Præf. in Varr. [Sciop. de Gen. Exerc. Rhet. 14.]

Quisq; in Pronominum. 2 II. Quisquam in Pronominum a IV.

Quoad Corpus, Quoad Animam, Quoad Nomen, & Quoad Definitionem &c. Nihil bodie frequentius. & aditum prorsus, cum in Nullo eorum Auctorum, qui Juvenius in Scholis commendantur, hujusmodi Locutio operiatur; sensum tamen Eadem idem obrepit, ut si quid ei Commendandum sit, & Ipsa secure & sine ulla hesitatione Phœse ea datur [Vorft.]

Quoad pro Quod attinet ad, unde contractum videtur, Barbarum est. [Cell.]

2. Quoad ejus fieri potest. S. cum Acc. Quoad Peras. as to, or, as concerning. [Littet.] Scriptum ad Beasts. l. 2. Rer. Quotid. (ut in lib. 41. Dig. Tit. de vir. rer. Domin. notatum est.) Interest, Quoad Peras Bestiæ & Volucres, utrum in Suis quisq; capias, an in Alieno; potius, Quoad ad Peras, &c. legit in Pandectis Florentinis. verum ut Id Cicero tribuatur, Quanta est, aut Stoliditas, aut Negligentia? Intelligis certe quidem Maxima.

Quoad Sexum, Multitudinem, Casum. Varr. 7. L. L. 23. Pressum est in Edit. Roman. 1581. p. 93. & Pop. Plantin. 1601. p. 95. Quod exaratum est in Lib. 10. sed. — Quod ad verisimile scripsisse Varronem, Intellecto, vel pertinet: quomodo in locutus est ante Vignit

Versus: Quare quod ad universam verborum naturam attinet; hæc attingisse modo satis est. quod ad partes singulas Oratoris; deinceps dicam. nec enim adducar, ut existimem, Varronem huic vocabulo Casum adjunxisse; contra Avalexias, atq; omnium ejus Aequalium Consensum.

4. Quoad cum. Accusativo animadvertit Borrichius in Liv. 42. 6. regem excusasti, quod Stipendium serius quoad diem præstaret. & ita sane edidit Gronovius. Durum illud existimat Cellarius; & Alienum a Genio Liviano. qui ei videretur scripsisse: serius, quam ad Diem, sc. Statutum, & Definitum.

Quorsus necesse est. . scripsit [Muretus, 13. V. L. 19.] verum ne id Excusari non possit. nati, Quid necesse est, Quid attinet, Quid refert, Quorsus spectat; non Quorsum necesse est, Quorsum attinet, nec deniq; Quorsum refert, Locupletium Auctorum Consuetudini congruenter dici videtur: etsi non nescio illud Valerii Maximi, 4. 4. Quorsum attinet Divitias in Prima Felicitatis parte ponere? [Schopp. S. H. 137.]

Quot Diebus quis unquam dixit, & non potius Quotidie? quis etiam Quot Mensibus; & non Singulis Mensibus? Corruptum est illud Ulpiani, atq; Pomponii [at Quantos viros? Voff.] Linguam Latinam; non Juvenae. [Vall. 6. El. 60.] Atqui, quemadmodum

1. Quot Annis dixit Cicero; & Quotquot Annis, Alfenus Ictus, rerum Antiquarum non incuriosus, apud Gell. 6. 5. Varro, 8. L. 105. ita 2. Quot

2. Quot Calendis, *Plant.* Stich. 1. 2. 3.

3. Quot Diebus, *Augustin.* 6. Confess. 6. *Ulp.* L. 8. §. 24. D. de Transact. — Quot Dies, *Apul.* 11. M. p. 207. *Colv.* 267. *Elm.*

4. Quot Mensibus, *Cat.* R. R. 43. *Vitr.* 9. 4. *Varr.* 4. L. L. & Quotquot Mensibus, 3. R. R.

7. Quotannis approbat *Calepinus*:

sed Latini pro eo, Quot es annorum, vel Quot annos habes? sic *Plant.* Men. Quot eras annos natus, cum, &c: Resp. Septuennis. [Voss.]

Quotuplex commentum sunt Grammatici, ad eam formam, qua dicimus Simplex, Duplex, Triplex, hoc in Artium Scriptoribus tolerem lubens: at in Epistola, Oratore, ac Ca'mine penitus averter. [Voss.]

R.

R Adicor. *Plin.* Radices ago. *Cic.*

Rancor. *Hieron.* Ep. 36. Odium, Acerbitas Animi. *Vett.*

Rapinari pro Rapere Barbarum. [Voss.] nisi in Rapinatores Varonis aliquid sit Praesidii. [Borr.]

Rastra quotquot dicere ausunt, non desunt, qui ad Rastros ablegandos putent, sane *Stewech.* ad *Veget.* 2. Mirum, inquit, in tanta Librorum copia, praesertim, cum pluribus locis hoc nomen Rastrea apud Vegetium reperitur; nullum esse, qui aliam scripturam pra se ferat. Exciderat, sc. *Stewechio* istoc *Juven.* 15. 166. cum Rastrea, ac Sarcula tantum &c. ac similiter *Corn. Cellus* ap. Nonium: omnes Rastrea, & adigunt, & tollunt. [Voss. 1. A. 37.]

Ratificare. *Barb.* Ratum, & Certum facere. *Plin.* 10. Ep. 66. Ratum habere. *Cic.* *Rosc.* 1. Peraq; Damnatur

Ratificatio. cui Suffici potest Ratihabitio; quod *Sapientia* occurr. *Dig.* L. 6. de Neg. [Cell.]

Rationabilis in *Ka*l^onyoela. I. 6. a.

Rationabiliter ne Barbarum metuo. dicam Probabiliter Certa, aut Probabili Ratione aut Probabili Conjectura. [Voss.] Excludet metum illum *Mag.* *Seneca*, Ep. 109. sicut homines inquit, movere Rationabiliter potest, nisi Homo... ita Quod haecenus legerunt, & inter *R.* *Constantinus*: verum *Plinius*, *Gruterus*, *Lipsius*, *Gruterus* hodie legunt Rationabiliter verum quia nullum habet Bonum Auctorem memini de Rationaliter; Plures autem rationabiliter: quia etiam rationalis, unde Duceretur, quod tum adverti, *Seneca* non cet; sed Rationalis: *Vit.* B. 14.) venio in eam sententiam Rationabiliter

Sen
[Bo
bilit
crob.
Mar
chol.
Ra
ita est
licitan
trw.
plane
tant Ra
quia an
tionabi
dei coll
Ratic
res; (C
Lampri
Procura
absolut
us Acto
rum, Su
bant Ve
11. & C
Rancio
Irrauefc
Ranced
Plin. 11.
Realis.]
Usum per
in Otione
Reatus I
mun etate
qui primus
Quincilianu
us, atq; Co
aculatorum
ial. 2. 24.)
alium Reco
neonius. (C
de Causs. C
ordes Reco
35.) Squal
Christiani s
Calpas, & C

Senecam ; non Rationaliter. [Borr.]

Rationaliter. *Vulg.* Rationaliter. *Apul.* Philof. Nat. Macrobi. 2. S. S. 11. *Ammian.* 20. *Martian.* Cap. 9. *Prob.* in Cathol.

Rationale Animal. *Quintil.* 7. ita est in Aldina, Aliisq; nec Solicitandam hanc Lectionem arbitror. Quidam tamen Invalido plane tibicine subnixi, legendum putant Rationabile, & Irrationabile; quia ante eod. cap. dixerat Irrationabile, nam hinc potius utrumq; dici colligere debuerunt, [Voss.]

Rationales dixerunt Posteriores; (*Capitolin.* Gord. Sen. 7. *Lamprid.* Sever. 45. *Grc.*) quos Procuratores, & Actores, vel absolute, vel adjuncto aliquo, ut Actores Bonorum, Prædiorum, Summarum, &c. nuncupabant *Vert.* [vid. *Suet.* Domit. 11. & Commentatores.]

Raucio. *Lucill.* Raucesco. *Plin.* Irrauresco. *Cic.* 1. Or. 61.

Raucedo. *Idid.* 4. 7. Raucitas. *Plin.* 11. 51.

Realis.] *Vernus*; ad Rem, aut Usus pertinens; aut, pro Diversa Notione, *Aliter.*

Reatus Vocabulum Augusti deum etate inventum, a Messalla; qui primus dixit, ut auctor esset *Quintilianus*, 8. 3. quo Habitus, atq; Conditio Reorum, sive Accusatorum, designabatur. (*Marzial.* 2. 24.) quem *Gellius* (3. 4.) Reorum Reorum Cultum appellat: *Macrobius* (*Aug.* 32.) & *Aulus Gellius* (*Corrupt. Eloq.* (6.) Reorum Reorum: *Juvenalis* (15. 35.) Squalorem vocat. — Sed Christiani Scriptores ad ipsas Culpas, & Crimina, quibus Rei

sumus apud Deum, transulerunt. *Prudent.* de Natal. Dom. 101. Peccator insuebris Celsum coruscis nubibus, Deestus ipse, & irritis Plangens Reatum fletibus. *Id.* Hymn. Jc. 175. Solvere Reatum dixit, pro Culpam Remittere: contra *Alcim.* *Avit.* 2. 180. Luere Reatum, pro Puniri. quamquam & Alii non Dissimiliter locuti videntur. e. g. *Apul.* 7. mala, inquit, Conscientia Reatum intra me sustinebo, si *Grc.* [Bucher.]

Rebaptizare pro eo, quod Græcis Ἀναβάπτισμα, est perusitatum, sed quid opus uti Voce Composita ex Latina, & Græca; cum liceat dicere Iterum, vel De novo baptizare? Scio interim multas id genus Hybridæ Voces obtinere, præsertim apud Ecclesiasticos; quibuscum nolim Litigare de Verbis. Talia sunt Condiaconus, & Compresbyter. ea nec *Augustinus* refugit *Ep.* 59. quæ ad *Paulinum* Coepiscopum: sic enim vocat. [Voss.]

Rebellant a Romanis — Rebelles a Rege animos gerebant. [Strad.] Virgideciam meretur hoc dicendi Genus. nec enim Rebellis ab aliquo; sed Aliqui, cum Ratione dicitur. [Sciop.]

Rebellatio. *Val. Max.* 7. 4. *Tacit.* 14. 31. Rebellium. *Liv.* 42. 21. Rebellio. *Cæ.* 3. B. G. Perduellio. *Cic.*

Rebellio. *Trebel.* *Pollio* in *Gallien.* Rebellis. *Curr.* 8. 1. 35. Rebellator. *Cæ.* *Perduellis.* *Cic.* 1. Off. 12.

Rebus sic Stantibus pro ita se Habentibus, non est A. t. quæ Latinitas.

Recapitulare interpretatur Ter-
tullianus (g. adv. Marcion. 17)
ad Initium redigere, vel ab In-
itio recipere. — Avautp-
dovp. Quintilianus vertit De-
currere per Capita. — C-
cero Hecapagisus Capita rer-
um Summarum perscribere. Et
Exponere Genera ipsa Summa-
tim. 2. Or. 247. Quamquam A-
vaxpaxiaiv

Recapitulationem reddere au-
tis sit Laur. Valla, 2. adv. Fa-
cium. — Religiosus Quintilia-
nus, 6. 1. Rerum, inquit, Re-
positio, et Congregatio, quo Graeco
dicitur Avaxpaxiaiv, a Qui-
busdam Latinorum Enumeratio;
et Memoriam Judicii reficit, et to-
tam simul Causam ponit ante oculos.

Recente apud Veterum nemi-
nem se reperisse ait [R. Stepha-
nus, et C. Curio:] Proscripsit,
[cum Vossio, Borrichius:] Vin-
dicat [Cellarius,] Auditoribus
Macro, de re Herb. Carm. 11.
Apicio, 1. de re Culin. 1. extr.
et Palladio, 1. 1. et 1. 26.
et 5. 4. et 12. 6. quibus Pon-
tus addit Recentissime Plinius,
18. 23: nisi Superlativus Positi-
vo usitator fuit. Verum, quia
Ceteri fere Omnes, et quidem
Præstantissimi Auctores dicunt
Recentes, aut Pl. Recentest: Hos
postusquam Apicium, Veterem
quidem, sed Plebeium; quam
Macrum, Dubia ætatis Scripto-
rem, sequi, et imitari præstat,
nec Rejiciendum Bedæ Monitum
(p. 2344. Ed. Pursh.) Recent
secl dicimus; non Recentest, re-
centes Nomine pro Adverbio.
sic enim Sil. 4. 474. imbre Re-
cens fuso. Virg. 3. G. 156. sole
Recent orto. Suet. Tib. 1. Romani
Recentis Conditam. Plaut. Cist. 1.

2. 16. pperum Recentis natum
Cic. 16. Att. 7. Rhegini quidam,
Illustres homines, et venessunt,
Roma sane Recentis. —
Receptor Tacit. 4. 23. 3. &
101. Receptorator. Cic. pro Mil.
19.

2. Receptores, et Recepta-
tores Cicero, et 101. sunt, qui
Liatrones, sicut Receptant, ac
eorum Bona occultant: pessimum
sane dampnans genus, ut vocat
Metius, Tit. de Receptoribus.
sed Nemo Veterum

3. Receptores Generales dicit,
quas Tribunos Aëriis vocat
jubes Budans. [Puff.]

4. Receptor Particularis. Cr-
astor. Cic.

Receptum. Arb. Medicamen-
tum. Lat.

Recidipuum in Artigraphus.
Recipere in se, Ciceroni (13.
Ep. 17.) est Promittere: in A-
lienam Sententiam trahit Vultus
quam verba Frastare exprimit
Veteres. vid. Præsto.

Recitant proprie, qui de Scripto
legunt: Pronunciant, qui Me-
moriter dicunt. Blin. 2. Ep. 19.
Recitantium vero præcipua Pri-
nunciationis adjuncta, Oculi, Ma-
nus præpediuntur. Suet. Aug. 84. 4.
ac ne Periculum Memoriae adiret
aut Ediscendo tempus absumeret
instituit Recitare omnia. Id. Claud.
41. 3. in Principatu quoque,
scripsit plurimum, et assidue Re-
citavit per Lesborem, Id. in
Terent. 4. jussus Cecilio Re-
citare. et subseclo juxta assidue
residens, Legisse dicitur. [Voss.
3. de Re Poët.] neque, tam

2. Recitare cum jubentur Pro-
ri, quæ Memoriter Pronuncian-
da sunt; mere Pedagogici et

Sermo
ant M.
Junior
6. de
inquit,
Filii p-
etiam R-
runt, c
Recl-
8. Ep.
103.) et
flicis e
(quomodo
6. 6.)

vel (qu-
a comm-
iter

Recl-
sarius 5.
Ciceroni
vocat Flo-

Secretum
relligunt,
A. 15. 8
1. 43. 1.
&c.) a R-

Recog-
to Classi-
est: Cog-
tilius, &c
Recom-

dare,
Recom-
fare. Col
Cic.

Recrea-
Hungar.
23. Refe-
Restio
sciscendi
taxis.

Rectin-
Scriptori
men Aug-
fidei Chr
Orthog.
[Cell.]

Sermo : nam F. Quintilianus, aut M. Florus, aut Postumianus Junior, aut Quisquis est, Decl. 6. de Muliere Ceca : Legem, inquit, Rectat, & in Cadaver Filii perorat. Cels. 3. 18. quinetiam Rectitare, si qua Meminerunt, cogendi sunt.

Reclusus [1.] Veteribus (Ovid. 8. Ep. 17. Gr. Hor. 2. Ep. 103.) est Apertus [11.] Ecclesiasticis e contrario, Reclusus, sive (quomodo scribit Greg. Turon. 6. 6.) Reclausus est, Inclusus, vel (quod ait Cic. 7. V. 23.) a communi Luce Seclusus. similiter

Reclusionem amo, inquit Cæsarius 3. 20. Inclusionem (que Ciceroni Var. 14. est Obfessio.) vocat Plodoard. 2. 3. nimirum Secretum (Tac. 4. A. 57.) intelligunt, vel Secesum (Id. 14. A. 15. & Suet. Tib. 11. 10. 14. 1. 43. 1. 51. 3. 36. 2. 72. 1. &c.) a Retirement.

Recognoscere Signum non puto Classicos dixisse : Ciceronis est : Cognovit & Signum Statilius, & Manum suam. [Foss.]

Recommendare. Commendare.

Recompensare. Vulg. Repensare. Colum. 3. 2. Compensare. Cic.

Recreamen. Throckz in Chron. Hungar. 4. Recreatio. Plin. 22. 23. Refectio. Quintil. 10. 3.

Rectio (h. e. Certi Casus adsciscendi Potestas. Sciop.) in Syntaxi.

Rectitudo Elegantissimo cuiq; Scriptori ignota Vox. habet tamen Augustin. Ep. 9. Rectitudo fidei Christiana : & Cassiodor. Orthog. Rectitudo scribendi. [Cell.]

Rector Gymnasii Vulgo dicitur, qui Praefectus, vel Moderator : [Gyrald. 3. Dial.] vel etiam Gymnasarchus a Cicero (6. V. 92.) nominatur.

Recuperare vires. vid. Confirmari.

Redargutio. Boer. Refutatio, Reprehensio. Vest.

Redhostimentum aut Purum non est, aut Obsoletum. usus eo Baudius 1. Ep. 1. Gr. Redhostire quidam habet Festus, quod Gratias referre interpretatur, ex Navio : & Hostimentum Plautus, Asin. 1. 3. quod Servius (2. Aen.) Equationem exponit ; Festus Beneficii Pensionem, verum hæc in Obsoleteis scribenda.

Reditus pro Vestigalibus, aut Fructibus annuis, quamvis Corn. Nepos, Limatissimus Scriptor, cuius iudicium revereri Cicero solebat, in Vit. Att. utatur : a Nomine tamen omnino abstinet Cicero ; cum Verbo Sententiam eandem subiciat : veile, inquit, Bonis aliquem affici, etiam ex his ad se nihil Redear. quomodo Nepos, Them. 2. 2.

2. Reditus. Ovid. 2. Pont. 3. Plin. 3. Ep. 19. Plin. 17. 1. 33. 10. Liv. 42. Proventus. Plin. 20. 12. Fructus, Merces, Vestigal. Cic. [1] 11. Att. 2. Fructus Prediorum. 1. Oecon. Fruges, Alimenta, Pecudum Partus, atq; Fructus. 1. Leg. 25. Pecudes partim esse ad Usus hominum, partim ad Fructum, partim ad Vescendum procreatas. 2. Nar. 158. Oves nullum Fructum edere ex se, sine cultu hominum, possunt. 1. Off. 25. Neminem esse Divitem, nisi qui Exercitum alere posset suis Fructibus.

Fruſtibus. [2] 12. Att. 31. *majores Sumptus faſturos, quam quod ex eis Mercedibus recipietur.* v. *Merces.* [3.] *Parad.* 6. *ex meo tenui Veſtigali aliquid etiam redundet.*

Reduplicare. *Vulg.* *Conducere.* *Varr.* 2. R. R. 4. *Ter. Phorm.* 3. 2. *Duplicare.* *Cic.* 1. N. D. 22.

Referre Gratiā in Agere.

2. *Referre Culpam, Cauſam alicujus rei in aliquem Inſolens eſt; pro quā Cicero, Transferre, Conſerre, Derivare.* [*Sciop.*]

Referre Victoriā. *Liv.* *Reportare.* *Cic.*

Reſibulare in Exſibulare.

Refocillare. *Senec.* 3. *Benef.* 9. *Plin.* 3. *Ep.* 14. *Reficere, Recreare &c.* *Cic.*

Refrigerium. *Tert. Ref. Carn.* 17. *Hieron.* *Ep.* 3. *Oroſ.* 5. 15. *Alcim.* *Avit.* 3. 276. — *Refrigeratio.* *Plin.* 34. 13. *Colum* 11. 1. *Cic.* *Senec.* 14.

Reſugz. *Ulplan.* & *Marcell.* *Reſtius omnino Reſugi: quod ea vox familiaris ſit* *Ovidio, Plinio, Lucano, Statio, Aliiſq;.* [*Barr.*]

Reſugium ſemel *Cic.* 2. *Off.* 8: *ſapius Perſugium.*

Reſulget Spes. *Perſ.* *Prol.* *Aſfulget.* *Liv.* 27. 28.

Reſundere (Vulg.) Damna (Cic.) Præſtare.

Regaliter. *Ovid.* 2. M. 397. *Liv.* 42. 51. *Regiſce.* *Sil.* 11. 272. *Petr.* ap. *Cic.* 3. *Tuſc.* 44. *Regie.* *Varr.* 1. R. 2.

Regens Scholz, Collegii, pro Moderatore, Rectore, Præceptore, Vulgare eſt; ſed Veteribus Ignatum. [*Voff.* *Buchl.*]

Regere Caſum. *Hic, vel Ille caſus conſequitur &c.*

Regimen. *Liv.* 3. 33. *Reſcio, Gubernatio, Adminiſtratio.* *Cic.* *Regimen Orationis.* *vid.* *Conſecutio.*

Regiſtrum agnoſcant [*Calepinus, toties a variis recodum, Robert. Stephanus, Cz. Sec. Curio, in Theſaur. & Littletonus in Diſticon.*] *ac tuerentur illo Voſpiſci in Prob. uſus etiam Regiſtris Scribarum &c.* *ita quoq; legit* [*Joan. Kahl in Lex. Jurid.*] *imo ſic in MSS ſuis reperit* [*Caſaubonus.*] — *Verum in Salmaſii Chirographis fuit Regiſtis; quomodo & excuſit R. Stephanus. & Αναλόγως quidem, uti a Digerendo, Digefſta; ita Regefſta a Regerendo. quo uſus Fabius 2. 12. unde ſit, ut Diſſoluſa, & ex Diuerſis congeſta Oratio, coherere non poſſit; ſimiliſq; Commentariis Puerorum ſit, in quos ea, quæ aliis Declamatoribus laudata ſunt, Regerunt. ubi in aliquibus Libris corrupte eſt Redigunt; in Aldina Congerunt: ſed Regerunt eſt, inquit Voſſius, in Fabii Membranis, quas ex Paterna Avitaq; Bibliotheca donavit nobis illuſtris vir, nec a Prudentia ſumma, ſolidaq; Doctrina, unquam ſatis Laudatus, Joachimus Camerarius.*

Regiſtrare. *in Regefſta, ſive Publicos Códices, Reſerre.* [*Voff.*] *Regiſtrum, & Memoriale.* [*Voff.*] *Litera Publica, Tabula, Commentarius.* B.

Regium eſt, quod eſt Regis; non Rex ipſe. eſſi igitur Pleriq; pro Davide dicant Regium Prophetam, vel Pſalter: malim tamen Rex Prophetam, vel Pſalter. [*Voff.*]

Regularē.

Rectio,
Cic.
id. Con-

Calepi-
us, Ro-
ec. Cu-

cleonius
illo Vo-

um Regi-
quoq; le-

Jurid.]
rit [Ca-

m in Sal-
it Rege-

is R. Ste-
quidem,

sta; ut
quo usq;

uo Disso-

gesta O-

similib;

n sit, in

matiorib;

st. ubi in

rupte est

congerunt:

ut Vossius,

Rectio, Cic. id. Con- Calepius, Roec. Cucleonius illo Vo- um Regi- quoq; le- Jurid.] rit [Ca- m in Sal- it Rege- is R. Ste- quidem, sta; ut quo usq; uo Disso- gesta O- simili; n sit, in matiorib; st. ubi in rupte est congerunt: ut Vossius, utas ex Pa- ca donavit a Pruden- trina, m- Joachimus Regesta, five re. [Voss.] memoriale. ula, Com- est Regis; itur Pleriq; egium Pro- malim ta- vel Plantes.

Regulare. Barb. Regula me-
tiri. Cic. 1. Off. 110. ad Regu-
lam dirigere. 1. Fin. 63. Ordine
administrare. 10. Att. 7. in
Ordinem adducere. (4. Acad.
118. conficere, (pro Qu. R. 7.)
redigere. (3. ad Heren. 14.)
Regularis. Gloss. Cyr. Regulæ
Congruens, Conveniens. Cic. etsi
1. Regulare Aes Plinius vocat
(34. 8.) pamen
2. Regulares, quos appellant,
Cæli Motus, dicerem Constantes,
Certos, Æquabiles.
Regulariter. Cyril. Gloss. Recte.
ad Regulam. Æc. Pers. quod
Regularit, Didmed.
Reiteration in Omnibus fere Lexi-
ci, tanquam Quotidiani ver-
um laudatur: verum Castiga-
tores Libri habent (11. 2.) cre-
ta iteratione; ubi Reiteratione
se ferunt Libri, ante Ses-
quicentulum excusi, similiter
Reiterare habet Elmenhorstii
apuleius, 8. Mil. init. ubi Iterans
curata Priczi Editio, quod et-
im Cod. MS. Oxoniensis exhi-
et, & Excusus Basilæ, cum
terroaldi, & Stewechii notis.
cedis, quod ait [Cellarius.]
compositione opus non esse, ubi
simplicia satisfiant, praesertim cum
sum verbum Iterare per se signi-
cat, quod addere debebat Pra-
estio.
Rejuvenesco.] Renascor, Re-
vivisco, Repuerasco; Recipio Fa-
cem, Formam, Vires Juventutis
r. [V. B.]
Relativa in Καταγορεύω. IV.
Relative. vid. Comparete.
Relaxatio in Laxitas.
Relaxus. Colum. 11. 3. Laxus.
Remediari pro Curare, Mede-

ri, usus est (2. ad Jovin. 8.) Nie-
ronymus, etiam Hyginus Fab.
101. & Scribonius Largus Sa-
pissime. unde
Remedialis placuit Macrobio
Saturn. 7. &
Remediabilis Seneca. Ep. 95.
Quamquam autem, tot se vindi-
cet Scriptoribus a Barbarisini
crimine; non definit tamen
Plebeium nescio quid olere, cum
Elegantiores Veterum omnes
refugiant. [Borr.]
2. Remediari.] Ter. And. 5.
4. 42. Medicari. Cic. Mederi;
Curare; Remedium, Curatio-
nem, Medicinam, ferre, adfer-
re, adhibere, &c.
2. Remediabilis.] Ovid. 1.
M. 123. Medicabilis. Cels. 2. 8.
Sen. Ep. 108. Sanabilia. Cic. 3.
Tusc. 5. qui Curari potest, &
Similia.
Remedium Certum. Vid. Prae-
sens.
Reminisco Rufus dixit in ver-
susuo: Cor ergo Versus, imo Ru-
sus non habet. [Auson.] qui
Reminisco putat se dicere posse
Latine; Hic, ubi eo scriptum est,
legeret cor, si Cor haberet, [Id.]
Quis enim dicit Reminisco...
[Augustin.] Respondeo, Priscia-
nus, l. 8. & Is, quem Ausoni-
us carpit, non, ut opinor, In-
doctus. igitur Sic Alta Vetustas.
[Dausq.]
Remittere Poenam dixit Livi-
us, 3. 58. & Plinius, 9. Ep. 13.
etiam Multam, Id. 4. 29. Ani-
madversionem, & Supplicium,
Vatinius ad Cic. 5. 10. —at Re-
mittere Peccata ex Sacris vide-
tur Originem habere. hinc est quod
solis forsan Christianis receptum
usu sit; sicut ipsa vox Peccatum
usq;

Ustatio in Ecclesia est, quam extra illam. Prudent. Apoth. v. 969. [1033.] Do veniam Morbis, simul & Peccata Remitto. non negamus huic maxime similia apud Profanos inveniri; ut Crimen remittere, Lucan. 6. 248. Scelus, Senec. Herc. Ad. 996. Culpat, Val. Flaco. 3. 467. Noxiam, Plant. Most. 5. 2. Nam Peccata remittere, non tam ex horum Analogia, quam Vulgata Bibliorum versione haustum est. quod Ideo memorare visum fuit, ut Titones nostros, Sacra Receptaq; Diffini tenacissime inherentes, ad Ciceronianam Gratiam Delicti facere; Concedere Injuriam, Delicta; Liberationem culpæ, & Errati Veniam impetrare, dare, Ignoscere, & quæ his alia Similia sunt, magis magisq; adusufactiamus. [Cell.]

Remordere. Virg. 1. B. 281. Lucret. 3. 840. (& Liv. Voss.) Mordere. Cic.

Ren pro Renes non legas apud Antiquos. nec tamen improbi; cum Bina sint Viscera, si Dextrum, Similiterq; Renem distinguamus, ubi sic posuit Argumentum. [Voss.]

Reparare Gladem non dicitur, sed Sarcire, vel Resarcire. nec refert, quod Reparabile Damnum dixit Ovidius. est enim Damnum, illa Pecunia, aut Rei familiaris pars, quæ de Solido demittat; adeoq; Reparari potest: cum longe aliter sit in Glade. eam enim, nec Parat sibi quisquam, nec Reparat. [Sclop.]

Replicare pro Commemorare, Casar. 1. Mir. 43. [Voss.] etsi non multum abhorreat, quod ait Cicero, Syll. 27. Replicare An-

naliū Memoriam, vel Temporum 3 Leg. 31.

Repetare pro Redire, Reveti, Lucilio Tribuit Nomus, Paucis Festus: redierunt Ciceronis laudat Scriptores, Arrian. 17. 4. & 24. 17. Voss. in Mar. 26. Domus. & Theodos. Leg. 11. Cod. Cohortal. Maris Nizolius etiam Ciceronem Autorem laudat sed Fallo. nam. 3. Leg. 8. in omnibus fere Libris, etiam illo, cui Nizolius Thesaurus commodatus est, Domus. laude Redeunto: non Repetadum, uti Nizolius.

Repertorium. Barb. Index Lat. v. in Inventarium

Reponere Fruges. vid. C. d. d. d.

Reprobare cur Improbet Vossius, ac Ciceroni abjudicet, non deo: cum quicquid sit aliis locis; & Sententia, & Lib. Veteres ita legi postulent, in Fin. 22.

Repudium utantur Cicerone. Aequales omnes: Ipse solum pudatio.

Repulsio pro Repulsa in Probum. [Voss.]

Reputatio. Estimatio, Estimatio, Dignitas, Auditoris, men, Fama, &c.

Res ita se habet cum hoc abijce Barbarum additamentum cum hoc: Cetera satis Lat. sunt. Liv. 40. 11. Ita se resbet; periculum vite propellere potes — Barbara, Secus se resbet cum nostro Syllogismo, per res habet cum alteris verbis mini, sic Exprimenda sunt; lia est Ratio nostri Syllogismi, dem, vel Similis Ratio Verborum

Dominus. tionibus Perinde am infici sed quæ, & aliumq; A Domini, na Dom Cic. 4. res Oblat renii la Sin tu, Resipi quod Pcen imis, fer Reditio sient de E res obcur significavit na Etat Resipi Resistit Jos. Scam, si Hæra Ithas Resisten a. Cic. Respectu Ratic mbatur a Defendit respectu res to. 11. 9. d. sim. ossis & miciam 5. Phi Senatun beret. at possus, in 2. Respo e. Dimidi dicendum el Consider

Domini. sed huiusmodi Locutionibus, Rem Aliiter se habere, Perinde se habere, *ut non dicet? non inficias iuerim, inquit* Veritatem, sed ita uocula Res, omittenda est, & uocula cum item; dicens dumq; Aliiter se habet Locutio Domini, Perinde se habent veritatem Domini. ad hunc modum Cic. 4. Acad. Aliiter se habere, ut Sensibus videantur, dicatur res Oblata. Notanda tamen Terentii locutio. Eunuch. 4. 7. 30. *Scin tu, ut Tibi res se habeat* Resipiscencia Christianis idem, et Poenitentia Ecclesiastica Notionis, seu Emenatio vitæ, & Reditio ad meliorem frugem. *Plent de Eo Monumenta Veterum, res obscure Lactantius (6. 24.) significavit, Insolentius verbum in Aetate fuisse. [Cell.]* Resipivi in Sapio. Resistendis Istibus aptam. [Jof. Scal.] Turpissime. non enim, si Istibus Resistitur. propterea Istus Resistuntur. [Sciop.] Resistencia. Aug. Repugnancia. Cic. Respectu Amicitie pro Amicitie Ratione, vel Causa, Imponitur a Schotto 3. T. Q. 236. et Defenditur illo Livii, 2. 30. Respectu rerum privatarum. Iulian. 11. 9. Respectu paucitatis. Iulian. 3. E. Respectu mei. Iulian. & dicere: Respectu ad amicitiam habito; quomodo Cic. 5. Phil. 49. cum Respectum ad Senatum, & ad Bonos non haberet. at Perperam, inquit Iulianus, in Scholis. 2. Respectu diverso Quatuor sunt: Dimidium, & Duplum: ut dicendum; Diversa Ratione, et Considerandi modo. neq; e-

nam hic attenditur alicujus Dignitas, vel Affectus. — dignities Barbari sic loquuntur.

3. Respectu Pietatis. Ratione Doctrinæ est Sublimatus. tu sic exprimito: Ob Pietatem, Eruditionem; Commendatione Virtutis, & Doctrinæ ad hoc Fastigium pervenit. &c. [Menap. 46.]

4. Respectum Nullum esse Occultæ Musicæ, (h. e. Nullam haberi Rationem,) subinde iustitias apud Familiares Nero, ap. Suet. 20. 2. respiciens Senarium Græcum: Tis Aenobarionis Musicius idem Aoy.

Respondeo quod sic. Ego vero Censeo, Affirmo. . . B.

Resplendeat his Vestis, in Cic. 2. Fin. 8. a R. Stephano, & Lambino editum est: sed omnino legendum Respondeat; ut habet Editio illa Guilielmi, & Gruteri. [Voss.]

2. Resplendere. Sil. 12. 732. Virg. 12. Æ. 741. Refulgere. 8. 623. &c. Relucere. Plin. 6. Ep. 16. Liv. 22. 17. Splendere, Fulgere, Lucere. Cic.

Restagnare. Cas. 2. B. C. Redundare. Cic. 1. Div. 100.

Restavisse in Præstavisse.

Restaurare Taciti est, & Justinus vid. Indices Ereinstemii, Veritatis, &c. ex Floridare, ut temetate nullum, quod sciam, existat Exemplum. hinc Servius. 2. Æ. 15. Instat, inquit, ista ad Similitudinem; unde non Restaurata, sed Instaurata dicuntur Edificia. [Cell.]

Restaurare. Cic. Resectæ, Restituere, Resarcire, Instaurare.

Restio, ἔχουσα πλὴν [Gloss.]
qui Restes nectit. *Suet. Aug. 2. 9.*
—**Restiarius** ut **Lintearius**, qui
Restes vendit, & ex care Quz-
stum facit. [Popm.]

Restis in Pronominum γ I. .
IX.

Resumere animum. *vid. Col-
ligere.*

Resurgere,] in vitam redire,
revivari. [Pontan.] **Reviviscere.**

Resurrectio.] **Reditus**, **Reu-
catio** ad Vitam. [Id.]

Resuscitat iram. *Ovid. 8. M.*
475. quid impedit, quo minus
Theologus Generalem verbi sig-
nificationem accomodat, ad
Particularem illam Resuscitandi
a Mortuis? [Voss.] Quz necessi-
tas? cum pro

Resuscito **Tullius** **Recreo**; a
Mortuis, ab Inferis Excito, Re-
voco; Reducem ab Inferis si-
sto; &c. *suppelites.*

Retinere.] *Meminisse.* B.

Retinere Equum.] *Sustinere.*
[Id.]

Revaleo *Gell. 16. 13. Reva-
lesco. Ovid. 21. Ep. 231. Con-
valesco.* [Cic.]

Revelo. *Tertull. Detego Ltu.*
10. 4. **Patefacio**, **Indico**, **Ape-
rio**, **Enuntio**, **Profero**, **Illustro**,
&c. *Cic.*

Reverberare *Seneca* est **Retun-
dere**, **Frangere**. 2. *Clem. 5.*
sed

2. **Reverberare** pro **Percelle-
re**, **Affigere**, **Excruciare**, *Belgas*
suos imitatus Thom. Kempens.
3. 10. *hoc est, inquit, quod me*
sape Reverberat. [Voss.]

Reverendissimus in **Abstrac-
tive** Locutiones.

Reverentiam facere.] *Honorem*
habere, Afficere honore. B

Reverentialis Timor.] *Timor*
cum Reverentia conjunctus. [Id.]

Revertis *crux* *ipse* *semper* *dicat*
Cicero; nec *aliter* *Ciceronis* *E-*
quales, *Cæsar*, 1. B. G. 8. &
2: 29. *Livius*, 7. 17. &c. *quæ*
Forma Ciceroniana, & *Antiqua*
nostra *fere* *seculo* *in* *Oblivione*
venit; *utramque* *paginam* *faciente*
Recentiore altera

Reversus est, *quæ* *post* *Augusti*
obitum, *in* *usum* *recepta* *fuit*. —
Participio *quidem* *usi* *sunt* *Cæsar*
6. 42. *Pater*. 2. 12. *Plin.* 32
1. *Plin.* 7. *Ep.* 4. — . *Præter-*
ito *vero* *Phædrus*, 4. 14. *Val-*
Max. 5. 3. 4. *Hygin.* 131. *Pro-*
tin. 4. 2. & *Alcon.* *in* *Proza*
contra *Pis.* [Burr. Cell.]

Revisio *vocatur* *Vulgo* *Lez-*
leiorum *quæ* *dicenda* *Recognitio*
rei *Judicatz.* *fic*

Revisionem *facere* *apud* *Cic.*
3. *Ver.* est *Recognoscere* *re-*
judicatas. [Voss.]

Revocare *nesciunt* *Veteres*, *per*
Infectum *rediere*, *quod* *præ-*
factum *erat.* [Voss.]

2. **Revocare** *alicui* *in* *Mem-*
oriam *damnat* [Schotus: 3. T.
Q. 225.] *nec* *memini* *me* *legere*
apud *Classicos*: *est* *vix* *aliqui*
eo *Usitatus* *hodie.* [Voss. V. 5.
9.] *affine* *illud* *Ciceronis* *per*
Fac. 6. **Revocare** *animos* *ve-*
stros *ad* *Mithridatici* *belli* *Me-*
moriæ. *Id.* 1. *Fam.* 9. & *Phil.* 8. **Redigere** *in* *Mem-*
oriam. & **Reficere** *animum* *Me-*
moria: *pro* *Syll.* 19.

Revolutio *non* *memini* *me* *legere*
apud *Classicos*: *cum* *Tullio* *ig-*
tur *dicam* *Circulus*, *Conversio*
Orbis, *Ambitus*, *Replicatio*
[Voss.]

2. **Rev**

2. *Revolutio Solis.* *Conversio.*
 3. *Revolutio in rep.* *Cic. M-*
hi nihil uberat, prater Conversi-
onem Status, & Inclinationem
communium Temporum. pro
Dom. 46. &c.

Ream Facere, Cic. 4. V. 94.
est Accusare: [Acon.] Reum
Peragere, Plin. 3. Ep. 9 &c.
Damnare [Budaus, Adnot. Post.
in Pandect.] ergo

2. *Reus perageretur Erasmi,*
(in Lingua) & Venefici ream
Peragim, (in Collog. Proci, &
Puel.) Veterum auctoritate de-
fectur, Ovidium (1. El. 24.)
laudat Rabus (in Commentario.)
Puistra.

Revulsi. Gell. 5. Revelli. Cic.
 6. V. 26.

Rhetoricare, vel Rhetoricari
dic, negat [Hier. Regius Com-
ment. de L. L. 2. 10.] sed usus
in Novius, Asinio: age nunc,
quando Rhetoricasti, doce quod te
regi. quin &c

Rhetorissio pro eo dicere. Pom-
ponius, Macco: Dolasti Uxorem;
nunc ea propter me cupis Concede-
re: & jam Rhetorissas. [Voss.]

Ridicularis non dicam; sed
Jocularis, Ridiculus, vel, cum
Agellio, 4. 20. Ridicularius.
[Voss.]

Ridiculosus si in Seria dicam
oratione, metuo ne Risum debeam.

[Voss.] at Ridiculissimus dixit
Plautus, Stich. 2. 2. 58. & Ri-
diculossissimus 2. 2. 64. illud, si
Seris ita visum, Exculet ab Ora-
tione gravi; hoc retineatur: aut,
si meo Judicio aliquid tribuen-
tim, Neutrum damnetur. [Borr.]

Ridiculosus a Ridiculo separat
Hieron. adv. Ruf. 3. 4. Non Ri-
diculosa, inquit, ut scribis, sed
Ridicula mihi forte res accidit.

3. *Ridiculosa. Arnob. 5. 175.*
Deridicula. Gell. 10. 12. Plin.

9. *Varr. 1. R. 18. Ridicularia.*
Plaut. Trin. 1. 2. 28. Ridicula,
Perridicula. Cic.

Rigiditas ait Plauti esse Little-
tonus. minime. v. in Flexibilitas,
Rigorosus.] Rigidus, Severus,
&c.

Risibile Γελασινδν dicunt Qui-
dā, ut Χερμελισινδν Hinnibile.
Ceterum pluribus vocabulis ex-
poni debent nomina in xδν exeuntia;
nisi in paucis, quæ in ens desinunt:
quale est Efficiens, Tuens, & A-
lia ejusdem generis. nec enim
unquam in bile exire aliqua ejus-
dem generis inveni; sed ea dun-
taxat, quorum γον apud Græcos
extrema syllaba est: ut 'Ορεγ-
ινδν, 'Ανδιν, i. e. Aspectabile ..
Etenim nomina in bile fere in
Patiendi significatione dicuntur.—
Ciceronis hæ sunt locutiones: Ap-
tus ad Virtutem, Natus ad Vir-
tutem. hæc igitur dicenda arbi-
tror his modis: Natus ad Risum,
Aptus ad Risum, & Hinnitum:
Aptum animum habens ad Ri-
sum, id quod Porphyrius indi-
cat in Proprii tractatione: κδν γδ
μη Γελαδ del, ἀλλὰ Γελαστ-
κδ λέγεται: ἢ τῷ Γελαδν del,
ἀλλὰ τῷ del Περυνέται. i. e.
quanquam enim non Rider
semper, tamen Apus ad Risum.
dicitur: non quod Rideat sem-
per; sed quod semper ani-
mu Apum habet ad Risum
— Γελασινδν tamen interdum
Ridens dico, & Χερμελισινδν
Hinniens: quoniam Cicero multa
nomina in xδν exprimit nominibus
in ens desinentibus. itaq; Χερμε-
τισινδν Hinniens dicit Quotilia-
nus, VI. 4. loquens enim de
 M m Defini-

Definitione, *quam* Finitionem vocat: Constat, *inquit*, maxime Genere, Specie, Differentibus, Propriis. ut si Finias Equum; (noto enim utar exemplo) Genus est Animal, Species Mortale, Differentia Irrationale, (nam & Homo Mortale erat) Proprium Hippiens. Eatenus Quintilianum imitari decrevi, quoad a Cicerone non discrepat. quocirca nec Rationale dico, nec Irrationale: sed Particeps, Experiq; Rationis. [Perion. 620.]

Rixosus in Contentiosus.

Risum alicui Tollere, non sine Doctissimi Cujusq; visu finxit Scaliger, pro, Movere, Concitare, Evocare, Exprimere. [Sciop. S. H. 147.]

Robuste Vulgo: Nervose Veteres. [Voss.]

Robustitas reperio apud Juniores, pro Robur, Vis, Vires, Virtus; etiam Tullius Scite, Gladiatoria Corporis Firmitas. [Voss.]

Rogare ex aliquo, Difficulter probaverit [Muretus, 13. V. L. 17.] nam Quærere ex aliquo, & Rogare aliquem, apud Idoneos

Auctores legitur. tamen Erogare ex aliquo, Auctorem habet Plautum, Capt. 3. l. 22. [Sciop. S. H. 137.]

Roridus. Lucet. Roratus. Ovid. Roridus. Virg. Roruletus. Colum. 5. 5. Plin. 12. 17. & 16. 39. & 18. 31.

Rotunda Chorea, vel Tripudium. Vult. Orbis Saltatorum. Cic. Pis. 22.

Rubedo, Firmic. Rubor. Virg. Rubens pro Rubro usquam legitur, animose negant [Herm. Barbarus, & Beroaldus;] ideoq; illud Plinii, (9. 38.) Rubens Color Nigrante deterior, emendantes, Rubens color substituant. sed vero licet Ruber, & Rubens, & Rubicundus rutissime usurpantur; non ideo Damnaverim Rubens, eo enim usi sunt, ut Gelium (2. 26.) taceamus, Hyginus, 136. Palladius, 4. 2. Columella, 6. 1. &c. [Borr.]

Ruditas. Apul. 4. Florid. 363. Imperitia. Plin. 17. 2, 22. Inficitia, Inficientia, Ignoratio, Ignorantia. Cic.

Ruricola. Colum. 10. 31. Agricola, Rusticus, &c. Cic.

S
C
[Dau
bus;
volunt
at
thongu
Alii
[Daus
Sæc
dum;
cat. un
Sæc
Profan
nis fuer
culares,
Sæpi
(Casin.
leius, p
am
Sæpiu
tur, qua
raditis,
detur a
Sæpist
Oratione
scianus L
picor Pri
Creber.
mus utat
[Voss.]
Saginar
Sagittar
Notiones
ut; (1)
Merito da
Nobelas
Didyn,
quod Sagi

S.

Sæculum a Sequor [Scaliger (1. L. L. 29.)] format, Mutationum illaqueatus *Illecebris*. [Dausq. 2. 284.] Inscriptionibus, & Nummis auctoribus, idem volunt [Pierius, 80. Manutius.]

at — Seculum extra Diphthingum Origo: Varro a sepius, Alii a Secando, Sequendove. [Dausq.]

Seculum Ecclesiasticum Mundum, & Res Mundanas significat, unde

Secularis *Idem*, idem quod Profanus. Quid Priscis Romanis fuerit Sæculum, & Ludi Sæculares, abunde notum. [Cell.]

Sæpicule, quod ex Plauto (Casin. 3. 5. 59.) hausit Apuleius, parum Gratia habet. etiam

Sæpiuscule sine Auctore dicitur, quantumvis frequentetur Eruditis, & Plauti auctoritate laudetur a Litzetono.

Sæpissimus e Catonis Nepotis Oratione quadam adducit Priscianus l. 3. c. de Compar. Suspicio Priscos dixisse Sæpis pro Creber. nec tamen voce Sæpissimus utar; quippe Obsoleta.

[Voss.]

Saginare in Impinguare.

Sagittare. Duas in hoc verbo Notiones distinguit Cl. Borrichius; (1) Transitiuam, quam Merito damnat, & ob ejus usum Nobelias convincit Cretensem Didyn, seu ejus Interpretem; quod Sagittatis praelio Hostibus

inuitato stylo scripserit: (2) Intransitiuam alteram, vindicat Justino, 41. 2. Vegetio, 1. 15. Solino, 19. &c. quibus addi potest, his Antiquior, Curtius, 7. 5. 42.

Salarium Tacit. Agric. 42. Plin. 31. 7. Merces, Præmium. [Cic.]

Saltem pro Tantummodo hodie Percontatum. sic Lips. 1. Ep. 28. Fucos Poetarum saltem terti. sic Alii Innumeri. Cicero, Princeps Latinitatis Magister, pro ad Minimum Semper usurpat: pro Solum viz Aureæ ætatis quisquam ad (1) Plautum provocat Gerard. Titius, in Capt. 3. 1. Curc. 4. 2. Poen. 3. 1. refutat Vortilius, in (2) Terentii Eun. 1. 2. Saltem voce Solum exponit Jac. Kokertus (Indice ad Terent.) & ubi de Terentii Pleonasmis agit, Saltem solum, qua ibi conjunguntur, in Pleonasmis numerat. verum Solum islic Adjectivum est; Saltem, uti aliis in locis, Minimum significat. (3) Velleius quidem Paternulus lib. 2. Saltem, & Tantummodo conjunxit. verum conjicit Gruterus, alterum Duorum Glossema esse, & præter Auctoris mentem irrepisse. (4) Pliniorum laudat Vossius, 13. Hist. Nat. 11. monet interea, eam Lectionem ita Suspectam Dalecampio; ut pro Saltem reposuerit Solum. (5) Borrichius Auctores hujus Sententia prædicat Virgilium, (1. G. 500. & 4. Æ.

327.) Ovidium, (1. El. 6. 36.) Lucanum; (2. 700.) de Virgilio, & Ovidii sensu dubitat Celarius. sed Nolim, inquit, negare, Argenteo Sæculo ita, licet Raro, dici *captum*; idq; Lucani versu, & forsan etiam Quatilianni loco, 10. Inst. 2. ut & aliis Plinianis, 2. 93. & 7. 44. a Borrichio monstratus videtur Probabile fieri. Inferior autem Latinitas ab hoc minus abhorruit; nec id Insolens videtur Apuleio fuisse.

Salvatoris vocem, quis volet proclamare Barbaram? quippe qua Cyprianus, Lactantius, Arnobius, Hieronymus, Augustinus usi sunt? [Casp. Er. Brochmannus.] in Africa tamen nondum, ut videtur, Tertulliani ævo recepta; cui Christus (de Carn. Chr. 14.) Salvificator dicitur. [Voss.] minus id Verisimile. enimvero a Nervæ, & Trajani Principatu, quo Romanis (ut paret ex Gruter. Inscript. pag. 19.) planissime cognita fuit, ad Severum, & Antonium Caracallam (quibus Imperantibus floruisse Tertullianum docet Hieronymus) solidi Centum anni, & quod superat, effluerunt. quo Intervallo, illa ultro citroq; commearum frequentia, admodum credibile est, Vocem illam, Notam Rei, qua nulla Crebrior in ore Christianorum, nulla Exoptatior, promptissime in vicinam Africam navigasse; præsertim cum Carthagine Romam, Iter non nisi Tridui fuisse demonstraverit, jam diu ante, Cato, apud Plin. 15. 18. Sed cur non usurpavit ergo Tertullianus? quia Ingenium Magni Afri vocabulis Innovandis, quam

antiquis Retinendis accommodatius fuit; ut passim ex Sacro illius opere Liquidissimum est. hinc Voces ejus Abominamenta, Castificare, Defunditus, Naturificatus, Nullificamen, Pædagogatus, Potacula, Quinio, Sanctificium, Tulavit, Vigorantia, &c. quæ utcumq; quantum merentur, asinem; Rotundius tamen, & Ormagie Romano potuisse reddi nemo Dubitaverit. [Borr.]

Salvatoris vocem, ut parum Latinam, Bezam, Castellionem, Alios rejicere satis constat; suffecito in ejus locum — Servatoris — vocabulo. quod tamen ipsum ad exprimendum Salsæ. Tullio non satisfecisse constat: [2. Verr. itaq; inquit, eum (Verrem) non solum Patronum istius Insule; sed etiam — Sotera — inscriptum vidi Syracusis. Hoc quantum est? ita Magnum, ut Latino Uno verbo exprimi non possit, is est nimirum Soter, qui Salutem dedit. quamvis Scriptoribus post Ciceronem non displicuit ad designandum eum, qui Salutem dedit. Hinc frequentata cernitur in Inscr. Gruter. pag. 4. & 18. & apud Boissardum, Goltziumq; sæpe. Videtur tamen vox — Conservatoris — rem Significantius expressisse; ideoq; in Inscr. Gruter. pag. 18. & 19, vel Decies repetitur: etiam Tacitus accommodat, 15. Annal. Conservatoris, inquit, sibi nomen Græco ejus rei vocabulo assumpsit, cujus loco Seneca moriens — Jovi Liberatori — Liqueorem sanguine suo & aqua mixtum sese Libare (apud Tacitum 15. 64.) affirmabat.

Salvegardia. vid. Clientela. Salvificare Ecclesia verbum;

non Veterum Lictorum; de
porum sententia dixeris, Ser-
uare, Salvare, Salvum reddere.

[Cell.] *Salvificus.* *Salutaris.*

Salvus Conductus. Vulg. Lite-
re Publicae; Securitatis Literae;
liber, Publicus Commeatus.

[Voss.]

2. Salvum Conductum dare.
Vulg. Securitatem Itineris pra-
estare: Tuci Commeatus, Itineris
literas praestare: Lat. [Voss.]

3. Salvo Conductu dicitur,
Fide Publica interposita.

modo Sallust. Jug. ut in Ca-
sa ad Fugitivum mitteretur,
interposita fide publica Ro-
mam perduceres.

Salva (vid.) Conscientia.

Salutifer. Ovid. Salutaris. Cic.

Salutari pro Votari valde Tri-

bodice. si de Auctore quæras;

Horatium monstrant, (de

87. — Poeta salutor.) aut

republicam, (10. 90. visne Salu-

ticus Sejanus —) sed in his

am ad Ritum Salutantium

cerem respicitur; ut vix Poe-

faventes habeant, qui hoc

abum simpliciter pro Appellari

antur. Curtius quidem (6.

Jovis filium Salutari jussit:

Orina Adoratio una significa-

; sicut Salutare Deus est Ve-

ari Ciceroni, Rosc. Am. 20.

rentio, Phorm. 2. 1. 81. Mar-

; 12. Ep. 78. [Cell.]

sanatus est.] Convaluit. B.

sanctificare.] Profanis curis

mere, Sanctum esse jubere.

[Voss.]

sanctitudo Fani tanta est; ut

quam quisquam Violare sit

[Q. Cl. Quadrigar. in

[Voss.] Sanctitas, quoque Sanc-

timonia non minus Latine dican-
tur: sed nescio quid Majoris Dig-
nitatis est Verbum Sanctitudo.

[Gell. 17. 2.] quo, licet Tullius
nusquam utatur in Libris, qui su-
persunt; tamen post Poetam At-
tium non refugit 4. de Rep. ut
ostendit [Nonius.]

Sanguisuga. Plin. 32. 7. Hi-
rudo. Hor. de Art. Poet. extr.
hoc malum; quia alterum po-
stus ex Vulgi usu irrepissit. id ipse
indicas Plinius, 8. 10. Hiru-
dine, inquit, quam Sanguisugam
Vulgo appellari animad-
verto. [Voss.]

Sanguinem effundere de Sim-
plici Homicidio Prolepse Latini-
tatis est. quod tamen de Morte
pro Patria, item de Ingenti Strage
non Insolens est Bonis Scripto-
ribus. Fortissimi viri, inquit,
Cic. pro Mil. 37, qui Multum
pro Rep. Sanguinem effudistis.
Curt. 3. 11. de Prælio ad If-
sam: tum vero multum Sangu-
nis fusa est. similiter 4. 4. &
8. 8. & 10. 5. Unum exemplum
videtur obflare, Vulcatii Galli-
cani in Cassio c. 12. quasi de
vitiis cæde scribentis; nullius
fundatur Viri Nobilis sanguis. sed
& hoc loco, ad antecedentium
Cæsarum plus quam Barbaram
Crudelitatem, & Innumeras Cla-
des respicitur. [Cell.]

Sapidus. [Voss.]

Sapio, Sapivi. Nev. ap. Non.
unde Ciceronis Emendatissimi
quique Codices, Resipivi. 4. Att.
5. & Imminuta fere, Sapisti.
Martial. 9. 6. Resipisse. Ter-
tullian. 4. 8. 3. — Sapui tamen
Usitatum Præteritum pronunciat
Bangius, p. 590.

Saporus. Prudent. xadmu.

4. 94. Saporatus. *Aminian.*

31. 2. Sapidus. *Apul. 2. &c.*

8. Apicius. 6. 4. & 9. 10. 11.

& 10. 1.

Sapphiram vocamus Vulgo: qui Plinio (37. 9.) dicitur Cyanos. [Voss.]

Satisfacere. *vid. Dissolvere.*
Ab. 2.

Satis facitur mihi, si Eques plaudat. [Lipf. Ep. 88.] Ego quidem, si Aetatis X Anno sic scripsissem, non defunditorie vapularem, frustra commodante Advocationem Titinnio; cuius locum laudat Nonius, in quo est Parvi-faciatur. Nam si Rancidis istis, ab Ultima Antiquitate petitis, uti-
jus sit; Dicbo pro Dicam, Reddebo pro Reddam, Nixit pro Nixit, Solui pro Solitus sum, ejusq; farina multo plura usurpabimus. [Sciop.]

Sata. Poët. (etiam Quint. 8. Pr.) Seges Cic.

Scabrositas. *Vulg. Scabredo.*
Hier. — Scabres rum. *Plin. Scabritia-es. Colum.*

2. Scabrositas *Vulgare*: Vexeres Asperitas; vel etiam Differendi Spinæ. sic Cic. in Or. Spinofum Differendi genus. & 1. Or. 8. sed hac erat Spinosa quadam, & Exilis Oratio, longeq; a nostris Sensibus abhorrebat. [Voss.]

Scæna Lapidēs Omnes, quoscunq; viderim. [Manu. 700.]
Iine Impoliti Omnes? Impolitus ergo Varro, Priscianus, Gifanius, Faërnus, Guilielmus, Salmasius, Caninius seculi sui Varro, qui per æ scripserant? Effe, ea re Inepti appellantur a J. Scagliero: & Pandectæ Florentinæ ideo culpentur a Brissonio: abq; divocali licet scribi præcipiat Lam-

binus: non existim Tot Tantosq; viros, Antiquitate & Scientia præstabiles. *Ignorantia Lapsu.*

(1) Quid si Græcia Major scripti Scævum pro Scævra, & hoc pro Scævum; certe scilicet est quasi pro quasi: Etymologus in voce Διδόσκω. *od δ' Αἰνῶντι Σκαίρω, 2) Μεινῶντι Διδῶντι, 2) Διδῶντι Δόσκω.* (2) Glossæ: Scæna Scævum: Glossographum putasse, cum in Fontem Digitum intenderet, nescisse quod Brachio detegendum esset Rivum.

(3) Neg; semper Latini in Græcorum vestigia tam preste pedem posuere, ut nunquam irerint Deum. [Dausq. 281.] in Scæna.

Scalas Numero tantum Pluribus dici oportere, Valla, & Alii quidam existimaverunt; moti auctoritate Sallustii, sic scribentis: deinde ubi unæ aut alteræ Scalæ comminutæ sunt. sed Numero quoque Singulari.

Scala frequentissime reperitur proprie tamen Singulari numero, ut Significatur, quæ ex Teretibus Lignis, aut Funibus, alia Simili materia constans, huc illuc Transferri potest: Pluribus vero ea, quæ Latiores habent Gradus, & Immobilis, ac Fixa permanet. de hac Plinius: ceterum Scalis rectum Ephe-
Dianæ scanditur. de illa Cæsar: IC. vel Scalam sciens com-

daverit ad ascendendum. Cels. necessaria est scala Ligæ quæ Crassitudinem duorum Digitorum habeat, &c. [Perquamquam Scalam malim; Sallustius dixerit una Scalam similiterq; Cic. Cas. Alii. 1. Anal. 43.]

Scala in Stapes,

Scam

Ecclēsi

ni Test

huberua

piem.

surpave

Worftius

rum h

Scand

iculum.

um Piet

rum, s

Scanda

ere. Ver

es, Pejo

trare alie

et Livius

ii 2. Trif

erare vo

Cellari

Scandale

tem Lat

um argum

um voce usu

axor, vel

venias,

riptores.

repiſſe ar

na, ut Al

nis inq;

ni amamus

Commun

ribus obtine

ſiæ homini

braſmi. [Y

tiqua Ecclē

Hodie ſolet

in Theolog

quod vel

Piis Mo

quo mi

ſta Doctrin

ſo pede p

Impedit;

Saxa, vel A

Scal

Scandalum, Scandalizare in
Ecclesia, & quidem ex Strylo No-
ri Testamenti Graeci Originem
habuerunt, saltem Usum frequen-
torem. an Graeci Profani etiam
suprauerint in medio relinquit
Vorftius, Diligentissimus Idiotif-
morum hujusmodi Examinator.
Scandalum, Prudent. Offen-
diculum. Plin. jun. Impedimen-
tum Pietatis, Irritamentum Ma-
iorum, supponit Cellarius.
Scandalizare Tertul. Res. Carn.
Hieron. 22. Ep. 13. Offen-
dere Vett. — Corruptere Juve-
nes, Pejorem reddere, Consec-
rare alicujus aures, (quod ha-
bet Livius, 40. 8. (aut) ex Ovi-
dio 2. Trist. 503.) Incestis Te-
rere vocibus aures, suppedi-
tatur Cellarius.
Scandalosum tantum abest, ut
idem Latinum, ut, extra Sa-
lam argumentum, vix Scandali-
um voce usus. nam neq. Σκάν-
δαλον, vel Σκανδαλίζω, alibi
venias, quam apud Ecclesiae
scriptores. quos vocabulum id
cepisse arbitror, ex Lingua,
qua, ut Aliqui vocare solent, Ελ-
ληνιστίν; qua Nulla, proprie si-
mi amamus, vel Est, vel Fuit :
Communi illa, qua Iis tem-
eribus obtinebat; ac cui ab Ec-
clesiae hominibus multi miscebantur
ebraismi. [Verum ne quidem in
antiqua Ecclesia ita frequens est,
Hodie solet esse. (Cell.)] prae-
sertim in Theologorum Centuris, pro
quod vel Doctrinae Ecclesiae,
Pis Moribus adversatur :
quo minus homines in
ista Doctrina, aut Vita, in-
certo pede pergant, haut mi-
nus impedit; quam cum in Via,
Saxa, vel Aliud, Offendimus.

quod non Difficile fuerit Latine
recipere. [Voss.]

Scandere Versum.] Metiri. B.
Scarifico placuisse Plinio nota-
vis [Rhodius ad Scribon. p. 327.]
Scarifico pra se ferre Vetustos Li-
bros animadvertit [Salmasius ad
Solin. p. 390.] MSScos omnes
[Harduinus, t. 4. p. 355] sic
igitur Statuo, Rectius dici Scarif-
ico; & hoc esse a Σκαρίφω.
[Voss.]

Scatere, Latrinarum verbum,
Vallam reprehendens, vocat [Ver-
derius Conf.] quasi de Latrinis
Humectantibus, & Redundanti-
bus solum dicatur. at Fontes Scate-
tere ait Vet. Poët. ap. Cic. 1.
Tusc. 69. & Lucret. 5. 396.
930. 6, 891. & Ignis Semina.
896. nec, nisi Honestas Sententia,
uspiam reperio.

2. Scatere feris Britanniam,
quae dixerit Mela; vapulat ab
Eodem Verderio: quasi Aucto-
res non habuerit, Plinium, 23.
13. Lucret. 5. 41. & Plautum,
Aut. 3. 6. 22.

Scena, sine Diptongo, Libri,
& Graeca Consuetudo. [Manut.
700.] in pluribus verbis a ante e
Alii ponunt, Alii non: ut quod par-
tim dicunt Scaeptrum, partim di-
cunt Sceptrum: Alii Faenas, A-
lii Fenus: sic Faenistia, & Fe-
nistia. a quo Rustici pappum
Maesum, non Mesum. a quo Lucil-
lius scribit: Caecilius Praetor,
sermo ne Rusticu' fiat. [Varr.
6. L. L. 80. 1581.] Vides Scae-
na, Scaeptrum, Faenus, attribuit
Rusticis. [Dauq. 217.] in Scae-
na.

Scenasq; Domorum h. e. Ae-
dificiorum Corpora, Graecorum
imitatione, quibus Σκηνή est
Σώμα,

Scia, dixit Aufonius in Metalla. atq; hinc

Scenographia, Perperam Scia-graphia, qua, desiniente Vitruvio, 1. 2. est Frontis, & Laterum absconditum Adumbratio. &

Scenographia Totum aedificii corpus designat: Orthographia solum Frontem erectam: Ich-nographia Fundamentum solum in Plano delineat: ut accurate Demonstravit [Salmas. Exerc. Plin. p. 577. Ed. Nov.]

Schias. Capell. Ichias. Plin. quiq;

Sciaticus dicitur Vegetio, Dolor Ichiatricus a Plinio nunc-patur; Sciatica Vulgo.

Scholaris. Ridgens. Mythol. 1. Hieron. 125. Ep. 2. Scholicus. Gell. 4. 1. Scholasticus. Plin. 2. Ep. ult.

2. Scholaris pro eo, qui Artes Liberales in Schola discit, Vete-res non dixerunt. immo ne Vetu-ristimum quidem Vocabulum est: sed Cadens demum Latinitas, se-cut Scholas ad Militum Classes referebat; (unde Ammiano Scho-lae Palatina, & Professorum, 14. 22. Schola prima Scutariorum. 26. 2. Schola Domesticorum. 26. 10.) ita Militantes in Sacro Pa-latio vocavit Scholares. Tandem Studiosos Artium Imperator Fri-dericus dixit Scholares, in Con-sist. quae Titulo Cod. Ne filius pro patre, subiicitur: at

Scholasticus Subst. Antiquum. Petronius: Ingens Scholastico-rum turba in Porricum venit. sic Plin. 1. Ep. ult. [Cell.] vid. [Ga-saker. ad Antonin. 1. 1. §. 16. p. 36.]

Sciagraphia in Scenographia. Scibile Plauti non est, cujus Testimonio Tyrones circumscri-

beret. Littlemus; sed Vulgi Phosphorum, pro ea, Quod scien-tia comprehendi potest, Quae scientia continetur. Id Gell. (20. 5.) Cognobile vocat, & Ar-stotelis ad Alexandrum in-pretatus Epistolam, Hoc, inquit ego Verbum, Etwisoi § est quarens Uno idem verbo d- cere; aliud non reperi, quod quod est scriptum a M. Cato VI. Orig. Itaq; ego Cognobile rem Cognitionem esse arbitror

Scienter fecisti.] Prudens, Sciens. B.

Scienter. vid. Scite.

Scintillare. Plin. 20. 1. Virg. G. 392. Igniculos jacere. O. 15. Att. 25.

Scire Latinum.] cum Graecis ut videor, Luculentor sciam. O. 2. Scire pro Certo in Certo

Scius secum; Conscius alio scius est. [Nonius.] circum fertur quoq; [Vulgare istud, quod Scloppium Puerum exortitur Henr. Stephanus proposuit (Exerc. Rhet. p. 15.)] Bare Fari Scio; Fabare Nesci sed Grammaticastris non con-dendum; & Marcelli erat Ex-emplum adducere; si esset La-tinum. idq; Separate; ut Pa-cum per Epistolam admonuit Li-guz Lat. Scientissimus, [Paul. Melissus.] Latinum igitur est Sc-ens; non Scius, quod vult Non-us sine Exemplo. [Pareus.] [Pa-scianus] tamen, [1. 4. quod] cit & [Eutyches Grammat. 219. Putsch.] a Scio derivat Sci adductis Exemplis Appl. in He-mag. & Pacuv. in Teucr. addit [Barthius. 8. Adv. 6. 30. 21.] Hygin. 92. & Lactan-3. 23. Hinc Deminutum Sci-

Sciol
16. 6.

Scio
num si
crampe
quis tam
percipiat
lit, qua
fit? ad
lare Tob
Nitrati
quoniam
dicitur;
po, quae
petitum
[Sciop.]

Sclopp
a Sclopp
ad Per
nalis, ut
item Bon
Rombo.

alegit Ve
acciper
lis, Germ
Egyptiis
ad plur
um fecim
bis liceat,
Romani,
Gallica,
mao; as
cella sint
pro Roma
Serm. 7.)
Scopum
are.

Scortati
reperit;
tis temp
um fuit.
ecessisse a
[Cell.] V.
Scribere
Scriptu
dum est.

Sciol

Sciolus apud Frontinum, 3.
16. 6. & Hieronymum, 2 Ep.

Sclopus si apud Persium, So-
num significat ex inflatis Buccis
crampentem, ut Docti volunt;
qui tandem ex omni Antiquitate
percipiat, quid sibi Pamianus ve-
lis, quando Sclopo appetitus scri-
bitur: cui ut concedatur, sic appel-
lare Tabum, Glandes plumbeas
Nitrati pulveris vi ejaculantem,
quoniam in Italia Sclopo vulgo
dicitur; nondum tamen tam Sclo-
po, quam Glande, aut Pila ap-
petitum esse, recte dixerit.
[Sciop.]

Scloperus secure comminiscitur
Scloppo, vel Sclopo, quod a-
pud Persium; nisi hic Scloppus
malis, ut est in Libris nonnullis.
Item Bombarda ab ardore cum
Rombo. &c. nam si Necessitas
adegit Veteres Romanos, ut Vo-
cabula acciperent ab Hispanis, Gal-
lis, Germanis, Britannis, Afris,
Egyptiis, Syris, Persis, Aliis,
quod pluribus antea Exemplis pla-
num fecimus: cur non isidem No-
bis liceat, quoties Rem nescivere
Romani, vocabula Germanica,
Gallica, Alia, donare Flexu Ro-
mano; atq; ita, quia Moneta per-
missa sint Romana, ea usurpare
pro Romanis? [Voss. 1. Vit.
Serm. 7.]

Scopum ferire. vid. Colline-
are.

Sortatio apud Classics non
pergitur; sed Postremo Latini-
tatis tempore ex Analogia sic-
tum fuit. — Sortatu montano
secessisse dixit Apuleius lib. 5.
[Cell.] V. (in Meretricio.)
[Scribere post Exemplar.] Ad.
Scriptum est.] Memoria pro-
positum est. B.

Scrupulose. Fab. 3. 14. Plin.
2. 46. Col. Pref. 2. Exigue,
Exiliter; Pucide. Cic.

Scrutinium. Ammian. 29. 11.
Apul. 9. Scrutatio. Gell. 9. 10.
Sen. de Vit. Beat. 33. Inquisitio,
Investigatio. Ch. 1. Off. 13.
&c.

Scurras vulgo nuncupant Viles;
& Nequam homines: cum id
vocabuli solum iis conveniat, qui
norunt Distis ludere Ridiculi-
bus. ac plurimum quidem in Ma-
lam accipitur partem, pro Tur-
piter Faceto, inq; Jocis Invere-
cundo: attamen nec raro usur-
patur in Bonam partem, pro
homine Urbano, & Eleganti.
cujus rei Exemplum apponerem; ni-
si audiri mallem Turnebum, 19.
Advers. 13. & Janum Doufam,
2. Plautin. Explan. 13. [Voss.]

Scurrilitas. Dialog. de Or. 22.
Lusus Scurrilis. Val. Max. 7.
extr. Dicaeitas Scurrilis. Quin-
til. 8. 3. Jocus Scurrilis. Cic. 2.
Or. 59. Obscenitas dicam, (in-
quit Vossius,) qui istud Vulgo
tribuit.

Secessum ait Vulg. Interp. pro
Latrina, Matt. 15. 17. sed præ-
ter Consuetudinem Classicorum
Scriptorum. nec Vulgarum Inter-
pretum sequi dubitavit Erasmus.
estq; tam Honesta, Aptaq; ea
Appellatio, ut Reprehendere prop-
terea vix ausim. [Voss.]

Secessus in Reclusio.

Secordia in Socordia.

Secrete. Hieron. Secretim.

Ammian. Secreto. Cic.

Secretarius.] ab Epistolis.

[Buchl.] a Secretis. [Borr.]
Aethnarius, Scriba. [Voss.]

Secretiora Germaniz sunt Ta-
cito (*Germania* 41.) Interiora,
ac Remotiora loca.

Secretum. Quintil. 11. 1. Le-
cit. 2. H. 4. Suet. Tib. 26. Ca-
lig. 23. Claud. 10. Oth. 10.
Arcanum. Curt. 4. 6. 5. & 6.
8. 11. Juvenal. 9. 115. Hor. 1.
Ep. 18.

2. Secretum in Reclusio.

Sectasse. Possuin. Sectatos esse.
Latin. Sciop.

Sectatio.] Affectatio. Cic.

Sectatrix. Apul. Confectatrix.

Cic. 3. Off. 33.

Seculum a Sene Varro derivat;
quod longissimum spatium Sene-
scendorum hominum id putaverunt:
Alii a Secando deduxerunt; quod
certis temporum præscriptionibus
Secabatur in partes; a Sequen-
do Alii; quod Sequatur se atq;
in se Revolvatur. quorumq; mo-
do, Corripi Syllabam necesse vi-
debatur: ideo, inquit Manutius,
Veteres addiderunt a, ut fieret
Diphthongus, id quod testantur
Lapides Roma, & Mediolani;
Veteres Libri; Virgilius Car-
penfis; Sex Nummi Aerei Ri-
naldi Odonii; & Argenteus
unus, quem vidisse se testatur
Angelus Politianus in Miscella-
neis.

Seculum in Sæculum.

Secundò.] Deinde. Secundo
loco.

Secundo Kalendas non dicimus,
etsi Tertio, Quarto dicatur,
nempe Secundus est ex Sequen-
dus, sive Sequendus, factum. at
Dies is non Sequitur Kalendas;
sed Antecedit. Commode dicitur
Decimo, vel Sexto, vel Tertio
ante Kalendas; sed Dure dixeris,
qui Sequitur ante Kalendas.

itaq; Veteres Pridie Kal. (q. d.
Priori die ante Kalendas) dicere
maluerunt. Vnde Domitius La-
pideus, qui Secundo Kal. Sextiles in
Secundo Augusti die scribit,
& Primitus in Kalendas comen-
det. sed Cætera in eo similia
sunt farina; qualia ne rullisset
Orbilius in illis, qui Necdum
lavatur. [Voss.]

Secundum Methodum dicere.
Constatum Quid, & Quale sit
Id, de quo Querimus, non quod
Vos Ignorare arbitret; sed ut Ra-
tione, & Via procedas Orator.
Cic.

Secundum Dignitatem, &c.

Pro. Cic.

Secundum Quid.] Quoddam
parte. Cic.

Secundum in juxta.

Securare, Secutum facere
[Gemina.]

2. Securare-ari-atio. vid. Ca-
vere.

Securiter. Almoir. 5. Gell.
Franc. 47. Secure. Patroc. 2.
229. Senec. 6. Ben. 41. & E.
105. Securus, Sine cura. Cic.

Sedere ad Mensam, ad Ede-
dum. vid. Accumbere.

Sediculum. Paul. apud Pl.
Sedicula. Varr. Sedile. Pl.
jun. Sedes. Cic.

Seducere — Veteribus est Sa-
orum ducere. in Locum ab Au-
bitris remotum ducere. Plau-
Circ. 2. 3. Terent. Hec. 2.
Cic. 5. Att. 21. & 1. Or. 23.
& 1. Fam. 9. Senec. Ep. 9.
&c. — Ecclesiastici ex Teren-
tiano, (qui ἐξαπαλίσσω 1. Co-
3. 18. Seducat interpretatur.) &
Vulgata, qua dicitur, Verbum
(Jerem. 29. 18. Matt. 24.
2. Cor. 11. 3. &c.) Aliam

verbo
Deci
Malu
— Vu
tio,
vindic
sauro
(10. A
me ve
gustijs
Libris
Gruer
duum
dem St
hac pro
Seducer
vero Me
cere; &
plex vo
arat. qu
Dicitis D
gitur, P
exemplum
7. 2. e
sum: q
duum J
niz farec
Libri Ex
tigit, in
1520. Co
1641. &
rum Notis
pendit; &
duum, &
esse, non p
det. Vulg
Seducer
Cicero, 1.
stus Cora
reire. (ite
liron Con
Pitisc. Pra
Seducus
pro Ro
centulus Co
ibus nequam

verbo Sententiam tribuerunt. sc.
Decipere. Corruptum. & ad
Malum impellere. *quam sapienter*
—Vulgaria Lexica aut Teren-
tio, aut Cicero, aut Utrique
vindicant. manavit Error ex The-
lauro Stephani, ubi (1) Cicero
(10. Att. 15.) traditur scripsisse:
me vero adjuvarent his in An-
gustijs Seductum. sed a Plerisque;
Libris, usque, Optimis, Manu-
scriptis, Grævi, abest illud se-
ductum. (2) Terentii verba I-
dem Stephanus ex And. 4. 1. 20.
hæc produxit: etiam nunc me
Seducere istis dictis postulas. hic
vero Meliores Libri habent Du-
cere; Alii Subducere. sed Sim-
plex verbum huc magis Qua-
rat. quid? quod ipsa Locutio
Dictis Ducere apud Eundem le-
gitur, Phorm. 3. 2. Spectosius
exemplum est apud Quintilianum,
7. 2. e Lexicis fere prætermis-
sum: quod ipsum secute Se-
ductum Juvenili Cupiditate Glo-
rie fatcor. ita habent Omnes
Libri Excusi, quos videre con-
tigit, in primis Vetus Parisiensis,
1520. Colonienfis, 1527. Parei,
1641. & Baravus cum Vario-
rum Notis. verum qui Verba ex-
pendit; pro Inductum, vel Ad-
ductum, vel Adductum positum
esse, non pro Deceptum deprehen-
dit. Vulgatam Notionem verbi
Seducere eleganter expressit
Cicero, 1. Catil. 6. adolescen-
tulus Corruptellorum illecebris Ir-
routare. [item 2. Ep. 7. ne Te a-
lium Consilia Auferant. (Sam.
Pitisc. Præf. Cateches. p. 3.)]
Seductus Idem Cognato Ver-
bo, pro Rols. Am. 14. Adole-
scentulus Corruptum, & ab homi-
nibus nequam Inductus. &

Seductor. Corruptor Juventu-
tis. Id. 2. Catil. 4. [Cels.]

Seductus. Senec. Seceffus. Liv.
Recessus. Solitudo. Larcha. Cic.

Seipsum Occidere. vid. Con-
fiscere.

Segregus. Auson. Segrex. Se-
nec. Segregatus. Cic.

Sellare. Ephippium equo impo-
nere. [Gemma.]

Semel pro Semper.] hæc Se-
mel dixisse sufficit. B.

Semper apud aliquem esse.]
Cic. Iubes illum mihi esse At-
fixum tanquam Magistrato. B.

Senecio qui pro Sece Exiguo
usurpant, qua forma Homuacio
est apud Terentium, vellem Ido-
neum adferrent Auctorem. [Voss.]

Seniculum dixit Apuleius, 1.
M. extr. non Video, cur Senex non
sufficiat; præcipue, si Delirum,
exemplo Ciceronis adjungas. [Id.]

Sensatus Sensu pollens, ut In-
sensatus, Amens, Stultus. Glossæ
Cyrillo tribuunt: Νεψυχός, Cor-
datus, Sensatus, Intelligens. [Voss.]
amavit tamen & J. Firmicus,
3. 10. & 5. 12. [Borr.]

Sensibilis. Virruv. 5. 3. —
Cic. 11, quibus Natura Sensum
dedit. 2. Rull. 9. quod Sensu
percipi potest. Or. 8. Quæ sen-
sibus Percipiuntur, Quæ Sensu
Accipiuntur, Quæ Sentiantur.
2. Div. 9. Omne Animal Sen-
sus habet. 3. N. D. 32. Sidera A-
nimalia Sensu acerrimo esse. 2. N.
D. 42. — Aristoteli Cicero
modo Compos Sensus vertit; mo-
do quod habet Sensum. 2. N. D.
nec dubium, quin quod Ani-
mans sit, habeatque Sensum Ra-
tionem, & Mentem; id sit Me-
lius quam id quod his Careat.
ita efficitur, Animantem, Sensus,
Natura Mentis,

Mentis, Rationis Mundum esse Compotem. — — — *Ἀναιδὺν* *Ἰὼν* vocat, & quod Sensu Caret. & quod Sensus Expertus est. *Eod. Lib.* Nullius Sensus Carentis pars aliqua potest esse Sentiens: Mundi autem partes Sentientes suor: non igitur Caret Sensu Mundus. Ex quo illud etiam perspicuum est, Nomina Græca, quorum postrema syllaba est *νοῦν* in eos fere apud Nos fieri. quod enim dixit Sentientes partes *Αἰσθητὰ* Græce dicitur, sed, ne agam de Singulis, hæc tenenda Ratio est, Nomina quæ in *νοῦν* desinant, vel Expertis, vel Carentis, interdum etiam Vacantis nomine convertenda esse: quæ in *Ἰὼν*, vel in *ενς*, vel *Contra* fere, atq; Superiora. [*Perion. Obs. in Porphy. p. 627.*]

Sensilis in *Καὶσχυοείας*. I. 3. a. in Insensibilis.

Sensualis Notione Theologica non Infrequens: Cicero, qui Libidini paret, (2. *Fin.* 60.) cui Libido dominatur, (*Or.* 219.) & aliis modis dixit: illud Notissimum est 3. *Fin.* 32. Timere, Marere, in Libidine esse, Peccatum est, etiam sine *Effectu*.

Sensu magno Pietatis mortuus.] Significatione, vel Exemplo. [*Sciop.*]

Sensus, de Sententia Verborum, Infima fuisse Latinitatis suspicabatur Cellarius. post, de Phædro (4. 4.) monitus ab Excellentissimo Grævio; hanc Notionem Argentæ primum Ætati vindicavit, Testimoniis Senecæ, 4. *Contr.* 24. & *Ep.* 7. Asconii, *Proem. in Verr. & de Prat. Urb. Gellii*, 7. 2. & 19. 10: deinde Aurez, *Auctoritate* Ovidii, 3. *Elz.* 9. 34. & 43.

Scorsim pro Scorsum *Pulgentius Viri Doctissimi. idq; Tuentur*, quia sic in Cicerone *exaratum* reperitur. atqui omnes Bonæ Editiones consulte aliud indicant. aliter etiam MSSci, aliter Charisius, Priscianus, Alii Grammatici Ver. aliud deniq; *Εὐμολογία* docet. nec enim ut a *Supino* Raptum, Raptim; a *Casum*, Casim: sic a *Supino* aliquo venit Scorsim. sed, ut a *Supino* Versum, est Versus, & Versum; inde Adversus-um, & ex Proversus, & Proversum, Prorsus, Prorsum: ita ex *Sc*, & versus-um, sive *ἀντιπρὸς* versus-um, foret Sevorius-um; pro quibus, extrito Digamma, dixere

Scorsus, (quo Afranius est usus in Emancipato, apud Charisium, & Plautus, *Rud.* 5. 2.) & quod Usitatus est, Scorsum, quemadmodum idem Digamma perit in Deorsum, a De, & versus-um; item in Sursum, ex *Sus*, vel *Susum*, & vorsum; ut est apud Priscianum in Quartodecimo. [*Voss.*]

Separatio. Hieron. Segregatio. Augustin. Secretio, Divortium, Dissidium; Consecratio. Cic.

Separare. Strad. Discernere. Decernere, Dijudicare, Statuere, &c. Ver. [*Sciop.*]

Septimana Quotusquisq; Doctissimorum non utitur pro Hebdomas, vel Hebdomada? verum Antiquissima non est. prolapsum jam Latinitate eo usi sunt Cyprianus, vel Quisquis Scripsit libri de Operibus Christi Cardinibus, Theodosius, & Valentinianus, *Cod. Theod. Leg.* 5. *SpeSac.* Rufinus in *Translatione* regis *πρὸς ἀρχὴν*, lib. 4. in quo, Ille (

& Vocab. Breve nomen Mensuræ Sequi

339. seclæ,

Sequitur quibusq;

Sordidior

dior; dius in

sto is di

qui cert

nerit, ei redda

bi conf

Sententia

ribus ta

etiam Si

472. ipse

Verum Ci

Judicem

istum no

nia Cor

Tribuum

frag'a ob

Qui in

Negotiis,

Ver. 4. 10

Sequi i

Judicio Sta

Sequitur

quitur, u

Cic. Parac

etiam Viti

si Verum n

sum sit. 1

2. N. D. 3

quitur, ab

eam esse G

Sequiori

denter inci

tem, & U

res, quib

am, Ille (

(*cy* Vulgatus Interpretes, (2. Mac-
cab. 12. 31.) cui Altera forma
frequentissima. ac apud Priscia-
num est; si Is Auctor libelli de
Mensuris, & Pond. [Voss.]

Sequaces. Omsber. 9. Ligur.
339. *Æn. Sylv. Ep. 129.* Af-
fectz, Affectatores. Cic.

Sequester, is fere a Doctissimis
quibusq; intelligitur, qui Veterum
Sordidioribus Sculor; Vulgo Me-
diator; Servus (17. *Æn. 133.*) Me-
dius inter Duos altercantes; Pe-
sto is dicitur, qui inter aliquos,
qui certant, ut inter eos conve-
nerit, Depositor ita tenet, ut
ei reddat, cui id Deberi Jure si-
bi constiterit: Consimili quoq;
Sententia usurpatur, non a Vete-
ribus tantum Jureconsultis; sed
etiam Silio, 6. 348. Lucano, 10.
472. ipsos; Plauto, Rud. 4. 3.
Verum Cicero, non Arbitrum, aut
Judicem hoc nomine significat; sed
istum notat, apud quem, Pecunia
Corrumpendi Judicii, aut
Tribuum deponebatur, ut Suf-
fragia obtinerentur; seu potius,
Qui in Conficiendis Afforum
Negotiis, Sibi Questum facit. ut
Ver. 4. 108. &c. [Voss. Buchn.]
Sequi suum Judicium.] Suo
Judicio Stare. B.

Sequitur, quod — Male: Se-
quitur, ut — Bene, ac Latine.
Cic. Parad. 3. Sequitur igitur, ut
etiam Vitia sint Paria. Fat. 12.
si Verum non est; sequitur, ut Fal-
sum sit. Idem Infinitivum addit,
a. N. D. 30. quo Constituto, Se-
quitur, ab Animantibus Principis
tam esse Generatam.

Sequioris Ævi, &c. qui au-
denter inculcant, Apuleium sal-
tem, & Ulpianum habent Aucto-
res, quibus se defendant: quo-
rum, Ille (lib. 10.) Sequiorem

Sexum Muliebrem vocat: Hic
(Leg. 8. Dig. de Transact. 4. 11.)
Sequioris Vix hominem, Angl
opronit.

Sericum in Bombycinum.
Seric, Seriose.] *Affirmate,*
Graviter, extra Jocum, &c. Cic.
Serio, qui putaret apud Tul-
lium non reperiri. certe non Ex-
stat. [V.]

Serrare h. e. Serra dissecare,
ut exponit Gemma, tribuitur Si-
lio (4.) a Calepino, Foro Ro-
mano, ac Plerisq; omnibus isti-
mc Descriptis Lexicis. male cum
Servavit, non Serravit, & Sen-
tentia requirat, & Boni Codd.
Omnes pre se ferant. usus tamen
Vegetius; (2. 25.) & fortassis
non plane abstinere Antiquo-
res; quibus, non tantum

Serratus Frequens in ore est;
ut Serrati Dentes Plinio, Serrati
Nummi Tacito: sed &, quod
Foro Romano ignorum

Serratura, Pallad. 3. 17. ac-
cedit

Serratum. Vitruv. 6. 11. [Borr.]
Serva. Virg. 5. Æ. 284. An-
cilla, Pedissequa, Famula. Cic.
Servire alicui pro Pecunia vid.
Locare se.

2. Servire alicui, Inservire
alicui pro Saluti cuius consulere,
Officia deferre, ex Germanismo,
aut Nata sunt, aut Concumulata.
Servire vero Commodis alicujus
dixit Terent. Hec. Prol. [Cell.]

Servitudinem pro Servitate
dixit Livius 24. 22. si sana est
Scriptura, de qua Liplius dubitat.
agnoscit tamen Festus. verum hæc
Notanda sunt; non Imitanda.
[V.]

Servare Segem in Implere.
Si pro Num, vel An; ut apud
Ariolan.

Riolan. quarebam si Nova Pe-
paraciones (Chymica) Novam Ar-
tem Medendi constituerent. pro num
constituant. [Voss. Vit. Serm. 6.]
sic tamen Horatius: Inspice si
possum donatu reponere laetus.
Item Tibullus: Illa mihi re-
ferat, si nostri mutua cura est.
immo & Terentius: ad eum vi-
sam, si Domi est. ac Livias: per-
cunctatus, si Consilium, non Velle
solum; sed etiam Salutare admi-
dere auribus posset. [Id. Ibid. 7.]

Si me Ames. Si me Amas. B.
Si non Erro. Nisi fallor. V.
Sibili-orum pro Sibila, [Ovid.
3. Met. 38.] non meminisse legere,
præterquam apud Grammaticos.
[Voss.] uteris igitur cum apud
Probatos Linguz Latinæ Aucto-
res legeris [Bang.]

Signillare Epistolam non ausim
dicere; sed Signare, Consignare,
ut Cicero. contra afferunt, quod
Cicero (V. 6.) dicat Scyphos Si-
gillatos. atqui, non omnia in atus
sunt a Verbis: nec enim Togatus
est a Togare; parq; ratio in Ca-
pillatus, & Similibus. Præterea
obducunt Varronem aquæ Noni-
um, frustra. nam in Melioribus
Nonii Codd. etiam Optimis
membranis nostris, est Sugillent,
vel Suggillent; quod est *ὑπο-
τίθω*. [Voss.]

Signanter i. e. *Ευφραδῶς*,
Hieronymi vox, i. adv. Jovin.
extr. & Quæst. in Genes. 17.

Signare aliquem. vid. Inurere.
2. Signare. Cesari. 6. Mir. 4.
Significare. Vett.

3. Signare. Lagenam, Marti-
el. 9. 89. Librum; Nepos. Ly.
4. 4. Obfigurare tamen potius
uti Scriptores, Augusto Anti-
quiores, docet [Salmasius, Specim.
Consp. Animadv. Herald. 30.]

Significantiæ. Terent. Signifi-
catus. Plin. 18. 25. Significatio. Cic.
Significatum. Delet. Græc. Sig-
nificatus. Gell. 5. 12, 16. Sig-
nificatio, Sententiæ, Vis, Nodus.
Cic. v. in Sensus.

Similares, & Dissimilares par-
tes vocamus; quæ Melius Simi-
les, Dissimiles dicuntur: vel Sim-
plices, & Compositas, aut Or-
ganicas. [Voss.]

Simonia. Ambitus rerum Sa-
crarum. [Buchl.] Sacrorum Min-
dinatio. Sacrilegus Mercatus Sa-
cerdotiarum. [Porræo.]

Simpliciter dicitur Vulgus Phi-
losophorum quod Cicero verbi
Omnino significat: sic enim vertit
Aristoteles de Rat. sic cum sine
causâ dicimus apertum moveri;
sine Antecedente & Externa
Causâ, non Omnino sine Causâ
dicimus, i. e. *ἄνευ αἰτίας*
non Simpliciter. [Peripon. Obs. in
Arist. 645.]

Simul Natura. Simul Natura
Ordine. B.

2. Simul Petere Idem munus
vid. Coëo.

Sine Omni dubio, Sine Om-
ni controversia. Absq; Omni
necessitate, &c. Popularibus no-
stris frequentissima sunt; non tam
a Comicis, quos constat usurpasse
quam a Sæz Linguz Ingenio de-
vota. Sine Omni Lepore, &
Suavitate, dixit quidem Plautus
Pen. 1. 2. 33. Sine omni bonæ
gratia. Truc. 2. 7. 14. Sine om-
ni Cura. Trin. 3. 1. 20. Sine
mala Omni Malitia. Aul. 2.
38. & Trin. 2. 2. 57. Sine Omni
Suspensione. Aul. 4. 1. 20. Sine Ma-
lo Omni. Merc. 1. 1. 35. Sine Om-
ni Periculo. Terentius, And. 2. 3. 11.
etiam Omni sine Labe, Ovidius

4. Ele-
ro fer-
Casil.
Casil.
4. Cat-
datione
Ulla ca-
sensu,
15. 15.
Aliter;
Ætatis
Quis, 7
to Consi-
teri non
micos ex-
it; Phio-
Injusta
2. S
vid. Ince-
3. Sin-
Singul-
latum,
Cic.
Singul-
diversari
2. Si-
Morbus.
posse
Sini
Barbara
ut
Terentium
fuit Janus
Conradus
Sinitiber.
Sinitus
est intra
Complexum
tra Compl-
Adelph.
sine non ge-
E. —
et inscia
dem & Va-
et dubium
us ira sen-
Gremio S

4. *Eleg. 8. 33.* Verum cum Cice-
ro scripsit sine Ulla mora, 3.
Catil. 2. sine Ulla varietate, 3.
Catil. 6. sine Ulla dubitatione,
4. *Catil. 3.* sine Ulla commen-
datione majorum, *Brut.* sine
Ulla causa, pro *Mur.* sine Ulla
sensu, 6. 4. sine Ulla molestia,
15. 15. nec Unquam, quod sciam
Aliiter; Deinde & Ceteri ejus-
Aetatis Scriptores Eodem modo:
Quis, Tantis Authoribus, ac Tan-
to Consensu, Hanc Formam Al-
teri non anteferet; qua, si Co-
micos exceperis Ceteris, Peritiam fu-
it; Phormis vero Inaudita, atq;
Inusitata. [Sylv. Voss. Cell. Borr.]

2. Sine Testamento mori.

vid. Intestato.

3. Sine in Absq

Singilatin, Perperam: Singil-
latin, Singulatim, Sigillatim,
Cic.

Singulis annis semel. vid. An-
niversarius.

2. Singulis diebus augetur
Morbis. In singulos dies ingra-
vescit. — B.

Sini pro Sivi, ad Praeterita
Barbara qui referat, non falle-
tur, ut puto, quamquam apud
Terentium ita legendum esse cen-
seas Janus Gulielmus; ac probet
Conradus Ritterhuthius. Not. ad
Gentilium. 9. 3. [Voss.]

Sinus dicitur illa Pars, qua
est intra Pectoris Brachiorumq;
Complexum: Gremium vero in-
tra Complexum Femorum, Ter.
Adelphi. Hic non amandus? hic
non gestandus in Sinu? Virg.
Ae. — Et interdum Gremio so-
let insita Dido. [Popm.] Ean-
dem & Valla fovet Sententiam;
nec dubium est Antiquos frequentius
ita sensisse; nihilominus pro
Gremio Sinum aliquando capi

vel unus ostenderit Petronius:
Quare, inquit, non me bisavi-
mos manum demisit in Sinum,
Etc. Quia cum Danae Aureo
Imbre in Sinum depluisse Prae-
gans reddita scribitur; (Ovid.
3. Ann.) pro Gremio Sinum il-
lic explicare conveniet. [Borr.]

Siphylis non dixerit; sed Mor-
bum Gallicum, vel Lucum Vene-
reum. nam, quid opus sic loqui;
cum Laetitia suppetant, & quibona?
nec tamen Fracastorium calpo, qui
Graecum illud finxit & aeg. id est
ven. τὰ φύλα, sed aliud Poetam
debet; aliud Vulgarem Sermo-
nem. [Voss.]

Sisera in Cicera.

Situatio Loci. Barb. Loc. Po-
sitio. Plin. 10. Ep. 59. Regibus
Forma. — Sius. 11. 5. 6. Num-
ra montium fretus. Cic. 2. Ep.
10. Terra Sius, Forma, Cir-
cumscriptio, 1. Thuc. 45.

Situationem bonam. Barb.
bare vocant, Plinio est Oppor-
tunitas Loc. 2. Ep. 17.

Situata edito in Tumulo apud
Aumen Durium ex Floro (2. 18.)
adducunt Lexica; & Ita quibus-
dam Editionibus, ut Vetus Pa-
risiensis Joannis Petri, & Lipsi-
si 1512, Alibi; expressum fuit
sed Summi Viri qui accuratius
membrasas inspexerunt, Vinetus,
Gruterus, Salmastius, Freinshe-
mius, Grævius, abominati im-
puram vocem, Sita ad unum Om-
nes substituerunt. [Cell.]

Sive Isdem rebus Diverso nomi-
ne explicandis; Vel Diversis re-
bus interpositur. [Voss.] Et hac
Plurimis exemplis demonstrari
potest: Unum sufficiat. Quintell.
1. 4. Grammatici Vocabulum,
sive Appellationem nominis subje-
cerunt,

cerant, dicunt, tanquam Speciem
eius quid vero de Illo Ciceronis
sentiendum: Pace, vel Quirini,
vel Romuli dixerim. 3. Off. 10.
[Cell.]

Soboles per u in prima ut scri-
bamus, propemodum vis est. O-
rigo agitat, (a Sub & olefco-
do. [unde & Livius, 29. 3. Ju-
venatim Subolefcentem dixit,
Bachner.]) Proportio, (Subin-
ans, Subamans, Suboffendor.)
Libri Veteres, & Virgilii Codex
Romanus, Priscæ Inscriptiones,
Auctores Prisci, (Festus, Ada-
mantius.) Pandectæ Florentinæ
apud Brissonium in *Notæ*.
B. Germani Lexicon, Lurani
Liber mirus Collegii S. Jacobi
apud Leodicos, & Alter Pul-
manni. [Dausq; 2. 300.]

Socordia Plebeculæ non adimo:
Secordia ut scribatur, pugnant
[1] Auctoritas, (Cyrilli in Lexic.
Naxæia, Segnicia, Secordia,
Tarditas. Riccoboni, in Sallu-
stii Fragmenta, Saepius: A. Ma-
nutii, 1. Gram. Festi, scribentis:
Compositum autem videtur ex se,
quod est sine, & Corde: Colum-
nellæ, 3. R. R. 20. credidisse
Villico, vel etiam Vinitori, Secor-
dis est.) [2] Analogia, (Seditio,
Scorsum, Securus, Segrez, Separ, Seg-
nis, Serius: cur non Simili fic-
tura, Secors-rditer. Vides si-
mul [3] Originem.) [4.] Ra-
tio. (1.) quia nulla potest exco-
gitari ratio, cur Sc vertatur in
So, Hac in voce, nm in Aliis,
præter eorum Obfirmationem ani-
mi, quibus ea Scriptura occupata
est. (2.) Securus sine cura, Seg-
nis sine igne, Serius sine risu:
cur non Secors sine corde? — Scio
nonnulla, a Sc, valente Scorsum,

conflata, inchoari per So: ut So-
ror, Solpes, sed id eo fit, quia
pars altera Compositi ab O sumit
exordium, orior, oipes. Sic, nm
Sedum; sed Sudum, quia sine u-
do, prima Compositi particula ag-
glutinante se ad s proxime. [Dausq;
2. 284.]

Sodomita. Barb. Pædicator,
Pæderastæ. Vulgaris; sed Ince-
ste auctoritatis. Pædico. Pri-
pela, Virgilii, ex sententia Dolci,
Perverfæ Veneris Postico valoc-
re Follor. Auson. in Epigr.

Solamen. Poët. Solatium. Cic.
Solennizare. vid. Agere.

Solite. Fulg. 1. Mythol. 11.

Solito. Liv. Uitate, Plerumq;
Cic.

Solicitare a Solo, i. e. Loc-
citare [Fest. Donat. in Ter-
'Eau]. 3. 1.] Indubitabile est
tamen, ut Tendi possit syllaba
Poëta Duplicant: Nos non ex-
tra carmen. Isidorus ipse, qui
Duplicantium Tibicen est, recte
perpensus Nobis faveat. Lapidem
objectantur: Obrui possumus.
[Dausq; 2. 293.]

Solstitium distinxerunt Posti-
ores in Æstivum, & Brumale:
(Serv. 1. Georg. 100.) sine
Hyemale, (Macrob. 1. S. S. 6,
vel Hybernium. (Colum. 7. 3. 6
11. 2.) immo, cum ad minu-
tum diei Sol pervenit spatium
Veteres (inquit Macrobius 1. 21,
appellavere Brumale Solstitium
[II] Verum, non nisi Unum Sol-
stitium, cui Brumam opponebat
Veteribus fuisse cognitum, con-
stat ex Caton. 17. ubi Solstiti-
um fuerit, ad Brumam semper
tempestiva (Materies) est. Co-
2. N D. 7. Solis Accessus, De-
cessusq; Solstitiis, Brumisq;

nosci.

Illic

Hic [i]

ficitur

Bis pe

Diet;

Capric

tio, to

[Scal.

Solv

Phil. 4

dit Pri

Lauren

Solven

inquis,

vum. i

Dativus

lape ad

ut Mir

Priscian

Confr.

effic, co

Solun

do. Cic.

Vorftius

Plinius

utuntur,

atq; Ten

tor, Eco

vel Pler

apud Eje

tores rep

Somni

nam laud

nii Exen

bent, 28

Alii legu

qur Ele

Barthius,

cum Virg

Torpidus

Veternofu

21. vel

umscriba

Somno

peri com

nosci. Sen. 3. Quæst. Nat. 29. Illic [in Cancro] Solstitium; Hic [in Capricorno] Bruma conficitur. nec aliter Plinius, 2. 19. Bis permutatis spatiis in auctum Diei; Bruma, octava in parte Capricorni: Noctis vero; Solstitio, totidem in partibus Cancri. [Scal. Voss. Borr. Cell.]

Solvendo (non eras. Cic. 2. Phil. 4.) Ablativum esse, credit Priscianus, 18. hæsit etiam Laurentius Valla, nam 1. 27. Solvendo non sum, nunquam, inquit, patitur secum Substantivum. ideoq; Dubitari potest, an Dativus sit, an Ablativus. sed saepe adeo Substantivum additur; ut Mirum sit, hoc Excidisse, vel Prisciano, vel Vallæ. [Voss. de Constr. 12. 364.] & Dativum esse, constabit in Frugi.

Solummodo [pro Tantummodo. Cic.] rarum Antiquis adeo, ut Vossius de Bonitate dubitaverit. Plinius habet 34. 8. Reliqui qui vivunt, Posterioris Dignitatis, atq; Temporis sunt, & quod minor, Ecclesiastici, vel Omnes, vel Pleriq; nam extra Ecclesiam apud Eiusdem temporis Scriptores reperire non potui. [Cell.]

Somniosus. Calium Aurelium laudat Vossius. quædam Plinii Exemplaria Somniosus habent, 28. 19. pro quo Somnus Alii legunt. utcumq; non vident; cur Elegantem vocem dicat Barthius, 28. Adv. 3. dixeris cum Virg. Somno Gravis; vel Torpidus, cum Liv. 7. 36. vel Venerosus cum Ter. Eun. 4. 4. 21. vel Alio quovis modo circumscribas.

Somnolentus auctoritate Cooperi commendat [Littletonus;]

quia sc. Nullum Exemplum reperisse se testatur [Fori Romani Auctor.] verum,

Somnolentus. Solin. 23. Apul. 1. & 8. & 10. sim. Martian. Capella. [Borr.] Somniculosus, Somni plenus, Gravibus Oculis. Cic. [Voss.]

Sonoritas. J. Sarisb. 2. Pollicat. 16. Tanta vocis Sonoritate, & Lætita canentem, ut totum mulceret orbem. Cic. Sen. 28. omnino Canorum illud in voce splendet in Senectute.

Sonorus. Virg. 1. Æ. 57. Canorus. Cic.

Sophisticare. [Sophistas imitari, [Borr.] Capiose disputare. [Cell.] Sophistam agere, Verborum laqueis Decipere. [Voss.]

Sopiri. Liv. 25. 9. Consopiri. Cic. 1. Tus. 117.

Sopor solum Singulare. [Voss. ex Sopip.] etiam Plurale. [Johnson. ex Auson. Idyll. 7.]

Sorbeo. Mihi Placet, ut in Latino Sermone Antiquitatis Religio servetur, ut potius Sorbui, secundum Auctoritatem Eruditissimorum, & Eloquentium virorum, dicamus: quam Sorpsi; cum Recens hæc Declinatio Sordidi Sermonis vitus ceperit. [Velius Longus de Orthog.] a

Sorbui, Sorbitum; a Sorpsi vero Sorptum debet fieri Supinum. [Priscian. 9.] sed

Sorpsi, Sorptum sunt a Sorbo, Sorbis, verbo Tertia Conjugationis. unde Absorpsit, Lucan. 4. 109. [Bangius:]

Sorbui vero, Proprium est Secundæ. Plin 22. 18. unde Absorbui, Cic. Cl. 281: & Exsorbui, 2 Tus. 20. &c.

Sordidatum dixeris, cui Vestis
omnis Obsoleta, & Sordibus at-
taminata; Sordidum, cui Vultus,
& Manus illuvie squalent, Ter.
Heaut. 2. 3. Scin' hanc, quam
dicit, Sordidatam, & Sordidam.
[Voss. Popm.]

Sordities. Vulg. Sorditudo.
Plaut. Sordes. Cic.

Sortem pro Fortuna dicunt;
sed non oportuit. scio apud Hora-
tium (1. Sat. 1. 2.) legi: seu
Sors, seu Ratio. sed, & Istic, &
Omnibus Similibus in Locis, Fors
legi debet: quod satis sciunt, qui
Meliores manu exaratos Codices
versant. [Voss.]

Sors. Martial. 5. 43. Ter. Ad.
2. 2. 35. Plaut. Moli. 3. 1. 34.
Plin. Præf. Cic. 6. Att. 1. &
Caput. in Usura. the Principal.
Sparfim. Gell. 11. 2. Dilperie.
Cic. 6, V. 116.

Spatiari, Rarius: Ioambulare,
Frequentius. Cic. vid. Inamb.
Specialis. vid. Certus.

Specialis. Ascon. Argum. in
Proxm. Verr. &

Specialiter. Cels. 5. 24, Co-
lum. 3. 9. Quintil. sæpe. —
Vossio (V. S. 6. & 8. extr.)
Latinum non videtur.

Speciatim semel dixit Tullius,
post Red. in Sen. 8. Secundum
Scripturam Codd. Palat. & Erf.
ubi Vulgo legunt Separatim.
[Cell.] v. Speciatim.

Species in Genus.

2. Specie nomine, Ciceronem,
Latinosq; omnes nunquam uti sic,
ut Græci utuntur, Intelligendum
est. dicunt enim Tria esse Gene-
ra Causarum, non Species; etsi
apud Græcos Εἶδος positum sit.
quod Ego quoq; fecissem; nisi to-
tam Artem visum essem Confunde-
re: ne enim Propria Dialectici

Generis ulla tribuunt; sed For-
mis tantummodo. [Perion. Obs.
in Porphy. p. 628. Oporin. 1554.]

Specificare. Designare. Cic.
Cæl. Accusatio crimen desiderat,
Rem ut Desinat. Hominem ut
Notet: Specificet hic, pro sin
inveterato more, diceret Barbarus.
[Menap. 46.]

Spectat, hoc ad me, pro hoc
Meum est, aut Mei juris, sive
ad me Attinget, Latine qui putat
dici; Naticidium meretur:

[Sciop.] Barbarum enim est.
[Cell.] Mitum fortasse Judica-
bunt, qui legerint illud Seneca,
6. Benef. 3. Non sunt Vestra

in Depositi causa sunt. jam
jamq; ad alium Dominum
Spectantia, aut Hostis ista, aut
Hostilis animi Successor Inva-
det. [Borr.] Spectare ad ali-

quem-id, Pertinere ad aliquem-id,
Locutiones sunt satis Latine;
sed Alia, quam Possessionis no-
tione. Exempla declarabunt.

[1.] Virg. si ad Vitulum spe-
ctes; nihil est, quod Pocula lau-
des. Cic. 15. Att. 4. Consilium
ejus ad Bellum spectat. Id. 14.

Att. 13. & 3. Fam. 2. Res Spec-
tat ad Interitum. 4. Fam. 2. omnia
Spectant ad Concordiam Id. pro

Deiot. ad te unum omnis me
Spectat Oratio. (2) Cic. 1. Orat.
135. Late patet (haec Ari) &
ad Multos Pertinet. Id. pro

Marc. 31. Id etiam si tunc ad Te
ut quidam falso putant, non per-
tinebit; nunc certe pertinet, &

Spiritualis. Eccl. Spiritualis
Solin. 23. [al. 36.] & Patrum
Ecclesiastici, Frequentius.

Spissitudo Literarum, Vulg.
Frequentia. Cic. sed
2. Spissitudo Aerts. Sen. 1.
Q. N.

Q. N.
Div. 9

3.

lis. Sc

Triticu

30. &

em qui

rem in

—Crass

12. 25.

12. Gro

Liquor.

Spon

etiam

21. [Vo

Spon

um, vel

minorum

auto. att

tum lega

Spon

Plin. 28.

arius. C

Spure

Conspu

Squina

400.

um Rotu

stinus; C

Stabulum

Stannum

ant, cum

lumbum

na de re si

3. Plum

Q. N. 30. Crassitudo. Cic. 1. Div. 93. &

3. Spissitudinem habet Mel-
lis. Scribon. 208 Spissitate sua
Triticum concalescit. Plin. 18.
30. & Vitruv. 2. 9. — Crassiti-
em qui dixerit, vix Antiquio-
rem inveneris Apul. 3. init.
— Crassamen dixit Columella,
12. 25. & Crassamentum, 12.
12. Grounds, or Sediments of any
Liquor.

Spondaicum pro Spondiacum,
etiam Alciatus scribit 2. Disp.
21. [Voss.]

Spontare pro Despondere fili-
um, vel filiam, non ante Anto-
minorum tempora in usu fuisse
auto. attamen apud Paullum IC-
tum legas. [Voss.]

Spontaneus. Macrobi. 2. 12.
Plin. 28. 7. Senec. 121. Volun-
tarius. Cic.

Spuere in Sinum. Plin. 28. 4.
Computare. Cic.

Squinanthus, quasi Σχοιν-
ος, Barbare Galli: Jun-
tum Rotundum vocat Celsus;
Plinius, Odoratum. [Voss.]

Stabulum in Lupahar.

Stannum Tin perperam appel-
latur, cum Stannum Plinio sit
Aluminum Candidum 34. 16.
ita de re sic Philander ad Vitruv.

3. Plumbum Candidum voco,
sed falso hodie omnes Stannum
dicunt. est enim aliud quiddam
Stannum, quam quod nunc audit:
semper quando Natura Duabus
genti portionibus Tinam Plum-
bi Nigri immiscuit.

Stapes, Instrumentum illud
treum, ab Equi lateribus u-
tatur, dependens, cui inniuntur,
in quibus insistant equitantium pedes,
lateribus fuisse ignotum, recte

jam ante Duo secula monitum
Joan. Tortellio Aretico: etsi hoc
nomine reprehensum sit a Galeotto
Martio Narniensi, lib. de Pro-
misc. Doctr. 28. Novo igitur huic
Invento Novum quarendum Nomen
fuit. id Multimodis factum. (1)
Antraba, Tabeſſa, in qua pedes
requiescant, inquit Isid. in Gloss.
dubium ex Hispanica sit Estri-
bo; an ex Græca Αστράβη, τὸ
ἐπὶ τῶν ἵππων ἔϋλον, ὃ κρατὺ
σιν οἱ καθέζομενοι. Hesych.
Græcis dicitur (2) Ἀναβαλεὺς,
[τὸ Σιδῆρειον, ὃ τὲς πόδας ἐν-
τιθέσθαι, ἑοικητοὶ γίνονται τι-
νες. Eustath.] ἢ παρὰ Ρωμαί-
οις λεγόμενη (3) Στάλα. Suid.
atq; Idem. Jusso Lipsio visum,
3. Milit. Rom. 7. itaq; & Man-
ritium Στάλιν. l. 1. ait: ἔ-
χων καὶ εἰς τὰς Σέλλας Στά-
λας σιδιμερῆς δύω. Latialiter,
(inquit Frænc. Marius Grapal-
dus) & Eleganter, (4) S rape-
des appellabimus, Ferreas Ma-
chinulas, Ehippippo, dextra, &
sinistra Loris quibusdam addi-
tas. apud Majores, ut in Statu s
Equestribus apparer, non fue-
runt. ad Oram, itemq; in Indice,
(5) Stratores legas; ut plane vi-
deatur Editor, sic in Chirogra-
pho Grapaldi reperisse. fortasse
Strapedes, quasi Stratum pedum
dici credidit: sed malo putare,
per Errorem sic scriptum. nam
longe verisimilius Etymon a Sta-
tione pedum: unde (6) Stapes;
vel, quomodo Alii d. core maluerunt.
(7) Stapia; nempe pro (8)
Stapeda, quod prætulis Phi-
ladelphus. Quid vocabulum, licet
non sit Vetus; (quid mirum in
re Non veteri?) tamen ante
O O 2 1200

1200 Annos obtinuisse, argumento est; quod apud B. Hieronymum in Epist. (9) Bistapia pro Biais stapiis legamus. Et fortasse paullo etiam Antiquior fuerit Verus Inscripção a W. Lazio, Et Hier. Magio (2 Misc. 14.) adducta. in qua: Dum. Virguncula. Placere. Cuperem. Casu. Desiliens. Pes. Hæsit. Stapia. Et. Tractus. Interii. Matt. Parisio ad ann. 1241. & —4. dicitur (10) Strepas. post tot Priorum appellationes, Novam eundem G. Budæus, nec Inelegantem, nam κατὰ πρὸς ἑαυτὴν Ei (11) Subex Pedaneus nominatur. [Voss.]

Stationes Stellarum. Astrol. Institutiones. Cic. 1. Tusc. 62.

Stare in Sole, &c. vid. Officere.

2. Stare pro aliquo. vid. Ab 2. Adsum 1.

3. Stare bene, male, cum aliquo. Th. Kemp. 3. 44. si Bene Steteris cum Deo &c. sic Belgæ: Latine dixeris, Numen habere Propitium, Amari a Deo. [Voss.] illud notandum,

4. Stare in aliquo Statu. Cic. Off. atq; utinam Resp. steterisset, quo Steterat Statu. consimilitur

5. Statu Pejore res Esse non possunt. Ter. Ad. 3. 2. 46.

Statuarius. Quintil. 6. 12. Plin. 34. 7. Fictor. Cic. 1. N. D. 82.

Stephani (Rob.) Thesaurus quibus hinc inde hiet Lacunis in Prodominum γ III.

Stercorizare. Barb. Stercorare. Colum.

Stercus Caninus dicere præcipit Charisius, 1. nec laudat Auctorem: sed Neutrum est Plauco,

Tullio, Columellæ, Cæteris. [V. S. 9.]

Sternutatio. Apul. 9. M. Scribon. Larg. 10. Sternutamentum, eo Antiquiores. Plin. 20. 12. Cell. 3. 20. Cic. 2. Div. 40.

Stipendiari. Plin. 6. 19. Stipendia in bello Merere. Cic. pro Mur. 5. &c.

Stipendiarius non est, qui Accipit stipendium; sed qui Solvit tributum, vel Tributarius est. sic Cæf. 1. B. G. 30. Liv. 35. 16. Paterc. 2. 38. [Cell.]

Strabonius. Fragment. Tragu. Strabus. Varr. Strabo. Cic.

Strapes in Stapes.

Strata—2, pro Via, præcipue Regia, Lapidibus constrata, Eutrop. 9. 9. 13. Juven. Sat. 21. Via Strata Id. Juven. Strata Viarum. Virg. 1. Æ. 422.

Stratores in Stapes.

Stratagema.] Strategema.

Strepa in Stapes.

Strophium Perperam vocant, quod Arnobius (2. 59.) Muconium; Apuleius (Apol. 30. Elm.) Sudariolum; Suetonius (Ner. 24.) Sudarium.

Strigæ, Depravatæ: Strigæ Vett.

Strigil, & Ampulla. Casaub. Ampulla, &

Strigillis. Cic. 4. Fin. 30. Strigil enim, vel Barbarum est, vel Obsoletum: [Strigilim (verum) manifestum est esse Generis Feminini. Nonius.] quare non accipiendus, vel idem; qui Mafælinum facit: vel Isidorus; quæ in genere usurpat, Orig. 1. c. ult. [Voss. 1. Anal. 24.]

Studens.] Doctrina Studii Literis Deditus. B.

Studere simpliciter, pro Bonis Literis, & Artibus, deditum esse, Sen. 7. N. Q. 3. Quintil. 1. 2. Suet. Tib. 61. Plin. 4. 13. & saepe. [Cell.]

Studio Veteribus est Cupide, & cum Voluptate. sic. Cic. pro Rosc. 32. ut omnes intelligant, me non Studio Accusare, sed Officio Defendere. — Inclinate Larinitate usurpari ceptum est pro Consulto, Cic. 1. N. D. 86. Cogitato, Id. 1. Off. 27. Dedita Opera, Id. 10. Att. 3. & 15. 4. Consilio, Id. pro Ligar. 12. De Industria, Id. 1. Inv. 102. & 2. 45. Liv. 1. 45. Ex Industria, Liv. 26. extr. Ex Professo, Val. Max. 4. 1.

Scudium Vulgus absolute ponit, pro Studiis Literarum, quod malunt Latini Pluraliter proferre. v. g. Studiis vacare, Suet. Aug. 8. in Studia mittere, Vellei. Paterc. 2. 51. Studiū se asserere. Plin. 1. Ep. 3. Lubeatius vero, & Elegantius huic verbo Genitivum adiungunt, ut Studia Literarum, Optimarum artium, &c. [Cell.]

Suadenter. Arnob. Apie ad Persuadendum. Cic.

Suadeor. Suadet mihi. non enim dicitur Suadeo te; sed Suadeo tibi. [B.]

Sub Initium huius anni. In ista propositione Sub est Initii significatio. itaq; Sub initium, pro sub incipientem annum, vel incunte anno; sive ut Caesar loqui marvult, inito anno; aut quomodo uterq; Plinius, inter initia, non satis Consensaneum est Bene loquentium Consuetudini. [Sciop.] Simili Sententia; sed Aliena Construtione,

2. Sub Coitu, & Partu, Theodorus Gaza, in Tralat. Arist. 6. Animal. 16. ubi dicendum Sub Partum, &c. sed

3. Sub Sensibus cadere a Multis dicitur. vid. Sub

Subalternare pro Alternis Superiorem esse, ac Inferiorem, Pseudo-Orid. 1. de Verul. [Voss.]

Subalternati pro Alteris vicibus, Gul. Tyrius, 21. 7. [Cell.]

Subalterna Genera vocant, quæ Græci ὑπὸ ἀλλήλων quæ malo Græco nomine appellari, ut D. Augustinus facit, quam illo nomine Barbaro. sane uno verbo hæc Commodè dici non possunt Latine. ergo, vel Græcum dicendum est; vel Pluribus: quorum Alterum ab Altero continetur: vel quorum Alteri Genus est, vel Subjicitur. [Perizon. 634. v. in Contradictoriis. 3.]

Subalternus Magistratus. Secundarius, vel Inferior. [Voss.]

Subaudire pro Intelligere, Ulpianus, A. D. 230. [Voss.] Asconius Pedianus, duobus pæne ante Ulpianum sæculis; ad Singula Subaudiendum est &c. Proxim. in Verr. & de Prat. Urb. Subauditur Accessi, ἀπὸ κοινῆς. & Alibi persæpe. [Borr.] etiam

Subauscultare in Eandem Sententiam detorquent: Plauto longe aliud est; cui notat Leviter auscultare.

Subcontrariarum Propositionum nomen, non Incommodè datum videtur; ubi Illi malum Adversis Contrarias. [Voss.]

Subcontrariæ in Contradictoriis. 3.

Sub-

Subditus. *vid.* Subditus.
 Subex Pedaneus in Stapes.
 Subhaflare. *Solin.* 16. Voces
 Praeconis subjicere. *Cic.* 2. *Phil.*
 Subintelligo *Grammaticorum*
est Vocabulum; pro quo Veteres
utuntur Simplici Intelligo. [Voss.]
 Subitante. *Barb.* Subito. *Cic.*
 Subitaneus. *Colum.* 1. 6. Su-
 bitarius. *Liv.* 40. 26. &c. Su-
 bitus. *Cic.*

Subjugare. *Solus Aconius ex*
Antiquioribus huic verbo pa-
trocinari potest; nisi & ipse,
quod Scioppio videtur, corruptus
est a Describentibus. ita vero in
Verr. de Prat. Urb. quod quisq;
de Subjugata provincia appor-
tavisset. Ceteri omnes sunt Po-
steriores, quotquot hoc verbo
utuntur, Arnob. 1. *Lactant.* 4.
 10. *Eutrop.* 4. 8. *Prudent.* 7.
Cathem. 2. *Claudian.* 6. *Conf.*
Hon. 249. [Cell. ex Borr.]

Subjugare.] Subjungere sub
 Imperium. (*Cic.* 3. *Verr.* 55.)
 Jurisdictionem. (2 contr. *Rull.*
 67.) Subigere; Jugum Servile
 imponere; &c. *Id.*

Subjugus.] *Cic.* Subjectus.
 quanquam

2. Subjuges Equas in *Plin.* 11.
 49. *legit Frobenius; at Sub-*
junctas tamen Harduinus, &
Alii.

Subligar, aut Subligaculum
 haud recte pro Braccis dixeris:
 cum His Romani Veteres abstine-
 rint; Illorum usus esse soleat in
 Histrionia, ad Nates, Femoraq;
 contegenda. [Voss.]

Sublimis. *Plin.* 19. 5. *Cel-*
tas, aut Excelsitas, Cic. 3. *Off.*
 24. *Altiudo. Id.*

Sublimiter. *Colum.* 8. 11.
 Sublime. *Cic.*

Sublimare, i. e. in Altum e-
 vehere, *Antiquissimum, Ennii*
apud Nonium; Catois apud Pe-
trum, cu Augusteo ævo, & Pro-
ximo non videtur qui usus fuerit,
præter Vitruvium, cujus (6. 9.)
sunt Granaria Sublimata. in Ob-
soletis itaq; habitus fuit; quod
Jaous Laurembergius etiam in
Antiquario suo notavit. Redacti
Casura Latinitas. Studiosissimus
Antiquorum Apulejus, init.
Florid. Aquila se Nubium temus
 altissime Sublimavit. & Poste-
 riores magno numero. *Solin.* 45.
 (*Salmas.* 32.) *Lactant.* 6. Ma-
 mertin. 29. *Ammian.* 18. 1.
Macrob. 1. 24. *Prudent.* *Apul.*
 913. *Cassiod.* 3. tandem Chy-
 mici Vocabulum Artis fecerunt.
 [Cell.]

Subolevisse. [Casaub. *Præf.*
Comm. in Athen.] Nos, mim-
 rum nempe gentium Literaturæ,
 cum Doctrinæ, tum primæ notæ
 Auctorum Consuetudini congru-
 enter, Subolevisse dicendum fuisse
 Statuimus. [*Sciop.* S. H. 82.]
 Idem probant *Alvar.* p. 231. *Su-*
fenbror. 97. *Nigid.* 120. *Min-*
dan. 116. *Valer.* 170. *Schmid.*
 158. *Rhen.* 177. *Voss.* 107. *Gi-*
ellens. 188. Solus tamen Philip-
 pus, ejusq; Commentator Faber
 tribuunt ei *Præf.* Subolevi, sine
 Supino, sed horum nemo ullum
 citat testem. Plurimorum itaq;
 Consentientia Suffragia sequi-
 mur; donec e Latinorum Monu-
 mentis aliud fueris demonstra-
 tum. [Bang. 549.]

Subornare. *vid.* Apponere.
 Subornare.] Sannis excipere.
 B.

Subsistens in Κατανοεῖται. I.

Subsistere

Subsistere per se. *Vulg.* Cohære, Conflare. *Cic.* neq; enim Materiam ipsam Cohære potuisse, si nulla Vi contineretur: neq; Vim sine Materia. 1. *Acad.* 24. nullum est enim genus rerum, quod aut Avulsam a cæteris, per se ipsum Conflare; aut, quo Cætera si careant, Vim suam atq; Æternitatem conservare possit. 3. *Or.* 20.

Substitutus alicujus pro Vicario non dixerō. sed Adjective Rectum: ut Tullio, Ver. 6. Verres in eorum locum Substitutus est. [Voss.]

Subventaneum Ovum Τ'αννύσιον Aristotelis interpretatus est Th. Gaza: illud Plinius (10. 58. & 60.) Irritum vocat, & Hypenemium; item Urinum, & Zephyrium. sed cum Discrimine. Irrita, inquit, Ova, quæ Hypenemia dicimus, aut mutua Fæminæ inter se Libidinis Imaginatione concipiunt, aut Pulvere quidam & Vento putant ea generari: Urina sunt incubatione derelicta, quæ Alii Cynosura dicere.

Subventio pro Auxilium, non minus ἀναδύω, quam Inventio dici potuit. verum non Hoc attenditur; sed quid Usus ferat, quem penes est Loquendi Norma. [Voss.] similiter

Succursus pro Suppetiis. Auxiliares dicuntur (inquit Festus) in bello, Socii Romanorum exterarum nationum. etiam alia forma *Cic.* rev. Conf. 7. Cohors Auxiliaria. & Liv. 40. 40. tria millia militum Auxiliatorum.

Successive Spartiani testimonio defendit Rob. Constantinus in *epit.* Lat. Ling. & ex eo

Littletonus. frustra; enimvero sic hodie legitur in Opt. *Edd.* Severo in advocacione Fisci successisse. in *Caracall.* c. 8.

Successive Philosophis usurpatissimum. sed nihil urget, ut sic loquamur; cum Latine pro eo dicere possint, Progressu temporis. (Voss.) Diverso tempore. (Cell.) Paulatim, Sensim, Pedetentim. (Buchl.)

Succinctim. Donat. Succincte. *Plin.* Breviter, Brevi, Paucis. *Cic.* Sudarium minus commodè vocari solet, quo Mucum Narium excipimus. [Voss.] vid. in Strophilum.

Sueci, & Suedi Pulgo dicuntur; qui Eginharto Sueones; Tacito Suiones. [Voss.]

Sufficienter. *Pallad.* 1. 25. *Macer.* 46. 32. *Ulp. D.* 1. S. 2. Satis, Abunde, &c. *Cic.*

Sufficietiam testium non dixerō; sed Sufficietiam testium Facultatem, uti Paulus, nec

Sufficietiam in vita, redderem ἀνὰ δεξίαν τῶ βίῃ; sed Frugalitatem: Animum sua sorte Contentum, qui sibi sufficit. [Voss.]

Sugillare. *Liv.* 4. 35. Famam, Existimationem, imminuere, lædere, violare; de fama detrahere; &c. *Cic.*

Sum Parvus, Parvusq; fui, Parvusq; manebo; Inq; meis Oculis nil, nisi Parvus ero; in Epitaphio quodam legere memini [Voss. 2. 12.] sim Lips. 1. Ep. 81. ut Pulchrior in Oculis appareat, justiorq; quæ locutio haud scio an Alium, quam Sacrarum literarum Interpretem habeat auctorem. [Sciop. S.H.] ad exemplum sc. Hebræorum, in Proverb.

12. 15. & 21. 2. Esai. 59. 15. Jerem. 34. 15. *Elysi tamen Graeci ea significatione dicunt, & Esse Latini. ut in illo Poeta: Erit ille mihi semper Deus. Item: & Eris mihi magnus Apollo.* Cic. pro Arch: sit sanctum apud nos hoc Poetae nomen. Ceterum, inter Latinam & Hebraeam Phrasin illud est; quod Latini non, ut Hebraei dicunt, esse in oculis alicujus talem, pro Estimari ab aliquo talem, Videri alicui talem; sed esse Alicui, vel Apud aliquem, talem. [Voss.]

Summam Thomae Vulgo dicimus: sed in re quidem Pecuniaria, cum Multa Aera subduimus, quod inde Colligitur Summa nominatur: unde καλὰ μέγεθος apud Poetam: Votorum hac Summa meorum. & Senec. Ep. 40. Summa Summarum hac erit, Tag dilloquum te esse Juber. quando autem quae a Scriptore Fusus sunt relata, Paucis constringuntur; potius nominabant

Summarium. [Voss.] V. in Brevariium.

Summitas. Arnob. 1. Macrob. 1. 6. Ammian. 23. 8, & 9. Cic. Censorin. 12. Pallad. 1. 6, & 11, & 19. 2. 15. 4, 10. Cic. Supremitas. Mamert. 3. 13. Ammian. 31. 39. Fastigium: Vetustiores. Sumere (in) Ulcionem.

Supellectilia dici a Plurimis traditur, etiam Caesio Cursone in Thesaurio, & Passeratii, ut dicitur, Calepino. [Voss.] Idq; quia Supellectile-is Genere neutro declinabant. Antiqui, confirmat ex Menodosis Ciceronis verbis in Top. [C. Pafus Lancilotus. 7. 17.] Nondum autem apud Probatissimos Auctores legi. [Valerium Ul-

traj. Inst. Gram. 2.] immo apud Veterum Neminem reperio. [Voss. 1. Vit. S. 21.] Eo igitur tum demum tuto uti poteris; quum a Probato aliquo Romani Sermonis Auctore usurpatum animadyterteris. [Bang. Obs. Phil. p. 232.]

Superabundo. Ulp. Abundo, Affluo, Effluo, Supero, &c. Vett.

Superbio, Poët. Effero, Effero animos, Extollo, Insolentia, Jacto me Insolenter, &c. Cic.

Superciliosus. Martian. Cap. 8. Sidon. 7. 9. Arnob. 5. Seneca. Ep. 123. [Borr.] Grandis supercilii. Juvenal. Supercilio Campano. [Voss.] Qui Vultu Importuno est. Cic. [Buchl.]

Superficies. vid. Extremitas in Καλὸν οὐρανόν. II. 3.

Superfluo. Mamert. 1. 2. Salvian. 1.

Superfluitas. Plin. 14. 1. Redundantia. Cic.

Superflua flumina Campanie proprie Plinius dixit Paneg. 8. translate, Superfluos fructus constituit, Digest. ad Sc. Trebellianum. L. 58. §. ult. Superfluens. Seneca. 1. Benef. 11. Supervacans. Redundans, Supervacuum. [Cic. Superimpleo.] Cumulo.

Superioritas; Pervulgatum Praestantia, Excellentia; Latine. V.

Superius dixi, scripsi, &c. non puto apud Idoneos Auctores occurrere. Ciceronis quidem quae supra scripsi, quam supra dixi, quem supra deformavi, &c. [Voss.]

Super
delinquit
us, Po
dicere Bo
quig: r
Sancti S
11. 14.]
Omnes T
ad Treb
ne digni
Positiv
uz Cas
1) Secun
Cic. Ter
quoq;
e pronu
into ann
anos. (2
vel u, a
strenuus;
nuntur S
iramq; ra
Pius, &
util. nam
cciderat i
ter vulner
m tamen
scriptum ba
alla. c. l.
Superlimi
Supernatu
naturalis.
Naturae
perans. Ce
Superfrip
riptio. Cic.
Superstitio
illo quovis
stz Latini
Pandect.)
dicebatur,
apulofitate
us Licitis.
Superstitios
vocant

Superlativus adsciscit sibi quisque; relinquit autem Omnia, vel Cuncta, Positivo. non enim liceret dicere Boni quisque; & Sapientes quisque; nec Omnes Optimi, & Sancti Sapientissimi. [Vall. 1. El. 14.] sed Ciceronis est 2. Or. Omnes Tenuissimas particulas. & ad Treb. Omni Gradu Amplissimè dignissimus. [Voss. V. S. 9.] Positivis autem illa excipimus, quæ Carent Superlativo; ut 1. Secundus, Tertius, &c. sic 2. Tercio quoque; verbo: Quinto quoque; anno. quod Ineruditi pronuntiare solent: Omni Anno fit Lustrum apud Romanos. (2) deinde, quæ habent vel u, ante us; ut Pius, & Strenuus; quæ nonnunquam paucantur Superlativum; ideoque, utramque; rationem sequuntur, Omnis Pius, & Pius quisque. Sallust. util. nam Strenuus quisque; aut occiderat in Prælio; aut graver vulneratus Discesserat. quoniam tamen Sallustiani Codices scriptum habent Strenuissimus. [Valla. c. 1.] Superliminare. vid. Limen. Supernaturalis. Incert. Ex-anaturalis. Tertul. de Anim. Naturæ Ordinem, seu Vires operans. Cell. Superscriptio. Modestini. Inscriptio. Cic. Superstitio male accipitur pro illo quovis Dei Cultu. etenim ita Latinitatis auctoribus, ut id eo etiam observatum (Annot. Pandect.) id Superstitio potius dicebatur, quod nunc appellant scrupulositatem Conscientiæ in rebus Licitis. atque; isdem Superstitiosos vocabant, quos et vocitant Scrupulosos. nempe

Superstitio erat, qua Græci Δεισιδαιμονία, h. e. absurda divinæ potentie Formido. unde Tullius (1. Nat. Deor.) Religionem, ac Superstitionem eo Distinguit; quod illa sit Pius Dei Cultus: Hac Inanis Dei Metus. [Voss.]

Supersum. Irroboravit, Invenitque; Falsa, atque; Aliena verbi significatio ejus; quod dicitur; hic illi Superest: quum dicendum est, Advocatum esse quem cuipiam, Causamque; ejus Defendere. atque; id dicitur, non in Compitiis tantum; neque; in Plebe Vulgaria; sed in Foro, in Comitio, apud Tribunalia. [Gell. 1. 22.] Frustra reprehendis igitur; nisi Loquendi Norma, Jus, atque; Arbitrium, penes Solos sit Grammaticos. Quid? quod ita locutus sit, qui, te Teste, Mundicias Sermonis Sectabatur, Augustus, apud Suet. 56. 10. & præter Tacitum 3. A. 4. 7. atque; Plautum, Mil. 2. 4. 3. (ex interpretatione Palmerii, Spicil. 4.) etiam ipse Cicero; ut auctumant Guillem. 2. Verisim. 4. & Barth. 24. Adv. 12.

Superventio. Flodoard. 3. 13. Superventus. Plin.

Supervidere. Walsingham. Relegere, Perlustrare. Lat.

Supervivere. Justin. 27. 3. Flor. 2. 2. 14. Suet. Cæsar. ult. Plin. 2. Ep. 1. Superesse, Superstitem alicui vivere. Cic.

Suppedaneum pedum tuorum verba Psalmi 110. reddunt Jul. Firmicus, & Lactantius 4. 12. & vocabulum, Novum non esse, ex Inscriptione quadam apud Gruterum, ostendit Borrichius.

[Suppedaneum.] Stabellum
Cic.

[Supplebo locum tuum.] Obli-
bo. vel Geram vicem tuam.
[Buehl.] vel etiam Fungar Vi-
cem tuam: quomodo Suet. Aug.
45. 2. commendatisq; qui suam
vicem prasidendo fungerentur. sic
Plaut. Rud. 3. 5. 34. vos respon-
detote istinc istarum vicem. Hor.
A. P. 304. Fungar vice Cori.

Suppone ita esse. Vulg. Pone
illud, Ponamus, Positum sit.
Cic. V.

Sappositorium. Medic. Vulg.
Turundus. Marc. Empiric. Tu-
runda. Varr. id, quod Sedi im-
mittitur ad Subducendam Al-
vum. (Voss.) Glans, Balanus.
(Buehl.)

Surrexit nostris temporibus
quidam Petrus Ramus, scripsit
Scharfius in Instit. Logic. &
Sic fere Hebraismum interpre-
tantur, in Deut. 13. 3. Matt.
24. 11. & 24. Act. 5. 36, 37.
& 6. 9. & 20. 30. &c. ve-
rum Surgere ea notione Latini
non usurpant. quod Seb. quoq;
Castellioni visum fuisse ex eo
apparet; quod verterit Deut. 13.
3. Si quis apud vos Vates, aut
Somniator Extiterit. & Matt. 24.
Existant multi falsi Vates; vel
Exorientur, quod maluit Beza.

Surgendo salutare.] Assurge-
re alicui. Cic.

Susceptor-trix, in Compater.
Suscipere opus ad faciendum.
vid. Conducere.

Suspensionem pro Suspicionem a
Mureto diſtam minus Latine vo-
lunt. ad ille Terentium se Aucto-
rem habere dicit, And. 3. 2.
21, quamvis Elegantius falsu-
rum fuisse putem; si Ciceronis

inuito parere; & id genus De-
ſita, ac Repudiata Meliori ſaci-
lo verba miſſa facere voluiſſet.

[Sciop.]

Suſpenſus quis ab Officio
dici ſolet: ſed ſi ex Senatoria ſit
dignitas; dicere, ſecutu abſti-
nere juſtus. ſimiliſſer, abi am-

Suſpenſus ab officio Magiſtra-
tus ad annum; Reſtum ſit, Ma-
giſtratu ſummotus ad annum
nihil melius

Suſpenſus ab Officio Eccleſia-
ſtico ad tempus, pro ad Tempus
munere Eccleſiaſtico ſummotus
vel Abſtinere juſtus. (Voff.)

Suſpiratus. Ovid. 14. M. 12.
Suſpiratio. Plin. Praſ. Suſpiri-
um. Cic.

Suſtentaculum reſecerunt cu-
Pleriq; omnibus Lexicogra-
phis, & Voffius, & Borrichius
pro (1) Columine, Fulcro, &
uſus eſt Tacitus. 2. 28. pro
Alimentis, Auguſtinus, 4. ad
Julian. 14. & Paulinus Petro-
corius, 4. de Vir. Martin. v. 49.
[Cell.]

Suſtinere Sermonem, vel Di-
putationem, vel Orationem, &
Argumentationem, ſi verum
ῥπéχεν λόγον; Latina
Videbitur Oratio. ego, cum di-
genter exquisiſſem, quomodo
Cicero diceret; comperi tam-
eum pro ῥπéχεν dicere Debe-
dere: quod Galli facile conce-
qui hac duo in ſua lingua pro
ſumunt, Deſendere aliquid,
Suſtinere. Dicam igitur ῥπéχεν
λόγον, deſendere rem aliquam
in diſputationibus. Cic. 2.
Carneadis vero vis incredibilis
illa Diceadi, & Varietas, &
quam eſſet optanda nobis;
nullam utquam in illis ſuſte-
putatione

putatio
non P
navit.
Pro eod
poſcere
ſim. e
tunc S
quorum
auſus
Coſue
i. e. Jul
quis vel
ſer ad e
vacant, 3
demiam
inclinato
tempus e
quem, e
Diſcend
utatione,
eſſet ab A
dere in
Cicero per
quz quoq;
atq; hoc
cauſam
in ſuperior
tiam ad e
dere de e
Tuſc. Pe
quis velle
cedens, a
abam. [F
78, 679, e
ſuus, &
trouomina
gerate Re
oculos ſuo
eſtras, Te
am, & qu
legantiſſim
omen; pra
ducere ani
um. [C
ero mihi
et. Conſe

genus De-
fiori fac-
voluisse.

b Offici-
enatoria su-
patu abili-
abi nim-
Magistra-
m su, Ma-
ad annum

io Ecclesia
ad Temp-
Summorum
(Voss.)

4. M. 129
af. Sulpia

cecerunt cu-
Lexicogra-
Borrichius

Fulcro, de

28. pro

linus, 4. de
linus Petri

artin. v. 49

nem, vel Di-

rationem, u-

si vertat

Latina

go, cum di-

quomodo

comperi tam-

dicere Dele-

facile concel-

ingua pro co-

e aliquid,

igitur vix

rem aliqu-

. Cic. 2.

putationibus rem Defendit, quam
non Probari: nullam Oppug-
navit, quam non Everterit.
Pro eodem mihi Cicero videtur
poscere quæstionem dicere, 2.
Fin. eorum erat iste Mos, qui
tunc Sophistæ nominabantur.
quorum e numero primus est
ausus Leontinus Gorgias in
Convectu Poscere Quæstionem,
i. e. Juberè dicere, quæ de re
quis vellent audire. Hoc trans-
fert ad eum, quem Opponentem
vocant, 3. Tusc. ut enim in Aca-
demiæ nostræ descendimus,
inclinato jam in pomeridianum
tempus die, poposci eorum ali-
quem, qui aderant, Causam
Disserendi, nam, post, in ea Dis-
putatione, cum hæc Causa posita
esset ab Attico: videtur mihi ca-
dere in Sapientem Egritudo;
Cicero percontatur: num reli-
quæ quoque Perturbationes animi.
(atq; hoc interim Notare debemus
Causam Græci dici *Ἐκπῆσις*
in superiore oratione.) Transfert
etiam ad eum qui Respondet, Po-
nere de quo quis velit audire.
Tusc. Ponere jubebam de quo
quis vellent audire; ac id, aut
sedens, aut Ambulans Dispu-
tabam. [Perion. Obs. in Arist. p.
78, 679, 680.]
Suus, & Cætera Possessiva
Prænomina Latinis nunquam
grate Redundant, ut Tollere
oculos suos, Extendite Manus
vestras, Inducere Animum su-
um, & quæ hujus generis sunt.
Elegantissimus quique tollit Præ-
nomen; præsertim ex Phrasi In-
ducere animum, vel in ani-
mum. [Cell. ex Voss.] Ista
vero mihi Nimia Religio appa-
ret. Contempleretur usum Scrip-

torum. PLAUT. Rud. Prolog. atq;
hoc secelesti illi in animum in-
ducunt suum. Cist. quamquam
Invita te carebo, Meum ani-
mum inducam tamen, ut . . .
Capt. 1. 2. nunquam istuc dixis,
neque animum induxis Tuum.
TERENT. Heaut. 5. 4. obse-
cro, mi gnate, ne in animum
inducas Tuum. Adelph. 1. 1. mea
sic est ratio, & sic animum in-
duco Meum. Andr. 3. 3. cum
ita animum induxit suum. He-
cyr. 3. 1. Levius sunt, quæ tu
pergravia esse in animum in-
ducti Tuum. Adelph. 4. 3. nun-
quam te, aliter atq; es, in ani-
mum induxi Meum. [Borrich.]
Verum Comicos non moramur;
qui Metri causa interdum faciunt,
quod Ciceroni, Cæsari Livio,
Religioni fuisset. [Cell.] Ego vero
nihil causæ video, cur non opor-
teat imitari Cautissimos Scrip-
tores, sepositis Archaismis & fic-
tis ad Ridendum vocibus. nec In-
ania hic sunt Crepitacula Meus,
Tuus, Suus, &c. sed rem Oculis
subjiciunt Expressus: & proinde,
non modo Comici his Vocibus in-
dulgent; verum & Optimi quique;
Alii. Lucan. 7. in Manibus Ves-
tris, quantus sit Cæsar, habetis;
Virg. 8. E. mutata Suos requie-
runt flumina Cursus. Sallust.
Catil. Vos Libertatem in Dextris
Vestris portatis. Curt. 4. in Dex-
tris Vestris Libertatem geritis.
Liv. 34. 2. atq; ego vix statu-
ere apud animum Meum pos-
sum, utrum Pejor ipsa Res, an
Pejore Exemplo agatur. Cic. 2.
Catil. 10. eruant Sermonibus
Suis eadem honorum. [Borrich.]
In Paucis liberum est Prænomen.
ut Obire diem Suum, Cic. 4.
Ep. 13.

Ep. 12. *Obire diem, Suet. Vesp. 1. [Cell.] Tanti interest, ipsa quoq; Nomina Possessiva, ubi adjiciantur, aut non adjiciantur, observasse. [Vorst.]*

Syllogizare.] Ratiocinari.

Syllogismus dicam cum Fabio 3. 3. Voss.

2. Syllogismum Cicero aliquando Rationis Conclusionem; interim Argumenti Conclusionem; nonnunquam etiam, verbo uno & generali, Argumentationem nominat. Sed quia Rhetores etiam Ratiocinationem vocant, tamen in Alia re; tamen nos etiam in Hac re istud verbum retineamus. [Sturmii Partit. Dialect. 2. 2.]

3. Συλλογισμόν, ut omnes Ciceronis libros evolvas, Ratiocinationem dici, nisi in Libris de Inventionem, non reperies. [Perion. 689.] itaq; alias aliis libris Conclusionem appellat, non eam quidem, quæ totius argumentationis pars est, sed ipsam argumentationem. quod, quo facilius intelligamus; proferam duos locos, alterum Ciceronis, alterum Aristotelis, ejusmodi, qui hanc rem plane monstrabunt. Arist. 8. Top.

11. Σόφισμα δὲ Συλλογισμὸς ἔστιν. Cic. 4. Ac. 75, atqui habebam molestos vobis, sed minutos, Stilbonem, Diodorum, Alexinum: quorum sunt Contorta, & Aculeata Σόφισμα. sic enim appellantur Fallaces Conclusiones. Qui me locum admonuit, ut Ἐπιστὸν Συλλογισμόν Fallacem Conclusionem verterem: quoniam Σόφισμα, seu Σοφιστικὸν Συλλογισμόν, & Ἐπιστὸν pro Eodem etiam Aristoteles dicit. Itaq; librum eum, quem verbo Græco

Elenchi Sophistici inscribunt, de Reprehensionibus Fallacibus & Captiosis, & inscribo, & inscribendum puto. in quo, quoniam inter Σοφιστικὸν & Ἐπιστὸν hoc ait interesse, quod Σοφιστικὸς Ostrationis gratia; Ἐπιστὸν Vincendi studio, & aliam Ἀγνοιστικὸς ab eo dicitur: ob eam causam Ἐπιστὸν Συλλογισμόν non solum Fallacem, sed Certandi etiam Studio comparatam Ratiocinationem, & alius loci Vincendi studio transili. Περὶ Συλλογισμῶν etiam Fallacem Conclusionem & Captiosam voca. dicitur & uno verbo Captio. [Perion. 683, 684.]

4. Συλλογισμὸς quibus verbis a Cicerone appelletur diximus. Nunc, Partes Argumentationis institui, quibus nominibus vocatur, tradere. (1) Περὶ τῆς Intentionem & Intentionem appellat, & Propositionem: sed Intentionem sæpius dicit. cuius quod haberet rationem verbi, & quo Περὶ τῆς Intentionem nomen ducitur. Περὶ τῆς Intentionem enim verbum ipsum est, cuius simplex τὸ εἶναι tendit dicitur. Huius generi Probationis (inquit, 6.) tribus occurritur modis, aut enim expugnatur Intentionem, aut Assumptio, aut Conclusio, aut Omnia. (2) Cicerone in lib. de Inv. Περὶ τῆς Intentionem appellat Propositionem. quod verbum, ut caeteros ejus libros evolvas non reperies. Propositum enim manifeste dicere: ut in Partit. Vult autem Similitudinem petimus; non semper a Propositione ordientes; & si non omnia confirmando disputabimus; breviterq; interdum, quæ erunt satis aperta, ponemus; quodq;

his. et
fic, no
per co
ma C
onem,
tibi, in
ea qu
lectici
malum
(u) A
sumit
do: i
Præsen
Ego d
fit Con
non co
est. J
ἐπιστὸν
Conclu
tam per
habeam
tantum
hoc ve
illud a
plexion
ri libri
his de I
lianus
cit, qua
Connex
gatur;
id quod
aut nihil
pertiner
co dicit
λογιστ
vocat I
cero nū
Colliger
tione.
partium
(Περὶ τῆς
ἐπιστῆς
Συλλογ
ana oras
mentane
ra; quo
directo

his efficietur, si id apertum sit, non habebimus necesse semper concludere. . . [II] *Ἀνέμω*. Cicero exponit (a) Sumtionem, 2. Div. 108. sed demus tibi, *inquit*, istas duas Sumtiones, ea quæ Lemmata appellant Dialectici: sed Nos Latine loqui malumus. Paulo infra, §. 109. (a) Assumptionem appellat: Assumit autem Cratippus hoc modo: sunt autem Innumerabiles Prasentiones non fortuitæ: at Ego dico Nullam. vide quanta sit Controversia, jam Assumptione non concessa, nulla Conclusio est. Hoc loco [III] *Συμπέρασμα* sive *Συλλογισμὸν* (a) Conclusionem ab (1) eo vocari, tam perspicuum est; ut non necesse habeam id confirmare pluribus, tantum satis est intelligi, illum hoc vocabulum semper tenere; illud alterum, sc. (a) Complexionem, repudiare in caeteris libris omnibus, præterquam, his de Inventione. (2) Quintilianus *sepius* Connexionem dicit, quam Conclusionem, l. 6. Connexio, *inquit*, aut vera negatur; cum aliud Colligit, quam id quod ex prioribus conficitur: aut nihil ad quaestionem dicitur pertinere. . . . Quod hoc loco dicit Colligit, est *ἔνταυθα* *Συλλογίζεσθαι*: ut, quod alio loco vocat Inferre, *Ἐπιφέρειν*. Cicero nunquam Inferre dicit, nec Colligere; nisi in libris de Inventione. Verba autem, unde trium partium argumentationis nomina, (*Προτάσεις*: *Λαμβάνειν*: *Περαίνειν*), *Συμπεραίνειν*, aut *Συλλογίζειν* Cicero vertit una oratione in Partit. 46. Argumentandi autem duo sunt genera; quorum alterum ad Fidem directo spectat; alterum se in-

flectit ad Motum. Dirigitur, cum *Proposuit* quod probaret; *Sumisit*; ea, quibus monstratur; atq; his confirmatis, ad propositum sese retulit, atq; *Conclussit*. . . . *Hic ergo verbis utitur in Caeteris Libris, ita qui multa verba de Libris, quos de Inventione admodum Adolescens scripsit, sumet; is non videbitur continuo Ciceroniane dicere, huius generis sunt Colligere, Inferre, & Multa Alia.* [Perion. 742, 743, 744.]

5. *Συλλογισμὸς* Cicero *Quinq;* facit partes in 1. Inv. 17. sed Rationes Propositionis, & Assumptionis, in Partibus numerat. Quinq; sunt, *inquit*, Partes ejus Argumentationis, quæ per Ratiocinationem tractantur: (1) Propositionis, per quam breviter locus is exponitur, ex quo Omnis Vis oportet Ratiocinationis emanet: (2) Approbatio, per quam id, quod breviter expositum est, rationibus affirmatum, probabilius & apertius fit: (3) Assumptio, per quam id, quod ex propositione ad ostendendum pertinet, assumitur: (4) Assumptionis Approbatio, per quam id, quod assumtum est, rationibus firmatur: (5) Complexio, per quam id, quod conficitur ex omni argumentatione, breviter exponitur. [Perion. 743.]

Syllogismi — *Πρόλογος* quas appellat Aristoteles, Cicero Propositiones nominat, ex quibus efficitur Conclusio [Sturm. 2. 3.] eas nunquam Multis verbis dico; sed Priorem fere Propositionem, Alteram Sumptionem, aut Assumptionem nomino. [Perion. in Prior. Annal. c. 5.] — *ὅς* *Terminos dicere non fuit animus,*

mus, ut Cateri omnes discernat. hoc enim vocabulum retentum, magnam in Philosophiam Barbariem iniecit. Quae enim in Propositione sunt, nunquam Vocabula, aut Verba dicuntur in Scholis; sed Termini. repudiemus igitur hoc verbum jam, ut Barbarum; pro eo; nunc Verbum, nunc Vocabulum, interdumq; Nomen dicamus. Eodem modo Conjuncte dico πρώτον ἄρον, Primum Verbum, & Vocabulum: γόν δὲ ἔσχατον, modo Postremum, modo Ultimatum, aliis Extremum. [Perion. 1.] — Σχῆμα dico, Explicanda; Illustrandaq; rei causa, Formam, & Genus Dispositionis; vel Disponendorum, & Tractandorum Argumentorum: πρώτον σχῆμα, Primam Formam, Primumq; Genus Ratiocinationis, Collocationis, Dispositionis. quod in Cæteris etiam facit. Aristoteles quidem σχῆμα Geometrarum more ad Delinationem accommodat; quod Cicero fere Formam appellat; raro Figuram. in 2. N. D. 47. cumq; duae Formae praestantes sint; ex Solido Globus, &c. — Μέσον etiam appellat, non quod Medium locum semper obtineat ἐν τῇ — Θέσει i. e. in Collocatione; (sic enim Θέσιν in Formis interpreto; non, ut Cateri, Positionem, aut Situm.) sed quod faciat, ut Primum Verbum, & Postremum inter se in Conclusionem consentiant. [Perion. C. 5.]

Συλλογισμὸν Δεικνῶν Alii quidem Syllogismum Ostensivum appellant; & Δεικνῶν Ostensive, nec satis Latine, nec vero satis Intelligentes: Ego autem Ratiocinationem voco, quae Directo ad fidem spectat; quae

Directo rem probat; quae Scitum, & Recta fronte monstrat: & illud Δεικνῶν, Directo, hoc fere modo Cicero in Part. 46. Argumentandi autem duo sunt Genera, quorum alterum ad fidem directo spectat, alterum se inflectit ad motum. dirigitur, cum &c. [Perion.]

Syllogismos ἱζ ὑποθέτου, Ratiocinationes voco, modo ex Concessione, modo ex eo, quod positum est, & concessum. huius Generi multa Partes subjiciuntur; ut

Syllogismus διὰ τῆ ἀδυνάτου. hanc appello, nunc ab Incommodo; nunc ex eo, quod fieri non potest: aliam, qua Incommodo urgemus adversarios; aliam, qua ad Incommodum adversarios compellimus. a Quintiliano dicitur ab Impossibili. Superiori etiam Generi subest quaedam Ratiocinatio, quae

Συλλογισμὸς ἔκ ὁμολογίας ab Aristotele vocatur. Omnis autem — ἔκ ὑποθέτου dicitur; quia tractata jam Argumentatione, aut non tractata; aliquid Conceditur, & Ponitur; [multis enim locis docui, ὑποθέτω, quod Alii non-Latine dicunt Supponere, dici Ponere a Cicero.] ex eoq; quod volumus, efficitur. [Perion. c. 22.]

Symbolum. Vulg. Σύμβολον. Arist. Nota. Cic.

SYNTAXIS (h. e. debita partium orationis inter se Compositio) est Duplex: [Sciop.] (1) Concordantia. Barb. Concordia, Voss. Sciop. Convenientia videtur Convenientius: quoniam Concordia, ex Origine & Usu, fere Conspirationem Animorum significat; non Rerum, aut Verborum

ram G
gimen
Sciop
Habeo
nunc d
re. (C
sunt in
Consec
meros

T Ab
su
Tabu
lare. P
Tabu
XI.

Tactu
Talite
fieri pot
(11. 3.)

2. T
Alcimus
& Macr
etiam Ma
vero, qu
Cicero. 1

Tam,
ratio a
in illo,
Quam m
magis au
Cic. Or.
Nimium,
60.]

3. Ta
jungunt
tand id
Quam iti
tam subj

ram Convenientiam. — (2) Regimen *Lilius*; *Gr.* Rectio. *Poss.* Sciop. Consecutio. *Cic.* (*Cic. Fil.*) *Habes de Simplicibus verbis*: nunc de CONJUNCTIONE quaero. (*Cic. Par.*) Numeri quidam sunt in Conjunctione Servandi, Consecutioq; verborum. Numeros *Aures ipsae metuntur*, ne,

aut non completi Verbis, quod Proposueris, aut Redundes . . . Consecutio . . . autem, ne Generibus. Numeris, Temporibus, Personis, Casibus perturbetur oratio. nam, ut in Simplicibus verbis, quod non est Latinum; sic in Coniunctis, quod non est Consequens, Vituperandum est. (*Cic. Par. Or.* 18.)

T.

TAbefacere.] Conficere, Consumere. *B.*

Tabulare. *Incert.* Contabulare. *Plin. Cas. Gr.*

Tabum in Pronominum γ. I. XI.

Tactus. *vid.* Numerus.

Taliter Qualiter. *dic* Utcumq; fieri potuit; aut cum *Columella* (11. 3.) Qualitercumq; etsi

2. Taliter usus sit; non modo *Alcimus Avitus*, (1, 188. 3, 55.) & *Macrobius*; (3. Sat. 1.) sed etiam *Marialis*: (5. 7.) minime vero, quem *Perperam* adducunt, *Cicero*. 10. Art. 19.

Tam, & Quam cum Comparativo adijungi raro invenias, ut in illo, quod est apud *Quintil.* Quam magis arumna viget, Tam magis ad male faciendum urget. *Cic. Or.* 73. Tam magis offendit Nimum, quam Parum. [*Sylv.* 1. 60.]

3. Tam Superlativis quoq; jungunt *Veteres*; sed non nisi tunc id faciunt, cum voculam Quam itidem Superlativo iunctam subijciunt. *Terent.* Heaut.

5. 2. *Adolescens quam minima in spe situs eris, tam facillime patris pacem in leges conficiet suas.* item *Adelph.* 3. 5. sic *Plautus*, *Merc.* 1. 2. & *Sallust.* *Bel. Jug.* Quam quisq; pessime fecit, tam maxime tutus est. [*Voss.*]

3. Tam, & Quam extra Comparisonem non temere usurpem. quare non dicendum, nisi Comparatio instituat, tam hoc anno, quam Superiori; tam ipse, quam frater: sed, & hoc anno, & superiori; cum ipse, cum frater. [*Voss.*]

Tamdiu ac. *Vulg.* *vid.* Tamdiu.

Tangibilis vulgari in usu est: Latine magis dixeris Tractabilis, vel res sub Sensum, vel Tactum cadens. [*Voss.*]

Tangibilis utitur *Lactantius*, 7. 11, & 12. *Lucretio* tribuit *Littletonus*: verum Tactilis, quod vere *Lucretii* est, (5. 152) ne nominat quidem.

Tantillus. *Plaut.* *Cas.* 4. 4. 6. *Ter. Ad.* 4. 2. 24. *Tantulus* *Cic.*

Tanti

Tanti, (Τόσῳτος. *Vulg. Int.* Joan. 6, 9. 21, 2.) pro Tot, Cains IG. Justinianus, & Alii Imperatores: [A. Augustin. 2. Emend. 1.] Vegetius: 2: 5, 9. [Stewech.] Manilius, & Plautus, Trin. 2. 4. 125. etiam Cicero, 9. Fam. 2. & 5. Fin. 29. — — Quanti pro Quot. Hieron. Tom. I. Op. f. 92. & II. 94. Ambros. II. 25, 29. Augustin. IX. 912. Claudian. 3. Honor. Conf. 126. Sidon. Paneg. Anthem. 21. Lamprid. Heliog. 29. Stat. v. Domit. 49. Manil. 12. Propert. 1. 5. 10. — sim. — Quantum est hominum Beatiorum. &c. Catullus crebro. & Quantum est hominum Venustiorum. h. e. Pontano (1. Progym. 11.) interprete, Quotquot, seu Quam Multi sunt homines Venusti. &c. sic Plaut. Rud. 3. 4. 1. Quantum est hominum Sacrilegissime.

Tardatio non dixerò cum Nonnullis. assentio iis, qui cum Cicerone preferunt Tarditas, Mora, Commoratio, Procrastinatio. [Voss.]

Taxare Damna. vid. Aestimare.

2. Taxare. Plin. 15. 15. Reprehendere. Cic.

3. Taxare. Suet. Aug. 4. 5. Perstringere. Cic. sic Ἀπείδει Graci; [Victor. 9. V. L. 19.] &, Θίγῃν. [Salmas. in Vopisc. Car. 1.]

Taxator, qui alterum Male dictis Tangit. [Fest.]

2. Taxatores negant recte dici: & Milim ipse etiam Arbitros, qui Impendia Litium aestimant. inter im

Taxario pro Aestimatione ipsius Plinii est. 13. 15. [Voss.]

Technice a Grammaticis ponuntur, quæ pro Voce usurpantur, non habita ratione Significationis. at Τεχνητός, Iocra, & Aliis, significat Artificiole. potius igitur dixerò, Vocem pro Se ipsa, non pro Re significata poni; vel etiam, aliquid Materialiter sumi. [Voss.] quomodo loquitur Macrobius.

Τεχνήσιον Aristotelis, Proprie notæ Argumentum vocat Cicero: id quod primus animadvertisse videor. [Perion. 667.]

Tegimen. Ovid. 3. M. 52. Tegumen. Liv. 36. 32. Tegumentum. Cic.

Tegumentum. Cas. 3. B. C. Tegmen. Cic.

Temo. Suet. Clavus, Gubernaculum. Cic.

Temperies-atura. Plin. 5, 6. 36, 15. Temperatio-amentum. Cic.

Tempestive satis. Mature sitis te videro. Cic. B.

Tempestuosus. Gell. Turbatum, & Agitatum Mare. Turbulenta Tempestas. Cic.

Temporaneus (Lips. 1. Ep. 27.) quis Veterum dixerit adhuc nescio. (Sciop. S. H. 157.) Temporarius, (Plin. Paneg. 91.)

Tempus Longum constituere. vid. Laxus.

2. Tempus non permittere. vid. Fero. 2.

3. pro Tempore, Vulgo Nostro est jam, hoc tempore; sed Male. Antiquis Latinis, Livio, 30. 10. Virg. E. 7. Justin. 11. 1. &c. est pro Conditione temporis, prout Tempus fert. [Cell.]

4. cum

4. cum Tempore si accipis pro
 Procedente tempore, Germanis-
 mum olet, verum, ut Comitatum
 significat; Sana est, & Probata:
 Seneca enim Ep. 58. quicquid,
 inquit, vides, currit cum tempore.
 (Id.) verum

5. in Tempore Livii est, 33.
 5. ni Equites Pediteq; in Tem-
 pore subvenissent. [Id.]

Tenaciter. Liv. Pertinaciter.
 Cic.

Tendere cogito.] Cic. inde
 Cogito in Tusculanum. Id. inde
 Arpinum Volebamur. Id. Tu,
 de tuo Itinere, quid, & quan-
 do Cogites, velim me certio-
 rem facias. B.

Tenebricus. Vet. Poet. Tene-
 brosus. Virg. 6. Æ. 107. Varr.
 3. R. R. 9. Tenebricosus, Cæ-
 cius. Cic.

Tenebrare. Ammian. 19. A-
 mil. 8. Contenebrare. Varr. 2.
 R. R. 2. Advesperascit. Cic.

Tenere quem in honore. vid.
 Observe.

1. Tenere equum: vid. Su-
 linere.

3. Teneor, i. e. Oportet me,
 pura Latinitatis non est; nec for-
 am ante Justiniani tempora in
 usu fuit. [Buch.]

Tenetur hoc facere, pro De-
 et, de Barbarie arguere non
 usum, quia Tener est etiam
 obstringi: ut Teneri legibus.
 [Voss.]

Tenor [I.] Ciceroni est Rei
 progressio, & Continuatio Æ-
 quabilis. Or. 6. [C.] Quinti-
 ano (I. 5.) Accentus est. [III.]
 vulgus pro (I) Argumento u-
 rat. quomodo Ruffio. Præf. in
 polog. Pamphil. Qualiter, in-
 quit, Origenes sentiat . . . Te-

nor Libelli hujus edoceat. De-
 inde

2. Tenorem hunc habuit Pro-
 cessus Litis dicunt, pro, Hac Ra-
 tione, & Serie, Lis agitata est.

Tenta Barbaris Chirurgis dici-
 tur id Instrumentum, quo per-
 tentant altitudinem Vulneris, aut
 Fistulæ: Celsus 7. 7. &c. Spe-
 cillum vocat.

Tentamen, Virg. Tentamen-
 tum. Liv. Tentatio. Cic.

Tepiditas.] Tepor. Cic.

Tepidare pro Tepescere tue-
 atur aliquis Plinii auctoritate. sed
 non tam Ipse usurpat; quam A-
 lios uti ait: non Romanos; sed
 Sulmonenses: nec in Quovis
 Argumento; sed Vitium Reme-
 diis. hoc ostendunt illa 7. 26. ne
 Frigus Vites adurat, circumfun-
 duntur Rigu; quod Ibi [Agro
 Sulmonensi] Tepidare vocant.
 [Voss.]

Tercenti non dicitur; sed Ter-
 centeni, vel Trecenti, [Cic. 2.
 Fin. 30. vel Tricenteni, Colum.
 5. 2;] vel Ter centum, Virg.
 1. Æ. 272. Quare parum Cice-
 roniane, vel etiam Latine, unum
 licet Ciceronianum crepet, Joann.
 Sambucus, (Scholiis in Sorm.
 Cic.) eo usus est. [Voss.]

Terminus abutitur Vulgus pro
 Verbo, sive Vocabulo. sic G.
 Titius, [liceat tantisper Termi-
 nis illis Juridicis nã] ἀναλο-
 γίαν uti] & sine Antiquitatis
 Exemplo, & sine Ratione. ve-
 rum

Terminos tres habere Syllo-
 gismum non Absurde, neq; sine
 Ratione dicunt Dialectici. quippe
 quos Terminos illi dicunt; Ex-
 trema quodammodo sunt: quam
 ob causam, & ab Aristo ele

* *Opsi appellantur.* [Vorst.] v. in Sylogismus. 2.

Terrefacio. *Virg.* [Littet.] *Vulgare, magis, quam Probum.* [Voss.] *Dubia omnino Auctoritatis, quæ Major non apparet, quam Onomastici; in quo EXPLANATIO vertitur Terrefacio.* [Buchner.]

Terriculamentum. *Apul. Apol.* (319. Elm.) *Stodon. 7. 1.* Terriculum. *Liv. 5. 9.*

Terrifico. *Virg. 4. Æ. 210.* Perterrito. *Avien. Phæn. Arat. 471.* Territare. *Cæs. 5. B. G. 6.* Proterrere. *Ter. Heaut. 3. 1. 37.* Perterrere. *Eum. 5. 3. 13.* Perterfacere. *Andr. 1. 1. 142.* Terrere, Conterrere, Exterrere. *Cic.*

Terrulentus. *Prudent. Terreus.* *Plin. (& Columella (1. 6.)* quidam *Codd. Alii Terrenus.)* Terrenus. *Cic.*

Testatio. *Liv. 8.* Testificatio. *Cic.*

Teutonica Lingua pro Germanica pervulgatum est. sed Teutonica lingua est Danica: quæ a Communi Germanorum lingua multum abis. [Voss.]

Textura. *Propert. 4. 5.* Textus. *Plin. 28. 7. at*

Textus pro Verbis Scriptoris, quæ Κείμενα vocare fuerunt Scholiastæ Græci, nullo Antiquitatis exemplo, quamvis Commentatores prope omnes ita loquantur, Probari potest. Ad Scilum interrim fortasse per Translationem referri potest; cum Quintilianus (9. 4.) Dicendi Textum terne, atq; varum, dixerit; & (7. 2.) in Contextu, & Continuatione Sermonis.

2. Textum, sive Contextum, Manusius Continuationem ver-

borum maluit dicere. Tertius est (inquit, Schol. ad Cic.) apud me Liber; cuius in Margine scriptum video Q. Lepam: cum a Continuatione verborum Ciceronis abist. H. Stephanus in Pseudo-Cic. 96. ait potius se fuisse dicturum: cum inter Ciceronis verba non sit; vel, una cum cæteris Ciceronis verbis: vel, cum in ipso Ciceronis loco non sit: vel, cum abist ab ipsa verborum Ciceronis serie. Ubi hac placent; ita

3. Textus, vel Contextus vitem Grammaticis censeo concedendam, inquit [Voss.]

Theatrum hunc, & hunc Prodigium jam dixerunt ætate Curii Fortunatiani; ut ipse significat, 3. Rhetoric. [Voss.]

Theorema in Problema,

Theoreticam, & Practicam Philosophiam, Quintilianus (3. 5.) Spectativam vocat, & Activam Seneca Contemplativam, Epist. 95.

Theoria, & Praxis.] Cic. enim Cognitio Contemplatio; Natura manca quodammodo, angustior inchoata sit; si nulla Actio Reum consequatur. ea vero Actio in hominum Commodis tuendis maxime cernitur: pertinet igitur ad Societatem generis Humani: ergo Hæc Cognitio in reponenda est. &c. 1. Off. 153.

Thesaurarius. *Isid. Gazophylax. Cels. Quæstor. Vett.*

Thesaurarium. *Bud. Gamphylacium. Vulg. Int. Ararium. Vett.*

Thesaurizare. *Eccles. Thesaurum Reponere. Quintil. 2. Rationem Pecuniam Condere. Cic. 2. Rationem*

68.

tum,
& y
nino,
sam.
sunt
alteru
est,
Nos C
Θισι
positu
Causa
Tempo
tis cer
aut in
Maxim
eiv C
quod ha
animadu
[Perion.
Quid?
partes?
Consulta
fuitam
[Nizol.]
Thuris
cedere,
Thuscio
bens usup
Augusti
neg, apud
Juniore.
Roma fuiss
meos dicat
rum, non f
sciam disti
Tiaratus,
Sat. 6. —
Tia, m
Off. 5. nec I
Diadema
apud Pliniu
mmo vero
Analog
Lucule
Dia

Θέσις Cicero alius Propositum, alius Consultationem dicit: & Τρόδος modo Causam omnino, modo Causam Controversiam. Top. Quæstionum duo sunt genera, alterum Infinitum, alterum Definitum. Definitum est, quod Τρόδος Græci; Nos Causam: Infinitum, quod Θέσις Illi appellant; Nos Propositionem possumus nominare. Causa certis Personis, Locis, Temporibus, Actionibus, Negotiis cernitur, aut in Omnibus, aut in Pluribus, nec tamen in Maximis. Ibidem (§. 66.) Θέσις Consultationem appellat: quod haud scio an a quoquam sit animadversum. & Part. Or. 61. [Perion. 688.] & §. 4. Cic. F. Quid? Quæstio quasnam habet partes? Cic. P. Infinitam, quam Consultationem appello: & Definitam quam Causam nomino. [Nizol.]

Thurificare. Bed. Thura incendere, & Odores. Cic. Thusciam pro Etruria non libens usurpem: nam apud nullum Augusti Aequalem lego; uti neq. apud Plinium, & aliquanto Juniores. etsi Thuscum Vicum Roma fuisse sciam, & Thuscos meos dicat Plinius, § Ep. 6. verum, non si Thuscos, eo & Thusciam distinxerunt. [Voss.]

Tiaratus, cui ut Juvenalis ait Sat. 6. — Phrygia vestitur Bucra Tira, usurpat Isid. 2. Eccl. Off. 5. nec Deterius videtur, quam Diadema, Diadematus; quod apud Plinium, & Alios. [Voss.] Num vero Deterius est; (quod Analogia suadet) donec ea Luculento Auctore probetur, quam Diadematus. interea non

plane Damnamus hanc Vocem existimem ob auctoritatem Siderii, 8. Ep. 3. [Borr.]

Timeo quod pater Resciscet. Vereor ne Resciscat. B.

Tinctor. Vitruv. 7. (al. 5.) 14. Infector. Plin. 20. 7. Cic. 2. Fam. 16. — Infectio tamen Auctoritate deficitur; pro quo Plinius (8. 48.) Infectus usitur; item Tinctus, (10. 48.) & Tinctura.

Tirocinari. Barb. v. Tirocinium.

Titulus Libri, &c. Suet. Aug. 30. Gell. Praef. Index. Cic. 2. Or. 61. Gell. Praef. Inscriptio. Cic.

2. Titulum facere. Gell. Praef. Inscribere. Cic.

3. Titulus Sepulchri, &c. Ovid. Ep. Hyperm. extr. Elogium; Cic. 1. Tusc. 31. &c.

4. Titulorum Frequentia ad Aetatem Latinitatis Cadentis pertinet: praesertim illi Tituli, qui, ut Dialectici loquuntur, per formam Abstracti efferuntur; ut Celsitudo tua, &c. [Cell.] V. in Abstractivæ Locutiones.

Tius terminari Adventitius, Edilitius, Commendaticius, Emisficus, Novitius, Patricius, &c. vult [Becmannus.] Ego Cius scriberem, ut pronunciatur, in Derivatis, aut a Supinis, aut a Nominibus. a Supinis, ut Adventitius, Dediticius, Edicticius, Ficticius, Impositicius, Inficticius, & Similibus: a Nominibus, ut Ediliticius, Compitalicius, Laticericius, Novicius, Patricius, Tribunicius. in quo Veterum Librorum, & Omnium Lapidum, maximeq. Capitolinorum, qui apud me plurimi sunt, Auctoritatem

tatem sequor. [Manut. 183. 1566.] *Nota*, quæ Materiam significant *formari* nonnullis in tius, ut Craticus paries, Cæmentitius; item Materiz Cohærentia, ut Multitia vestis, Multatitia pecunia. [Dausq; 2. 234.]

Tonstrix. *Plant. Truc.* 4. 4. 3.
Tonstricula. *Cic. Tusc.* 20.

Tonus. *Plin.* 2. 20. Sonus, Accentus. *Cic.*

Tortura *præterit cum Reliquis* Littletonus, — *Propriam Notionem* Vulgus *ignorat*; exhibet Palladius, 3. 9. Caput, inquit, Sarmenti torquendum non est; . . . quoniam ipsa Tortura Vexatio est . . . Translata Sententia,

Tortura Juris, pro Tormentum, vel Quæstio, Nunc est *Peruulgatum*; sed *Veteribus Ignotum fuit*. Vulgarem secutus Sermone Vir longe Doctissimus, qui pro Juramento Fidelitatis in Anglia Matthæo Torto respondens, *Opus suum Torturam Torti inscripsit*. [Voss.]

Toftus Æstu. *Virg.* 1. G. 298.
Torrens meridiano Sole. *Liv.* 44.

Totalis. *Bud.* Totus, Univerfus. *Lat.*

Totaliter. *Th. de Kemp.* 1. 15.
Penitus, Prorsus, Plane, Omnino. *Vett.*

Totannis. *Pseudo-Ovid.* 2. Torannorum. *Vett.*

Toxicare. *Pet. Blef.* 20. Toxicoperungere, Veneno inficere. *Vett.*

Toxicum. *Pœt.* (etiam *Plinius* ex *Taxo* Toxicum nuncupat. 16. 10.) Venenum. *Cic.*

Tractatus in Lucubratiuncula.

Tractimq; fufurrant (*Aper.*) *Virg.* 4. G. 260. *b. e.* Jugiter; sine Intermissione, & Longo Tractu. [*Serv.*]

2. Tractim tangam illum, ut Dormiat. *Plant. Amp.* 1. 1. 157. *b. e.* Lente: [*Sisenn.* ap. *Charis.* 2.] sumto loquendi genere a Medicis: [*Pareus.*] Nutriculis: [*Alii.*] Mercurio. [*Gronov.* 2. *Observ.* 1.] cuius est, Virga Tractim tangendo oculos, & Demulcendo, quibus vult, Somnos Conciliare. — Μαλακῆς χειρὶν ἀμύπειν, vocat *Pindarus*, *Pyth.* 3. Pendente Manu tractare, Pacat. in *Paneg.* Patente Dextra, *Stat.* 5. *Theb.* 153. Placida, *Claud.* ad *Hadrian.* Molli, & Leni, *Fab.* 2. 4. & Molli via Mederi, *Sen. Conf.* 1: 2.

Tradidit manum.] Porrexit manum Osculandam, dixisset Cicerone: ad Osculandum, *Seneca.* [*Sciop.*]

2. Tradere Oblivioni. *Serv.* ad *Virg.* 1. E. 64. Oblivisci. *Cic.* Venire in Oblivionem aliqujus rei. (6. *Ver.* 79.) Oblivione Obruere, (1. *Fin.* 57.) Conterere, (1. *Ep.* 9.) Delere, (1. *Att.* 1.) Extinguere. (*S. Sop.* 18.)

3. Tradere Officium, Munus, Magistratum alteri. vult Abdicare.

Traducere furto. *Martial.* 1. 54. Prodere. Arguere furto. *Cic.*

Traduci. *Martial.* 6. 77. Traduci per ora hominum. *Liv.* 2. 38. Defamare. *Gell.* 9. 2. Difamare. *Ovid.* 4. *Met.* 236. *Tib.* 15. 49. Infamare. *Cic.*

Traducere

Traducere aliquid ex Graeca Lingua in Latinam — *Perungatum est; praesertim Italis, & Gallis, sed qui Pure locuti, pro eo dicunt Vertere. [Voss.] Eadem sententia:*

Transferre. *Quintil. 10. 5. Suet. Caes. 30. vid. Convertere.*

Trajicere in Transmittere.

Transactio. *Dig. Negotium: Decisio. vid. Decidere.*

Transcunter, en passant. *Amman. 28. 4. per Transennam. Dausq; in Orthog. Prateriens. Cic. v. in Obiter.*

Transire ad Cor. *Th. Kemp. 1. 47. O si tibi hæc saperent, & Profunde ad Cor transirent. (Belg.) . . . & Alte in animum Descenderent. (Lat.) [Voss.]*

Transfigurare. *Plin. 8. 22. Sen. Ep. 94. Transformare. Virg. 4. G. 441. in Figuram Transfere: Cic. Un. 39. Convertere, Commutare; Formam aliam Induere, &c. Id.*

Transfodere Pectus. *Liv. 39. 42. gladio per Pectus aliquem Transfigere. Id. 2. 46. Gladium hosti in Pectus Infigere. Cic. 1. Tusc. 22. etiam Configere, & Transfigere. Id.*

Transmittere flumen, aut mare, *um quis dicitur; non est ut Vulgus putat, Syntaxis Verbi A-*
trans præpositione regitur, & sub-
ditur Se; similiter, ut in Tra-
cere Mare. Val. Max. 5. 1.
aves — quibus se tuto in Afri-
can Trajiceret, non ergo satis ex-
statis Aureæ consuetudine dic-
um est illud Livii. 21. Cona-
am tam audacem Trajicienda-
am Alpium: nisi per Hypalla-
am exponatur. [Sciop.]

Transmutatio. *Donat. [Cell.] Quintil. 1. 5: 9. 4. [Borr.] Est, cum pro eo, Mutatio, vel Immutatio; est, cum Vicissitudo, vel Aliud malim. [Voss.]*

Transmutare. *Hor. 3. Od. 29. Emutare. Quintil. 8. 2. Demutare, Plaut. Men. 5. 2. 118. Mutare, Commutare, Immutare, Summutare. Cic.*

Transparere. *Bud. Tralucere, Lucret. Perlucere. Cic.*

Transcribere aliquem. *Plin. 14. 2. Describere ab aliquo. Cic. 4. Ac. 21. Exscribere. 4. V. 189. & Oecon. 1.*

Trechedipna in Artigraphus.

Tredecim aiunt pro Decem, & tres; vel Tres, & decem. *nec tamen hoc valde improbum; cum apud Tullium (5. Ver. 184.) Tredecies legatur. [Voss.]*

Tremulare. *Barb. Tremere. Lat.*

Tribulare — *Veteribus est Frumenta Excutere, aut aliud quidvis Tribulo Comminuere. V. Cat. R. R. 23. Varr. 1. 3. — Ecclesiastici Metaphoram Novam addiderunt, pro Vexare, Affligere, Libertate, nec Nimia, (ut Borrichio videtur) nec sine Exemplo: cum Christiani primorum saeculorum Quæsitissimis subicerentur Tormentis; & quemadmodum Alibi messis in area Tribulis Exteritur; (quod Plinius docet 18. 30.) alibi Peticis Flagellatur: ita Illi Triti, Compressi, Flagellati.*

Tribus diebus ante — postquam huc veni. *Ante—post diem Tertium, quam huc veni. B.*

Trifaric. *Diomed. Trifariam. Liv. 5, 26. 3, 22.*

Trifa-

Trifarius. Hieron. *Pras.* in *Paralip.* Triplex. Cic.

Triginta-octo. Plin. 4. 12. Quadraginta-octo; Octoginta-octo. Varr. de *Philos.* &c. *Ele-gantius autem, & frequentius Unde Duo-dequadraginta, &c. Vett.*

Triplicare, ubi Vulgo ICI prater usum Veterum aiant; malim cum Budæo in *Porens.* Altercandi vires ad Tercias producere. sic pro

Triplitione dixero Tercias vires Altercandi. [Voss.]

Triremis in Galea.

Trivialis quod in Trivio, & Vulgare est; & ob id Contemptum, atq; Vile. Suet. Aug. 72. Triviales Ludios. [Cassaub. Vilissimos homines.] Id. Gram. 6. Verba Trivialia. Juven. 7. 55. Carmen Triviale. h. e. Rude, & Plebeium. Injuria igitur, [Cell.] & Perperam

Trivialis Schola dici solet, pro Pædagogio, aut Schola Minori; quam & Classicam dixeris. [Voss.] verum Quintilianus, (quando ait 1. 5. in Verbis quoq; quis est adeo Imperitus, ut Ignoret Genera, & Qualitates, & Personas, & Numeros? Literarii sane ista sunt Ludi, & Trivialis Scientiæ) tantum non nominat Ludum Literarium, Triviale. certe, id vult, in Ludo Literario Triviale doceri Scientiam. Illa ergo Schola Trivialis est, quæ in Trivio h. e. Loco Publico, omnibus facile aduendo aperitur; & Vulgares illas, Trivialesq; Scientias Tironibus inculcat: cum Academia Nobiliores. [Borr.]

Triumphator Cadentis Lati-

nitatis vocabulum. Apul. (Ed. Elmenb. p. 285. & sub fin. de Mund.) Cyprian. 24. 2. in Inscriptionibus, sed Ævi Inferioris frequens. v. Gruter. p. 285. 287. 465. 1043. 1023. &c. [Cell.]

Tropæum, non Trophæum, Libri Veteres, assentiente etiam Ratione Græca: Græci enim Τροπαῖον. [Brabant. sim. Cassaubon.] verum enim vero, Tropæum Majoribus suis arrogat (in Oratore) Tullius, ac suæ Consuetudini jam desinit. quare Reſtius Trophæum per ph: idq; non tam ex Univerſæ Græciæ, quam ex Athenienſum Plebiscito, quibus scriptum Τροπαῖον; Æoles deinde primi, quibus Jus est non Adſpirare Conſonas, Invidere Spiritum; buſitq; Aliis ab Æolibus exemplum, forte & Romanis. [Dauſq.]

Truncare. Lucan. 6. 566, 584. Colum. 5. 5. al. 6. Lix. 31. 301. Praetruncare. Plaut. Mil. 2. 3. Oberuncare. Cic.

Tubicen. Hygin. 274. Veget. 2. 22. Senec. Ep. 78. Sall. Jug. 93. & 99. Æneator Suet. Jul. 32. sed Æneatoris vocabulum comprehendit Tubicines, Cornicines, Buccinatores. quorum Primi cecinerunt Ære Directo; Alteri Recurvo, siue Reflexo; Tercii, ad modum Turbinis, Tortilli. [Voss.]

Turbicare. Gloss. Turbidare. Sidon. 6. 2. Capel. 1. & 2. Turbare, Perturbare. [Vett.]

Turbor. Calpurnius Aurelianus. 1. Tard. Pass. 5. Turbatio substituit Vossius; Ανελογιστέον quidem: sed Auctoritate, quantum constat, nihilo Meliore. pro eo

Tu
mog.
luff.
bella.
Tumu
Strepi
Tur
ignota
bus (
Thrac
Thraci
terrai,
compre
Lipl. 2
Turg
Cic.
Turp
cum apu
Animus
Turpa
turpare.
16. Inq
Tutela
tur, nisi
Ætatis se
pauca sum
tum Solu
tii est, I
& Custod
[Scop.]
Tutum
re.
Tutudi
minus etia
bant Char
Utrumq;
quod Classi
sic loquar.
Tyanzum
pollonium
quam Demo
rzum: cum
Auscā, &

Turbulencia. *Tertul. adv. Her-*
mog. 41. Turbamentum. Sal-
lust. & Tacit. 1. H. 23. Tur-
bella. Plaut. Bacch. 4. 9. 134.
 Tumultus. *Suet. Claud. 40. Turba,*
Strepitus, &c. Cic.

Turcarum Appellationem, quia
 ignota Tullio, ita refugit Bem-
 bus (in Hist. Ven.) ut eum
 Thracum Regem appelles. quasi
 Thraciz nomen tot Occidentis
 terras, ac Orientis potissimum
 comprehendat. [Voss. praeunte
 Lips. 2. Ep. 57.]

Turgor Capell. 2. Tumor.
 Cic.

Turpificare cur non dicam,
 cum apud Cic. 3. Off. 105. sit
 Animus Turpificatus. [Voss.]

Turpare. *Virg. 10. 832. De-*
turpare. Suet. Cal. 35. Plin. 15.
 16. Inquinare, &c. Cic.

Tutelaris Deus nusquam legi-
 tur, nisi apud Macrobius *Petrea*
Ætatis scriptorem; cuius alia non
pauca sunt, cum palam Barbara,
tum Solaca. Ciceronis, & Cur-
tii est, Deos Imperii Præfides,
& Custodes, & Propugnatores.
 [Sciop.]

Tutum reddere. *vid. Cave-*
re.

Tutudi vix ausim usurpare;
 minus etiam Tuosi. *Primus pro-*
bant Charis. 3. & Priscian. 10:
Utrumq; Diomedes: Neutrum
apud Classicos reperio, eoque non
sic loquar. [Voss.]

Tyaneum Vulgo vocant A-
 pollonium; sed nihilo rectius,
 quam Demetrium dicunt Phale-
 rzum: cum Græce sit, non Φα-
 λερῶν, vel Τυανῶν; ve-

tum Φαληρεὺς, & Τυανεύς;
 pro quo Latine Tyanenensis. —
 Apud Vopiscum tamen in Au-
 rel. est Thyaneus. sed parum
 idoneus is Scriptor: atq; ut Sal-
 masmus observat, in MSto Palat.
 & Edd. Vett. est apud Thuanos
 [Voss.] a Tyana tamen Inflecti-
 tur

Tyaneus ab Ovid. 8. Met.
 719.

Tyrannizare. *Gemm. Tyran-*
nidem affectare, Quint. 7. 2.
 occupare, Cic. 3. Off. 90. ex-
 ercere. Id.

Tyrannicida. *Quint. 5. 10.*
 Tyrannosonius. Cic. 14. Att. 15.
 Vindex, & Oppressor Domina-
 tionis.

Tyranna de Fæminis dici
 posse, negat Vir Erudicus, quæ
 Analecta scripsit Linguz Lati-
 næ. planeq; ejus Vocabuli au-
 ctorem censet. J. Scaligerum, quæ
 illud usurpat L. 3. de Re Poet.
 sed invenire est apud Treb.
 Pollionem; ubi iis respondet,
 a quibus reprehendebatur; quod
 30 Tyrannorum Historiam
 pollicitus, etiam Zenobiam, &
 Victoriam, quia Tyrannides fue-
 rant potius, inter eos recensuisset:
 cum hæc non Tyranni, sed
 Tyrannæ, aut Tyrannides, dici
 deberent. quæ sane reprehensio parvi
 ponderis erat; cum a potiori su-
 mi debeat Denominatio: ut mit-
 tam, quod Tyrannus olim etiam
 de Fæminis usurpabatur: ut,
 quod Communis esse Generis
 disertim scribat Servius in 7.
 Æn. & Vetus Ovidii Interpres
 in Ibin. [Voss.]

V.

VAcantia. *vid.* Vacatio.

2. Vacantia Bona. *Dig.* quæ Assertorem non habent: Ἀσπρόσα, malunt dicere ex Budzi Forensibus.

3. Vacantia Juris.] *Justici-*
um. B.

Vacuo. *Colum.* 3. 13. Evacu-
o. Plin. 20. 6. Vacuefacio.
Nep. Cimon. 5. Vacuum facio.
Cic. 1. *Catil.* 14. Exhaurio.
Ibid. 12.

Vacuum.] *Inane, Inanitas.*

Vagabundus. *Senec.* [*Vir. Beat.*
12. sed *Pincianus*, & *Gronovius*
ex *MSS* legunt Reprabundus:
Lipsius Rustabundus: *Gronovio*
Lapfabundus non displicet. ta-
men *Odon.* *Ver.* Vagabundus,
Ἀνεμύνθ. & *Dracont.* *Hex-*
aem. 140. cum Vagabunda vo-
lat commotis Plausibus *Alci.*
Erraticus. Plin. 19. 8. *Erro. Hor.*
Errabundus. Liv. 1. 29. *Vagus.*
Cic.

Valedicere vix inveneris *Anti-*
quiorem, qui usus sit, Sulpitio Se-
vero, 1. Dial. 3. [*Buchner.*]

Valedicere Divisum nemo in
dubium vocavit: [*Cell.*] Una
voce *Timide* dicero. [*Voss.*] im-
mo *Confidenter, auctoribus Sene-*
ca, Ep. 17. & *Ovidio, 1. El.*
7. 21. [*Borr.*] verum quis sti-
pulabit, nec *Hofse* *Divise olim*
scripsisse; sicut Eod. lib. Naso,
El. 3. Sæpe Vale dicto. quomo-
do etiam *Apuleius* suum

Valefacere sejunctis *lib.* 4. Tu-
tiora sunt *Suetonii, Aug.* 53. Sin-

gulis Valere dicebat. *Galb.* 4.
singulos Valere dicentes ap-
pellaret. & *Ciceronis, 5. Att.* 2.
Salutavi. post etiam jussi Valere,
[*Cell.*]

Valedictorius nec Ἀναλογίας
habet, nec Auctoritatem.

Valenter. *Ovid.* 9. *M. Colum.*
1. 5. Vehementer; Viriliter,
Fortiter. Cic.

Valco paulo melius.] *Meliuf-*
cule. B.

2. Valere Promiscue pro Possē
dici non debet; nisi ad Valorem
Verbi, qui Vires, & Potentiam
significat, simul respiciatur: ut
Valere ad Consolandum, *Cic.* 5.
Ep. 13. Valere Dicendo, *Nep.*
Alci. 1. iterum *Cic. Sen.* 10.
nemo adhuc Convivere me va-
luit, quin fuerim occupatus
i. e. quamvis summo studio
quæriverit tempus, quo Vacuus
essem. [*Cell.*]

Valor—uatio. *Vulg.* Taxatio.
Plin. 7, 12. 9. 35. Pretium, *Esti-*
matio, Auctoritas, Vis, No-
men, Virtus, Momentum, Pon-
us. Cic.

Vane. *Tertull.* Inaniter. *Cic.*
Vanities. Apul. Vanitudo. *Plaut.*
Vanitas, Cic.

Vappa. *Plin.* 14. 20. Vinum
fugiens. *Cic.* 3. *Off.* 91.

Vapulandum te proprio
Grammatistis tuis, *Pinguis Sa-*
lacismus Miltono excidit; ubi
Salmasium ob Solacismum exag-
tavit. eum notavit Vavaslor de
Epig. 22. 302. [*Crenius, Anim-*
adv. Philolog. 4. p. 77.] Vari-

Varia
Vari-
lis petita
nutum
[*Voss.*]
H. Junii
Plin. 24.
vid. Cel-
billi.

Vasall-

2. Vasa
mach. 3.
tin. *Nepos-*
fan. 2. *S.*
Catull. 10.
2. & *Cic.*
P. Quincti-
cum conari
modissime

3. Vasa
cum *Cæsa-*
quos (*inqu-*
rios vocan-
Conditio;
Commodis
ur; quoru-
lerint: si e-
lat, aut e-
erant; au-
ciscant: re-
memoria re-
ui, eo Inte-
ritæ Devo-
et.

Variabilis
Vaticinium
Plin. 7. 52.
Ubertum.
um. Suet.
ffluenter,
Ubi pro e-
mperitos uti
rudiori bo-
am *Apuleii*
quisse *Vulg.*

Variantia in Dolentia.

Varioli Barbaris, voce ab Italis petita, [cur vero non Deminutum sit a Varus?] vocantur; [Voss.] qua Latinis (ut censet H. Junius in Nomencl.) Boa, Plin. 24. 8. 28. 18. vel Papulæ. vid. Cels. 5. 28. 18. v. in Morbilli.

Vasallus. vid. Client.

2. Vasallus. Barb. Homo. Symmach. 3. 27. 5. 54. Capitol. Perfin. Nepos, Aleib. 10. 1. Pausan. 2. Stat. 2. Sylv. 6. 14. Catull. 10. 15. Varr. 2. R. R. 2. & Cic. pro Quir. Hominem P. Quintii deprehendit; in publicum conaris abducere, &c. Commodissime

3. Vasallos dixeris Devotos, cum Cæsare, (3. B. G. 22.) quos (inquit Ibid.) Galli Soldatius vocant: quorum hæc est Conditio; ut omnibus in Vita Commodis, una cum His fruatur; quorum se Amicitia dederint: si quid iis per Vim acciderat, aut eundem Casum unaerant; aut sibi Mortem concesserant: neq; adhuc Hominum memoria repertus est quisquam; qui, eo Interfecto, ejus se amicitia Devovisset, Mori recusaret.

Variabilis.] Varius, Mutabilis.

Vaticinium. Gell. 16. 17. Plin. 7. 52. Vaticinatio. Cic. Ubertim. Catull. 66. 17. Colum. Suet. Jul. 81. 4. Copiose, effluenter, Uberius. Cic.

Ubi pro Quo, vel Quorsum imperitos uti, paene omnes sciunt studiiori hoc saculo. sed aiunt am Apuleii ætate ita loqui consuevisse Vulgus Romanum. nar-

rat enim (Milet. 9.) quendam, quia non satis Latini foret Sermonis gnarus, minus intellexisse rogantem, Quorsum vacuum duceret Asinum: at tum demum percepisse, quid vellet; cum Idem diceret, Ubi ducis Asinum. scio id velle Beroaldum, qui cum ad locum hæc adnotavit: Militem, Grammaticæ Institutionis ignarum, inducit Militariter loquentem, Prævaricato Grammaticorum Decreto; minimeq; observantem Placita Donatistarum. [mirifica Beroaldi locutio; cum Donatus sæculis duobus sit posterior Apuleio.] immo, & similiter And. Alciatus lib. 1. Præterm. voce, Sermo Latinus. Sed enim, & Hos, & Alios non paucos, postea secutos, decepit Vulgata Lectio, nam Uterq; usus Codd. Apul. in quibus foret: ergo igitur Ægre subjiciens Miles; Ubi, inquit, ducis Asinum istum. sed pro Ægre, Meliores Edd. habent Græce, quod & Membrana nostra comprobant. Quare, ut Miles lingua prius locutus Romana: (quod ex Luciano etiam liquet; quem sequi, atq; exscribere Apuleius solet:) ita postea Græce est locutus, ut hinc de Lingua Romana nihil possit colligi. [Voss]

Vecordia. Ter. And. 4. 1. 2. Stupor, Cic. 2. Phil. 30. Stupiditas. 2. 80.

Vegetativum. Philos. quod Veget, Viget, Vivit. Vett.

Vegetamen. Prudent. Hamert. 75. Vegetatio. Apul. 1. Met. init.

Vehementia. Plin. 13. 8. Asperitas. 9. 35. Acrimonia. Cato. 157.

Vel in Sive.

R r

Vello;

Vello. *Vulsi*. Lucan. (*Velli*. Virg. 6. E. 4.) *Avulsi*. Lucan. 9. 765. & *Prævulsi*. Laber. ap. Diomed. *sed — Evello*, & *Convello* formant Præteritum tantum in *elli*. [Bang. 592.]

Velox. *Poët.* (nec refugit *Quintil.* 6. 4. & 2. 3. etiam *Cæs.* 1. 48.) Incitatus, Concitatus, &c. *Cic.*

Venalityarius. *L.* 207. *D.* de Verb. Signif. Mango. *Sen.* Ep. 80. *Suet.* Vesp. 4. *Domit.* 7. *Plin.* extr. *Martial.* 1. 59. *Venalityus*. *Cic.* Or. 232.

Vendere. *vid.* Auctionor.

Vendico, *verbum* Veteribus ignotum. *nam quæ Monumenta Antiqua produci possunt, ubi legere liceat? Qui Veteres citati Grammatici, qui explicarint? Si qui fortassis Codices habent, Mendosi illi, atq; Corrupti sunt. Enimvero, quæ ejus Ratio est? dicunt ex Venum, & Dicare factum; & itaq; Differre a Vindicare, quod ex Vis, & dicare natum volunt. Nugæ! sicut a Judex, Judicis, Judicare; ab Imbrex, Imbricis, Imbricare: ita a Vindex, Vindicis, Vindicare. Jam Venum dicare, quid est? & quomodo cum Notione, & Usu hujus verbi convenit? nemo dixerit, nisi qui cum Grammaticis Nugari velit.* [Buchn. Voss. Lips. Dausq; Manut. &c.]

Venenifer. *Ovid.* 3. M. 85. *Veneficus*. *Plin.* 28. 3. *Venenatus*. *Cic.* Ar. 50.

Venenosus. *Theod. Medic.* 2. *Log.* 8. & 9. *Venenatus*. *Vett.* Forfan.

Venenosus *Varronis* est. *cujus hæc sunt verba: (1: R. R. 2.)* Quædam Pecudes Culturæ sunt

inimicæ; ut *Venenosæ* istæ, quas dixisti, Capræ. *ita in Edit. Basil. 1533. expressum est: sed Aldi Veneta, & Colonienfi, & alia Basileensi, & accurata Scaligeri —: ac Veneno, ut istæ, quamvis neq; hæc Lectio satis salva habeatur. videant ergo, & Certiora pronuncient, quibus Cæpia est MScos Codd. inspiciendi.* [Cell.]

Veneficam Portionem *Plinius* *Valerianus* *Venenatam* *reliu* *dixisset.* *V:*

Venerandissimus in Abstractivæ Locutiones. :

Veneranter. *Sedul.* *Venerabiliter.* *Macrob.* 7. 11. *Venerabundus*, cum *Veneratione*. *Vett.*

Venetiā *Vulgo dicunt Multi pro Venetiis; eosq; inter Erasmus, Præf. in Chiliad. atq; Venetia est, tum una ex Armorici Gallie Civitatibus, quæ hodie Vannes: [Cæs. 3. B. G.] tum ea Italia regio; in qua præter Venetias, sunt Patavium, Verona, Aliaq; oppida. [Liv. 29. & 41. Paterc. 2. Plin. 2. & 41. Florus, 3. Aliq;] Voss.)*

Venit pro Est, sequente Participio Passivo Futuri Temporis: *Tibul.* 1. 2. 77. — cum *steno* *Vigilanda venit*, h. e. *Vigilanda est*, *Interprete Scaligeno similiter Propert.* 1. 5. & *init. Senec. Med.* 686. *Claudian.* 4. *Honor.* 647. *Ovid.* 4. *ult. Alcim. Avit.* 168. *ut hanc Locutionem, Poeticam pronunciant Diligentissimus Buchnerus. Hinc inquit Cellarius, Judicari potest de Vulgatissimis Formulæ Considerandum venit, & Similibus.*

Venter in Cacare,

Ven-

tantia.

&c. C.

2. V

abstine-

tionem

1. Div.

Ven-

crebesc-

Verb-

Λόγῳ,

& Re.

Verbo

rare. Ap

dere. V

Verbo

ponuntur

male igit

Verbo

& ad V

dicitur.

Verge

ci, & T

ad Alia

2. Ir. i

bus imm

Id. Tranq

utrumq;

fortiter,

cis. Id. V

Patriæ qu

Vindex el

pugnator,

git. Id.

proprie I

ad hoc Vi

2. Verg

Perniciem

get, Lexi

rima habe

tum, quo

3. Ver

Vulg. ad

occe. Plin

riam Vert

Yalere. Ci

Ventositas. *Fulgent.* 2. 17. Jactantia. *Quintil.* 1. 6. Jactatio. &c. *Cic.* 4. *Tusc.* 20.

2. Ventositas. *Cic.* a Fabis abstinendum, quod habet Inflationem magnam is Cibus, &c. 1. *Div.* 62.

Ventus fit major. *vid.* Increbesco.

Verbaliter, & Realiter. *Vulg.* Λόγῳ, καὶ Ἐργῳ. *Gra.* Verbo, & Re. *Lat.*

Verbocinari. *Vulg.* Verbigerare. *Apul.* Verba facere, fundere. *Vett.*

Verbotenus, & Re Latine Opponuntur : *Liv.* 34. 5. [Borrich.] male igitur adhibetur

Verbotenus ; cum Memoriter, & ad Verbum quid Pronunciatum dicitur. [Cell.]

Vergere apud Latinos est Locum, & Temporis. [Cell.] Sed & ad Alia omnino transfertur. *Sen.*

2. *Ir.* 16. in Frigora Vergentibus immanifera Ingenia sunt. *Id. Tranquil.* 1. hæc Animi inter utrumq; Dubii, nec ad Recta

fortiter, nec ad Prava vergentis. *Id. Vit. Beat.* 15. Sed nec Pariter quidem bonus Tutor, aut

Vindex est, nec Amicorum Propugnator, si ad Voluptates Vergit. *Id.* 5. *Benef.* 27. tamen

proprie Ingratus appellatur, qui ad hoc Vitium Vergit. [Borr.]

2. Vergere ad Interitum ; in Perniciem tuam hæc res Verget, Lexica hoc tempore Celeberima habent : quæquam Incertum, quo Auctore. [Buchn.]

3. Vergere ad honorem. *Vulg.* ad Honorem cujus Pertinere. *Plin.* 10. *Ep.* 66. ad Gloriam Vertere ; *Tacit.* 13. 32.

Valere. *Cic.* 3. *Cat. exist.*

Verificare pro Probare, *Vulgo* in usu est ; & Defendi eo solet, quod similiter dicatur Terrificare : quasi ἀναλογία sola solide aliquid adstruatur. [Voss.]

Veriloquus aliquis putet non esse Deterioris nota, quam Versutiloquus. sed cum Veteres Veriloquus nesciant ; Veridicus autem sit, non apud Lucretium modo, ac Catullum ; sed ipsum etiam Ciceronem : cur non Prius usurpes possum. Dixeris apud ipsum Tullium esse Veriloquium. scio. sed non usus ut Voce, qua obtineret in Foro Romano ; verum, ut Nova, & a se Ficta, quo Verbum ex Verbo exprimeret ; quod Græce est Ἐρμολογία. [Voss.]

Veritas Rebus suis, pro Timens, aut Diffidens, Crebro, & ad nauseam Bemus, animadvertente [Lipsio. 2. *Ep.* 57.]

Vernalis. *Augustin.* 7. *Civ. D.* 25. *Serv.* ad 1. *G.* 100. VERNUS, *Cic.*

2. Vernalis a Verna *Augusti* ayo dixisse videntur. nam Vernaliter dixit Horatius, 2 *Sat.* 3. 108. Postea enim

Vernilis, (*Tacit.* 2. 59.) Vernilitas, (*Senec. Ep.* 95.) & Verniliter (*Id.* 2. *Ben.* 11.) dixerunt. [Buchn.]

Verres pro Porco Exsecro falso usurpatur. sic tamen etiam interpretatur J. Lipsius, 2. *Vari.*

Lect. 17. ac præiverat ad Errorem Plutarchus in *Cic.* ubi ait : Βέρρον δὲ οἱ Ρωμαῖοι τὸν ἐκείνου Χοῖρον καλεῖσι. sed

Plutarchus non admodum Intelligens fuit Lingua Romana : ut Ipse non uno in loco agnoscit. Quare

fides potius habenda Varroni, (2. *R. R.* 4.) uti & Festo (in

Solitautilia;) & Aliis: quibus Verres dicitur Porcus non Castratus; Majalis, postquam Castratus. Titin. ap. Non. nunc tecum obsecro, ne ego Majalis suam. h. e. ne Castrer. [Voss.]

Verfantur circa Materiam aliquam. Sen. Ep. 19. sim Quintil. 2. 15. & Suet. Gram. 8. Versari in Optimis Studiis. Cic. 6. Ep. 11. in Ingeniis artibus. 4. Ep. 3. in Sordida arte. 1. Off. 42. Nusquam Aliter.

Verficulos in Scripturis S. S. unus Catacopas nuncupat; alium Imemaria, nec Incommode, ut arbitror: Rectius Commara, siue Ineisa dicerentur. [Voss.]

Verficare. Quintil. 9. 4. [unde Verificatio, Col. 11. 1.] Versus facere; Cic. 3. Ep. 5. conficere, 4. Ac. 22. scribere, 5. Ver. 77. Versibus scribere. 1. Fam. 9.

Vertere in Latinum.] Latine. [Voss.]

Vetrasco. Colum. 2. 15. Cels. 3. 12. Invetrasco. Cic.

Vicis regiae. Liv. 1. 20. aliena. 3. Vici. Voss. ex Charis. Johnson. ex Quint. Decl. 6. Vicem. Cic. 2. Leg. 48. Sess. 10. Cic. Vice. Cic. 2. Leg. 28. 10. Att. 11. Vices. Hor. 1. Od. 28. (Vicium, aut Vicum, non meminisse legere. Johnson. 68. 129.) Vicibus. N. L. Vices. Lucan. 2. 13. Quintil. 6. 5. Plin. 17. 23. Virg. 2. A. 432. Vicibus Senec. Herc. Fur. 377. Nominativus foret

Vix, vel καὶ ζῆλον Vix. sed eum ne Grammatici quidem agnoscunt. non dubium tamen, quin Adverbium Vix ab hoc fonte promanet. nam in iis potissi-

mum alternamus Vices, quae ab uno Vix, aut Difficiliter fiunt. [Voss. 1. A. 48. 652.]

Vice versa in E converso.

Vice hac pro Nunc, hoc Tempore, Alcim. Avir. 5. 560:

Vicibus Diversis, Capitol. Marc. 7.

Vicē Quadam pro Quodam, Quodam tempore, Sidon. 7. 1: & Similiter fere Posteriores. unus ex Vetusis Horatius dixit (4. Od. 14.) Plus

Vicē Simplici: at Labente Saeculo, dixit Palladius

Vice Prima, (10. 7.) & Tertia, (10. 1.) &

Vicibus Tribus, (1. 28. & 30.) [Cell.]

Vicinium non semel lego in Possevino. Grammatici sine dubio Barbarisimi dicam scribent; & Viciniam Latini esse contendunt. [Sciop. 87.]

Vicinio quidem prae se fert Seneca [Brev. Vit. 15.] Vetus Editio Tarvinienfis: at Lipsius, Schottus, Gronovius ediderunt in Vicinio. sim. in Vicinio expressum est, in Optimo quoque Libro Plinii [2. 16.]

Vicissim amare pro Mutuo, vel Invicem Diligere; vel Amare inter se, dixit Claudianus, Epith. Honor. 65.

Victoriam referre. Liv. 4. 10. reportare. Cic. Leg. Man. 3.

Vistualia pro Annona vox Posterioris Aevi. Cassiod. 3. 44. & 4. 5. apud Apuleium etiam de Philos. Nat. est Vistuale. [Buchn.]

2. Vistualia non habens dixero; sed Commeatus, aut Vistui necessaria. [Voss.]

Videmus Natura: Spectamus Voluntate: Iacuemur Cura: Aspicimus ex Improviso: Animadvertimus

adverti-
culis. [

Vige-
passim

to; euj-
Agendo

Hostilib-
quae Ce-

numi te-
illud:

Viguit,
cal. Gr-

Vigila-
Colum.

4. 7. Vi-
Vincul-

Vest.
Vincu-

tus. Vett-
Vindict-

Juvenal.
2. Ir. 1.

carlo, Ci-
Animadv-

Clu. 128.
Virili p-

tum pro
addunt Ci-

Viror.
riditas. C-

Viror
III. — I.

Virtuose
Inscriptio

307. [Cel-
ute, Forti-

Virtuosu-
dicitur Vi-

Virtutum C-
titus; su-

[Cell.]
Virtus p-

Salic. 14. I-
qua Puella

hatus fuerit
eterum m-

advertimus *Animo*: *Cerpimus O-*
culls. [Front.]

Viget Morbus, Bellum, &c.
passim legas: sed improbane Fel-
to; cuius est: Viget dictum ab
Agendo: sed non in Agendis
Hostilibus rebus; verum iis,
quæ Concitato Animo ad Bo-
num tendunt. itaq; & Maffei
illud: Bellum circiter apuum
Viguit, pro Tenuit, damnat Pal-
cal. Grosp. de Imit. p. 31.

Vigilax. Anson. Ephem. 1.
Colum. 7. 12. & 8. 2. Propert.
4. 7. Vigil, Vigilans. Cic.

Vinculare. Paulin. Vincire.
Vett.

Vincularus, Capel. 1. Vinc-
tus. Vett.

Vindicta. Val. Max. 1. 1.
Juvenal. 13. 180. Ulpio. Senec.
2. Ir. 1. Liv. 31. 24. Vindi-
cario. Cic. 2. Inv. 65, 66, 161.
Animadversio Vitorum. pro
Chu. 128.

Virili pro Meo dicunt: Rec-
tum pro Virili Mea. nam Parte
addunt Cicero, Ovidius, Livius.

Viror. Pallad. Junio 12. Vi-
riditas. Cic.

Viror in Pronominum. 7.
III. — 1.

Virtuose vixit, habet Spuria
Inscriptio apud Gruterum, p.
807. [Cell.] pro Egregia vir-
tute, Fortiter, Honestè. [Voss.]

Virtuosus Pessime a Multiis
dicitur Vir Bonus, Honestus;
Virtutum Cultor; Virtute præ-
litus; Summa Virtute homo.
[Cell.]

Virtus pro Violentia, Leg.
Salic. 14. 13. si quis cum Inge-
nuæ Puella per Virtutem mæ-
thatus fuerit, &c. etsi veroid a
exteriorum more abhorret; tamen

aliquid est, quod ex Antiquis pro
eo possit adduci. nam Melius est
(inquit Ennius) Virtute Jus:
nam saepe Virtutem mali Nau-
ciscuntur, &c. ubi Virtutem
dixit pro Corporis Robore, con-
currenre cum Inconsulta qua-
dam Animi Ferocia. [Voss.]

Visere Cupio Latinum non sit;
si Priscianus recte ait, Viso est
Videre Cupio: atqui Ciceronis
est, 2. Att. 5. Cupio equidem, &
iampridem Cupio Alexandriam,
reliquamq; Egyptum Visere. neq;

2. Visere Venio, vel Eo, ut
Visam, Latinum sit; si recte Val-
la (2. 33.) Viso interpretatur
Vado ad Videndum: atqui Te-
rentii est, Hec. 3. 2. 4. It Visere
ad eam: Heaut. 1. 1. Ibo ut
Visam: & Plauti, Rud. 1. 2. 6.
nunc huc ad Veneris sanum Ve-
nio Visere, nempe

3. Visendi verbi Vim Propri-
am non vidit Uterq; notat al-
tem, non Obiter adspicere;
sed cum Cura videre: ut qui
Avide Insunt urbem; vel
Officii, aut Affectus ergo adeunt
quenquam. [Voss.]

Visibiliter. Paul. Diac. in A-
nast. in Oculis, & Conspectu
omnium. Vett.

Visibiliter, & Invisibiliter.
Paulin. Nolan. Ep. 20. 3. Ma-
nifeste-ro, non-Obscure: &
Contr. Vett.

Visibilis, Prudent. Apoth. 123.
Aspectabilis. Cic. Un. 11. om-
nes res, quæ sub adspæctum Ve-
niunt; 2. Or. 358. Cadunt:
Un. 9. Aspectu sentiuntur;
1. Off. 14. percipiuntur. 2. ad
Her. 9.

Visivus,

Vivifus. *Vulg. Philos.* Vivibilis. *Plin.* 11. 37. 34.

Vifores. *Tacit.* 16. A. 2. Exploratores. *Cas.* 3. G. *Plaut.* Pl. 4. 7. 71. *Plin.* 16. 9. *Suet.* Tib. 60. Speculatores. *Cic.*

Vifus. *Valer. Flac.* 1. 464. *Quintil.* 1, 3. 10, 1. *Aspectus.* *Cic.* (2. N. D. 158.) Oculorum Obrutus, (3. 9.) Acies, (2. 142.) Senfus. (5. *Tusc.* 110.) Senfus Videndi, (2. *Or.* 157.) Cernendi. (*Univ.* 7.)

Vitz Sanctorum an Reſte dicatur, Quærit ſcribit Greg. Turonensis (Præf. in Lib. ſuum de Vita Patrum,) ait vero non ignorare ſe, apud Veteres legi Philoſophorum Vitas: ſed cum Opus ſuum de Vita Sanctorum inſcriberet; ſequi maluiſſe Grammaticos, qui negant habere Pluralem. factum nollem. nam, ſi *Plinii*, & *Agellii* cum non movit Auctoritas; quorum ipſe meminuit: Iſi nec *Terentius*, vel *Maro* commovent; qui Plurativo uſi, [hic. 4. G. 224: ille, Ad. 3. 3. 62.]: at *Ciceronem* ipſum ſequi potuit, 4. *Fin.* 40. 1. N. D. 52. Lzl. 88. [Poſſ.]

Vituperium, pro Vituperatione, Latinum eſſe negat [*Golenius*.] [*Cellario*] ne quidem in Infima ætatis Scriptoris reperire licuit: [*Gruterus*] autem *Cic.* 3. Leg. 10. edidit; iſto modo vel Conſulatus Vituperio eſt, & in Notis adſcripſit: recepi contra omnes Editiones hanc lectionem, repositam a *Concordi Palatt.* Conſenſu.

Vivacitas *Val. Max.* 7. 14. *Colum.* 2, 2. 11, 3. Viriditas. *Cic.* Am. 3. & 3. *Tuſc.* 31.

Vivificus. *Paullin.* Nolan. 6. *Natal. Fel.* 189. *Annian.* 31. 2. Vim habens Vitalem. *Cic.* 2. N. D. 24.

Vivificare [pro Vitam tradere, *Cic.* Poſtq; *Sen.* 2. dare, Anteq. 8. reſtituere. ab Inferis excitare, *Or.* 85. revocare. pro *Mil.* 80. ad Vitam revocare, poſt *Red.* 22. &c.] Theologi, (præcipue *Tertulliano*, & *Lactantio*) uſitatus verbum; quam Antiquis Latidis. Etenim caute habenda a Facio compoſita verba; nec temere ad Puriorum Stylum afferenda ſunt.

Vivificare frequens Theologi, [*Voff.*] quibus tamen vitam præſt Apuleius, in *Herm. Aſclep.* (ſi tamen *Apuleii* eſt illa Verſio.) c. 3. [Borr.]

Vivere in Pace. *Vulg.* Pacem agitare. *Salluſt.* Vitam Tranquille, *Placideq;* traducere. *Cic.*

Viva Aqua. *Auſon.* *Möſel.* 346. *Seneca* 3. N. Q. Jugis. *Cic.* 2. *Div.* 31. *Perennis.* 6. V. 107.

Vix adhuc.] Vixdum. *Cic.*

Vix, vid. Commodum.

Ulcerare. *Hor.* 1. Sat. 6. 106.

Exulcerare. *Varr.* 2. 9.

Ultimate.] Proxime. [*Voff.*]

Ultimatum. *Thwocx.* 1. Ch.

Hung. 21. Ultimo. *Suet.* *Ner.*

32. Deniq; Poſtremo, &c. *Cic.*

Ultio in Vindicta.

Ultionem ſumere ab aliquo.]

Ulcisci aliquem, (*Cic.* 9. *Att.*

14.) pro Dictis, & Factis

(*Ter. Eun.* 5. 4. extr.) alicujus

Mortem: (*Cic.* pro *Rabir.* 24.)

ſuas Injurias per aliquem: (*12.*

Fam. 1.) alicujus vicem. (*1. Fam.*

9.) Scelus, (3. *Ver.* 68.) Pec-

cata Peccatis, & Injurias le-

juris

juris : cum.

Ull

Volunt

Umb

7. 49.

24. Ger

Tecto (

bra. 7

Unan

Unanim

des, Co

Unan

ſenſus.

60. 4. A

ſenſio. 1

10. Att

Fam. 15

22.

Unani

4. Conco

2. 14. U

Una Vo

Animo.

Conſenſu.

cordiffim

Unciav

truv. 5:

Uncinu

Nat. Fel.

37. Unci

38.

Unice

Vulguſ: 1

ſes:

Uniform

rim. 8. S

Conſtans,

Uniform

Uniform

nit.

Unimode

V.

Unigeniti

Cic. pro *R*

Id. *Univ.* 4

juris: (2. *Inu.* 81.) Inimicum. (2. 86.)

Ultroneus. *Sen.* 2. N. Q. ult. Voluntarius. *Cic.*

Umbraticola. *Plaut. Truc.* 2.

7. 49. Umbraticus. *Curc.* 4. 3.

24. Genus (*sc.*) Ignavum, quod Tecto (*al.* Lecto) gaudet, & Umbra. *Juvenal.* 7. 205.

Unanimes. *Catul. Epig.* 9.

Unanimi. *Liv.* 7. 21. Concordes, Consentientes. *Cic.*

Unanimitas. *Liv.* 40. 8. Consensus. *Cic. pro Dom.* 75. de *Ar.*

60. 4. *Att.* 12. 1. *Fam.* 9. Consensio. 1. *Fam.* 9. de *Am.* 15.

10. *Att.* 4. Conspiratio. 12.

Fam. 15. 2. *Off.* 16. 4. *Catil.*

22.

Unanimiter. *Vopisc. in Tacit.*

4. Concorditer. *Plaut. Curc.* 2.

2. 14. Uno Ore. *Senec. Ep.* 81.

Una Voce. *Liv.* 21. 45. Uno

Animo. *Ter. Hec.* 2. 1. 4. Uno

Consensu. *Cic.* 15. *Ep.* 4. Con-

cordissime. *pro Rab.* 5.

Uncinus. *Apul. Met.* 3. Vi-

truv. 5. 10. Uncus. *Cic.*

Uncinus. *Paullin. Notan.* 7.

Nat. Fel. 170. Uncus. *Plin.* 11.

37. Uncinatus. *Cic.* 4. *Acad.*

38.

Unice pro Uno solo usurpat

Vulgus: pro Singulariter Vete-

ses:

Uniformis. *Apul.* 11. *Censo-*

rim. 8. *Solin.* 1. Uniusmodi:

Constans, Perpetuus. *Cic.*

Uniformitas. *Macroh.* 7. 5.

Uniformiter. *Apul. Trism.* i-

nit.

Unimode.] Uno modo, ratione.

V.

Unigenitus. *Vulg. Int.* Unicus.

Cic. pro Rosc. Am. 14. Unigena.

Id. Univ. 4.

Unio. *Barb. Foedus*; Con-
cordia; Confociatio; Concilia-
tio; Copulatio, Coniunctio, Con-
glutinario. *Vest.* sed

Unitas *Latine est* Usitator;

pro (I) Convenientia, & Con-

iunctione. *Sen.* 8. *Vit. B. extr.*

Virtutes ibi esse debent; ubi

Consensus, atq; Unitas erit, dis-

sident Virtus. deinde (II) *Tau* *born-*

Ja, sive Similitudinem plane Ge-

minam demonstrat. sic *Plin.* 7.

12. *Voranius* Antonio iam Tri-

umviro, Eximios forma Pue-

ros; alterum in Asia genitum,

alterum trans Alpes, ut Gemi-

nos vendidit; Tanta Unitas e-

rat. *sim.* 16. 22. & 4. 9. *Ce-*

lum. 7. 3. deniq; (III) de iis

dicitur, quæ Commisceantur ita,

ut Unum fiant. *Cels.* 4. 19.

donec omnia; quæ indita sunt,

Liquata in Unitatem quandam

coeant. sic 7. 4. & *Colum.* 11.

3. & *Plin.* 3. *Ep.* 2. [*Buchn.*

Gr.]

Unire. *Sulp. Sev.* 2. 4. *Ter-*

tul. de An. 17. nec Antiquior

forte superest *Austorita*. quam-

vis enim Participio

Unitus usus sit *Seneca*; pa-

ret tamen non receptum fuisse, ni-

si in Circulis Philosophorum:

[*Expedire*, inquit 2. N. Q. 2.

me poteram; si Philosophorum

lingua uti voluissim, ut dicerem

Unita Corpora.] Solum etiam

Parricipium reperire est per ali-

quos Sacula, in *Apul.* 8. *Met.*

p. 207. *Elmenh.* *Arnob.* 3. in-

cunt. *Mamertin. Paneg. Julian.*

24. *Juven.* in *Luc.* 2. 13. &c.

[*Borr. Cell.*]

Unitio. *Fulgent.* 3. Adunatio.

Cyprian. 57. *Ep.* 1. in Unio.

Unare,

Uitare. *Tertul. adv. Prax.* 27. Coadunare. 7. *Dig.* 5. 2. Adunare. *Iustin. sepe.* Coniungere, Conjugare, Copulare, Conglutinare, Coagmentare, &c. *Ck.*

Universale non est Ciceronis. *Martus igitur Nizolius lib. 1.* quadripartiti adv. Philosophos Operis, quo & Dogmata eorum, & Dictionem expendit, *Damnare eam vocem non veretur.* sed responsum ei ab Joanne Venero Pontarliano, uti Quinilianum, qui nunc Vocem dicit Universalem, nunc Questionem. Immo & Ciceronis ætate usus Varronem, & Cornificium, Herennianum Magistrum. illius esse Causam Universalem, 8. L. 108; *hujus Universalis Ratione,* 2. 37. [Voss.] ubi tamen Universalis legitur Gruterus.

Universaliter non Varronis est, cui adscripsit Borrichius; sed Augustini; 19. *Civ. D.* 1. unde Fragmentum illud Varronis totum est Desumptum; at Verbis minime Varronianis; nec enim pro Varronianis vendit Augustinus, ita tandem confessus: Hæc de Varrobris libro, quantum potui, Breviter, & Dilucide posui; Sententias ejus Meis explicans Verbis. [e Cellar.]

Universaliter. 35. *Dig.* 5. 6. in Universum. *Tac. Germ.* 5. & 6. Universe. *Cic.* 7. *Ver.* 142. Generaliter. 1. *Ino.* 39. Generatione. 4. *Ver.* 168.

Universaliter. *Vulg.* Omnino. in Totam. *Cic.*

Univoca in Denominativa.

Una Res, 'Tis all one, *Vulgari Formula, Plaut. Capt.* 3. 1. 28. pro Periode est. *Cic.*

2. Uquus pro Quidam cur re-

probes Vossius permittitur est; cum ita Locutus sis, non Apuleius modo, in Florid: sed Ovid. 6. *Met.* 578. *Carull. Epig.* 19. *Senec.* 3. *Controv.* 18. *Plant. Truc.* 1. 2. 32. & 2. 1. 39. *Cic.* 3. *Fam.* 46. &c. vid. *U-nus.* 22.

3. Unus vel Alter nondum vidi: [Cell.] Unus Alterve. *Tact.* 1. 83. Unus aut Alter. *Liv.* 27. 31. *Cic.* 3. *Fam.* ult.

4. Unus pro Alio *Vulgo* audias: sed *Veteres* dixerunt Alter pro Altero, vel Alius pro Alio. [Voss.]

5. Unus post Alium. *Vulg.* Savia super Savia. *Plant. Pl.* 4. 1. Alia super Alia. *Plin. Panz.* & 7. *Ep.* 8. *Liv.* 2. & 3. & 9.

Vocari in Discrimen. vid. *Ago.* 2.

Vocatis Vocandis, pro, Adhibitis, quos adhiberi æquum est. [Voss.]

Vocationem pro Officio divinitus delegato usurpat *Vulgus*: —: Veteribus hoc nomine designabantur Invitationes ad Coenam. sic *Carull. Epig.* 48.

Vocem habere. Suffragia ferre. B.

Vocem non habere. Suffragio privari. B.

Volens fecit. Sciens, ac Prædens. B.

Voluit me Castro trudere. Petiit me Cultro. B.

Volumen (I) de Toto aliquo Opere: (*Plin.* 3. *Ep.* 5. cum singula Avunculi sui Opera recensuisset; subjicit: Miraris, quod tot Volumina, multa; in his tam Scrupulosa homo occupatus absolverit.) (II.) de Singulis

gulis. Li
aliquod
Trist.
sens Libr
Mutaz
Formaz
Bellarum
nos, (v
Volumin
lib. 3.
in expo
bis cum
Tusculan
quoniam
Morte, &
Tertius
Tertium V
sed & pro
ororum,
quod Op
ad. Ep.
Avunculi
fies Libri
Volumina
divis.) [
Volupta
Voluptu
Voluptarie
Voluptu
Quintus
Ep. 19. Vo
Vomitur.
7. Gr. V
26.
Voracitas
107. In
8. Edac
Abdom
est. 110.
uosus des
Vorum p
icitur.] Sa
atus Sente
adjuvare
12.
Votum. P

gulis Libris, in quos tributum
aliquid Opus est. (*Quid. 1.*
Trist. 1. 17. XV. heteromorpho-
ses Libros significans, Sunt quoque;
Mutatz ter quinq; Volumina
Formz. Suet. in vit. Plinii,
Bellorum Germania Vignis Li-
bris, (v. Plin. c. 1.) Vignis
Volumina appella: & Clere,
lib. 3. Tusc. Aperte: His Li-
bris exposita sunt ea, quæ a no-
bis cum Familiaribus nostris in
Tusculano erant disputata. sed
quoniam duobus superioribus de
Morte, & de Dolore dictum est;
Tertius dies Disputationis hoc
tertium Volumen efficeret.) (III.)
sed & pro Tomo, sive Parte Li-
brorum, in quos divisum ali-
quod Opus est, ponitur. (Plin.
ad. Ep. in Indice Librorum
Avunculi: Studiosi Tres [sc.
Tres Libri de Studio.] in Sex
Volumina propter Amplitudinem
divisi.) [Buchn. &c.]

Voluptarius in Delectabilis.

Voluptuosæ, *Ambros. Serm. 81.*
Voluptarie. Apul. Miles. 3.

Voluptuarius. *Barb. Voluptuo-*
us. Quintil. Decl. 260. Plin. 3.
Ep. 19. Voluptarius. Cic.

Vomitus. *Plin. 13. 23. 20,*
7. Græ. Vomitiō. Cic. 2. N. D.
26.

Voracitas. *Eutrop. 7. 12. Plin.*
107. Ingluvies. Hor. 1. Sat.
8. Edacitas. Cic. 3. Q. Fr.
8. Abdomen insaturabile. pro
est. 110.

uosus desinentia in Montuosus.
Votum pro Suffragio perperam
icitur.] *Sall. Cat. 52. Cato ro-*
tatus Sententiam. Cic. 11. Ep.
adjuvare aliquem Sententia
12.

Votum. *Possivm. 60. Punctum,*

Suffragium. *Lar.*

Urbum propria nomina in
Pronominum, & I. X.

Urinam facere. *Plin. Va-*
lerian. & Aulan. in Hygii Epit.
Meiere. Vett.

Urinam in Subventaneum.

Uss; tunc; *Barbati: Etiam*
tunc; Cic. 4. V. 97. [Voss.]

Ut minimum. *Vulg. Mini-*
mdm, Varr. 1. R. R. 5. & 2. 1.
quod Minimum est. Cic.

Ut non Eventum notat: Ne,
& Ut ne Finem. *Varr. 1. R. R.*
cujus furculi Corlicem integrum
servandum, & eum sic evacuen-
dum; ut non Denudes medullam,
ne extrinsecus Imbres noceant.
Cic. qua res fecit, ut tibi Lite-
ris obstrepere non auderem. Plaut.
Maximè me ad se accessi ju-
bent; ut tuo non liceat operam
dare negotio. [Sciop. Vorst.]

Ut non, pro ut, post verba Ti-
mendi Perperam ponitur. quomo-
do *Lud. Molinæus in Præf. lib.*
quem Parænesin ad Edificatio-
res Imperii in Imp. vocat. Ve-
reor, inquit, qui Anglorum po-
pulos tam solícite rimantur, ut
sua non observent ulcera; &
ne ... similiter

Ut pro Ne perperam posuit *Dru-*
sius, 4. Obs. 16. quod scripsit:
Vereor ut Hieronymus scripserit
καὶ ὅτι οὐκ ἔστι. Sape ita &
Lipsius, & ut observavit Sci-
oppius, vix unquam aliter. e. g.
1. Cent. 35. Græ. [Vorst.]

Ut quid, *ἵνα τί, quare. Cic.*
7. Att. 7.

Utiq; *Gaius IC. L. 41. de*
Verb. Sig. Ulp. 3. §. 13. D.
de Susp. Tut. Paul. 31. §. cul-
pam. D. de Ædil. Edict. pro
8 f

Modo,

Modo, Tantummodo, Duntaxat. [Sciop. ad Symm. 9. 34. & Norici Praef. ad Plaut. Most. 1. 2.]

Utriquefecus in Circumsecus.

Vulgarè Ciceroni (13. Fam. 69.) vindicat Parens: ubi MSi, quosque fere noti sunt, Vulgare habent; Editi plerique, etiam accuratissima Græviana, ne, si cum Ceteris verbis comparatur, Durum sit, & Insolens, pra se ferunt

Vulgariter. Ego Plinium solum, inquit Cellarius, ex vera antiquitate cognovi, quem Indubitato confites hoc Adverbio usum fuisse, 8. 5. & 38. 14.

Vulsi mihi aurem. Casaub. Cynchius aurem Vellit. Virgili-

us, Laberio, (Chumne, non minus in Verbis, quam in Actione Ridicula) & Lucano, Purior sine Controversia, Doctior, [Sciop. S. H. 83.]

Vulsi in Vello.

Uxorem tibi Aequalem ducto, τὴν καλὴν σαυτοῦ ἐκείνην, Inepte interpretatus est [Erasmus, Ad. 1646.] & Plerique Inconsiderantes in suam Sententiam traduxit: Vulgi Opinionem profligavit [H. Stephanus, in Animadv.] accuratius interpretatus: Eum, (Turbinem) qui Secundum te est, Versa.

Uxoratus h. e. qui duxit Uxorem, Citra Consensum Antiquitatis introductum est, [Cell. e Voss.]

Z.

Zelus.] Cic. Aemulatio dupliciter dicitur; ut & in Laude, & Vitio nomen hoc sit. Cic. 4. Tusc. 17.

Zephyrus. Foët. [Hor. 1. Ep.

7. 13. Virg. 1. G. 43. Lucr. 5. 735. [etiam Varr. R. R. Plin. 2. 47. 34. 18. Agell. 2. 22. Cic. Favonius.

Zingiber in Ginger.

ERRATA.

14. A	B. lin. paragraphi	6 lege [Cell.]	
18. AB.		3 est alicui, Loquendi	
ÆDILASUS		1 Ædilatus	
ÆTERNALITER		3 æternitate. ex	
AMICUS		5 Amator.	
ARGUMENTARI		3 invenio:	
1. ARTICULI		6 Intervallis	
2. CAPI		2 Studio	
CAUSSARI		6 Αἰσίων	
COACERVATIM		6 Coacervare, ri: Ciceronis, 6. V. 54. S. R. 133. & Coacervatio, Partit. 122.	
EBULLARE		12 Secunda sede Ζυμίζης, quales	
GENUS		13 Complectitur [Amplectitur	
IGNOTUS		14 Pseudo-Cic.	
NON		19 tantum	
SI		7 donata	
PRONOMINUM. I [yv]		9 hac Scribendi ratione usus esse	

FINIS.

11
ED
ET
AT
AT
AT
AT
CA
CA
CO
CO
FRI
GEN
ION
NO
SI
PRO